

श्री

श्रीमतेरामानन्दायनमः

* श्रीसीतारमणोविजयतेतराम् *

श्रीमत्परब्रह्मपरमात्म श्रीरामनामतत्त्वप्रकाशिका

श्रीरामतापनीयोपनिषद्

श्रीमद्दुरिदासकृत भाष्योपेता

वैष्णवभूषण श्रीमंजानकीघाट निवासि

पं० श्रीमद्रामबल्लभाशरणात्

संशोधिता—

श्रीसीतारामीय

श्रीमत्सीतारामचरण सरोजचंचरक

श्रीमन्महान्त रामशोभादांसांदि

कतिपयवैष्णवप्रवर

महान्तः

श्रीत्रयोध्यायाम्

श्रीसीताराममुद्रणालये गिरिजादयालुना

मुद्रित्वा प्रकाशिता

सं० १९८४ वै०

॥ श्रीमतेरामान्दायनमः ॥

* श्रीजानकीवल्लभोजयति *

श्रीरामतापनीयोपनिषद् ।

रामं सर्व गुणोपेतं ज्ञेयं गम्यं गतिं गुरुम् ।
द्विभुजं धनुषोपेतं जानकीरसिकं भजे ॥१॥
जानकींजगदीशानां ब्रह्मरुद्रादि सेविताम् ।
चिद्रूपांद्विभुजां श्यामां भजेहं रामवल्लभाम् ॥२॥
यस्य जापं विना रामः कदापि न प्रसीदति ।
भजेताराद्यधिष्ठानंतं ममाद्याश्रयं मनुम् ॥३॥
समस्त निगमाचार्यं रामानन्य जनप्रियं ।
स्वयूथनाथं ज्ञानाब्धिं हनुमंतं गुरुं भजे ॥४॥
सार्थतारकोपदेशेनार्थं पंचकं बोधकं ।
भजे श्रीरामरूपेण हनुमंतं गुरुं सदा ॥५॥
सीतारामैकशेषोहं सीताराम गतिः सदा ।
श्रीमद्रामैक भोग्योहमितितत्कृपयाविदम् ॥६॥
वस्तुतो रामदासोस्मि हरिदासेति संज्ञकः ।
श्रीरामप्रसादानुगो हनुमान्मेगुरुर्मतः ॥७॥
रामस्सर्वावतारीति ज्ञातं यत्कृपया मया ।

सद्गुरोस्तस्य श्रीराम चरणस्याज्ञयामुदा ॥८॥

श्रीरामश्रुतिगुह्यार्थोऽद्याप्यनुक्तोबुधांतरैः ।

श्रीहनुमत्प्रसादात्समयेदानीं प्रकाशयते ॥९॥

सूक्ष्मतत्त्वविचारेहि पुनश्चक्तिर्न दोषभाक् ।

मगयादीनां परीक्षादौयतोदृष्टिर्गुणावहा ॥ १० ॥

अतः पुनः पुनर्ह्यत्र रामस्य श्रुति संमतम् ।

निदा नत्वंप्रकाशयामि वाक्यैरैतैस्सस्युक्तिकैः ॥ ११ ॥

अथैकमेवा द्वितीयं ब्रह्म 'ब्रह्मविदान्प्रोतिपरं' सत्यंज्ञान-
मनन्तंब्रह्म 'योवेद निहतं गुहायां सोऽश्नुतेसर्वान् कामान्सह
ब्रह्मणाविपश्चिता' ब्रह्मवाइदमग्रआसीत् 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति'
ब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्येति' यदासर्वे प्रमुच्यन्ते कामायेऽस्यहदिस्थिताः'
अथमर्त्योऽमृतोभवत्यत्र ब्रह्मसमश्नुते' 'इत्येवमाद्याः श्रुतयोब्रह्म-
शब्दाभिहितमेकमेवचिद्वस्तुनिखिल चराचर कारणां' 'मुक्त
जीवप्राप्यश्चेत्युद्घोषयन्ति' 'तस्य कृत्यायुधपार्षद धामादि वि-
शेषा श्रवणात्' 'नारायणाः परं ब्रह्म तत्वं नारायणाः' 'परस्स-
कल्पं परं ब्रह्मैवतत्कृष्णः परंब्रह्म' परंब्रह्मपरंधाम पवित्रंपरमंभवान्'
'आत्मैव नृसिंहो ब्रह्मभवती' त्येवमाद्यासु श्रुतिषुस्मृतिषु च
ब्रह्मशब्दस्यसाधारण्येनसमस्तभगवद्विग्रह वाचकत्वदर्शनाच्च
सामान्यशब्दत्वेननिश्चितस्य तस्य पशुछागन्यायेन विशेष प-
दार्थेपर्यवसानत्वयोग्यात् कारणा वाक्येषुच बहूनां विष्णु नारा-

यण कृष्ण नृसिंहादिविशेष शब्दानां दृश्यमानत्वात् कस्यचि-
द्विशेषशब्दस्या भिहितेतस्य पर्यवसानतास्यादित्यादिशंकानि-
रासाय श्रीरामस्वरूपरूप नाम गुणलीलाविभूतीनां सर्वोत्कृष्ट
त्वप्रकाशनायच 'श्रीरामतापनीयोपनिषत्प्रवृत्तिः कथमत्रोक्त
शंकानिरास इतिचेत् अत्रपशुछागन्यायमाश्रित्य तादृशस्य^४
पर ब्रह्मशब्दस्य रामशब्दाभिहितेपर्यवसानत्वेन श्रीरामस्यका-
रण वाक्यगत ब्रह्मशब्दवाच्यत्वनिश्चयात् उक्तशंकानिरासः'
तथाहिदृष्टंतेयथापशुना यजेतेत्यत्रपशुत्वंनजातिः किंतुलोम-
वल्लांगूलादिमत्वं पशुत्वं' 'तस्यगर्दभादिसाधारणयात्तस्याप्या
लंभनेप्राप्तेतद्विशेषनिर्द्धारणाय तत्रैवाह' छागोवामंत्र वर्णादिति
तथाचतत्रयथाछागेति विशेषशब्दसान्निध्यात्यागपशुः छाग-
एवेतिनिश्चीयते 'तथात्राप्युपासकानां कार्थ्यार्थं ब्रह्मणोरूप
कल्पनेत्यनया श्रुत्यासामान्यतोऽद्वितीय पदविशेषित ब्रह्म-
शब्दाभिहितस्य सर्वावतारित्वमुक्तं' ब्रह्मत्वं नामसत्यज्ञाना-
दिरूपत्वं' सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेतिश्रुतेः 'जगज्जन्मादि हेतु-
त्वं वा ब्रह्मत्वं' यतोवाइमानिभूतानि जायंते येनजातानि
जीवंति यत्प्रयं' त्यभिसंविशंतितद्ब्रह्मेतिश्रुतेः' जन्माद्यस्ययत
इतिसूत्राच्चतच्चलक्षणं समस्तभगवद्विश्रहसाधारणंस्वरवोपनिष
दि नारायणानृसिंह श्रीकृष्णशिवरुद्रादीनामपिसत्यादिरूपत्वं

३ ब्रह्म शब्दस्य । ४ सामान्य शब्द त्वेननिश्चि तस्य । ५ तद्वृत्त्वेसतित
दितर वृत्तित्वं साधारणत्वं तद्वृत्त्वे तित्वे सति तदितरा वृत्तित्व

जगत्कारणत्वश्रवणादिति सर्वेषामवतारित्वेप्राप्तेतद्विजिज्ञापयिष
यातत्रैवाह 'रमन्तेयोगिनो नन्तेसत्यानन्देचिदात्मनि ॥ इतिरामं
पदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते' तथैवरामबीजस्थं जगदेतच्चराचरं
सीतारामौतन्मयावत्रपूज्यौ जातान्याभ्यांभुवनानि द्विसप्तस्थि-
तानिच प्रहृतान्येवेतिसर्ववाच्य- स्येतिचपरं ब्रह्मरामचन्द्रश्चि-
दात्मकः इतिच

ॐयोवै श्रीरामचन्द्रस्सभगवान्यत्परं ब्रह्मेतिचतथा चट्टष्टान्ते-
यागपशोः छागसान्निध्यात् छागशब्द वाच्यत्वनिश्चयवत्दार्ष्टी-
तेपिप्रकरणात् इतिरामपदेनासौपरं ब्रह्माभिधीयते इतिरामेति-
विशेषशब्दसान्निध्याच्च कारण वाचक ब्रह्म शब्दाभिहितः
प्रकरणीयोरामएवेतिनिश्चीयते उपक्रमोपसंहारादिलिंगै रपिद्वा-
दिसहस्रान्त हस्तवदशेष भगवदवतारावतारी भूतंयद्द्वितीय
ब्रह्मशब्दवाच्यंसत्यानन्दचिदात्मकंपरं तत्त्वं तस्यैवसच्चिदानन्दार्थ
क रामपदाभिहितत्वमुपपद्यते श्रुयतेच' तथैवातएव ब्रह्मराम-
शब्दयोः पर्यायवाचित्योपपत्तेर द्वितीय ब्रह्मशब्दाभिहितं यद्रा-
मपदवाच्यं तस्यैवसर्वावतारित्वंनिष्पद्यते कथंइतिचेत् "चिन्मये-
ऽस्मिन्निति" चिन्मयत्वे नोपक्रम्य "रमन्तेयोगिनोऽनन्तेसत्या-
नन्दे चिदात्मनि इतिरामपदेनासौपरं ब्रह्माभिधीयते" इतितस्यै-
वोपक्रान्तरयमहाविष्णोः परस्य ब्रह्मणः रामशब्दाभिधेयत्वं

१ इतिरुक्तासिधनेसच्चिदानन्दार्थकेनरामपदेनासौदास्यर्थिः परब्रह्म
शब्दवाच्यंसच्चिदानन्दात्मकं परतत्त्वमभिधीयतेइत्यर्थः

रामपदस्यतदभिधायकत्वं तेन परब्रह्मरामपदयोर्वाच्य वाचकत्वं
तेनपरब्रह्मशब्दरामशब्दयोः पर्यायत्वंचनिर्दिश्यानंतरं 'चिन्मय-
स्याद्वितीयस्यनिष्कलस्याशरीरिणः उपासकानां कार्यार्थब्रह्म-
णोरूपकल्पने "त्यारभ्यकल्पितस्यशरीरस्य तस्यसेनादि कल्पने
'त्यन्ताभिः श्रुतिभिस्तदेवोपक्रांतं चिन्मयं रामशब्दाभिहितं पर-
ब्रह्मतत्त्वमनूद्यतदुद्देशेनसर्वावतारित्व विधानात् पुनस्सर्वद्वैतब्रह्म
अयमात्मा ब्रह्मेत्यत्र सर्वशब्दसामानाधिकरण्येनात्मपदसामाना-
धिकरण्येन ब्रह्मपदंप्रयुज्य "सदारामोहमित्येतत्त्वतः प्रवदंति-
येनतेसंसारिणो नूनंरामएव न संशय" इत्यत्राहं रामइत्यात्मपद
रामपदसामानाधिकरण्येन तेरामएवेति सर्व शब्दार्थ सूचक बहु-
बचनान्तयत्तच्छब्दयोरामशब्दसामानाधिकरण्येन ब्रह्मपदस्थाने
रामपदप्रयोगात् अहमो तत्सत्यंतपरं ब्रह्म "रामचन्द्रश्चिदा-
त्मक" इत्यत्ररामशब्द ब्रह्मशब्दयोः पर्याय वाचित्वाभ्यासात् ।
ॐ योवै श्रीरामचन्द्रः स भगवान् यत्परंब्रह्मेत्यादिचरमंत्रैः
श्रीरामस्यैव ब्रह्म विष्णु महाविष्णु नारायण मत्स्यादि
रूपितया तच्छब्द वाच्यत्वे न परमपुरुष महादेव महेश्वरादि
कारण वाचक वाच्यत्वेन चोपनिषद् उपसंहारात् तस्यैव उपक्रम
कारण वाक्यगतसर्वावतारित्व बोधकसामान्य शब्दत्वावगत
ब्रह्मशब्द वाच्यत्वावगमात् तत्कुतः उपक्रमोपसंहार वाक्ययो-
रेकवाक्यतायोग्यतयोपक्रमसंदिग्धस्योपसंहार वाक्यतो निर्णयात्
यथाक्ताः शर्करा उपदधातीत्यत्रकेनाक्ताः घृतेनतैलेनवेतिसंदेहे

आयुर्वै घृतं भवतीति वाक्यशेषतो घृतेनाक्ताइतिनीर्णयितेतथा
 त्रापि उपक्रमकारणा वाक्यगतसर्वरूपित्वबोधक ब्रह्मशब्दा-
 भिहितः कश्चिन्मयेस्मिन्महाविष्णौजाते दशस्थेहरौ “इत्य-
 त्तोक्तः” विश्वाधारंमहाविष्णुं नारायणमनामयमित्यत्रोक्तो वा
 महाविष्णुः हरिर्वा नारायणो वा “इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभि-
 धीयतइत्यत्र रामपदाभिहितो वाउपनिषदन्तर श्रुतः उक्तोनुक्तो
 वाकश्चिदन्य इतिसंदेहेवाक्यशेषभूतैश्चरममंत्रैः तादृश ब्रह्म-
 शब्दवाच्यः सर्वरूपी श्रीरामएवेतिनिर्णेतव्यं तथाचजैमिनि-
 सूत्रं “संदिग्धंतु वाक्यशेषादिति” “किंचसत्यं ज्ञानमनंतंब्रह्म”
 “एकमेवाद्वितीयं” “ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीति अत्रब्रह्मसमश्नुते”
 इत्यादि ब्रह्मपरश्रुतीनां रमंतेयोगिनोऽनन्तेसत्यानन्देचिदात्मनि
 “चिन्मयस्याद्वितीयस्य सदारामोहमित्येतत्त्वतः प्रवदंतियेन
 तेसंसारिणो नूनंरामएव नसंशयः मुक्तामांप्राप्नुवंतिते” इत्येद-
 मादि श्रीरामपरश्रुतीनामैक वाक्यतावगमाच्च यथाघटश्चक-
 लशः एकार्थस्याभिधायकः तथा ब्रह्मचरमश्चनूनमेकार्थ वाचकः
 इत्यगस्त्य वचनाच्चतद्वाच्यः सएवपुनश्चसर्ववाच्यस्यवाचक इति
 श्रुतं श्रीरामनिष्ठं सर्वशब्दवाच्यमपितस्यसर्वा वतारित्वे सत्येवो-
 पपद्यते यदितुसर्वरूपित्ववाचक ब्रह्मशब्दाभिहितः श्रीरामोनस्यात्
 तदातस्य सर्वशब्दवाच्यतापिनस्यात् नच चरममंत्रोक्तं तस्यसर्व-
 रूपित्वमप्युपपद्येत नचतन्नाम्नः सर्वकारणप्रणावकारणाताप्यु-
 पपद्येतनापिस्वभूज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीत्युक्तं तस्यस्वतःसिद्धत्वे-

सतिप्रणावादि प्रकासकत्वमप्युपधेत तस्मादत्रपर ब्रह्मणोरुपक-
ल्पनेत्यवतारित्व बोधकः ब्रह्मशब्दः श्रीरामस्यैव सर्वावतारित्वं-
बोधयतीतिनिश्चयात् बहूनां द्वयोर्बामूल कारणत्वानुपपत्तेः
सर्वशाखाप्रत्यय न्यायेनचङ्गांदोग्याद्युपनिषदन्तरेष्वपिदृष्टः का-
रणा वाचकोब्रह्मशब्दः श्रीरामस्यैवसर्वकारणत्वं द्योतयतीत्यव
गम्यते ननुनृसिंहगोपाल बृहन्नारायणोपनिषदाद्यासूपनिषत्सु
‘ऋतंसत्यं परंब्रह्मपुरुषंनृकेशरीं’ तथात्मैवनृसिंहो ब्रह्मभवति
‘सच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायसकलंपरं ब्रह्मैवतत्’ इतिनारायणः
परंब्रह्मतत्त्वंनारायणः परः’ इत्येवंनृसिंहादिशब्दसामानाधिकर-
ण्येनदृष्टोब्रह्मशब्द उक्तन्यायेननृसिंहादिशब्द वाच्येपिपर्यव-
सानं तस्यतस्याप्यवतारित्वं बोधयत्वितिचेन्न नह्युपनिषदन्त-
रेषु चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणोरुपकल्पनेत्यत्राद्वितीयादिवि-
शेषणविशेषितसर्वरूपित्वबोधक ब्रह्मशब्द श्रवणावत् विशेष्य-
भूतः सर्वरूपित्व बोधको ब्रह्मशब्दः श्रूयतेयेन तत्रापि पशुछा-
गन्यायः प्रवर्त्ततर्किंतुनृसिंहो ब्रह्मकृष्णः ब्रह्मनारायणः परंब्रह्मे-
त्येवं तत्रद्विशेषणत्वं प्राप्यतत्रत्यप्रातीतिक सिंहतमनुष्यत्वज-
लजन्तुत्वादि बुद्धिनिरासपूर्वकंतत्रतत्रब्रह्मत्वबुद्धिदृढयन्तत्तद्वा
च्येपर्यवसितएव अतोनसामान्य शब्दबोधित कारणत्वस्यविशेष-
शब्दवाच्ये पर्यवसानाय तत्रतत्र पशुछागन्यायप्रवृत्त्यवकाशः
यदितुविशिष्ट ब्रह्मशब्दाभिहितस्योपनिषदं तरेपिसर्वावतारित्वं
श्रूयेततदातद्विशेषनिश्चयायतन्निष्ठ कारणत्वस्यतदुपनिषद्भू -

ततत्समाभ्यधिकं विशेषशब्दवाच्येपर्यवसानायतत्राप्युक्तोन्यायः
 प्रवर्त्ततेनान्यस्यापिसर्वरूपित्वमुपपद्येत उपपन्नंचसत्तदन्यस्यस-
 र्वरूपित्वं श्रीरामनिष्ठ सर्वरूपित्वेनसहविरुद्धतत्प्रतिपादकयोर्द्वि-
 योरप्युपनिषदोरप्रामाण्यतामापादयेतमूलकारणत्वस्यद्विनिष्ठत्वा-
 नुपपत्तेः ततस्त्वप्रामाण्यत्वप्राप्तयोर्दृष्टान्ते न सर्वा स्वप्युपनिषत्स्व
 प्रामाण्यताप्रसज्जे त स्मृतीतिहासपुराणादीनांतुवेदार्थानुगामित्वे
 नैव प्रमाणत्वं प्राप्तानां वेदाप्रामाण्ये नांतरीकतयैवाप्रामाण्यता
 दुर्वारासात्वनिष्ठासर्वेषां वेदेकैप्रमाणवतामित्यतो न द्विनिष्ठत्वंमू-
 लकारणत्वस्योपपद्यते न चोपनिषदन्तरे विशिष्टब्रह्मशब्दाभिहि-
 तस्य सर्वावतारित्वं श्रूयतेकिंतुकेवल ब्रह्मशब्दस्य नृसिंहकृष्णा
 नारायणादिशब्दविशेषणत्वमेवश्रूयते ननु नृसिंह तापनीयोप-
 निषदि “अथैषएवाकारः आप्ततमार्थः आत्मन्येवनृसिंहैवब्रह्मणि-
 वर्त्तते एषएवमृत्युरेषहिव्याप्ततमएषएव नमामिषु हिव्या-
 प्ततमएष एवाहमेषहिव्याप्ततम आत्मैवनृसिंहोदेवो ब्रह्मभवति
 यएवं वेदसोकामनिः काम आप्तकाम आत्मकामः नतस्यप्रा-
 णाउत्कामंत्यत्रैव समवलीयंते ब्रह्मैव सन्ब्रह्माप्येति अथैषएवो-
 कार उदकृष्टतमार्थः आत्मन्येवनृसिंहै ब्रह्मणि वर्त्ततेएषएवमकारो
 महाविभूत्यर्थः आत्मन्येवनृसिंहै देवपरे ब्रह्मणि वर्त्तते आत्मै-
 वनृसिंहोदेवः परमेवब्रह्मभवत्येवं नृसिंह ब्रह्मशब्दयोस्समाना-
 धिकरण्येनाभ्यासात् प्रणव प्रत्यक्षरस्यनृसिंहपरत्वश्रवाणाच्च-
 नृसिंहस्तुतिमंत्रैरपितस्य सर्वरूपित्वसूचनाच्चतस्यापि ब्रह्मश-

व्दस्य विशेषवाच्यत्वं सर्वरूपित्वं चोपपद्यते तच्चोक्तं रीत्या
 वेदैकं प्रमाणवतस्तवानिष्टमतस्तस्य गतिर्वक्तव्येति चेच्छृणु
 नायमभ्यासो नृसिंहस्य कारणात् बोधकस्तत्रब्रह्मणा कारणा
 त्वस्या श्रवणात् किंतु प्रत्यगात्मनो ब्रह्मा भेदत्वबोधकः तस्य-
 प्रकृतस्य ब्रह्मशब्दस्य प्राकृतं सिंहत्वबुद्धिनिवर्तकस्य नृसिंह-
 परत्वद्योतनार्थं सिंहशब्दस्य तत्साहचर्यपाठः अथवा नृसिंहो-
 पासकैः स्वयोगक्षेमचिंताराहित्येन सउपासितव्य इत्येतद् द्योत-
 नायप्रत्यगात्मनो नृसिंह शरीरत्वेन तद् भेदत्व बोधकोभ्यासः
 नृसिंह शब्दसमानाधिकरण्येन ब्रह्मशब्द पाठस्तु तन्निष्ट
 प्रातीतिक प्राकृतं नृसिंहत्वबुद्धिनिवृत्त्यर्थः तत्र सर्वत्रात्म नृ-
 सिंहशब्दयोरव्यवहिते नसामानाधिकरण्यात्तत्रैव सर्वव्येत्तद् ब्रह्म
 अयमात्मा ब्रह्म तमे तमात्मानमोमिति ब्रह्मणौ कीकृत्य ब्रह्मचात्म-
 नोमित्येकीकृत्य तदेतद् जरममरममृतमभयमोन्नित्यनु भूयेत्यात्म
 ब्रह्मणोरभेदत्वेनोपक्रम्य पुनः अकार आत्मन्येव नृसिंहे ब्रह्मणि-
 वर्त्तते एष एवाहमेष एवाप्त तम आत्मैव नृसिंहो देवो ब्रह्म भवति आ-
 त्मन्येव नृसिंहे ब्रह्मणि वर्त्तते मकारो नृसिंहे देवे परे ब्रह्मि वर्त्तते इम-
 मात्मानमाप्त तम मुत्कृष्ट तमं चिन्मात्रं परमेव ब्रह्म मकारेण
 जानीयादात्मैव नृसिंहो देवः परमेव ब्रह्म भवतीत्यभ्यासेन प्रत्यगा-
 त्मनृसिंहयो रक्त स्याभेदत्वस्य दृढीकरणात् तत्र सर्वत्र नृसिंहपदेन
 ब्रह्मपदसामानाधिकरण्यं तु विष्णुपुराणप्रसिद्धा हिरण्यकशिपो-

नृसिंहविषयकोद्भूताद्भुतसत्वरूपाया बुद्धिस्तन्निवृत्यर्थं मिति-
 बोध्यं ननु तत्रैव सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेति ब्रह्मणः सर्वरूपित्वं निर्दिश्य पश्चा-
 दथैष एवाकार आत्मन्येव नृसिंहैर्ब्रह्मणि वर्तते इति नृसिंह ब्रह्म-
 णोरैकत्वं प्रदर्श्य नृसिंहस्य सर्वरूपित्वेन सर्वावतारित्वं सूचितं
 भवतीति चेन्न नेदं वाक्यं ब्रह्मावतारित्वं बोधकं तत्रावतारनामलिं-
 गाद्यश्रवणात्पुनः 'सर्वं ह्येतद्ब्रह्मे' त्युक्तस्य सर्वशब्दस्योपव्याख्या-
 नभूतेन भूतभव्यभविष्यत् पदेनावताराणां संगृहीतमशक्यत्वात्
 अनादिसिद्धावताराणां त्रिकालांतर्भावित्वस्य तदतीतत्वंस्य चाव-
 त्तव्यत्वात् किंतु तद्भिन्नस्य तदभिन्नाभिन्नत्वमिति न्यायात् सर्वाभि-
 न्नस्य ब्रह्मण आत्मनो भेदत्वबोधनेन ब्रह्माभिन्नेन चराचरेण सर्वेणा
 नात्मनो भेदत्वबोधनपरं तद्वाक्यं तत्रैव सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेत्यस्यानंतर
 मयमात्मा नमोमिति ब्रह्मणैकीकृत्य ब्रह्मात्मानोमित्येकीकृत्ये
 तिसर्वं रूपिण ब्रह्मणात्मैकी करणात् श्रवणात् यद्वा तच्छब्देन
 ब्रह्मोच्यते तदभिन्नस्यात्मनः पुनस्तच्छब्देन ब्रह्मोच्यते तदभि-
 न्नचराचरं सर्वं तेन सर्वेण भिन्नत्वमात्मन इत्यर्थः तत्रत्य ॐ
 कारोपिन नृसिंह परस्संस्तदुत्कृष्टत्व विधायकः किंत्वात्म ब्रह्मणो-
 रभेदत्वं विदधन्न प्रत्यगात्मनि पर्यवसितः तत्रैव ॐ मित्येतदक्षरं
 सर्वं सर्वं ह्येतद्ब्रह्म अयमात्मा इत्येति श्रुति वाक्यैः ॐकारस्य
 सर्वरूपत्वं सर्वस्य च ब्रह्मरूपत्वं ब्रह्मणाश्चात्मरूपत्वं प्रकाशयोकार-
 स्यात्मपरत्व सूचनात् पुनस्तत्रैवाकार आत्मन्येव नृसिंहैर्ब्रह्मणि-
 वर्तते अथैष एवाकार उत्कृष्टतमार्थः आत्मन्येव नृसिंहैर्ब्रह्मणि-

वर्त्तते इत्येवंपुन पुनः ब्रह्माभिन्ननृसिंहाभिन्ने आत्मन्येवो-
कार बृत्तत्वश्रवणात् नन्वत्रत्य आत्मशब्दो नृसिंहपरः अत
आत्मपरोपि प्रणवो नृसिंहस्यैवसर्वोऽकृष्टत्वमुपपादयतीति चे-
न्नैवमपितस्य सर्वावतारि त्वमुपपद्यते कुतः प्रणवस्य केवलनृ-
सिंहवाचकत्वानियमात् बहुदेवतामंत्राणामादौ दृष्टस्य प्रणव-
स्य साधारणेन सर्वदेवता वाचकत्वोपपत्त्यातन्मध्ये एकस्य नृसिं-
हस्य सर्वावतारि त्वोपपादकत्वानुपपत्तेः तस्य सर्वेषां सर्वावतारि-
त्वोपपादकत्वे स्वीकृते मूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वानुपपत्त्यात-
त्प्रतिपादक वाक्यानां सर्वेषामप्रमाणात्त्वोपपत्तेर्न प्रणववाच्यत्व-
द्वारापि नृसिंहस्य सर्वावतारि त्वमुपपद्यते नापि तस्तुतिमंत्रेषु-
नृसिंहस्य मत्स्यकूर्मादिरूपित्वं नारायण वासुदेवपरमपुरुषपरमा-
मादिशब्दवाच्यत्वं च श्रूयते किंतु ब्रह्मविष्णु महेश्वरपुरुषेश्वर-
विराड्रूपत्वमेव अतस्तत्रापितस्य सर्वरूपित्वाश्रवणात् सर्वावतारि-
त्वमुपपद्यते किंच तत्रैव य एतन्मंत्राराजं नारसिंहमानुष्टुभं नित्यम-
धीते सोग्निपूतो भवति स्वायुपूतो भवतीत्यारभ्य स प्रणवमधीते
इत्यंतेन नृसिंह मंत्रस्य बहुमहत्त्वमुक्तवापियः प्रणवमधीते स सर्व-
मधीते इत्यभ्यासेन प्रणवाध्ययनफलस्य सर्वोऽकृष्टत्वद्योतनादर्थ-
तो नृसिंहमंत्राध्ययनफलस्य तन्न्यूनत्व सिद्धेरपि नतद्वाच्यस्य मू-
लकारणत्वं सिध्यति प्रणवस्य नृसिंहमंत्रावयवत्वेन तद-
ध्ययनफलमपितन्मंत्राध्ययन फलांतर्गतमेवेति चेन्न तस्य खा-

दिरत्वादिवत्संयोग पृथक्त्वे नतत्तन्मन्त्रादावास्थायतन्यूनत्वं
 पूरणेनतत्तत्सहकारितयातत्तदवयवत्वेपितदाधिक्यात् स्वातं-
 त्रेण सर्वकलप्रदत्वं श्रवणाच्च यः प्रणवमधीते स सर्वमधीत-
 इत्यादौ किंचप्रणवस्यानेक मन्त्रादौदृष्टेः बहुदेवता वाचकत्व
 दृष्टेश्चनासाधारणे नतस्य कस्यचिदेकस्यवाचकत्वमुपपद्यते-
 येनतद्वलेनतस्यावतारित्वमुपपद्येत यत्तुतत्रनृसिंहस्यातन्मन्त्रस्य
 च जगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वं श्रूयते तदपि न तन्मूलकारणत्वसाधकं
 कृष्णादीनां तत्तन्मन्त्राणां चापिजगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वंश्रूयतेतद-
 पिन तन्मूलकारणत्वसाधकं कृष्णादीनां तत्तन्मन्त्राणां चापिज-
 गदुत्पत्त्यादि हेतुत्वश्रवणेन तत्रातिव्याप्तेः किं बहुना “ॐ
 क्षीरोदाराणवशायिनं नृकेशरिणमित्यत्र” तस्यक्षीरशाय्यवता-
 रत्वश्रवणात् वाक्यांतरे तदवतारित्वश्रवणेनश्रुतक्षीरशाय्यव-
 तारत्वस्यार्थतिर परत्वोपपादनाशक्यत्वाच्च नकथंचिदपितस्या-
 वतारित्वमुपपद्यते इतिदिक्नन्वस्तुतर्हि श्रीकृष्णस्यमूलकारणा-
 त्वं” मुनयोहवै ब्रह्माणमूचुः कः परमोदेवः तदुहोवाचब्रह्मा श्री-
 कृष्णोवैपरमंदैवतमिति अनेजदेकं मनसोजवीयो नैतद्देवा आ-
 णुवत्पूर्वमर्शत् “तस्मात् कृष्ण एव परोदेव एकोवशीसर्वगः

१—खादिरोयूपो भवतीतिवाक्योक्तः खादिरोयुः १ः औदुम्बरादि-
 यूपैः सहसंयोगं प्राप्य यज्ञांगोभवति खादिरं वीर्यकामः पुरुषः कवळं
 एवं खादिरं मेवयूपं कूर्यात् वीर्यं प्राप्यर्थं मितितस्यार्थः इति
 वाक्योक्तः खादिरो यूपः औदुम्बरादियूपेभ्यः पृथक् नैव वीर्यं फलं
 ददातीत्यर्थः ॥

कृष्ण ईड्यएकोपिसन्वहुधायोविभाति अर्द्धमात्रात्मकः कृष्णो-
यत्रविश्वं प्रतिष्ठितंक्लीं ॐ कारस्यैकत्वंपठ्यतेब्रह्मवादिभिः
“इत्येवं गोपाल तापनीयोपनिषदि तस्यपरमदैवत्व सच्चिदानंद
रूपत्व बहुधाविभानत्व प्रणवसम कामबीज वाच्यत्व श्रवणात्
तत्रैवतन्मंत्रस्य पृथिव्यादिकारणत्व श्रवणाच्च तत्रैव अमला-
स्रुयुगांतराद्यार्णाखिल बीजमितिकाम बीजस्याखिल बीजत्व
श्रवणाच्च ब्रह्मवैवर्त्तेत्तु” गत्वानारायणोदेवोविलीनः कृष्णवि-
ग्रहे “दृष्ट्वाचपरमाश्चर्यं ते सर्वे विस्मयंययुः” एतस्मिन्नन्त-
रेतत्रशातकुम्भमयंरथं “अवरुह्या गतोविष्णुः पातालाज्जगती-
पतिः” सचापिलीनस्तत्रैव राधिकेशस्यविग्रहे “तद्दृष्ट्वापर-
माश्चर्यं विस्मयंपरमंययुः” संविलीनेहरेरंगेश्वेतदीपनिवासिनि
“एतस्मिन्नन्तरेतूर्णमाजगामत्वारान्वितः “शुद्धस्फटिकसंका-
शोनाम्नाशंकर्षणः स्मृतः “सहस्र शीर्षापुरुषश्शत सूर्यसम-
प्रभः” आगतं तुष्टुवुस्सर्वे दृष्ट्वातंविष्णु विग्रहम् “सचा-
गत्यनतस्कंधस्तुष्टावराधिकेश्वरं” सहस्रमूर्द्धाभक्त्याचप्रणाना-
म च नारद “आराध्यधर्म पुत्रौद्वौ नरनारायणाभिधौ” लीनोयं
कृष्णपादाब्जे बभूव फाल्गुणोनरः ॥ ब्रह्मेशशेष धर्मश्चत-
स्थुरेकत्रतत्रवै ‘इत्येवनारायणादीनां श्रीकृष्णविग्रहविलीनत्व
स्मृत्या तस्य नारायणादि कारणत्वसूचनात् कृष्ण कृष्णोति
कृष्णोति राधाकृष्णोतियत्पुनः’ प्रत्यहंपठपांचालि समन्नामसह-
स्रकं ‘सहस्र नाम्नांपुरायानांत्रिरावृत्यातुयत्फलं’ एकावृत्यातु-

कृष्णस्य नामकैकं तत्रयच्छ्रुति ॥ नाम्नांमुख्यतरं नाम कृष्णारख्यं-
 यत्परंतपः 'प्रायश्चित्तमशेषाणां पापनांमोचकंपरं' इत्यादौ तन्नाम्नः
 सहस्रनाम तुल्यतोक्ता तद्वाच्यस्य नामांतर वाच्यसहस्र गुणाधि-
 क्योपपत्त्या सर्वकारणत्वनिष्पत्ते रिति चेन्न तत्रैव गोपालोपनिष-
 दि एकोह वै पूर्वं नारायणो देवो यस्मिँल्लोका अतोश्च प्रोताश्च
 तस्य हृत्पद्माज्जातोऽब्जयोनिस्तपयित्वा तस्मै हिवरंददौ सकामं प्र-
 श्नमेव वव्रेतं हारस्मै ददौ सहोवाचाब्जयोनिर्वाऽवताराणां श्रेष्ठो व-
 तारः को भवति येन लोकास्तुष्टा देवास्तुष्टा भवन्ति यं स्मृत्वा मुक्ता
 अस्मात्संसारोद्भवन्ति कथं वा स्यावतारस्य ब्रह्मता भवतीति 'ब्रह्म-
 प्रश्नः सहोवाच तं हि नारायणो देवः सकाम्यामेरोः शृंगे-
 सप्तपूर्यो भवन्ती' त्यारभ्य वनेष्वेवं मथुरास्वेव द्वादशमूर्त्तयो भवन्ति
 एकां हि रुद्राय जति द्वितीयां हि ब्रह्माय जति तृतीयां ब्रह्मजाय जति
 चतुर्थीं मरुतोयुजति पंचमीं विनायकाय जति षष्ठीं वसवोयजति
 सप्तमीं मृषयोयजति अष्टमीं गंधर्वाय जति नवमीं मप्सरसोय-
 जति दशमीं वैश्वंतर्धानेतिष्ठति एकादशीतिस्वपदंगता द्वाद-
 शीभूम्यां तिष्ठति तां हि येयजन्ति ते मृत्युं तरन्ति मुक्तिं लभन्ते गर्भजन्म-
 जरामरणं तापत्रयात्मकं दुःखं तरन्तीत्यत्रयं स्मृत्वा मुक्ता भवन्ति
 'सोऽवताराणां श्रेष्ठः कः' इति ब्रह्मप्रश्नाभिप्रायानुसारेणारौद्र-
 यादिद्वादशमूर्त्तीनां स्वावतारत्वनिर्देश पूर्वकं तत्रात्यभूमिस्थद्वा-
 दशमूर्त्तियजनोपलक्षिततत्स्मरणस्यापि मुक्ति हेतुत्वप्रकाशन-
 द्वारार्थात् श्रीकृष्णावतारस्य स्वावतारश्रेष्ठत्वं सूचयित्वा तदन-

न्तरं 'मथुरायांस्थितिर्विह्वान् सर्वदामेभविष्यति' तस्यामधिष्ठितः
 कृष्णारूपीपूज्यस्त्वयासदेति कंठतस्तस्यस्वावतारत्वोक्तेः नचत-
 त्रारफुटत्वेन श्रीकृष्णावतारित्वविषयकंकिमपिवाक्यं श्रूयतेयेन
 तद्विरोधपरि हारायापि नारायणा परवाक्यमर्थोतरपरत्वेननेतुंश-
 क्येतततश्चतद्वलेन श्रीकृष्णोवैपरमंदैवतं एकोपिसन् बहुधा-
 योविभातीत्यादीनि वाक्यानिमुख्यार्थपराणिभूत्वा त्वदभीष्ट-
 पूरकानिभवन्तु तत्रैवंदेववाक्यात्तस्यनारायणावतारत्वेनिश्चिते-
 तस्यावतारित्वानुपपत्तेः तद्विषयिकपरमदैवताद्युक्तयोदेवतांतरा
 पेक्षयानेतव्या रौद्राद्येकदशावतरापेक्षयावा नतुनृसिंहाद्यव-
 तारान्तरापेक्षयातच्छ्रेष्ठत्वे हेतुकृतस्यमुक्तिप्रदतत्स्मरणस्य नृ-
 सिंहादावपिविद्यमानत्वात् तदवतारश्रेष्ठत्वं प्रकाशनायन्यूनाव-
 तारत्वे नसूचिता सुरौद्रयादिमूर्त्तिषुनृसिंहादीनांनामाश्रवणाच्च
 एवंतद्बहुधाविभानत्वविषयकोक्तिरपिवलदेवादिविषयिकत्वेनपं-
 चपदतन्मंत्रविषयकत्वेन वानेतव्यायत्रासौ संस्थितः कृष्णस्त्रि-
 भिः शक्त्यासमाहितः 'रामानिरुद्धप्रद्युम्नैः रुक्मिण्यासहितो-
 विभुः' चतुश्शब्दोभवेदेके इतितत्रैवशक्तिशक्तिमतोरभेदादे-
 करयैवचतुश्शब्दवाच्यत्वोक्ते 'वीर्युर्यथैकोभुवनं प्रविष्टो जन्ये
 जन्ये पञ्चरूपोवभूव' कृष्णारुतथैकोपिजगद्धितार्थं शब्देनासौ-
 पंचपदीविभाती 'तत्रैवतरय पंचपदीमंत्ररूपत्वेनपंचधाविभानत्व-
 श्रवणाच्च तस्यापि नारायणावतारत्वश्रुत्यानृसिंहाद्यवताररू-
 पेणातद्बहुधाविभानत्वानुपपत्तेश्च ॐकारस्यतुनृसिंहादीनाम-

पिवाचकत्वश्रुतेर्नासाधारण्येन श्रीकृष्णावाचकत्वमुपपद्यतेयेन-
 तद्बलादपितस्यमूलकारणात्वमुपपद्यते तथाहितस्यप्रणवैकत्वं-
 प्रणवकारणात्वादुच्यते प्रणवकार्यसमकार्योत्पादकत्वेनतत्तु-
 ल्यत्वाद्वाप्रणवकार्यत्वाद्वाप्रथमः बन्धिबीजस्यतत्कारणात्-
 श्रवणात् तस्मात्तत्सिद्धिश्च बीजस्यतत्कारणात्वाश्रवणात्
 तस्मात्तदसिद्धेश्चप्रणवकारणस्याकारस्य बन्धिबीजेदर्शन-
 वत्क्लींबीजेदर्शनाच्चप्रणवमहत्वा वत्तन्महत्वा श्रवणाच्च ना-
 पिद्वितीयः कादापः लात्पृथिवीत्यादौ वाक्ये क्लीं बीजाऽत्पृथि-
 व्यप्तेजः सूर्यचन्द्रपंचकस्यैवोत्पत्तिश्रवणात् यत्तुतत्रैवतस्या-
 खिलबीजत्वमुक्तं तदपि पृथिव्यादि कारणात्पेक्षया आद्या-
 र्णाखिलबीजमित्युक्तेरनंतरं कादापः लात्पृथिवीत्यादिवाक्ये
 नपृथिव्यादीनामेवतत्कार्यं त्व स्फुटीकारणात्तत्रमहत्त्वदीनां
 मंत्रांतराणांच तत्कार्यत्वानुक्तेश्चप्रणवस्यतुतत्रैवमहत्त्वादि
 करणत्वश्रुत्यातस्मादाधिक्यमत्रगम्यतेतथाहिपूर्वाहिएकमेवाहि-
 तीयं ब्रह्मासीत्तस्मा दव्यक्तमेकाक्षरं तस्मादक्षरान्महत्त्वं म-
 हतोवैश्वहंकार इत्यादिनातस्यमहत्त्वादि कारणात्वाक्तेः उ-
 पनिषदन्तरेषु ॐमित्येतदक्षरं सर्वं तस्योपव्याख्यानंभूतंभव्यं-
 भविष्यदित्यादि नातस्यार्थं सृष्टिशब्द सृष्टिकारणात्त्वप्रकाशना-
 च्चकिंतुतृतीयपदाः तत्राप्यकारादिप्रणवाक्षराणां मध्येमकार-
 स्यैवतत्रदर्शनात् तदवयवसंयोगादेवतावन्मात्रसादृश्यात्तेनत-

तदैक्यमुक्तं भवतीत्यवधेयंतस्यपृथिव्यादिकारणात्वं तु जगत्कारणाश्रीकृष्णातादात्म्यतया वाचकत्वेनाप्युपपद्यते नृसिंहादि-
मंत्राणामपि जगत्कारणत्वश्रवणात् भूतप्रेतादिमंत्राणां तथा-
त्वाश्रवणाच्च स्ववाच्यसंबन्धेनैववाचकस्य वाच्यवच्छक्तिमत्वा-
नुमानात् एकांगसंगिनीगंगापावयेदखिलं जगत् अंगप्रत्यंगसं-
व्यापिनामर्किं कर्तुमक्षममित्युक्तसंबन्धेनैवनाम्नः तथात्वस्म-
रणाच्च अतो न जगत्कारणत्वोक्तिमात्रेण तद्वाच्यस्थमूलकार-
णात्वमुपपद्यते उक्तहेतोर्नृसिंहादिष्वपिसत्वात्तेषामपिमूलकारणा-
त्वोपपत्त्या एकत्रतन्निष्ठत्वव्याघातात् किं बहुना नारायणकार्य-
त्वादेवतस्य मूलकारणत्वानिष्पत्तेः स्वकारणाभेददृष्ट्यैव तत्र-
परमदैवतत्व सर्वनियंतृत्व बहुरूपित्व जगत्कारणात्वाद्युक्तयः
स्वार्थगच्छंति एवं नृसिंहाद्यवतारांतरेष्वपि ज्ञेयं अन्यथावहूनां
परमदैवतत्वाद्यनिष्पत्तेस्तद्वोधकोपनिषदांपरस्परविसंवादित्वेन मि-
थ्यावादितया तत्राप्रामाण्यताप्रसज्जेत तास्वन्यतरस्याः कल्पि-
तत्वांगीकारे तु द्रष्टांतेन सर्वास्वपि कल्पितत्वं प्रसज्जेत तस्मात्-
श्रीकृष्णस्य नारायणावतारत्वश्रूतेस्तद्विरोधेनैव तानि तानि
अपनिषद्वाक्यानि नेतव्यानि सतित्वेव मौपनिषद्वाक्यानां व्य-
वस्थावत्वेतदुपवृंहणं भूतत्वादितिहासपुराणदिवाक्यान्यपितद्वि-
षयकानितदनुसारेणैव नेतव्यानि तथाच यानि तत्रत्यानि श्रीकृ-
ष्णास्वावतारत्व बोधकानि नातिश्रुतिमूलकत्वेन मुख्यार्थपराणि-

यानि तु सामान्येन तदवतारित्वं बोधयन्ति नच तदवतारत्वेन कस्यापिनामधेयं पठन्ति नमस्तस्मैभगवते कृष्णायाकुण्डमेधसे-योधत्ते सर्वभूतानामभावायोशतीस्तनूरित्यादीनितान्यश्रुति-मूलकत्वेन नस्वार्थपराणि किंतुतत्र रुच्युत्पादनमात्र प्रयोजनानि नच तादृशं वाक्यं पक्षीकृत्यतन्मूलभूतमौपनिषद्वाक्यमनुमातुं शक्यं श्रीकृष्णनिष्ठनारायणावतारत्ववाचक-वेदवाक्यविरोधेन तस्यमुख्यार्थपरत्वानुपपत्तेः वेदविरुद्ध-पौरुषेयवाक्यं पक्षीकृत्यतन्मूलभूतवाक्यानुमानस्य शिष्टप्रति-सिद्धत्वात् तथाच जैमिनिसूत्रांविरोधेत्पेदांस्यात् ह्यसत्यमनुमान मितिवलदेवादीनां पंचपदमंत्रस्य चतद्रूपत्वश्रुतेः तदृष्ट्यावोक्तं-योधत्ते उशतीस्तनूरिति तत्रैवपंचपदस्यसर्वभूतहितकरत्वेना-भयकरत्वश्रवणात् कृष्णास्तैकोपि जगद्धितायशब्दे नासौ-पंचपदी बभूवेतियानित्वौपनिषदस्यतत्कारणस्यापितत्रलीनत्व-वचनेनतदंशत्वसूचकानि गत्वानारायणोदेवोविलीनः कृष्ण-विग्रहइत्यादीनितान्यत्यंतवेदविरुद्धार्थं कतयारुच्युत्पादनार्थानी-तिवचनस्याप्यनर्हत्वेन तदुपासककल्पितानीत्यतोऽप्रामाण्या-नीतिविवेचनीयं वेदैकप्रमाणवद्भिर्नचनारायणानाम्ना संकर्षण-स्तत्रोच्यते अतस्संकर्षणस्य तन्न्यूनत्वोपपत्तोस्तत्रतल्लयत्वेमु-पपद्यते इतिवाच्यं “ एतस्मिन्नन्तरेतूर्णमाजगामत्वरात्नितः ”

ॐ नमस्तस्मै भगवते कृष्णायेतीदं वाक्यं श्रुतिमूलकं भवितुमर्ह-
तिशिष्टं प्रणीतत्वात् मन्वादि प्रणीतवाक्यवत् ।

शुद्धस्फटिकसंकाशोनाम्नासंकर्षणः स्मृतः “इतितत्रैव नाराय-
णात्पृथक्त्वेन संकर्षणागमनत्वोक्तेः श्रीकृष्णाकारणात्वेन श्रुतोयो-
नारायणः सोनिरुद्धापरपर्यायः लोकोत्त्वपोतत्वाब्जयोनि-
कारणात्त्वलिंगैस्तस्यक्षीराब्धिशाय्यनिरुद्धत्वोपपत्तोरतोऽनुपपद्य-
मानं तस्य तत्कारणात्वं वेदेनापि कथमुक्तमित्यादिकमपिनाशंक-
नीयं वेदस्यस्वतंत्रत्वेननियोज्यानियोज्यानर्हतयासतितत्रत्यवच-
नांतराविरोधेशिष्टैर्यथाश्रुतार्थकत्वस्वीकारात्न्यूनाधिक्यज्ञानस्य-
वेदवाक्याधीनतयावैदिकस्य नारायणस्य क्षीराब्धिशायित्वे वा
श्रीकृष्णादाधिक्योपपत्तेः इतिहासपुराणादिवाक्यानां वेदार्थ-
विरोधेनार्थांतरपरत्वस्याप्रमाणात्त्वस्यस्वीकाराच्च नचासौनाराय-
णसंसंकर्षणपर्यायोभवितुमर्हति “रामोहंह्यनुरुद्धोहं प्रद्युम्नोहं-
सनातन” इतिगोपालोपनिषद्येतस्य रामादिशब्दितसंकर्षणा-
दिकारणात्त्वश्रुतेः अतः “एषनारायणः साक्षात् क्षीराब्धिनि-
केतनः” नागपर्य्येकमुत्सृज्येहागतोमथुरांपुरीमि “त्यादीनि-
वचनानिसंकर्षणस्वामिनोनारायणस्य कृष्णरूपित्वं संकर्षणा-
निरुद्धप्रद्युम्नस्वामित्वं च बोधयंतीतिबोद्धव्यं तत्रापि नागपर्य्ये
कमुत्सृज्येतिनागस्य तत्पर्य्येकत्वेनतच्छेषवस्मरणात्तस्मान्न-
कथंचिन्नारायणपरवाक्यस्यान्यार्थपरत्वमुपपद्यते येन ब्रह्मवैवर्त्त
वाक्यं स्वार्थं लब्ध्वा प्रमाण्यातां गच्छेत एवंसहस्रनाम्नां पुराया-
नां त्रिरावृत्त्यातुयत्फलमित्यस्मिन्वाक्ये विषवादिभगवन्नामां-

तराश्रवणात् वेदवाक्येषु श्रीकृष्णस्यावतारित्वाश्रवणेनावतारां-
 तरनामभ्यस्तन्नाम्नः आधिक्यानुपपत्तेश्चप्रत्युतस्वकारणाना
 रायणानाम्नस्तन्मूनत्वोपपत्तेः वेदेषु तत्समानार्थकतन्मूलवा-
 क्याश्रवणाच्चदेवतांतरनाम्नामपिपुरायः उपपत्तेर्देवतांतरसहस्र-
 नामतुल्यत्वं तन्नाम्नः उक्तं भवतीत्यवगम्यते एवं 'कृष्ण कृष्णेति
 कृष्णेति राधाकृष्णेति यत्पुनः' प्रत्यहंपठपांचालिसमन्नामसह-
 स्रकमि 'त्यत्रापितस्यदेवतांतरसहस्रनामतुल्यत्वंबोधयंते नवा-
 क्येनास्यवाक्यस्यैक वाक्यतोपपत्तेः एवं नाम्नामुख्यतरं नाम-
 कृष्णमुख्यंयत्परंतपेत्त्रतन्नामांतरापेक्षया कृष्णानाम्नोमुख्यत्व-
 मुक्तं भवति' लौकिकावैदिकाशब्दायेकेचित्संतिपार्ष्वति 'नामानि
 रामचन्द्रस्यसहस्रंतेषुचाधिकं' तादृङ्नाम सहस्रैस्तु रामनामस-
 मंमतमि' त्यत्रारामनाम्नोरामचन्द्रनामांतरसहस्रतुल्यत्वोक्तिवत्
 अनंतरोक्तस्यैवा कृष्णानाम्नोभगवन्नामांतरेभ्योमुख्यत्वानुपपत्तेः
 तत्रैवंस्वनामांतरापेक्षया कृष्णानाम्नोमुख्यत्वेसिद्धे पूर्वश्लोक-
 द्वयेस्वनामांतर सहस्रतुल्यत्वं कृष्णानाम्नो उक्तं भवतीतिवावग-
 म्यते तत्रतुएकावृत्त्यातुकृष्णस्य नामैकं तत्प्रयच्छतीत्यत्रकृष्णा-
 स्य एकंमुख्यं कृष्णेतिनामतत्प्रयच्छतीत्येवयोजनीयं स्वनामां-
 तरेभ्योधिकफलप्रदानेनैवतस्यमुख्यतोपपत्तेः परंत्वस्मात्पक्षात्-

१ सहस्र नाम्ना पुण्या ना मित्यदि वाक्यं तच्छब्दार्थः ।

२ सकालात् कृष्ण नाम तच्छब्दार्थः ।

३ इ.म कृष्णेति कृष्णेति ।

पूर्वोक्तः पक्ष उत्कृष्टतरः तत्रापिकृष्णानामांतरेभ्यएवंकृष्णोति-
नाम्नोमुख्यतरत्वमुपपद्यते न भगवन्नामांतरेभ्यः श्रीरामनाम्न-
स्तु समस्तभगवन्नामभ्योमुख्यतमत्वंमहाजनप्रसिद्धं तत्रतत्रत-
त्तद्भगवन्नामोचार्य्य तेभ्योरामनाम्नः सहस्रगुणाधिक्योक्तेः त-
थाहि “विष्णोर्नाम्नांसहस्राणां तुल्यएवमहामनुः । सर्वेषुमंत्र-
वर्गेषु श्रेष्ठवैष्णावमुच्यते ॥ गाणापत्येषुशैवेषुशाक्तशौरैष्वभीष्टदं ।
वैष्णावेष्वपि मंत्रेषु राममंत्राफलाधिकाः ॥ मंत्रस्तेष्वप्यनायासं फ-
लदोयंषडक्षरः । तथालौकिका वैदिका शब्दायेकेचित्संतिपार्व-
ति ॥ नामानि रामचन्द्रस्य सहस्रं तेषुचाधिकं । तादृङ्नामस-
हस्रैस्तुरामनामसमंमतम् ॥ विष्णोरैकैकनामैवसर्ववेदाधिकंमतं ।
तादृङ्नामसहस्रैस्तु रामनामसमंमतं । जपतः सर्ववेदाश्चसर्व-
मंत्राश्चपार्वति । तस्मात् कोटिगुणंपुरायं रामनाम्नैव लभ्यते
“अनंताभगवन्मंत्रानानेनसमाकृताः” इत्यादिवाक्यैरशेषभ-
गवन्नामभ्यः सहस्रगुणाधिक्यं रामनाम्नः स्फुटीकृतं भवति न
चात्रापिनारायणवासुदेवकृष्णानृसिंहादि भगवन्नामांतराणि न
श्रूयंते अतो नोपपद्यते तेभ्यस्तदाधिक्यमित्तिवाच्यं सर्वेषुगाणा-
पत्यादिमंत्रवर्गेषु श्रेष्ठत्वेनोक्तेषु वैष्णावमंत्रेषु नारायण वासुदेव
कृष्णादिमंत्राणामंतः पातित्वात् “वैष्णावेष्वपिमंत्रेषु राममंत्रा-
फलाधिका” इतिराममंत्राणां तदंतर्गतत्वनिर्देशेननाशेषभग-
वन्मंत्राणां तदंतर्गतत्वोपपत्तेः तदंतर्गीकारेतुतत्तन्मंत्र वाच्या-

४ कृष्णनाम्नोदेवतास्तरसहस्र नामतुल्य रथन रूपः पूर्वोक्तःपक्षः

नां विष्णुपदाभिधेयत्वानुपपत्त्या सर्वव्यापकत्वानिष्पत्तेस्तद् व्याप्य
कोट्यन्तर्गतत्वेन तन्न्यूनत्व प्रशक्तेः “अनन्ताभगवन्मंत्राइ-
त्युक्तभगवच्छब्दाभिधेयत्वानंगीकारेण तेषामभगवत्वोपपत्त्या
तत्राजीवत्वप्रशक्तेः” विष्णोरैकैकं नामैवेत्युक्तसर्ववेदोपलक्षि-
तसमस्तवैदिक मंत्राधिकत्वेनोक्तेष्वैकैकविष्णुनामस्वन्तर्गतत्वा
स्वीकारे तत्रावैदिकत्वप्रसक्तेः वैदिकत्वस्वीकारेपितन्न्यूनत्वप्र-
सक्तेः कुतः विष्णुनाम्नां सर्ववेदाधिक्योक्तेः “किञ्चलौकिका-
वैदिकाशब्दायेकेचित् संति पार्वति । नामानि रामचन्द्रस्यसहस्रं
तेषुचाधिकमि” त्युक्तेनयेकेचिदित्यनेनाशेषभगवन्नाम्नामपिसं-
गृहीतत्वात्तद् नंगीकारपक्षस्यतत्रावैदिकत्व प्रसक्ति दोषप्र-
स्तत्वेनावश्येनतेषां वैदिकशब्दांतर्गतत्व स्वीकारात् एवंचसति-
तेभ्यः सहस्रगुणाधिक्येनोक्तेभ्यः श्रीरामचन्द्रनामांतरेभ्योपि-
रामनाम्नः सहस्रगुणाधिक्योक्तेः ‘एकैकरामचन्द्रस्य नाम-
सर्वाधिकं मतं’ सहस्रनामफलदं सर्वाभीष्ट प्रदायक’ मितिर्लिङ्ग
पुराणोक्त रामसहस्र नामांतेपि श्रीरामचन्द्र नामांतराणां
मध्यैकैकस्यापिनाम्नः सहस्रनामाधिकोक्तेः तत्राचसहस्रनाम-
फलदमितिवाक्यस्य वैदिकाशब्दायेकेचिदिति वाक्येनैक वा-
क्यतोपपत्तेः सहस्रनामपदंभगवत्सहस्रनाम परमितिवोध्यं किं
च जपतः सर्ववेदाश्चसर्वमंत्रांश्चेत्युक्त सर्ववेदसर्वमंत्रांतर्गत-
त्वानंगीकारेण तत्रावैदिकत्वामंत्रात्वप्रसक्तेश्च अवश्येनत्वया-

समस्तभगवन्नाम्नांतन्मंत्राणांच तदंतर्गतत्वांगीकर्त्तव्यात् तथा-
स्वीकारेत्तूक्तवाक्यैस्तेभ्योपितत्सहस्र गुणाधिक्यनिष्पत्तेः नचा-
न्यत्र वदत्रापिष्वाक्यानांमूलं नोपलभामहेइत्याशंकनीयंराम-
स्यबहुरूपधारित्वश्रुतेः मृत्सर्वांगवाचकमृच्छ्रद्वद्रामसर्वांग वा-
चित्वेनतत्कार्यवाचकत्वेपिपर्यवसितस्य व्यापकस्थरामेतिकार-
णानाम्नः घटशरावादिशब्दवदेकैकदेश वाचित्वेनव्याप्यभूते-
भ्यः भगवन्नामांतरेभ्यः सहस्रगुणाधिक्योपपत्तेः उक्तवाक्याना-
मर्थस्ययुक्तिसहत्वात्कारणश्रुत्यनुकूलत्वाच्च वेदाविरोधित्वनि-
ष्पत्तेः असतिवेदविरोधेतुद्यनेनैवहेतुनातादृशवाक्यानिपक्षीकृ-
त्यतन्मूलं वेदवाक्यमनुमातव्यमिति शिष्टवचनादवगम्यते
तथाचजैमिनिसूत्रं विरोधेतूपेक्षांस्यात् ह्यसत्यनुमानमितिप्रयोग-
स्त्वत्रोदृशः विमतानि वाक्यानि वेदमूलकानिभवितुमर्हतिवे-
दार्थाविरोधेसतिवेदार्थप्रज्ञात्वात्मन्वादि प्रणीतवाक्यवदिति
न चानुमानमात्रगम्यानि किंत्वौपनिषदान्यपि ब्रह्मादीनांवाच-
कोयंसंत्रोऽन्वर्थादिसंज्ञकः सर्ववाच्यस्य वाचकः स्वभूज्योतिम-
यो नंतरूपीद्वेनैवभासतरेफारूढामूर्त्तीयः स्युरितीदृशानितदुपकार
काणि च जीवत्वेनेदमोयस्यइत्योमितीतिचेतीदृशानि संतितथा
चसतिलौकिकवैदिक शब्दांतर्गतेभ्यः गणेशादिशिवादिकाली-
भवान्यादिसूर्यादिशब्देभ्यस्तथासर्वेषुमंत्रवर्गेषु श्रेष्ठवैष्णवमु-
च्यतेइतिशिवनामभ्योपिश्रेष्ठत्वेनोक्तेभ्योवैष्णव मंत्रत्वेनोक्ते-
भ्योभगवन्नामांतरेभ्यः सहस्रगुणाधिक्येनोक्तेभ्यः स्वनामांत-

रेभ्योरामनाम्नः सहस्रगुणाधिक्यवत् देवतांतरसहस्रनामतुल्य-
 त्वेनस्वनामांतर सहस्रनामतुल्यत्वेन वा त्वदभीष्ट भगवन्नामांतर-
 सहस्रतुल्यत्वेनवो कात्कृष्णेतिनाम्नोपितरयरामनाम्नः सहस्र-
 गुणाधिक्यस्यनिर्वाधत्वोपपत्तेर्नतद्वाच्यत्वेनहेतुनापि श्रीकृष्ण-
 स्यमूलकारणत्वमुपपद्यते नन्वस्तुतर्हि नारायणस्यसर्वावतारि-
 त्वगोपालतापनीयस्यप्रदर्शित वाक्यस्यतत्रप्रमाणत्वात्तदाहुरे-
 को हवैनारायणः आसीन्न ब्रह्मा नईशानो नापो नाग्नीषोमे-
 द्यावापृथिव्यो ननच्चाग्निनसूर्य्यः सएकाकीनरएवेत्यादि महो-
 पनिषदि ॐ अथपुरुषोहवै नारायणो कामयत प्रजामृजेयेति
 नारायणात् प्राणोजायतेमनः सर्वेन्द्रियाणिच खं वायुर्जोति-
 रापश्च पृथिवीविश्वस्यधारणी नारायणाद्ब्रह्माजायते नारा-
 यणाद्बुद्रोजायते नारायणात्प्रजापतिर्जायते नारायणादिंद्रो
 जायते नारायणादष्टौ वसवौ नारायणादेकादश रुद्रादयः
 समुत्पद्यन्ते नारायणेप्रलीयन्ते इति नारायणोपनिषदि च
 नारायणस्य सृष्टिप्रलया वधित्वाश्रवणात् अथनित्योनिःकलं-
 कोनिराख्यातो निर्बिकल्पो निरंजनः शुद्धोद्देवएको नारायणो
 न द्वितीयोस्तिकश्चिदिति तत्रैवतद्व्यतिरिक्तस्य प्रतिषेधाच्च
 तस्यैव सर्वमूलत्वोपपत्तेरित्युक्तवन्तं प्रत्यपरेऊचुर्नोप्रदर्शितवा-
 क्यैस्तस्यावतारिह्वमुपपद्यते एकोनारायणो न द्वितीयोस्तिक-
 श्चिदिति नारायणव्यतिरिक्त प्रतिषेध श्रवणवत् अहमेकः
 प्रथमतमासीत् वर्तानिभविष्यामिनान्यः कश्चिन्मत्तोव्यति-

रिक्तं इति यस्मिन्निदं सर्वमोतप्रोतं तस्मादन्यं न परं किंचिन्नास्ती-
ति अथर्व शिषोपनिषदि रुद्रव्यतिरिक्तप्रतिषेधश्रवणात् रुद्र-
स्यापिसृष्टिप्रलयावधित्वश्रवणाच्चहेतोरुभयत्र समानत्वेनान्य-
तरस्य मूलकारणत्वसाधनेऽन्यत्रातिव्याप्तेः उभयनिष्ठवाक्ययोः
परस्परविरोधेनाप्रामाण्यापत्तेश्च कथं तर्ह्युक्तदोषानापत्तिरिति चे-
न्नारायणोपनिषत्सु हवै इतिपदश्रवणात्तत्तत्हवैइत्यादिपदानां
प्रसिद्धार्थद्योतकत्वेन प्रसिद्धमुद्दिश्याप्रसिद्धस्यविधानात् कुत्र-
त्यं कमपि प्रसिद्धं सर्वकारणमुद्दिश्य प्रदर्शितवाक्यैस्तस्य सृष्टि-
प्रलयावधित्वाद्यनुवादेनावतारित्वं विधीयते इत्यवगत्या उभयप-
रवाक्यानां एकनिष्ठत्वांगीकारात् एकोहवैपूर्वं नारायणोदेव इति-
गोपालोपनिषदितदाहु रेकोहवै नारायण इति महोपनिषदि अथ-
पुरुषोहवैनारायण इति नारायणोपनिषदि च सर्वत्र हवै इतिपदश्रुतेः
सर्वासामनुवादकत्वमुपपद्यते कस्य तर्हि तदनुवादे तथात्वं विदध-
तीति चेति शिवरुद्रादिशब्दवाच्यस्येति ब्रूमः श्वेताश्वतरुद्रो-
पनिषदोः शिवरुद्रयोः सृष्टिप्रलयावधित्वादिवोधकतया नारा-
यणोपनिषत्समानार्थकत्वेन शिवनारायणपरवाक्यानामेकवा-
क्यतोपपत्तेः शिवरुद्रोपनिषत्सु श्रुतयोरपि हवै इतिपदयो रुद्रवि-
षयकत्वानुपपत्तेः तासामननुवादकत्वावगमाच्च श्रूयते हि रुद्र-
स्य सर्वादित्वं ॐ देवावाहवै स्वर्गलोकमायंस्ते रुद्रमृच्छन्को-
भवानिति सोऽब्रवीदहमेकः प्रथममासीद्वर्त्तानि च भविष्यामि नान्यः
कश्चिन्मत्तोव्यतिरिक्त इत्यादिरुद्रोपनिषदि अत्र हवै इति निपातौ

सानिध्यात् देवविषयकौ स्वर्गविषयकौ वा नत्वत्रत्यरुद्रविषयकौ नत्वितोन्यत्रप्रसिद्धस्यरुद्रस्यान्यस्यवाप्रसिद्धिद्योतकौअहमेकप्रथममासीन्नमत्तो व्यतिरिक्तोऽन्यः कश्चिदिति स्वमुखेन स्वव्यतिरिक्तस्यनिषेधान्नारायणोपनिषदितुहवैनिपातयोर्नारायणपदसानिध्यात्तत्र रुद्रवन्नारायणस्यस्वमुखतः स्वव्यतिरिक्तनिषेधाश्रवणाच्चतयोस्तद्विषयकत्वमुपपद्यते यदातमस्तन्नदिवान राडिनसन्नवासच्छिव एवकेवलः तस्मात्प्रवृत्तिः प्रसृतापुराणी सर्वतोद्दिशिरोमुखः सर्वव्यापी च भगवान्तस्मात्सर्वगः शिवः इत्येवं श्वेताश्वतरोपनिषदि शिवस्यसर्वोत्कृष्टत्वं श्रूयते तत्रहवैइत्यादिनिपातानदृश्यन्तेऽतस्तदनुवादकत्वं वा नारायणोपनिषदांरुद्रोपनिषदश्चस्यात् ननु नारायणाद्रुद्रो जायतेइतिरुद्रस्य नारायणजत्वश्रवणेन तन्न्यूनत्वोपपत्तेर्नतदनुवादकत्वं नारायणोपनिषदामुपपद्यते इतिचेन्न सकारणंकरणाधिपाधियोनचास्य कश्चिज्जनिता नचाधिपः नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते नतस्यप्रतिमास्तियस्यनाममहद्यशः इत्यादिश्रुतिभिः शिवजनकाधिपयोस्तत्समाभ्यधिकयोश्चनिषेधेनतस्यनारायण तज्जन्यत्वानुपपत्तेस्तज्जन्यवाचकरुद्रशब्दस्य काश्यधिपरत्वानुपपत्त्याविशिष्टजीवपरत्वेनेतव्यात्तस्य जीवत्वेपि मंगलगुणयोगाज्जीवांतर नियन्तृत्वाच्चशिवेशानसंज्ञकत्वोपपत्तेश्च श्वेताश्वतरप्रतिपाद्यस्य तु तत्स-

१ हवैपदयोः ।

२ तद्विषयकत्व नारायणद्विषयकत्वं ।

३ सर्वाननशिरोधीवः ।

भाष्यधिकनिषेधश्रवणात् श्रीश्चते लक्ष्मीश्चपत्यावित्ति-
लक्ष्मीपतीत्व लिंगात् सर्वाननशिरोग्रीव इति सर्वव्यापी च
भगवान्तस्मात्सर्वगतः शिवइतितस्यैव सहस्रशीर्षित्वादि श्रुत्या
क्षीराब्धिशायित्वोपपत्त्या पुनः सर्वव्यापीत्व श्रुत्यानरजन्यमह-
दादितत्वायनकारित्वोपपत्त्या च नारायण संज्ञकत्वोपपत्तेः
सर्वा अपि नारायणोपनिषदो नारायणपर्याय शिवानुवादेन
तस्यावतारित्वं जगत्कारणत्वं च विदधन्तीत्येव मुक्तवन्तं
प्रतिनैतदप्युपपद्यते इति वयं ब्रूमः कुतः इति चेत्स्वोपनिषत्सु
शिवरुद्रादिशब्द वाच्यस्य जगत्कारणत्वं श्रवणोप्यवतारित्वा
श्रवणात् अन्यत्ररुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे येनासावमृतोभूत्वा
मोक्षीभवति “श्रीरामस्यमनुंकाश्यां जजापवृषभध्वजः । मन्वंत-
रसहस्रैतु जपहोमार्चनादिभिरित्यादिवाक्येषु शिवशंकररुद्र
वृषभध्वज परमेश्वरादि शब्दवाच्यस्य काश्यधिपतेर्विश्वनाथस्य
श्रीराममंत्रजप परत्व तदाराधनपरत्व श्रवणात् तन्मंत्रोपदेशेन
काशीमृतप्राणिमोक्षकारित्वश्रवणाच्च भवानीपतेः शिवस्य श्री-
रामभक्तत्वोपपत्तेः श्रीरामस्यस्वोपनिषदिसर्वावतारित्व श्रुतेश्च
उपासकानांकार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि वाक्येषु तथा चा
नाराधकस्यस्वराध्याधिक्यानुपपत्तोस्तादृशवचसांमर्थीतरपरत्व

१. शिवस्य श्रीरामराधकत्वं बोधकवचनानां यद्वा नारायणरुद्रो
जायते इतीदृशवचनानां ।

२. नारायण जोरुद्रः कश्चिज्जीवित्येवं रुद्र शब्दस्यार्थोतर परत्व
स्वीकारस्य ।

स्वीकारस्य मूलकारणत्वस्यद्विनिष्ठत्वानुपपत्तिवाध्यत्वात्कलू-
प्तकल्पितयोः^३ क्लृप्तस्यबलीयस्त्वाच्चनशिवस्य तदनुवाद्यत्वं-
मूलकारणत्वं चोपपद्यते यत्तुपुराणादौ श्रीरामस्यशिवोराध्य-
कत्वं^४ यतेतदयुक्तंवेदवाक्यानुकूल्याय^५ लोकशिञ्जाभिप्रायेण-
नेतव्यंतस्यपरात्परतरेपि धर्मिष्ठ जनाग्रगण्यराजकुलेऽवती-
र्याविष्कृतमानुषत्वस्य लोकशिञ्जकत्वोपपत्तेः तथाक्वचित्त-
द्विषयिकाशक्तोक्तिरपिप्रतीत्यभिप्रायेणनेतव्या आविष्कृतमा-
नुष्येविशिष्टशक्तौ तत्रदेवांशत्व प्रतीत्युपपत्तेः नत्वित्थं शिव-
विषयकं केवललोकशिञ्जाभिप्रायेण श्रीरामसेवकत्व वचनं
नेचुंशक्त्यते तस्यमानुषत्वादिप्राप्तौश्रुतौऽभृतत्वात् तस्य सर्व
मूलकारणत्वानुपपत्तेश्चा तस्तस्यतदाराधकत्वं वास्तवमव-
गम्यते तत्रैवंसतिनारायणोपनिषदां शिवानुवाद्कत्वानुपपत्तेः
नारायणः परंब्रह्मतत्त्वं नारायणः परः इति बृहन्नारायणोप-
निषत्प्रतिपाद्य नारायणमनूद्यतस्थैवावतारित्वं विदधन्तीत्येवं
सतिद्वयो रामनारायणयो रवतारित्वानुपपत्तेः अवतारित्व
परस्य ब्रह्मशब्दस्य सामानशब्दत्वेन अवतारित्व परनारायणे-
ति विशेषशब्दवाच्ये पर्यवसानात्वायोग्याच्च नारायणः परंब्रह्मे-
त्यत्रब्रह्मशब्दस्यतद्विशेषणत्वेन तरपरत्व दृष्टेश्चविशेषश्रुत्यनु-

३. सौतस्य शिवनिष्ठ श्रीरामराधकत्वस्य क्लृप्तस्य नाटयणजो-
रुद्रः कश्चिज्जावविशेषः न परमेश्वर इत्यस्मात्तत्कल्पिताद्वलीयस्त्वाच्च ।

४. वेदवाक्यं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिक ।

रोधेनसामान्य श्रुतेर्नेतव्याच्च नारायणपरवाक्या नुरोधेन ब्रह्मस्यो
रूपकल्पनेति वाक्यमपि नारायणपरं तस्यात्राप्यवतारित्वं
बोधयतीति वाच्यमिति चेन्नतस्यैव ब्रह्मपरवाक्यानुरोधित्वो-
पपत्तेः कुतइति चेत्त्रैवकोऽवताराणांश्रेष्ठः यं स्मृत्वामुक्त्वा-
भवन्तीति ब्रह्मप्रश्नवाक्ये यं स्मृत्वेत्येकवचनेनावतारांतरेभ्य
एकावतारस्य श्रेष्ठत्वज्ञाने तन्मोक्षप्रदत्वस्य हेतुत्वावगमात्पुनः
सहोवाच तंहि नारायणोदेवइत्यादितत्प्रश्नोत्तरवचने एकांहि
रुद्रायजंतीत्यादिनारौद्र्यादिद्वादशमूर्तिनांस्वावतारत्वं सूचयि-
त्वा तासुद्वादशसु एकादशभ्यः श्रीकृष्णावतारस्यश्रेष्ठत्वज्ञापनाय
तांहियेयजंतीतेमृत्युंतरंतीत्यादिना भूमिस्थद्वादशैक श्रीकृष्ण-
मूर्त्तियाजकानामेवमुक्त्युक्तेः मत्स्यादीनां तत्र नामाश्रवणाच्च
अन्यत्र नृसिंहादिभक्तानां मुक्तिश्रवणेन मुक्तिप्रदत्वेन हेतुना
श्रीकृष्णस्यतेभ्यः श्रेष्ठत्वानुपपत्तेश्चावतारांतरेभ्यः श्रीकृष्णा-
वतारस्यश्रेष्ठत्वे हेतुत्कृतस्यमोक्षप्रदत्वस्यनृसिंहादिष्वपिसत्त्वे-
नतेभ्यस्तदधिकत्वानुपपत्त्या तस्य तदाधिक्यविषयकत्वांगी-
कारे तत्रत्यप्रश्नतदुत्तरवाक्ययोर्वैयर्थ्यापरत्याचतत्रत्यस्य-
रौद्र्यादिविषयकावतारत्ववचनस्यश्रीकृष्णविषयकावतारत्वव-
चनस्य च मत्स्याद्युपलदाकत्वानुपपत्तेश्च नारायणावतारत्व-
बोधकवाक्यस्यरौद्र्यादिद्वादशामूर्तिविषयकत्वोपपत्तेः रौ-
द्र्यादिमूर्तिनिष्ठनारायणावतारत्वबोधकवाक्यतः शंखादि-
युतद्व्यादिसहस्रां तहस्तवत्समस्तभगवद्विग्रहनिष्ठब्रह्मावतारत्व-

बोधकत्वेन ब्रह्मणोरूप कल्पनेत्यादि वाक्यसंदर्भस्य वलीय-
यस्त्वेन प्रबलवाक्यानुरोधेनैवदुर्वलवाक्यस्यनेतव्यत्वात् य-
त्तूक्तं ब्रह्मशब्दस्यसामान्यशब्दत्वेनतत्रार्थवसानत्व योग्यात्
तद्विशेषणत्वादृष्टेश्चेत्यादित्तदपिनोपपद्यतेतथाहि नहिं ना-
रायणोपनिषत्सुब्रह्मशब्दस्य स्वतंत्रस्य कारणवाचकत्वमवता-
रित्वा बोधकत्वंवाश्रूयते येनपशुच्छागन्यायेन नारायणशब्दवाच्ये-
तत्पर्यवसानतारयात् नापि† नारायणापर्यायविष्णवनेकसह-
स्रनामतुल्य रामनामसमतदधिकं वानारायणनाम माहात्म्यंश्रूयते
ऋमयतेवा येनस्वोपनिषदिस्वसमाभ्यधिकं विशेषशब्द मनुपल-
भ्योपनिषदंतरीयस्त्रसमाभ्यधिकविशेषशब्दवाच्ये पर्यवस्येत-
नापि श्रीरामोपनिषद्यवतारिपरत्वेनदृष्टस्य सामान्यशब्दत्वेनाव
गतस्य ब्रह्मशब्दस्य तत्रावतारि परविशेषशब्दमनुपलभ्योपनि-
षदंतरदृष्टावतारिपर नारायणोतिविशेषशब्द वाच्य एव पर्यवसा-
नत्वमुपपद्यतेउभयोः सामान्यविशेषशब्दत्वात् सामानार्थपरत्वाच्चे
त्यादिकमपि वाच्यंसंदिग्धोपक्रमस्य तदुपसंहारवाक्यानिर्णीत-
स्यैवतत्समानार्थकनिश्चितार्थोपनिषदंतरवाक्येननिर्णेतुयोग्यात्
प्रकृतैतूपक्रमदृष्टावतारिपरब्रह्मेतिसामान्य शब्दस्यतदुपसंहार-
चरमंत्रसमूहवाक्यावगतसर्वरूपित्वासूचितसर्वावतारित्वपररा-
मेतिविशेषशब्द वाच्येपर्यवसानत्वोपपत्तेरेवं तत्राङ्गाशब्दवाच्ये-
पर्यवसितरय तत्रत्यपशुशब्दस्येवाकांक्षाविरहात्पुनरन्यत्रार्थव-

सानत्वानुपपत्तेश्च नापि प्रकरणादिविरोधेनस्वप्रकरणीयं विहा-
यान्यत्र तत्पर्यवसानत्वमुपपद्यते नाप्येकत्रवाक्ये ब्रह्मशब्दस्य
नारायणविशेषणत्वं दृष्ट्यातस्समान्यादुपनिषदंतरदृष्ट्या अपि-
ब्रह्मशब्दाः तस्यैववाचका इत्यनुमातुंशक्यं नृसिंहोब्रह्मभ-
तीतीत्यं ब्रह्मशब्दविशेषितेनृसिंहादावतिव्याप्तेः किं बहूक्त्या-
खादिरत्वादित्रतसंयोगपृथक्त्वेनयोब्रह्मशब्दः ब्रह्मवाइदमग्र-
आसीत्सत्यं ज्ञानमनंतब्रह्मयो वेदनिहितंगुहायांसोश्नुतेसर्वान्
कामान् सहब्राह्मणविपश्चिता ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति ब्रह्मसन्
ब्रह्माप्येत्येवमादि श्रुत्युक्तः सदैवसोम्येदमग्र आसीत्-
आत्मावा इदमग्रआसीदित्येवमादिजगत्कारणं पर श्रुत्युक्त
सदादिशब्दैकार्थतांगतः स्वातंत्र्येणस्ववाच्यस्य जगत्कारणत्वं
ब्रह्मविज्जीवप्राप्यत्वंच बोधयन् नृसिंहोब्रह्मभवति नारायणपरं
ब्रह्मेत्येवंतत्रतत्र नृसिंहादिविशेषणत्वेनतत्तत्संयोगं प्राप्यतत्र-
त्यप्रातीतिक प्राकृतजलजन्तुसिंहादि बुद्धिनिरासपूर्वकंब्रह्म-
त्वबुद्ध्युत्पादनेनतद्ब्रह्मावतारत्वं दृढयन्नर्थतः स्ववाच्यस्य-
तत्तद्रूपित्वेन तत्तदवतारित्वं सूचयन्तस्यैवस्ववाच्यस्य श्रीरामो-
पनिषदि ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिनासर्वरूपित्वेन सर्वावतारित्वं
स्फुटयन्प्रकरणादिभिरुपक्रमोपसंहारादि लिंगैश्च इतिरामपदे-
नासौपरब्रह्माभिधीयतइत्यनयाश्रुत्याच रामशब्दवाच्येपर्यवसितः
सन्रामाख्यस्थपरस्यब्रह्मणः सर्वावतारित्वं बोधयतीतितस्यपुन-
रन्यत्र पर्यवसानत्वानुपपत्तेः- नारायणपरश्रुतीनामनुवादकत्वा

चद्वयोरवतारित्वानुपपत्तेश्च यो ब्रह्मांडस्यांतर्वहिव्याप्नोतियो-
 विराट् महार्णवेशयानोष्णुमांतं पूर्वमजीजनइतिश्रुतिस्मृतिभ्यां
 श्रीरामस्य नारायणरूपवारित्वावगमाच्च नारायणपरवावयमपि
 नारायणपर्यायस्य श्रीरामस्यैव रुद्राद्यवतारित्वंबोधयतीति-
 कारणदृष्ट्या वाक्षीराद्विशायिन्यवतारित्वमारोपयति जगत्क-
 रणक्षीराद्वि सकाशादवतारिणः पृथगुक्तौ तत्स्वरूपेताद्विक-
 भेदप्रसक्तेरिति सुषू विचरणीयं तदेवांयद्यपि प्रसिद्धाऽऽशीशावा-
 सके नाद्यासुदशंसुब्रह्मोपनिषदाद्यासु च द्वापंचासत्सुचेतोऽन्यदी-
 दृशं दद्यादिसहस्रांतहस्तवदनन्ता वतारावतारित्वं बोधकंबचनं-
 नश्रूयते तथापि यद्युक्तासु प्रसिद्धासु अनुक्तास्वप्रसिद्धासु चोपनिष-
 त्सुकदापितथाभूतं वाक्यं दृश्येत दर्शयेत् वा कश्चित्तादातदपि वाक्य-
 मुक्ता नुक्त युक्तिभिः ब्रह्मपरश्रुतिबलीयस्त्वेन राम नाम महा-
 त्म्यबलेन च नारायणपरश्रुतिवत् ब्रह्मपरश्रुत्युत्तरोधेन श्रीराम
 परत्वेन नेतव्यं सर्वासामुपनिषदन्तर्गतकारणवाक्यानामेक-
 वाक्यतायोग्यात् मूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वानुपपत्तेश्च सह-
 स्रशब्दस्यानंत्यवाचकत्वास्मृत्यावेदेषु सहस्रावयवैभ्योऽधिकावय-
 वत्वाश्रुत्याच्च दद्यादि सहस्रांतहस्तवद्भगवद्विग्रहेषु तद्विग्रहत्वा-
 वद्विग्रहस्यांतर्गतत्वोपपत्त्याच दद्यादिसहस्रांतहस्तवतां ब्रह्मावता-
 रित्वंबोधकत्वेन सर्वोत्कृष्ट्याः प्रत्यक्षश्रुतेः श्रुत्यंतरस्य तत्स-
 माभ्यधिकार्थं वाचकत्वासंभवेनाप्रसिद्धाच्च दुर्बलत्वोपपत्तेश्च ॥
 कथंपुनः ॥ ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिवाक्यस्य प्रकरणादिभिः

श्रीरामपरत्वंसुष्टूपपद्यते इतिचेत्तस्य श्रीरामैकोपनिषदि श्रवणो-
न तत्प्रकरणागतत्वावगमात् ॥ तत्रत्यब्रह्मशब्दस्यतु सामान्य-
शब्दत्वेनावगतस्य कस्मिंश्चित् विशेषपर्यवसानत्वयोग्यत्वेपि ॥
सतिस्वोपनिषदिविशेषोपस्थापकेविष्णुसहस्रनामसदृशे अनंत-
भगवन्मंत्राधिकेरामशब्दे उपनिषदंतर्गत तन्न्यूनशब्दवाच्ये
पर्यवसानत्वयोग्यतयास्वप्रकरणीयसर्वोत्कृष्टविशेष शब्दवाच्ये
श्रीरामएवपर्यवसानत्वयोग्याच्च ॥ इतिरामपदेनासौपरब्रह्माभि-
धीयतइतिउपनिषदुपक्रमेरामनाम्नः परब्रह्मभिधायकत्वं श्रूयते-
यस्मात्परब्रह्मरामचन्द्रश्चिदात्मकः इत्यादौ ब्रह्मरामयोरभेद-
त्वाभ्यासाच्चिन्मयेऽस्मिन्महाविष्णौ चिन्मयस्याद्वितीयस्य-
ब्रह्मणोरूपकल्पनारामचन्द्रः चिदात्मकः धृत्वाव्याख्याननिर-
तश्चिन्मयः परमेश्वरः इत्येवमुपक्रमादौचिन्मयत्त्वस्य ब्रह्मराम-
शब्दवाच्यत्वदर्शनाच्च अयमात्माब्रह्मसदारामोहमिति ब्रह्मपद-
स्थाने रामपदप्रयोगाच्च सर्ववाच्यस्यवाचकइत्यत्रश्रुतं श्रीराम-
स्य सर्वशब्दवाच्यत्वमप्यन्यथानुपपद्यमानंतस्यरामस्य कारणा-
वाक्यगतस्थापि ब्रह्मशब्दस्यवाच्यत्वं सूचयतियस्मात्सर्वोत्तर्गत-
त्वेसतिसर्वावतारिणाएवसर्वरूपित्वेन सर्वशब्दवाच्यतोपपत्तेः स-
र्वशब्दवाच्यस्य सर्वरूपित्वेनसर्वावतारित्वस्याप्युपपत्तेश्च चरम-
मंत्रा अपि श्रीरामस्यतत्तद्रूपित्वबोधनद्वारासर्वोत्तर्गतत्वं सर्वा-
वतारित्वंप्रकाशयंतियस्मात् श्रीरामनाम्नोऽनंत भगवद्विष्णु-
नामतुल्यत्ववचनमप्यन्यथानुपपद्यमानं युगपत्तदूरामवाच्यस्य-

भगवन्नामांतरानेक वाच्यसदृशत्वसूचनेन सर्वकारणात्वमुपपा-
 दयतियस्मात् सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिश्रुतीनां रमंतेयोगिनो-
 नंते इत्याद्यत्रत्य श्रुतीनां चैकवाक्यतोपपद्यतेयस्मात् । रमंते-
 योगिनोन्ते सत्यानंदेचिदात्मनि ॥ इतिरामपदेनासौपरंब्रह्मा-
 भिधीयते । चिन्मयस्याद्वितीयस्यनिष्कलस्या शरीरिणः ॥
 उपासकानां कार्यार्थंब्रह्मणोरूपकल्पने त्यत्रयत्परंब्रह्मरामपदेना-
 भिधीयते तस्यैवरामपदाभिहितस्यरामाख्यस्याद्वितीयस्य ब्रह्म-
 णोरूपकल्पनोपासकानां कार्यार्थमित्येव मन्वयनिष्पत्तेः रामा-
 ख्यस्यैवब्रह्मणः सर्वावतारित्वनिष्पद्यते यस्मात्तस्मादुक्तानुक्ता-
 हेतुभिः ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्याद्याश्रुतिः श्रीरामेपर्यवस्य तस्यैवा-
 वतारित्वं ज्ञापयतीतिनिश्चयात्तस्य ब्रह्मशब्दस्य तत्ररामपरत्वं
 निर्वाधमुपपद्यते तत्रैवं सति ब्रह्मवाइदमग्रथासीत् सत्यंज्ञानमनंतं
 ब्रह्मसर्वैखल्विदंब्रह्मेत्यदि कारणावाक्यगतो ब्रह्मशब्दः सर्व-
 शाखाप्रत्ययन्यायेन श्रीरामएवपर्यवस्य तत्रतत्रतस्यैवमूलकार-
 णत्वं प्रकाशयति सएवतदवतारभूतमत्स्य कूर्मवाराह नृसिंह
 श्रीकृष्णनारायणादि शब्दानां विशेषणत्वंप्राप्यतत्तत्सजातीय-
 त्वेनतत्रतत्रप्राप्तामुत्कृष्टमत्स्यत्व कूर्मत्व वाराहत्वाद्भुतसत्वम-
 नुष्यत्व जलजंतुत्वादि प्रातीतिकांबुद्धिप्रतिषिध्य तस्यतस्य च
 ब्रह्मत्वंस्फुटयतीत्यवगम्यते स्वर्गादिशब्दवत् यथास्वर्गैक वा-
 चकः स्वर्गशब्दः कटक कुंडलादिविशेषणत्वं प्राप्यतस्यतस्य
 रजतत्वादि बुद्धिनिरासपूर्वकं जातरूपत्वेन स्वर्णविकारत्वंस्फु-

टयन्नर्थात् स्ववाच्यस्य कटककुंडलादिरूपित्वं ज्ञापयति तथा ब्रह्म-
 परब्रह्मशब्दोपि तत्तद्विशेषणत्वं प्राप्य तत्रत्यप्रातीतिकमनुष्य-
 त्वादि बुद्धिनिवृत्तिपूर्वकं तस्य तस्य च ब्रह्मकार्यत्वं स्फुटय-
 न्नर्थात् स्वावाच्यस्य मत्स्यकूर्म कृष्णानारायणादिरूपित्वं-
 ज्ञापयतीति निर्वाधं राद्धांतं तदेवमत्र श्रीरामस्य कारणावाक्यगत
 ब्रह्मपरब्रह्मशब्दवाच्यत्वेन विश्वेन सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेन उप-
 निषदंतरीयकारणा वाक्यगतस्य ब्रह्मशब्दस्य परब्रह्मशब्दस्य
 च तत्रैव पर्यवसानत्वयोग्यात् पुनर्मूलकारणात्वस्य द्विनिष्टत्वानुप-
 षत्तेः कारणावाचकानां शब्दांतराणां चोक्तन्यायेन तत्रैव पर्यवसान
 त्वयोग्यात् सर्वासामुपनिषदामपि श्रीरामतापनीर्योपनिषदैक-
 वाक्यतायोग्याच्च सर्वा अप्युपनिषदः तत्रत्याविष्णु नारायणा-
 वासुदेव नृसिंहकृष्णशिवरुद्रादयः कारणा वाचकाः शब्दाश्च
 श्रीरामसर्वशब्द वाच्यत्व श्रुत्यापि सर्वशब्दवाच्यत्वेन ज्ञाते पर्य-
 वस्य तत्र तत्र तस्यैव बहुरूपिणः सर्वकारणात्वं द्योतयंतीति परतत्वं
 जिज्ञासुभिर्बोधव्यं ननु भवतु नारायणाद्युपनिषत्प्रतिपाद्यत्वं
 तत्तच्छब्दवाच्यत्वं च श्रीरामस्य ॥ श्रीरामनारायणादीनाम-
 वतारत्व श्रुत्याश्रवणेन एकत्वोपपत्तेः ननु तस्य श्वेताश्वतर रुद्रो-
 पनिषदादि प्रतिपाद्यत्वं शिवरुद्रादिशब्दवाच्यत्वं चोपपद्यते ।
 शिवादीनां तदवन्नरत्वाश्रवणेन तदभेदत्वानुपपत्तेरिति चेत्सत्यं
 तथापि शिवशंकरपरमेश्वरादिशब्दवाच्यस्य श्रीरामाराधकत्वश्र-
 वणेन नारायणाद्द्रुद्रो जायते नारायणादेकादशरुद्राः समुत्पद्यंते

इत्याभ्यासतः द्विविधानामपिरुद्राणां नारायणजन्यत्वावगमेन चशिवशंकररुद्रादि शब्दवाच्यस्य श्रीराममंत्रोपदेशेन काशीमृतप्राणिमोक्षकारित्वश्रुत्या कारणधिपरुद्रस्य नारायणजन्यत्वेन तज्जन्यत्वोपपत्तेः नारायणादिशब्दवाच्यस्य श्रीरामस्य शिवशंकररुद्रादि शब्दवाच्यजनकत्वाधिपत्वनिष्पत्तेः तज्जातत्वेन तदाराधकत्वेन चरुद्रस्य नतस्य कश्चज्जनिता न चाधिपइत्यादिश्रुतिप्रतिपाद्यत्वानुपपत्तेः ब्रह्मरुद्रादयो जीवेश्वरभेदेन द्विधा तत्र जीवभूतस्य रुद्रस्य नारायण जन्यत्वमुपपद्यते न तु परमेश्वर भूतस्येत्यादिशैवोक्तीनां प्रदर्शित रुद्राऽऽराधकत्वाद्यटकश्रुतिविरोधेन श्रुतिविरोधेनाप्रमाणत्वोपपत्तेश्च कारण वाचक शिवरुद्रादिशब्दानां कार्यभूतस्याराधकस्य च शिवरुद्रादेर्वाचकत्वा नुपपत्त्या श्वेताश्वेतरोपनिषद्यपि किं कारणं ब्रह्मकुतोऽस्मज्जाता इतिकारणवाचक ब्रह्मशब्दोपक्रमेण तत्रस्य शिवादिशब्दानां ब्रह्मशब्दपर्यायत्वेन कारणवाचकत्वोपपत्त्या च ब्रह्मशब्दवाच्य वाचकत्वनिष्पत्तेः श्रीश्वते लक्ष्मीश्वरपत्न्याविति लक्ष्मीपतिस्त्रलिङ्गेन श्रियोरमण सामर्थ्यादित्युक्ता च सर्वथा श्रीरमणसमर्थस्य सर्वाकारणस्य श्रीरामस्य श्वेताश्वतर प्रतिपाद्यत्वावगमात् न तत्समश्चाभ्याधिकश्च दृश्यते न तस्य प्रतिमास्तित्यस्य नाम महद्यशइति तत्रैव महद्यशश्च नामाभिधेयस्याप्रतिमत्वेनानुपमेयत्वेन स्वस्वसमाग्यधिकरहितत्वं च श्रूयते यस्माच्च रामनाम महद्यशो वन्नामांतरस्य यशोन श्रूयते यस्माच्च श्रीरामस्य सर्वावता-

रित्वेन स्वसमाभ्यधिकरहितत्वमुपपद्यते । नैतद्यशोरघुपत्तेः
सुरयाञ्चयात्तलीला तनोः ह्यधिकसाम्यविमुक्तधाम्नः ॥ इति-
तस्य तथात्वंस्मर्यते च चिन्मयस्याद्वितीयस्येतिश्रूयतेच तस्य-
तत् अद्वितीयत्वंयस्मात् यस्माच्च मूलकारणत्वस्यद्विनिष्ठत्वां-
गीकारे तद्वोधकश्रुत्योः परस्परंविरोधेनाप्रमाणत्वापत्यातदृष्टान्ते न
सर्वासामप्युपनिषदामप्रमाणत्वमापद्यते ॥ तस्मात् सर्वशब्दवा-
च्यस्य श्रीरामस्यैवश्वेताश्वतराद्युपनिषदामपिप्रतिपाद्यत्वनिष्पत्तेः
शिवशंकरमहेश्वरेशानादिशब्दानां सामान्यशब्दवाच्यकारण
वाक्यगतशिवशंकरे शानमहेश्वर रुद्रादिशब्दानामपिवाच्यत्वं
रामस्यैवोपपद्यते एवंदुर्गाभवानीकाल्याद्याः याः शिवादिपत्नी-
त्वेनतच्छक्तित्वेन च प्रसिद्धास्तासांस्वपतिस्वामिनः श्रीरामस्य-
शेषत्वमुपपद्यते येतुकारणवाक्यगताः दुर्गादिशब्दाः स्वस्व-
वाच्यस्यसर्वकारणत्वं बोधयंतितेमूलकारणत्वस्य द्विनिष्ठत्वा
नुपपत्त्या शिवादिपत्नीवाचकत्वमसहमानाः जानकीरामयोरै-
क्यात् सर्वकारणतयासर्वशब्द वाच्यार्थां श्रीजानक्यांपर्यवस्य
तस्या एव सर्वकारणत्वंद्योतयंतीतिमंतव्यं सर्वासामुपनिषदामेक
वाक्यत्वाऽविरोधायाऽन्यथा सर्वासांतासांपरस्परं विसंवादित्वेना
प्रामाण्यतास्यात् एवंयेकेचित्कारणवाचकत्वेन सूर्यगणेशादि
शब्दास्तत्रतत्रश्रूयंतेतेसर्वेषुक्त रीत्यातत्रैवपर्यवस्य तस्यैवतथा
त्वंद्योतयंतीतिसमस्त वेदनिर्विरुद्धं राद्धांतंनिखिलवेदानामेक
वाक्यतायोग्यात् नचवेदस्यदेवतांतर परत्वमुपपद्यते ब्रह्मणो-

रूपकल्पनेत्यादिवाक्यवत् उपनिषदंतरेषुदेवतांतर परवाक्य-
 स्याश्रवणात् असंभवाच्च तथापियदिकश्चित् तद्वाक्य ब्रह्मणो-
 रूपकल्पनेत्यादिवत् स्वेष्टदेवविषयकं वाक्यांतरं कल्पयित्वास्वो-
 पनिषदि लिखित्वा च दर्शयेत्तदासमानार्थकद्विवाक्ययोर्वा-
 च्यभेदांगीकारेतयोः परस्परविरुद्धार्थकत्वेनाप्रामाण्यापत्त्या
 तद्दृष्टान्तेन सर्वासामप्युपनिषदामप्रमाणात्वापत्तेः प्रत्यक्षब्रह्मणो-
 रूपकल्पनाइतिश्रुत्यपेक्षयाऽप्रत्यक्षायाः श्रुतेदुर्बलत्वेन तया-
 प्रत्यक्षाश्रुत्या तद्वाधाच्च उपनिषदलिखित कल्पिततादृशवाक्य-
 स्यतुकैमुत्स्यन्यायेन हतत्वादनादरणीयं तत् एवमशेष वेदगत-
 कारण वाक्यानामेकार्थपरत्वेसति इतिहासपुराणादीनां वेदो-
 पबृंहणत्वेन तद्गतकारण वाक्यान्यपिवेदवाक्यवदेकद्रौवपर्य-
 वस्यतस्यैवकारणात्वं बोधयंतीत्यवगंतव्यं नचैवंतस्य सर्वशब्द-
 वाच्यत्वे श्रीरामतन्नागनोर्वाच्यवाचकत्वनियमव्याहतिरित्या-
 शंकनीयं सर्वशब्दानां तद्वाचकत्वेपि सर्वशब्द कारणात्वेन-
 रामनाम्नस्तन्मुख्य वाचकत्वोपपत्तेः सर्ववाच्यस्यवाचक इतितथै-
 वश्रुतेः सर्ववाच्यस्यकारणस्य तस्य तरस्य सर्ववाचककारण
 रामनामवाच्यत्वोपपत्तेश्च विश्वरूपस्यतेराम विश्वेशब्दाहि वा-
 चकाः तथापिमूलमंत्रस्तेविश्वेषां वीजमक्षयमितितथैवस्मर-
 णाच्च ॥ ननुसर्वा अपि श्रीरामनारायण नृसिंहगोपालशिव-
 रुद्राद्युपनिषदः नारायणादीनां जगत्कारणात्वं बोधयंत्यः सर्वेषां-
 भगवद्विग्रहाराणां पृथक् पृथक् जगत्कारणात्वंप्रतिपादयंति त-

क्तुतस्त्वयातथैव सर्वेषांपृथक्त्वेनजगत्कारणात्वंनित्यत्वंचनोप-
 पाद्यते येनसर्वाभ्युपनिषदः स्वार्थलभंत्वितिचेच्छृणु नहि-
 तासांनारायणादिषु प्रत्येकरथरवातंत्र्येण जगत्कारणात्वं बोधने-
 तात्पर्यः किंतुतत्रतत्रोपनिषदितत्तद्भगवन्नाम विशेषमुच्चार्य तत्त-
 द्वाच्य स्वरूपविशेषस्य जगत्कारणात्त्वप्रतिपादनेन सर्वेषांभग-
 वन्नाम्नां तत्तद्वाच्यविशेषाणां च नित्यत्वंसर्वोत्कृष्टत्वं च विज्ञा-
 प्यपुनस्तेषां तत्त्वतः एकत्वंतन्नाम्नां च पर्यायवाचिर्त्वं विज्ञाप-
 यितुं तत्रात्रा जगन्नारायणादुत्पद्यते नारायणोलीयते च जग-
 न्नृसिंहादनुष्टुभाच्चोत्पद्यते नृसिंहे अनुष्टुभेवालीयते जगत्
 कृष्णादुत्पद्यतेतत्रैवलीयते इतीत्येकवचननिर्देशेनसर्वेषांमेक-
 त्वंबोधयंत्य एकस्यैवजगत्कारणात्वंसूचयंतिअन्यथाजगत्कारणा-
 त्वस्यबहुनिष्ठत्वानुपपत्तेः बहुकारणात्त्वपरवाक्यानां परस्परविसं-
 वादित्वेनाप्रामाण्यस्यात् यदितुतासांपार्थक्येन तत्तज्जगत्कारणा-
 त्वं बोधनेतात्पर्यः स्यात्तदाजगन्नारायणादुत्पद्यतेतत्रैवलीयते
 इत्येवंनारायणोपनिषदि जगन्नृसिंहाच्चजायते तत्रैवलीयते इत्येवं
 नृसिंहोपनिषदि जगत् कृष्णादपिजायते तत्रापि च लीयते इ-
 त्येवंगोपालोपनिषदि च प्रत्युपनिषद्वाक्यं च शब्दस्यापिशब्दए-
 वोपादानंस्यात् अथवा जन्यजगद्विभागीकृत्यएतज्जगन्नारायणा-
 ज्जायते एत्ततुनृसिंहात् एतन्नारायणोलीयते एत्ततुनृसिंहेकृष्णो-
 त्वेतदित्येवंतत्रतत्रोपनिषदिश्रूयेत् तदाप्रथमपक्षे कदाकस्माज्जा-
 यतेकदातुकस्मात् कदाचकुत्रलीयते कदाचकुत्रेतिसंदेहा निव-

र्तकत्वेन द्वितीयपक्षेतुकस्यजन्यविभागविशेषिकोऽजनिष्टकस्य-
 तत्रकोवायोयंस्वजनकं स्वामिनंस्मृत्वासंसारान्मुच्येदित्याद्यनेक
 शंकाऽनिवर्त्तकत्वेन च वेदेऽन्मत्तप्रणीतत्वं विप्रलिप्सत्वं चप्रस-
 ज्जेत तथाचसतिवेदव्यतिरिक्तोपायादिवोधकस्याभावेन स्वश्रेय-
 उपायमज्ञात्वासर्वमपि जगदुभ्रंसेत तस्मादुत्तरीत्यातत्तन्नामधेय-
 विशेषवाच्यस्य जगत्कारणत्वोक्तोपास्यत्वं तत्तन्मंत्राज्जगदुत्पत्या-
 दिकत्वकथनेन तत्तन्मंत्रस्य चोपास्यत्वंवदंत्यः वाच्यवाचकयोः
 समानधर्मकत्वेनाभेदत्वंसूचयित्वातत्तदुपासनयासंसारनिर्वृत्तिबो-
 धयंतः विष्णुनारायण नृसिंहकृष्णादि नाम्नांपर्यापिवाचित्वंत
 तद्वाच्यविशेषस्य च तत्त्वतएकत्वंज्ञापयितुं कारणवाक्येषुतदा-
 हूरेकोह्वै नारायणअसीन्नान्यः कश्चित्सोऽब्रवीदहमेकएवाऽऽ-
 संवर्त्तानि वर्त्तिष्यामि च नमत्तोऽन्यः कश्चित्यदातमस्तन्नदिवा-
 नरात्रिर्नसन्नंचासच्छिवएवकेवलः नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते
 नतस्यप्रतिमास्तिस्यनाममहद्यशःसदेवसोभ्येद् मग्रआसीत्
 ब्रह्मवाइदमग्रआसीत् एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेत्यादिष्वेकवचन-
 निर्देशेनएकस्यैवंतत्तद्रूपित्वेन तत्तन्नामवाच्यत्वोपपत्तेः सर्वना-
 मावाच्यत्वंसूचयित्वा तथासूचितस्य तस्यविशेषरूपविज्ञानाय
 सर्वरूपाविष्कारित्वेनरामपदाभिहितस्यरामाख्यब्रह्मणएव सर्वाव-
 तारित्वंसर्वशब्दवाच्यत्वंचस्फुटयामासुः उपासकानां कार्यार्थं
 ब्रह्मणोरूपकल्पना सर्ववाच्यस्यवाचक इत्याद्याश्रुतयःअत्रा-
 परः प्रकरांतरेणशंकते ननुसामान्यशब्दत्वेन ज्ञातस्यब्रह्म-

शब्दस्य परब्रह्मशब्दस्यचनैकत्ररुद्धित्वमुपपद्यते येनैकस्यैवसर्वो-
 षनिषदुक्त सर्वकारणत्वमुपपद्येत तस्यसाधारण्येन तत्तद्विशेष-
 शब्दसामानाधिकरण्येन तत्तद्वाच्यविशेषवाचकत्वदृष्टेः पशु-
 शब्दवत् यथासामान्यशब्दत्वेन ज्ञातः पशुशब्दः अश्वगर्दभ-
 छागादिषुसर्वेषुपर्यवसितः नैकत्ररुद्धित्वमुपयातीत्यतः कथंतस्य-
 रामैकपरत्वमुपपाद्य तस्यसर्वावतारित्वं सर्वोपनिषत्प्रतिपाद्यत्वं
 चासकृद्ब्रवीषीति चेदुच्यतेपशुशब्दस्याश्वादिसाधारण वाचक-
 त्वेपियथापशुनायजेतेत्युक्तः पशुशब्दः छागोवामंत्रवर्णादित्यु-
 क्तस्यसन्निहतस्य छागेतिविशेषशब्दस्यत्राच्ये पर्यवस्य तमेवया-
 गांगत्वंनिश्चाययति तथाब्रह्मशब्दस्य तत्तद्विशेषणत्वेन तत्तद्वा-
 चकत्वसाधारण्येन सामान्यशब्दत्वेऽवगतेपिब्रह्मणोरूपकल्पने
 त्युक्तोब्रह्मशब्दः स्वप्रकरणगतस्यसन्निहतस्य इतिरामपदेनासौ-
 परब्रह्माभिधीयते इतिश्रुत्याच चरममंत्रैश्च स्वपर्यायवाचित्वेन
 निश्चितस्य रामशब्दस्य वाच्येपर्यवस्य तस्यैवसर्वावतारित्वं विज्ञा-
 पयतीतिनिश्चित्यपश्चाद्ब्रह्मनां द्वयोर्वादिकारणत्वानुपपत्त्या कार-
 णवाक्यगतस्य तस्यान्यत्रपर्यवस्य तदन्यास्यादिकारणत्वबोध-
 कत्वानुपपत्तेः न नृसिंहादिशब्दसामानाधिकरण्यं प्राप्यनृसिं-
 हादीनामादिकारणत्वं बोधयति किंतुदैत्येश्वरस्यवधायाखिल
 लोकोत्पत्तिस्थितिविनासकारिणाऽपूर्वतनुग्रहणं कुर्वता नृसिं-
 हरूपमाविष्कृतं तत्तुहिरण्यकशिपोर्विष्णुरूपमित्येतन्नमनस्य-
 भूत् निरतिशयपुण्यजात समुद्भूतमेतत्सत्वमिति विष्णुपुरा-

णोत्तरीत्यातत्रनृसिंहेप्रासांनिरतिशयपुरायजातसमुद्भूत सत्व-
 रूपांबुद्धिप्रतिषिध्य तस्यब्रह्मत्वोक्त्या ब्रह्मावतारत्वंप्रकाशयति-
 स्वर्णादिशब्दवत् व्याख्यातमेतत् प्राक् येत्वेतमस्मन्मतमज्ञात्वा
 ज्ञात्वा वायतोवाइमानिभूतानिजायंते येन जातानि जीवन्तिय-
 त्प्रयंत्यभिसंविशन्ति तद्ब्रह्मजन्माद्यस्ययतः संत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मे-
 तिश्चुतिसूत्रोपपन्नं जगज्जन्मादिहेतुत्वं सर्वदाऽपरिच्छिन्न ज्ञाना-
 नंदादिमत्त्वं च ब्रह्मत्वमिति ब्रह्मत्वलक्षणद्वयमवलंब्योपास्यां
 तरानुरक्तास्तत्तद्भक्तास्तत्रतत्रोपनिषदि श्रुतंस्वस्वोपास्यस्य-
 तत्तन्मंत्रस्य च जगज्जन्मादि हेतुत्वंहेतुत् कृत्यतस्यतस्य च
 ब्रह्मत्वसाधनपूर्वकमादिकारणत्वमुपपादयन्ति तन्नोपपद्यते उक्ते-
 नहेतुजगज्जन्मादिहेतुनान्यतरस्यतथात्वोपपादने तेनैवहेतुना
 तद्दृष्टान्ते न तदन्यस्यापि तथात्वोपपत्त्या तेषांवाहुल्येनादि
 कारणत्ववचनव्याघातात् एतन्नानावताराणां निधानमिति-
 पौराणिकस्य नारायणावतारित्व विषयकवाक्यस्थतुसहोवाचा-
 व्ज्योनित्रोऽवताराणां श्रेष्ठोऽवतारः कइत्यादि श्रुत्यनु-
 रोधेनतत्रोत्तरोद्भयादिद्वादशमूर्त्तिविषयकत्वेन नेतव्यत्वाच्च
 ननुतथापि श्रीकृष्णस्यद्वादशमूर्त्यर्तगत्वात् मथुरायांस्थिति-
 ब्रह्मन्सर्वदामेभविष्यति॥ तस्यामधिष्ठितः कृष्णारूपीपूज्यस्त्वया-
 सदेति तत्रैव नारायणस्य श्रीकृष्णारूपित्व श्रवणाच्च एषनारा-
 यणः साक्षात् क्षीराब्धिनिकेतनः । नागपर्यकमुत्सृज्येह्याग-
 तोमथुरापुरीमिति ॥ तथैवस्मरणाच्चतस्य श्रीकृष्णकारणत्व-

मुपपद्यते इतिचेत्तेत्याहुरपरे कुतएकोहवैनारायण आसीत् ।
तन्नाभिहृदांबुजाज्जातोव्जयोनिरित्यादिश्रुतेः क्षीराब्धिशायि-
विषयिकत्वोपपत्त्यातरस्येतिहासपुराणादौसंकर्षणस्यानिरुद्धस्यवा-
वतारत्वेनोक्तस्यनारायणस्य वसुदेवात्मजश्रीकृष्णकारणत्वा-
नुपपत्तेः नारायणपरश्रुतिर्नस्वार्थपराकिंतु श्रीकृष्णगतप्रा-
तीतिकमनुष्यत्व बुद्धिनिरासार्थामापत्यबुद्धिमवृथाकृष्णोसर्वात्म
नीश्वरेइति तद्विषयिकप्रातीतिक बुद्धिप्रतिषेध वचनात्तथा
च श्रीकृष्णनिष्ठनारायणकार्यत्वबोधकश्रुतेरर्थांतरपरत्वोपपत्त्या-
एकोपिसन् बहुधायोविभातीत्यादिश्रुतिवलेन श्रीष्णस्याप्य
वतारित्वोपपत्तेः एकोहवैनारायण आसीदित्स्या अप्यनुवा-
दकत्वेन प्रकरणिनः श्रीकृष्णस्यानुवादेन तस्यैवावतारित्वं
स्फुटयतीतिश्रीरामचन्द्रवत् श्रीकृष्णस्यापिस्वयमवतारित्वेस-
त्येवावतारत्वमुपपद्यते इत्युक्तवतः प्रतिनैतदप्युपपद्यतेइतिवयं-
ब्रूमः इतिहासपुराणादि वाक्यरयवेदविरोधेनार्थांतरपरत्वेनेत-
व्येपि वेदवाक्यस्यस्वार्थबोधने प्रमाणांतरनिर्देश्यपौरुषेयब-
चनविरोधेनार्थांतरपरत्वा वक्तव्यत्वात् वेदवाक्यस्य तद्वाक्यांतर
विरोधेनैवार्थांतरपरत्वोपपत्तेः वेदोपिक्थमयुक्तमुक्तवानित्यपि न
वाच्यंतस्यनियोज्यानुयोज्याऽविषयत्वात् वैदिकप्रातीतिकदोष-
स्यतद्वाक्यान्तरावष्टंभेनैवपरिहर्त्तव्यत्वाच्च नहिवेदवाक्यमयुक्तं
किंतुतदुपवृंहणवाक्यार्थाज्ञत्वं तदर्थविचाराप्रमादत्वं वा तत्र
तत्तथात्ववचने मूल्यतोनागपर्यकमुत्सृज्येति तस्यनारायणस्य

नागपर्यंकत्वेन संकर्षणस्वामित्वस्मृत्या श्रौतस्य नारायणस्यमु-
 ख्यवृत्या श्रीकृष्णकारणत्वमुपपद्यते न च कुत्रापि श्रीकृष्ण-
 स्यावतारित्वं श्रूयते यद्विरोधेनापिनारायणपरवाक्यस्यार्थांतर-
 परत्वमुपपद्येत नवातद्विषयक वाक्यस्यानुवादित्वेपि श्रीकृष्णा-
 नुवादित्वमुपपद्यते कारणपरवाक्यस्य तत्कार्यानुवादित्वानु-
 पपत्तेः श्रूयते च तत्रैव श्रीकृष्णस्यनारायणकार्यत्वं तस्यामधि-
 ष्टितः कृष्णरूपोतिनापि नारायणशब्दः सामान्यशब्दोयेनापि
 कथंचिच्छ्रीकृष्णो पर्यवस्य तस्यकृष्णस्य रौद्राद्यवतारित्वं
 बोधयेत्तस्यतथात्वं बोधयन्नप्यवतारित्वस्य द्विनिष्ठत्वानुप-
 पत्त्यास्वपरवाक्यस्य स्ववाक्योत्कृष्टाद्वितीयब्रह्मपरवाक्यानु-
 सारित्वोपपत्ति इरा श्रीकृष्णनाम्नोपि श्रीरामपरत्वमुपपद्येत-
 नचाद्यापि वैदिकस्य श्रीकृष्णशब्दस्य कृष्णविषयकत्वेनका-
 रणाच्चकत्वंनिश्चीयते येन सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेनापिकारण-
 वाक्यगतोनारायणशब्दस्तद्वाच्येपर्यवस्येतसर्वशाखाप्रत्ययन्या-
 येनत्रलात्तस्यकारणाच्चकत्वस्वीकारेपिनसस्ववाच्यस्य कारण-
 त्वंबोधयितुंशक्नोति श्रीकृष्णकारणनारायण नामानुसारित्वे-
 नतस्यकृष्णस्योक्तन्यायेन नारायणपरत्वोपपत्तेः पुनःतस्योक्त-
 रीत्या नारायणपरत्वोपपत्तावप्यवतारित्वस्य द्विनिष्ठत्वानुपपत्त्ये-
 स्याद्युक्तीत्यानारायणनाम्नोपिश्रीरामपरत्वोपपत्तेः अतः उक्तै-
 र्हेतुभिः श्रीकृष्णनिष्ठनारायणवतारत्व श्रुतिविरोधेनचण्डकोपि-
 सन्वहुधायोबिभातीत्यादिश्रुतयः महतः परममव्यक्तमव्यक्तात्

पुरुषः परः पुरुषान्नपरः कश्चिदिति तथा महानव्यक्ते लोयते
 अव्यक्तमक्षरेलोयतेऽक्षरंतमसिलीयतेतमः परेदेवेणुकीभवती-
 त्यादि परमपुरुष परश्रुतिसमानार्थं कत्वमवलम्ब्य “यस्मात्क्षर-
 मतीतोहमक्षरादपि चोत्तमः । अतोस्मिलोकेवेदेच प्रथितः
 तुरुषोत्तमः ॥ इत्यादिस्मृतयोपि नतस्यावतारित्वमुपपादयितुं
 शक्नुवंतीति न कथंचिदपितस्यावतारित्वंनिष्पद्यते नापिनारा-
 यणावतारित्व परश्रुतिरपि ब्रह्मावतारित्वपरश्रुतिविरोधेनशक्नो-
 ति नारायणस्यावतारित्वमुपपादयतुमतोऽवतारित्वस्यमुख्यत्वेन
 द्विनिष्ठत्वानुपपत्तेः ब्रह्मपरप्रबलश्रुतिविरोधेन नारायणपरश्रुते-
 रर्थान्तरपरत्वोपपत्त्या ब्रह्मशब्दभिहितस्यैवसाक्षादवतारित्वनिष्प-
 त्तेरवतारिणमनुवदंति नारायणपरश्रुतिः सर्वावतारि ब्रह्मानुवा-
 देन रौद्रादिद्वादशमूर्त्तीनामपि तत्कार्यत्वंघोतयतिउपासकानां
 कार्यार्थमिति सामान्यवचनेनोपासकत्वावच्छिन्नोपास्यमुक्तिवा-
 वच्छिन्नानां सर्वेषांब्रह्मावतारत्व सूचनात्तद्व्यादि सहस्रांतहस्त-
 वद्ब्रह्मावतारेभ्यः कस्याप्युपास्यविग्रहस्य ब्रह्मत्वानुपपत्तेः
 यद्यप्यत्रापि ब्रह्मनामनारायण नामचैकमुभयत्रवाक्योर्निश्रूयते
 किंत्वेकत्र ब्रह्मनामान्यत्रनारायणनाम तथापिद्वयोरवतारित्वा-
 नुपपत्तेः नारायणः परंब्रह्मेत्यादौ नारायणप्राप्तजलजंतु विष-
 यकबुद्ध्यन्तर निवृत्तयेतस्य ब्रह्मशब्दविशेषितत्व दृष्टेर्जलजं-
 त्वंतरेषु नारायणपदातिव्याप्ति रूपदोषनिवर्त्तकत्वेन ब्रह्मशब्द-
 स्य नारायणशब्दोत्कृष्टत्वोपपत्तेः ब्रह्मशब्दस्यतु तादृशदोषाना

क्रांतत्वेन प्रयोजनाभावात् कुत्रापिनारायणादिनामविशेषि-
 तत्वाद्दृष्टेश्च ब्रह्मशब्दस्यनारायणादिशब्देभ्यः उत्कृष्टत्वावग-
 माच्च नारायणपरश्रुतौहवै इतिप्रसिद्धार्थकपदादर्शनात् ब्रह्मपर-
 श्रुतौ तददर्शनाच्च ब्रह्मपरश्रुतेरवतारत्वावच्छिन्नानां ब्रह्मावतारत्व
 विषयत्वेन वलीयस्त्वाच्चद्वयोः श्रुत्योर्मुख्यार्थकत्वस्वीकारे वेदे-
 विप्रलिप्सत्वापत्तेश्चाऽगत्या तस्यास्तदनुवादकत्वं स्वीकृतमित्य-
 वधेयं सर्वासु नारायणोपनिषत्सु जगदोतत्वप्रोतत्व ब्रह्मयोनि-
 त्वादि क्षीराब्धिशायिलिंगश्रवणेन तद्गतनारायणशब्दस्य
 क्षीराब्धिशायिपरत्वोपत्त्या तद्भिन्नपरतत्वांतरपरत्वानुपपत्तेः ता-
 दृश नारायणशब्दस्य ब्रह्मशब्दसमाभ्यधिकत्वानुपपत्त्या ब्रह्म-
 शब्दविरोधेन सर्वावतारिमुख्यवाचकत्वानुपपत्तेः एके शैवास्त्वे-
 वसाहुर्नारायणोपनिषत्सुयस्य ब्रह्मरुद्राद्यशेषजगदुत्पत्त्यादि हेतु-
 त्वंश्रूयते उपनिषदंतरेयस्यकृष्णोमुख्यावतारः श्रूयतेपुराणेषु
 यस्यावताराः मत्स्यादयः श्रूयंतेसनारायणः क्षीराब्धिशायि-
 हिरण्यगर्भविराडादिशब्दाभिधेयोस्तिनतदन्यः काप्युपनिषदि
 नारायणशब्दाभिधेस्यक्षीराब्धिशायि पृथक्त्वा श्रवणात्तत्तद्वि-
 षयक वाक्यानामेकवाक्यतोपपत्त्या तस्यक्षीराब्धिशायिपृथक्त्वा
 नुपपत्तेश्च तथा हिबृहदारण्ये हिरण्यगर्भावयवेभ्योऽशेषजगदु-
 त्पत्तिः श्रूयते नारायणोपनिषदि नारायणद्रह्माजायते नाराय-
 णात्सुद्रोजायते इत्येवंततः सर्वजगदुत्पत्तिः श्रूयते भागवत-
 पुराणे पुरुषशब्दभिधेय क्षीराब्धि शायिनाभ्यंजुजाद्द्रह्मोत्पत्तिः

तदवयवेषुः सर्वजगदुत्पत्तिः तस्यनानावतार कारणात्वं च स्म-
र्यते जगृहेषौरुषं हृषंभगवान्महदादिभिः संभूतं षोडशकलमादौ
लोकसि सृक्षयायस्य नाभ्यंबुजादासीद्ब्रह्मालोक पितामहः यस्या
वयवसंस्थानैः कल्पितोलोकविस्तरः यस्मादेवसमुद्भूतादेवति-
र्यङ् नरादयः एतन्नानावताराणां निदानं वीजमव्यय मित्या-
दिना उपनिषदंतरे नारायणहृदांबुजाद्ब्रह्मोत्पत्तिः लोकानां तद-
वयवेष्वोतत्वंप्रोतत्वं च तस्यनारायणस्य कृष्णाद्यवतारित्वं च
श्रूयते एकोहवैपूर्वं नारायणोदेवः यस्मिंल्लोका ओताश्चप्रोता-
श्चतस्यहृत्पद्माज्जातोऽब्जयोनिस्तपयित्वा तस्मैवरंददौ सकामं-
प्रश्नमेवववेतंहस्मैददौसहोवाचाब्जयोनिर्बोऽवताराणां श्रेष्ठो-
ऽवतारः को भवतीत्यादौ अन्यत्रापि तस्य श्रीकृष्णकारणात्वं
स्मर्यते एषनारायणः साक्षात् क्षीराब्धिनिकेतनः नागपर्यङ्क-
मुत्सृज्येह्यागतोमथुरांपुरी मिति वृहन्नारायणोपनिषदि तुनारा-
यणस्य ब्रह्मांडांतर्वहिव्यापित्वंश्रूयते यच्चकिंचिज्जगत्यस्मिन्द-
श्यते श्रूयतेपिवा अंतरवहिश्चतत्सर्वव्याप्य नारायणस्थितः
इतिश्रीरामोपनिषदितुविराट् शब्दाभिधेयस्य ब्रह्मांडांतर्वहिव्या-
पित्वं श्रूयतेयोब्रह्मांडस्यांतर्वहिव्याप्नोतियोविराडिति उपपद्यते
हेषांवाक्यानामेकार्थं बोधकत्वेनैकवाक्यता उपपद्यते च-
क्षीराब्धिशाथिन्योतत्वंप्रोतत्वं च लोकानां तेषांतदवयवस्थान
कल्पितत्व स्मृत्यातत्रैवोतत्वंप्रोतत्वोपपत्तेः उपपद्यते च तस्यैव-
विराड् रूपत्वेनसर्वात्मकत्वात्तदृष्टश्रुतसर्वचराचरपदार्थांतर्वहिव्या-

पित्वं । प्राकृतस्य दृश्यादृश्यस्य तद् पृथक्सिद्धेः किंवृहन्नारायणोपनिषत्प्रतिपाद्यस्यापि क्षीराब्धिशायित्वमुपपद्यते । सहस्रशीर्षदेवंविश्वसंभवं विश्वंनारायणंदेवमक्षरंपरमंप्रभुं विश्वतःपरमंनित्यंविश्वंनारायणंहरिं विश्वमेवेदंपुरुषस्तद्विश्वमुपजीवती तितत्रैवतस्य सहस्रशीर्षत्वश्रवणात्विश्वसंभवत्वेनतद्धेतुत्वावगमाच्च तत्रैवनारायणपरं ब्रह्मतत्वंनारायणः परः इत्यत्रपरंब्रह्मेतिविशेषणेन नारायणपदस्यमत्स्यादि जलजंत्वांतराति व्याप्तिनिर्वतनेनतद्वाच्यस्यनारायणपदवाच्यस्य क्षीराब्धिशायिनः परब्रह्मावतारत्व ज्ञापनात् नायंनारायणशब्दः नरजातसर्वतत्त्वात्निवासिपरः नापिपरवैकुण्ठनिवासिपरः तदुभयपरनारायणशब्दस्यपदार्थोत्तरेऽतिव्याप्यनुपपत्त्या तन्नित्यवृत्तिपूर्वकंपरब्रह्मावतारत्व बोधनैकप्रयोजनकस्यपर ब्रह्मेतिविशेषणस्यवैयर्थ्यापत्तेः अतोवृहन्नारायणोपनिषद्वोध्योपि नारायणः क्षीराब्धिशायेव ज्ञातव्यः पुराणेषु क्षीराब्धिशायिनः सहस्रशीर्षत्वादिस्मरणाच्च पश्यंत्यदोरुपमदभ्रचक्षुषासहस्रपादोरुभुजाननाद्भुतमितिनृसिंहोपनिषदि तस्यनृसिंहरूपीत्वंश्रूयतेॐक्षोरोदार्यावशायिनं नृकेतरिणमित्थित औपनिषदो नारायणः क्षीराब्धिशायिस्वान्तरयामीच नतदन्यः नचतैयोरवतारित्वमुपपद्यते

१ क्षीराब्धिशायीसकालात् विश्वसंभवेनतत् नाम विश्व संभवं विश्व संभवोयस्मादित्यतद्गुण सम्विज्ञानवद्ब्रवीदि; वहुहेतुत्वाऽवगमात्
२ क्षीराब्धिशायीअन्तरयामिनो नारायणयोः ।

आपो नाराइतिप्रोक्ताः आपोवैनरसूनवः ताः तस्यह्ययनपूर्वतेन-
 नारायणस्मृतः ॥ नराज्जातानितत्वानि नारायणीतिविदुर्वुधाः ।
 तस्यतान्ययनपूर्वतेननारायणस्मृतः ॥ इतितयोरपिनरावतारत्व
 स्मरणात्ब्रह्मपरश्रुतेस्तद्वलीयस्त्वेतत्तद्वाधकत्वाच्चन चक्षीराब्धि
 शायिनोगोपालोपनिषदि नृसिंहोपनिषदिचेत्युभयत्रात्रतारित्वंश्रू-
 यतेब्रह्मणस्त्वेकत्रैवातस्तदेववाक्यंप्रबलमितिवाच्यंनारायणनिष्ठ
 श्रीकृष्णानृसिंहकारणत्वपरवाक्याभ्यां ब्रह्मनिष्ठसमस्तभगवद्वि-
 ग्रहकारणत्वपरवाक्यस्यवलीयस्त्वोपपत्तेः नापितत्रद्विहस्तादिकं-
 लिंगमात्रमुपलभते अन्यत्रनृसिंहकृष्णयोर्नारायणरूपत्वंश्रूयते-
 ऽतोर्लिंगाच्छ्रुतेर्वलीयस्त्वेनतदेव प्रबलंतस्मादित्यपिवाच्यं त-
 त्रापिरुपस्थानां देवतानां हस्ताशंखादिभिर्युता इतिश्रवणात् उपा-
 सकानां कार्यार्थमितिवाक्यतो ब्रह्मरूपस्थदेवतानां तद्वता-
 रत्वावगमाच्च देवतानामितिबहुबचनेन तद्वतारत्वावच्छिन्नस्य
 संग्रहाच्च शंखादियुतद्व्यादि सहस्रांतहस्तवत् सु रामाख्यब्रह्म-
 वतारेषु नृसिंहकृष्णानारायणादीनामंतर्गतत्वोपपत्तेश्च शंखादि-
 द्विहस्तादि भगवत्लिंगसहकृतायाः उपासकानां कार्यार्थमि-
 त्यादिश्रुतेः केवलंश्रुतितोवलीयस्त्वनिष्पत्तेः पुनः नारायण-
 शब्दस्यस्ववाच्य परमेश्वरत्वबोधने ब्रह्मशब्दसापेक्षत्वदर्शनात्
 ब्रह्मशब्दस्य तथात्वेतदनपेक्षत्वदर्शनाच्च ब्रह्मशब्दस्य नारायण-

१ नारायणतत् प्रतिपादकात् वलीयस्त्वेन ।

२ अतोहेतोः ।

शब्दत उत्कृष्टत्वोपपत्त्यापितद् ब्रह्मवाच्यस्यवाच्यत उत्कृष्टत्व-
 सिद्धेश्च किं च यद्यपिनक्षीराब्धिशायिनोमुख्यवृत्त्यामत्त्याद्य-
 त्तारित्वमुपपद्यते तथापितस्यसर्वजगत्कारणत्वमुक्तत्वात्तदन्यस्या-
 वतारकारणत्वे उक्तेतयोस्तात्विकोभेदप्रतीयते सर्वावतारिण-
 एव जगत्कारणत्वस्याप्युपपत्तेस्तस्यै सर्वावतारिणः तथाजग-
 त्कारणत्वं कुतो नोक्तमित्यादि काश्चनानाशंकाउत्पद्येरन्यच्च-
 भगवद्विग्रहेषु वास्तविकोभेदोरित् तद्विषयककारणत्व कार्य-
 त्ववचनयोस्तत्पूर्वोत्तरावस्थामात्र भेदविषयिकत्वात् अतउक्त-
 दोषप्रसक्तिवारणाय तस्य नारायणस्यनानावतारकारणत्वम-
 प्युक्तं तथोक्तस्यवास्तविकत्व वारणाय च तत्रैव तस्यहरिशब्द-
 वाच्यावतारत्वमुक्तप्रकाशितं च अवताराद्यसंख्याताहरेस्सत्वनि-
 धेर्द्विजाइति जगृहेपौरुषंरूपमिति च स्मृतौतुतस्यनारायणस्य-
 नरशब्दवाच्यावतारत्वंसूचितं आपो नाराइति प्रोक्ताआपोवैनर-
 सूनुबः अयनंतस्यताः पूर्वतेन नारायणः स्मृतः । इति उपप-
 द्यते तत् नरशब्दवाच्याऽवतारत्वम् तस्यनराज्जाता आपो नारा-
 स्ताअयनंयस्यसनारायणइतिनिरुक्तेः पूर्वेणाऽन्वयः ॥ नराज्जा-
 तानितत्वानि नाराणीतिविदुर्बुधाः । तस्यतान्यनंपूर्वं तेननारा-
 यणस्मृतः ॥ इति स्मृत्यांतर्यामिणोनारायणस्यापि नरावतारत्वा-
 वगमाच्च तदाहुरेकोहवै नारायणआसीन्न ब्रह्मानेशानो नापो-
 नाग्नीषोमेनद्यावापृथिव्यौन नक्षत्राणि न सूर्यः सएकाकीनर-
 इवेतिमहोपनिषदि सृष्टेः पूर्वैकस्यनरस्यस्थिति श्रवणाच्चनर-

शब्दाभिधेयस्यैवसृष्ट्यर्थं क्षीरार्णवशायित्वेन स्वजातत्वांतर्गतत्वेन
 च नारायणसंज्ञकोपपत्त्या नारायणस्य नरावतारत्वावगमा
 च्चतत्रत्याएकोहवै नारायण आसीदित्युक्तिस्तु नारायणनाम्नो
 भविष्यतोपिभूतवन्निर्देशादुपपद्यते अथवा नरस्य क्षीरार्णवशय
 नान्तरं जगदुत्पादकत्वद्योतिकेत्यवधेयं केचित्तु नरेप्रतीतौ नारौ
 प्रकृतिजीवौतयोरयनमधिष्ठानं नारायणइतिनिरुक्त्या नरनारा-
 यणशब्दवाच्ययोरैक्यात् न तत्र कारणत्व कार्यत्व वचनमु-
 पपद्यते इत्याहुस्तन्न नर प्रतीतनारनिरूपितत्वेन नारायणसंज्ञायाः
 तद्वाचस्यनाराधिष्ठानत्वस्य चपश्चान्नावित्वेन नरनारायणस्तच्छ-
 ब्दार्थं तद्वाचोत्तरावस्थात्वावगमान्नारायणस्य नरवाच्यकार्यत्वो-
 पपत्तेः यद्यपिनरशब्दवाच्यएव नराधिष्ठानभूतः तथापि नार
 प्रतीति पूर्वकालीनेनरे तदधिष्ठानवचनायोग्यात् तत् प्रतीत्युक्त
 रकाले तदाधिष्ठानत्ववक्तव्यत्वेन तदधिष्ठानत्वस्य- नरोत्तराव-
 स्थात्वेन नरकायत्वमुपपद्यते भगवद्विषयपूर्वोत्तरावस्थयोः कारण
 त्वकार्यत्वस्वीकारात् एकेतुर्इयतेऽनेनेत्ययनं 'यंत्यस्मिन्नित्ययनं,
 इयतेप्राप्यतेयत्तदयनम् ॥ नराणांजीवानामयनं प्रापकः प्राप्य-
 श्च आधारश्च यः सनारायणइतिनिरुक्त्या नारायणस्यक्षीरा-
 रणावशायिपृथक्विग्रहत्वेन परत्वं सूचयंति तदपिनोपपद्यते
 श्रुतिंस्मृतिषु तादृशनिरुक्त्य श्रवणेन तत्रश्रुतिस्मृति प्रमाणाभा
 वात् न चैको हवैनारायण आसीदिति सृष्टिपूर्वकालीन नारा-
 यणश्रुतिरेवतत्रप्रमाणासिवाच्यंसृष्टेःक्षीरार्णवशाद्युत्तरकाली

नत्वेन तस्यक्षीराणं त्रशायिनोपिसृष्टिपूर्वकालीनतयोक्त नाराय-
णशब्द वाच्यत्वोपपत्तेः एकोह वैनारायणोदेवः इतिसमा-
नार्थक क्षीराब्धिशायिपरश्रुतितस्तस्या एकोहवैनारायणः आसी-
दित्यस्याः श्रुतेरपि क्षीराब्धिशायिपरत्वावगमात् लोकोत्त्व-
प्रोत्त्व तद्भूत्पद्म ब्रह्मोद्भूतित्वलिङ्गेनगौपालोपनिषच्छ्रुत नारा-
यणपरस्यएकोहवैपूर्वनारायणदेवेइत्यादिवाक्यस्य क्षीराब्धिशा-
यीपरत्वावगमाच्चसृष्टिकर्तृप्रकरणोपाठाच्च नारायणशब्दस्य क्षी-
राब्धिशायिपरत्वमुपपद्यते नापि नारायणाः परब्रह्मतत्त्वं नारा-
यणः परः इत्येषाबृहन्नारायणोपनिषत् श्रुतिस्तत् परस्वरूपत्वे
प्रमाणामस्तीतिवाच्यं अत्रत्ययोः परं ब्रह्मेतिपरतत्वमिति चान-
योर्विशेषणायोर्नारायणशब्दस्य मत्स्यादि जलजन्त्वं तराति
व्याप्ति निवारणार्थकत्वेन साफल्यात्केवलनारायणशब्दस्यपर-
स्वरूपत्वोत्तु उक्तविशेषणायोर्वैयर्थ्यापत्तेः कुतः नाराणामयनमु-
पाद्यउपेयश्चेत्यर्थकस्य नारायणशब्दस्यास्ववाच्य समाभ्यधिका-
भावेन कुत्राप्यति व्याप्त्यऽप्रसक्त्यातन्निवारणार्थं कयोरुक्तयो
विशेषणायोर्वैयर्थ्यापत्तेर्निर्वाधात् अतउक्तव्याप्तिनिर्वर्तक
त्वेन तयोसाफल्यात् अत्रत्योपि नारायणा शब्दः क्षीराब्धिशा-
यिपरः अतोपरस्वरूपबोधकः कुतः नारायणः परब्रह्मेत्यत्रत्यपां-
नाराआपो अयनं यस्यसनारायणा इतीवैदीर्की 'आपोनराइती
प्रोक्ता आपोवैनरसूनवः। अयनं तस्यतापूर्वतेननारायणास्मृतः
तथा सृष्ट्या नारतोयमंतः स्थितोहं तेनमेनाम नारायणोतीति

स्मार्त्ता च व्युत्पत्तिं विहाय स्वकल्पितव्युत्पत्त्या तदुपपादनात्
नचनरतीतिनरः प्रोक्तः परमात्मासनातनः इत्युपायवाचकनर-
शब्दस्य एकोहवैनारायणः आसीति न ब्रह्मानेशानसएकाकी-
नरएवेतिमहोपनिषदि नारायणशब्दस्थाने पाठात् नारायणश-
ब्दस्याव्युपायवाचकत्वेन परतत्त्वपरत्वमुपपद्यते इतिवाच्यंसृष्टि-
प्रलयप्रकरणोत्पाठात् नारायणस्यप्रलये सर्वेषांजीवानांस्वांतः
प्रापकत्वोपपत्तेः सृष्टिद्वारामोक्षासाधनज्ञानसाधनसामग्रीकरण
कलेवरादिदातृत्वे परप्रायकत्वोपपत्तेश्चस्वभक्तानां परप्रापकत्वा
द्वायंत्यस्मिन्नित्ययनमितिनिरुक्त्यातुनतस्य प्राप्यत्वमुपपद्यते किं
तु प्रलयावधित्वं नारायणोप्रलीयते इत्यादिश्रुतेः तदेवं-
सृष्टिप्रलयप्रकरणात्क्षीराब्धिशाधिपरतदुपवृंहणावचनदर्शनाच्च-
लोकप्रसिद्धेः सर्वोपनिषत्प्रसिद्धेश्चौपनिषन्नारायणशब्दस्य
क्षीराणावशाधिपरत्वमवगम्यते भागवतेतुतस्य नारायणसंज्ञ-
कत्वे नरोद्भवजलाशयत्वरूपोहेतुरुक्तोब्रह्मणानारायणस्त्वंनर-
भूजलाशयादितिमहाभारतेतुनारायणेन श्रीमुखादेवस्वस्यना-
रायणसंज्ञा प्राप्तौनरजाततोयांत.स्थितिरूपोहेतुरुक्तः सृष्ट्याना-
रंतोयमंतः स्थितोहंतेनमेनामनारायण । इत्येवमादिवचनै
नारायणशब्दस्य विशेषतः क्षीराब्धिशाधिपरत्वनिश्चयाच्च-
तस्यनरकार्यत्वंचस्मृतितः स्मृतिपरिकल्पित श्रुतितश्चावग-
म्यते न च शिष्टैर्नारायणस्योपास्यत्वांगीकारात् शिष्टाचारानु-

मितस्मृतिपरिकल्पितश्रुतिप्रमाणात्तस्यैवपरत्वमुपपद्यते इति वाच्यं कल्पितः स्मृतितः क्लृप्तानां आपो नाराइतिप्रोक्तः नराज्जातानि तत्वानीतिसृष्ट्वानारंतोयमंतः स्थितोहंतेनमेनामनारायणः स्यादिति च स्मृतीनां वलीयस्त्वेन नरभूतक्षीराब्धिशाथिनारायणपराणां नारायणाद्ब्रह्माजायते इति एकोहवैपूर्वं नारायणो देवयस्मिंल्लोका ओताश्चप्रोताश्च तन्नाभि पद्माज्जातोऽब्जयोनिरिति अंतर्वहिश्चतत् सर्वव्याप्यनारायणः स्थित । इति नारायणः परंब्रह्मेतिचासांप्रत्यक्षश्रुतीनां शिष्टाचारानुमितस्मृतिपरिकल्पितश्रुतितोवलवच्यातत्प्रतिपाद्यस्य नरस्यतत्कारणत्वनिष्पत्त्यात्स्य क्षीराब्धिशाथित्वनिष्पत्तेश्च किंचाद्यतनाचार्यांतरवाक्यस्याचार्यांतरेण दूषितत्वात् शिष्टविचारेष्वप्यज्ञानकार्यभ्रमदर्शनात् नारायणस्य हरिनरावतारत्वेनादिकारणत्वं रहितस्यापि तत्कारणत्वस्याविचारेण पुराणादिप्रसिद्धितः स्वकुलदैवताच्च तैस्तदुपास्यात्वांगीकारतोपपत्तेः न च पुराणादिवचनतोपि तस्य मूलकारणत्वमुपपद्यते तत्रैव हि आपो नाराइति तथानराज्जातानितत्वानि तथा । अवताराद्यसंख्याताहरेः सत्वनिधेर्द्विजा ॥ जगृहेपौरुषंरूपमादौलोकसिसृक्ष्ये त्येवमादिव्यासादिवचनतो नरहरिशब्दवाच्यस्य तदवतारित्वावगमात् नरहरिशब्दवाच्यस्यैवमूलकारणत्वमुपपद्यते तौतुहरिनरशब्दौ सामान्यशब्दौ तद्वाच्या कृत्याद्यश्रवणेन तद्वाच्यविशेषानिश्चयात्तर्हि नारायणशब्दस्य नरशब्दा पृथक् सिद्धेः सान्निध्यात्

नरशब्दोनारायणोति विशेषशब्दवाच्येपर्यवस्यतदवाच्यस्यस्व-
वाच्यत्वं विज्ञाप्य स्वनिष्ठकारणत्वं उपपादयत्विति चेन्नसामा-
न्यशब्दस्यविशेषशब्दवाच्येपर्यवसानत्वेपिकारणवाचक सामा-
न्यशब्दस्यविशेषशब्दवाच्येस्वकार्येपशुद्धागन्यायतः पर्यवसान-
त्वादृष्टेः बलात्तथात्वस्वीकारे तस्यापिकार्यत्वापत्या त्वदभीष्टहानेः
नापिनारायणशब्दो नरशब्दवाच्येपर्यवस्यस्ववाच्यस्य नरशब्द-
वाच्यत्वेन कारणत्वमुपपादयत्विति वक्तुंशक्यं विशेषशब्देस्य
सामान्यशब्दवाच्येपर्यवसानत्वादर्शनात्तदश्रवणाच्च यदितृभ-
योरेकतत्वावाचकत्वेनोभावुभयत्र पर्यवस्योभयोः कारणत्वंकार्य-
त्वंबोधयंतौपद्मेनारायणस्यापिकारणत्वं बोधयतइत्युच्यते तदो-
भयोः पक्षेकार्यत्वमपिवाच्यत्वेन नरेपिकार्यत्वमायातं पक्षे किं
चैवं सर्वेषांभगवदवताराणां तत्त्वतएक्यात् सर्वाण्यपिनरहर्षा-
दीनि नामानिसर्वत्रपर्यवस्य प्रत्येकस्यपक्षे कारणत्वंबोधयंतीति
सर्वेषांतात्विकैक्यमभिप्रेत्यैवतास्ता उपनिषदस्तस्यतस्यस्वप्रति-
पाद्यस्य जगत्कारणत्वंबोधयंतीति कृत्वानेत्यमेकस्य सर्वोत्कृष्ट-
त्वंनिर्णेतुंशक्यं नवासनरशब्दोमत्स्यादि षूक्तयुक्त्यापर्यवस्यति
अत्रापि नारायणपक्षोक्तदोषापत्तेः नवान्यत्र नारायणकारणा-
त्वेन श्रुतेहरिशब्दवाच्ये पर्यवस्यतिसोनरशब्दोहरिशब्दस्यापि
सामान्यशब्दत्वेन तद्विशेषवाच्यानिश्चयात् अतोऽन्यत्राऽपर्य-
वस्य न परिशेषात् कारणवाचकशिवशब्दवाच्येपर्यवस्य त-
स्यनारायणकारणत्वं बोधयन् तद्द्वारामत्स्यादि कारणत्वमपि

बोधयति श्वेताश्वतरोपनिषदि किं कारणं ब्रह्मकुतोऽस्मज्जाता
 इतिकारणं वाचकं ब्रह्मशब्देनोपक्रम्य तदनंतरं यदा तमस्तत्र दि-
 वा न रात्रिर्न सन्न चासच्छिव एव केवल इति शिवशब्दवाच्यस्य
 कारणात्त्वश्रुत्या ब्रह्मशिवशब्दयोः पर्यायवाचित्वेन शिवस्य का-
 रणात् वाचकं ब्रह्मशब्दं वाच्यत्वावगमात् यस्मात्परमपरंपरायणं
 च बृहद्बृंहत्या बृंहयति तस्मादुच्यते परंब्रह्मेति अर्थवशिषोप-
 निषदि तस्य ब्रह्मपरत्वश्रवणाच्च सर्वशाखाप्रत्यन्यायेन कारणा-
 वाचकानां तत्रैव पर्यवसानत्वयोग्यात्पुनः सर्वव्यापी च भग-
 वान् तस्मात्सर्वगतः शिवः इति तत्रैतस्य सर्वगतत्व श्रुत्या
 सर्वसरीरित्वेन सर्वशब्दवाच्यत्वोपपत्तेश्च तस्य ब्रह्मलक्षणद्वय-
 लक्षितत्वोपपत्तेश्च तत्समाभ्यधिकं निषेधश्रवणाच्चेति चेन्नैत-
 दुपपद्यते इति तान्प्रतिवयं ब्रूमः तत्रत्य ब्रह्मशब्दस्य कारणात् वाच-
 कत्वेन तत् सृष्ट्यादिकारणत्वबोधकत्वेऽप्यवतारि वाचकत्वाश्र-
 वणेन तन्मूलकारणत्वानिष्पादकत्वानिष्पादकत्वात् तत्र तस्य
 सर्वशब्दवाच्यत्वाश्रुतेश्च अर्थवशिषोपनिषन्मन्त्रेषु तस्य नारायण-
 बासुदेवमत्स्यकूर्मादि रूपित्वाश्रवणाच्च तस्य सर्वगतत्व
 श्रुत्या प्रकृतिजीव शरीरत्वोपपत्तावप्यवतारावतरित्वाश्रुत्या चि-
 द्दचिद्वाचकवाच्यत्वोपपत्तावप्यवतारवाचकवाच्यत्वानुपपत्त्या-
 सर्वशब्दवाच्यत्वानिष्पत्तेश्च तत्समाभ्यधिकं निषेधादि श्रुती-
 नां तदुपास्य परत्वानुपपत्त्या स्वरुपांतरपरत्वोपपादनाच्च-
 तच्चेदं ब्रह्मशब्दवाच्यत्वं सर्वगतत्वं च भगवद्विग्रहमात्रसा-

धारणब्रह्मशब्दस्यनारायणः परब्रह्मनृसिंहो ब्रह्मेत्येवंतत्तद्वचक-
सामानाधिकरण्यदृष्टेः तत्रतत्रउपनिषदि तस्यतस्यसर्वव्यापित्व-
श्रुतेश्चपरंतुब्रह्मलक्षणद्वयं शिवऽन्यत्रवान सर्वांगेनपर्यवस्य-
तितस्यतस्य च जगज्जन्मादिहेतुत्वे श्रुतेष्ववतारकारणत्वाश्र-
वणात् क्वचिच्छ्रुतस्यापि तथात्वस्यमुख्यार्थत्वानुपपत्तेश्च-
तत्तत्त्वरूपसच्चिदानन्दात्मकत्व श्रुतेपितत्रतन्नाम्नो ब्रह्मात्म-
कत्वसच्चिदानन्दाख्या त्वाश्रवणाच्चभगवद्विग्रहानांस्तुतएक्या-
त्परतत्त्वस्याख्यंभ्यत्वाच्च तत्रन्यूनाधिक्यवक्तव्यान्वकाशेषि-
गुणादिवाहुल्य कृत वाचकाधिक्यद्वारैवतत्भगवद्वाच्याधिक्य-
निर्णययोग्याच्चतन्निष्टगुणादिष्वन्यतरावा चकत्वकारित-
नत्वेन तदकेदेशवाचकत्वावगत्या तत्तद्वाच्यस्य परत्वै-
कदेशत्वोपत्तेश्चकुत्रतर्हिक्षणद्वयंसर्वांगेनपर्यवस्यतिजगत्कारणो-
सर्वावताणित्तदपिकस्योपपद्यते इतिचेत्स्वर्गाशिव्दाभिधेयस्या-
वस्थाविशेषाः कटककुंडलादयइवद्वया दिसहस्रांतहत्तवदन्न-
ताराः यत्रकल्पितश्रुत्यायस्यावस्थाविशेषाः ज्ञायंतेयस्यच जग-
त्कारणत्वंश्रूयतेमंत्रेषुयस्यचराचररूपित्वं विष्णुनारायणाब्रासुदेव-
मत्स्यकूर्मादि शिवरुद्रादिरूपित्वंचश्रूयतेयस्यच सर्वशब्दवा-
च्यत्वंश्रूयतेयन्मंत्रस्य ब्रह्मादिवाचकत्व ब्रह्मात्मकत्वं सच्चिदा-
नन्दाख्यात्वंप्रणवकारणत्वमकाराद्यक्षराश्रयत्वं रुद्रोपदेश्यत्वं-
सर्वपापविनाशपूर्वकस्वोपासकमुक्तिदात्रृत्वं श्रूयतेतस्यैवावता-
तारित्वमुपपद्यते इति यश्चस्वभक्तान्शरणागतान् स्वसार्द्धस्व-

धामप्राप्य तैःसहनित्यं विहरति तस्यैवप्रापकत्वंप्राप्यत्वंचोप-
 पद्यते तच्चैतदुक्तं सर्वश्रीरामरयतन्मंत्रस्य च सर्वरूपित्वादिकं-
 ब्रह्मादिवाचकत्वादिकं च श्रीरामतापनीयोपनिषदिश्रूयते उप-
 पद्यते च वेदार्थज्ञैरपि नारायणं जगन्नाथमभिरामं जगत्पत्तिं
 कविषुसर्वाङ्गीशं रामं दशरथात्मजमित्यारभ्य सर्वेषां त्वंपरब्रह्म-
 त्वन्मयं सर्वमेव हि त्वमक्षरं परं ज्योतिस्त्वमेव पुरुषोत्तमः त्वमेव ता-
 रकं ब्रह्मत्वात्तोऽन्यन्नैव किंचन रामः सत्यं ब्रह्म रामात्किंचिन्न विद्यते
 स्मृतहृदयविमानं ब्रह्म रामाभिधानमित्यंतेन श्रीरामस्य नारायणा-
 दिरूपित्वं तद्रूपित्वेन तत्तन्नामाभिधेयत्वं रामनान्नो ब्रह्माभिधा-
 यकत्वं च स्फुटीकृतं भवति किं च सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मरमंतेयो-
 गिनोऽनंते सत्यानंदे चिदात्मनि इति रामपदेनासौ परं ब्रह्माभि-
 धीयते इति समानार्थाभिधायकत्वश्रवणादपिरामशब्दस्य ब्रह्म-
 णो विशेषाभिधायकत्वमवगम्यते विशेषशब्दत्वं तु तस्य ब्रह्मनि-
 ष्टधनुर्वाणादियुतद्विभुजाद्याकृतिमत्वबोधनेनोपपद्यते किं च
 सर्वेषु मंत्रवर्गेषु श्रेष्ठवैष्णवमुच्यते गाणापत्येषु शैवेषु शाक्तशौ-
 रेष्वभीष्टदम् । वैष्णवेष्वपि मंत्रेषु राममंत्राफलाधिकाः गाणा-
 पत्यादिमंत्रेषु कोटिकोटिगुणाधिकाः ॥ विनैव दीक्षां राजेन्द्रपु-
 रश्चर्यां विनैव हि । विनैव न्यासविधिना जपमात्रेण सिद्धिदाः ॥
 मन्त्रस्तेष्वप्यनायासफलदोयं षडक्षरः । षडक्षरोयं मंत्रस्तु सर्वाद्यौ-
 च्यविनाशकः ॥ दैनंदिनं च दुरकृत्यं पक्षमासं तु वर्षजं । सर्वहरति-
 निः शेषं तूलाचलमिवानलः ॥ ब्रह्महत्यासहस्राणि ज्ञानाज्ञान-

कृतानिच । कोटिकोटिसहस्राणिह्युपपातकजान्यपि ॥ सर्वाण्य-
 पिप्रणश्यन्ति राममंत्रानुकीर्तनात् । विष्णोर्नाम्नांसहस्राणां
 तुल्यएषमहामनुः ॥ अनन्ताभगवन्मत्रा नानेनतुसमाकृताः ।
 सहस्रनामतत्तुल्यं समनामावरानने ॥ लोकिकावैदिकाशब्दायैके
 चित्सन्तिपार्वति । नामानिरामचन्द्रस्य सहस्रंतेषुचाधिकं ॥ तादृ-
 ङनामसहस्रैस्तु रामनामसममन्तं । जपतः सर्व वेदांश्च सर्वमंत्रा-
 श्चपार्वति ॥ तस्मात्कोटि गुणपुरायंरामनाम्नैवलभ्यतेये प्रयो-
 गास्तंत्रेषुतैस्तैर्यत्साध्यतेफलं । तत्सर्वसिध्यतिक्षिप्रं रामनाम्नैव
 कीर्तनादि त्यादिपुवेदार्थज्ञप्रणीतवाक्येषु स्मृतिपरिकल्पि-
 तश्रुतिप्रमाणकेषु यद्भगवन्मंत्रांतरेभ्योपि श्रीराममंत्रस्य सहस्र-
 गुणाधिक्यं श्रूयतेफलतः कोटिगुणाधिक्योक्त्यापितत् कोटि-
 गुणाधिक्यमुपपद्यते तत्स्ववाच्यसंबन्धेनैवोपपद्यमानं स्ववाच्य-
 स्यमंत्रांतर वाच्यकोटिगुणाधिक्यमुपपद्य तत्रांशां शिल्वानुपप-
 त्तेः कारणास्यकार्येभ्यः कोटिगुणाधिक्योपपत्तेश्च तस्यसर्व-
 कारणात्वेन सर्वरूपित्वात् सर्वावतारित्वमुपपादयतीत्यतः कार-
 णवाचकानां तस्यैववाचकत्वयोग्यात् सर्वेपिब्रह्मपरं ब्रह्महरि-
 नरादयः कारणावाचकास्तत्रैवपर्यवस्य तस्यैवमूलकारणात्वं
 ज्ञापयतीत्यवगम्यते महार्णवेशयानोप्सुमात्वंपूर्वमजीजन । इति
 महार्णवशायित्वोक्त्या श्रीरामस्यहरिनरशब्दवाच्यत्वसूचनात्
 तथासूचितस्य तदधिकत्वोपपत्तेश्च तत्कुतोमूलकारणात्वस्यद्वि-
 त्रिनिष्ठत्वानुपपत्तेः हरिनरशब्दयोः सामान्यशब्दत्वेनान्यत्र

पर्यवसानत्वयोग्याच्च सामान्यशब्दवाच्यस्य तत्समाभ्यधिकार्थ-
कसन्निहितविशेषशब्दद्वारापिनिश्चयः पशुछागन्यायेनकृत-
पूर्वः तत्रैवंसतियद्यपिकारणावाक्यगत विष्ण्वादिशब्दानांह-
रिनिर ब्रह्मादिशब्दपर्यायत्वमुपपद्यते तथातेषुप्रणावस्यसर्वोत्कृ-
ष्टत्वंश्रूयतेयथाशंकुनासर्वाणि पर्णानिसंतृणान्येवमोंकारेणसर्वो-
वाक्संतृणात्तस्मादोंकारएव सर्वमितिः प्रणावमधीतेस सर्व-
मधीत इति च तथापितद्वाच्यस्यविशेषाकारोनिश्चीयते ईदृशः
सइतिप्रत्युत्तस्य तत्रतत्रोपनिषदि तत्तद्वाचकत्व श्रवणात्तत्त-
न्मंत्रादौदृष्टत्वाच्चनैकवाच्य वाचकत्वेन सामान्यशब्दत्वोपप-
त्तेर्न तद्वारापिमूलकारणाविशेषाकृतिर्निश्चेतुंशक्यातर्ह्यस्त्वका-
रद्वारातद्विशेषा कृतिनिश्चय अकारोवैसर्वावाक्यशेषास्वशोस्मा-
दि रूपेण बहुरूपाभवतीति तस्यसर्ववागात्मकत्वश्रवणात्तस्य-
प्रणावप्रथमक्षरत्वाच्चयोवेदादौस्वरः प्रोक्तोवेदांते च प्रतिष्ठितः
तस्यप्रकृतिलीनस्ययः परः समहेश्वरइत्यत्रअस्यैव प्रणावप्रकृ-
तित्वावगमात् अथवामितरेपीतेर्वेत्यत्रमकारस्य प्रणावोत्पतिरः
ल्पावधिविश्रुत्या तस्यप्रणावप्रकृति लीनस्येत्यत्रापि तस्यैवतत्-
प्रणावप्रकृतित्वावगमात् मकारद्वारापि तन् निश्चयोऽस्त्विति
चेन्नतयोरप्यनेक वाचकत्वस्मरणात्तदुच्चारण कालेतद्वाच्यवि-
शेषाकृत्यस्फुरणाच्च सामान्यशब्दत्वोपपत्तेः कथंतर्हितन्निश्चय
इति चेत् रामशब्दद्वारेतिब्रूमः जपतः सर्ववेदांश्चेत्यत्रसर्ववेद-
सर्वमंत्र जपलब्ध फलतः तज्जपपुरायस्य कोटिगुणाधिक्यो-

क्त्याविष्णोर्नाम्नां सहस्राणां तादृङ्नामसहस्रैस्तु रामनामसं-
मत मित्यत्रापिकोटिशब्दस्थाने पाठात्बहुवचनान्तत्वाच्चसहस्र
शब्दस्य कोटिशब्द पर्यायत्वोपपत्त्यातस्य भगवन्नामान्तरेभ्यः
कोटिगुणाधिक्याच्चगमात् स्वभूज्योतिर्मयो जीवत्वेनदेमो-
यस्य रेफारूढामूर्त्तयोर्द्वस्तारकंब्रह्मव्याचष्टेइत्यत्र तस्यसर्व-
मंत्रप्रकाशकत्वप्रणावकारणत्वाकाराद्य क्षराश्रयत्व रुद्रोपदेय
त्व श्रवणात् प्रणावाकारकारणत्वेनापि तस्य सर्वमंत्र कारणा-
त्वोपपत्तेर्विष्णवादिवाचकाकारमकाराश्रयत्वे नापितस्यप्रणा-
वकारणत्वोपपत्तश्चेओमित्यस्यराममंत्रस्योकार कारणात् ज्ञापक
तापिनीयश्रुतेः योवेदादौस्वरः प्रोक्तोवेदान्ते च प्रतिष्ठितः
तस्यप्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः इत्यस्यवेदादिस्वरः ॐ
कारः तस्योकारस्यप्रकृतिः कारणां राममंत्रः षडक्षरस्तारक-
संज्ञकस्तत्र लीनस्यसतः यः परं ॐ कारेण राममंत्रं वाच्य-
त्वेन सर्वोत्कृष्टः श्रीरामः समहेश्वरः इश्वराणामपीश्वरइत्य-
र्थकत्वनिष्पत्तेरत्रापि वाक्येराममंत्रस्यैवोकारकारणत्वसिद्धे-
श्च तदुच्चारणसमानकाले तद्वाच्यविशेषाकृति स्फुरणाच्च
तस्यसर्व वाच्यवाचकत्व श्रुत्या मूलकारणामुख्यवाचकत्वो-
पपत्तेश्च तस्यराममंत्रस्य सर्वमंत्रकारणत्वेन तद्वाच्यस्य सर्व-
मंत्रवाच्य कारणात्वोपपत्तेः धनुर्धर द्विभुजाद्या कृतिमांस्तद्वाच्य
एवसर्वावतारी जगन्मूल कारणमितिनिश्चीयतां ननुमंत्रान्त-
रेभ्यः स्यात्तदा धिक्क्यंयः प्रणावमधीते स सर्वमधीते ओमित्ये-

तदक्षरं सर्वं तस्यौप व्याख्यानंभूतंभव्यं भविष्यदिति सर्वमो-
कारं एवयच्चत्रिकालातीतं तदप्योकारं एवयच्छन्दं सामृषभो
विश्वरूपः छंदोभ्योध्यमृतात्सं वभूवेत्यादि श्रुतिप्रकाशितस-
र्वोत्कृष्ट्यात् प्रणवात्कथं तदाधिक्यमुपपाद्यते काशीमृतप्रा-
णिनः प्रतिप्रणवानुपदेशेतुनतदपि कृष्टत्वंहेतुः किंतु वर्णात्र-
यत्राह्यान्प्रतितदनधिकारइति चेन्नयइदमथर्व शिरो ब्राह्मणो-
धीतत्वेनप्रणवानामयुतं जप्तंभवतीत्यादिश्रुतितः ससर्वमधीत
इत्यादिश्रुततन्महत्त्वस्यापकृष्टत्वा व गमाज्जीवत्वेन नेदमो-
यस्यइत्योमिति चा नयोर्वह्नि वीजप्रणवकारणत्व कार्थ्यत्वज्ञा-
पकोपनिषद्वाक्ययोगुणोपसंहारन्यायेनमांडूक्यादि दृष्टप्रणवप-
रवाक्यैक वाक्यताकरणेनसर्वत्रतदाधिक्योपपत्तेः प्रणवस्य
परत्वेसत्यपितत्रशूद्राद्यनधिकारत्वेनासौ लभ्यतयातदकृतार्थी
करणेन तदंशेप्रणवोत्कृष्टत्वस्यवैयर्थ्यात् षडक्षरेतुप्रणवकारणे
अत्रं हिजन्तोः प्राणपूत्राम माणेषुरुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे इति
जन्तुमात्राधिकारत्वश्रुत्यातस्य सौलभ्येन सर्वजीव मोक्षप्रदत्वा
वगमात् परंत्वसौलभ्योभयगुणवत्त्वेन गुणतोपि प्रणवाधिक्यो
पत्तेश्चप्रणव महत्त्व वाधकार्थर्वशिर्षमहोपनिषद्वाक्यवत् षडक्ष-
रमहत्त्व वाधक वचना श्रवणाच्चाशेषवेदसर्वं मंत्रवीजभूतात्प्र-
णवादपि प्रणवबीजत्वादि गुणेन षडक्षरस्योत्कृष्टतोपपत्तेः
न च छंदोग्ये द्वितीयप्रपाठके प्रजापतिर्लोकानभ्यतपसोभ्योऽ-
भितपतेभ्यस्त्रयीविद्यासंप्राप्तवत्तमभ्यतपत्तरया अमितसाया

एतान्य क्षराणिसंप्रास्रवन् भूर्भुवः स्वरिति तान्यभ्यतपत्तेभ्यो-
ऽभितप्तेभ्यः ॐकारः संप्रास्रवत्तद्यथाशंकुनासर्वाणिपर्णानिसं-
तृणान्येवमोंकारेणसर्वावाक्संतृणा ॐकार एवेदे ऽ सर्वमित्य-
त्रप्रणवस्य लोकवेदादिसारांशत्वश्रुतेरकारणकत्वमुपपद्यतेत्वया
कथंतद्विरुद्धात्तदुत्तपतिरुच्यते वह्निबीजादित्यादिकमाशंकनीयं
तस्यप्रणवस्यवह्निबीजविवर्त्तत्वेनतयोर्नामतो भेदप्रतीतावपिव
स्तुतोभेदानंगीकारात्हठवादिनंप्रतितुतेभ्योऽभितप्तेभ्यःॐकारः
संप्रास्रवादित्यत्रतस्यस्फुटंनोत्पत्तिः श्रूयतेनचानुत्पतितसंसदिग्धं
हिततत्रत्रुजीवत्वेनेदमोंयस्येत्यत्रस्फुटंवह्निबीजात्तदुत्पत्तिःश्रूयते
इत्यसंसदिग्धमिदंसंसदिग्धासंसदिग्धयोरसंसदिग्धस्यवलीयस्त्वेनतदनु-
सारेणोतरस्यनेतव्यत्वात् तेभ्यः ॐकारःसंप्रास्रवादित्यस्यतेभ्यो-
भूर्भुवःस्वरिति तेभ्यःॐकारःसंप्रास्रवत्प्रादुर्वभूवेत्यर्थकत्वनिष्पत्तेः
छांदोग्यवाक्यमपिनतस्यतत्कार्यत्ववाधकं किंचतत्रापिअभ्यत-
पच्छुतेः संप्रास्रवच्छुतेश्चअभितप्ताश्मनः लोहोत्पत्तिवत्ॐकार-
स्यव्याहृतिस्त्रवत्त्वेनतत्कार्यत्वोपपत्तेः यथाकाशीमरणान्मुक्तिः
ऋतेज्ञानान्नामुक्तिरित्यनयोःपरस्पर विरुद्धार्थकत्वेनप्रतीयमान-
योर्द्वयोरेक वाक्ताकरणेन काशीमरणोः ज्ञानान्मुक्तिरित्य-
यनिर्विरोधोर्थो निष्पादितः पंडितैः तथारामतापनीयछांदोग्य-
पठितयोः द्वयोःश्रुत्योरेकवाक्यताकरणेन व्याहृतिद्वाराबीजा-
त्तदुत्पत्तिंब्रूमः वस्तुतस्तुछांदोग्येपितत्रलोकवेदव्याहृतिप्रणवैषू-

चरोतरस्य पूर्वपूर्वसारांशत्वेनतत्रतत्रतत्तद्द्व्यासिनिर्दिश्यथाशं-
 कुनेत्यादिनातस्यसर्ववागात्मकत्वेन सर्वरूपित्वेन च सर्वकार-
 णत्वं प्रकाशितंभवति उपनिषदंतरेपितस्यसर्वकारणत्वं श्रूयते-
 यत्रतुनश्रूयते तत्रापिसर्वशाखाप्रत्यन्यायेन तस्यप्रणवस्यतदुप-
 पद्यते अत्रोपनिषदितुतस्यवह्निवीजकार्यत्वंश्रूयते जीवत्वेनेद-
 मोंयस्यइत्योमितीति च तथाचसर्वासामुपनिषदामेक वाक्य-
 तायोग्यात् सर्वशाखाप्रत्यन्यायेन गुणोपसंहारन्यायेन वाङ्मां-
 दोग्याद्यासूपनिषत्सुजीवत्वेनेदमों यस्यइत्योमित्यस्योपसंहारेण-
 तत्रतत्रसर्वत्रसर्वरूपित्वात् सर्वस्यकारणमोंकारः ओंकारः ओं-
 काररूपित्वाच्चतत्कारणं वह्निवीजमित्यवगम्यते यद्यपिमितरे-
 पीतेर्वैतिश्रुतेः अकारोकारसहिततल्लय हेतुमकारात्मकप्रणव-
 कारणत्वेनवह्निवीजावयवमकारस्य सर्ववागात्मकाकारोकार-
 लयस्थानंत्वेन सर्वकारणत्वोपपत्तेः तद्वह्निवीजावयवस्याका-
 रस्यतु सर्ववागात्मकत्व श्रुत्यैवसर्वकारणत्वोपपत्तेः तयोरकार-
 मकारयोराश्रयत्वेनरेफस्य च सर्वमंत्रकारणत्वोपपत्तेः अक्षरा-
 त्मकस्यरामनाम्नः प्रत्यक्षस्यसर्वमंत्रकारणत्वनिष्पत्तेः कार्य-
 कारणांशत्वेनतज्जपफलांशत्वोपपत्त्यास्वरूपतः फलतश्चतस्य-
 मंत्रान्तरेभ्यः कोटिगुणाधिक्यमुपपद्यते श्रुतिस्मृतिभिः जीव-
 त्वेनेदमोंयस्य ब्रह्मादीनांवाचकोयं सर्ववाच्यस्यवाचकः एतदे-

१ उक्तरोतस्याति वेदस्य लोकसारांशत्वेन्याह्निवेद सारांशत्वं प्रणव-
 स्य व्याहृति सारांशत्वं तनैत्यर्थः

वोपास्यंज्ञेयंच यएत्तारकंब्रह्मणो नित्यमधीते विष्णोर्नाम्नांसह-
 स्त्राणां अनन्ताभगवन्मंत्राजपतः सर्ववेदांश्च सर्वमंत्राश्चपार्वति
 तस्मात्कोग्तिगुणं पुण्यंरामनाम्नैवलभ्यते इत्यादिभिः तथापितत्
 प्रत्यक्षरवाच्यनिर्णयावसरे अकारमकार वाच्यानामपि सर्वका-
 रणात्वंरकारवाच्य तुल्यत्वेनप्राप्तंतद्वारणायरेफारुढामूर्त्तयः स्युः-
 शक्त्यस्तिस्र एवचेतिश्रुतिप्रवृत्तिः तथाचराचर वाचककारणा-
 नामकारादीनामप्याऽऽश्रयत्वेनरेफस्याशेषवाचक निदानत्वो-
 पपत्तेः चराचरकारणानांसशक्तिकानां ब्रह्मविष्णुवादीनामपिका-
 रणात्वोपपत्त्यारेफवाच्यस्यैवादि कारणात्वमुपपद्यते ननुवाचको-
 त्कृष्टत्वप्रदर्शनद्वारावाच्यपरत्वोपपादनेकोहेतुरितिचेत्तयोस्तादा-
 म्यसंबंधः सोपिकुतोज्ञायतेउपपत्तिभिःयुक्तिभिःश्रुतिभिश्चतथाहि
 नामोच्चारणमात्रेणतद्वाच्यस्याभिमुखीभवनमन्यथा नुपपद्यमानं-
 तयोस्तादात्म्यभावंसूचयति नचतस्यपर्णादिवत् घृतादिवद्वा-
 कारोद्दृश्यतेयेनस्ववाच्ये नावयवावयवीभावः आधाराधेयभावो-
 वोपपद्यते नापिकृपादयादिशब्दोच्चारण समकालेतदाश्रयद्रव्य-
 स्याभिमुखीभवनंदृश्यतेयेनतद्दृष्टान्तेननाम्नोपिस्ववाच्येनसहगु-
 णगुणीभावउपपद्यते यदितुकृपादयादिशब्दवांच्यानां गुणानां-
 स्वाश्रयात्तद्द्रव्यात्स्वरूपतोभिन्नत्ववत्भगवन्नामवाच्यमपिकिं-
 चिद्धरतुभगवत्स्वरूपतः पृथक्श्रूयतेस्मर्येतवातदाकृपादिशब्दा-
 नांस्ववाच्याश्रयपुरुषबोधनामकृपालुर्दलुः ज्ञानीशक्तिमानित्ये-
 वंमत्वंतप्रयोगवत्स्वस्ववाच्याभेदगतस्यभगवन्नामोपिभगवत्स्वरु-

पवोधनायमत्वंते नप्रयोगःस्यात् न च तथाश्रूयते स्मर्यतेवा न
 च तयोःसंबंधः उपपद्यते नाम्नःस्ववाच्यतःपृथक् सत्ताकत्वात्
 अतः कृपादिशब्दोच्चारणकालेतत्तद्वाच्यगुणानां भटितिबोधा-
 त्स्वस्ववाच्येनसहतेषांतादात्म्यभावोपत्तिवत्भगवद्विशेष नामो-
 च्चारण समकालेपितद्वाच्यविशेषस्यभटिति बोधात्तस्यापिस्व-
 वाच्यविशेषणतादात्म्यभावः उपपद्यतेकिंचनृसिंहादिमंत्रानाम-
 नुष्टुभादीनां जगदुत्पत्तिहेतुत्वश्रवणादपिपरतत्व वाच्यवाचक-
 योस्तादात्म्यभाव उपपद्यतेयदितुभगवत्स्वरूपावताराणां परस्पर
 मभेदत्ववत्तत्तन्मंत्राणामपि स्वस्ववाच्येनाभेदो नस्यात्तदाकार-
 णत्वस्यद्विनिष्ठत्वानुपपत्तेः तत्तन्मंत्राणांशब्दात्मकत्वेनजडत्वा-
 च्च जगत्कारणत्वंस्वातंत्र्येणानोपपद्यते श्रूयतेच तयोरभेदः सी-
 तारामौतन्मयावत्रपूजाविति श्रीरामोपनिषदिपादामात्राः मात्रा-
 श्चपादाङ्गितिमांडूक्योपनिषदित्रायुर्यथैकोभुवनं प्रविष्टो जन्ये-
 जन्ये पंचरूपोवभूवकृष्णास्तथैकोपि जगद्धितार्थं शब्देनासौपंच-
 पदी विभातीति गोपालोपनिषदि च एकांग संगिनी गंगा-
 पावयेदखिलं जगत् अंगप्रत्यंग सुव्यापि नामकिं कर्तुमक्षम-
 मित्यत्रत्यं अंगप्रत्यंग संव्यापीतीदं पदंस्व वाच्यांग प्रत्यंगाऽ
 भेदत्वं गतंनामैत्ये तदर्थकं नतुतयोर्व्याप्य व्यापकभावबोधक
 मस्तीत्याशंकनीयं नाम्नो व्यापकत्वेन वाच्याधिक्योपपत्त्या
 स्वातंत्र्येण तत्रमूलकारणत्वप्रसक्तेः वाच्येपितद् व्यापकत्वेन
 परि ह्येन्नतथात्रिनाशित्व प्रसक्तेश्वरामत्वत्तोधिकं नामयदुक्तैवपु

मांस्तरेत विनापिसेतुर्निवाणमपारं भवसागरमित्यादि वचनानि
तूपायत्वमात्रेनाम्न आधिक्यद्योतकानि तदुच्चारणेसर्वाधिका-
रात् सर्वसुलभत्वाच्चतस्य नाम्नः तदपितन्महत्वं वाच्य सम्ब-
न्धकृतं न तु स्वाभाविक मिति यन्नामसंसर्ग वशात् द्विवर्णौ
नष्ट स्वरौमूर्द्धिगतौ स्वराणांतद्रामपादौ हृदयेनिधाय देहीक
कथनोर्ध्वगतिं लभतेति वचनादवगम्यते तत्तुरामनाम्नः स्ववा-
च्यांगप्रत्यङ्गाभेदत्वं स्फुटयामास भगवान्पार्वतीपतिः तेजोरूप
मयोरेफः श्रीरामां वककंजयोरित्यादिनाश्रुतीरप्याह तथैव-
ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानन्दाख्याइत्युपासितव्यमित्येषातदेवं नि-
श्चितंस्ववाच्य तादात्म्यभावस्य श्रीरामनाम्नो भगवन्नामान्तरे-
भ्योपिवहु सहस्रगुणाधिक्य श्रवणमन्यथानुपपद्यमानं स्ववा-
च्यस्य तत्तन्नाम वाच्येभ्यः सहस्रगुणाधिक्योपपादनद्वारशेषा
वतारांशित्वेनतत्तत्कारणत्वंबोधयतिश्रूयतेपि च तत्तस्यब्रह्म-
णोरूपकल्पनेत्यादाविति कारणास्य स्वाशेषकार्यरूपित्वेन युग-
पदशेषकार्यतुल्यत्वोपपत्तेः कार्यान्तरोत्पादनसामर्थ्येन तदाधि-
क्योपपत्तेश्च तथोपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि
श्रुत्यातत्कारणत्ववागमाच्च 'विष्णोर्नाम्नां सहस्राणां तुल्या
एष महामनुः । विष्णोरेकैकं नामैव सर्ववेदाधिकं मतं ॥ ता
दृङ्नामसहस्रैस्तु रामनाम समंमतं । अनन्ता भगवन्मन्त्राना-
नेनतु समाकृता ॥ वैष्णवेषामिन्त्रेषु राममन्त्राः फलाधिकाः
जपतः सर्ववेदाश्च सर्व मन्त्राश्च पार्वति ॥ तस्मात्कोटि गुणं

पुण्यं रामनाम्नैव लभ्यते । श्रीरामस्य कलांशाद्वै अवतारा भवन्ति
 हि कोटिकोटिश्च कार्यार्थे सिन्धौवीचीववैमुनेरित्यादिस्मृतीनां
 युक्त्यानुगृहीतश्रुतिमूलकत्वागमात् तत्प्रतिपा द्युभतःश्रीरामः
 सर्वरूपी तत्तदवसरे तत्तदरूपविशेषप्रकाशपूर्वकं तत्रतत्राविर्भूयता
 नि तानि कार्याणि कुर्वस्तांस्तान्गुणांश्च प्रघट्यन् तत्क्रियः-
 गुणानामः सन् तत्रतत्रोपनिषदि स्मृतौ च तथा तथा गीयते इत्य
 शेषवेदकारणावाक्यानामेक वाक्यतायोग्यादप्यत्र गम्यते तदेवं
 स्ववोपनिषदि भगवद्विग्रहां तर परावतारित्ववचनाश्रवणात्क्व-
 चिच्छ्रुत्तरथापि तथाविधवचनस्य प्रबलश्रुत्यन्तरविरोधेनार्थान्तर
 परत्वोपपत्तेः पुराणादिश्रुतस्य तत्तद्विग्रहपरस्यावतारित्व वच-
 नस्य श्रुतिमूलकत्वोपपादनाय तदेव वचनं पक्षीकृत्यतेन वि-
 मतमिदं वचनं श्रुतिमूलकं शिष्टप्रणीतत्वात्संज्ञादिप्रणीतवाक्य-
 वदित्येवमनुमितायां तन्मूलश्रुतावपितथैवावतारान्तरपरावता-
 रित्व वचनैरनुमितानां तन्मूलश्रुतीनां वाहुत्वाद्बहवतारिपरत्वेन-
 परस्परं विशंवादितया सर्वासांतासामप्रमाणत्वोपपत्तेस्तदनुमापक-
 पुराणादिवचनानां तु प्रत्यक्ष श्रुतिविशंवादित्वेनानाशिष्ट प्रणीत-
 वाक्यवदप्रमाणत्वे वाच्येपि शिष्टप्रणीतत्वेन सर्वथाऽप्रमाणी-
 कर्तुमनहतया तत्रतत्र स्वरूपविशेषेरुच्युत्पादनाय तत्कारणभेद-
 दृष्ट्या कार्यवि ग्रहस्याप्यवतारित्वमुक्तमित्येवं तादृशवचनाना-
 मर्थान्तर परत्वेन नेतव्यत्वात् पुराणादिश्रुततत्तद्विषय कावतार-
 त्ववचनानां तु श्रुतिमूलकत्वेन यथाश्रुतार्थकत्वं निष्पत्तोः श्रीरामस्य

तुस्वोपनिषदि सर्वरूपित्व सर्वशब्दवाच्यत्व श्रवणात्तदवतारित्वपरपुराणादि श्रुततन्निष्ठान्यावतारत्व परवचनानांतु वेदमूलकत्वदर्शनाय तान्येववचनानि पक्षीकृत्योक्तानुमाने नानुमितायाः श्रुतेस्तुक्लृप्त कल्पितयोः क्लृप्तस्यवलीयस्त्वादि-
तिन्यायेनब्रह्मणो रूपकल्पनेतिस्वोपनिषत्प्रसिद्ध तदवतारित्वपरश्रुतिविरुद्धार्थ कस्यचतादृशवचनस्या शिष्टवचनवदप्रमाणात्वे वक्तव्येपिशिष्टप्रणीत वाक्यत्वेन सर्वथा प्रमाणीकर्तुमशक्यतयामुख्यार्थत्यागेनार्थांतर परत्वेनेतव्यत्वात् नायं राघवोमनुष्यः किंतुविष्णु नारायणाद्यवतारत्वेन परमेश्वर इत्येवं तत्रत्य प्रातीतिक मनुष्यत्व देवतांशत्वादि बुद्धिनिवृत्त्यर्थकत्वे नार्थांतर परत्वोपपत्तेः यत्तस्य सर्वावतारित्वेन सर्वशब्द वाच्यत्वेनानंत रूपित्वेनच चरममंत्रेषु विष्णु नारायण वासुदेवपरब्रह्मपरमपुरुष मत्स्यकूर्मादिरूपित्वं शिवादिरूपित्वंच श्रूयतेतेनतत्तद्वाचकत्वावच्यत्वंचोपपद्यते तस्यतेनयत्तस्य सर्वोपनिषच्छ्रुताशेष कारण वाक्यप्रतिपाद्यत्वं प्रतिज्ञायते समुपपाद्यते वातत्सर्वमुपपन्नंतरं क्वचिद्ब्रह्मशब्दो जीवपरः क्वचित्प्रकृतिविषयकः क्वचित्तु नृसिंहोभवतिकृष्णः परंब्रह्मनारायणः परंब्रह्मेत्यादौतत्तच्छब्दविशेषणीभूयतत्तद्विषयिक प्रातीतिक नृसिंहत्वमनुष्यत्वमत्स्यादि जलनिवासी जीवांतरीयबुद्धि निरासार्थकः क्वचि-

१. परश्रुति विसम्बादित्वेनाप्रमाणात्वोपपत्तेः श्रुतिमूलकस्य रामनिष्ठसर्वावतारित्व ।

त्स्वातंत्र्येण सर्वकारणत्वबोधकः ब्रह्मणोरूप कल्पनेत्यादौ हे
रेस्तनुभाः ब्रह्मतन्नखज्योतिर्ब्रह्मेत्यादि वाक्यगतस्तु ब्रह्मशब्दो-
योग्यवृत्त्या तत्तदनुभासः तन्नखज्योतिश्च व्यापकत्व बोधकः
सर्वखल्विदं ब्रह्म ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति
आनंदो ब्रह्म ब्रह्मवाइदमग्र आसीत् ब्रह्मविदाप्नोति परं सत्यं ज्ञा-
नमनंतं ब्रह्मयो वेदनिहितं गुहायां सोऽनुते सर्वान्कामान सह-
ब्रह्मणा विपश्चिता उपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणोरुपकल्पनेत्यादि
सर्वोपनिषत्कारणं वाक्यगतं ब्रह्मशब्दाभिहितस्य हरिविष्णु-
नारायणं कृष्णादिरुपिणः स्वावस्थाविशेषहरि कृष्णादिनख-
ज्योतिष्ठाद्यनुपपत्तेरित्यतः कारणवाक्यगतो ब्रह्मशब्दः सामा-
न्यशब्दत्वात् रामशब्दमहत्त्ववच्छब्दांतरं महत्त्वाश्रव-
णादस्मृतेश्चोपक्रमादि लिंगैपशुच्छागन्येननापि चतस्य
श्रीरामपरत्वोपपत्तेश्च सर्वं शब्दवाच्यस्य सर्वरूपिणः श्रीरा-
मस्यैव वाचकोनान्यस्य मूलकारणस्य बहुत्वानुपपत्तेरि-
त्युक्तं तत्र तत्रेत्यव ध्येयं महद्भिः विशेषतः किं सरूपः श्रीराम
इत्यपेक्षायां चिन्मय इति स्वयमेवाह श्रुतिः चिन्मयेऽस्मिन्नि-
त्यादिना चिन्मये इत्युपक्रमात् चिन्मयस्या द्वितीयस्येति धृत्वा
व्याख्यानं निरतश्चिन्मय परमेश्वर इति यत्परं ब्रह्मरामचन्द्र-
श्चिदात्मक इत्याद्यभ्यासात्परं ज्योतिः स्वरूपिणायः सच्चिदा-
नन्दाद्वैतैक रसात्म्येत्युपसंहाराच्च तस्य चिन्मयत्वस्य व्यापक-
त्वादयोवोगुणाः सन्ति तत्र व्यापकत्वेन चिदचिद्वस्तुमात्रं प्रवि-

तदवतारत्वोक्तो हेतुं सूचयंत्यस्तदन्तर मनादि सिद्धसत्यानंद-
चिदात्मक तत्स्वरूपाभिधायकत्वेन रामनाम्नो नादि सिद्धत्व-
प्रकाश नद्वारा तद्वाच्यस्थसर्वावतारित्वं सूचयित्वा पुनस्तदेव-
सूचितंतदद्वैविध्यं स्फुटयामासुः चिन्मयेन्नित्यारभ्य कल्पितस्य
शरीरस्य तस्य सेनादिकल्पनेत्यंताश्रूतयः ॥

चिन्मयेस्मिन्महाविष्णौ जातेदशरथे हरौ ।
रघुकुलेखिलंराति राजते यो महीस्थितः ॥१॥
स राम इति लोकेषु विद्वद्भिः प्रकटी कृतः ।

अत्रायमन्वयः रघोः कुलेदशरथविषये महाव्यापकत्वा-
दिगुणवत्यस्मिन् चिन्मये परत्वे रामाख्ये परे ब्रह्मणि जाते प्रादु-
र्भावे सति भक्तानामनुग्रहार्थमिति शेषः यो महीस्थितः सन्-
भक्तानामखिलं रातियश्च महीस्थितः सन् राजते स विद्वद्भिर्लोके-
पुरामइति प्रकटीकृतइत्यन्वयः अत्र चिन्मयस्याद्वितीयस्य
चिन्मयः परमेश्वरः रामचन्द्रश्चिदात्मकइत्यादिपुतद चिन्मयपद-
भ्यासात् चिन्मयं ज्योतिर्मयं स्वप्रकाशम्परं तत्त्वमेवै तदुपनिषत्प्रति
पाद्यमतस्तद्वाचकमेव चिन्मयइति पदं विशेष्यं नेतरे हरिस्महा-
विष्णुपदे तथाभूते तयोस्तथाभ्यासादर्शनात् एकस्मिन्वाक्ये-
बहुपदानां विशेष्यत्वानुपपत्त्या तयोर्व्यापकत्वादि गुणपरतया
तद्विशेषणत्वे नापिसार्थकत्वोपपत्तेः ननु अस्तु चिन्मयं पदं महा-

विष्णुहरिपदेमुख्यनामपरेस्तः इमेतुइतिचेन्न इति रामस्यरामा-
ख्याभुविस्यादित्यस्यां रामस्यैवावतारिणः भुच्यवतीर्य्यदाशर-
थित्वं प्राप्तस्यतद्गुणकर्मनिमित्तापि रामाख्याभुविस्यादित्यर्थि-
कायाः श्रुतेविरोधात् रमतेयोगिनोनंते सत्यानंदेचिदात्मनि इति
रामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते इति तत् मुख्यनामपरोत्तर तन
श्रुतिविरोधाच्चवहूनामेक वस्तु मुख्यनामत्वानुपपत्तेश्चतर्हितद्-
वहृषुगुणा नामस्वनयोर्मुख्यत्वसूचके इमेइति चेन्नेद-
मप्युपपद्यते तयोः तद् व्यापकत्व दुःखहरत्वादि गुणाद्वा-
रातद्वाचकत्वेन तद्गुणनामत्वोपयतावपितेषुतन्मुख्यत्वानुप-
पत्तेः तत् कुतः रघुकुलेखिलंरातीत्याद्याभिः रामपदस्यैवतद्-
गुणनामप्रकाशनेन तद्गुण नामस्वपि तस्यैवमुख्यतासूचना
त्तदपिकुतो ज्ञायते इति चेत् वैष्णवेष्वपिमंत्रेषु राममंत्राःफला-
धिकाः लौकिकवैदिकाशब्दाः ये केचित्संतिपावर्ति, नामानि-
रामचन्द्रस्यसहस्रं तेषुचाधिकं एकैकरामचन्द्रस्य नामसर्वा-
धिकंमतं सहस्रनामफलदंसर्वाभीष्टप्रदायक मित्येवैवेदार्थज्ञैः
शिष्टैस्तन्नामांतराणामपिविष्णवादिनामभ्यसहस्रगुणाधिकत्व-
स्मरणात्तस्मादनंतरश्रुतिभिःरामपदस्यद्विविधिनिरुक्त्या तस्यै-
वगौणमुख्यभेदेनतद्द्विविध नामत्वस्फुटीकरणात् प्रथमया-
श्रुत्यातन्नामधेयप्रकाशनं विनैवचिन्मयवस्तुनः श्रीदशरथविषये

१. वेदप्रमाणभ्युपगन्तिरित्वं शिष्टत्वं फलसाधनानांशेभ्रान्तिरद्वितत्वं
शिष्टत्वं वा ।

आविर्भावोज्ञापित एव तदुपवृंहकैः शिष्टैरपितद्विशेषनामप्रका-
 शनं विनैव परतत्त्व पर्यवसित सामान्यशब्दैस्तदाविर्भावत्व-
 ज्ञापनात् सूक्ष्मस्थग्रहपंचकेसुरगुरोर्सेदौनवम्यांतिथौलग्नेकर्क-
 टके पुनर्वसुयुते मेषंगतेपूषणिनिर्दग्ध्वं निखिलाः पलाशसमिधो
 मेव्यादयोव्याऽरगो राविर्भूतमभूतपूर्वविभवं यत्किंचदेकं मह ॥
 इति वेदवेद्येपरेपुंसिजाते दशरथात्मजे इति च 'सासित्चूण
 धनुर्वाणपाणिं नक्तं चरांतकं । स्वलीलयाजगत्रातुमाविर्भूत
 मजंविभूमि ' तित्च 'चैत्रमासेनवम्यांतुशुक्लपक्षेःघुद्धहः ।
 प्रादुरासीत्परं ब्रह्मपरं ब्रह्मैवकेवल ' मितिचेत्यादिवाक्यगतै-
 रेकं महः परंपुंस अजविभ्वादिभिः सामान्यशब्दैः महाविष्णु
 हरिपदेतुचिन्मयपदविशेषणभूते तत्र महाविष्णुपदं चिन्मयस्य
 सर्वव्यापकत्वेना शेषचिदचिन्नियामकत्वेन सर्वस्वामित्वं चिद
 चितोस्त्वर्थान्तच्छेषत्वं सूचयित्वास्वगत महदिति विशेषणेन-
 चिद्रूपव्यापकेभ्योविष्णवादिभ्योपितंव्यावर्त्तं तन्मूलकारणा-
 त्वं बोधयतियत्तूक्तमाक्रशादीनां व्यावर्त्तकं तदिति तन्नोपप-
 द्यतेतेषां जडानां चिन्मयपदेनैव व्यावृत्तेः श्रूयतेहि महाविष्णु
 पदस्य तद्व्यापकत्वगुणद्वारापरमेश्वरपरत्वं नृसिंहतापनीयोप-
 निषदि अथकस्मादुच्यते महाविष्णुरिति प्रथमस्य प्रतिवच-
 नेयत्वमहिम्नासर्वाल्लोकान् व्याप्नोति व्यापयतिस्नेहो यथा
 प्लपिंड मोतंप्रोतमनुप्राप्तं व्यतिशक्नोति व्याप्यतेयस्मान्न-
 जातः परोन्योस्तिय आविवेशभुवनानिविश्वायस्माद्दन्त्यन्नपरं

किंचनास्ति प्रजापतिः प्रजयासंविदानस्त्रीणि ज्योतीं षिसच-
तेसषोडाशीतस्मादुच्यते महाविष्णुरित्यत्रयेन विश्वव्यापक-
त्वेन श्रीनृसिंहे महाविष्णुः शब्दः पर्यवसितः तद्विश्व-
व्यापकत्वं तु श्रीराघवस्यात्रैवश्रूयते विश्वव्यापी राघवो
यस्तदानी मन्तर्दधे इति हरिरितितु विशेषणमविद्याप-
र्यत स्वभक्त दुःखहरत्व परं तथा च महाविष्णुपदेन
तस्य सर्वव्यापकत्वेन सर्वनियंतृतयासर्वस्वामित्वं हरिपदेन
स्वभक्तदुःखहरत्वेनाश्रयार्हत्वं चिन्मयपदेन प्राकृतशरीर हि-
त्यंरघुकुले दशरथे चिन्मये जातेइत्येतैः स्वनित्यविग्रहेणैवा-
त्राविर्भावत्वं तेनावतारिणः सतः एवतस्यावतारत्वं ज्ञापितंभवति
ननुमहाविष्णौ जातेइतिश्रुतेः यज्ञेविष्णुः सनातनः इतिस्मृते-
श्चमहाविष्णुपदवाच्य एवात्र राघवत्वेनाविर्भूतइतिचेन्नत-
थैवहरौ जातेइतिश्रुतेः अवताराह्य संख्याताहरेः सत्वनिधेर्द्वि-
जाइति स्मृतेश्चहरिरेवराघवत्वेनाविर्भूत इति वचन प्रसक्त्या
द्वयोरपिवाक्ययोः परस्परविरोधेन तदन्यतरस्यापि स्वार्थं परत्वा
नुपपत्तेः नापितौद्वौमिलित्वा रामरूपत्वं गता वितिवाच्यं चिन्म-
येस्मिन्नितिकारण परैकवचनविरोधात् नापि महाविष्णुहरिश-
ब्दयोः पर्यायवाचिनोर्वाच्यएक एवचिन्मयो दशरथे जातइति-
वाच्यं तथा सत्यन्य तरपदोपादानेनार्थ सिद्ध्यापदांतरोपादा
नस्यैवैयर्थ्यात् नाप्युप निषत्पूर्वं परवाक्यार्थं विचारेणापित
दन्यतरस्य तत् कारणात्त्वमुपपद्यते चिन्मयेरिमन्महाविष्णा वि-

त्यस्याः उतरत्र अत्रत्यं चिन्मयत्वं चिन्मयस्य इत्यनूद्य इति रामपदे नासौपरंब्रह्माभिधीयते इति परब्रह्मवाचक रामपद पर्यायस्य ब्रह्मपदस्योपादानात् चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणा इति यदितु तत्र महाविष्णो ह्येर्वा राघवकारणात्वं श्रुत्यभि-
 प्रेतंस्यात्तदा तत्रापि ब्रह्मपदस्थाने महाविष्णुपदस्य हरिपद-
 स्यवापिठः स्यात्तनुतु ब्रह्मपदस्य किंच इति रामस्य रामा-
 ख्या भुविस्यादितीदमेकस्यैव चिन्मयतत्त्वस्यावतारीदशा
 यामवतारदशायांचरामनामकत्वप्रकाशक श्रुतिवचनं तथातत्त्व
 तद्विगौरामुख्यरामनामविभक्तृ वचनोत्तरतनंच श्रुतरामशब्द
 निष्ठपरब्रह्माभिधायकत्वं चोभेन्यथानुपपद्यमानेमहाविष्णुहरि-
 शब्दयोर्व्यापकत्वाद्युक्तगुणपरत्वेन तद्गुणनामत्वं सूचयतः मूल
 कारणात्वस्यैकनिष्ठत्वेनतन्मुख्यवाचकत्वस्याप्येक निष्ठतोपपत्तेः
 तदपि सच्चिदानंदार्थकराम शब्दनिष्ठमितिइतिरामपदे नासौपरं
 ब्रह्माभिधीयते इत्यत्ररामपदस्य परब्रह्माभिधायकत्व वाचकत्व
 श्रवणात् ततोहि यत्परं ब्रह्मरामपदेनाभिधीयते तस्यैव रामा-
 ख्यस्य चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनोपासकानां का-
 र्यार्थमित्येवं द्वयोः श्रुत्योरन्वयनिष्ठोः रामपदस्यैवपरब्रह्म
 मुख्यवाचकत्वसिद्धेः तदेवसर्वावाच्यस्य वाचकजीवत्वेनेदमो-
 यस्येत्यादि ऋग्भिः विश्वरूपस्यतेराम विश्वेशब्दाहिवाचकाः
 तथापि रामनामेदं विश्वेषांवीजमक्षयमित्यादिस्मृतिभिश्चस्फु-
 टीकृतं भवति यदित्वत्रमहाविष्णुहरिशब्दयोरन्वयतरस्य भगव-

ज्ञामांतरस्यकस्य चिद्वाचिन्मयपरतत्वमुख्यवाचकत्वं श्रुत्यभि-
 प्रेतंस्यात् तदा अथ ततत्व इतिद्विविध नाम विभक्तृवचनानंतरं
 परतत्वमुख्यवाचक निरुक्ति परमित्थंवाक्यंस्यात् वेवेष्टिसकलं
 यस्माच्चिदचिदात्मकं जगत्तस्माद्विष्णुपदेनासौ परंब्रह्माभिधी-
 यते इतीत्थं वा नतु रमंतेयोगिनोऽन्ते सत्यानंदे चिदात्मनि इति
 रामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते इतीदंवाक्यंभवेत् अवतारपर
 रामशब्दनिरुक्ति परमिदंवाक्यमिति चेन्न यतः चिन्मये स्मिन्-
 जाते दशरथेइतीदमवतारपरं वाक्यंश्रूयते अवतार नामनिरु-
 क्तिपराणि अथतत्त्वतइत्यतः प्राक्तनानिरघुकुलेखिलंरातीत्या-
 रभ्यतथा रामस्यरामाख्याभुविस्यादित्येतदंतानि च श्रूयंते त-
 स्माद्राघवगौण मुख्यनाम प्रकाशक अथतत्त्वतइतीदं वचनंस्वो-
 तरतन वाक्यनिरुक्तस्य रामशब्दस्यचिन्मय परतत्व मुख्यवाच-
 कत्वं निवोध्यस्वपूर्वतन वाक्यनिरुक्तस्य रामशब्दस्य तद्गुण-
 क्रियाद्वारातत्परत्वेन तद्गौणनामत्व सूचनवत्तन्नामांतराणा
 मपिगौणत्वंसूचयित्वोपक्रमदृष्टयोर्महाविष्णु हरिशब्दयोरपित-
 द्वापकत्वादिगुणार्थकत्वेन तद्गुणनामत्वंसूचयतीत्यवगम्यते
 ननुरघुकुलेखिलंरातीत्यादि ऋग्भिस्तद्गुण कर्मद्वारा रामशब्द
 स्यदाशरथि परत्वज्ञापनवत् रमंतेयोगिनोइतीयमपि ऋक्सच्चि-
 दानंदात्मक परंब्रह्माभिधायकस्य रामशब्दस्य दाशरथिपरत्व

१. इतियस्माद्दुःखम विद्यादि भक्तानां हरतिस्वयंतस्माद्दरिपदे नासौ-
 परं ब्रह्माभिधीयते ।

सूचनेन तस्य चिन्मयपरब्रह्मत्वं प्रकाशयति न तु तन्निष्ठावतारित्वं नवोपक्रमगतमहाविष्णुहरिशब्दयोः परब्रह्मवाचकत्वं वारयति नारायण कृष्णादिपरवाक्यवत् यथानारायणादि पराणिवाक्यानि नारायणादिशब्दानां परब्रह्मपरत्वं बोधयन्ति न तु विष्णुवादिशब्दानां तत्परत्वं वारयन्ति तद्वदिति चेद्भ्रान्तो भवानत्र यतो नास्माभिर्महाविष्णुवादिशब्दानां परब्रह्मपरत्वं निवार्यते किंतु सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दाभिधीयमान सच्चिदादिसमस्त वाचकत्वा श्रवणेन तेषां ब्रह्मतादात्म्ये न साक्षाद्यत्तन्मुख्यवाचकत्वं तन्निवार्यते न तु तद्व्यापकत्वादि गुणद्वारा तत्परत्वं तद्वारा तेषां तत्परत्वस्येष्टापत्तेः तत् कुतः वाच्यैक वाचकेष्वेकस्यैव मुख्यवाचकत्वोपपत्त्या बहूनां शब्दानां मूलकारणैकमुख्यवाचकत्वानिष्पत्तेः सूचयन्ति हि रमन्ते योगिनः जीवत्वेनेदमोयस्य इत्योमिति च ब्रह्मात्मका इत्याद्याः श्रुतयः ब्रह्मशब्दशब्दितसत्यादि समस्त वाचकत्वेन ब्रह्मतादात्म्यप्राप्तत्वेन च सर्वशब्दकारणप्रणाव कारणत्वेन च रामशब्दस्य तन्मुख्यवाचकत्वं किंच कंठतोपि वदति तस्य सर्ववाच्यस्य वाचक इति श्रुतिः अतो मुख्यवाचक मुख्यवाच्यस्य तद्गुणकर्माधिक्यं शब्दवाच्य विष्णुहर्याद्यवतारत्वानुपपत्तेरुपक्रमदष्टे महाविष्णुहरिपदे तद्व्यापकत्वादिगुणप्रत्वेन नीत्वा शब्दांतरवाच्यस्य तदवतारित्व निरस्तं इतोऽप्युपपद्यते तत्तु यतोऽथ तत्त्वतः इत्यस्य पूर्वतनानि वाक्यानि रामशब्दस्यात्र रघुकुल आविर्भूत चिन्मयतत्त्वगुणकर्माधिक्य-

कत्व सूचनद्वारातद्गुणकर्ममात्रवाच्यत्वेनतस्य दाशरथेरवता-
रत्वं सूचयंतितदुत्तरत्यं च वाक्यमनादि सिद्धिसच्चिदानंद स्व-
रूपाभिधायक रामशब्दवाच्यस्यैव तदवतारित्वं सूचयित्वा
शब्दांतर वाच्यस्य तदवतारित्वं वारयति अन्यथातदुत्तरतन
वाक्यं महा विष्णु हरिशब्दान्यतर निरुक्तिपरं भूत्वा तदन्यतर
वाच्यस्य दशरथात्मजावतारित्वं सूचकं स्यात् नहितस्य तदन्य-
तर निरुक्तिपरत्वं श्रूयते अपितु रामशब्द निरुक्तिपरत्वमेवा-
तो यथोक्तमंतव्यं वस्तुतस्तु चिन्मयेस्मिन्महाविष्णावि-
तीयं ऋक्चिन्मये महाविष्णौ हरावितिपदैरैतैर्दाशरथेःकेवल
मनुष्यत्वं निवार्यपरतत्वावतारत्वं बोधयति तथा रामस्य रामा-
ख्याभुविस्थादितीयं रामाख्यस्यैव परस्य ब्रह्मणोदाशरथिरामा-
वतारित्वं ज्ञापयित्वामहाविष्णुहरिपदवाच्ययोस्तदवतारित्वं-
निवार्यतयोर्महाविष्णु हरिपदयोस्तद्गुण कर्मार्थकत्वेन तत् रा-
माख्यगुणानामत्वं बोधयतिरमंतेयोगिनोन्ते सत्यानंदेचिदा-
त्मनि इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयते इतीयंचसत्यानंदचि-
दात्मक परब्रह्मभिधायकरामपदवाच्यत्वेन तस्यैवदाशरथेःपरस्व
रूपत्वंसर्वावतारित्वं सर्वनिदानत्वं च ज्ञापयति कस्यापिपर-
ब्रह्म व्यतिरिक्तस्यततश्चेष्टत्वानुपपत्त्या सर्वावतारित्वसर्वकार-
णत्व परस्वरूपत्वानिष्पत्तेः किंचोपनिषदंतराणि नारायणा-
दीनां शिवादीनां च तत्तद्वाचकानां च जगदुत्पत्त्यत्यादिहेतु-
त्वंबोधयति नतुतेषांतद्वाचकानां च सर्वावतारित्वं प्रणवादि-

कारणत्वं च श्रीरामतापिनीथेयमुपनिषत्तु रमंतेयोगिनोऽनंते-
स्वभूयोतिर्मयोनंतरूपीस्वेनैव भासतेजीवत्वेनेदमोयस्यरेफारूढा
मूर्त्तयःस्युः सर्ववाच्यस्य वाचकइत्योमितिचब्रह्मात्मकाःसच्चि-
दानंदाख्याइत्युपासितव्यं एतदेवोपास्यमितिज्ञेयमिति चेत्यादि
कारणापरवचनैः रामशब्दस्य स्वतः सिद्धत्वस्वप्रकाशत्व प्रणाव-
कारणत्व सर्वाक्षरकारणाकारमकाराश्रयत्वसच्चिदानंद ब्रह्मवा-
चकत्वतादृश ब्रह्मात्मकत्वतदेकोपास्यत्व ज्ञेयत्वप्रतिपादनद्वारा
शेषभगवन्नाममुख्यत्वंसूचयित्वा सर्ववाच्यस्यवाचक इति कंठ-
तोपितदुक्तवातेनैवतद्वाच्यस्य सर्वावतारित्वं सूचयित्वाउपासका-
नांकार्यार्थब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिनाकंठतोपितदुक्त्वापुनस्त
द्गतशंकानिवृत्तयेचरममंत्रैस्तत्सर्वरूपित्वबोधनेनतस्यएकस्यैव-
तत्तद्विषयादिरूपेणभासमानत्व लक्षणं सर्वावतारित्वंप्रका-
शयामास्यस्माच्चिन्मयेस्मिन् महाविष्णौजातेदशरथे हरावि-
तिप्रथमयैवर्चा दशरथात्मजस्यचिन्मयपरतत्वावतारत्वेन पर-
ब्रह्मत्वंस्फुटमुक्तंभवति तस्मादुपपद्यते रमंतेयोगिनंइत्यस्याऋ-
चःरामशब्दस्यसच्चिदानंदार्थकत्व परंब्रह्माभिधायकत्वप्रकाश-
नेनतद्वाच्यनिष्ठावतारित्वसूचकत्वं नतुप्रथमर्कस्फुटीकृतस्य-
तत्परब्रह्मावतारत्वस्य सूचकत्वं प्रकाशकत्वंवास्फुटार्थस्यपुनः-
प्रकाशत्वसूचनत्वानुपपत्तेः द्विविधरामशब्दयोरवतारपरत्वेनस-
मानार्थकत्वे तद्विभक्तवचनस्याथतत्त्वतइत्यस्यवैपर्यापत्तेश्चा-
तोमहाविष्णवादि शब्दानांतद्गुणार्थकत्वेनतन्मुख्य वाचकत्वा-

नुपपत्तेर्नतद्वाच्यस्यात्रावतारित्वमुपपद्यते नन्वत्रैवोपनिषदिचि-
 न्मयोस्मिन्महाविष्णो जातेइतिमहाविष्णोर्गर्भवावतारित्वोपक्र-
 मात्ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिनातत्फुटीकरणात् ॐत्तत्सत्यं३३-
 ब्रह्म रामचन्द्रइत्याद्यभ्यासात् विश्वाधारंमहाविष्णुंमनसासं-
 स्मरन्ब्रह्मा तुष्टावेत्युपसंहाराच्च तत्रतुष्टावेतिवचनेनश्रीरामसर्व-
 रूपित्वपरचरमंत्राणां तत्स्तुतिमात्रपरत्वोपपत्तेश्चमहाविष्णो-
 हरेर्वागर्भवावतारित्वं राघवस्यतुजाते दशरथेइतिमहामहावि-
 ष्णावातारत्वोपक्रमात् रघोःकुलेखिलंरातीत्यादिनातदभ्यासात्क-
 ल्पितस्यशरीरस्यतस्यसेनादि कल्पनेति तदवतारत्व परवाक्य-
 तश्च विश्वव्यापीराघवो यस्तदानीमन्तर्दधे शंख चक्रेगदाब्जे
 धृत्वेत्युपसंहाराच्च तदवतारत्वंफुटमवगम्यते इतिचेन्नैववाच्यं
 अस्य एवोपनिषदः उपक्रमे इति रामस्य रामाख्याभुविस्या
 दितीयंश्रुतिः इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयतेइतीयंचश्रुतिः
 महाविष्णुहरि पदयोःप्रतीयतेयच्चिन्मय परब्रह्ममुख्यवाचकत्वं
 तद्बोधनद्वारा महाविष्णोर्हरेश्च दाशरथ्यवतारित्वं बोधयित्वा
 सच्चिदानंदार्थक रामपदवाच्यस्यपरस्य ब्रह्मणश्चिन्मयस्य
 दाशरथ्यवतारित्व मुपपादयतः यदि महाविष्णोर्हरेर्वादाश-
 रथ्यवतारित्वश्रुत्यभिप्रेतंस्यात् तदाइतिरामस्य रामाख्या
 भुविस्यादित्यत्र इति विष्णोर्हरेर्वा रामाख्याभुविस्यादितीदृशी
 श्रुतिः स्यात् पुनः इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयते इत्यत्र-
 इतिविष्णुपदेनइतिहरिपदेनवासौ परंब्रह्माभिधीयत इतीदृशी-

श्रुतिः स्यात्नचैवंश्रूयते अतउपनिषदुपक्रमेसिद्धंयद्रामाख्यस्य-
परस्यब्रह्मणो दाशरथ्यवतारित्वंतदनुसारेणोपनिषच्छ्रुत्यंतरा-
णां नेतव्यत्वात्तानित्वदुक्तानिश्रुतिवाक्यानिविष्यता रित्वप-
रत्वेनप्रतीयंतैतानिसर्वाण्यपि रामाख्यपरब्रह्मावतारित्वपरत्वेन-
नीतान्येवनिर्वाधंस्वार्थलभंते ननु तदुपवृंहणभूतेवाल्मीकीयेपि-
तंमब्रुवन्सुराः सर्वेसमभिष्टूयसन्नताः त्वानियोत्स्यामहे विष्णो-
लोकानांहितकाम्यया राज्ञोदशरथस्य त्वमयोद्याधिपतेर्विभोः
धर्मज्ञस्यवदान्यस्य महर्षिसमतेजसः तस्यभार्यासुतिस्तपुश्रीही-
कीर्त्युपमासुच विष्णोपुत्रत्वम गच्छ कृत्वात्मानंचतुर्विधं तत्र-
त्वंमानुषोभूत्वाप्रबृद्धलोककंटकं अवध्यंदैवतैर्विष्णोसमरेजहि-
रावणमिति एवंदत्त्वा वरंदेवोदेवानांविष्णुरात्मवान् मानुषेचित-
यामास जन्मभूमिमथात्मन इत्युपक्रमात्तयज्ञेविष्णुः सनातनः
आगच्छविष्णोभद्रंते दृष्ट्या प्राप्तोसिमानन्द अथविष्णुम
हातेजाः पितामहमुवाचहेत्याद्यभ्यासात्ततः प्रतिष्ठितो
विष्णुस्वर्गेलोके यथापुरेत्युपसंहाराच्चतस्य विष्णुवतार-
त्वमवगम्यते तदनुरोधेनतस्त्वमसिदुर्द्धर्षस्तस्माद्भावात्सनात्
रक्षांविधास्यन्भूतानांविष्णुत्वमुपजगिमवानित्यादीनांतत्कारण-
भेददृष्ट्यातस्तुतिपरतया वानेतव्याच्चतदनुरोधेनैवश्रियःश्री-
श्चर्भवेदाभ्याकीर्त्तिः कीर्त्तिःक्षितेक्षमाः सूर्यस्यापिभवेत्सूर्योह्यग्ने-
रग्निः प्रभोप्रभुरित्यादीनांश्रियःशोभायाः श्रीःशोभाभवति
जानकीतस्याः शोभायाः तदवयवाश्रितत्वात्कीर्त्तेः यशसःकी-

क्तिः जानकीगुणकर्म जन्यत्वात् श्रीरामतोपि जानक्याः
शरण्यत्वे आधिक्याच्चक्षिते क्षमाइति क्षमावत् क्षिति
सारभूता अथ वाक्षिति क्षमातोप्यधिक क्षमाव तीक्ष्णितिर्हि
जडत्वेन वक्तुं कर्तुं चासक्ताइयंतु चेतना जगदीश्वरि-
त्वेन सर्वकर्तुं समर्थापिसमर्थेन हनुमता प्रार्थितापियतस्व-
दुःखप्रदा अपिराक्षसीर्नताडितवती अतः क्षितरेप्यधिक क्षमा-
वतीयमसूर्यस्यसूर्यत्वं अग्निरग्नित्वंस्पष्टं सर्वसम्मतंप्रभोः ब्रह्म-
णाःशिवस्यप्रभुः रामः नतुविष्णोः तस्यतदवतारित्वेनतंप्रतित
त्प्रभुत्वानुपपत्ते रित्येवमर्थस्यनयनाच्चग्रंथपूर्वापरवाक्यनिर्विरो-
धोप्युपपद्यतेइतिचेन्नरमंतेयोगिनइतिरामशब्दस्यचिन्मयापरब्रह्म
मुख्यनामत्वाप्रकाशकश्रुतिविरोधात्तद्यदिदाशरथे दिग्भवतारत्वं-
श्रुत्यभिप्रेतंस्यात्तदाइतिविष्णुपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयतइती-
दृशीतत्चिन्मयापरब्रह्मतच्छब्दार्थं मुख्यनामव्युत्पादिकाश्रुतिः-
स्यात् पुनरपिरूपस्थानां देवतानामित्यादिब्रह्मण्येवांहिपंचधेह्य-
न्तंगद्वाक्यंब्रह्मसमस्तावतारपरंतस्मात्पृथक्तेन श्रूयते कल्पित-
स्यशरीरस्य तस्यसेनादिकल्पनेतियद्वाक्यमवतारांतरपरंतद्विरो-
धात्तद्यदिदाशरथरेपिमहाविष्ण्वाद्यतारत्वं श्रुत्यभिप्रेतंस्यात्त-
दातस्याप्यवतारत्व सामान्यादव तारांतर वतद्द्वयादिसहस्रां-
तहस्तवत्परवाक्येनैवज्ञापिताव तारत्वस्यपुनस्तज्ज्ञापयितुंतत्पृ-
थक्वाक्यप्रवृत्तिर्नस्यात् नचतत्पृथक्वाक्यमवतारांतरपरमि-

१. ब्रह्मणे विष्णुत्वेन ब्रह्मावता समस्त द्विसहस्रांत इस्त वत्स रघुनाथ
स्पसंगृहित्वेन पृथक्कोक्ते धैयथ्यात् तद्विरोध तस्यात् ।

तिचोदनीयप्रकरणीयंदाशरथिंविहायतस्यान्यपरत्वानुपपत्तेः इ-
तोपितन्नोपपद्यतेस्वभूः स्वेनैवभासतइतिवचनविरोधात्विष्णवा-
तारत्वेतु श्रीरामस्यविष्णुभाव्यत्वेनतत्प्रकाशयतयास्वभवनंस्वप्र-
काशत्वंचनोपपद्येतइतोपिजीवत्वेनेदं मोयस्यरेफारूढःमूर्त्तयः-
स्युः इत्योमितीति चेतत्यादि रामनाम निष्ठ प्रणव कारणत्व
प्रकाशक श्रुतिविरोधात्तन्नोपपद्यते कार्य विग्रह पर शब्दस्य
कारण विग्रहपरशब्द कारणत्वानुपपत्तेः अस्यामुपनिषदन्या
सुचभगवन्स्वरूपनाम्नोस्तादात्म्यसंबंधावगत्या नामपरत्वं द्वा-
रापितद्वाच्य परत्वंोपपत्त्या सर्वशब्दकारण प्रणवकारण राम
शब्दवाच्यस्य सर्वशब्दवाच्य कारण प्रणव वाच्य कारण-
त्वौपपत्तेश्चइत्यतोपि ॐ योवै श्रीरामचन्द्रः सभगवानयः परं
ब्रह्मयोविष्णुः योमहाविष्णुरित्यादि श्रीरामनिष्ठ सर्वरूपित्व
प्रकाशकोपसंहार मंत्र समुदाय विरोधाद्यदुक्तं निर्विरोधोप्युपप-
द्यते इति यदुक्तंस्वयातन्नोपपद्यते महाविष्णवादि रूपिणः
राघवस्य तद् विष्णुस्तच्छब्दार्थ रूपत्वानुपपत्तेः ननूपसंहा-
रादुपक्रमस्यवलीयस्त्वात्तदनुरोधे नोपसंहार वाक्यानि श्रीराम-
प्रशंसामात्र परत्वेन नेतव्यानितत्रतुष्टावेतिश्रवणाच्चेतिचेन्न
असंदिग्धोपक्रमस्य तथा भूतत्वाच्चतु संदिग्धस्ययतः संदि-
ग्धोपक्रमार्थस्य वाक्य शेषानुसारनिर्णये नासंदिग्धोपसंहाराद
पकृष्टत्वं संदिग्धोपक्रमस्य ज्ञापितवान् भगवान् जैमिनिः सं-
दिग्धंतु वाक्य शेषादिति सूत्रेण तत्रयथा आत्ताशर्करा

उपदधातीत्यत्र घृतेन तैलेन वशावाकेनाक्ता इति संदेहस्य
 आयुर्वैधृतं भवतीतिवाक्यशेषेण घृतेन तदाक्तत्व सूचनेन
 निवृत्तिः कृतायथा वा इमामगृह्णन् रशनामृतस्य ऋतस्य
 सत्यस्य सत्यफलस्येत्यर्थः इत्यत्राश्वगर्दभयोर्मध्ये कस्यरशनाम
 गृह्णान्गृहीतवन्तः इति संदेहे इत्यश्वाभिधानी मादत्त इति
 वाक्यशेषादश्वस्येति निश्चयो भवति तथात्राप्युप क्रमस्य
 संदिग्धत्वादयमपि तथैनिर्णेतव्यः कुतः संदिग्धः सःतत्र श्रुती-
 नांमहाविष्णु ब्रह्म हरि शब्दानां महाव्यापकत्वदुःखहरत्व भग-
 वत्सर्वविग्रह साधारण धर्मार्थकत्वेन ऋटितिकस्यचित्तद्वि-
 ग्रह विशेषस्यासाधारण्येन बोधकत्वाभावात् ननुस्यातां ब्रह्म
 हरि शब्दौ सामान्यशब्दौ महाविष्णुशब्दस्तु विशेषस्तरस्य
 ऋटिति विष्णुबोधकत्वात् ॐ विष्णुविष्णुमहाविष्णु रित्युभयोः
 विष्णुमहाविष्णुशब्दयोः पर्यायत्व स्मरणाच्चातो ब्रह्म हरि-
 शब्दौपशुद्धान्यायेन तद्वाच्ये पर्यवस्यतस्यैवावतासित्वं बोध-
 यत ननुस्यातां चरममंत्रेषु विष्णुमहाविष्णुशब्दयोः पृथक् श्रव-
 णेन श्रौतयोःतयोर्मुख्यवृत्त्यैकविग्रहपरत्वानुपपत्तेः श्रौतोविष्णु
 शब्दोजगत्पालकचतुर्भुज विष्णुपरः जगत्सृष्टिसंहारकर्तृ ब्रह्म
 रूद्रसाहचर्येणतत्पाठ श्रवणात् यो ब्रह्मा विष्णुरीश्वर इति
 श्रौतो महाविष्णु शब्दस्तु महाव्यापकार्थ कत्वेन चिन्मयपरत-
 त्वस्य विष्णु कारणात्वद्योतकः चिन्मयेरिन्महाविष्णुवित्युष-
 क्रमश्रुतस्य महाविष्णु शब्दस्य चिन्मय परतत्व निष्ठविष्णु

कारणत्वोपपादकत्वनिष्पत्तेः चिन्मये महाविष्णौ विश्वाधारं
 महाविष्णुं यो महाविष्णुरित्येवमादि श्रौतानां महाविष्णु
 शब्दानामे कार्थकत्वोपपत्तेश्चतदनुरोधेनतद्विरोधेन वास्मार्त्तस्य
 महदिति विशेषणस्याकाशादि व्यापकपदार्थांतर व्यावृत्त्यर्थक
 त्वेन विष्णुशब्दस्याकाशाद्यतिव्याप्तिप्रतिषेधेनमहाविष्णु शब्द
 स्य विष्णुपर्यावसानत्वेन विष्णुशब्दपर्यायत्वोपपत्तेश्च श्रीरामप-
 रत्वं तुतयोरन्येषांच विशेष शब्दानां तद्धृतानेक शरीरवाच
 कत्व द्वारोपपद्यते सामान्य शब्दानां सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेन
 कारणवाक्यगतानामेकत्रैवपर्यवसानत्वयोग्यात् सर्वकारणेत्-
 स्मिन्नेवपर्यवसानात्तद्वाचकत्वमुपपद्यतेकिंचश्रौतस्यमहाविष्णु
 शब्दस्य विष्णुपरत्वेतन्नत्यं महदितिविशेषणं किमर्थस्मार्त्तवदा-
 काशादिव्यापकपदार्थव्यावृत्त्यर्थमिति चेन्नात्रस्मार्त्तन्यायावकां-
 शः कुतस्तेषांजडानामाकाशादीनामत्र चिन्मयेस्मिन्निति चि-
 न्मथपदेनैव व्यावृत्तेः नापिवद्दजीवव्यावृत्त्यर्थतत् चिन्मयेजा-
 तेइत्याभ्यांतद्व्यावृत्तेः जीवानांस्वरूपतश्चिद्रूपित्वेपि अचिच्छ-
 रीर वैशिष्ट्येनैव जन्मदर्शनात् नापिमुक्तानां नित्यानां वाव्या
 वृत्त्यर्थ तत्तेषां लक्ष्मणादि विग्रहाणांचिन्मय श्रीरामविग्रहतः
 पृथक्त्व श्रवणाच्चोत्तरत्रदक्षिणे लक्ष्मणेनाथसधनुः पाणिना-
 पुनः इत्यादौ किंचसीतारामौ तन्मयावत्रेत्यादौ चिन्मयस्य-

१ ननुनाचेत्लक्ष्मणोऽपिनित्य मुक्तानां मध्येस्ति तस्यदशरथ
 गृहे जन्म दर्शनात् स्यात्तद्व्यावृत्त्यर्थ मित्या शंभ्याह लक्ष्मणादिरिति ।

दाशरथेर्जगत्कारणात् श्रवणात् जगद्व्यापारवर्ज मिति सूत्रेण-
मुक्तानां जगद्धेतुत्वप्रतिषेधाच्च श्रीरामस्य नित्यमुक्तजीवत्वानुप-
पत्तेः नापि सर्व व्यापकस्य भगवतः तनुभासो व्यावृ-
त्यर्थं तत् तस्य हरिपदवाच्यत्वाऽसिद्ध्या हरिपदेन व्यावृत्तेः
मुक्तानां नित्यानां च हरिपदेन व्यावृत्तेश्च किमर्थं तर्हितदिति
चेच्छृणु चिन्मयस्य दाशरथेः रामशब्दाभिहितस्य परब्रह्मश-
ब्देनापि सूचित महाव्यापकत्वस्य महाव्यापकत्व सूचनद्वारा
सर्वव्यापकस्य विष्णोरपि व्यापकत्वोपलक्षित तत्कारणात्
सूचनार्थमित्यवगम्यते ॐ यो वै श्रीरामचन्द्रः स भगवान्
यो ब्रह्मा विष्णुः शिव इत्युपसंहारवाक्ये तस्य विष्णुरूपित्वं श्रव-
णात् रक्षाविधास्यन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति तथा-
स्मरणाच्च ब्रह्मरुद्रसहचारिणो विष्णोरन्योयं विष्णुर्नारायण
गायत्र्यभिहितो नारायणवासुदेव शब्दवाच्यो महाविष्णुपदवा-
च्यत्वेन स्मृतश्चेति चेत्तदा ॐ यो वै श्रीरामचन्द्रः स भगवान् यो ब्रह्मा-
ण्डस्यांतर्वहिव्याप्नोत्यत्र नारायणस्य यो ब्रह्माण्डस्यांतर्वहिव्या-
प्नोति स नारायण इत्याह श्रुतिः यच्च किञ्चिज्जगत्यस्मिन्
दृश्यते श्रूयते पिवेति ॐ यो वै श्रीरामचन्द्रः स भगवान् यः
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय यो महाविष्णुरित्यत्र वासुदेवस्य
महाविष्णोश्च श्रीरामरूपत्वं श्रवणात् नारायणादि शब्द-
त्रयवाच्यस्यापि श्रीरामकायत्वमुपपद्यते श्रुत्यपेक्षया स्मृतेर्दुर्व-
लत्वात् श्रुत्यनुकूलेन स्मार्त्तस्य महादिति विशेषणस्य विष्णुपदार्था

काशाद्यतिव्या सिनिवर्त्तकत्वेनसार्थकत्वं चोपपद्यते एवमुपसंहार
गतमहाविष्णुशब्दशद्वितस्यश्रीरामकार्यत्वावगमात् उपक्रमश्रु-
तस्य महाविष्णुशब्दस्य गत्यंतरानुपपत्त्याचिन्मयतत्वमहाव्या-
पकत्वगुणगणापरत्वेननेतव्यः सः चरममंत्रश्रुतोमहाविष्णुशब्दः
सामान्यशब्दश्चेत्तर्हियथावाक्यशेषस्थः सोमहाविष्णुशब्दः महा-
व्यापकत्वतद्धर्मवाचकद्वारा श्रीरामेपर्यवसितव्यस्तथोपक्रमस्थो-
पिपर्यवसितव्यःसंदिग्धोपक्रमादर्थनिर्णयस्यासंदिग्धवाक्यशेषा
धीनत्वोक्तेः किंच रमंतेयोगिनः स्वभूज्योतिर्मयोजीवत्वेनेदमो-
यस्यइत्योमितिच रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे तारकदीर्घानलं
ब्रह्मात्मकमच्चिदानन्दाख्याइत्युपासितव्यं एतदेवोपास्यमितिज्ञे-
यमिति च श्रीरामस्यमनुकाश्यां जजाप बृषभध्वजः इत्येव-
मादिरामशब्दनिष्ठचिन्मयपरतत्वमुख्यवाचकत्व प्रकाशकश्रुति-
संदर्भविरोधाच्चोपक्रमश्रुतमहाविष्णुशब्दस्यगत्यंतरानुपपत्त्यापरि-
शेषात्चिन्मयतत्वं महाव्यापकत्वं धर्मप्रकाशकत्वमेवोपपद्यते
यतोब्रह्महरिशब्द वन्महाविष्णुशब्दोपिसामान्यशब्दः तदूच्चा-
रणादिसमकालेकस्यभगवद्विग्रहविशेषस्यास्फुरणाच्चतस्यसामा-
न्यशब्दत्वस्वीकारेणैव रमंतेयोगिन इत्यादिप्रदर्शितवाक्यानां-
स्वारस्योपपत्तेश्चयस्माच्च चिन्मयेस्मिन्महाविष्णुवित्युपक्रांतंचि-
न्मयतत्वंमहव्यापकत्वंच तद्गुणंचिदात्मनिपरंब्रह्मेत्याभ्यामनूद्यत
स्यरामेतिंसंज्ञाप्रकाशयते नतुविधीयते रमंतेयोगिनोनेतेसत्यानंदे-
चिदात्मनिइतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयतेइतिश्रुत्याच्चत्रमन्त्रो-

न्वर्थादिसंज्ञकइतितस्यादिसंज्ञत्व श्रुतेरनादिसिद्धायारामेतिसं-
 ज्ञायाः प्रकाशनमेवोपपद्यते श्रुतेर्नतुविधानंतस्माद्रामशब्दस्यचि-
 न्मयपरतत्वमुख्यवाचकत्वसिद्धेस्तस्यमहाविष्णुशब्दस्यतन्मुख्य-
 वाचकत्ववाधेनसामान्यशब्दत्वोपपत्तिपूर्वकं तन्महाव्यापकध-
 र्मप्रकाशकत्वोपपत्तेः उपक्रमे श्रुतोमहाविष्णुशब्दो नविष्णोरव-
 तारित्वविधायकः किंतुसच्चिदानंदार्थकरामशब्दाभिहितस्य-
 चिन्मयस्यैवतथैवरमंतेयोगिनइति श्रुत्याप्रकाशितंतत्कुतोवग-
 म्यते इतिचेत् रामपदाभिधेयंयत्परंब्रह्मचिन्मयंतस्यरामाख्यस्यचि-
 न्मयस्याद्वितीयस्यब्रह्मणोरूपकल्पनाउपासकानांकार्यार्थमित्येव-
 मन्वयोपपत्तेः रमंतेयोगिनइतिश्रुत्युक्तं परब्रह्मव्यतिरिक्तस्यस-
 र्वावतारित्वानुपपत्तेः रमंतेयोगिनइतिश्रुतेः चिन्मयस्याद्विती-
 यस्यब्रह्मणइतिश्रुत्यैकार्थप्रतिपादकत्वनिष्पत्तेः इतिरामपदेना-
 सौपरंब्रह्माभिधीयत इत्युक्तरामपदाभिहितंयत्परंब्रह्मतस्यैवरामा-
 ख्यस्यपरब्रह्मपर्यायस्याद्वितीयस्यब्रह्मणोरूपकल्पनाउपासकानां
 कार्यार्थमित्येवमन्वयसत्त्वात् रामशब्दशद्वितस्यैवचिन्मयस्य-
 महाव्यापकत्वधर्मवतोद्वयादिसहस्रांतहस्तवदशेषावतारनिदान-
 त्वा वगमाद्भ्यासोपिरामशब्दाभिहितपरत्वेनोपपन्नतरः एवमुप-
 क्रमश्रुतमहाविष्णुशब्दस्यार्थांतरपरत्वेनान्यथासिद्धिवत्त्विशवा-
 धारंमहाविष्णुमित्युपसंहार श्रुतोपिमहाविष्णुशब्दोऽन्यथासिद्धः
 चरमोपसंहारश्रुतमहाविष्णुशब्दशद्वितस्य श्रीरामरूपत्वोपपत्त्या

सामान्यशब्दत्वेनवातस्योक्तरीत्यातत्पर्यवसानत्वोपपत्त्या तत्पूर्वतनदृष्टस्यापि तस्यैवविश्वाधारंमहाविष्णुमित्युक्तस्य महाविष्णुशब्दस्य तेनैवन्यायैनतत्पर्यवसानत्वोपपत्तेरुपसंहारोप्यन्यथा सिद्धः एवमस्यामुपनिषदिप्रदर्शितरीत्योपक्रमादिलिङ्गैःसच्चिदानंदार्थकानादिसिद्धरामशब्दाभिहितस्यैव रामाख्यस्यपरस्यब्रह्मणः सर्वावतारित्वंनिष्पद्यते यथातथास्यामेव जातेदशरथस्यात्मजेरघुकुलेखिलंरातिकल्पितस्यशरीरस्येत्याद्युपक्रमादिलिङ्गैस्तद्गुणक्रियार्थकरामशब्दाभिहितत्वेनतस्यैव रामाख्यस्य परस्य ब्रह्मणःस्वावतारत्वमवगम्यतेतेनस्वयमवतारिणःसतोद्विभुजस्यैवश्रीरामस्याजहत्स्वनित्याकृतिस्वभावादेरेव श्रीदशरथगृहेऽवतारउपपद्यते नतुविष्णवादेश्चतुर्भुजाद्याकृतिमतःअत्रैवचरममंत्रेषुविष्णु- नारायणावासुदेवादि शब्द शब्दितस्य श्रीरामरूपत्वश्रवणेन सर्वरूपिणस्तस्य नारायणस्तच्छब्दार्थः तदवतारत्वानुपपत्तेः अपौरुषेय वचनापेक्षया पौरुषेय वचसां दुर्बलत्वात् विष्णुनारायणाद्यवतारित्व परेतिहास पुराणादिवाक्यानामर्थोत्तरपरत्वेनैवात्रप्रमाणात्वोपपत्तेः मुख्यार्थत्वस्वीकारेण तेषांश्रुतिविरुद्धार्थकत्वेनाप्रामाण्यापपत्तेश्च यथाहभगवान् जैमिनिविरोधेतूपेक्ष्यस्याद्यसत्यनुमानमिति श्रुतिवत्स्मृतिरपि श्रीरामस्यावतारित्वमवतारत्वं चाह उक्तवान् पूर्णः पूर्णावतारश्च श्यामो-

१ पशुच्छागन्यायपर्यवसान ।

२ नारायणादि ।

रामो रघूद्वहः “ अशाः नसिंहकृष्णाद्याः राघवोभगवान्स्वयं
 श्रीरामस्यकलांशाद्वै अवताराभवंतिहि कोटि कोटिश्च कार्या-
 र्थे सिधौवीचीववैमुने इतीत्याद्या यत्तुत्र तुष्टावेति
 श्रुतिमवलम्ब्य चरममंत्राणां प्रशंसामात्र परत्वेनार्थ-
 वादत्वं सूचितं तन्न मन्त्रभागादर्थ वादभागस्य पृथकांगीका-
 रात्किंच यथालोकेगुणाद्युक्तृष्ट पुरुषनिष्ठगुणादीन्पुरुषांतरे-
 आरोप्यतंस्तुवन्तितथास्वरूपांतर निष्ठस्य परब्रह्मादिरूपित्वस्य
 तादृशसामान्यशब्दवाच्यत्वस्यचश्रीरामचन्द्रे आरोप्यतस्तु-
 त्यनुपपत्तेश्च तत्कुतः सर्वशब्दवाच्यवाचकत्वेन प्रणवकारण
 त्वेनरुद्रोपदिष्टत्वेनचश्रुतस्यातएवविष्णोर्नाम्नासहस्राणां तुल्य
 एषमहामनुः । अनन्ता भगवन्मत्रानानेनतु समाकृताः विष्णो
 रेकैकनामैव सर्ववेदाधिकं मतं । तादृङ्नामसहस्रैस्तु रामनाम
 समं मतं । जपतः सर्ववेदांश्च सर्वमंत्रांश्च पार्ष्वति ।
 तस्मात्कोटि गुणं पुण्यं राम नाम्नैव लभ्यते । इत्येवं
 विष्वादिहसहस्रनामसमत्वेनसर्ववेदसर्वमंत्र जपफलाधिक फल
 प्रदत्वेनचस्मृतस्यरामनाम्नो यद्वाच्यंतस्यतन्मन्यूनतर नामांतर
 वाच्यायकृष्टत्वानुपपत्तेरित्यतस्तद्याथात्म्यस्वरूपप्रकाशकत्वेनमं-
 त्राणां तत्प्रशंसामात्र परत्वानुपपत्त्यातुष्टावेतिवचनस्यौपकारि-
 कत्वोपपत्तेरादित्योयूयइत्यस्यवचनस्ययूरोविरुद्धा दित्यगुणवि-
 धायकत्वेनगुणावादाख्यार्थ वादत्ववत् कस्याप्यन्यनिष्ठगुणवि

शेषस्यतत्रासतोविधानेन गुणवादाख्यार्धवादत्वमुपपद्यतेयस्मात्
 त् नाप्याग्निहिंस्यस्य भेषज मिति वाक्यस्य प्रत्यक्ष प्रमाणा
 वगतस्य पर ब्रह्मादि रूपित्वस्य प्रकाशकत्वे नैषामंत्राणां
 नप्रमाणन्तराव गतार्था नुवादित्वेनानुवा दाख्यार्थं वादत्व मुप-
 पद्यते षष्माच्च वायव्यं श्वेतमाल भेतेत्यह्यविधेः
 सानिध्यात् वायुवैद्यैपिष्ठा देवेतेत्यस्य द्विधिशेषार्थं वादत्ववत्
 तेषांविधायक वाक्यांतर सन्निधेर दर्शनात् विविधशेषार्थ
 वादत्व मुपपद्यते तस्मात् प्रमाणांतरान वगत लक्षणैः पर्वी-
 र्थस्यज्ञापकत्वात् त्रापितत्र पूर्वं मसतो विधायकत्वानु पपत्या
 नादिसिद्धस्वाभाविकस्य श्रीरामः तत्परं ब्रह्मपरमपुरुषादि सा-
 मान्य शब्दवाच्यत्वस्य विष्णु नारायणादि रूपित्वस्यच प्रका-
 शत्वात्स्वार्थ बोधने तेषां स्वातंत्र्येण स्वतंत्र प्रमाणात्वनि-
 ष्पत्तेः चरममंत्रास्तच्छब्दार्थः तज्ञापितस्य श्रीराम निष्ठा
 परब्रह्म श्रुत्यानुकूलार्थानामेवस्मृतिवचनानांतदर्थप्रकाशकत्वेन
 प्रमाणातयाश्रुतिविरुद्धार्थकत्वेनभारयमान्नां वेदार्थं शिष्टप्रणी-

१ आग्नेहिंस्यभेषजत्वस्य नुवादकत्वे नानुवादाख्यार्थं वादत्वत्
 प्रमाणंतरावगतस्य ।

२, तेषां अस्तुतिमंत्राणां सन्निधे विधायक वाक्यानांतराऽ-
 दर्शनात् ।

३. तस्यापूर्वार्थस्य प्रमाणांतरानवगतलक्षणस्य ।

४. प्रमाणंतरानवगतत्वम पूर्वत्वं सचासावर्थ अपूर्वार्थः ।

५. अस्तुतिमंत्राणां ।

दिशब्दवाच्यत्वस्य नारायणादि तद्रूपित्वस्य च वाधाभावेन
 तस्य निर्वाधं सर्ववितारित्वं निष्पद्यते एवं चरममंत्र दर्शितन्या
 येन स्वभूज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीत्वे नैव भासते जीवत्वेनेदमोयस्य
 इत्योमिचेत्यादिष्वपिरामनामपरत्व ज्ञापकोपनिषद्वचनविरोधेनै
 षामर्थान्तर परत्वकल्पनं युक्तमिति चेन्न तत्रापि जीवत्वेनेदमो-
 यस्य इत्योमित्यस्य चोपसंहारेण रामशब्द कार्यत्व पूर्वकं प्रणवस्य
 सर्वरूपित्वोपपत्तेः अन्यथास्यामेवोपनिषदि इत्योमित्यस्य रामनाम-
 परत्वं परस्पर ॐ इत्ये तदक्षरं सर्वमित्यस्य प्रणवोत्कृष्टत्व पर-
 स्यच वाक्यद्वयस्य दर्शनात् तयोः परस्परं विरुधार्थं कत्वेना-
 स्यामप्रमाण्यता पद्यते न त्वैवं चेत्तदाप्रणवपरत्व परोपनिषदंतर
 वचन सहकृतस्यैतदुपनिषत्प्रणवपर वाक्यस्य प्राबल्यं राम
 नाम परवाक्यस्य दौर्बल्यं च बुद्धारामनाम्नः प्रणवकार्यत्वां
 गीकारेणोक्तदोषः परिहरणीय इति चेन्नास्यामुपनिषदि तथा
 न्यासुच जीवत्वेनेदमोयस्य इत्योमिति चेति, प्रणवनिष्ठ राम-
 नामकार्यत्वबोधक वाक्यवत् रामशब्दगत प्रणवकार्यत्वबोधक
 वाक्याश्रवणात् शब्दशास्त्ररीत्यापि प्रणवाक्षरै रामशब्दानि-
 ष्पत्तेश्च रामशब्दनिष्ठ तदुभयैव वाक्य तश्च शब्दशास्त्र तश्च-
 निष्पत्तेरतः सामान्येन प्रणवनिष्ठं सर्वकारणत्व परवाक्यानां

१ प्रणव कारणबोधके ।

२ प्रणव कारणत्वस्य सर्वजगत्कारणत्वस्य इत्योमितिवाक्यतः तथैव
 रामबीजस्थं जगदेतच्चराचरमिति ।

३ जीवत्वे वेदेऽद्यादित्युक्तार्थः ।

सामान्या नामस्य विशेष वाक्यस्य विरोधेन अग्निषोमीयं पशु
मालभेततस्य विरोधेन नहिंस्यात् सर्वभूतानीत्यस्यैकदेशसं-
कोच वदैकांशसंकोचात् प्रणवनिष्ठतज्ञापकेह्यर्थवाद वचना-
नुपपत्तेः तेषामपिप्रशंसामात्र परत्वमर्थान्तर परत्वेनान्यथा सिद्ध
त्वम् वानोपपद्यते तादृशप्रमाणाभावात् प्रणवपरप्रमाणाविरो-
धाच्चनतत्रार्थान्तर परत्वं कल्पनीयम् ननुअमिष्यक्षरं सर्वमित्या
दिप्रणवनिष्ठ सर्वरूपित्व तत्कारणत्वन्त परिविशेष
वाक्येषु रामशब्दा श्रवणाच्च रामशब्दस्य तत्कार्य-
त्वानिष्पत्तेः पूर्वोक्तरीत्यातत्कार्यत्वपूर्वकं प्रणवश्यसर्वकारण-
त्तेःत्वनिष्पत्तेश्चएतदुपनिषद्गतयोर्गमनामप्रणवनिष्ठयोर्वाक्ययोः
परस्परनिर्विरोधेनतयोरुपनिषदंतर श्रुतप्रणव परवाक्यनिर्वि-
रोधेनचोक्त दोषपरिहारस्यावश्यकत्वात् तदेवमस्यामुप-
निषदिकारणा त्वपरपूर्वापरवाक्यानामके वाक्यताकरणो-
नरामपदवाच्यस्य महाव्यापकस्यसर्वावतारित्वनिश्चयात्सर्वशा-
खाप्रत्यय न्यायेनमूलकारणत्वस्यद्विनिष्ठत्वा नुपपत्त्या चोप-
निषदंतरीय कारणपरशब्दानामपि तदेकपरत्वेनोपपत्ते-
स्तदुप- वृंहणभूतेतिहासपुराणादि कारणवाक्यानामपित-
देकपरत्वेनस्वारस्यात्तान्यपि तात्पर्यतः तस्यैवसर्वकारणत्वेप-

(१) श्रीरामतापनीय वाक्यस्य ।

(२) ब्रह्मणोरुपकल्पनेतिब्रह्म स्वरूपस्य

(३) श्रीरामाख्यस्यैक

(४) रामाख्यैकपरत्वेन

र्यवस्यंतिस्फुटयंति चकानिचित श्रीरामस्यकलांशाद्वैश्रवतारा-
 भवंतिहीत्यादिनिब्रह्मणोरूपकल्पनेतिश्रुत्यर्थप्रकाशकानीत्यव-
 गंतव्यं यच्चोक्तंवाल्मीकीयेप्युपक्रमादिलिंगैः श्रीरामस्यविष्णव-
 तारत्व ममगम्यते तदप्युप निषदुपक्रमादिवाक्य संदर्भविरो-
 धेनानुपपन्नमपितत्रत्यपूर्वापस्वाक्य विरोधेनाप्पुनुपपन्नतरंतत्रा-
 र्युपक्रमेकौशिल्या जनयद्राममितिनामकरणात्पूर्वतेनरामश-
 ब्दोपादानेनसूचितंयत्तस्यतदनादिनामत्वंतद्विरोधात्कुतः सच्चि-
 दानंदस्वरूपवाचकानादिरामनामत्राच्यस्यतद्व्यापकत्वगुणाद्वारा
 तद्वाचकविष्णुशब्दवाच्यावतारत्वानुपपत्तेःमध्येपिसूर्यस्यापिभवे
 त्सूर्योह्यग्नेरग्निः प्रभोप्रभुरित्युक्तंयत्तस्यप्रभोः प्रभुत्वंतद्विरोधात्पु-
 नश्चब्रह्मास्वयंभूश्चतुराननोवाइन्द्रोमहेन्द्रःसुरनायकोवारुद्रस्त्रिने-
 त्रस्त्रिपुरांतकोत्रात्रातुंनशक्तायुधिरामवध्यं नकालस्यनरुद्रस्य-
 नविष्णोर्वित्तपस्यच कर्माणितानिश्रूयंतेयानियुद्धेहनुमतः इत्य-
 त्रहनुमत्कर्मणोविष्णु कर्माधिक्योक्त्यासूचितंयत्तत्स्वामिनोवि-
 ष्णवाधिक्यंतद्विरोधात्तथोपसंहारेपि संक्षिप्यहिपुरालोकान्-
 माययास्वयमेवहि महार्णवेशयानोपूसुमांत्वंपूर्वमजीजनः सोहं-
 सन्यस्तभारोहित्वामुपास्येजगद्गुरुं रक्षांविधत्स्वभूतेषुममतेजस्क-
 रोभवान् ततस्वस्त्वमसिदुर्घर्षस्तस्मान्नावातनात्तनात् रक्षां-
 विधास्यन्भूतानांविष्णुत्वमुपजग्मिवानिति स्फुटीकृतंयद्रामस्य-

विष्णुनारायणकारणत्वं तद्विरोधाच्चोपनिषदुपक्रमौदिश्रुतम-
 हाविष्वावादि शब्दानामर्थोतर परत्वेनान्यथा सिद्धिवत्त्रत्योय
 क्रमादिश्रुत विष्वावादि शब्दानामर्थोतर परत्वोपपत्तेः एत-
 न्मूलो-पनिषत्संदिग्धोपक्रमार्थस्यासंदिग्ध वाक्यशेषानुरोधेननि-
 र्णयवत्तदुपक्रमस्यापि संदिग्धार्थत्वेनासंदिग्ध वाक्यशेषानु-
 रोधेन तदर्थनिर्णययोग्याच्चकुतस्तत्रत्योप्युपक्रमसंदिग्धार्थइति-
 चेच्छृणुतत्रकृत्वात्मानंचर्तुर्विधमित्यत्रएवंदत्त्वा वसंदेवोदेवानां
 विष्णुरात्मवानि त्यत्रचविष्णोरात्मवत्त्वस्मरणात्तत्रात्य आत्म-
 शब्दः किमर्थकइत्यनिरचयात्कथंच तद्विशेषार्थनिरचयइति-
 चेत् आत्मादेहेधृतौजीवेस्वभावेपरमात्मनीति स्मृतानेकार्थस्या-
 त्मशब्दस्यतत्रविष्णु शरीरस्थप्रत्यक्षात्तुद्वाद्यप्रकरणात्तद्वृत्त्य-
 र्थकत्वनियामक बचनानुपलब्धेश्चतदुभयार्थकत्वानुपपत्तेःतथै-
 वजीवत्वकथनस्यप्रयोजनाभावात् तैत्सात्विकस्वभावप्रसिद्धा-
 राज्ज्ञापकत्वानुपपत्तेश्चदेहादि परत्वानुपपत्त्यापिरिशेषात्
 परमात्मपरत्वेन तदुपलक्षित तत्रात्कारणपरत्वोपपत्तेः
 विष्णुरात्मवा नित्यस्थकारणावान्विष्णुरित्यर्थ कत्वोपपत्तेः
 तदर्थनियामकस्य रक्षाविधास्यन्भूतानांविष्णुत्वमुपजग्मिवा
 नित्युपसंहार वचनस्यापि सद्भावाच्च उपसंहार वचन-
 स्योप क्रमसंदेहनिवर्त्त कत्वोत्तेश्चेत्येवंत जत्यस्यात्मशब्द-

१. आदिपदे ताभ्याल्लौप संहारः ।
२. विष्णुस्तच्छब्दार्थः
३. परब्रह्मपरत्वेनेत्यर्थः

स्यविष्णुकारणोपलक्षकत्वनिर्णयात्ततश्च एवंदत्त्वावरं देवो-
 देवानांविष्णुरात्मवान् मानुष्येचितयामास जन्मभूमिमथात्मन
 इत्युपक्रमं वाक्यस्य संदिग्धार्थस्य रक्षाविधास्यन् भूतानां-
 विष्णुत्वमुपजग्मिवान् सत्त्वं वित्रास्य मानासुप्रजासु-
 जगतांवरं रावणस्य बधाकांक्षी मानुषेषुमनो दधा-
 इतिरामंप्रति ब्रह्मणोक्ते नोपसंहारं वाक्येन विरोधः त्वं-
 मानुषेषुमनोदधा इत्यसंदिग्धवचनानुरोधेन विष्णुरात्मनः स्वा-
 त्मनः स्वकारणस्यरामस्य जन्मभूमिमानुषे लोके चितयामा-
 सेत्येवंव्याख्यानने परिहर्त्तव्यः पुनः विष्णोपुत्रत्वमागच्छकृ-
 त्वात्मानं चतुर्विधमिति बालकाण्डे आत्मवद्विष्णुं प्रतिदेवता
 कृतप्रार्थनायाः तेषामपिमहातेजाः रामोरतिकरपितुः स्वयंभूरिव-
 भूतानां वभूवगुणवत्तरः सहिदेवैरुद्रीर्णस्य रावणस्य च बधा-
 र्थभिः अर्थितो मानुषेलोके यज्ञेविष्णुः सनातनः इति सहि-
 रामः देवैरर्थितः मानुषे लोके यज्ञे कथंभूतः विष्णुः सर्वव्यापकः
 सनातनः अनादिः इत्योध्याकाण्डे श्रुतायाः रामंप्रतिदेवकृत-
 प्रार्थनायाः परस्परविरोधपरिहारः विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति
 प्रमाणात् विष्णुं प्रतिकृताया देवताप्रार्थनायाः पर्यवसानात्
 उभयत्रदेवं प्रार्थनायारामविषयकत्वोपपत्तेरूपपद्यते सपरस्पर
 विरोधपरिहारः इतीत्थं ननुततः प्रतिष्ठितो विष्णुः स्वर्गलोके
 यथापुरेतितत्रत्य परमुपसंहारं वचनं विष्णोराघवकारणत्व
 सूचनेनत्वदुक्तार्थं वाधते इति चेन्न अस्यवचनस्यार्थांतरपरत्वे-

नान्यथासिद्धेः अन्यथासिद्धिस्तः तत्कुतः स्तन्मूलोपनिषत्पर-
मुपसंहार मंत्रेषु श्रीरामस्य विष्णुनारायणादि रूपित्वश्रवणात्
श्रुत्युपसंहारापक्षेया स्मृत्युपसंहारस्य दुर्बलत्वाच्च श्रुत्यनुकूला-
र्थानामेव स्मृति वचनानां तदर्थप्रकाशकत्वेन प्रमाणात्तया श्रुति
विरुद्धार्थकत्वेन भास्यमानां वेदार्थं शिष्टप्रणीतानां तत्प्रमा-
णान्यथा नुपपत्त्यार्थांतर परत्वकल्पनोपपत्त्याशिष्ट प्रणीतानां
तादृशामुपेक्ष्यत्व वचनेना प्रमाणात्वोपपत्तेश्च ननुश्रुतिगूढार्थ-
प्रकाशकानि स्मृति वचनान्यतः स्मृत्यर्थावाधेन तदनुकूल-
तया श्रुतिवाक्यानां व्याख्यातव्यतयास्मृतिस्फुट विष्णुकारण-
त्व परतयैव श्रुतिवाक्यानिनेतव्यानि चिन्मयेस्मिन्महाविष्णु-
वित्यादीनीति चेन्न श्रीरामनिष्ठ विष्णुवादि रूपित्वतत्कारण-
त्व प्रकाशक स्फुटार्थं श्रुत्युपसंहार वचन विरोधेन स्फुटार्थानां
मपि स्मृतिवचनानां तदविरुद्धार्थं कर्त्वेनैवनेतव्यात् अन्यथा-
राजवचनविरोधेन मंत्रिवचनवत् श्रुत्यनुयायिनां तेषां श्रुतिवि-
रोधेनाप्रमाणात्वोपपत्तेः किंचविष्णुत्वमुपजग्मिवानिति स्फुटा-
र्थक वाक्य शेष विरोधेन विष्णु कारणत्व परतयापि
भास्यमानानां स्मृतिवचसां मुख्यार्थत्वानुपपत्तेः प्रत्यु-
ताप्रमाणात्वोपपत्तेः तदनुरोधेन श्रुतिवच्य व्याख्यानोपपत्तेश्चतत्र
वाच्यंस्मृत्यनुसारेण श्रुति व्याख्यानं अन्यच्च रामशब्दनिष्ठ-

१. अर्थांतरपरत्व कल्पनोपपत्तः ।

२. यत्त्वयोक्त मितिशेषः ।

प्राण वकाराण्यत्वं परवक्त्य विरोधेन श्रीरामस्य विष्णावतार-
त्वानुपपत्तेश्चतन्न वाच्यंतदेवं विष्णुरात्मवानित्युक्तस्यात्मपदस्य
विष्णाकारण लक्षकत्वसिद्धेः कृत्वात्मानं चतुर्विध मित्युक्त-
स्याप्यात्मपदस्य तल्लक्षकत्वं मुपपद्यते तत्रापि कृत्वात्मानं
चतुर्विध मित्युक्तस्य परमात्मानोऽखंडस्यकेनापि भेदकं पदा-
र्थेनखण्डनस्या शक्यतया चतुर्भागने तत्रापिन्यूनाधिक भागे-
नतत्रापि स्वाम्यनुचरभावेन चतुर्विधत्वानुपपत्तैः अतः वैशेष्या
त्तद्वादस्तद्वादइति ब्रह्मसूत्रप्रमाणात् पार्थिवंशरीरमित्यत्र श-
रीरस्यपंचभूतात्मकत्वे पितत्रं पृथिव्याः प्राधान्यात् पृथिवी-
शब्देन व्यपदेशवत्स्वानुचरेषुविष्णोस्तत्कारणस्य चप्राधा-
न्यात् विष्णुपदस्य तदात्मपदस्यवा तत्तदनुचर लक्षकत्वोप-
पत्तेः कृत्वात्मानं च चतुर्विध मित्यस्यस्वानुचरैः सहित-
मात्मानं चतुर्विधकृत्वेत्यर्थं कत्वमुपपद्यते श्रीरामनिष्ठ विष्णो-
वाद्यवतारित्व परवचनानुरोधेन तत्संबंधिनां लक्ष्मणादीना-
मपितत्संबंधिशेषादि कारणात्वोपपत्तेः शेषाद्यवतारित्व परपु-
राणादि वाक्यानामेतद्विरोधेन लक्ष्मणादि विषयक प्रातीति-
कमानुबुद्धि निवृत्त्यर्थं कत्वेनान्यथा सिद्धत्वं चोपपद्यतेएवं-
विष्णोः पुत्रत्वमागच्छ तत्रत्वंमानुषोभूत्वेति विष्णुंप्रतिराज-
पुत्रत्व प्राप्तिप्रार्थनापिकार्यकारणाभेद दृष्ट्यातत्रयज्ञे विष्णो

रेवप्रत्यक्षाच्चोपपद्यते विष्णुवादिसहस्र नामसमेरामशब्दस्य
 तदवतारत्वा नुपपत्तेश्च विष्णुत्वमुपजग्मेवा नितिवाकशेषेण
 रामतिष्ठ विष्णुकारणत्वावगमाच्चतत्रैव संत्वांवित्रास्य माना-
 सुप्रजासु जगतांवर रावणस्य वधाकाक्षी मानुषेषुमनोऽदधा
 इतिविष्णुत्वमुपजग्मवानिति वचनेन योविष्णुरुपत्वं प्राप्त-
 वान् श्रीरामाख्यस्तत्कारणस्यैव राजगृहाविर्भाव स्फुटीकर-
 णाच्च अन्यथामानुषेचितयामासजन्मभूमि प्रथात्मनः इति
 बालकांड वचनस्य विष्णुरात्मनोजन्मभूमिं मानुषेचितया-
 मासेत्यर्थं कस्यरावणस्य वधाकाक्षी मानुषेषुमनोदधाइत्यु-
 क्तबालकारण्डेवचनस्य श्रीरामस्त्वंरावणस्य वधाकाक्षी सन्-
 मानुषेषुमनोदधाइत्यर्थकस्यचपरस्परं विरुद्धार्थकत्वेन बाल-
 मीकवचनेत्वप्रमाण्यापत्तेश्चसत्त्वमित्यस्ययस्त्वंविष्णुत्वमुपजग्मि-
 वान् सत्त्वमित्यन्वयोदृष्टव्यः नचतत्रविष्णुत्वमुपजग्मिवानित्या-
 दीन्यपितत्कारणाभेददृष्टयाप्रयुक्तानीत्याशंकनीयंरामनिष्ठसर्वा-
 वतारित्वपरश्रुतिसंदर्भविरोधेनतदन्य शब्दवाच्यस्यमूलकारण-
 त्वानुपपत्तेरतोपितेषांविष्णुत्वमुपजग्मिवानित्यादीनांप्रशंसामात्र-
 परत्वेनसूचितमर्थावादत्वमपिनोपपद्यते कथमितिचेत्सचसर्वगु-
 णोपतेः कौशिल्यानन्दवर्द्धन इतिसर्व गुणोपेतत्वेन स्मृतैत-
 स्मिन्मूलकत्वात्तदन्यगुणाधानानूपपत्त्या गुणवादाख्यार्थीवाद-
 त्वानोपपद्यते प्रत्यक्षादि प्रमाणाविषयस्य सर्वावतारित्वादेः
 ज्ञापकत्वेन संवादिस्वाभावात्तेषामनुवादाख्यार्थी वादत्वमपि-

नोपपद्यते श्रुत्यर्थानुवादत्वंतु तत्प्रमाणत्वे मूलत्वाद्युक्तं नहि-
 पौरुषेयवचसां श्रुत्यनुगामित्वेनविनापरतत्वयाथास्य प्रकाशने-
 शक्तिः पुरुषवाङ्मनसा गोचरस्यब्रह्मणः प्रत्यक्षादि प्रमाणविष-
 यत्वानुपपत्त्या स्वतंत्रपुरुषवचनप्रकाशयत्वा नुपपत्तेरिति
 विधिसन्निध्यभावेन तच्छेषत्वानुपपत्तेः प्रत्युतविधेयं स्तूयते-
 इतिन्यायात् तत्ररामोविष्णुः नारायणादिरूपधारित्वेनसर्वाव-
 तारीतिज्ञातव्यइति विधिकल्पनायोग्याच्च विधिशेषाख्यमप्यर्थ-
 वादत्वंतेषानुपपद्यतेइत्येवं श्रीरामस्यस्वर्गारोहणाय ब्रह्मणास्व-
 दूतमुखेनयत्कृतः समयस्तेमहावाहोइत्यादिनातत्प्रतिज्ञावि-
 ज्ञापनं तदुपोद्घातत्वेनतद्याथात्म्यपूर्वं चरित्रप्रकाशकानां सं-
 क्षिप्यहिपुरालोकान्मायया स्वयमेवहि महार्णवेशयानोप्सुमा-
 त्वंपुर्वमजीजनः रक्षांविधास्यन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवान्
 इत्यादीनामर्थवादत्वानुपपत्तेः विष्णोःरामावतारत्व परवाक्य-
 विरोधेनापिजज्ञेविष्णुःसनातनः इत्येवमादीनां रामविषयक-
 प्रातीतिक बुद्धिनिवृत्त्यर्थकत्वेनान्यथासिद्धत्वमुपपद्यतेइत्यभ्या-
 सोन्यथासिद्धः तथायत्रैश्रीरामचन्द्रः योद्विष्णुः यो महावि-
 ष्णुरित्युपनिषच्चरमंत्रविरोधेन विश्वव्यापाराधवोयइति राम
 पूर्वतापनीयोपसंहारश्रुतस्य रामनिष्ठविश्वव्यापकत्व स्यार्थ-
 प्रकाशकत्वेन तदुपवृहणत्वेन चततः प्रतिष्ठितोविष्णुस्वर्ग-
 इतिस्मृत्युपसंहारोप्यन्यथासिद्धः सूतरांष्ट्रव्यःतत्रततःप्रतिष्ठि

१. श्रुत्युपसंहारस्य स्मृत्युपसंहारस्य दुर्बलत्वोप पत्रिरिति-
 न्यायात् ।

तोविष्णुः स्वर्गेलोकेयथापुरा येनव्याप्तमिदंसर्वं त्रैलोक्यंसच-
राचरमित्यस्यस्थानेततः प्रतिष्ठितः स्वर्गपूर्ववद्रघुनंदन इत्येव
मुक्तेधर्मात्मकप्राण्यंतरवत्प्राघवस्यापि स्वर्गप्राप्तिरिति प्रती-
तिः स्यात् पूर्ववदित्यनेना सकृत्तत्प्राप्तिप्रतीतिश्च तन्निबृत्तये-
विष्णुरित्युक्तं जीवस्यापिस्वशरीर व्यापकत्वमाशंक्ययेन
व्याप्तमिदि मित्यादिना विशेषितंच उपपद्यतेहि तत्रमानुषत्व-
बुद्धिः तस्यसर्वदास्वाकुलाचारावेशतः प्रायशोमनुष्यवदाचर-
णात् स्वकंठतोपिस्वस्यमानुषत्वोक्तेश्च आत्मानंमानुषंमन्ये राम-
दशरथात्मज मितिमर्हिषणापिवहुशः तत्कुलानुरूपाणिवत्सरा-
घव रघुनंदनदशरथात्मजेत्यादीनिनामानि उच्चार्योच्चार्य हा-
सीतेइत्यादिनाशोकाकुलमनुष्य चरित्रवत्तच्चरित्र वर्णनाच्च-
अतएवप्राकृतमानुष्यवत् जानक्यांतदाशक्तिविशेषमुपलभ्य-
तत्ररावणस्यकेवलं मानुषत्वबुद्धिरभूदित्युक्तं विष्णुपुराणोत-
स्यामानुषत्वबुद्धेः शिशुपालत्वप्राप्तिहेतुत्वं च तत्रैव सूचितं-
तथाहि तत्रमैत्रेयप्रश्नश्चतुर्थेशेहिरण्य कशिपुत्वेच विष्णुना-
अवाय निहतोभोगानप्राप्यानमरैरपि नालभत्तत्र चैवेहासयु-
ज्यंसकथंपुनः संप्राप्तः शिशुपालत्वेसायुज्यंशाश्वतेहरौ
श्रीपाराशरोन्तरंदैत्येश्वरस्य वधायाखिल लोकोत्पत्तिस्थितिं वि-
नाशकारिणाऽपूर्वतनुग्रहणं कुर्वता नृसिंहरूपमाविष्कृतंतत्रतु-
हिरण्यकशिपोर्विष्णुरयमित्ये तन्नमनस्यभूतनिरतिशयपुण्य-

जात समुद्भूत मेतत्सत्वमिति रजोद्रेक प्रेरितै काग्रमतितद्भाव
नायोगात्ततोऽवाप्तवधेहेतु कीर्निरतिशयामेवाखिल त्रैलोक्या-
धिक्रयधारिणीं दशानत्वे भोगसंपदमवापनातस्तस्मिन्ननादि-
निधने परब्रह्मभूतेभगवत्यालंब नादृतेमनसस्तल्लयः दशान
नत्वेप्यनंगपराधीनतया जानकीसमासक्त चेतसोदाशरथिरूप-
धारिणस्तद्रूपदर्शनमेवासीत् नायमच्युत इत्याशक्तिरित्यतो-
ऽतष्करणांमानुषत्व बुद्धिरेवकेवलमरयाभूतपुनरप्यच्युत विनि
पातमात्र फलमखिल भूमंडलश्लाघ्यं चेदिति राजकुलजन्म
अव्याहितंचैश्वर्यं शिशुपालत्वे चावापतत्रत्वखिला नामेवना-
म्नांकारणान्यभवन्ततश्चतत्कालकृतानां तेषामशेषाणामच्युतत्
नाम्नामनवरतानेक जन्मसंवर्द्धित विद्वेषानुबंधचित्तेविनिंदन-
संतर्जनादिषूच्चारण मकरोत्तच्चरूपमुत्फुल्लपद्मदलामलाक्षम-
त्युज्ज्वलपीतवस्त्रधारि अमलकिरीटकेयूरादि कटकपोषोभि-
तमुदारपीवर चतुर्वाहुशंखचक्रगदाधरमति प्ररूढवैरानुभावाद-
टनभोजनस्नानाशनशयनादिहव शेषावस्थांतरेषु नैवापयया-
वस्थात्मचेतसः ततस्तमेवाक्रीशेषूच्चारयंस्तमेवहृदयेनाधारयन्ना
भाविनाशायभगवदस्तचक्रांशुमालोज्ज्वल मद्दायतेजः स्वरूपं
परब्रह्मभूतमपगतद्वेषादिदोषो भगवंत मद्राक्षीत्तावचक्रेणा-
शुव्यापादिस्तस्मरणदग्धाखिलाद्यसंचयोभगवतातेनांत मुप-
नीतस्तस्मिन्नेव लयमुपययौ रातत्तवाखिलंमयाभिहित मि-

तीति अत्रास्य विष्णुपुराणीयवाक्यस्य हिरण्यकशिपुरावसा-
दि विषयक पुराणांतरवाक्ये नैक्य वाक्यतायोग्यात् वेदपुरा-
णादौ नृसिंहादिभ्यः कृष्णाधिक्या श्रवणाच्चतत्तद्विषयक नृ-
सिंहत्वमानुषत्वमात्रबुद्ध्युत्पत्तौ हेतोर्वक्तव्याच्चपुराणांतरोक्तस्य
तज्जन्मत्रयकारणस्य विप्रशापस्यैव तत्रापिहेतुत्वोपरिथितंश्च
अन्यथातदीश्वरत्वाज्ञानेकारणांतराभावेन हिरण्यकशिपु जन्म
न्येवत्वदभीष्टेश्वरत्वज्ञानजन्य तन्मोक्षापत्तेश्चभागवतपुराणो-
क्तस्यतज्जन्मत्रयहेतुभूतस्य विप्रशापस्य उपरिथितस्यहेतोःपरि-
त्यागे तदीश्वरत्वस्वरूपाज्ञाने कारणांतर कल्पनेच मानाभावा-
च्चकलृप्तकल्पितयोः कलृप्तस्यवलीयस्त्याच्च विप्रशापात् जन्म-
द्वयेतस्यतत्रनृसिंहत्वमानुषत्वमात्र दृष्ट्या तादृशबुद्ध्युत्पत्तिस्त
त्कृतमोक्षाभावश्चतृतीयजन्मनितुविप्र शापावसाने तत्स्वरूपा-
ज्ञाननिवृत्तिपूर्वकं तत्परब्रह्मत्वदर्शन पूर्वकं तल्लयइतितद्वच-
नैरप्यवगम्यते विष्णुरयमित्येतन्नमनस्यभूतनिरतिशयपुण्यजा-
तसमुद्भूतमेतत्सत्वमितिनात्तस्तरिमन्नादिनिधने परब्रह्मभूतेमन
सोऽवलंबनादृते तल्लयइतिनायमच्युत इत्याशक्तिरित्यतोतः
करणेमानुषबुद्धिरेव केवलमस्याभूदितिच अन्यैकजन्मसंबन्धित
विद्वेषानुबंध चित्तेविनिंदन संतर्जनादिषु इतिपरब्रह्मभूतंभग-
वंतमद्राक्षीतेनांतमुपनीतस्तस्मिन्नेव लयमुपययाद्वितीत्यादि-
भिः किंचविप्रशापवधेः पूर्वश्रीकृष्णोपितस्य मानुषत्वबुद्धि-
रेवाऽऽसीत् ययातत्र विद्वेषमकरोत्तत्शापावसानकालेतु हेतोर-

भावात् साविनष्टाततश्च विद्वेषाभादपूर्वकं भगवद्यथास्य स्वरूपदर्शनमभूदिति परब्रह्मभूतमपगतद्वेषादिदोषो भगवत्तद्राक्षीदिति वचनादवगम्यते अन्यत्र नारदस्य वसुदेवंप्रतिकृष्णविषयकापत्त्यबुद्धिनिषेधवचनाच्च मायत्य बुद्धिमकृथाः कृषो सर्वात्मनीश्वरे इति अतस्तस्यापि तत्र तत्स्वरूपाज्ञानकृता मानुषत्वबुद्धिरनुमातुं शक्याय च त्रिप्रशापवचनाश्रवणात् अच्युतनाम्नामशेषाणां मुञ्चारणमकरोत्तच्च संपशंस्वचक्रगदाधरं नैवापपयावस्यात्मचेतस इति वचनाच्च तदशेषनामोच्चारणात्तत्पारमेश्वरविग्रहध्यानाच्च तद्वास्तवस्वरूपज्ञानपूर्वकं तत्र तल्लय इत्युक्तं तत्र तु जन्मत्रयकारणस्य जन्मद्वये तृतीयेपि तत्पारमेश्वरत्वाज्ञानकारणस्य च वक्तव्यात् न च जीवांतरवत्तरयाप्यनाद्यज्ञानहेतुकं जन्मत्रयमपीति वाच्यं तस्य विष्णुपार्षदत्वप्रसिध्यात्तद्वचनानवकाशात् नापि जन्मद्वये पारमेश्वरनृसिंहादितच्छरीरमेव तदज्ञानकारणां पारमेश्वरस्यातज्ज्ञानजनकत्वदर्शनाच्चतुर्भुजविग्रहस्य इति वाच्यं तत्रैव विष्णुरयमिति मनसिना भूतनाय मच्युत इत्याशक्तिरिति तत्पारमेश्वरत्वानिश्चयस्य तदनाक्तेश्च तन्मोक्षाभावे हेतुत्वसूचनात् अनादिनिधिने परब्रह्मभूते इति परब्रह्मभूतत्वे न तद्विग्रहस्य पारमेश्वरत्वज्ञापनाच्च अन्यत्र न तु मांशक्यसद्रेष्टुमनेनैव स्वचक्षुषादिव्यंददामिते चक्षुरिति चतुर्भुजविग्रहस्याप्यपारमेश्वरत्वसूचनाच्च त्वत्कल्पना नुपपत्तेः अतः पूर्वोक्तरीत्या त्रिप्रशापस्यैव तज्जन्मत्रयस्य तत्पारमेश्वर

त्वाज्ञानस्य चहेतुत्व । सेद्धेर्नामोच्चारणांतस्वरूप चिंतनं चतत्र
 तच्छायावसानशीघ्रता जनक मिदानीतनशापादिमोक्षोपाय-
 त्वसूचनार्थत्वेन वातद्वन्द्वमन्याथा सिद्धंतस्मरणं दग्धाखि-
 लाघसंचय इत्युक्तोवशब्दः शिशुपाल जन्म कृताघपरः पार्ष-
 दानां संचिताघानुपपत्तेः एवमशेषाच्युत नामोच्चारणस्यापि
 तद्धेतुत्व कल्पनमयुक्तं पूर्वशरीरेपि नृसिंहराघव नामोच्चारणे
 नतन्मोक्षप्रसंगात् एकस्य सकृदुच्चरितस्य राघवनाम्नोऽशेषा-
 च्युतनामोच्चारण फलाधिकफलप्रदत्वस्थानेकशास्त्रप्रसिद्धेश्चे-
 त्यलं बहुशास्त्र विरुद्धेवादिनिरासेन “ साप्रातीतिकीबुद्धि-
 र्मुक्तिवाधिकेत्यत्रैवसूचितं मानुषबुद्धिरेव केवलमस्याभूदिति
 अतएव वसुदेवनिष्ठा साकृष्ण विषयकानिवारिता नारदेन ,,
 मापत्बुद्धिमकृयाकृष्णोसर्वात्मनीश्वरे ॥इतिश्रीवाल्मीकीयेपि॥
 आत्मानं मानुषं मन्येरामं दशरथात्मजं । योहं यश्च यतश्चाहं
 तद्भवान् वक्तुमर्हती ,, त्युक्तवत्तां रामं प्रतिभवान्नारायणोदेवः
 श्रीमान् चक्रायुधः प्रभुः एक शृंगावराहस्त्वमित्यादिभिः
 वाक्यैः श्रीरामस्योपनिषत्चरममंत्रैः परब्रह्मत्वादि सर्वा-
 रूपित्व प्रकाशनवत् नारायणादि रूपित्व प्रकाशनेन तद्वि-
 षयकमानुषबुद्धेर्निरसनाच्च केवलमानुषबुद्धिर्मुक्तिवाधकत्वं-
 ततस्तन्निषेधश्चोपपद्यते अत्रभवान्नारायणोस्ति नारायणोभवान-
 नस्तीति क्रियावचनस्योभयथाप्यन्वयोपपत्त्यातस्य श्रीरामनारा-
 यणयोरन्यतर कारणात्वा निर्धारकत्वेपि एकशृंगावराहस्त्वमित्या

द्वौत्वमित्यस्यैवक्रियान्वयित्वोपपत्त्या प्रकृतेर्विकृतेर्वापि यत्रो-
 क्तः स्याद्वयोरपि वाचकः प्रकृते संज्ञागृहणातिविकृतेर्नत्विति
 वचनात्त्वमित्यस्य वाच्यस्य श्रीरामस्यैव प्रकृतित्वोपपत्त्या
 नारायणादिरूपित्वमवगम्यते न च नारायणस्य राघवकारणात्वं
 राघवस्यैक शृंगवराहादिकारणात्वं च बोधयतीदं वाक्यमित्याशंक-
 नीयं वाक्यभेदापत्तेः एकस्योभयार्थत्वं वाक्यभेदत्वमितितल्ल-
 क्षणात्तस्मात्श्लोकादौपठितस्य भवानिति पदस्य वाच्यस्य राम-
 स्यैव भवान्नारायणो देवोऽस्ति त्वमेकशृंगवराहादिरसीत्याद्युक्त्या-
 नारायणादिकारणात्वं मुपपद्यते महार्णवेशयानोप्सुमांत्वं पूर्वमजी-
 जन इति रामस्य नारायणकारणात्वं बोधकस्य ब्रह्मणः रामस्य-
 नारायणावतारत्वबोधकत्वानुपपत्तेः महार्णवेशयानस्त्वमित्य-
 संदिग्ध वाक्यानुरोधेन भवानानारायणो देव इति संदिग्धवाचन-
 स्यनेतः स्यत्वाच्चात्रापिरामस्यैव नारायणागतास्त्विति मुपपद्यते यत-
 श्च नारायणैक शृंगवराहादीनां बहूनां चेतानानां युगपत्क्रमे-
 ण वा एकरामरूपत्वानुपपत्तेरूपनिषत्सु तथा श्रवणाच्च रामस्य त्वे-
 कस्य शौभरिवात् युगपत्क्रमेण वा बहुरूपधारित्वोपपत्तेरूपनिषत्
 चरममंत्रेषु तथा त्वश्रवणाच्चौपनिषद् तत्सर्वरूपित्वा नुरोधेन स्मृ-
 तिष्वपितस्य सर्वरूपित्वं मुख्यमुपपद्यते तथैवोक्तं च वाल्मीकीये
 ब्रह्मणा रामं प्रति रामस्य नारायण रूपधारित्वं महार्णवे शयाने-
 प्सुमांत्वं पूर्वमजीजनः इति किंच विष्णुपुराणे विष्णुरय मित्येत-
 न्नमनस्य भूदित्युक्तो विष्णु शब्दो न चतुर्भुज जगत्स्थिति

हेतुपरः किंतुकेवल योगवृत्त्या व्यापकार्थं कत्वेन ब्रह्मशब्दवत्
 सर्वकारणपरः नातस्तस्मिन्नादिनिधने परब्रह्मभूतेमनसस्तल्लय
 इति तत्रैव विष्णुपदस्थाने परब्रह्मपदप्रयोगेन तस्यपरब्रह्म
 शब्दपर्यायत्वोपपत्तेः वाल्मीकीये जगत्तथति हेतोर्विष्णोः श्री
 रामकार्यत्वस्मरणाच्च रक्षांविधारयन्भूतानां त्रिगुत्वमुपजग्मि-
 मन्नानि तीत्यलमतिविस्तरेण प्रकृतमनुसरामः तदेवमुक्तप्रका-
 रेण विष्णोः शब्दानां प्रातीतिक बुद्धि निराकरणाय प्रयुक्त
 त्वेनार्थांतरपरत्वोपपत्तेः प्रदर्शिताभ्यासस्य परमोपसंहारस्यचा-
 न्यथासिद्धिर्दृष्टव्या तथा चौपनिषदोपक्रमश्रुतमहाविष्णुशब्द-
 स्यसंतेयोगिन इत्यादि वचनसंदर्भं विरोधेनध्यापकत्वतच्छर्मा-
 र्थकृतयार्थांतरपरत्वेनान्यथासिद्धिवत् वाल्मीकीयेपितन्मूलोपनि-
 षद्वचनसमूहविरोधात् कौशिल्या जनयद्रामंविष्णुत्वमुपजग्म-
 मन्नानित्यादितत्रत्यवनसंदर्भविरोधाच्चविष्णोत्वमुपजग्मन्नानित्या-
 दिवचनानांश्रुतिमूलकत्वेन विष्णोः पुत्रत्वमागच्छकत्वात्मानं
 चतुर्विध मित्यादिवचनेभ्योऽश्रुतिमूलकेभ्योबलीयस्त्वांच्च तत्र-
 त्यानामपिर्विष्णोवादिशब्दानामर्थान्तरपरत्वेनान्यथासिद्धिरूपप-
 च्यते नचविष्णोवादिशब्दानामस्युपनिषदिविश्रवणात्तेपि श्रुतिमू-
 लकत्वेनवलिष्टाइत्याशंकनीयं चरममंत्रेपुत्रिष्णुमहाविष्णोवादि-
 शब्दानां श्रीरामकार्यविग्रहपरत्वनिश्चयात् मामान्यशब्दत्वेन
 श्रीरामपरत्वनिश्चयाद्वामहाविष्णु शब्दस्यतदनुरोधनेतयोपक्र-
 माणां महाविष्णोवादिशब्दानामर्थान्तरपरत्वेननीतत्वात्स्वात्ती

स्थानेवलिष्टानीति चेन्न परस्यरविरुद्धार्थकत्वेनसर्वेषामप्रमाणाया
 पत्या तदविरोधाकांक्षया तदन्यतर वाक्यानां मुख्यार्थत्वत्यागो
 नार्थान्तरपरत्वोपपत्तेः तर्कथमितिचेत् विष्णुपरवाक्यानांमु-
 ख्यार्थत्ववाधेन तेषांतत् प्राशस्त्यमात्रलक्षकत्वंद्योतयतिकार्य-
 नाम्नः कारणांनामोत्कृष्टत्वा नुपपत्तेः रामनामपरवाक्यानांमु-
 ख्यार्थपरत्वंतु विष्णुपराणामर्थांतरपरत्वंज्ञापयति विष्णवादिना-
 मवाच्यस्य तत्सहस्रगुणाधिक रामशब्दवाच्यकारणात्वानुपपत्ते-
 रित्येवमितिचेदस्तु तर्हिरामनाम पराणांमुख्यार्थ त्वत्यागोवि-
 ष्णवादि परवाक्यविरोधात् विष्णवादिमंत्रस्थप्रणाव विरोधाच्चवि-
 ष्णवादिमंत्रांगत्वेन दृष्टस्यप्रणावस्य निश्चितविष्णवादि वाचक-
 त्वस्यविरोधेनरामशब्दस्यवास्तव तत्सहस्रनाम तुल्यत्वानुपपत्ते
 रितिचेन्नप्रणावस्यश्रुतरामशब्द कार्यत्वस्यस्वकारण श्रेष्ठत्वोप-
 पादकत्वेन तद्विरोधित्वानुपपत्तेः किंच प्रणावस्य विष्णु नारा-
 यणवासुदेव नृसिंह गोपाल शिव दुर्गा गणेशादि बहुदेवता-
 मंत्राद्या वयवत्वश्रवणात्तदन्यतरदेवताया असाधारणवाचक-
 त्वानुपपत्या तदन्य तरकारणत्वसूचकत्वा नुपपत्तेः बहूनांमू-
 लकारणत्वा नुपपत्तेश्च न चैषां मंत्राणामन्यतरस्या साधारण्ये-
 नप्रणावविवरण त्वं प्रणावस्यतन्मूलत्वं चोपपद्यतेतुल्ययुक्त्या-
 प्रणावस्य तत्पूर्वकमंत्राणां च सर्वेषां मूलत्व तद्विवरणत्वोपपत्ते
 यथाषडक्षरतारक संज्ञकस्य राममंत्रस्यवह्नि वीजमंत्रशेषयोः

विवर्ण्यविवर्णा रूपत्वमुपपद्यते द्वयोः सारूप्यदर्शनात् अतोमा-
हात्म्य तश्चसाम्यत्वश्रवणात् तत्स्मरणाच्च नचैषामन्यतर
मंत्रस्याक्षरतः प्रणावसा रूप्यदृश्यते ऽर्थतश्च तत्साम्यवगम्यते प्रण
वाक्षरेभ्यस्तत्तन्मंत्राक्षराणांबैरूप्यदर्शनात् शब्दशास्त्ररीत्यापि-
तेभ्यस्तदसिद्धेश्चमंत्रान्तरेभ्यः बहूत्कृष्टत्व श्रवणाच्चप्रणावस्ये-
त्यतोपि नतेषांतद्विवरणत्वमुपपद्यते तदक्षरसारूप्य तदर्थसाम्या-
भावेपितद्विवरणत्वांगीकारे सर्वमंत्रवाच्यानां प्रणाववाच्यत्व-
साम्योपपत्त्यासर्वोत्कृष्टत्वं समानंचतद्युक्तं बहूनांमूलकारण-
त्वानुपपत्तेः किंचवैदिकप्रणवनिष्ठसर्वाक्षरात्मकत्व श्रवणावष्टं-
भेनापिनतदन्यतरस्यतद्विवरणत्वमुपपद्यते तुल्ययुक्त्यासमस्त-
मंत्राणामक्षरांतराणां चतद्विवरणत्वोपपत्त्योक्तदोषतादवस्थ्यात्
ननुप्रणवप्रत्यक्षरस्यानेकार्थकत्वात् तद्विवरणत्वेपिसर्वेषांमंत्रा-
णांप्रणवतद्बहूल्यार्थं प्रकाशकत्वेनतन्मुख्यगौणार्थप्रकाशकत्वे-
नचश्रेष्ठत्वं केषांचिकेषांचिदश्रेष्ठत्वंचोपपद्यतेयथागाणपत्या-
दिमंत्रापेक्षया वैष्णवमंत्राणांश्रेष्ठत्वमुक्तमितिचेत्सत्यं तथापि-
युक्तिमात्रसिद्धोद्यंपन्नः श्रुत्यपेक्षयादुर्बलः यस्मादुपनिषत्सुवा-
च्यनिष्ठश्रेष्ठत्वमश्रेष्ठत्वंचावलंब्यवाचकस्य श्रेष्ठत्वमश्रेष्ठत्वंचाव-
गम्यतेवाचकस्यवाच्यतादात्म्यश्रवणात् सीतारामौतन्मयावत्र-
पुज्यावितिपादामात्राः मात्राश्चपादाइतिचकृष्णास्तथैकोपिजग-
द्धितार्थशब्देनासौपंचपदीवभूवोतिचस्मृतिरपिवाच्यसंबन्धनेवाच-
कस्यश्रेष्ठत्वंवदति एकांगसंगिनीगंगापावयेदखिलंजगत् अंग-

प्रत्यंगसंख्यापिनामकिं कर्तुमक्षममिति किंचमंत्राणां प्रणवैकैकार्थप्रकाशकत्वेन नतद्विवरणत्वमुपपद्यते विवरणस्य मूलसर्वगूढार्थप्रकाशकत्वात् सर्वैर्मिलित्वात् द्विवरणभूताश्चेत्तदेकैकस्य नतद्विवरणत्वं एकस्य तदल्पार्थप्रकाशकत्वात् तस्तत्तन्मंत्रन्यूनत्वपूर्त्तये प्रणवस्य तत्तन्मंत्रपूर्ववृत्तित्वमुपपद्यते मिलितानां सर्वेषां तत्सर्वार्थप्रकाशकत्वं नत्वेकैकस्य तथात्वस्वीकारे गाणपत्यादीनामपि प्रणवविवरणत्वोपपत्त्या गणेशादीनामपि प्रणववाच्यत्वेन सर्वकारणत्वोपपत्तेर्दुर्वारात् भगवन्मंत्राणामेव तत्सर्वार्थप्रकाशकत्वं न गाणपत्यादीनां मंत्राणामिति चेत्तर्हि मिलितानां सर्वेषां तत्पूर्वकानामेकैकस्य वा आद्ये एकमंत्रस्यार्थज्ञानेन न कार्यसिद्धिः प्रणवकृत्स्नार्थज्ञानात् द्वितीयेऽपि एकमंत्रस्यार्थज्ञानेनैव कृत्स्नप्रणवार्थज्ञानात् मंत्रान्तरस्य तदर्थज्ञानस्य वा वैयर्थ्यापत्तिः न च भगवन्मंत्रेष्वप्यन्यतरमंत्रस्य तत्सर्वार्थप्रकाशकत्वमुपपद्यते सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मयोर्बेदनिहितं गुहायांसोऽश्रुते सर्वान्कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चितेति मंत्रब्राह्मणयोः फलैक्यश्रवणावत् मंत्रवाच्यज्ञाफलस्य ब्राह्मणप्रकाशयद्वा प्रणवमंत्रशेषयोः फलैक्यश्रवणात् प्रणवार्थज्ञानफलस्य मंत्रशेषप्रकाशयद्वा श्रवणाच्च न च प्रणवार्थज्ञानफलं कश्चिन्मंत्रः प्रकाशयति नापि प्रणवमंत्रशेषयोः फलसाम्यं श्रूयते प्रत्युत्तमंत्रशेषगतविषवादिनामभ्यो-

१. मूलस्य सर्वगूढार्थः मूलसर्वगूढार्थः मंत्राणां तत्प्रकाशमानो
पपद्यते विवरणत्वम् ।

महत्वाधिक्यंप्रणावस्य ननूपपद्यतेतत्त्वोपवृंहणपुराणादिपाठ-
फलतः श्रुतिपाठफलस्याधिक्यश्रवणादितिचेन्न तत्पाठफला-
धिक्ययोः तत्पौरुषेयत्वापौरुषेयत्वहेतुत्वात्प्रकृतेतुमंत्रतद्वा-
ह्यणयोस्त्रिव प्रणावमंत्रशेषयोरुभयोरपिवैदिकत्वेनपौरुषेयत्व
साम्यात् फलवैषम्यानुपपत्तिः सावैषम्यानुपपत्तिः प्रणावस्यत-
दुत्तरतनस्यविष्णुनारायणादि नाम्नश्चतुर्थ्यन्तस्यमूलत्वंतद्वि-
वरणात्वंबांधयति यद्विप्रणावस्य विवरणाभूतंतदर्थप्रकाशकं
प्रणावोत्तर तनचतुर्थ्यन्तंविष्णुनारायणादिकं किमपिनाम-
स्यात् तदापूर्वोक्तमंत्रप्रतिपाद्यब्रह्मज्ञानफलस्यप्रकाशकं ब्राह्म-
णावत्प्रणावज्ञानफलप्रकाशकंचतुर्थ्यन्तविष्णुनारायणादिकंकि-
मपि नामस्यात्नचतथाश्रूयतेश्रूयतेहि ॐ मित्येतदक्षरंसर्बमि-
तिभूतंभव्यंभविष्यदिति सर्वमोकारणोतियच्चान्यत्रिकात्प्राती-
तंतदप्योकारणोतेतीत्येवमादीनिश्रुतिवाक्यानि प्रणावार्थस्यत-
न्माहात्स्यस्यचप्रकाशकानिद्यतः एषांवाक्यानामेवप्रणावार्थप्र-
काशकत्वेनतद्विवरणात्वमुपपद्यतेनतुतदार्थाप्रकाशकानां चतुर्थ्य-
न्तानां विष्णवादिनाम्नांकिंचकस्यापिमंत्रस्याक्षराणांप्रणावाक्षर
सारूप्यंनदृश्यते नप्रणावसमानार्थकत्वंचेत्यतो नतयोर्मूलतद्वि-
वर्णात्वमुपपद्यते नचक्वाप्युपनिषदिमंत्रांतर कृत्स्नार्थप्रकाश-
कानिवाक्यानिश्रूयंतेयत्रहिरामोपनिषद्यत्रैवराममंत्रकृत्स्नार्थप्र-
काशकानिवाक्यानिश्रूयंतेतत्र दृश्यतेमूलतद्विवरणाथोरचर-
सारूप्य मर्थसाम्यंमहत्वसाम्यंच श्रूयतेतत्कथंज्ञायतेइतिचेत्-

तत्रवह्निवीजाकृतेरिवमंत्रशेषाकृतेदर्शनात् तपोरक्षरसारूपेणै-
कार्थकत्वोपपत्तेश्चमंत्रशेषस्यवह्निवीजार्थप्रकाशकत्वावगमाच्च-
क्रियाकर्मेज्यकर्तृगार्थं मंत्रोवदत्यथेत्याद्यौपनिषद्वाक्यानां-
स्वाभीष्टजीवेश्वरशेषशेषिभावादि मंत्रार्थप्रकाशकत्वावगमाच्च
चतुर्थादीयते चात्रतादर्थ्येकमलोद्भवोति तथैवमृतेश्चमंत्रशे-
षवह्निवीजविवरणत्वमुपपद्यतेरेफारुढामूर्त्तयः स्युरितिरेफरयो-
त्कृष्टत्वं यथाश्रूयतेतथैव जीवत्वेनेदमोयस्येतिवह्निवीजोत्कृष्टत्वं
श्रूयतेइत्योमितीतिचमंत्रस्याप्युत्कृष्टत्वं श्रूयतेयस्मात्तस्माच्च
यथाकरण्डे रत्नानि गुप्तान्यज्ञैर्नदृश्यते तद्वन्मंत्राश्चवेदाश्च-
रकारेसुव्यवस्थिताः वीजेयथास्थितोबृहन्नः शाखापल्लवसंयुतः
तथैवसर्ववेदाहिरकारेसुव्यवस्थिताः सहस्रनामतुल्यंरामनामबरा-
ननेलौकिकाः वैदिकाः शब्दाः येकेचित्संतिपार्वतिनामानिरा-
मचन्द्रस्यसहस्रतेषुचाधिकं तद्वडनामसहस्रैस्तुरामनामसमंमंतं-
विष्णोरैकैकनामैव सर्ववेदाधिकंमंतं तादृङ्नामसहस्रैस्तुराम-
नामसमंमंतं जपतःसर्ववेदांश्चसर्वमंत्रांश्चपार्वति तस्मात्कोटि-
गुणांपुराणंरामनामनैवलम्यतेइति वैष्णवेष्वपिमंत्रेपुराममंत्राफ ला-
धिकाः गाणापत्यादिमंत्रेभ्यः कोटिकोटिगुणाधिकाः विष्णोर्ना-
म्नांसहस्राणांतुल्येषुमहामनुः अनंताभगवन्मंत्रानानेनतुस-
माःकृताः इत्येवंरेफवन्हिवीजमंत्राणामौत्कृष्ट्यसाम्यंश्रूयतेत-
स्मात् षडक्षरेतदुपपद्यते यथानतथामंत्रान्तरेषु तत्रतदक्षरसारू-
प्यादर्शनादर्थसाम्यप्रणवोत्कृष्टत्व वन्मंत्राणांविष्वादि नाम्नां

चोत्कृष्टत्वाश्रवणादस्मरणाच्च तत्तदुपनिषत्सुजीवेश्वरशेषशो-
 षीभावसंबन्धादि मंत्रार्थपरवाक्या श्रवणाच्चतथाहि गोपालोप-
 निषदिकादायः लात्पृथिवीत्येवं कामवीजककाराद्यक्षराणांज-
 लाद्युत्पादकत्वमात्रं श्रूयतेनतुतेषांजीवेश्वरसंबन्धादिमंत्रार्थप्र-
 काशकत्वंनृसिंहोपनिषदिॐमितिअथकस्मादुच्यतेउग्रमितीत्या-
 दिप्रश्नप्रतिवचन वाक्येषुनृसिंहानुष्टुपपदार्थमात्रंश्रूयतेतत्रस-
 र्वेषांपदानां परमेश्वरमात्रपरत्वंश्रूयतेनकस्यापिपदस्य जीवेश्वर-
 संबन्धादि परत्वं तत्रैवप्रणवार्थात् उग्रादिपदानामर्थांतरत्वंस्फु-
 टंश्रूयतेऽनेन प्रणवविवरणत्वमुग्रादिमंत्र शेषपदाना मुपपद्यते
 उपनिषदंतरेषु मंत्रपदार्थमात्रमपिनश्रूयते अस्यांरामोपनिषदि
 तु जीतेश्वर संबन्धादिसमस्तमंत्रार्थं प्रकाशकानि वाक्यानि
 श्रूयंतरेफारूढामूर्त्यः स्युः क्रियाकर्मेज्यकर्तृणामर्थं मंत्रोवदत्य
 थेत्यादीनिअत्रैव षडक्षरार्थानुरोधेनैवमंत्रातराणामप्यर्थःसमर्थ-
 नीयइत्यपिज्ञापयति सर्वेषामेवमंत्राणामेषः साधारणःकूमः
 इत्येषाश्रुतिः अतोमंत्रांतरार्थपराणिपुराणादिवाक्यानिअश्रुति-
 मूलकत्वेनाप्रमाणत्वं गतव्यान्यपि सर्वेषामेवमंत्राणामेषः
 साधारणः क्रमइतिश्रुत्यवष्टंभेनषडक्षरमंत्रार्थपरवाक्यानुगामि-
 त्वेनैवप्रमाण्यपदर्वीगच्छंति तस्मात्मंत्रांतरार्थपरस्वतंत्रवेद
 वाक्यानुपलंभान्नप्रणवविवरणत्वंमंत्रांतराणामुपपद्यते किंतु-
 स्वास्वन्यूनतापूर्त्तयेप्रणवाश्रयत्वमेव यतः प्रणवस्यतत्तन्मंत्र-
 पूर्ववृत्ति रन्यथानुपपद्यमानातत्तन्यूनतापूर्त्तिद्वारातस्यतस्य

चापकृष्टत्वं प्रणवस्य च सर्वोत्कृष्टत्वं सूचयतितत्सयोगेन
 पृथक्त्वेन न च तत्फलोपपादकत्वात् रवादिरादिवत् यथारवादि-
 रोयुपः यज्ञांगत्वेन तन्न्यूनतापूर्त्तिद्वारा तत्फलोपपादकः स्वा-
 तंत्र्येण वीर्यफलप्रदश्च तथा प्रणवोपि तत्तन्मंत्राङ्गत्वेन तत्त-
 न्न्यूनतापूर्त्तिद्वारा तत्फलोपपादकः स्वातंत्र्येण सर्वफलप्रदश्च-
 यः प्रणवमधीते सर्वमधीते यस्तत्त्रिमात्रं ॐ मित्येकाक्षरं
 ससर्वमित्याद्यासुश्रुतः तस्यैवंभूतस्य प्रणवस्य जीवत्वेनेदं मौय-
 स्येति रामशब्दकार्यत्वश्रुतेः शाब्दशास्त्रीत्यापि तदवयवाक्षरै-
 स्तत्सिद्धेश्च ततस्तदाधिकयोपपत्तेः प्रणवाङ्कृतार्थीकृतशुद्धा-
 दि कृतार्थी करणादपि ततस्तत्कीर्त्याधिकयोपपत्तेश्च न स्व-
 कारणात् रामनामोत्कृष्टत्वं सूचकस्य प्रणवस्योत्कृष्टत्वं मवा-
 ल्प्यविष्णुपरवाक्यानां रामशब्द परवाक्योत्कृष्टत्वं तद्वाच्य-
 त्वाद्दष्टंभने विष्णोरवतारित्वं चोपपद्यते किंच भवतु प्रणव-
 विवरणत्वं विश्वादिमंत्राणां तथापि न तत्सहायेन विष्णुपर-
 वाक्यानां रामनामपरवाक्योत्कृष्टत्वं न च तद्वाच्यत्वाद्दष्टंभने-
 विष्णोरवतारित्वं चोपपद्यते वैष्णवेऽपि मंत्रेषु अनन्ता भग-
 वन्मंत्रानानेन तु सभाकृताः इत्यादि बहुस्मृतिवाक्यविरोधात्
 तत्र प्रणवविशिष्टसमस्त भगवन्मंत्रोभ्यः राममंत्रोत्कृष्टत्वं स्मर-
 णात् मंत्राणां प्रणववैशिष्ट्यानङ्गीकारे तयोर्मूलविवरणत्वं वाच्य-
 धातात्प्रणवस्य तत्पक्षपातित्वात् नुपपत्तेश्चेत्युभयतः पाशाञ्जु-
 रित्यल्लभ्यति विस्तरेण यत्तूक्तमस्तु तर्हि रामनाम पराणां मुख्या-

र्थत्वत्यागो विष्णु परवाक्यविरोधादिति तदपिनोपपद्यते पूर्वो-
 क्तरीत्योपक्रमश्रुतिविरोधेन उपसंहार चरमसंत्रविरोधेन चार्थो-
 तरपरत्वेन नीतानांतेषामेव रामनाम परवाक्यसंदर्भ विरोधेन
 सुतरामर्थोतरपरत्वोपपत्त्या अर्थोतर परत्वेनैवतेषां श्रुतिमूल-
 कत्वोपपन्नत्वात्तत्कुतः विष्णुपरवेद वचनस्य तद्वचनसंदर्भ
 विरोधेनार्थोतर परत्वोपपादनात् यद्यपि विष्णुपरस्मृति
 वचन मुख्यार्थत्वे श्रौतं प्रमाणांनोपलभ्यते तथापिक-
 श्चिद्यद्विस्वप्रौढ्या वेद मूलकं तन्मुख्यार्थकत्वमङ्गीकृत्य
 तद्विरोधेन रामनामपराणां प्रशंसामात्रपरत्वं वदेत्तदपिनैषां-
 तदुपपद्यते भगवन्नामन्यर्थवादत्वानुपपत्तेः किंचत्वदभीष्टतत्प्रशं-
 सामात्र परत्वेऽपि नत्वदभीष्टसिद्धिः कुतइतिचेच्छृणु तत्रहेतुं
 यदिपेक्षयास्तूयते यद्वस्तु तस्मात्किंचिद्गुणाधिक्यं तन्निष्ठ
 मवलंब्य प्रसंसायाः प्रवृत्तेः यतो गुणाद्यपेक्षया तद्विषया-
 गुणाद्याधिक्येन ब्राह्मणजातिः स्तूयते इयं भूमिदेवतेति अ-
 विद्यब्राह्मणपेक्षया विद्यावान् ब्राह्मणः तदपेक्षयापि शंशय
 छेत्तादिरुत्तरोत्तर, गुणाधिकः नतुस्वसामभ्यधिक गुणादिमद्ब्रा-
 ह्मणापेक्षया ब्राह्मणांतरंस्तूयते अतोविष्णवादि नामभ्योयद्गु-
 णाद्याधिक्य मवलंब्य रामनामस्तूयतेतस्यैव गुणादेस्तद्वाच्य
 निष्ठत्वोपपत्ते विष्णवादिशब्दवाच्येभ्यस्तद्वाच्याधिक्य मुपप-
 द्यते वस्तुतस्तु भगवन्नाम महत्त्वर्थवादत्वानुपपत्तेस्तद्विषयं
 प्रशंसामात्र वचनम ज्ञानमूलं असंमतं च तेषां वेदवचना-

नां स्मृतिवाक्यानां तदवलंब्याचार्याणां च येउपदिशंति
 प्रथमं ब्रह्मण्यत्वं संपादिनीं परमेश्वर नामात्मिकांब्राह्मण
 भायत्रीयेच स्वशिष्यान्प्रतिमंत्रमादावुपदिशंति नामात्मकंभग-
 वत्स्वरूपघानादिकंतुपश्चात् जपात्तेनैवदेवता दर्शनं करोति-
 कलौ नान्येषा मितिश्रुतेः हरेर्नामैव नामैव नामैव भमजी-
 वनं कलौनास्त्येवनास्येव नास्त्येवगतिरन्यथा रामैतिवर्णाद्वय
 मादरेणासदाजपन्जंतुहपैतिमुक्तिं कलौयुगे कल्मषमानसाना-
 मन्यत्रधर्मेखलुनाधिकारः इत्यादिस्मृतिवचनानांचविरुद्धं
 तद्वचनंयाभिः श्रुतिस्मृतिभिः कलेयुगेमुमुक्षुनप्रत्युपायांतर-
 परित्यागेनहरिनामैकोपायत्वंशिक्षितं तथार्थवादोहरिनाम्नि-
 कल्पनमित्यादितद्विषयकार्थवादप्रतिषेधकस्मृतिवचन विरु-
 द्धंचइत्सो नादरणीयंपंडितैः अनुपपन्नत्वाच्चकथंतदनुपपत्तिरि-
 तिचेच्छृणुयुयतद्विरुद्धादित्यागुणविधायकवाक्यवत् नाग्नि-
 द्विरुद्धगुणविधायकवचनाभावाच्चतत्रगुणवादोपपत्तिः जगदु-
 त्पादकत्वादि तद्वाच्यधर्मविधानंतु तत्रयुक्तंवाच्यवाचकयोरभे-
 दश्रुतेः प्रत्यक्षावगताग्नि हिमभेषजत्वानुवादक वाक्यवत्
 नामपर वाक्यानां प्रमाणांतरावगतार्थानुवादकत्वाभावाच्च
 तत्रानुवादाख्यार्थ वादत्वोपपत्तिः श्रुत्यर्थानुवादकत्वंतुरमृति
 प्रमाणात्वे मूलं किंच यच्छ्रुतिं प्रमाणावगतस्य नाममहत्वस्य
 निर्वाधात्तद्वाचस्य निर्वाधं सर्वोक्कृतत्व मुपपद्यते विध्यऽ-
 सन्नियेन विधि शेषत्वोपपत्तिः प्रत्युत् पत्सूयते

ततद्विधीयते इतिन्यायात्तत्र विधिः कल्प्यते तदेवं श्रुति
 स्मृति महाजन वचन विरोधादयोक्ति कत्वाच्च तत्रार्थ-
 वादत्वासिद्धेर्वाध कांतराभावाच्च भगवन्नाम महत्व विषयक
 वाक्य संदर्भवोधितार्थस्य निर्वाधत्वनिश्चयात् तद्विरोधेन
 तद्वाच्यस्यतदपकृष्ट गुणविष्णवादि नामवाच्यावतारत्वा-
 सिद्धेः विष्णवादि विषयक कारणत्वावभासकानां जज्ञेविष्णु-
 रित्यादीनांतेषामपि महातेजाः रामोरतिकरः पितुः स्वयंभूरि-
 वभूतानां वभूवगुणवत्तरः सहिदेवैरुर्दीर्गास्य रावणस्यवधा-
 र्थिभिरर्थितो मानुषे लोके जज्ञेविष्णुः सनातनः इतिसहिरामो-
 जज्ञे कथंभूतो रामः विष्णुः व्यापकः गुणः सनातनः अनादि
 व्यापकइत्यर्थः इत्यंविष्णु शब्दस्य रामपदविशेषणत्वेनार्था-
 तरपरतया निर्वाधेनान्यथा सिद्धिर्निष्पन्नतरेत्य वधेयं संप्रदाय-
 विद्भिः श्रुतिस्मृति निर्धिरोधार्थावकलनतत्परैः शास्त्रौकप्रमाणा-
 वद्भिः पंडितैः यत्वेवनिर्णीयदर्शितमपीममर्थं न जानन्ति-
 ज्ञात्वापि नधारयन्ति नोपदिशन्ति च स्वशिष्यान्प्रतिश्रंध परं-
 प्रोपदिष्टार्थां छादितपरतत्त्व ज्ञान चक्षुषः परलोका नादरेणैहि
 कार्यं परतया पंडिता पसदाइत्यनादरणीयाः श्रुतिस्मृतिपुरवा-
 पर वाक्यनिर्विरोधार्थं निर्णायपूर्वकं तदनुष्ठानतत्परैः पंडितैः
 यत्तुवाल्मीकीये विष्णोरर्द्धमित्युक्तं तस्य तत्पुरवापरवाक्यनि-
 र्विरोधेनार्थैर्दृशो निषद्यते विष्णोः स्वरूपतो व्यापकस्य व्या-
 पकतेजो विशिष्टस्य चार्द्धैतेजः संकोचनेन तदाश्रयमात्रं श्री-

दशरथगृहे अप्रकाशितत्तेजस्कत्वात् स्वर्गारोहन समये तत्प्र-
कटीकरणञ्च अतएव तत्समये अथविष्णुर्माहातेजाः पितामह-
मुवाचहेत्येवमादयस्तत्प्रकटिततेजः सूचकोक्तयः संगच्छन्ते
प्रकाशापेक्ष्या प्रकाशिनः प्रधान्यादुक्तं महाभागमितिअथवा
विष्णवादि कारणस्य रामस्यतदूर्ध्वं भागत्वानुपपत्तेः सर्वव्याप-
कत्वेन सर्वनियामकस्य तस्यस्वव्याप्येननियम्येनकेनाप्यशक्य-
स्वराड नाच्च तद्विषयकार्द्धं शब्दस्वरखंडार्थपरत्वानुपपत्त्यास्था-
नार्थं परत्वेन विष्णवाद्याधार लक्षकत्वमुपपद्यते परमेपरार्द्धे-
पितुरूर्द्धमियायराज्ञोर्द्धं मियायत्यादि वेदवचनेभ्योप्यूर्द्धं शब्दस्य
स्थानवाचकत्वावगमात्तथा चविष्णोरूर्द्धस्थानं तत्लक्षितमा-
धारं आश्रयमितियावत् इत्येवमत्रस्यार्द्धशब्दस्यविष्णोराश्रया-
र्थकं त्वमुपपद्यते उपक्रमे विष्णुरात्मदानित्यत्र श्रीरामस्यवि-
ष्णवात्मत्वनिर्देशेनतदाश्रयत्वसूचनात् विष्णुत्वमुपजग्मि-
वानित्युपसंहारेतु तस्यविष्णवतारित्वेनतदाश्रयत्व स्फुटीकर-
णाच्च ब्रह्मणोरूपकल्पना ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवान्-
यत्परंब्रह्मयो ब्रह्माविष्णुरित्यादि वेदवचनैः श्रीरामस्य विष्ण-
वादि रूपित्वावगमाच्च तदेवं वाल्मीकीयेपि श्रीरामस्य विष्ण-
वादि कारणत्व निष्पत्त्या तत्संबन्धिनां तत्पत्त्यादीनामपि
तत्पत्त्यादि कारणत्वोपपत्तेः श्रियःश्रीर्भवेदग्रेत्यादि वाक्यानां
यथाश्रुतार्थकत्व निष्पत्तेः श्रियः श्रीः श्रीदेव्या अपिश्रीत्वोप-
लक्षिततच्छ्रेष्ठत्वे न तत्कारणत्वं तथाकीर्त्तिः स्त्रीलादेव्या

अपिकीर्तित्वेन तल्लीलात्वहेतुत्वे न तथावसुधायाश्च वसुधां
 श्रियः श्रींभृत्वत्सलामिति युद्धकांडेक्षितेः भूमिदेव्या अपि-
 भूमि देवीत्व हेतुत्वे न तत्तत्कारणात्वं श्रीजानक्या उपपद्यते
 तथाप्रभोः प्रभुरित्यत्रापि विष्णवादि कारणात्वात्तत्प्रत्यपि प्रभु-
 त्वं श्रीरामस्योपपद्यते अवतारस्य स्वकारणाभिप्रेतकार्यकारि-
 त्व मात्रेणैव तन्नियम्य त्वोपपत्तेः अत्रापरोऽतिप्रश्नं करोति ननु
 रामशब्दस्य परतत्त्व मुख्यनामधेयत्वे तरयैव प्रातीतिकबुद्धि-
 निर्वाक्तकत्वोपपत्तेः विष्णोपुत्रत्वमागच्छेत्यत्र आगच्छ विष्णो-
 भद्रंतेइत्यत्र च अथविष्णुर्महातेजाः इत्यत्र च जज्ञे विष्णु-
 सनातन इत्यत्र च भवान्नारायणोदेव इत्यत्र च ततः प्रति-
 ष्ठितोविष्णुस्वर्गेइत्यत्र च सर्वत्र विष्णवादि पदस्थाने रामपदं-
 किंनदत्तमिति चेच्छृणु नेत्यंकेन चित्किमपि प्रतिपृष्ठमद्या-
 पिपदांतरस्थाने पदांतरं किंनप्रयुक्तंस्मृतिकारैः श्रुतिभिश्चयेन-
 निः संसयं पदार्थबोधः स्यादिति किंतु सर्वैरपि शिष्टैराचार्यैस्ता-
 त्पर्या नुपपत्त्या संभवितार्थ वाक्य विरोधाच्च संभवितार्थ-
 वाक्यान्यर्थांतर परत्वेन नीतानि यथा आकाशादिवाक्येषु
 परमेश्वर लिंगवाहुल्य दर्शनात् अनन्यथा सिद्ध-
 लिंगेन श्रुतिवाधात् आकाश प्राणादिश्रुतयः परमेश्वरपरत्वेन
 नीता यथा च अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोतियः
 ससत्यासी च योगी च न निरग्निर्नचाक्रिय” इत्यत्रगौण
 सत्यासित्वमुक्तं “क्षेत्रज्ञं चापिमां विद्धीत्यत्रतात्पर्यानुपपत्त्या

मामित्यस्य मदात्मके लक्षणाकृता अहं ब्रह्मास्मीति अयमा-
 त्मा ब्रह्मत्येवत्वादिष्वपितयैवरीत्याब्रह्मशब्दस्य तदात्मके
 लक्षणाकृतान तु तत्र तत्तद्व्याख्यातूनप्रतिकेनापि श्रोत्रा-
 किमर्थं श्रुतिभिर्विद्यदादिरूढमाकाशादि पदं परमेश्वर परत्वेन
 प्रयुक्तं तु योगरूढं तद्विषयकं विष्णवादिपदं येननिः
 संशयं परमात्मबोधोभवेत्किमर्थं भगवतापि सगौणं सग्यासी
 गौणं योगी च क्षेत्रज्ञमदात्मकं विद्मीत्येवं नोक्तं अहं ब्रह्मा-
 त्मको स्मीतीदृशी श्रुतिश्चापि किंनामृदित्येवं न पृष्टं यथा
 त्वं पृच्छसि किमर्थं ' विष्णोपुत्रत्वमागच्छ जज्ञेविष्णुः सना-
 तनः । महार्णवेशयानोप्सुमांत्वं पूर्वमजीजनः । रक्षांविधास्य
 न्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानि ' ' त्यादीनिच परस्परविरुद्धा-
 र्थकान्युक्तानि परमर्षिणेति तस्मात्तवायं प्रश्नोयद्यपि निरर्थ-
 कः महाजनः परस्परा विपरीततयादृष्टांतपूर्वकं तत्प्रत्युत्तराला-
 भात्तथापित्वन्मनः सन्तोषाय किंचिद्वक्ष्यामः शृणु तदेकाग्रे-
 णमनसाभगवन्नान्यर्थवादानुपपत्तेः प्रत्युत्तन्निषेध श्रवणाच्च
 यथा श्रुतार्थकानि विष्णो ' नाम्नां सहस्राणां तुल्येषमहा-
 मनुः । जपतः हर्ववेदांश्चेत्यादीनि श्रीरामनाम्नो विश्वादि
 भगवन्नामान्तरेभ्यः सहस्रगुणाधिक्य प्रतिपादकानि श्रीराम-
 शब्दवाच्यस्य विश्वादि शब्द वाच्येभ्यः सहस्रगुणोत्कृष्ट
 त्वद्योतनेन रामविषयक विश्वतारत्व वचनानुपपत्ति सूचन-
 द्वारातदन्यथासिद्धि सूचयंति उदाहृत वाक्य संदर्भ सह-

कृतानां विशुद्धस्वमुपजग्मिवानित्यादीनां विरोधेनाप्युपपद्यते
 तेषां तादृशसहकारिरहिता नामन्यथा सिद्धिः साचान्यथा
 सिद्धिस्तैषां तत्तद्वाक्याविरुद्धार्थाकाङ्क्षिभिर्विद्वद्भिर्यथासंभव
 मुद्देत्यस्माभिर्यथा मत्यूह्यमानां तामवलोकयतावत् ' विष्णो-
 पुत्र त्वमागच्छकृत्वात्मानं चतुर्विधमित्यत्र जज्ञेविष्णोरेव
 प्रत्यक्षात् किञ्च विष्णुप्रतिरामंपुत्रत्वमापाद्यघातयते न रावण
 मित्येवमुक्ते श्रीरामान्तस्यतात्त्विकभेदप्रतीतिः स्यादतो न
 तथोक्तं किञ्च विष्णोर्पुत्रत्वमागच्छेत्येतावत्यैवोक्त्या स्वार्थं
 सिद्धेरन्यथातत्रात्मपदोपादा नस्यौय्यर्थापत्तेस्तदात्म्यं पदमन्य
 थानुपपद्यमानं तत्कारणां लक्षयतीत्यवगम्यते रक्षांविधारयन्भू-
 तानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति रामनिष्ठ विष्णु कारणात्
 द्योतकोपसंहार वाक्यानुरोधेनोपक्रमस्थात्म पदस्यान्यथा
 स्वार्थमनुपलभ मानस्य तत्कारणां लक्षकत्वापपत्तेश्च
 आगच्छ विष्णोभद्रंते इत्येवमादौ तु वशिष्टकृतना-
 म्नः सच्चिदानंदार्थक तदनादि नाम्नश्चोभयोः सारूप्येण-
 भेदानवगमात् कृतनाम्नो दशरथात्मज वाचकत्वलोकप्रसि-
 द्ध्याशास्त्रीय तत्परं ब्रह्मवाचकत्वाद्धादनेन तदज्ञानात्तुच्छानंद
 विषया ह्यादितद्वृष्टीनां शास्त्रावगत ब्रह्मनिरति शयानंदाज्ञा-
 नवत्तथात्मानं मानुषमन्ये रामंदशरथात्मज मिति स्वकंठतोपि-
 स्वमानुषत्व विषयकोक्त्या रामशब्दस्य तत्परत्वोक्त्या च
 तत्परब्रह्मपरत्वा ह्यादनाच्च आगच्छ रामभद्रं तेइत्येवमाद्युक्तिं

भिस्तद्विषयक मानुषत्वप्रतीत्यनिवृत्ते न तत्रतत्र वि गुणपद-
स्थाने रामेतिपदंप्रदत्तं स्वर्गगमनसमये पूर्वोपार्जितपुण्य निचय
जीवानामपिमहातेजस्त्वोपपत्त्या तेनपदेन विशेषि तस्यापि
रामपदस्य प्रातीतिकबुद्धिनिवर्त्तकत्वानुपपत्तेर्नत्रराममहातेजाः
इत्येवमुक्तं तथा भावान्नारायणोदेव इत्यत्रभवान् रामोदेवइत्यु-
क्त्यापितादृशबुद्ध्यनिवृत्ते किंचास्मिन् वाक्ये नारायणपदेनैव-
तादृशबुद्धिनिवृत्त्या एकशृंगवराहादि पदोपादा नस्यवैथर्यपत्ते
विशेषतः श्रीरामस्य नारायणादिरूपित्व द्योतनार्थक मिदंवा-
क्य मिहप्रवगम्यते महार्णवेशयानोप्सु मांत्वं पूर्वमजीजन
इति तथैवस्मरणात् उपनिषच्चरममंत्रेषु तथैव श्रवणाच्च
ततःप्रतिष्ठितो विष्णुः स्वर्गेइत्यस्य १त्युत्तरं तुतत्प्रतिष्ठितः
स्वर्गेपूर्ववद्रधुनंदन इत्यादिनापूर्वदत्तं तथाजज्ञेविष्णुःसनातन
इत्यत्र तेषामपिमहातेजाःरामोरतिकरः पितुः स्वयंभूरिवभूतानां
वभूत्रगुणवत्तारः सहिदेवैरुदीर्णास्य रावणस्यवधार्थिभिः
अर्थितोमानुषेलोके जज्ञेविष्णुः सनातनः इत्यत्रसहिदेवैरर्थि-
तोरामोमानुषेलोके जज्ञे आविर्वभूव कथंभूतः विष्णुःसर्व-
व्यापकः पुनः सनातनः अनादिः सच्चिदानंदार्थकरामनाम्नो
ऽनादित्वेन तद्वाच्यस्य सदानंदगुणकापरिच्छिन्नचिदात्मक-
स्यरामस्य ब्रह्मणोनादित्व निर्वाधादित्येवं रामपदस्य क्रिया-
न्वायत्वेनविशेष्यपदत्वं विष्णुपदस्य तद्विशेषणत्वमुपपद्यते
यस्मात्तस्माद्विष्णुपदस्य जज्ञेइतिक्रियापदेनान्वया भावात्

न विष्णोर्मानुषलोके आविर्भाव उपपद्यते अपिसच्चिदानंदार्थ
करामपद वाच्यस्य रामस्यैव इतिरामस्य रामाख्याभुविस्वा-
दिति तथैवश्रुतेश्च अत्रसनातन पदविशेषित्वेन रामपदस्यस्व-
वाच्य निष्ठ मूलकारणात् द्योतकत्वेपिवेदैक प्रमाणावतां शि-
ष्टानां वेदवचनानुरूप वचनवत्वयोग्यात् चिन्मयेस्मिन्महा-
विष्णौ जातेइत्यस्यानुरोधेनोक्तं जज्ञेविष्णुः सनातन इति
तत्रसनातनइति विशेषणमहदिति श्रौतविशेषणावच्चतुर्भुज
जगत्यालक विष्णवा विर्भावध्यावृत्तिद्वारातत्कारणस्यात्रावि-
र्भावत्वं द्योतयतिततस्त्वमसिदुर्धषस्तरमाद्भावात्सनातनात् रक्षां
विधास्यन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति विष्णुकारणपर-
वाक्ये सनातन पदस्मरणात्तत्रैव रामस्यविष्णुकारणात् द्योत-
नाच्च वेदेपिरामस्य ॐ योवै श्रीरामचन्द्रः सभगवान् योब्रह्मा-
विष्णुमहेश्वरइति विष्णुरूपित्व श्रवणाच्च तस्मात्समार्त्तं विष्णु
पदस्यापिश्रौत विष्णुपदवत् तद्व्यापकत्व गुणपरत्वागमात्
सहिजज्ञेविष्णुः सनातन इत्यस्य सहिरामः व्यापकः अनादि
सर्वव्यापकोरामः सच्चिदानंदार्थक रामपदवाच्यः प्रादुर्वाभूवेत्य-
र्थकत्व मुपपद्यते ननुवेदेनापि चिन्मयेस्मिन्परेरामे दशरथा-
त्मजेइत्येवं किंनोक्तं येननिः संशयंपरत्वबोधः स्यादितिचेन्-
मैवंशंकनीयं स्वतंत्ररवस्य तस्य नियोज्यानुयोज्या विषयत्वात्त
थापिवेदस्यदेवानां चपरोक्ष प्रियत्वान्न तथोक्तमितिब्रूमः तदि-
दंदुंसंत्तमिंद्रमित्याचक्षते परोक्षप्रियाइवहिदेवा इत्येवमादि

श्रुतिभ्यः परोक्षवादोवेदोयं परोक्षं च ममप्रियमित्येव मादिस्मृ-
 तिभ्यश्चवेद देवयोस्तथात्वावगमात् वेदेनरामशब्दस्य परतत्व-
 मुख्यवाचकत्वं गोपितमित्यवगम्यते तच्चकश्चिद्विशिष्टाधिका-
 रीजानातु न सर्वोपिजन इत्येतदर्थं ननुतत्सत्त्वेतद्गोपनत्वोपपत्ते
 रत्रतदभावातन्नास्तीति वक्तव्यमितिचेन्न श्रन्वर्थादिसंज्ञकः
 रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्या चष्टे तारकदीर्घामलमित्येव मादिभिस्त-
 स्यानादिसंज्ञकत्वेन परतत्वमुख्यवाचकत्वसूचनात् ब्रह्मा
 दीनांवाचकोयंस्वर्भूज्योतिर्भयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासतेजीवित्वेने-
 दमोयस्यइत्योमिति च ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्यारेफा-
 रुढा भूर्त्तयः स्युः सर्वावाच्यस्यवाचकः इत्येवमादिभिस्तस्य-
 प्रणात्रकारणात्वेन ब्रह्मात्मकत्वेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा श्रयत्वेन
 सर्वाशब्दवाच्यवाचकत्वेन च रामनारनः परतत्वपरब्रह्ममुख्य-
 वाचकत्वस्फुटीकरणाच्च विष्णोर्नाम्नां सहस्राणांतुल्य अनंता-
 भगवन्मंत्राः नानेनतुसमाकृताः विष्णोरेकैक नामैव जपतः
 सर्ववेदांश्चत्येवमाद्याभिःस्मृतिभिःस्तत्स्फुटीकरणाच्चननुवेदे
 नतद्गोपितं तेनैवतत्स्फुटीकृतं चेतिपरस्परं विरुद्धमिति चेन्न-
 कंडतस्तथानुक्तेस्तन्महात्म्य कथनद्वारातद्योतनाच्च तद्वाच्यस्य
 स्फुटमवतारित्वानुक्तेश्चयतश्चिन्मयंसिन्महाविष्णौ चिन्मय-
 स्यब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यत्र ब्रह्मणोऽवतारित्वां श्रूयतेमहाविष्णु-
 ब्रह्मशब्दयोः पर्यायित्वेन तन्मुख्यवाचकत्वं च प्रतीयते ननु-
 दाशरथ्याकृतेरनादित्वं महाविष्णुहरिशब्दयोस्तद्गुणवाचकत्वं

चकिं तुजातेदशस्थे इति वचनतस्तस्यकेवल मवतारत्वं रघु-
कुलेऽखिलं रातीत्येव मादिवाक्यानिरुक्तस्य रामशब्दस्यतद्वा-
चकत्वंच रमंतेयोगिन इतिनिरुक्तस्य रामशब्दस्यासाविति
सूचितदाशरथि परत्वेन तत्परब्रह्मावतारत्व सूचकत्वंचप्रतीयते
नत्ववतार्या कृत्यैवात्रतदाविर्भाव सूचकत्वमतः परोक्षेणतद्-
वतारित्व मुक्तमित्युच्यतेऽस्माभिः तस्यविशिष्टाधिकारिविज्ञे-
यत्वंत्वथमुपपद्यते कथमितिचेत् महाविष्णुब्रह्मादिशब्दानां
सामान्य शब्दत्वेन पशुछागन्यायतो विशेष शब्दो
पस्थापिते पर्यावसानत्व योग्यात्ते सर्वेपिकस्य चित्त्वसमा-
भ्यधिक महात्म्यवद्विशेष शब्दस्य वाच्ये पर्यावस्य तस्यैवाव-
तारित्वं बोधयति “ रामशब्दस्य तु प्रणवकारणत्व श्रवणां
विष्णवादि सहस्रनाम तुल्यत्व सर्ववेदसर्वमंत्र जपफलाधिक
फलप्रदत्वस्मरणां चान्यथानुपपद्यमानं ” स्ववाच्यस्य विष्णावा-
दि शब्दवाच्य कारणात्वं ज्ञापयति ” रमन्ते योगिन इति
वाक्ये श्रुतस्य सच्चिदानन्द वाचकस्य रामशब्दस्य “ दाश-
रथिगतपरब्रह्मावतारत्वसूचकत्वं तु नोपपद्यते ” चिन्मयेस्मि
न्महाविष्णौजाते दशस्थे हरावित्यनया प्रथमयैवर्चातस्य चि-
न्मय महाविष्णुत्वावतास्त्व स्फुटीकरणात् “ वाक्यान्तरेण
सूचितस्य वाक्यान्तरेण स्फुटीकरणोपपत्तावपि उपक्रमवाक्य
स्फुटार्थस्य ” वाक्यान्तरेण सूचनत्वानुपपत्तेः “ किंतु रमन्ते
योगिन ” इति वाक्यस्य रामशब्दनिष्ठानादि सच्चिदानन्दः

त्मक परब्रह्माभिधायकत्व द्योतनेन “सच्चिदानन्द ब्रह्म सर्वां
 ग वाचकत्व सूचनद्वारातदनादि मुख्यनामध्येयत्व सूचनेन
 तद्वाच्य रामनिष्ठावतारित्व सूचकत्वमुपपद्यते “ गुप्तार्थस्य
 सूचनत्वोपपत्तेः ” तदगतस्या साविति पदस्य तु रघुकुलेऽ-
 खिलन्तरातीत्येवमादिवाक्य निरुक्त गौणरामपदवाच्यादशर-
 थात्मजात्सच्चिदानन्दार्थक रामशब्दा भिहितस्य परब्रह्मणः
 पृथक् प्रतीति निवारकत्वेन तदैक्यबोधनद्वारादाशस्थ्या
 कृतिनामध्येययोरेव तदवतार्याकृति नामध्येयत्व सूचनद्वारा
 च स्वयमवतारिण एव रामस्यात्रावतारत्व सूचकत्वमुपपद्यते
 न तु पर ब्रह्मावतारत्वमात्र सूचकत्वं “ चिन्मयेस्मिन्महावि-
 ष्णौजाते दशस्थेहरावित्यनया तस्य तदावतारत्व स्फुटीकृत-
 त्वात् रघुकुलेखिलं रातीत्याद्याभिश्चादावेव तस्य परब्रह्मा-
 वतारत्व सूचनात् स्फुटार्थस्य सूचनत्वानुपपत्तिवत् “ वाक्यां
 तरेण सूचितस्यापि सूचनत्वानुपपत्त्या तस्य ” वाक्यांतरा-
 ज्ञाततदवतारित्व ज्ञापकत्वोपपत्तेः ” किंचशिष्टैरवतार्यवता-
 रयोः पूर्वोत्तरावस्थामात्रभेदांगीकारात् ब्रह्मणोऽद्वितीयस्य
 खण्डीभावानुपपत्त्या तन्न्यूनाधिकभाग नैमित्तिकावतार्यवता-
 रवचनानुक्ताच्च तत्तन्नामध्येय माहात्म्यन्न्यूनाधिक द्वारैव-
 तत्तद्वाच्यविषय कावतार्यवतारवचनोपपत्तेः भगवन्नाम्नामध्ये
 रामेतिनाम्नः सर्वशब्द सर्ववेदकारण प्रणवकारणत्वश्रुतेर-
 तोपि त्रिषवादि सहस्रनामतुल्यतत्स्मरणोपपत्तेश्च “ जपतः

सर्ववेदांश्च सर्वमन्त्रांश्च पार्वति । तस्मात्कोटि गुणां पुण्यां
 राम नाम्नैव लभ्यत इत्यस्याः रामशब्दनिष्ठ सर्ववेद सर्वे
 मंत्रजप फलाधिक फलप्रदत्वस्मृतेः तस्य प्रणावादि कारण
 त्वोपपादकत्वाच्च रामशब्द वाच्यस्य मन्त्रान्तर वाच्यावतारि-
 त्वमुपपद्यते किंचरामशब्द परत्वपर श्रुतिस्मृतियुक्ति सहकृतानां
 श्रीरामनिष्ठसर्वरूपित्वप्रकाशकचरममंत्रात्मकश्रुतीनामीदृशश्रुति
 स्मृति सहकारिहीनेभ्यो महाविष्णु हरिब्रह्मश्रुतिभ्यो वलीय-
 स्त्वेनवलवदनुरोधेन दुर्बलानां तासांगंतव्यतया गौणार्थकत्वो-
 पपत्तेः श्रीरामशब्दवाच्येतेसर्वे पिमहाविष्णवादि शब्दास्त
 तद्गुणा कर्मप्रकाशनद्वारापर्यावस्य तस्यैवावतारित्वं ज्ञापयती
 तीत्यमप्युपपद्यततेस्यसर्वोत्कृष्टत्वंकिंचाकाशप्राणादि वाक्येषु
 ब्रह्मलिंग वाहुल्यदर्शनात्बहूनामनुग्रहोन्याप्यःत्यजेदेकंकुलस्या
 र्थेग्रामार्थचकुलंत्यजेत्ग्रामंजनपदस्यार्थमात्मार्यसकलंत्यजेदित्ये
 वमादिन्यायात् अन्यथासिद्धलिंगेनार्थोत्तरंगंतव्यायाः श्रुतेर्मुख्या
 र्थवाधाच्चयथा काशादि श्रुतीनांभूताकाशादि परत्वनिरासेन
 परब्रह्मपरत्व मुपपादितं तथा त्रापि महाविष्णु हरिब्रह्मशब्द-
 वाच्यस्यासाधारणलिंगा श्रवणात् द्विभुजधनुर्धरत्वजानकी
 पतित्वादि रामशब्दवाच्यलिंग वाहुल्य दर्शनाच्च परतत्वस्या
 विद्याविरोधित्वेन मायिकद्विभुजत्वाद्या नुपपत्तेश्च बलात्तदंगी
 कारेचतुर्भुजत्वादिष्वपितदृष्टान्ते नमायिकत्वापत्तेश्चोक्तंरीत्या
 लिंगतः श्रुतिवाधाच्च बहुशब्दानां मुख्यषट्त्वाएकवाचकत्वानुप

पक्षेऽप्यत्र महाविष्णुब्रह्मादि शब्दानामन्यथा सिद्ध्या व्यापकत्वा-
दितद्गुण परत्वेन श्रीरामपरत्वोपपत्ते धनुर्द्धर द्विभुजादिमतः
परात्परस्य तस्यैकाकृतेरेव द्विविध रामशब्दवाच्यत्वोपपत्त्यावतारि-
णः सतः एवावतारत्वं चोपपद्यते इत्येवं कश्चिद्विशिष्टाधिकारी
जानाति न सर्वोपियतांद्यापि महाविद्वांसः इति जगति ख्याति-
गता आचार्यत्वाभिमानिनोपि महाविष्णुहरि शब्द श्रवण
मात्रेण दाशरथेर्विष्णुहर्ष्यवतारत्वं रामशब्दस्यावतार मात्रवा
चकत्वं च मन्यन्ते उपदिशन्ति च तथैव स्वशिष्यान्प्रतितेपितथैव
स्वशिष्यान्प्रतितेपितथैव स्वशिष्यान्प्रतीत्येवंगतानुगतिकाश्च
पिभ्रान्ताः न हिते श्रीरामशब्दश्रुतस्मृतेः शमाहात्म्ये किंकारणमि-
त्येवं संदिह्य सर्वेषां भगवन्नाम्नां सर्वपापदाहकत्वं मुक्तिप्रदत्वादि-
समानत्वश्रवणात्तथैव तत्स्मरणञ्चतयोस्तदाधिक्ये हेतुत्वं नोपपद्यते
श्रूयते स्मर्यते चतयोस्तत्राधिक्यं चेत्तदा तत्र तदाधिक्येपि कोहे-
तुरिति च संदिह्य तत्र मन्ते योगिन इत्यादि श्रुत्योक्तं रामशब्दनि-
ष्टाशेषसच्चिदानन्द स्वरूप परब्रह्मसाक्षात्वाचकत्वं तथा स्वभू-
ज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीस्वेनैव भासते ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदा-
ख्या इत्युपासितव्यं रेफारूढामूर्त्तयः स्युरित्येवमादिश्रुतिभिरु-
क्तं म्यद्रामशब्दस्य स्वप्रकाशज्योतिर्मयापरि रद्धिन्न चित्स्वरूपत्वे
न परब्रह्मात्मकत्वं च ब्रह्मविष्णुमहेशाद्याश्रयत्वेन तत्तत्कार-
णत्वं चेति हेतु त्रयंच विचार्य तेनैव हेतुत्रयेण तद्व्याच्यस्य सच्चि-
दानंदात्मकस्य परस्य ब्रह्मणः रामाख्यस्य परात्परतरस्य स्वनि-

त्यद्विभुजांघ्राकृत्यैवात्राविर्भावत्वं समशब्दस्य तन्मुख्यवाचक-
 ह्वंसर्वोक्तुष्टवाच्य तादात्म्य संबंधस्यैवतद्वाचक सर्वोक्तुष्टत्वे
 हेतुत्वं च जानन्त्यतोविष्णु हर्यादि शब्दश्रुतिमाश्रित्य “ तस्यै-
 वावतारत्वं ” मन्यन्ते न च तत्पूर्वापर श्रुति विरोधेन तदुपप-
 द्यते “ भोक्ता भोग्यं प्रेरितारं च मत्वा सदापश्यन्तिसूरयइत्या-
 दि श्रुत्यंतर विरोधे नायमात्मा ब्रह्मग्रहं ब्रह्मरामीत्यादिश्रुति
 गत ब्रह्मशब्दस्य ब्रह्मात्मके लक्षणकारणात्तासां श्रुतीनांमद्वैत
 परत्वानुपपत्तिवत्तदितु चिन्मयेस्मिन्महा विष्णौ जज्ञे विष्णुः
 सनातनः विष्णोपुत्रत्वमागच्छेत्त्यत्रविष्णुमात्र श्रुतिमात्रेण विष्णुः
 कारणात्वंस्वीक्रियतेतदाहं ब्रह्मरामीत्यादी नामपिश्रुतिमात्रेण
 द्वैतार्थपरत्वंस्वीकार्यमितितेनश्रीरामपरत्वहानिरिवद्वैतरयविशि-
 ष्टाद्वैतस्यापिहानिः स्यात्तयस्मात् अद्वैतवादिभिरपिभोक्ता भो-
 ग्यं प्रेरितारं च मत्वाज्ञाज्ञावजावीशानी शानावित्यादीनां स्फुटं
 तद्वैतार्थं वादिनीनां श्रुतीनां यथाश्रुतार्थं कदांमंतव्यंनत्वौपा-
 धिकत्वं तेनतेषामप्यद्वैत वादहानिर्भवेत्तस्माद्यथाग्यायानुग्र-
 हीत श्रुत्यंतरविरोधेनासां श्रुतीनां ब्रह्मात्मैक्य परत्वनिरासेन
 ब्रह्मशब्दस्य ब्रह्मात्मके लक्षणयाहं ब्रह्मात्मकोस्मीत्येवंद्वैतार्थं
 परत्वं विशिष्टार्थं परत्वं चोपपद्यते वैष्णवैः अद्वैतपरैस्तु यथा
 अहंब्रह्मास्मि अयमात्मा ब्रह्मेत्यादि श्रुतिविरोधेन भोक्ताभोग्यं
 प्रेरितारमित्यादीनामौपाधिकभेदपरत्वमंगीकृत्याद्वैतार्थपरश्रुति-
 भिरेकवाक्यतासिद्धयेभेदपर श्रुतीनामपि तात्पर्यतोऽद्वैतार्थपर-

त्वमुपपद्यते तथैव न्यायानुग्रहीत श्रुतिस्मृतिविरोधेन तेषां उप-
 क्रमादिश्रुतविष्णुहर्ष्यादिशब्दानामपि विष्णुकारणत्वरत्न-
 निरासेन गौणार्थक तथा श्रीरामनिष्ठावतारित्व पर्यवसायि-
 त्वं यथास्माभिरसङ्कृदुपपादितं तथैव मन्त्रव्याविदिद्धिः सर्वेषां स-
 मानार्थक श्रुतिस्मृतिवाक्यानां तद्वलावलविचारेण गौण-
 मुख्यार्थकत्वद्वारैक वाक्यत्वोपपादनकुशलैः सत्संप्रदाय-
 विद्धिः तदेवं चिन्मयतत्त्वावतारि त्वेनावतारत्वेचैकरूपत्वं
 सर्वव्यापकत्वादि गुणविशिष्टत्वेन सर्वोत्कृष्टत्वं स्वाश्रित
 दुःखहारित्वेनातिकारुणिकत्वं च निर्दिश्याथ तस्य सच्चि-
 दानंद ब्रह्मनिः शेषवाचकत्वेन रामेति मुख्यनाम-
 ध्येयमस्तीति प्रकटयितु मादौ श्रीदशरथगृहाविर्भावानन्तरं तस्य
 रामेत्याख्या बभूव पूर्वतु विष्णुवादि संज्ञासीदित्येवं केवलमंध-
 परं परोपदिष्टार्थं बहुमन्यमानानां सूक्ष्मार्थं विचारहीनानां श्री-
 रामचन्द्रन्यूनत्वदृष्टीनां तादृशमतिभ्रान्तिनिवृत्त्ययेकतिधा श्री
 रामशब्दनिरुक्त्या तदभिमतार्थं मुक्त्वापश्चाद्भगवन्नामांतरगौ-
 णत्वं प्रकाशिकया सच्चिदानंदार्थक श्रीरामनाममुख्यनिरुक्त्या
 तन्मुख्यत्वं प्रकाशयामासुः रघुकुलेखिलं रातीर्यारम्भ परंब्रह्मा
 भिधीयते इत्यंताः श्रुतयः

रघुकुलेखिलं रातिराजतेयो महीस्थितः ।
सरामइतिलोकेषु विद्वद्भिः प्रकटीकृतः ॥ १ ॥

रामनामनिरुक्तिमाहश्रुतिः अखिलंरातीत्यादि ना अत्र-
रामनाम्नांदेनिरुक्ती अभिमतेएकातुरातीत्यर्थं केराशब्दे मही-
स्थितइत्यर्थके मकारेयोजितेसतिरामोभवति अपरातुराजतेइत्य-
र्थके राशब्देमहीस्थितइत्यर्थके मकारेयोजितेसतिरामोभवति
अत्रैषाक्षरयोजनायश्चिन्मयोऽरघुकुले आविर्भूयरातिददात्यखिलं-
भक्तानामभीष्टं तथायश्चिन्मयोभक्ताभीष्टप्रदोराजते महीस्थितः
सन्सरामइतिलोकेषुसर्वेषु तन्निवासिजनेषुविद्वद्भिः तत्स्वरूप-
गुणादियाथात्म्यविद्भिः प्रकटीकृतः तादृशविद्वद्वाक्यद्वाराते-
लोकास्तस्यरामेति संज्ञां ज्ञातवन्त इत्यर्थः अक्षर साम्यादिदं
निरुक्तिद्वयं अत्रचिन्मयः महीस्थितइत्याभ्यांपरतत्वस्यसुलभ-
त्वेन सुसेव्वत्वंमहीस्थितः सन्निखिलं रातीत्याभ्यांतु सुलभ-
त्वेसत्यखिलेष्टप्रदत्वात् अखिलाभीष्टप्रदानाय सुलभीभूत-
त्वाद्वा आश्रयार्हत्वंच तथामहीस्थितः राजते इत्याभ्यांतत्स-
माभ्यधिक राहित्य सूचनेननतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते
इत्यस्याः श्रुतेर्विषयत्वंच दर्शितं तथाविद्विद्भिः प्रकटीकृतः
इत्यनेनतस्य स्वभक्ताखिलाभीष्टप्रदत्वं मद्वांप्रकाशमानत्वंच

रामेति संज्ञायां निमित्तमुक्तं भवति एवंतथारासस्य रामाख्या-
 भुवि स्यादित्ये तत्पर्यंतं तद्गौणरामाख्या प्रवृत्तिहेतुवत्तद्गु-
 णादयोदृष्टव्याः तत्रचवक्ष्यमाणस्यानादि सिद्धस्य रामशब्द-
 स्य वाचिचिन्मयेपरतत्वे अत्राविर्भूते सतितद्गौणस्यरामेति
 नामधेयस्य प्रवृत्तिहेतवस्तदीय गुणादयोदर्शिता रघुकुलेखिलं
 रातीत्यारभ्य रामनामभुविख्यातं तथा रामस्यरामाख्याभुवि-
 स्यादित्येतेनतत्रापि चिन्मयतत्वस्यभुव्याविर्भावानंतरं तदी-
 यगुणकर्मप्राकट्यं निमित्तीकृत्य विद्वद्भिस्तस्य रामेति संज्ञा-
 प्रकटीकरणत्तद्गौणरामनाम सुसादित्वप्रसक्तेस्तत्संबन्धा-
 त्त्वाच्च्येपितदौपाधिक सादित्वप्रसक्त्यावतारत्वोक्तिः संग-
 च्छते अन्यथा त्राऽसूचितावतारत्वस्यतदुपवृंहणभूतेतिहास
 पुराणादिषु तदवतारत्वोक्तिर्नोपपद्यते यद्यप्यवताराणामपि पुनः
 पुनराविर्भावतिरोभावश्रवणे नानादित्वोपत्त्या तद्गुणाद्यावि-
 ष्करणास्याप्यनादित्वोपपत्तेर्गौणस्यापितन्नाम्नोऽनादित्वमुप-
 पद्यते इति नोक्तदोषप्रसक्तिः तथापि रघुकुलेखिलं रातिस
 रामइतिलोकेषु विद्वद्भिः प्रकटीकृतः इत्यादि वचनमवलं-
 व्यतथोच्यते स्माभिस्तदुपवृंहकैः पौराणिकादिभिश्च वस्तु-
 तस्तु अथतत्त्वत इत्यनेन तद्विधिविधनामनिरुक्तिपरवाक्य
 मध्याभूतेन तद्विभक्तवचनेनैव रामनाम्नो द्वैविध्यं सूचयित्वा
 स्वपूर्वतनैर्वाक्यैरामनाम्नो गौणत्वं स्वोत्तरतनेन रमन्ते योगिन
 इति वाक्येन तस्य मुख्यत्वांच सूचयित्वा तद्वाच्यस्वरूपपरत्वेन

तत्तदात्म्यं प्राप्स्यात्तन्मुख्यवाचकत्वं प्रकाशयच्चिन्मयेरिमन्
 तथारामस्य रामाख्ये त्याभ्यां सूचितावतारित्वस्यापिचिन्मयस्य
 रामस्य सच्चिदानन्दार्थकं मुख्यरामनामवाच्यत्वे नावतारित्वां
 तथागौणं रामनामवाच्यत्वेन गुणादिप्राकट्यं गुणक्रियाव-
 त्यारोप्य तस्यावतारत्वं भुव्यवतरणाच्चावतारत्व मित्यवतारि-
 णः सतएवतस्य स्वयमवतारत्व मूपक्रमश्रुतिभिः सूचितमु-
 त्तरतनाः श्रुतयः प्रकटयामासुः उपासकानांकाय्यार्थं ब्रह्मणो
 रूपकल्पनेत्यादयः प्रकारान्तरेण रामनामनिहक्तिमाहराक्षसाइति

राक्षसायेन मरणायांतिस्वोद्रेकतोथवा ।

रामनाम भुविख्यातमभिरामेणवायुनः ॥२॥

येनहेतुनाराक्षसाः स्वोद्रेकतः स्वस्य शक्त्याद्यतिक्रम
 हेतुभूतेनोद्रेकतः श्रीरामनिष्ठस्वाधिक्यतः स्वाधिकेन मरणां-
 यांति म्रियन्ते भगवता मारिता इत्यर्थः तेनरामनामभुविख्यातं
 राक्षसार्थके राशब्दे मरणंयांति इत्यर्थकेमकारे योजिते
 सतीयं निहक्तिः अनेन श्रीरामः स्वभक्तानिष्ठ
 कारिणः क्रमक्रोधादीन्नाशयतीति सूचितंभवति रामनाम-
 निरुक्त्यंतरमाहअभिरामेणेति अभिरामेणसुंदरेण वपुषावा
 तस्य रामनामभुविख्यातं तथाचवपुषारामःसुंदरइति रामश-
 ब्दार्थः एतदभिप्रेत्य कालिदासेनोक्तं रामइत्यभिरामेणवपुषा-
 तस्यनोदितः नामधेयंगुरुश्रुते जगत्प्रथममंगलमिति एतेन भग-

वक्ष्यामांतराणां स्ववाच्यसौंदर्यप्रकाशकत्वाश्रवणात् श्रीरामना
 मस्तुस्ववाच्यसौंदर्यपरत्वस्यात्रापिश्रवणात् श्रीरामशब्दवाच्ये-
 सर्वोत्तमशृंगारसम्पत्तिः सूचिताभवति उपवृंहयामासचेममर्थ-
 भगवान्वाल्मीकिः सदैवप्रियदर्शनइतिसर्वलोकप्रियः साधुरिति
 चचन्द्रकांताननं राममतीवप्रियदर्शनं रूपौदार्यगुणौः पुंसांदृष्टि-
 चित्तापहारकभितिरूपसंहननं लक्ष्मीसौकुमार्यसुवेषतां ददृशु-
 र्विस्मिताकारा रामस्यवनवासिनः इत्यादिनाचपाद्मेपितथैवोक्तं
 पुरामहर्षयः सर्वेदंडकारण्यवासिनः दृष्ट्वारामंहरितत्रभोक्तुमै-
 च्चन्सुविग्रहमिति रामनामनिहृक्त्यंतरमाह ।

राक्षसान्मर्त्यरूपेणाराहुर्मनसिजंयथा ।
 प्रभाहीनास्तथाकृत्वाराज्यार्हाणांमहीभृताम् ।३
 धर्ममार्गचरित्रेणा ज्ञानमार्गच नामतः ।
 तथाध्यानेनवैराग्यमैश्वर्ययस्यपूजनात् ।
 तथारामस्यरामाख्याभुविस्यादथतत्त्वतः ॥४॥

राक्षसानिति राहुर्ग्रहणकालेमनसिजं चन्द्रयथाप्रभा-
 हीनं करोति तथा राक्षसान् रावणादीन्मर्त्यरूपेण मर्त्यरूपमिव-
 रूपयस्यतेन प्रभाहीनाःकृत्वाराज्यार्हाणांमहीभृतां सूर्यसोमवं-
 श्यानांराज्ञां ३ धर्मेति चरित्रेणधर्ममार्गनामतःज्ञानमार्गध्या-
 नेनवैराग्यंपूजनादैश्वर्यं रातिददातिचिन्मयो भगवानितिकार-

णात् रामस्यअनादिसिद्धसच्चिदानंदार्थक रामस्यस्यचिन्मयस्य
रामाख्या उक्तगुणनैमित्यकारामेतिसंज्ञाभुवि पृथिव्यांतदुपल-
क्षित लोकत्रयेपिवास्यादित्यन्वयः अत्रतथारामस्यरामाख्येति
श्रुत्यानादिभूत सच्चिदानंदार्थक रामनामकरयापि चिन्मयस्ये-
दृश गुणक्रियानिमित्ता रामाख्याभुविरयादित्यर्थकया नादि
सच्चिदानंदपरब्रह्मवाचक रामपदवाच्यस्यावतारित्वं तस्यैव
दशरथविषयेवतीर्णस्य तद्गुणकर्मार्थकरामपदवाच्यत्वेनावतार-
त्वंच ज्ञापितंभवति अन्यथातथास्य विष्णोस्तथास्यहरेर्वारामा
ख्याभुविस्यादित्येवं वक्तव्यात् रातेः कर्त्तरिमप्रत्यय औणा-
दिकः अत्राराकारमकारयोश्चत्वारोऽर्थाः राक्षसान्मर्त्यरूपेणो-
त्थेकः राहुर्मनसिजंयेथति द्वितीयः राप्रभातयाहीनानितितृती-
योर्यः कथंरादीसाः वितिधातु सूत्रानमकारस्तुलयः रमृतः
इत्यभिधानाच्च एषां त्रयाणामेक एव तात्पर्यः चतुर्थस्तु राज्या
र्हाणामर्हीभृता मितिचरित्रादि नाकथंराज्ञांधर्मादिसिद्धिरिति
चेदुच्यते चरित्रंनामसदाचारः सचधर्महेतुः श्रीरामस्य-
सदाचारं दृष्ट्वा श्रुत्वाचराजानोपितथाचरंतितेनधर्म उत्पद्यते
अर्थपंचक बोधनपूर्वकं परमात्मपरस्यरामनाम्नो नवरतम-
र्थानुसंधान पूर्वकं जापेनतेषां राज्ञां स्वरूप परस्वरूपो-
पायस्वरूपोयेयस्वरूपस्वपरं संबन्ध स्वरूप तत्तद्विरोधिस्वरूपथा-
थात्स्यज्ञानमुत्पद्यते सर्वविदकारणप्रणवकारणस्य रामनाम्नः
सकलवेदमूलत्वात्वेदानांतुस्फुटमर्थपंचकबोधकत्वात्कारणविज्ञा

नेनकार्यं विज्ञानस्य श्रुत्यंतरोक्तत्वाच्च रामनामार्थं विज्ञानेन तत्कार्यभूत सकल वेदार्थं विज्ञानंभवतीत्यवगंतव्यं रामनाम्नः स्वस्वरूपादिवोधकत्वं स्फुटीकरिष्यामि क्रियाकर्मेज्यकर्तृणामर्थं मंत्रोवदत्यथेत्यादि मंत्रार्थपरवाक्यार्थं वर्गानसमये वेदानां त्वर्थपंचकपरत्वमभियुक्त वाक्यादत्र गम्यते प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपंप्राप्तुश्चप्रत्यगात्मनः प्राप्युपायं फलंप्राप्तेरतथा प्राप्ति विरोधिनः वदन्तिमकलावन्दाः सेतिहासपुराणकाः मुतयश्च महात्मानोवेदवेदांगवेदिनः इत्येतस्मात्तथा नामात्मकरय मंत्रस्याप्यर्थपंचक परत्वं तद्वचनादवगम्यते प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूपं प्राप्तुश्चप्रत्यगात्मनः प्राप्युपायंफलं प्राप्तेरतथा प्राप्तिविरोधिनः ज्ञातव्यमतेदर्थानां पंचकं मंत्रवित्तमै रित्येतस्मात्त थाति सुन्दरश्रीरामविग्रहध्यानेन परमानंदानुभवातेषां विषयेभ्यो वैराग्यं तथा श्रीरामतापनीयाद्युक्तप्रकारेण श्रीरामपूजनात्तेषामैश्वर्यमिति अत्रये श्रीरामचरित्रादिश्रवणानुष्ठानादिरतास्तएव राजानो धर्मादि संपन्ना नान्येतेषां तच्चरित्रादिरत्य भावेन धर्माद्यनुपपत्तेः तदनुत्पत्तौराज्यार्हत्वासिद्धेः किंचश्रीरामतापनीयश्रुत्याज्ञापनात् राज्यार्हाणां महीभृतां श्रीरामचरित्रश्रवणात्चरणां तन्नामार्थानुसंधानपूर्वकं तज्जपस्तद्द्व्यानंतत्पूजनं चावश्यं मेवकर्त्तव्यं प्रजानांच तदगुणगामित्वात्ताभिरपियथोचितं तत्सर्वं कर्त्तव्य मिति सर्वैरपि प्राणिभिस्तद्योग्यतावद्भिः श्रीरामएवोपास्यः इतिश्रीरामतापनीयश्रुतीनामभि

प्रायः एतदभिप्रेत्योक्तं सुरोऽसुरोवाप्यथ वानरोनरः सर्वात्म-
नायः सकृतज्ञमुत्तमं भजेतरामं मनुजाकृतिं हरिं यउत्तरानन-
यत्कोशलान्दिवमिति किंचराक्षसायेन मरगांयांत्युत्कापिपुन-
र्राक्षसानमर्त्य रूपेणेत्युत्तया श्रीरामस्य स्वभक्तद्रोहि विनाश
आग्रहातिशयोदर्शितो भवति एवांघुकुले श्रीमहाराज दशस्था
विषये तदाविर्भावानंतरं स्वभक्ताभीष्ट प्रदत्त स्ववपुरभिराम
त्वरक्षसमारणात्वादितद्गुणकर्म निमित्ता रामस्यरामाख्यायथा
विद्वद्भिर्भुविप्रकटीकृता तथा तादृशीभिर्निरुक्ति गिःप्रवाश्य
अथानंतरं तत्त्वमवाधितस्वरूपं यत्सच्चिदानंदात्मकं परंब्रह्म
ततः ब्रह्मात्मकत्वात् सच्चिदानंदैक वाचकत्वाच्च यथारामस्य
रामाख्यानादितः सिद्धांततथा तादृश्यानि हत्तयाप्रकाशयितु-
माह अथ तत्त्वत इति अथगौणरामनाम निरूपणानंतरं तत्त्वत
इति तत्त्वं सच्चिदानन्दात्मकं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म
आनन्दो ब्रह्मेत्येवमादिश्रुतिभ्यः ॐ यां वै श्रीरामचन्द्रः
स भगवान् यः सच्चिदानन्दाद्वैतैक रसात्मेति चरममन्त्राच्च
तत्त्वस्वरूपं पुरुषं पुराणं स्वतेजसा पूरित विश्वमेकमिति
श्रीरामस्य तत्त्व स्वरूपत्व स्मृतेश्च तत्त्वत इति ल्यव्लोपे
कर्मणि पंचमी सच्चिदानन्दं तत्स्वरूपमधिकृत्येत्यर्थः पूर्वं
तद्गुणकर्मनिमित्तीकृत्य रामस्यरामाख्या यथा तथा प्रकटीकृता
अथानन्तरं सच्चिदानन्दात्मकम् तत्स्वरूपमधिकृत्य तत्स्वरूप
वाचकत्वेन तत्तादात्म्यभावेन तदाचकतया यथारामस्य

रामाख्यानादि सिद्धा अन्वर्थादिसंज्ञकइत्यत्रादि संज्ञकत्वेन श्रुता तथा तादृश्यानिरुक्त्या प्रकाशयते रमन्ते योगिनइत्या-
नया तत्र च सत्यं ज्ञानमनन्तां ब्रह्म यः सच्चिदानन्दात्स्ये
त्याद्यामुपरतत्वस्यानन्तसच्चिदानन्दरूपत्वश्रवणात्तथात्रब्रह्मा-
त्मकाः सच्चिदानन्दाख्या इत्युपासितव्यं चिद्धाचकोरकारः
स्यात् सद्वाच्याकार उच्यते मकारानन्द वाचीस्यात्सच्चिदान-
न्दमध्ययमित्येवमादिश्रुति स्मृतिषु रामशब्दस्य सच्चिदानन्द
ब्रह्मात्मकत्व तदाख्यातृत्व श्रवणात्समरणाच्चोभयत्र वाच्य-
वाचकयोः सर्वांशां साधर्म्यावगत्यापरतत्वे रामशब्दमुख्यवा-
च्यत्वानुरूपान्तां राम शब्देच सत्याद्यात्मकपरत्वमुख्यवाचकत्वा
नुरूपता मवलोक्यश्रुतिः स्वकंठतः एवोभयोर्मुख्य वाच्यकत्वं
स्फुटयामास रमन्तेयोगिनोन्ते सत्यानन्देचिदात्मनि इतिरामपदे
नासौपरंब्रह्माभिधीते इतियत्रानन्तेसत्यानन्दे चिदात्मनियोगिनो
रमन्तेससत्यानन्द चिदात्मारामइतिमुमुक्षुवस्थायांमुक्त्वावस्था-
यां चयोगिरतिस्थानत्वे नतदुपायोपयेभूतंसत्यानन्दं चिदात्मकं
वृहद्गुणयोगि परतत्वं रामशब्दमुख्यवाच्यं उक्तार्थकोराम-
शब्दस्तु तन्मुख्यवाचक इत्यर्थः यदितूपक्रमवाक्य श्रुतयो-
र्महाविष्णुहरिशब्दयोर्द्वयोस्तदन्यतरस्य वाचिन्मयतत्वमुख्य
वाचकत्वं रामशब्दस्यत्ववतारमात्र वाचकत्वं श्रुतिभिप्रेतं
स्यात्तदा अथतत्त्वत इतिद्विविध भगवन्नाम विभाजकवच-
नात्पूर्वं रघुकुलेखिलां रातीत्याद्याभिः गुणकर्म पररामशब्द

निरुक्त्या तद्वाच्यस्यावतारमांत्रत्वंप्रकाश्य तदुत्तरत्रतदवतारि
नामनिरुक्तिपुरावेवेष्टि सकलयस्माच्चिद चिदात्मकं जगत्तस्मा-
द्विष्णुपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते इतीदृशीयरमाद्दुःखमत्रिघ्ना-
दिभक्तानां हरतिस्वयं तस्माद्धरिपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते
इतीदृशीवाश्रुतीः स्यात्तनुरमंतेयोगिनो नंते इतीदृशी तस्माद्विद्वं
गुणानाममुष्यनामनिरुक्तिपरश्रुति मध्यगतंतद्विभाजकवचनं
अथतंतवत् इतीदंतत्पूर्वतनं इतिरामस्यरामाख्याभूविश्यादिति-
यंश्रुतिः तदुत्तरतनाच रमंतेयोगिनइतीयंश्रुतिरन्यथानुप्रपद्यमा-
नासच्चिदानंदार्थकस्य रामशब्दस्याद्वितीयमूलकारणपरं ब्रह्म-
संवांगाभिधायकत्वेन तन्मुख्यबान्चकत्व मुपपादयित्वोपक्रमश्रु-
तयोर्महाविष्णु हरिशब्दयोस्तद्गुणार्थकत्वेन तद्गौणनामत्वं
तद्वत्तन्नामांतराणामपि तद्गुणकर्मार्थकत्वेन तद्गौणनामत्वंमुप-
पादयती त्यवगन्तव्यम् नचगौण रामनामभिस्तस्य दाशरथि-
त्वमांत्रवोच्यतेऽतस्तैस्तद्विषयिका प्रातीतिकमनुष्यत्व बुद्धिर्न-
निर्वृत्तेऽतोरमंतइतीयंश्रुतिः सच्चिदानंदार्थक रामनामनिरु-
क्त्यातद्वाच्यस्यपरब्रह्मावतारत्वं ज्ञापयतिदाशरथि त्रिषयक
प्रातीतिकमनुष्यत्व बुद्धिनिवृत्तये इत्याशंकनीयं चिन्मयैरिम
महाविष्णौ जातेदशरथेहरा वित्यनया प्रथमयैवश्रुत्या दाशरथे-
श्विन्मयमहाव्यापक परब्रह्मावतारत्वबोधनेन तद्विषयकप्रातीति
कमनुष्यत्वबुद्धिनिराकरणात् अतोरमंतेयोगिन इत्यस्यातन्नि-
ष्ठावतारित्व प्रकाशनेनैवसार्थक्योपपत्तेः अन्यथावेवेष्टि सकलं

यस्मात् यस्माद्दुःखमविद्यादि भक्तानांहरतीत्येवंवक्तव्यात्
यद्युपनिषत्सु ब्रह्मादिशब्दानांप्रणवस्थाकारस्य मकारस्यच
ककारलकारादीनामपि बहुमाहात्म्यंश्रूयतेसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्म-
नारायणः परब्रह्मसकलं ब्रह्मैवतत्नृसिंहोब्रह्म ॐ मित्येतद-
क्षरंसर्वं अकारोवैसर्वा वाक्मितेरपीतेर्वाकादापः लात्पृथिवी-
त्येवं तेनतेषांशब्दानां परतत्वपरत्वमवगम्यते तथापि ब्रह्म-
पर ब्रह्मादि शब्दानामनेकदेवता वाचकविशेषणत्वदृष्टेः प्रण-
वस्थानेकदेवतामंत्राणामादौ दृष्टेश्चपुराययोनित्वेन गायत्र्यादि
संस्कृतत्वेनच पूर्वशुद्धानां ब्राह्मणादीनांशोधकत्वेपि तदन-
धिकपर्यात्यंतमलिन शुद्राद्यशोधकत्वेन तदंशेप्रणव माहात्म्य
स्यवैयर्थ्याच्चब्रह्मादिशब्दानां प्रणवस्यचाकारमकाराद्यक्षणा-
चोच्चारणसमकालेकस्यापि विग्रहविशेषरथा पुरखात्तत्पांसामा-
न्यशब्दत्वोपपत्तेः सामान्यशब्दानांतुपशुशब्दस्य ह्यगशब्द-
द्वाराविशेषवस्तुनिश्चाय कत्ववत्स्वसमानार्थक विशेषशब्दद्वारा-
वैविशेषवस्तुनिश्चायकत्वोपपत्तेः कारणपरविशेषशब्देषुपुराम-
शब्दस्यैवसर्वोत्कृष्टत्व श्रुतेस्तत्तमृतेश्चतस्यस्वोच्चारणादि सम-
काले धनुर्द्धर द्विभुजाद्यवयविविग्रह विशेषानुभावकत्वाच्च-

१. देवतायावाचकोदेवतावाचका ना. १यणादिः तस्यविशेषणत्वं

२. पूर्वशुद्धेनहेतुदयस्य संबन्धः ।

३. कारण परसामान्यशब्दाः कारणपर विशेष शब्दाश्च तत्रकार-
रण परविशेषशब्देषु ।

तस्यैवप्रणवकारणत्व श्रुतेः जलादिकारणीभू ककारलकोरा-
घक्षरकारणभूतयोरकारमकारयोस्तदवयवत्व दृष्टेश्चतदवयवत्वे
सत्यपितयोः रेफाश्रितत्वश्रुत्यारेफा पकृष्टत्वोपपत्तेश्चमंत्रार्थ
पराभिः श्रुतिस्मृतिभिः रेफस्यश्रीरामपरत्वावगमाच्च ब्रह्मादि
शब्दानांप्रणवादीनां चरामशब्दद्वारैवपरतत्त्व नित्यविग्रह
निश्चायकत्वोपपत्तेः रामशब्दस्यैव तन्मुख्य वाच्यकत्वंप्रणवा-
द्यकृतार्थी कृन्शूद्रादिपापयोनि कृतार्थी कारणात्सर्वजीवाश्र-
याहत्वंचोपपद्यते ननुभट्टितिस्ववाच्यविग्राहानुभावकत्वात्
तद्बहुमाहात्म्य श्रवणाच्चकृष्ण नारायणादयोपिविशेषशब्दः
पर्यायवाचित्वेन रामसदृशाभाव्याइति चैन्नपर्यायवाचिष्वप्ये-
कस्यैवमुख्यत्वं दृश्यतेयतः यथाकृष्णविग्रहंप्रतिकृष्ण शब्दस्य
नारायणविग्रहंप्रतिनारायणशब्दस्यसत्त्वपिकृष्णस्यनारायणस्य
च बहुषुनामसुतथा तन्मूलकारणस्यस्वकार्य विग्रहवाचकाशे-
षशब्द वाच्यत्वेसत्यपिसाक्षात्तद्वाचकत्वं तद्विशेषनाम स्वक-
स्यरामशब्दस्योपपद्यते श्रूयतेचतथैव सर्ववाच्यस्यवाचकइति-
स्मर्यतेचतथैव विश्वरूपस्यतेराम निश्वेशब्दाहिवाचकाः
तथापिरामनामदैसर्वेषावीजम क्षयमितिनन्वेकविग्रहवाचकेषु-
बहुषुस्यादेकस्यमुख्यत्वं कृष्णविग्रहं प्रतिकृष्णशब्दरपेवनतुस-
मस्तभगवद्विग्रह वाचकेषुतस्यमुख्यत्व मुपपद्यते नारायणवि-
ग्रहं प्रतिकृष्णशब्दस्य कृष्णविग्रहंप्रति नारायणशब्दस्य
मुख्यवाचकत्वा नुपपत्तिवदिति चेत्सत्यमेवसमस्तभगवद्विग्रह

कारण विग्रहंप्रतिरामशब्दस्य मुख्य वाचकत्वं ब्रूमः न तु तत्कार्य-
विग्रहंप्रति तत्रैवं सति यथा सर्वेषां भगवत्स्वरूपावताराणां
तत्त्वतएक्या तत्तद्वाचकानां सर्वेषां परस्परं समस्ततद्विग्रहवाच-
कत्वेऽप्यस्य शब्दस्य येन तद्विग्रहो भगवद्विग्रहे तादात्म्यसंबन्ध-
स्तस्य तद्विग्रहंप्रति मुख्यवाचकत्वं तद्विग्रहांतरंप्रतितद्गुणमात्र-
कृतं तद्वाचकत्वं स्ववाच्यनिष्ठगुणकर्माधिक्यप्राकट्यकृतं
तन्माहात्म्याल्याधिक्यं च यथा कृष्ण शब्दस्य कृष्णविग्रहं-
प्रति मुख्यवाचकत्वं तत्तादात्म्यकृतं विष्णुशब्दस्य तद्व्यापकत्व
गुणकृतं श्रीकृष्णवाचकत्वं श्रीरामवाचकत्वं च तथा गौरीश्या-
पिरामवाचकस्य विष्णवाचकेभ्यः सहस्रगुणाधिक्यं स्मर्यते
वैष्णवेष्वपि मंत्रेषु राममन्त्रफलाधिकाः लौकिकवैदिकाशब्दा-
यं चित्संतिपार्वति नामानि रामचन्द्रस्य सहस्रतेषु चाधिक
मितियत् तत् श्रीरामनिष्ठ गुणकर्माधिक्य कृत मित्यवगम्यते
अनन्ता भगवन्मंत्रानानेन तु समाः कृताः श्रियो रमणसामर्थ्यात्
सौंदर्यगुणसागरादि त्यत्रानंतभगवन्मंत्रेभ्यः श्रीराममंत्राधिक्ये
श्रीरमण सामर्थ्यस्य तत्कर्मणः सौंदर्यगुणसागरत्वस्य गुणस्य-
च हेतुत्वस्मरणात्तथारामशब्दस्यापि कार्यविग्रहं प्रतिवाचकत्वं
तदभिरामत्वादि गुणकर्मकृतं कारणविग्रहं प्रतितन्मुख्यवाच-
कत्वं तु सत्यानन्द चिद्धनतत्स्वरूप वाचिकत्वकृतं तदभिराम-
त्वादि गुणकर्माधिक्य वाचिकत्वकृतं तद्गौरीवाचकत्वं च तस्यैक-

स्यैवगोणास्यै राशब्दस्य कार्यविग्रहपरस्यमाहात्म्याधिक्यंच
 परशुरामदाशरथि रामनाम महात्मानुसधानादव गम्यते
 तथा कारणपरामशब्दस्य ब्रह्मरूपभेदस्य सच्चिदानंदसंज्ञक
 त्वच ब्रह्मान्मकाः सच्चिदानंदाख्या इत्युयामि त्वयमित्यत्रश्रू-
 यते । अतएवतन्महात्म्याधिक्यं श्रूयते स्मर्यतेचनन्वत्र
 वाच्याधिक्यमथ वाचकाधिक्ये हेतुकारणात् अन्यत्र वाचका-
 धिक्यस्यवाचकाधिक्ये हेतुत्वस्वीकारादन्योन्याश्रयापत्तिरिति
 चेन्नवाच्यनिष्ठाधिक्यमथैववाचकाधिक्ये हेतुत्वात् वाचकमाहा-
 त्म्याधिक्यं त्वन्यथानुपपद्यमानं स्ववाच्यनिष्ठ वाचकांतर
 वाच्योत्कृष्टचंप्रकाशयतिकेवलंन तुसंपादयति वाचकस्यवाच्या
 श्रितत्वेन स्ववाच्योत्कृष्टत्वानुपपत्तेः एकागसंगिनीगंगायाव-
 येदखिलं जगत् अंगप्रत्यंग संख्यापि नामकिकर्तुं मक्षममि-
 तियन्नाम ससर्गवशाद्विवर्णानष्टम्भरौमृद्धिनन्गतौस्वराणां तद्रा
 मपादौहृदयेनिधायदेहीकथं नोर्ध्वगतिं लभेत इतिचवाच्यसंबं-
 धेनैव वाच्यकोत्कृष्टत्वस्मरणात् लोकेपिवाच्योत्कृष्टत्वापकृ-
 ष्टत्वनिमित्तमादरनादर पूर्वकं तद्वाचकोच्चारणं श्रूयतेयतः
 यत्पुरामत्वत्तोधिकं नाम यदुक्त्यैव पुमांस्तरेत् विनापिसेतुनि-
 र्माणमपारं भवसागरमि तिवाच्याद्वाचकाधिक्यंस्मर्यतेतत्तारय
 सर्वं जनसौलभ्यात् उच्चारणमात्रेणसंसारतारकत्वाच्चोपपद्यते
 तच्चतारकत्वंतस्यस्ववाच्यसंबंधकृतं अन्यथा परशुरामादिपरस्या
 पिरा मशब्दस्यभगवन्नामातरौत्कृष्टय श्रूयतेस्मर्यते नन्वे-

वंचेत्तदा मूलकारणात्त्वस्यैकनिष्पत्त्वात्तत्तादात्म्यसंबन्धिनएकस्यैव
नाम्नोजगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वोपपत्तेर्नृसिंहाद्युपनिषत् प्रकाशितस्य
नृसिंहादिमंत्रनिष्ठ जगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वस्य कागतिर्वहूनांतदनु-
पपत्तेरितिचेच्छृणुउपासकानांकार्यार्थं मूलकारणप्रकटिता-
नांतत्तद्विग्रहणां तादात्म्यगतस्य तस्यतस्यचनाम्नस्तत्तन्मुख्य
वाच्यकत्वं तत्तद्विग्रहचरित्रपरायास्तस्याउपनिषदः नृसिंहोप-
निषत् नारायणोपनिषत् गोपालोपनिषदित्येवं तत्तन्नाम्ना-
ख्यातित्वंच पुनः कार्यकारणयोरभेदात्कार्यविग्रहस्यतन्नाम्नोपि
विग्रहापेक्षयाऽपिशब्दप्रयोगाः जगदुत्पत्त्यादिहेतुत्वं चोपपद्यते
प्रकाशयिष्यंतिह्युप संहारमंत्राः जगत्कारणत्वेनान्यत्रश्रुतानां
विष्णुनारायण मत्स्यादीनामत्र श्रीरामरूपत्वेनतद्विग्रहविशेष-
तयातत्कार्यत्वं श्रीरामस्यतुसर्वरूपित्वेन सर्वावतारित्वमित्यत
उपक्रमेप्यवतारिचिन्मयतत्त्व मुख्यनामव्युत्पादनावसरेव्याप-
कत्वादितद्गुणार्थक महाविष्णवादि परनिरुक्तिं विहायसच्चिदा-
नंद तत्स्वरूपपर रामशब्द निरुक्त्या तादृशस्य रामशब्दस्य-
परतत्त्व मुख्याभिधायकत्वंप्रकाशयति रमंतैयोगिनइति

रमंतैयोगिनो नंते सत्यानंदे चिदात्मनि ।

इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते ॥५॥

सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मअनंदो ब्रह्मप्रज्ञानं ब्रह्मेत्यादि
श्रुत्यंतर श्रुतेऽनंतसत्यानंदगुणकेअपरिच्छिन्न चित्स्वरूपयेत्र-

स्यरामशब्दस्य साक्षात् स्वरूप वाचकत्वेनएकरथैव सच्चिदा-
 त्मकस्यपरतत्वस्या भिधायकत्वोपपत्तेः ब्रह्म परब्रह्मादिशब्दानां
 वाच्यविशेषाश्रवणेनसामान्यशब्दत्वोपपत्तेश्चसामान्यशब्दानां
 तुस तिसमानार्थकेविशेषोपस्थापकेविशेषेपर्यवसानस्य युक्तत्वात्
 मूलकारणाद्व्याघनिष्पत्त्या सर्वाशाखा प्रत्ययन्यायेन कारणा
 वाक्यगतशब्दानामेकस्मिन्पर्यवसानस्य युक्तत्वाच्चतत्र तत्रो
 पनिषत्सुस्ववाच्यस्य मूलकारणात्वाभिधायकैर्ब्रह्मादि शब्दैः
 सच्चिदानं दात्मकस्य रामशब्दाभिहितस्यदाशरथरेव सर्वोत्कृ
 ष्टत्वं बोध्यतइत्यवधेयं इष्टार्थसंयोगजाक्रीडारतिः
 अनयारम्यस्य रामस्य निरतिशयसौंदर्य वत्वेना
 त्यन्तरमनीयतयासगुणात्वं साकारत्वं निबोध्य रममा-
 णानांयोगिनां रुक्षत्वंचव्यावर्त्यते मत्यानन्दयोः स्वरूपसमा
 नाकारगुणात्वात् तदुक्त्या चिन्मयस्य राघवस्य सगुणात्वं
 अनंतइत्युक्त्या तत्सहरतेर्विच्छेदाभावेनैकरसत्वं च ज्ञापितं
 तत्रसत्यत्वंनाम सर्वादानामरूप विभागाहत्वंसर्वादा अवाधि
 तस्वरूपत्वं च आनंदत्वंतु सुखरूपत्वं तथाचब्रह्मण आनन्द
 रूपत्वात्तस्मिन्तरमण मानन्दावाप्ति रूपनया पुरुषार्थ एवेत्य
 नेन स्त्रियारमणवत् ब्रह्मणिरमणां नपुरुषार्थः सदैकरससुख-
 भावादित्यादिशंकांनिरस्ता अनंतत्वं नामगुणात्ः स्वरूपतश्च-
 त्रिविधपरिच्छेदरहितत्वं एतेनतत्रसर्वाव्यापकत्व सर्वाज्ञत्वादि-
 गुणानांस्वतः सिद्धत्वं सूचितंचिदात्म नीत्यनेनचितः

स्वप्रकाश ज्योतिरूपस्य विकारित्वा नुपपत्त्या प्रकृतिकार्य्य
शरीरसम्बन्धानुपपत्तेः तद्विग्रहस्यापिचिद्रूपत्वमवगम्यते श्रूयते
च तथैवमुद्रांज्ञानमर्यायामे वामेतजः प्रकाशनं धृत्वाव्याख्या-
ननिरतश्चिन्मयः परमेश्वरः इति किंच नहिविज्ञातुर्विज्ञातेर्विप-
रिलोपोविद्यते इत्यत्रविज्ञात्यायथा गुणांतराणां नित्यत्वंलक्ष्य
ते तथात्रसत्यानंद वचनंतदनं तवचनं चोपलक्षणां ज्ञानशक्ति
बलादीनां सत्यकामत्वादिगुणानांच अन्यथा तत्तद्गुणप्रयोजन
समये तेनतेन गुणेनविना तत्तत्कार्यासिद्धिकृतानंदभंगेन
तदानंत्ववाधात् सुखस्वरूपे ब्रह्मणि दुःखित्वप्रसक्त्या तत्र
संसारित्व मपिप्रसज्जेत किं चर्मणं क्रीडाविहार इतियावत्त-
स्य तत्कर्तृ विग्रहंतत्रापि तद्वाहुल्यं चविनाऽनुपपत्तेः परब्रह्मणः
तत्सार्द्धंविहरतांच सविग्रहत्वमुपपद्यते ननु ब्रह्मणो मुक्तजीवा
नांच साकार तानोपपद्यते तत्रदृश्यत्वोपत्त्या विनाशानुमान
प्रसक्ते रितिचेन्नआकाशवत् सर्वागतश्च नित्य इतिश्रुत्या वि-
नाशानुमानस्यवाधात् किंच तस्माद्वाएतस्मादात्मनः आका-
शः संभूत इति श्रुतेराकाशस्यापिजन्यत्वेन रूपवत्वोपपत्ते नीलं
नभ इतिप्रतीतेश्च साकारत्वेसति व्यापकस्य तस्य दृष्टांतीक-
रणात् द्राष्टांतभूतस्य ब्रह्मणोपिसाकारत्वे सति व्यापकत्व-
मुपपन्नतरं भावुकानां सविग्रहस्यैव युगपदाविर्भावाच्चतथा
च सर्वागतत्व श्रुत्याविनाशकानां कालादीनामपिव्यापकस्यव्या-
प्यभूतैस्तैस्तद्विनाशयत्वा नुपपत्त्या दृश्यत्वेसत्यपितर्यनित्यतो

पपद्यते किञ्चित्त्वयापिब्रह्मणोवृत्तिविषयत्वेन तस्यदृश्यत्वमुच्यते
 अपरञ्चदृश्यत्वमवलम्ब्यविनाशयत्वं सादित्वासाध्यते यैस्तन्मते
 दृश्यत्वमात्रमिथ्यात्वेहेतुरुतअस्तितद्विशेषोवाकश्चिदिति नाद्यः
 एषसर्वेषुभूतेषु गूढोआत्मा न प्रकाशते दृश्यतेत्वग्रयावुद्ध्या
 सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः आत्मावा अरे दृष्टव्यश्रोतव्य इति-
 तन्नित्यत्वाभिमत्स्य ब्रह्मणोपि दृश्यत्व श्रुतत्वप्रतिपत्त्यामि-
 ध्यात्व प्रसंगात् तरमाज्जन्यत्वे सतिदृश्यत्वं विनाशयत्वे हेतु-
 र्वाच्यः तथाचब्रह्मणो जन्यत्वाभावान्न तत्रविनाशयत्व प्रस-
 क्तिःनापिघटादि दृष्टान्ते नसावयवत्व मात्रंविनाशयत्वेहेतुर्वाच्यः
 तत्रसाध्ये विनाशयत्वे च जन्यत्वोस्योपाधित्व संभवात्साध्य
 व्यापकत्वे सतिसाधनाव्यापकत्व मुपाधित्वमितितल्लक्षणा
 तेनईश्वरः सावयवोपिन विनाशी जन्यत्वाभावादित्येवं त्व-
 दभीष्टवाधका नुमाननिष्पत्तेः यदितुप्राकृतं सावयवत्वं विना-
 शित्वे हेतुरुच्यते तदापरमेश्वरस्य प्राकृतावयवत्वा भावान्नत-
 त्रविनाशयत्व प्रसक्तिः न चक्षुषापश्यतिकश्चिद्देनं यन्मनोनु-
 मनुते यतो वाचोनिवर्त्ततेऽप्राप्यमनसासहेत्याद्याः श्रुतयस्तुनतु
 मांशक्यसेद्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषादिव्यं ददामिते चक्षुःपश्यमेयो

१, यत्रा यत्र विनाशयत्वं तत्र तत्र जन्यत्वम् तथाच ईश्वरेजन्य
 साधपवत्वाभान्मिथ्यात्वप्रसक्तिः ।

२, ईश्वरेस्य सावयवत्वे जन्यत्वाभावः घटादि सावयवत्वे जन्यत्वं
 सा तथा च जनयत्व रूपस्य हेतोर्विभिचारत्वात् घकानुमानभगोपत्तिः

गमैश्वरमित्युत्तरीत्याब्रह्मणः प्राकृतेन्द्रियाऽगोचरत्वात्तदीयरूप-
 लावण्यादरपारतयेत्ताराहित्ये नानुपमेयत्वात् रूपादेरपारतये
 वक्षणेक्षणो नवनवतया प्रतीयमानतया कात्स्न्येन वोद्धुमश-
 क्यत्वात्तद्याथात्म्यदर्शनादेस्तत्कृपादृष्ट्यवलोकन पूर्वक-
 महत्प्रयत्नसाध्यत्वमावेदयन्ति नतुसर्वथा तस्यादृश्यत्वञ्चावे-
 दयन्ति अन्यथा दृश्यते त्वग्रयाबुद्धयासूक्ष्म यासूक्ष्मदर्शिभिः
 हृदामनीषा मनसाभिक्लृप्तः यमेवैषवृणुते सतेनलभ्यइत्यादि-
 श्रुतीनांव्याकोपः स्यात् किंचात्रसत्यंज्ञानमंतं ब्रह्मञ्चानन्दो
 ब्रह्मेत्येवमादिश्रुतयोब्रह्मणः सच्चिदानंद रूपत्वमावेदयन्ति
 रमंतेयोगिनो नंते ब्रह्मात्मका सच्चिदाख्याः इतिश्रुतिचि-
 द्वाचकौरकारः स्यात् इतिस्मृतिश्च रामनाम्नः ब्रह्मात्मकत्वे-
 नतत्तदात्म्यप्राप्तत्वं सच्चिदानंदपदार्थाख्यातृतया ब्रह्मस्व-
 रूपस्यकात्स्न्येन साक्षाद्वाचकत्वं चावेदयन्तीतिकृत्वाभग-
 वन्नामांतरेभ्यस्तस्य मुख्यत्वमुपपद्यते तन्नामांतराणि तुतत्त-
 द्गुणादिसाक्षाद्वाचकत्वेन तद्वारास्वरूपवाचकानिनतुसाक्षा-
 दितिगौणानि नतुतस्यापि श्रीरामनिष्ठरम्यत्वगुणमवलंब्य
 प्रवृत्तेगौणत्वं आरम्यत्वप्रवृत्तेस्तत्प्रवृत्तित्वात्सादित्वंच स्या-
 दितिचेन्न रमंतेयत्रसत्यानंदे चिदात्मनिससत्यानंदचिदा-
 त्माराम इतिरामनाम्नो रम्यगुणा श्रयत्वेनदर्शितस्यसच्चि-
 दानंदात्मकस्यवस्तुनः वाचकत्वोपपत्त्यागौणत्वानुपपत्तेः
 नित्यो नित्यानां सदापश्यंतिसुरयः नित्यःसर्वगतः स्थाणुरच-

लोयंसनाननः इत्यादिश्रुतिस्मृतिपुजीवानां नित्यत्वश्रवणात्
 तन्निष्ठस्यरममाणात्वस्यापि नित्यत्वोपपत्तेः रम्यगुणाश्रयस्यरा-
 मस्यापिनित्यत्वेन तनित्यतोपपत्तेश्चरामनाग्नोऽनादित्वोपपत्तेः
 रम्यगुणविशिष्ट अनादिसच्चिदानंदपदार्थं वाचकत्वेन तु-
 रामनाग्नः सुतरामनादित्वोपपत्तेश्च भगवन्नामांतराणि तुगुण-
 क्रियाद्वारास्वरूप वाचकानितथाहि वेवेष्टीतिद्विगुः हरतीति-
 हरिरिति विष्णुशब्दस्य व्यापकत्वरूप गुणाद्वारास्वरूपवाचकत्वं
 यद्यपिस्वरूपस्यैव व्यापकत्वं तथापिव्यापकत्वरूपः स्वरूपस्यधर्मः
 स्वरूपं तु सच्चिदानंदात्मकं सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मेतिश्रुतेः तत्रा-
 पिचिद्रूपमेवस्वरूपं चिन्मयेस्मिन्महाविष्णौ चिन्मयस्याद्वितीय-
 स्य चिन्मयःपरमेश्वरः रामचन्द्रश्चिदात्मकइत्यादिश्रुतिभ्यः
 सत्यानंदादयस्तु स्वरूपसमानाकारारतद्धर्माः आनंदंब्रह्मणो वि-
 द्वाद्वाविभेतिकुतश्चनेति श्रुतिगानंदस्यब्रह्मसंबंधित्वं बोधनेन-
 स्वरूपधर्मत्वमावेदयति सत्यंज्ञानमानंदंब्रह्म आनंदोब्रह्मेत्याद्याः
 श्रुतयस्तुआनंदादीनां ब्रह्मसमानाधिकरण्यपाठेनतेषां तद्धर्म-
 त्वेपि तत्समानाकारत्वमावेदयति एवंव्यापकत्वादयोपिस्वरूपस्य
 धर्माः अतोविष्णुशब्दः साक्षत्तद्व्यापकत्वंबोधयन्तद्वारास्वरूप-
 बोधकत्वेनगौणः ननुरमंते यत्रसरामइत्यत्राधारत्वेननिर्दिष्टस्य
 स्वरूपस्यासाक्षाद्वाचकत्वंयथा रामनाग्नोऽगीकृतं तथावेवेष्टियः
 सुविष्णुरिति प्रवेशनकर्तुः स्वरूपस्यासाक्षाद्वाचकत्वमेव-
 विष्णुशब्दस्य स्वीकरणीय मितिचेत्सत्यं तथापि प्रदर्शितरीत्या-

व्यापकत्व रूपधर्माश्रय त्वेनैवभ्रष्टितिवोधो जायते न तु सत्यं
 ज्ञानमनन्तं ब्रह्मेति ब्रह्मस्वरूपत्वेन श्रुतस्य सस्यादिष्वन्यतस्य
 तत्रापि चित्पदार्थस्य बोधोपि तस्मात्तद्वौणमित्युच्यते एवं
 सच्चिदानन्द पदार्थ वाचकत्व रहितानां नामान्तराणामपि-
 गौणत्व मुह्यं श्रीरामनाम्नोपियद्यपि स्मन्तेयोगिन इति श्रुत्या-
 रम्य गुणाद्वारातदाश्रय पदार्थ बोधकत्वं मुपपद्यते तथापि स्मन्ते
 योगिनोऽन्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि इतिरामपदेनासौ परब्रह्मा-
 भिधीयते इतिसत्यानन्द गुणकेचिदात्मनि ब्रह्मस्वरूपेयोगि-
 नां स्मण्त्वात् श्रवणात् यत्रान्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि चित्स्व-
 रूपेयोगिनोऽस्मन्ते मसत्यानन्द चिदात्मा राम इति योगिनां
 रमणस्थानस्य रामस्य सत्यानन्द चिदात्मत्वश्रवणात् तन्निरु-
 क्तेश्च इतिरामपदेन इतिनिरुक्त्या सत्यानन्द चिदात्म स्वरूपा-
 भिधायक वाचकतया सिद्धेनरामपदेनेति रामपदस्य सत्यानन्द
 गुणाकान्तं चित् परब्रह्मेतिस्वरूप वाचकत्वस्य श्रौतत्व
 सिद्धेः तथा ब्रह्मात्मकासच्चिदानन्दाख्याः चिदाचकोरकारस्या
 त्सद्वाच्याकारउच्यते मकारानन्दवाचीस्यात् सच्चिदानन्द-
 मव्यय मित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः सच्चिदानन्द पदार्थस्य
 साक्षाद्वाचकत्वेन मुख्यत्वं तस्योपपद्यते यद्यपि कृषि
 भूवाचकः शब्दः गणश्च निर्वृति वाचकः इति श्री
 कृष्णानाम्नः सदानन्दवाचकत्वं स्मृतत्वानामांतरेभ्यस्तस्योक्त-
 ष्टत्वंद्योतितं तथापिसदानन्दयोर्गुणयोरैवरफुटंबोधकं तत्तत्तु-

चिद्रूपस्य ब्राह्मणः इतितस्यापि गौणत्वमुपपन्नतरं यदितुचित्प-
दमध्याहीयते इति ब्रवीषि तदा कस्मात्तदध्याहार इत्युक्ते अन्य-
त्र सदानंदसहचारेण चित्पदस्यादर्शनात् सच्चिदानंदाख्या इत्य-
स्मादेव तस्याध्याहारः कर्त्तव्य इति आदिरन्त्येन सहेता इत्यनेन
सदप्रत्यहारस्वीकरात् सदानंदपदोक्त्यैवात्र चिदपिलभ्यत इत्यु-
च्यते तदैकत्र सर्वेषामुक्तानां वर्णानामन्यत्राद्यंताक्षरोच्चारण-
मात्रेण बोधवत् कुत्रोक्तस्य चित्पदस्यात्र सदप्रत्यहारेण बोधो-
जायते सच्चिदानंदरूपाय कृष्णायै त्यत्र सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मे-
त्यत्रोक्तस्येति चेन्न तयोः श्रुत्यो स्वरूपमात्र बोधकत्वात् प्रकृते
तु नामाक्षराणां सच्चिदानंद पदार्थं वाचकत्वविचारात् अतः
सच्चिदानंदाख्या इत्यत्रोक्तस्य चित्पदस्येत्यवश्यं वक्तव्यं तथा च
सच्चिदानंदपदार्थं वाचकस्य रामनामनः कृष्णानाम्नोपि न्यूनता-
पूरकत्वात् मुख्यत्वं नामांतराणां तु ततो न्यूनत्वमुपपन्नतरं सिद्धां-
तेतु सत्यानंदपदयोः सस्वरत्वेन हलत्वाभावात् प्रत्याहारएव-
नोपपद्यते कुतरतरां चिद्ब्रह्मंताभ्यामुपपद्यते रामनामनस्तु सर्वे-
षां कृष्णादि नाम्नां प्रकाशकत्वेनापि सर्वेषु मुख्यत्वं उपपद्यते
स्पष्टीकृतं चैतत् श्रीशिवेन सर्ववसतिवैयस्मिन् सर्वास्मिन्वसते-
युयः तमाहुर्वासुदेवेति मुनयः शास्त्रकोविदा इत्यारभ्य कृषिभू-
वाचकः शब्दो गानश्च निर्वृतिवाचकः तयोरेक्यं महाविद्ये कृष्णा-
इत्यभिधीयते नारायणादीनि नामानि कीर्त्तितानि व हून्यपि
आत्मतेषां तु सर्वेषां समनामप्रकाशकः अतः तिसर्वेषु नामसच्चि-

दानंदादिरूपेणव्याप्नोतीत्यात्मा प्रकाशितवांश्चमैमर्थसतत्रैव
सच्चिदानंदरूपैस्तुत्रिभिरेभिः पृथक् पृथक् वर्त्ततेरामनामेदं
गुणकयदृष्टमहेश्वरी त्येतेनतथाचरामनाम्नः सच्चिदानंदरूपैस्सर्वे
पुनामसुवर्त्तमानात् तत्तन्नामवाच्यवाचकत्वमप्युपन्नतरमिति
श्रुतिरपि तस्यासर्वार्थवाचकत्वंतदुपासनयाचतदज्ञानेनचसर्वे
उपास्याःज्ञेयाश्चस्युरिति चवक्ष्यति ब्रह्मादीनांवाचकोयमिति
एतद्वेवोपास्यमितिज्ञेयमिति चएतद्भिन्नेत्यापिवेदार्थज्ञाः शिवा-
गत्यादय श्रीरामनाम्नोभगवन्नामांतरेभ्यः सहस्रगुणाधक्यप्रति
नामतातुङ्गरामनामवरानने लौकिकावैदिकाशब्दाये केचिहस
तिपावन्ति नामानिरामचन्द्रस्यसहस्रं तेषुचाधिकं तादृङनामसह
स्रैस्तु रामनामसमंमतं त्रिष्णोरेकै नामैवसर्ववेदाधिकंमतं
तादृङनामसहस्रैस्तुरामनामसमंमतं जपतः सर्ववेदांश्चसर्वमंत्रा
श्चपार्वति तस्मात्कोटिगुणं पुरायं राम नाम नाम्नैवलभ्यतै
इति तथैवागस्त्योप्याह बहुधा राममंत्रो यं संस्काराच्चैव वा-
च्छति रसनास्पृक फवत्येव वह्नि रसंस्कृतोयथा सर्वेषुमंत्रवर्गेषु
श्रेष्ठं वैष्णवमुच्यते गाणपत्येषुशैवेऽशाक्तसौरैष्वभीष्टदं वैष्णवेष्व-
पि मंत्रेषु राममंत्राः फलाधिकाः विनैवदीक्षां राजेन्द्रपुरश्चर्या
विनैवहि विनैवन्यास विधिना जप मात्रेण सिद्धिदा मंत्रस्ते
ष्वप्यवनासफलदोषं षडक्षरः षडक्षरोयं मंत्रस्तु सर्वाद्यौघ
विनाशकः दैवं दिनं च दुःकृत्यं पक्षमासर्तुवर्षजं सर्वं हरति
निःशेषं तूला चलमिवानलः ब्रह्महत्यांसहस्राणि ज्ञानाज्ञान

कृतानि च स्वर्णस्तेयसुरापानगुरुतल्पायुतानि च कोटिकोटि
 सहस्राणि ह्युपपातकयान्यपि सर्वाण्यपिप्रणश्यन्ति राममंत्रा-
 नुकीर्तिनात् इतितथैवहारीतरमृतिः श्रीरामायनमोह्येत्तत्तारकं
 ब्रह्मसंज्ञकं त्रिणोर्नाम्नां सहस्राणां तुल्येषु महामनुः अन-
 तांभगवन्मंत्रानेन तु समाकृताः श्रियोरमण सामर्थ्यात्सौंदर्य
 गुणसागरादित्याद्या त्देवंभगवन्नामांतरेभ्यस्तरस्य सहस्रगुण-
 माधिक्यं यदुक्तं तत्रवहवोहेतव उपलभते तत्र हारीतेनतेभ्य-
 स्तदाधिकयोक्तौ श्रीरमणसामर्थ्यं सौंदर्यं गुणसागरत्वं हेतु
 द्वयं निर्दिष्टं तच्चतद्वाच्यं निष्ठं अन्यैस्तु सच्चिदानंदादीनां
 त्रिकस्य सर्वस्य साक्षाद्वाचकत्वं नामांतरेभ्यः तदाधिक्ये
 कारणत्वं निर्दिष्टं सच्चिदानंदाख्या चिद्वाचको रकारः
 स्यात् सच्चिदानंरूपै स्त्वित्यादिना अन्यैस्तु तत्रहेत्वंतराणि
 सूचितानीतिर्यैत् श्रीरामनामानिष्ठसच्चिदानन्दसाक्षाद्वाचक-
 त्वं तद्वाच्यं श्रीरामचंद्रनिष्ठं गुणक्रियाद्याधिक्यं चावबन्ध्य
 भ्यस्तचाधिक्यमुपपादितं तुदाश्रयात्तद्वाच्यस्यापि नामान्तर
 वाच्येभ्यः सहस्र गुणाधिक्यं मुपपद्यते उक्तानां हेतूनां तद्वा-
 च्यसम्बन्धित्वोपपत्तेः अपरञ्चोक्त हेतूनां सर्वथा स्वरूपपर्यवसा-
 पित्वेनवाच्यसंबन्धादेव वाचकस्याधिक्योपपत्तेः कैमुत्पन्नाये-
 नापि श्रीरामचन्द्रस्यभगवद्विग्रहांमरेभ्यः उत्कृष्टत्वमुपन्या

१—रामनाम्नः तस्योभयस्तदाभयः तस्यात्तदाश्रयाद्धेतो राम नाम
 तस्तद्वाच्यस्य नामराम स्वरूपहेत्यर्थः

पद्यते किंचात्रेवोपनिषदि भगवन्नाम स्वरूपयोस्तादात्म्यभावो
ऽवगम्यते सीतारामौतन्मयावत्रेतिवाच्यस्य वाचकरूपत्व श्रव-
णात् ब्रह्मात्मकाइतितुवाचकस्य वाच्यात्मकत्व श्रवणाच्च
तथाचवाच्यवाचक योरन्यतरस्योत्कृष्टतोक्त्यैवान्य तरस्योत्कृ-
ष्टतोपपत्तेःवाचकस्याधिक्येमन्यथाऽनुपपद्यमानं स्ववाच्यस्यता-
दृशमाधिक्यं प्रकाशयतीति रामचन्द्रस्य भगवद्विग्रहान्तरेभ्यः
सहस्र गुणाधिक्यं यत्प्रकाशितं तदन्यथानुपपद्यमानं तस्य
मूलकारणत्वेन सर्वावतारित्वं प्रकाशयतीत्यतः श्रुतिरपि तथे-
वब्रह्मादिशब्दाभि हितस्य रामस्यसर्वाव तारित्वमाह चिन्म-
यस्येति ।

**चिन्मयस्याद्वितीयस्य निष्फलस्याः शरीरिणाः
उपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणो रूपकल्पना ॥**

अत्रयच्चिदात्मकं परंब्रह्मरामपदेनाभिधीयते तस्यराम
पदाभिहितस्य चिन्मयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पने त्यन्वयोज्ञातव्यः
प्रकृति जीवव्यावर्त्त कस्यपरमित्यस्य विशेषणस्य स्थानेउत्तर-
वाक्येऽद्वितीयस्येत्यादि ब्रह्मपदविशेषणोपदानादत्र परशब्दा
विशेषितस्याप्य द्वितीय ब्रह्मशब्दस्यपरतत्त्व पर्यवसायित्वेन
परंब्रह्म अद्वितीय ब्रह्मशब्दयोरभिन्नार्थ कत्वोपपत्त्या द्वितीयस्य
ब्रह्मणोपिरामशब्दाभिहितत्वनि पत्ते रामपदाभिहितस्य चिन्म-
यस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यन्वयोपपत्तेः चिन्मयस्य

चिद्रूपस्येतितद्विग्रहस्यापि चिद्रूपत्वमुक्तं भवति व्याख्यान
 निरतश्चिन्मयः ब्रह्मानन्दैकविग्रहः यः सच्चिदानन्दोऽस्मैत्युत्तरत्र-
 तद्विग्रहस्यापि चिन्मयत्वश्रवणात् सत्यांचिदानन्दमयस्वरूपं
 तथा सत्यानन्दं चिदात्मकं तथा श्रीसारङ्गधारिणं रामं चिन्म-
 यानन्दविग्रहं विरराममहातेजाः सच्चिदानन्दविग्रहः इतितत्व-
 तो स्वरूपतो विग्रहतश्च सच्चिदानन्दमयत्वस्मरणाच्च अन्यथा
 जीवानामपि स्वरूपतश्चिद्रूपतया तत्रापि प्रसंगेन चिन्मयत्वोक्ते
 वैर्यर्थं स्यात् न चात्राशरीरिण इति श्रुतेरविग्रहस्यैव चिन्मय-
 त्वोक्तिरिति वाच्यं धृत्वा व्याख्यानं निरतश्चिन्मयः परमे-
 श्वरः इत्युत्तरत्र मुखाद्यवयवतश्चिन्मयत्वश्रवणात्
 अर्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मानन्दैकविग्रह इतितस्य दिव्यविग्रहत्व-
 श्रवणेनाशरीरिण इति पदस्य हेयशरीरविषयत्वेन नेतव्यत्वाच्च
 अद्वितीयस्य कार्यानिर्माणे सहायांतररहितस्य घटादिनिर्माणे
 कुलालादेर्दण्डचक्रादिसहायकवत्तस्य तदासहायकं नास्तीत्यर्थः
 अथवा द्वितीयस्य स्वसामान्यधिकरहितस्य न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृ-
 श्यते इति श्रुत्यंतरात् नैतद्यशोरघुपतेः सुरयञ्चयात्तलीलातनोर्ह्य-
 धिकसाम्यविमुक्तधाम्न इतितथैव स्मरणाच्च निष्कलस्य नि-
 र्गताकलाः प्राकृतावयवायस्मात् यद्दानिर्गतानिःसृताकला-
 मूर्त्तयोऽस्मात्सतथातस्य सर्वावतारनिदानस्येत्यर्थः कलावती-

१—तत्त्वापेक्षयापि शब्दार्थयोगः ।

२—किं नु इच्छामत्रम् ।

गौं वभौ भूः पक्वशस्यादृचाकलाभ्यांनितरां हरेः इत्यत्र कलाशब्द-
स्य मूर्त्यर्थकत्वावगमात् अथवानिष्कलस्य मायासंश्लेष रहित-
स्यातएव अशरीरिण इति कर्मनिमित्तहेयशरीरं निषिध्यते न च श्रुति
विरुद्धं कथमुच्यते इति वाच्यं यस्य पृथिवीशरीरं यस्य आत्माशरीरं
जगत्सर्वशरीरं इत्यादि श्रुतिस्मृतिपुतस्य पृथिव्यादिशरीरवत्त्व
श्रुत्याकैमुत्यन्यायतो दिव्यशरीरत्वोपपत्तेः न ह्युपत्तिमात्रेण तस्य-
दिव्य शरीरत्वमुपपद्यते किंतु अर्द्धमात्रात्मको रामो ब्रह्मानंदै
कविग्रहः तथा पूर्णानंदैकविग्रहमित्येवमादि श्रुतिभिश्च नाप्यु
भयविधश्रुतीनां परस्परं विसंवादित्वे नाप्रामाण्यं न हि स्यात् सर्वा-
भूतानि अग्निषोमीयं पशुमालभेत्तेत्यत्रैव न हि स्यात् सर्वभूता-
नीत्यस्याः श्रुतेरेकदेशसंकोचेनाग्निषोमीय पशुव्यतिरिक्तहिं-
सानिषेधपरश्रुतीनां दिव्यशरीरव्यतिरिक्त तच्छरीरनिषेध परत्वो-
पपत्तेः प्रकृतेतुरधुकुलावतीर्णतयामनुष्यांतर तत्कर्मनिमित्त-
देहप्राप्तिं श्रीरामस्य वारयति श्रुतिः अशरीरिण इत्यवधेयं किंच
कल्पितस्य शरीरस्येति वक्ष्यमाणवचन मप्यस्य निराकारत्वं न-
सहते यथा तथा स्फुटीकरिष्यामि तद्वचनस्य व्याख्यावसरे किंच-
निराकारं ब्रह्मोपाधिवशात् पंचधाभातीतीमपक्षं पंचधाकल्पनापृ-
थकृतं कल्पितस्य शरीरस्येतीदं वाक्यं न सहते इत्यादिना किंच
सर्वे नित्याशाश्वताश्च देहास्तस्य परात्मनः हानोपादानरहिताः
नैव प्रकृतिजाः क्वचित्परमानंदसंदोहाः ज्ञानमात्राश्च सर्वतः सर्वे-

सर्वगुणैः पूर्णाः सर्वदोषविवर्जिताः” इतिवाराहपुराणवचन-
मपि तस्यप्राकृतशरीरसंबन्धनसहते अपरंचनिष्कलंनि क्रियं-
शांतं निरवद्यंनिरञ्जनं आदित्यवर्णेतमसः परस्तादित्यादि
श्रुतिविरोधाच्चाविद्याप्रत्यनीकस्यब्रह्मणः कथमपिप्राकृतशरी-
रसंबन्धकल्पनंनोपपद्यतेसचपरस्यब्रह्मणःविग्रहोद्विभुजादिमानव
गम्यते” द्विभुजः कुंडलीरत्नमालीधीरोधनुर्द्धरः” इत्युत्तर-
तनश्रुतेः ब्राह्मणोस्यमुखमासीद्वाहूराजन्यःकृतइतिकारणावादि
निश्रुत्यंतरेपिवाहूइतिद्विभुजत्वश्रवाणात्एवमुक्तविशेषस्यब्रह्म-
णः ब्रह्मशब्दाभिहितत्वेनवृहद्गुणयोगिनः रमंतैयोगिनइत्य-
स्यामपूर्वश्रुतौ रामशब्दाभिहितस्यरूपकल्पना चतुर्भुजादिरूपा-
विष्करणमुपासकानांकार्यार्थभुक्तिमुक्ति प्रदानार्थमित्यन्वयः-
रमंतैयोगिनइत्यस्यांपूर्वस्यामृचिपरब्रह्मणोरामपदाभिधेयत्वश्रुतरेव
यत्सच्चिदानंदात्मकंपरं ब्रह्म रामपदेनाभिधीयते तस्यरामपदा
भिहितत्वेन रामाख्यस्य चिन्मयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनोपासका
नांकार्यार्थ मित्येव मन्वयोदृष्टव्यः पूर्वऋग्दृष्टस्य प्रकृतिजीव-
व्यावर्त्तकस्यपर मित्यस्य विशेषणस्यस्थाने अस्यामृचि अद्वि-
तीयस्येत्यादि ब्रह्मपदविशेषणो पादानादत्र परशब्दाविशेषित
स्यापि ब्रह्मशब्दस्याद्वितीयादिगद् विशेषित्वेन परतत्त्वपर्यव-
सायि त्वादद्वितीय ब्रह्मपर ब्रह्मशब्द योरभिन्नार्थकत्वोपपत्त्या
द्वितीयस्य ब्रह्मणोपि रामपदाभिहितत्व निष्पत्तेः रामाख्यस्य
चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यन्वयोपपत्तेः तत्रब्रह्मणः

इतिकेचिद्विशेषेण विभाषामिच्छंतीत्यनेन शब्दानामनुशासन-
माचार्येणार्थस्य वेत्यत्रेव ब्रह्मणा इत्यत्रकर्तारिरूपाणामित्यत्र
कर्मणिषष्ठीपुनः कृद्योगात् षष्ठीसमस्यते इत्यनेनरूपाणां कल्प-
ना रूपकल्पनेनेतिसमासः एवंभूतेन ब्रह्मणारूपकल्पनाकृता-
रूपाणि कल्प्यन्ते उपासकानां कार्यार्थं तत्ररूपपदं शरीरार्थकं
कल्पितस्य शरीरस्येत्युत्तरत्र रूपपदस्थानेशरीरपदश्रवणात्तथा-
मत्स्यकूर्मबराहादिरूपधारिणमव्ययमित्यत्र रूपपदस्य
मत्स्यादिशरीरपरत्वावगमाच्च तथाचतत्तदुपासकाभीष्टसिद्धार्थं
श्रीरामाख्येन ब्रह्मणास्य नित्यरूपेरूपाणि चतुर्भुजादि-
शरीराणि कल्प्यन्तेश्च नित्यविग्रहः रूपांतरेणचतुर्भुजादि-
नावाकल्प्यन्ते समर्थ्यते आविष्कृत्यतेदर्शयते इतियावत्
मणिवत् यथावैदूर्यमणिः स्वभावतः शुक्लवर्णो-
पिनीलपीतादिपुष्पादिसानिध्यात्स्वनित्यरूपं शुक्लं नील-
पीतादिरूपेण दर्शयति तद्वत्तथा च पञ्चरात्रस्मृतिः मणि-
र्यथाविभागेन नीलपीतादिभिर्युतः रूपभेदमवाप्नोति ध्यान-
भेदात्तथाच्युतः इतिकैश्चित्तुब्रह्मणोरूपकल्पना ऋषिभिःकृता-
इत्येवं व्याख्यातं तन्नोपपद्यते ऋषीणां ब्रह्माविष्कृतमत्स्यादि-
रूपकल्पकाविष्करणात्त्वानुपपत्तेः ब्रह्मणास्तुमत्स्यादिरूपाविष्कर-
णात्त्रोपपत्त्यात्स्यैवरूपकल्पनाकर्तृत्वं निष्पत्तेः नन्वत्ररूपपदेन
सामान्यवचनेन वाहनशक्तिसेनादयोऽन्ये जीवा अपि
संगृहीताः संत्युत द्विभुजादिसहस्रभुजाः ताः सर्वेदतारास्त

त्पल्यस्तदंगानितदस्त्रादीनि संगृहीतानिसन्ति रूपस्थानां देव-
 तानां पुंस्त्र्यंगा स्त्रादिकल्पने त्यादौ तद्विभाजकवाक्येतेषां
 सर्वेषां कल्पना श्रवणादतोत्रकिं सर्वेषां मविशेषेणैकत्रैव
 ब्रह्मणि कल्पनमभिमत मस्तिवाकश्चिद्विशेषः ब्रह्मणोरू-
 पकल्पना ब्रह्मण्यैव हि पंचधे त्येकस्यैव ब्रह्मशब्दस्य श्रवणा-
 देकत्रैव तदुपपद्यते इति चेन्न उपासकानां कार्यार्थमि-
 त्युपासकपदेन ब्रह्मादिजीवानां तत्कल्पित रूपेभ्यो भिन्नत्वत-
 च्छेषत्वावगमात् त्कार्यार्थमित्यनेन तु तत् कार्यज्ञानस्य तन्नि-
 ष्पादनस्य च सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्त्वाधीनत्वेन ब्रह्मकल्पितानां
 रूपाणां सर्वज्ञत्वसर्वशक्तिमत्वोपपत्त्या सर्वेश्वरत्वमुपासकप्रति-
 योगित्वेनोपास्यत्वं चावगम्यते यस्मात्पुनः रूपस्थानां देवतानां
 हस्तांशखादिभिर्युता इत्यत्र वाक्ये देवताशब्दश्रवणात् शंखा-
 दिर्लिङ्गेन च घ्रादिसहस्रांतहस्तवत्वश्रुत्या च तासां ब्रह्मावतार-
 त्वावगमात् द्यादि सहस्रांतहस्त वज्रयो भगवद्विग्रहेभ्यः
 कस्यापि भगवदवतारस्य पृथक्त्वानुपपत्तोरवतारणामेव ब्रह्मणिक-
 ल्पितत्वोपपत्तेः एवं चेत्तर्ह्यं स्तुवाहनशक्तिसेनानामपि तत्र
 कल्पना रूपस्थदेवता साहचर्येण तत्पाठादिति चेन्न तथा ता-
 सावर्णावाहन कल्पनाशक्ति सेनाकल्पनाचेति तासां देवताना-
 मितिषष्ठ्यावाहनादीनां देवतासंबंधित्व निर्देशेन तदीयत्वसूच-
 नात्तथा त्वेपिकल्पनाया ब्रह्मकर्तृत्व श्रवणात्तत्सहकार्यतरा
 श्रवणाच्च ब्रह्मण्येवांहि पञ्चधेत्युपसंहारवचने ब्रह्मणितत्कल्प-

नाश्रवणाच्च तेषामपिब्रह्मणिकल्पना स्वीकार्येतिचेन्न ब्रह्मणो-
रूपकल्पनेत्युपक्रमे रूपकल्पना श्रवणात्पुनः रूपस्थानां देव-
तानानित्यादौतद्विवरणं वाक्येशंखादियुतहस्तवद्देवतानामेव-
रूपस्थत्वश्रवणात् वाहनादीनां तत्संबंधित्वनिर्देशेन तत्पृथ-
त्कोपपत्तेः ब्रह्मण्येव हि पंचधेत्युपसंहार वचनस्य तुन्याय वि-
शेषेनमुख्यार्थ परत्वानुपपत्ते रजहललक्षणया ब्रह्मणिएवं
अत ब्रह्मणोइतिपदं ब्रह्मणितत्प्रधानेषु मुख्यब्रह्मशब्दस्तः
तद्वाहनादिषु चैवंपंचधाकल्पनेत्यर्थकत्वोपपत्तेश्च कथमितिचेदु-
च्यते वाहनसेनादिस्वरूपस्थितिप्रवृत्त्यो रतदंतर्यामिब्रह्माधीन
त्वेनतेषुब्रह्मणः प्रधानाद्ब्रह्मशब्देनतेषामपि निर्देशउपपद्यते
यथावागादिंद्रियस्वरूपस्थितिप्रवृत्त्योः प्राणाधीनतथाप्राणश-
ब्देनतानींद्रियाण्युच्यतेऽंद्गोयै” अथहप्राणउच्चिक्रमिषन्स-
यथासुहयः यद्वीशशंकून संखिखेदेवमितरान्प्राणागौणान्
समखिदत्तंहाभिसमेत्योचुर्भगवन्नेधित्वन्नः श्रेष्ठोसिमोक्तामीः
अथहैनं वागुवाचपदहं वशिष्ठोस्मित्वंतद्वसिष्ठोसीत्यथहैनं
चक्षुस्वाचयदहं प्रतिष्ठास्मित्वंतत्प्रतिष्ठोसीत्यथहैनंश्रोत्रमुवाच
यदहंसंपदस्मित्वंतत्संपदसीथहैनंमनउवाच यदहमायतनम-

१. ब्रह्मणि इति पदन्ति ।

२. मुख्य प्राणकर्तृ पदेमिति शेषः ।

३. सर्वाणीन्द्रियाणि च क्षुरादीनि अभिसमेत्यमिलित्वा तं मुख्य
प्राणमुच्यः ।

स्मित्वंतदाय तनमसीति नवैवाचोचक्षूंषि न श्रोत्राणि
 नमनांसीत्याचक्षतेप्राण इत्येवाचक्षतेप्राणद्येवतानिसर्वाणिभव-
 तीति” इत्यत्रत्वन्नः श्रेष्ठइत्यनेनप्राणस्यवागादीं द्वियप्राधान्यं
 विज्ञाप्यतस्त्रिथिति प्रबृत्योः मुख्यप्राणाधीनत्वेनतुत्तद्रिंद्रियकर्म
 णांप्राणाधीनत्वनिर्देश पूर्वकत्वेनेन्द्रियणां तदपृथक्त्वसिद्धेः
 प्राणशब्दव्यपदेश्यत्वमथहैनं वागुवाचेत्यादिना प्रदर्श्य
 यत्स्वरूपस्थितिप्रवृत्ती यदधीनेतस्यतदपृथक् सिद्धेस्तद्रूप-
 त्वात्तन्नाम्ना व्यपदेश उपपद्यते इति ज्ञापयामासं
 श्रुतिः न चात्रवृत्ति विशेषा एव वागादींद्रियाणि नस्वरूप-
 परतदभिन्नानीत्या शंकनीयं ब्रह्मसूत्रकारेणति इन्द्रियाणि
 तद्व्यपदेशादन्यत्र श्रेष्ठात्त्विभेद श्रुतेरित्यादि सूत्रैर्मुख्यप्राणा
 द्वागादींद्रियाणां स्वरूपतो भिन्नत्वप्रतिपादनात् अथवापृथि-
 व्यादीनां पंचीकृतत्वेन पंचभूतात्मकत्वेपि यत्रपृथीवी प्राधा-
 न्यं तत्रेयं पृथीवी यत्रजल प्राधान्यं तत्रदेजलमिति पृथिव्या-
 दिना एकेन शब्देन पंचापिभृतानि व्ययदिश्यंते यथा तथैव
 ब्रह्मणश्चैतान्याधिक्यात्स्ववाहन सेदीनां कार्यभूतबाहन
 सेनादिरूपेणाविर्भाववे तस्य प्रेरकत्वाच्च प्राधान्येन ब्रह्मणो
 रूपकल्पना ब्रह्मण्येवंहिभंचधेति एकब्रह्मशब्देन वाहनादि
 व्ययदेशोप्युपपद्यते तथाचपारमार्षसूत्रं वैशेष्यात्तद्वादस्तद्वाद
 इतियद्वायथा बाहनसेनादिसहितेपिगच्छति राज्ञितत्र राज्ञः
 प्राधान्यादसौराजा गच्छती राजशब्देन समस्तसेना व्यय-

दिश्यते तथातत्रब्रह्मणः प्राधान्यात्स्वरूपतो भिन्नानामपि
वाहनसेनादीनां ब्रह्मशब्देन व्यपदेश उपपद्यते तथाच ब्रह्म-
णोरूपकल्पनेति वचनस्य वाहन शक्तिसेना सहितस्यापि
ब्रह्मणः स्तत्तद्रूपाविष्करणार्थं कत्वोपपत्ते स्तत्तदुपासककार्यार्थं
श्रीरामाख्येनब्रह्मणास्व नित्यरूपेविष्णावादिचतुर्भुजादिरूपक-
ल्पनाकृता स्वनित्यवाहन शक्तिसेनादिरूपेषु विष्णावादिस्वाव
तारानुरूपवाहन शक्तिसेना कल्पनाकृते तितत्तद्रूपकल्पकत्वा
त् स्ववाहनादीनां ततद्रूपकल्पनाशक्तिप्रदत्वाच्च तस्यप्राधा-
न्यात्तद्वाचकशब्देनसर्वं निर्देश उपपद्यते तथाच श्रीरामाख्येन
ब्रह्मणास्वनित्यरूपे विष्णावादि रूपाणिकल्प्यन्तेस्वनित्यरूपं
विष्णावादिरूपेण वाकल्प्यते आविष्क्रियते तदाज्ञया तद्वाहन
शक्त्यादिभिः स्वनित्यरूपे विष्णावाद्यनुरूपवाहन शक्त्यादि
भिः स्वनित्यरूपे विष्णावाद्यनुरूपवाहन शक्त्यादिरूपाणि स्व
नित्यरूपं तदनु रूपतद्रूपेणावाकल्प्यन्ते आविष्क्रियन्ते इत्येतदु-
पपद्यतेकिंचात्रावताराणां मूलकारणात्पृथक्त्वानित्यत्वस्वीकार-
मूलकारणात्त्व वचन व्याघातः मूलकारणात्वस्यद्विध्यादि
निष्ठत्वानुपपत्तेः तस्य तत्तदुपासककार्यं कालेतत्तद्रूपधारित्व
स्वीकारेधृतरूपेषुजन्यत्वेन घटादिवदनित्यत्वप्रसक्तिः अतो-
ब्रह्मणोरूपकल्पनेतिप्रत्यक्ष श्रुतिमूलकस्यमणिर्यथा विभागे-
नेत्यादि वचनस्यकल्पित श्रुतिमूलकात्सर्वेनित्याः शाश्वता-
श्चैवदेहास्तस्य परात्मन इत्यादि वचनाद्वलीयस्त्वेन प्रवला-

नुसारेणदुर्बलस्य नेतव्यात् ब्रह्मनित्यविग्रहे विग्रहान्तरीणां भानंभानत्वस्यचनित्यत्व मुपपद्यते तत्रब्रह्मणो रूपकल्पना मणिर्यथा विभागेनेति श्रुतिस्मृत्यनुसारेण तत्रतेषांभानं सर्व- नित्याः शाश्वताचेति स्मृत्यनुरोधेन तुतद्भानत्वस्यनित्यत्व मितिविवेकः नह्यस्मिन्पक्षे पक्षांतरदर्शितदोषप्रसक्तिः तदनादि विग्रहस्यैव युगपत्क्रमेण वातद्रूपेणभानत्वस्वीकारात्तेषां तद पृथक्स्वीकारेणतत्रानित्यत्ववचना नवकाशाच्च अत्रांशेश्री जनकपुरे श्रीरघुनाथस्यमथुरायां श्रीकृष्णस्य बालवृद्धस्त्री मित्रशत्रूणां स्वस्वाभिप्रेत रूपेणभास्यमानत्वस्यप्रमाणत्वा त्पक्षांतर स्यतुवद् यमार्गैर्ब्रह्मणः एकेनैवशरीरेण सौभरिशरीर वत् युगपत्क्रमेणवादि विग्रहात्पृथक्त्वे नानेक विग्रहधारित्व स्वीकारे आद्येतत्रसादित्वेन घटादिवद नित्यत्वप्रसक्तिः द्विती- येणुक्तस्य सत्वकाले तदन्यथासत्वप्रसक्तिः तत्तद्रूपपासकानां स्वनित्यस्मृतविग्रहप्राप्तियोन्यानां मोक्ष्यावस्थायां तद्विग्रहस्या नित्यत्वेन प्राप्त्यभावात् यथांवापिस्मरन्भावांत्यजत्यंतैकत्वेन मिथ्यादित्रचन बाधप्रसक्तिश्चेत्यादि बहुदोषैर्ग्रस्तत्वाच्च तस्माद्देकम्यैव बहुरूपिणस्तत्तत्कार्यार्थं तत्तत्कालेरूपांतरति- रोधानपूर्वक मेकम्यैवरूपस्यविशेषतः प्राकट्येन तत्तदवसरोक्ते- नित्राधात्तत्रविलक्षणशक्तिमतोऽपरिच्छिन्न विग्रहस्य युगपद- नेक रूपेणैकरूपेणानेकम्यान दृश्यत्वोपपत्तेश्चश्रुत्यनुकूल एवंपक्षान्निरवद्यः ब्रह्मणोरूपकल्पनेति संग्रह वचनं विभजन

सामान्येनोक्तं विशेषतोदर्शयति रूपस्थानामिति ।

रूपस्थानां देवतानां पुंस्यं गास्त्रादिकल्पना ।

द्विचत्वारि षडष्टासां दशद्वादशषोडश ॥८॥

अष्टादशामी कथिताहस्ताः शंखादिभियुताः ।

सहस्रांतास्तथा तासां वर्णावाहनकल्पना ॥९॥

रूपस्थानामिति स्वनित्यरूपे आविष्कृतानि यानिरूपा-
णि तत्रस्थितानां तत्तद्रूपेणस्थितानां वा तत्तद्रूपकत्वाभि-
त्यर्थः अत्ररूप शब्देन स्वनित्यरूपेदर्शितास्तेतेऽवतार विग्रहा-
उच्यंते तेष्यनभिव्यक्त पुंस्त्वस्त्रीत्वा दिव्यंजकलक्षण विशेष
स्तथा नभिव्यक्त मत्स्यादि विग्रहभेदकां गविशेषाद्गीदृशा
अवगम्यंते पुंस्त्वादि कल्पना यास्त दुत्तरत्र श्रवणात् पुंस्यं-
गास्त्रादि कल्पनेतिदेवताना मित्ययमपिभाविनो भूतवन्निर्देशः
प्रकाशमात्रार्थं कोवाप्रकाशमाना नामित्यर्थः तथाचरूपस्थानां
स्वनित्यरूपेस्थिता नामुक्तीत्या पिंडविशेषत्वेन दृश्यमाना-
नां देवतानां देदीप्यमानानां पुंस्त्वादि कल्पना उपासकानां
कार्यार्थं ब्रह्मणाकृतेति संबन्धः एवतासां वर्णावाहनादि कल्प
नाप्युपासकानां कार्यार्थं ब्रह्मणा कृतेतिदृष्टव्यं यद्वा रामाख्यरय
ब्रह्मणोयद्रूपं द्विभुजादिमत् तस्मिन् तिष्ठतीति रूपस्थाः सदा
रामरूपे तिष्ठन्ति तत्तदवसरे तत्तत्कार्यार्थं तस्मादेव रूपादीन्या
विर्भवन्ति सर्वरूपी रामस्तरिमंस्तरिमन्काले विधावादि रूपे

णाविर्भवति ब्रह्मादिस्वोपासककार्यार्थं मित्यर्थः तथैवोक्तं वा-
 ल्मीकीये ब्रह्मणा पद्मे दिव्यार्कसंकाशेनाभ्यामुत्पाद्यमामपि
 प्राजापत्यंत्वया कर्ममयिसर्वं निवेशितं सोहं सन्यस्तभारोहि
 त्वामुपासे जगद्गुरुं रक्षां विधत्स्वभूतेषु मम तेजस्करो भवान्
 ततस्त्वमसि दुर्द्धषस्तस्माद्भावात् सनातनात् रक्षां विधास्यन्भू-
 तानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति तेजस्करः रूपस्थानां देवताना
 मिति सम्बन्धसामान्येषष्ठी विशेषसम्बन्धानां तदन्तर्गत्वात्
 द्वादसत्त्वाच्च सर्वमुपपद्यते तथाच तत्र कश्चित्पिण्डविशेषः
 पुंस्त्वेन कल्प्यते कश्चित्स्त्रीत्वेन तत्र तत्रतत्तद्व्ययंजक लक्षणा
 विशेषाः कल्प्यन्ते प्रकटीक्रियन्ते इत्येतत्तथातेषां मंगानि
 कल्प्यन्ते तत्तदवताराणां तत्पत्नीनांच परस्परं विभेदकार्ये
 ऽगविशेषास्ते प्रकटीक्रियन्तेत्यर्थः तथातेषामभिव्यक्तलक्षणां
 यविग्रहविशेषाणां येऽस्त्रविशेषाः शास्त्रान्तर प्रसिद्धास्तेकल्प्य-
 न्तेतत्राप्ययंविशेषः स्वनित्यविग्रहस्थानांपुंस्त्वादिकल्पनाकृता पुं-
 शब्दोत्रोपास्यभूतविष्णुनारायणादिपरः तत्कल्पनायाउपासक-
 कार्यार्थत्वश्रुतेः हस्ताशंखादिभिर्युता इत्याविष्कतरूपहस्तगृ-
 हीतशंखादीनां विष्णवाद्यायुधत्वप्रसिद्धेश्च चरममंत्रेषुवि-
 ष्णवादीनां श्रीरामरूपत्वश्रवणाच्चवाल्मीकीयेपि तथैवस्मर-
 णाच्च महार्णवशयानोऽप्सुमांत्वं पूर्वमजीजनः रक्षांविधास्य-
 न्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवा नित्यादिनास्वाविनाभूतसीता-
 रूपास्थानां स्त्रीत्वादिकल्पना श्रीरामभार्यायाः विष्णवादिभा-

योकारणत्वोपपत्तेः श्रियःश्रीश्चभवेद्गन्याकीर्त्तः कीर्त्तिःक्षितेः-
 क्षमेति महर्षिणापि तथैवस्मरणाच्च स्वनित्यांगेष्वंगांतरा-
 णांकल्पनायथा मनुष्यांगविशेषेषु मत्स्यकूर्मवराहाद्यंगविशे-
 षाविष्करां ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवानयेमत्स्यकूर्माद्या
 इतिश्रुतेः मत्स्यकूर्मवराहादि रूपधारिणामितिस्मृतेश्चस्वा-
 स्त्रेष्वस्त्रांतरत्वकल्पनाच्च तथाच्च प्रकृतेन श्रीरामाख्येन ब्रह्म-
 णोपासकानां कार्यार्थतत्कालेस्वनित्यरूपं विष्णवादिरूपेण
 कल्प्यतेस्वनित्यरूपे विष्णवादिरूपाणिकल्प्यन्ते वा एवंस्वप-
 त्नीरूपे विष्णवादिपत्नीरूपाणिस्वांगानि स्वपत्न्यंगानिचतदंगा
 कारेणस्वास्त्राणितत्तदस्त्राकारेण कल्प्यन्तेदर्शयते इतियावत्-
 ब्रह्मणास्तत्कल्पकत्वेनापिप्राधान्यात् ब्रह्मणोब्रह्मणीत्येकत्व-
 निर्देशउपपद्यते नचात्रपिंडविशेषाणां तत्रपुंस्त्वादिलक्षणानां
 तत्तदंगविशेषाणांच कालभेदेन कल्पनातः तथैवक्रमेणतद्द-
 र्शनमपिभविष्यतीत्याशंकनीयं तत्रकालभेदेपिसूचीशतपत्रभेद
 न्यायेनसिद्धा काराणामेवदर्शनोपपत्तेः आदिपद्मावारणदेव-
 तासंग्रहार्थं इदानींसामान्येनोक्तान्यं गान्यस्त्राणिचविशेषतो-
 दर्शयन्तेषांशास्त्रांतरप्रसिद्धिद्योतयतिद्विचत्वारीति आसादि-
 वतानांद्विचत्वारिषडष्ट तथादशद्वादशषोडशाष्टादाशरभ्यसह-
 स्रांतः अमीहस्ताः शंखादिभिर्युताः शास्त्रविद्भिः कथिताइत्य-
 न्वयः एवंचायुधोपेतहस्तकल्पनेयमेका अत्रहस्तशब्दःशिर-
 आद्यंगांतरोपलक्षकः सहस्रशीर्षःपुरुषः सहस्राक्षःसहस्रपादिति

श्रुत्यंतेरेतस्य सहस्रशीर्षिवादिश्रवणात् सहस्रशीर्षि आदिव्रतः
 सहस्रहस्तव्रत्वस्यार्थसिद्धेः सहस्रबाहूरुभुजाननाद्भुतपितिसह-
 स्रबाहुवतः सहस्रोर्वाननत्वस्मरणाच्च शंखादि भिरित्यादि-
 शब्देन चक्र गदादयो भगवदावतारायुधविशेषाः संगृही-
 ताःस्युःअत्रतत्तद्विग्रहविशेषकथनंविनातद्धस्तादिकथनमन्यथा
 नुपपद्यमानं ते ते तद्विग्रहविशेषाअपितैःशास्त्रविद्भिः कथिता-
 इतिद्योतयति येऽत्रतासां देवतानां पुंश्र्यंगादयो-
 भेदाः सामान्येनोक्तास्तेशास्त्र विद्भिरन्यत्रविशेषतः कथिता
 अतस्तत्तद्भगवद्विग्रहोपासकैस्तत्तदायुधादि विशेषं तत्तच्छा-
 स्त्रतोविज्ञायते तेभगवद्विग्रहा उपासनीयास्तानिच शास्त्राण्य-
 वलोक नीयानिखोपास्य साक्षात्कार पर्यंतमिति यतएतरे ये
 स्वाध्याय प्रवचनयोरत्यादर श्रवणामप्यन्यथा नुपपद्यमानमत्य-
 न्यसित ग्रंथस्य स्वप्रतिपाद्य विषयसाक्षात्कार हेतुत्वं सूचयति
 नित्यंतद्विषयक शास्त्रार्थ विचारजात तद्रूचिविशेषकारिति
 निरंतर तद्द्व्यानेन तत्साक्षात्कारतोपपत्ते रिति कथिता इति
 श्रुतिर्मातृवत्कृष्णया सूचयतीत्यवधेयं न चात्रशास्त्रांतर कथि-
 तानां सूचकत्वेन तदनुवादित्वादस्यां श्रुतावप्राणयापत्तिरित्या
 शंकनीयं एकंपृच्छकंतदन्यं वक्तारंचकृत्वातत्संवाद द्वारा समस्त
 श्रुतिप्रवृत्ति दर्शनात् एकोपनिषत् श्रुतस्योपनिषदंतरेपि श्रव-
 णात् तस्यात स्याश्चोपनिषदोयाज्ञ्यवल्क्यादि वचनात्मकत्वेन
 तत्र तत्र पौरुषेयत्वापत्तेः तत्तद्वचनानुवादरूपत्वेन परस्पराणुवा-

दकत्वेनवातत्र प्रमाण्यापत्तेश्च वस्तुतस्तुसुखेन सूक्ष्मवस्तुबोध-
यितुंयाद्वयवल्कक्यादिसंवादावतारः उपपद्यते सर्वासांश्रुतीना-
मेकरूपत्वात्सूक्ष्मस्य प्रमणांतरा विषयस्य दुर्ज्ञेयस्यपदार्थास्य
पुनः पुनः कथनादपिकथं चित्कस्यचिद्दृष्ट्याद्भूत् सूक्ष्म
वस्तु विषयक पुनरुक्तौ दोषाभावात् प्रत्युत्तरायादिया
थात्म्य बोधप्रयुक्ता सकृद्दृष्टेः दर्जादि स्वर याथात्म्य
बोधायपुनः पुनः तच्छ्रवणस्य च गुणावहत्वात् न तत्रपरस्पर-
रानुवादकत्वेननच पुनरुक्त्या वापिदोषात्तिराशंकनीया
अथवा कथिताइत्यत्रद्वंद्वसत्वाद्भविष्यदर्थेक्तः कथिताः कथ-
यिष्यतेवेदोर्थोपबृंहणकैः इदंसंक्षेपेणोक्तं श्रुत्यर्थं विस्तरेण
कथयिष्यतीति तद्वाक्यसंदर्भावलोकनेन तत्तदुपास्यदेवस्वभूषं
तदायुधपषिदवाहनादि सहितंयथा वद्विज्ञाय तदुपासनयासा-
ज्ञात् कर्तव्यमिति वेदगूढार्थस्य तदुपबृंहणभूतपुराणादिवा-
क्यप्रकाशयत्वेतुपुराणवचनं वेदार्थादधिकमन्ये पुराणार्थचपार्व-
तिवेदेयन्निहितंदेविपुराणोत्प्रतिष्ठितं पुराणमन्यथाकृत्वातिथ-
ग्योनिमवाप्नुयात् सुशांतोपिसुदांतोपि नगतिंप्राप्नुयात्कचित्
इत्यादिकमनुसंधेयं अत्रान्यथाकृत्वेत्यन्यथाशब्दोमित्यर्थकः
नत्वार्थांतरार्थकः शिष्टैर्वेदविद्द्वार्थकत्वेनभायस्यामानस्यपुरा-
णाद्विचनस्यार्थांतर परत्वेननीतत्वात्तरयार्थांतरपरत्वेनी
तिर्यग्योनिप्राप्तिकारणत्वानुपपत्तेःएवमायुधोपेतहस्तकल्प
अथद्वितीयतृतीयकल्पनामाह तथातासामितितथातेनप्रकारेण

तासां देवतानां वर्णावाहन कल्पनाद्वितीयातृतीयेत्यर्थः एवंशुक्ला
दिवर्णाकल्पना द्वितीयागरुडादिवाहनकल्पनातृतीयेत्यर्थः । ६ ।
चतुर्थपंचमकल्पनामाह शक्तिसेनाकल्पनेति

शक्तिसेनाकल्पनाच्च ब्रह्मण्येवहि पंचधा कल्पितस्य शरीरस्य तस्य सेनादिकल्पना १०

तासां शक्तिसेनाकल्पनाच्च शास्त्रविद्भिः कथितेति पूर्वेषां
मन्त्रबन्धः ब्रह्मणा कृतेति वाट्टष्टव्यं एवं विमलादिशक्ति कल्प-
ना चतुर्थी विश्वक्सेनप्रमुखसेना कल्पनापञ्चमीत्यर्थः इमां
पंचविधकल्पनामुपसंहरति ब्रह्मणीति अग्रह्णीसेनादिसहितेपि
गच्छति राज्ञियथाप्राधान्यादमुकोराजागच्छतीत्येकत्वव्ययदेशः
तथा स्वयन्त्यस्त्रवाहनशक्ति सेनादिसहितेपि श्रीरामाख्ये प्रकृ-
ते ब्रह्मणि यथायोग्यं विष्णवादि देवता तत्पत्नी तदस्र तद्वा-
हनादिकल्पनायां सत्यामपितस्य मुखत्वात् ब्रह्मणीत्येक वचन
निर्देशः उपपद्यते न तद्वा रज्जौ सर्पादिकल्पनावत् निर्गुणैरिना-
कारैर्ब्रह्मण्ये तद्देवतादिसर्वाकल्पितमात्रमित्ये तद्वचनमुपपद्यते
कल्पनाधिष्ठानस्य निराकारत्वपक्षे तत्र साकारत्वावतारत्वयोः
सामान्याच्छ्रीरामस्यापि रूपस्थानां देवतानामित्यारभ्य ब्रह्मण्येवं
पंचधेत्यनेन वाक्येनोक्तेषु द्यादि सहस्रांतहस्त वत्सुसमस्तभग-
वद्भवतारेभ्योऽंतर्गतत्वोपपत्तेः ब्रह्मण्येवं हि पंचधेति पंचधाकल्प-
नोपसंहार परवचनानन्तरं तत्पृथक्कल्पपठितस्य कल्पितस्य

शरीरस्य शक्तिसेनादि कल्पनेति पूर्ववाक्योक्तावतारविल-
 क्षणावतारद्योतकवाक्यस्यवैयर्थ्यापत्तेः कल्पनाधिष्ठानस्यसाका-
 रत्वेतुस्वैरूपेभ्यो द्वादिसहस्रांतहस्तवत्भ्यः श्रीकृष्णादिभ्यः
 स्वसारूप्यावतारस्यदाशरथेवैलक्षण्यद्योतनार्थकत्वेन तत्पृथक्
 पठितवाक्यस्यसार्थक्यमुपपद्यते इतिसुधीभिश्चितनीयं एवंसत्य
 पियेहठात्ब्रह्मण्येतत्सर्वकल्पितमात्रं नवस्तुतः किंचदन्यद-
 स्तीतिमन्यंते तेमृतपरिणामघटशरावादिवत् ब्रह्मपरिणामभूतं
 जगदित्यस्मिन्वादे ब्रह्मणिविकारत्वापत्तिभयात् ब्रह्माश्रित्य-
 मायैव जगदाकारेणपरिणामते इत्यस्मिन्वादेपिद्वैतापत्तिभया-
 दाग्रहंहित्वामायांनिमित्ती कृत्यस्वयमेव ब्रह्माज्ञानपरंपरयातदु-
 पादानकांतः करणोपहितस्वाभासद्वारासंसरतीवात्मज्ञानेनत-
 त्कार्यतदुपहितस्वाभासध्वस्याविमुच्यते इवेत्यस्मिन्वादेपिनि-
 गुणेनिर्विकारेब्रह्मण्य घटिताज्ञानसम्बन्धतत्कृतसंसरणादिदोष-
 दृष्टेः चरमकोटौरज्वाद्यधिष्ठानेसर्पादिभानवत् सर्वाधिष्ठाने
 ब्रह्मणिजगद्भानमात्रंनतुब्रह्मव्यतिरिक्तंकिंचदन्यदस्तियेनतत्रा-
 ज्ञानसंबन्धः तत्कृतसंसरणादिदोषःप्रसज्जेते तीमंविचर्त्तवाद्मा-
 श्रयंते तेषामते श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणादिप्रबंधोनिः प्रयोजन-

१. ब्रह्मस्वशब्दार्थः ।

२. अज्ञानं तच्छब्दार्थः ।

३. अज्ञानं तच्छब्दार्थः । तत्कार्यमतः कारणम् ।

४—अज्ञानं तच्छब्दार्थः ।

अज्ञाश्चतैत्प्रबंधकर्तारःवर्णाश्रमाचारोपदेशोपिद्वयः तथा
 गुह्यशिष्यपरंपरा आत्मशास्त्रविचारश्चनिरर्थकःसुतरानिरर्थश्च
 संन्यासाश्रमपरिग्रहस्तैः कालत्रयेपिब्रह्मातिरिक्तंकिंचिन्नारतीति
 सिद्धांतित्वात् स्वभावतांनिर्गुणेनिर्विकारेब्रह्मणिअज्ञानसंबंध-
 तदुपादानकांतः करणोपहितचिदाभासद्वारात्संस्तरणादेरसं-
 भैवपराहत्वात् उत्पन्नायांविद्यायातेषांवैयर्थेपिअविद्यावदाश्र-
 यव्यवहारकालेतेषांसार्थक्यंब्रूमइति चैन्नैतदप्युपपद्यते परिणा-
 मादिवादानुविकारित्वादिदोषग्रस्ततया क्रमेणपरित्यज्यस्वमत-
 विशुद्ध्यर्थं चरमकोट्यवलंबित्वाविवर्त्तवादानांतेषामभिमतस्य-
 रज्जुसर्पादिदृष्टांतस्यापिदोषग्रस्तत्वात्दृष्टांतदाष्टांतिकयोर्वैरूप्यात्
 दृष्टांतैरज्वधिष्ठानारोप्यसर्पादिदेषुपट्टपेट्टेक्षितत्वात्दाष्टांतैर्ब्रह्म-
 व्यतिरिक्तस्याभावस्वीकारात्किंचखेपुष्पादि वत्प्रकाशेतमोबच्च-
 वस्तुतोनिर्गुणेनिर्विकारेब्रह्मणि कालत्रयेप्यज्ञानसंबंध एव नोपप-
 द्यतेकुतस्तारांपरंपरयातदुपादानकांतःकरणोपहितजीकल्पनाविष-
 यिकव्यवहारकल्पनानैमित्तिकतेषांसार्थक्यमुपपद्येतनचतन्मते-
 नैवस्तुतोब्रह्मव्यतिरिक्ताजीवाः संतियदाश्रयाविद्याजन्यव्यवहा-
 रमित्तिकं तेषांसार्थक्यमुपपद्येत् किंचविरुद्धज्ञाभावतयाऽसं-

१—स्मृतीतिहासपुराणादिस्त मनबुद्धिचित्ताहंकारमंतःकरणं
 अज्ञानमुपादान कारणंयस्मिन्तदज्ञानमुपाद नरुभू तच्छतदंतः करणं
 तस्मिन्नुचितंधारित्वंस्वभासंतद्वारा ।

२—असंभवे न पराहत्वात्

३—उपदेशानां

भवति संबन्धयोरस्तमःप्रकाशयोः प्रकृतिकार्यत्वेनसजातीयत्वा-
त्कथंचिद्यदिसंबन्धउपपद्यते तदापिनब्रह्मज्ञानयोश्चित्जडत्वेन-
सर्वथाविरुद्धस्वभावयोः कथमपिसंबन्ध उपपद्यते तादृशदृष्टां-
ताभावात् यंसंबन्धमाश्रित्यैतैः सृष्टिसंहारादिसार्थक्यं श्रुति-
स्मृत्युपदेशसाफल्यंचोपपाद्यते इत्यतोज्ञानस्वरूपंब्रह्मतद्विपरी-
तञ्चाज्ञानाऽज्ञानयोस्तमः प्रकाशवत्परस्परंविरोध इतिचपुन-
स्तादृशोऽद्वितीयेब्रह्मणि अज्ञानोपादानकांतः करणोपहितत्वे-
नजीवत्वसंभावना, तदाश्रयव्यवहारहेतुकश्रुत्यादिसार्थक्यंचेति
परस्परंविरोद्धोक्तीनांतेषां वचनेषुकोविद्वान् विश्वसेदृतेस्वपरं-
पराग्रहतपरात्तस्मात्तदुक्तिमना दृत्यश्रुतिस्मृतिप्रबंधोऽन्यथा
नुपपद्यमानोब्रह्मातिरिक्तान्संसरतोजीवान्कल्पयति वदंति च
श्रुत्याद्यातेषांजीवानां निःश्रेयसेप्राप्यस्यब्रह्मणोरूपं प्राप्तुश्च-
प्रत्यगात्मनः प्राप्त्युपायंफलं प्राप्तेस्तथाप्राप्तिविरोधिनः तथा-
जीवेश्वरसंबन्धं चेत्यवगम्य चयेनब्रह्मणाश्रीरामेणस्वोपासका-
नांकार्यार्थमनेकधास्वविग्रहः आविष्कृतः सयरिमन्करिमन्
विग्रहेउपासितव्य इतिब्रह्मणोर्बहुरूपकल्पनोक्तेस्तात्पर्यः श्रुत्या-
आविर्भावाविष्करणादिपदानिविहाय यद्वारंवारंकल्पनेति
पदमुच्यते तस्यायमाशयः यथावैदूर्यमणियुगपत्क्रमेणवानील

१—श्रुतिवचनैः

२—श्रुतिवचकानां

३—श्रुतिवचकस्तच्छब्दार्थः

४—उपासितव्येत्यमो नाऽन्वयः

पीतादिपुष्पादिसंनिधानेन युगपक्रमेण वा तत्तदवच्छिन्नेदेशे कृत्स्ने
 वानीलपीतादिरूपेण भासते स्वभावतरतुसमणिः शुक्लएव तथा
 प्रकृतंब्रह्मश्रीरामाख्यमुपासकानां कार्यार्थं विष्णुनारायणादि-
 रूपेण भासते भासयति च स्वास्त्रशक्तिसेनादीस्वभासित रूपा-
 न्तरानुरूपास्त्रशक्तिसेनादिरूपेण वस्तुतस्तु स्वयमींद्रनीलमणि
 प्रभः द्विभुजाद्याकृतिमान्स्वनित्यधनुर्वाणाद्यस्त्रशक्तिसेनादि
 विशिष्ट एवेत्येतदभिप्रायको ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि वाक्य
 समुदायः स्मृतंचेत्यमेवपंचरात्रकारेण मणिर्यथाविभागेन
 नीलपीतादिभिर्युतः रूपभेदमवाप्नोति ध्यानभेदान्तथाच्युत इति
 तत्तद्रूपाविस्करणकालेपिनच्यते स्वनित्याकृत्यादितोय. सोच्युत
 इत्ययमत्राच्युतपदोपादात्तुरभिप्रायः सनत्कुमारेणापित्तैव स्मृतं
 मत्स्य कूर्मवराहादि रूपधारिणमव्ययमिति अत्राप्यव्यय-
 मिति न विविधं विकारमेतीत्यव्ययंपदं स्वनित्यविग्रहे रूपां
 तराणां भासमानत्वं सूचयति वस्तुतस्तु तस्य विग्रहांतरस्वीकारत्व-
 स्वीकारे तन्नित्यत्वबाधः मूलशरीराबाधेन द्वितीयशरीरधादित्व-
 स्वीकारे तत्र विकारित्वप्रसक्तिर्धृतरूपांतरस्याधिकत्वात् धृतश-
 रीरेजन्यत्वेनानित्यत्वप्रसक्तिः परमात्मसर्वदेहानां नित्यत्वस्वीकारे-
 मोशावस्थायां जीवानां स्वोपास्याकृतिप्राप्त्यावश्यकत्वेन मुक्त-
 जीवेष्व्याकृत्यावैषम्यप्रसक्तिः तत्तदुपासकानामवश्यं स्वोपास्य
 रूपतोपपत्तेः सर्वेषां भगवद्विग्रहाणां स्वातंत्र्येण नित्यत्वस्वीकारे
 विनिगमनाविरेहेणान्यतरस्यापि सर्वकारणात्वानुपपत्तेर्मूल कार-

शास्त्रवचनव्याहतिः सदेवसौम्यएकमेवाद्वितीयमित्याद्येकत्ववा-
 दिश्रुत्यनुकूलात्तच्चिन्मयस्याद्वितीयस्यब्रह्मण इत्येकनिष्ठावता-
 रित्वबोधकात्रत्यश्रुत्यनुकूलाच्चमूलकारणत्वस्यैकनिष्ठत्वनिष्प-
 त्तेः तस्मादुभयोः पदायोरुक्तानुक्तदोषग्रस्तत्वात्क्षान्तरस्यपि गेग
 क्रांतत्वात् एकस्यैवनित्याकृतिविशिष्टस्यबहुरूपेण दृश्यमानत्वं
 स्वीकार्यस्फुटयिष्यंतीममर्थमुत्तरतापिनीयमंत्राः ॐ बोदैश्वराम-
 चन्द्रःसभगवानह्वैतपरमानंदात्मायाः परंब्रह्मभृभृवःस्वस्तरमैवै-
 नमोनम इत्यादयः इममेवार्थहृदिनिधायभगवान्वाल्मीकिराह
 संक्षिप्यहिपुरालोन्माययास्त्रयमेवहि महार्णवेशयानेप्सुमांत्वं
 पूर्वमजीजनः इतिमहार्णवशयानः नारायणरूपेणभारुमान
 इत्यर्थः ततस्त्वमसिदुर्धर्षस्तस्माद्भावात्सनातनात् स्नांविधास्य-
 न्भूतानांविष्णुत्वमुपजग्मिवानितिचत्रत्तस्माद्भावात्सनातनादि
 तिकासोपंचमीनिर्देशात् विष्णुत्वमितिकार्यवाचकस्यत्वप्रत्य-
 यांतनिर्देशाच्च जग्मिवानिति प्राप्त्यर्थकक्रियापदाच्चविष्णवा-
 दिरूपाविष्करणेरूपांतरेणभासत इत्यवगम्यतेनचवस्तुतोरूपां-
 तरोभवति इतिवाच्यंसनातनादित्युक्तस्य सनातनत्वस्य
 विरोधात् राघवत्वेतुस्वन्नित्या कृत्येवतस्याविर्भावइति तस्यैव
 वचनादवगम्यतेसत्त्वावित्रा समानासुप्रजासु जगतांवररावणस्य
 वधाकांक्षीमानुषेषु मनोदधाःइत्यत्रमनोधारणमात्रोक्तेः रामत्व
 मुपजग्मिवान्मानुषत्वांगतोद्यजइतिचानुक्तेः किंचकौशिल्याजनय-

द्वाभं दिव्यलक्षणसंयुतमित्यत्रोक्तोदिव्यशब्दः श्रीरामस्यश्चाकृ-
 त्यालक्षणांतरेण च देवतांतरसा दृश्याभावात् ब्रह्मरुद्रादिलोका
 वाचक. सनबृहन्नइवस्तध्वोदिवितिष्ठत्येक स्तेनपूर्णाभिदमितिश्रु-
 त्युक्तेपरनपदपर्यायेपरमाकाशेयर्थ्यवस्यति तत्रत्यानियानिलक्ष-
 णानितैः संयुतं लक्षणानितुद्विभुजादीनियानितद्विग्रहेदृश्यंते
 तान्येवाव गम्यंते प्रथममाकृत्यंतरेणाविर्भूयपश्चादा कृत्यंतरं-
 धृतवानिति तत्रानुक्तेः तत्रैव चाजनयद्राम मितिनामकरणा-
 त्पूर्वमुच्चार्यमाणारामेति पदंस्वस्यतदनादि नामत्वं सूचयति
 अत्रापि इतिरामस्य रामाख्याभुविस्यादिति श्रुतिरपि राम-
 नाम्नोऽनादित्वं सूचयति मंत्रोऽन्वर्थादिसंज्ञकइतिरामनाम्नः
 आदि संज्ञत्वं श्रूयते पुराणोपि विश्व रूपस्यते राम विश्वेशब्दा
 हित्वाचकाः तथापि रामनामेदं विश्वेषां बीजमक्षयमिति तस्य
 शब्दांतर कारणत्वं तत्राप्यविनाशित्वमुक्तंतथा सहस्रनामता-
 तुल्यं रामनामवरानने विष्णोनाम्नां सहस्राणांतुल्यः विष्णोरे-
 कैकनामैव सर्वविदाधिक्रमंतं तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनाम्न समं-
 मतमितीदृशंवहुधा श्रुतं भगवन्नामांतरेभ्योरामनाम्न उत्कृष्टत्व
 मन्यथा ऽनुपपद्यमानं श्रीरामनाम्नः सर्वनामकारणात्वं कल्पय-
 तीति सिद्धं तस्यानादित्व मित्यतस्तद्वाच्य स्यापिशब्दांतर
 वाच्यानां कारणत्व मुपपन्नतरं किंच नामकरणसमयेपि गुरु-
 तस्य रामेतिनामकृतवान् तस्मादिदमवगम्यते यत्तापिनीयोप-
 क्रमे रमंतेयोगिन इत्यनया श्रीरामनाम्नस्तद्वाच्यस्यचपरब्रह्मणः

सर्वात्कृष्टत्वे नावतारित्वं सूचितं यच्चरघुकुलेखिलंरातीत्या-
 द्याभिः तस्यगौणत्वं तेनतद्वाच्यस्यावतारत्वं सूचितं तदेवभग-
 वान्वाल्मीकिरपि नामकरणात्पूर्वं राममित्युच्चार्य तरयानादि-
 त्वेन मुख्यत्वात् तद्वाच्यस्यावतारित्वं नामकरण समयेपित
 देवोच्चार्य तस्य सादित्वेन तद्वाच्यस्यावतारत्वं चसूचित
 वान् नामनामिनोस्तादात्म्य स्वीकारादिति यच्चेदं सूचितं
 बालकांडे तस्यद्वैविध्यं तदेवोत्तरकांडे रफुटीकृतं ततस्त्वमसि-
 दुर्धर्षस्तस्माद्भावात्सनातनादित्यादिना तत्रापि चिन्मयस्याद्वि-
 तीयस्येत्यस्यां श्रुतस्य ततस्त्वमसि दुर्धर्षस्तस्माद्भावा-
 त्सनातनादित्ये तदुपवृंहणभूतं रूपस्थानां देवतानामि-
 त्यादेः महार्गावेशयानोऽप्सुत्वित्यादिक मुपवृंहणं कल्पितस्य
 शरीरस्येत्यस्यास्तु रावणस्य वधाकांक्षीमानुषेषु मनोदधाः
 इतीदमुपवृंहणमिति विवेकः तस्मात्स्वयमवतारिणः स तएव
 श्रीरामस्याजहत्स्वा कृत्यादरेवतारःतेनयत्रतत्रतदवतारत्वोक्ताव
 पिनकाचिद्धानिःविग्रहांतरनिष्ठतत्कारणत्वस्यात्रोपनिषद्यश्रवणा
 दनुपपत्तेश्चतदेवंयत्रुर्मतेयोगिनइत्यनयासूचितंश्रीरामस्यसर्वाव
 तारित्वंतच्चिन्मयस्याद्वितीयस्यब्रह्मणोरूपकल्पनेत्याद्याभिःरफुटी
 कृतं अथरघुकुलेअखिलंरातीत्याद्याभिः सूचितंयत्तस्यावतारत्वं
 तदजहत्स्वाकृत्यैवश्रीदशरथगृहाविर्भावत्वं संभावयितुं तरयो-
 पासनोपयोगिनींसेनादिकल्पना मुत्तरार्द्धेनाहकल्पितस्येति
 किंचनिराकारंब्रह्मोपाधिवशात्पंचधाभाती तीमंपक्षंपंचधाक-

ल्पनापृथक्कृतं कल्पितस्यशरीरस्येदंवाक्यं नसहते यदिनिरा-
कारमेवब्रह्मपंचधाभासते रज्जुरिवसर्पादिरूपेणोतीदमेवश्रुते
रभिप्रेतंस्यात्तदा राघवशरीरस्यप्यौपाधिकत्वेन कल्पनात्वसा-
मान्यातद्वादि सहस्रांतहस्तवद्विग्रहांतर्गतत्वोपपत्तेःततःपृथक्के-
नश्रुतंतत्परंवाक्यंव्यर्थस्यात् तस्मात्पंचधाकल्पनातः पृथग्भूतं-
राघवपरं वाक्यमवतारिणोब्रह्मणः साकारत्वंतस्यैवतत्तदव-
सेरेतत्तदाकारेणाविर्भावत्वंश्रीदशस्थविषये स्वेनरूपेणाविर्भा-
वत्वं चोपपादयति तथाचोक्तकल्पनांतर्गतद्विचतुरादिहस्त
धारित्वस्ययुगपदेकविग्रहनिष्ठत्वानुपपत्तेः पंचधाकल्पनांतर्गत-
द्वादि सहस्रांतहस्तवद्विग्रहाणामेकस्यापि विनिगमनाविरहा-
त् मूलकारणाकृत्य निश्चायकत्वात्ब्रह्मणोरूपकल्पना इत्यस्य-
संप्रहवाक्यस्यरमंतेयोगिनो नंतेसत्यानंदेचिदात्मनि इतिरामपदे-
नासौपरंब्रह्माभिधीयते इतितत्पूर्वतनश्रुत्यायत्परंब्रह्मरामपदे-
नाभिधीयते तस्यैव रामाख्यस्य चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणो-
रूपकल्पने त्येवमेकवाक्यत्वात् रामाख्यब्रह्मणोमूलकारणा-
त्वसर्वावतारित्व निश्चायकत्वात् तत्सारूप्यावतारपरत्वेनैवो-
क्तस्य पृथक्वाक्यस्यसार्थक्यमुपपद्यते तस्मात्पंचधाकल्पनातः
पृथग्भूत्वा कल्पितस्येतीदंवाक्यं राघवविग्रहस्यावतारिब्रह्म
नित्यविग्रहत्वं सूचयित्वा परस्यब्रह्मणो द्विभुजादिमत्वंज्ञा-
पयतीतिवोध्यं तस्यवाक्यस्यार्थस्त्वीदृशः तस्यचिन्मयेस्मिन्नरमं-
तेयोगिनचिन्मयस्याद्वितीयस्येतिप्रकृतस्यब्रह्मणः श्रीरामस्य-

यत्कल्पितं लीलाया विष्कृतं अत्र रूपांतरस्याविष्करणत्वानुपपत्तेः
 प्राकृतनयनागोचरं यत्स्वात्यंतकृपया तद्गोचरीकृतं शरीरं नराकारं त-
 स्य सेनादि कल्पनाशास्त्रविद्धि कथिता ब्रह्मणा कृता वेत्यन्वयः
 कथनापदमाविष्करणार्थिकं अत्र परस्वरूपस्य स्वाकृत्यैवाविर्भा-
 वत्वे कल्पितस्य शरीरस्येति शरीराविष्करणं वचनं हस्तास्त्रकल्प-
 नानुक्तिश्च लिंगं अन्यत्राकृत्यंतरेण तदा विर्भावत्वे तु द्विचत्वारी-
 त्यादिकं लिंगं न च तत्रापि रूपस्थानामितींद्रस्वाकृत्यैव तस्यादि-
 र्भावत्वं सूचयतीति वाच्यं द्विचत्वारिःत्यादि वचनविरोधात् द्विच-
 तुषडष्टादीनां हस्तानां एकस्मिन्नित्यविग्रहे युगपदाविष्करणत्वा-
 संभवात् क्रमेण तत्तदाविष्करणे तु एकस्य सत्वकाले तदन्यस्या-
 सत्वप्रसंगात्तत्कुतः एकविग्रहस्य युगपदनेकरूपत्वासंभवात्
 विलक्षणशक्तिमतो युगत्पृथक्पृथगनेकरूपधारित्वं संभवेपिते-
 ष्वादिविग्रहव्यतिरिक्तानामन्येषां सादिमत्वेन घटादि वदन्तित्यत्र
 प्रसंगादतोरूपस्थानामित्यस्य भामानत्रार्थिकत्वोपपत्तेः किंच रूप-
 स्थानामिति समस्तावतार परकल्पना वाक्यमुपक्रम्य ब्रह्मण्येवं-
 हि पंचधेत्युपसंहृत्य च पश्चात्तत्पृथक्त्वेन कल्पितस्य शरीरस्यैव-
 तारांतरपरं यद्ब्रह्मं च न श्रूयते तदप्यवतारांतरेभ्योऽस्यावतारस्यैव
 लक्षणस्य सूचयित्वावतारिसारूप्यमुपपादयति स्फुटयति हि-
 द्विचत्वारिषडष्टादशद्वादशे त्यादिवाक्यं कारणविग्रहादवता-
 रांतराणामा कृत्यंतरत्वं द्विचतुर्भुजादिमतां परस्पर विरुद्धरूपा-
 णामेकस्मिन्नित्यविग्रहे युगपत्स्थितेरसंभवात् क्रमेण तत्तद्रूप

धारणोष्णकर्मसत्वकाले तदन्येषामसत्वप्रसक्तेः सर्वेषामनादित्वं
 म्बीकारे मूलकारणं वनव्याघातात् ब्रह्मनां द्वयोर्बामूलकारणात्वा-
 नुपपत्तेः सिद्धान्तेतुरूपस्थानामितिपदंरूपेतिष्ठंतीति निरुक्त्या
 भानमात्रार्थकं मत्कारणं विग्रहे सर्वेषां द्विचतुर्भुजादि मद्भि-
 ग्रहाणां भानमात्रत्वं भानस्य च सार्धदिकत्वं सूचयति स्मर्यते
 चतथैव मणिर्यथाविभागेन नीलपीतादिभिर्भ्युतः रूपभेदमवा-
 प्नाति ध्यानभेदात्तथाच्युत इति रामस्यैव कलांशाद्द्वैतवताराभ-
 वंति हि कांठिकोटिश्चकार्यार्थे सिंधौ वीचीवद्वैमुने इति च न चा य-
 थार्थकं तद्विवाच्यं पक्षांतरस्य युगपत्क्रमेण वेतिपक्षद्वये दर्शित
 दोषप्रस्तव्यात् तस्मात्तेषां तत्र भानमात्रत्वं मणिर्यथाविभागेनेति
 वचनान्मंतव्यं भानस्य च नित्यत्वं सर्वे नित्याः शास्वताश्च देहा-
 न्तस्य परात्मनः इति वचनात् अनयोः स्मृतिवचनयोः स्फुटविह-
 र्द्धार्थकत्वेन प्रतीयमानयोरन्यतरस्य प्रमाणात्वे तदन्यतरस्य बाधा
 दुक्तरित्यैकैकवाक्यतोपपत्तेः यद्यपि विशिष्टशक्तित्वेनैश्वरस्य
 सौभरिशरीरवत् युगपत्तिलक्षणं बहुविग्रहधारित्वमभ्युप-
 पद्यते तथापि भानमात्रार्थकत्वं पक्षे मणोर्दृष्टांतः सुतरामुपपद्यते दोषा-
 नाक्रांतश्च सः पक्षांतरस्तु युगपत्क्रमेणोक्त्युक्तदोषद्वयप्रस्तः यदितु-
 विशिष्टशक्तिमत्त्वेनान्यथा कर्तुं समर्थस्य परमेश्वरस्य मृत्योरपि मा-
 रकत्वेन तत्परतंत्रत्वाभावात्तद्धृतविग्रहाणामप्यविनाशित्वेन नि-
 त्यत्वं मन्यते तदापि युगपत्क्रमेण बाधृतानां विग्रहाणां धारकत्वं
 श्रीरामस्यैव ब्रह्मण्येव पर्यवस्यति ब्रह्मणो रूपकल्पनेत्यादिश्रुतेः पर-

न्तुसर्वेषामनादित्वंसमानं नोपपद्यतेतत्तत्काले तत्तद्वदतारपर
पुराणवचनविरोधात् लीलाविभूत्याविर्भादपरंतत्तद्वचनमितिच
त्तदामूलकारणत्ववचनव्याघातः तस्यद्वित्रिनिष्ठत्वानुपपत्तेः
तत्रविनिगमनाविरहात्समेपुसर्वेष्वेकस्यतदनुपपत्तेश्च चिन्मय-
स्याद्वितीयस्यब्रह्मणइत्येकनिष्ठावतारित्व परश्रुतिविरोधाच्च-
कथंचिदपिनोपपद्यते तत्विशिष्टशक्तिमतः सर्वमुपपद्यते इति
चेन्नअनुभवयुक्तिसहकृतब्रह्मनिष्ठावतारित्व परश्रुतिविरोधेन-
त्वत्कल्पनायाः अप्रमाणात्वात् तस्मात्श्रुतिस्मृतिवलात्प्रकृतं-
रामपदाभिधेयं ब्रह्मश्रौतद्विभुजादिमत्सर्वावतारिस्वनित्वविग्रहं
रूपांतरेणकल्पयतिभासयतिथथादिदीय.स्वस्वरूपदीपांतरेणभा-
सयतितद्वत्स्वनित्यरूपेणस्वस्था नस्थः सन्नविष्णुमत्स्यादिरूपो
भूत्वोपासकानांकार्यार्थमात्राविर्भवतीत्यर्थः विष्णुत्वमुपजग्मि-
वानित्यादिस्मृतेः तथारूपस्थानांदेवानांपुंस्यंगारस्यादिकल्पने
त्यत्रापिस्वयंरामाख्यं ब्रह्मविष्णवादिरूपंभवति सीतांस्वपरनीं-
लक्ष्म्यादिरूपेणकल्पयति तांलक्ष्म्यादिरूपांभावयतीत्येतत्स्वां-
गानि वतुभुजादिविष्णवाद्यं गण्डेणकल्पयति स्वास्त्राणिशंखादि-
रूपेणकल्पयतीत्येवमुत्तरत्रापियथासंभवमूह्यं ब्रह्मणोरूपक-
ल्पनोपासकानां कार्यार्थं मित्यादिश्रुतिवलात् अस्मिन्पक्षे-
यथाह्यादिप्रदीपेनसर्वदीपप्रबोधनं तथा सर्वावताराणामवता-
रीरघूत्तम इत्यादिवचनंप्रकृत श्रुत्यर्थोपबृंहकत्वेनज्ञेयंकिंचात्र
कथिता इतिश्रुतिवलात्विशिष्टसंहितादौहनुमदादीनां नित्य-

विभूतावपिस्थितेः स्मरणाच्चवेदार्थज्ञैः शिष्टैर्यस्यभगवद्विग्रह-
 स्ययेयादृशांश्रांगवाहनशक्तिसेनादयरतत्रतत्रकथिता स्तेता-
 दृशास्ततः सहस्रगुणाधिकतेजसश्चनित्यविभूतिस्था इत्यनुमे-
 याः तथाचात्रश्रीराधवस्य च त्वर्चित्वप्रसिद्धतत्पार्षदादीनां पा-
 र्षदान्तरेभ्य उत्कृष्टतोपपत्तेः तन्मूलकश्रुतिभिः प्रिसिद्ध्यनुरो-
 धाच्च नित्यविभूतावपितस्य सर्वाभगवद्विग्रहोत्कृष्टतोपपत्त्या
 सर्वावतारित्वं तदस्त्राद्युत्कृष्टत्व परपौरुषेय वचसा मधिश्रुति
 मूलकत्वेन स्वार्थे प्रमाणत्वं निर्वाधं अवतारिसंबंधिनामपि
 तदवतारसंबंधिभ्य उत्कृष्टतोपपत्तेः सर्वाण्यपि सर्वावतारि
 रामाख्यब्रह्मस्वरूपायुधादि परत्व परवचनानि यथा श्रुतमवा
 धितार्थानि मंतव्यानीति न च ब्रह्मणोरूपकल्पेनति रामाख्य
 ब्रह्मनिष्ठं सर्वावतारित्व श्रुतिवत् उपनिषदंतरेपि भगन्नामां
 तस्वाच्यावतारित्व वाक्यंश्रूयते यद्वाक्यं तदन्यस्याप्य
 वतारित्वमुपपादयत्सत्ब्रह्मणोरूपकल्पने त्यादिप्रवलश्रुतिवि-
 रोधेनाप्रमाणाता मित्रगच्छत्सत्त्वप्रमाणत्वोपपत्ताये उक्तप्रवल-
 श्रुत्यनुरोधिसत्त्वोदरगतावतारित्वपरनारायणादिशब्दस्यरामा-
 ख्यब्रह्मपर्यवसायित्वसूचनद्वाराप्रमाणत्वं गच्छेत्किंतुश्रूयते तत्र
 तत्रोपनिषदितत्तन्नामकस्यजगत्कारणत्वमात्रं तथाहि गोपालो-
 पनिषदि कादापःलात्पृथिवी त्यादिनाश्रीकृष्णाख्यस्य पृथिव्या
 द्युत्पत्तिहेतुत्वंतथा मथुरायांस्थितिवर्हन्सर्वदाप्तेभविष्यतितस्या-
 मधिष्ठितः कृष्णरूपीपूज्यस्त्वयासद्रेत्यादि नातुस्यनारायणा-

रुद्रम्यप्रलयावधित्त्वं श्रवणादुभयविधुश्च्युतोः परस्परं विरोधेना-
 प्रमारायतास्यात्सिद्धान्ते तु नारायणाद्द्रुदो जायते इति नारायणज-
 त्वेन रुद्रस्य सर्वकारणत्वात् नुपपत्तेः कारणवाक्यगत रुद्रशब्दस्य सर्व
 शाखाप्रत्ययन्यायेन परमात्मवाचकत्वोपपत्तेः सरुद्रशब्दोपि का-
 रणावाक्यगत नारायणशब्दवोधितस्य रामाख्यब्रह्मणः प्रल-
 यावधित्वे पर्यायम्यति एकोहवै नारायण आसीदिति देवाहवै
 स्वर्गलोकमिति उभयोर्लपनिषदोः प्रसिद्धार्थकयोः हवै इति-
 पदयोः श्रवणान्तयोरितरोपनिषद् इतरानुवादकत्वानुपपत्त्या
 द्वयोरप्युपनिषदोः ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादिनिरनुवादकश्रुत्यनु-
 वादकत्वोपपत्ते रितिनकश्चिद्विरोधः वस्तुतस्तु नेमानारायण-
 नृसिंहगोपाल रुद्राद्युपनिषदः अत्रतारित्व विषयकाः नापि
 परधिभूतिविषयकाः किंतु लीलाविभूति विषयकाः सत्यो नारा-
 यणरुद्रादिशब्दाभिहितस्य प्रलयावधित्वं बोधयन्त्य स्तस्मा-
 द्ब्रह्माद्युत्पत्तिसूचनद्वारा तस्य जगत्कारणत्वेन भजनीयत्वं द्यो-
 तयंति ननु एकोहवै पूर्व नारायणो देवो यस्मिं ल्लोकाद्योताश्च प्रोताश्च
 तस्य हृत्पद्माज्जातो वज्रयोनिस्तपयित्वा तस्मै वरं ददौ सहांवाचा
 ज्वयोनिर्वोऽवताराणां श्रेष्ठो वतारः को भवतीति गोपालतापनी-
 योपनिषदि नारायणस्यावतारित्वं श्रूयते इति चेत्सत्यं तथापि-
 तत्रावतारत्वविषयं बहुवचनं एकां हिरुद्रायजंति द्वितीयां हि
 ब्रह्मायजतीत्याद्युक्त रुद्रादिपूज्यमथुरावनस्यस्थ द्वादशमूर्त्तिपरं
 तन्मध्ये कृष्णावतारस्य श्रेष्ठत्वद्योतकं च भवति वोऽवताराणां

मध्ये श्रेष्ठोऽतारको भवति यंस्मृत्यामुक्ताच्चरमास्संसारदुःखं-
तीति ब्रह्मप्रश्नवाक्येतदवतारमध्यगतश्रेष्ठावतारमृतेमोक्षहे-
तुत्वश्रदशात् तदुत्तरभूतेनारायणवाक्येपि तांहीयेयजंतिते-
मृत्युंतरंतिमुक्तिं लभंते इत्यादिनातासुद्वादशसुतन्मुक्तिषुमध्ये-
भूमिस्थत्वे नोक्तस्यैकस्यकृष्णस्यैवयाजकानांमुक्तिप्राप्तिवचनेन
सर्वावतारेषुकृष्णावतारस्य श्रेष्ठत्वद्यौतनाच्च तत्रमत्स्यकूर्मादि
नामाश्रवणाच्चशास्त्रांतरेमत्स्यादिभक्तानां मोक्षाश्रदशाच्च नम
त्स्यादिमाधारणेनमुक्तिप्रदत्वेनहेतुनामत्स्यादिभ्यः श्रीकृष्णश्रे-
ष्ठद्योतकत्वं तयोःप्रश्नःतदुत्तरवाक्योरुपपद्यतेकिंतुमथुरादनस्थ
रुद्रादिपूज्यैकादशमूर्तिभ्यः एवच्यथा गोमालोहमजोनित्यः
प्रद्युम्नोहंसनातन इत्याद्युक्तेषुनारायणावतारेषुप्रद्युम्नादिभ्यो-
गोपालस्यश्रेष्ठत्वद्योतकंभवतुप्रद्युम्नादीनांप्रत्येकंगुणद्वयदत्वेन-
मुक्त्यर्थोपास्यत्वानुपपत्तेस्तदश्रवणाच्चतः।। श्रीकृष्णस्याव-
तारश्रेष्ठत्वज्ञापनायास्यवाक्यस्यप्रवृत्तेः श्रीकृष्ण निष्ठावतार
श्रेष्ठत्वविधायक मिदंवाक्यं ननारायण स्यादतारिद्वि-
विधायकमुभयविधाने विधेयभेदापत्तेः तर्ह्यर्थसिद्ध-
तदवतारित्वमित्येन्न एकोहवैपूर्वं नारायणोदेव इति
प्रसिद्धार्थकहवै पदाभ्यामस्यावाक्यस्यावाक्यांतरप्रसिद्धा-
र्थार्थनुवादकत्वोपपत्तेः नाराणोपनिषदि महोपनिषदि बृहन्ना-
रायणोपनि च नारायणा परावतारित्ववचनाश्रुतेश्च यदितुना-
रायणस्यावतारित्वं श्रुत्यभिप्रेतंस्यात् तदातिसृषूपनिषत्सुमध्ये

कस्यामपिस्वोपनिषदिनारायणस्यावतारित्वमुक्तंस्यात् यदितु-
गोपालतापनीय वाक्यत्रलेनतदवतारित्वंस्थाप्यते तदातस्य-
हृत्पद्माब्जातोद्भव्योनिरिति तन्नाभिजपद्मत्वेन तत्पद्मजातब्रह्म-
त्वेन च लिंगेन लोकश्चांतत्वपोतत्वलिंगेन च गोपालतापनी-
य नारायणावतारित्वपरवाक्यस्य क्षीराब्धिंशाधिपरत्वोपपत्तेः
ॐ क्षीरार्णवशायिनं नृकेशरिणमिति नृसिंहोपनिषदिःफुटं
तस्य क्षीराब्धिशायित्व श्रुतेश्च पुराणोपि जगृहेपौरुषं रूपं भग-
वान्महदादिभिः सम्भृतं षोडशकलमादौलोकसि सृक्षया
यस्यांभसिशयानस्य योगनिद्रामुपेयुषः नाभिहृदास्वुजादासी
द्ब्रह्मालोकपितामहः यस्यावयव संस्थानैः कल्पितोलोक-
विस्तरः एतन्नानावताराणां निधानं बीजमव्यय मित्यत्रय-
स्यावयव संस्थानैरिति जलाशाप्य वयवेषु लोकोतत्व
त्पांतत्व स्मरणात्तन्नाभि हृदास्वुजात्स्फुटं ब्रह्मोत्पत्तिस्म-
रणाच्च वेदपुराणवाक्ययोरेकार्थ्यावगत्यात्द्गुगतनारायणश-
ब्दस्य क्षीराब्धिशाधिपरत्वनिश्चयात् आपो नाराइतिप्रोक्ता आपो
वैनरसूनवः अयनंतस्यताः पूर्वतेननारायणंस्मृत इतितदर्थक-
नारायणशब्दनिरुक्तिपरस्मृतेश्च एषनारायणःसाक्षात्क्षीराब्धि
निकेतनः नागपर्थकमुत्सृज्येहागतोमथुरांपुरी मितितथैवस्मर-
णाच्चावतारिनारायणस्यक्षीराब्धिशायित्वनिश्चयात्क्षीराब्धि
शायिनस्तु जगृहेपौरुषरूपमादावितिहरिप्रथमावतारवोक्त्या-
मुख्यावतारित्वानुपपत्तेः तन्निष्ठावतारित्ववचनस्य नृसिंहादि

निष्ठप्रातीतिक बुद्धिनिरासार्थकत्वेनान्यथासिद्धेर्नतत्रत्यमवता-
रित्ववचनस्यार्थमुख्यमित्यवधेयं किंच गोपालोपनिषद्वाक्य-
स्यब्रह्मणोरूपकल्पने त्यादिवाक्यानुसारेण नेतव्याच्चतत्कुतः
तत्रहवैइत्याभ्यांप्रसिद्धानुवादकत्वेनतस्यावतारि ब्रह्मानुवा-
दकत्वोपपत्तेः नचतस्यप्रसिद्धानुवादकत्वेपिनारायणो पनिप-
द्वाक्यश्रुतनारायणानुवादकत्वं स्यादिति वाच्यं तस्यापि क्षीरा-
व्धिशाथित्वोपपत्त्यामुख्यावतारित्वानुपपत्तेः ननुनारायणोपनि-
षदि च क्षीराव्धिशाथिलिंगानोपलभ्यते इतिचेन्न नारायणा-
द्ब्रह्माजायते इतितस्माद्ब्रह्मोत्पत्ते रेवतत्क्षीराव्धिशाथित्वलिं-
गत्वावगमात् पुनः अनुवादकवाक्य दृष्टस्यक्षीराव्धिशाथि-
लिंगस्य तस्य हृत्पद्माज्जातोञ्जयोनिरित्यादेरनुवाच वाक्यस्थ
नारायणलिंगत्वोपपत्ते श्चकुतः वाक्यद्वय प्रतिपाद्ययो नारा-
यणयोः शब्दतोर्यतश्चैकत्वावगमात्तत्तदुपनिषत्प्रतिपाद्यस्य
नारायणस्य कारण वाक्यगतस्योक्तरीत्या क्षीराव्धिशाथि-
त्वोपपत्तेः क्षीराव्धिशाथिनस्तुहरिप्रथमावतारत्वस्मृत्यामुख्या-
वतारित्वानुपपत्तेः ब्रह्मनारायणयोरैकस्यैवमुख्यावतारित्वोप-
पत्तेश्च ब्रह्मपरवाक्यस्यद्वयादि सहस्रान्त हस्तवदशेषाव-
तारि विषयकत्वेन प्रबलात् नारायण परवाक्यस्य गोपाल-
तापनीयदृष्टस्य नृसिंहतापनीय दृष्टस्य च तदन्वयत्र दृष्टस्य
वामत्स्याद्यशेषावताराविषयकत्वेनतदल्पविषयत्वेनदुर्बलत्वा-
त्तत्तद्वाक्यदृष्टयोः श्री कृष्णानृसिंहयोरवतारांतरोपलक्षकत्व-

स्वीकारेपि तस्य तस्य नारायणपरवाक्यस्य तदुर्बलत्वोपपत्तेः दुर्बलस्यतु स्वप्रबलवाक्य विरोधेनाप्रमाण्यं प्राप्तस्येवप्रबलानुरोधेनैवप्रमाणत्वोपपत्तेः पुनः नारायण परवाक्येहैव इति प्रसिद्धार्थकपदश्रवणेन तस्यकरय चिदनुवादकत्वावगमात् ब्रह्मपरवाक्ये तादृशपदाश्रुत्यातस्यतदनुपपत्तेश्च गोपालतापनीय नारायण परवाक्यस्य तस्य नारायणोपनिषद्ब्रह्मनारायणोपनिषच्छ्रुतनारायणानुवादकत्व स्वीकारेपिन नारायण स्यावतारित्वमुपपद्यते अवतारित्वस्यद्विप्रत्वानुपपत्तेरुक्तीत्यानारायणपरवाक्यस्यब्रह्मपरवाक्यतोदुर्बलत्वाच्चकारणवाक्यस्यविशेष्यस्य ब्रह्मशब्दस्य नारायणादिपदविशेषणात्वा नुपपत्तेश्च परिशेषात्कारण वाक्यस्य नारायणशब्दस्यैव ब्रह्मपरत्वोपपत्त्यापि नारायणसहस्रनाम सदृशस्यप्रणवकारणस्यरामशब्दस्य विरोधेन तस्यनारायणशब्दस्य ब्रह्ममुख्यवाचकत्वानुपपत्तेश्च श्रीरामतापनीयोपनिषदिप्रणवकारणरामशब्दाभिहितस्यब्रह्मणः सर्वावतारित्वप्रसिद्धेः सर्वास्वप्युपनिषत्सु तस्यैवसर्वावतारित्वोपपत्तेश्च सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेन सर्वेपिशकलोपनिषत्कारणपरवाक्यगताःनारायणादयः शब्दाः रामाख्येसर्वावतारिणिब्रह्मणिपर्यवस्यतस्यैवसर्वत्रसर्वावतारित्वंद्योतयतीत्यवगम्यते नन्वेवंचेत्तर्हि पुराणादौनारायणस्यराधवकारणत्वोक्तेः सर्वोत्कृष्ट रामशब्दस्य सर्वकारणवाचकत्वयोग्याच्च तादृशोरामशब्दोपि सर्वाशाखाप्रत्ययन्यायेन नारा-

यस्य पर्यावस्थ तस्यैव सर्वोत्कृष्टत्वमुपपादयतीतिवाच्यमिति चेन्न पौराणिक विवादे वैदिकस्य सर्वशाखाप्रत्यय न्यायस्य प्रबृत्यनुपपत्तेः वैदिक विवादे तु सर्वोत्कृष्टकारणा वाक्यगते रामाख्येपरेब्रह्मण्येवसर्वेषां कारणावाक्यगतानां विशेषशब्दानां सर्वशाखाप्रत्यय न्यायेन पर्यावसानत्वोपपत्तेश्च पौराणिक नारायण कारणात्वस्यान्यथा सिद्धेसामान्यभूतपशु शब्दस्य विशेषभूतङ्गाशब्द वाच्ये पर्यावसानत्व दर्शनेन सामान्य शब्दानामेव सर्वेषां स्वसमानविशेषशब्दवाच्ये पर्यावसानत्व योग्यात्तथा मूलकारणात्वस्य द्विनिष्ठत्वानुपपत्त्या तत्पराणामपि विशेषशब्दानां कारण वाक्य गतानां स्वोत्कृष्टशब्दानुरोधेनसर्वशाखाप्रत्ययन्यायात् तद्वाच्ये पर्यावसानत्वयोग्यत्वे सति सर्वोत्कृष्टत्वेन श्रुतस्यविशेष शब्दस्य कारणात्वेन श्रुतेपि स्वनिकृष्ट शब्दवाच्ये पर्यावसानत्वायोग्यात् तदश्रवणाच्चातः सर्वोत्कृष्टस्य रामशब्दस्य स्ववाच्याभेद दृष्ट्यातत्कार्यभूत नारायणादि वाचकत्वोपपत्तावपि मुख्ययावृत्त्या नारायणादि शब्दानुरोधेनवातस्य तत्तद्वाचकत्वानुपपत्तेः अन्यथा नारायणादि शब्दनिष्ठक्षीराब्धिशय्यादिमुख्यवाचकत्ववाधेन रामशब्दस्यैवतन्मुख्यवाचकत्वोपपत्तेः रामनाम्नैवजगत्कारणात्वेनोक्तानां क्षीरार्णवशय्यादीनां ख्यातित्वोपपत्त्या नारायणादिशब्दानां तद्वाचकत्व निरवकाशत्वापपत्तेः ननुस्यात्तर्हि नारायणकारणात्वापर वचन विरोधेन रामनामपरत्व-

स्यान्यथासिद्धिर्यानिवर्धि नारायणस्य कारणत्वमुपपद्येतेति चेन्न भगवन्नाममाहात्म्येऽर्थावादत्वानुपपत्त्या तदन्यथासिद्धे-
 दुर्वाचनत्वात् ननु तथापि वाचकानां मध्ये रामनाम्नः वा-
 च्यानां मध्ये नारायणस्य सर्वकारणत्वमस्तु वेद पुराणादिषु
 तथा श्रवणादिति चेन्नैतदप्युपपद्यते भगवन्नामनामिनोऽस्ती-
 दात्म्यभाव श्रुतिभिर्भयोर्हृत्कृष्टत्वस्यापकृष्टत्वरय वासमान
 त्वोपपत्तेः ततस्तु मूलकारणत्वस्यद्विनिष्ठत्वानुपपत्त्या राम-
 नारायण शब्दवाच्ययोर्भयोर्मूलकारणत्वानुपपत्तेः रामनाम
 महिम्यर्थवादत्व वचनाभावेन तदन्यथासिद्धेर्दुरुक्तितया
 तत्सर्वोत्कृष्टत्वस्य निर्वाधात्तद्विरोधेन तदपकृष्ट नारायणादि-
 शब्दवाच्यस्य तद्वाच्य कारणत्वानुपपत्त्या नारायणादि कार-
 णत्वस्यैवान्यथा सिद्ध्युपपत्तेस्तदपिकथमितिचेत्कारणवाक्य-
 गतनारायणशब्दस्यतत्रत्यैः जगदोत्त्वप्रोतत्वाज्ज्योन्तिवादि-
 भिःप्रदर्शितक्षीरार्णवशायिलिंगैः पूर्वोत्तरीत्या क्षीराब्धिशायि
 परत्वोपपत्तेः क्षीराब्धिशायिनरतु हरिप्रथमावतारत्वोक्त्या
 मुख्यावतारित्वानुपपत्तेरसकृदुक्तत्वात् विष्णवाद्यवतारित्वस्य
 श्रुतिविरोधेन तत्प्रकरणापूर्वापरवचनविरोधेचान्यथासिद्धेर्दर्शि-
 तत्वाच्च श्रीरामनामतद्वाच्ययोःसर्वोत्कृष्टतायाःसमानत्वश्रवणा-
 त्त्वेकमुख्यावतारित्वोपपत्तेश्च श्रूयतेचतयोःसर्वोत्कृष्ट्यंसमानं
 रमंतेयोगिनोऽनंतेसत्यानंदेचिदात्मनि इतिरामपदेनासौपरंब्रह्मा

भिधीयतेचिन्मयस्याद्वितीयस्यनिष्कलस्याशरीरिणाः उपासकानां
कार्यार्थंब्रह्मणोरूपकल्पना ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवान्यत्प-
रंब्रह्मयोब्रह्माविष्णुरीश्वरः येमत्स्यकूर्माद्याः योब्रह्मांडस्यांतर्वहि-
र्व्याप्तोतीत्यादि नामिपक्षे नामपक्षेतुब्रह्मादीनांवाचकोयं स्वभू-
ज्योतिर्मयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनदेसोयस्यसृष्टिस्थि-
ति लयस्यच कारणत्वेनचिच्छक्त्यारजः सत्वतमोगुणौ.सर्व-
वाच्यस्यवाचकः इत्योमितीति चएतदेवोपास्यमिति ज्ञेयमित्तिच
एतत्तारकंब्रह्मणोनित्यमधीते सपानानंतरति श्रीरामस्यमनुंका-
श्यांजजापवृषभध्वजः इत्यादिकंतथैव स्मर्यतेस्मच श्रीरामस्य-
कलांशाद्वै अवताराभवंतिहि कोटिकोटिश्चकार्यार्थे सिंधोवी-
चीत्रवैमुने इति अस्मत्प्रसादसुमुखः कलपाकलेशइति कलाव-
तीर्णोयुवयोर्दिदृच्छुणाइत्युक्तानां कलानामीशः कलेशःइतिनै-
तद्यशोरघुपतेः सुरयांचयात्तलीलातनोर्ह्यधिकसाम्यविमुक्तधा-
म्न इति नाम पक्षेनामिपक्षेतु सहस्रनामतातुल्यंरामनाम वरा-
नने विष्णोर्नाम्नां सहस्राणांतुल्यणुषमहामनुः अनंताभगवन्मं-
त्रा नानेनतुसमाकृताः विष्णोरेकैकनामैव सर्ववेदाधिकंमंत
तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनाम समंमंतं जपतः सर्ववेदांश्चसर्वमं-
त्राश्चपार्वति तस्मात्कोटिगुणांपुण्यं रामनाम्नैवलभ्यते नाराय-
णादिनामानिकीर्तितानिवहून्यपि अत्मातेषांचसर्वेषांरामनाम-
प्रकाशक इत्यादि तदेवमत्रवाच्यवाचकयोः सर्वोत्कृष्ट्यसमा-
न्त्वश्रवणात् रामनाम्नोमहिम्नः भगवन्नामांतरेभ्यः सहस्र-

गुणाधिक्यश्रवणात्तद्वाधकाऽभावाच्चतद्वाच्यस्यश्रुतंस्मृतं च-
 सर्वावतारित्वं निर्वाधमुपपद्यतेतन्नामांतराणांतुभगवद्नामांत-
 रेभ्यस्तदाधि क्यानुक्तेस्तत्तद्वाच्यानां विश्वादीनांयच्छ्रुयतेरम-
 र्यैतैवावतारित्वं तस्यरामनाम महात्म्यविरोधेनतत्तदतारविष-
 यक मनुष्यत्वमत्यत्वनृसिंहत्वादिबुद्धिनिरासार्थकत्वेनान्यथा
 सिद्धिर्द्रष्टव्यागोपालतापनीयोपनिषदि श्रुतस्यकृष्णावतारिणो
 नारायणस्यनाम्नः स्वावतारभूतकृष्णानाम्नोन्यूनत्वानुपपत्तेस्त
 द्विरोधेनश्रीकृष्णानाम्नि सहस्रनामसमत्वविधायकब्रह्मवैवर्त्ता-
 दिवचनानामप्रमाणं पूर्वमेवदर्शितमितिननामांतर वाच्यस्या-
 वतारित्वमुपपद्यते ननुविष्णुनारायणाद्यवतारित्वस्यान्यथासिद्धि
 वक्तुम्ययुक्त्या श्रीरामपरावतारित्ववचनमप्यन्यथासिद्धेदितिचे-
 न्न श्रीरामस्यसर्वथारधुकुलानुकूलमानुषाचारकारित्वात् आ-
 त्मानंमानुषंमन्ये रामंदशरथात्मजमितस्वविषयक मानुषत्वो-
 क्त्यास्वैश्वरत्वाद्धादिकत्वाच्चशास्त्रकाराणांतत्प्राप्तमानुषत्वं बुद्धि
 निवृत्तये तदीश्वरत्व बोधकविष्णुनारायणाद्यवतारत्व विधाय-
 कवचनानां जज्ञेविष्णुः सनातनः रामोनारायणः साक्षादि-
 त्यादि नामवश्यंवक्त व्यत्वाच्च तन्निष्ठावतारित्वावलंबेन
 विष्ण्वादि गतानिष्ठ बुद्धिनिवृत्त्यनुपपत्तेः कुतइतिचेत् विष्ण-
 वादीनामीश्वरत्व प्रसिद्ध्यातत्रमानुषत्वादि बुद्धेःप्राप्तत्वात्
 अप्राप्तस्य निषेधायोग्याच्च तन्निरासार्थकत्वेन श्रीरामनिष्ठाव
 तारित्व वचनस्यान्यथा सिद्धानुपपत्तेः नापित्वकारणभेद

दृष्ट्यातद्विषयकमवतारित्व वचनंप्रवृत्त मितिवाच्यं भग-
वदपरिमितिनामाधिकनामधेयस्य श्रीरामस्य स्वनामापकृष्ट-
नाम वाच्यावतारत्वानुपत्तेः नापिकारणावाक्यगत ब्रह्मशब्दा-
भिधेयः कश्चिदन्यस्तत्परत्वेन ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्याद्याश्रुतिः
संभावनीयेत्याशङ्कनीयं सर्वासांश्रीरामोपनिषच्छ्रुतीनां श्रीराम-
परत्वमुद्दिश्यप्रवृत्तेः शास्त्रतात्पर्यनिर्णायकैरूपक्रमोपसंहाराभ्या-
सादि लिंगैस्तत्रत्यब्रह्मशब्दस्य श्रीरामपरत्वनिश्चयाच्च तस्मा-
दनुवाद कान्यथा सिद्ध्यादि दोषानाक्रांतास्वोपनिषदि पठिता
द्व्यादिसहस्रांत हस्तब्रह्मगवद्विग्रहाणां श्रीरामावतारत्वबोधि
केयं श्रुति रपि श्रीरामस्यसर्वोत्कृष्टत्व विधाने विजयते इति
चिंतनीयं सुमतिभिः तदेवं परोपनिषच्छ्रुतस्य नारायणावतारि-
त्वं वचनस्योक्तरीत्यान्यथा सिद्ध्युपपत्तेः स्वस्वोपनिषत्सुरामा-
ख्यब्रह्मव्यतिरिक्तस्यावतारित्वा श्रवणात्तदुपवृंहणभूतेतिहास
पुराणादिषु श्रुतमपितदन्य विषयकमवतारित्व वचनं मुख्य
वृत्त्योपपद्यते यतोऽतस्तद्वेदमूलकत्वेना प्रमाणमिति वक्तव्ये-
पिवेदार्थज्ञ प्रणीतत्वेनांगीकृत्यापि अन्यथानेतव्यां तथाच
कानिचत्कृष्णादि विषयकान्यवतारित्व वचनानि योधत्तेसर्व
भूतानामभवायोशतीस्तनू रित्यादीनि तत्कारणभेद दृष्ट्या
तत्रप्रयुज्यमानानि तत्रतत्र रुच्युत्यादनार्थकानि कानिचित्
विष्णुनारायण विषयकावतारित्व वचनानि मत्त्यकूर्मवराह
नृसिंह रामकृष्णाद्यवतारत्व वादीनिसंतियानि तानितत्रतत्र-

प्रातीतिक प्राकृतमत्स्यत्व कूर्मत्ववराहत्व नृसिंहत्वमनुष्यत्वादि
 बुद्धिनिरासार्थकत्वेन सार्थकतयान्यथा सिद्धानि नेमेमत्स्यादयः
 प्राकृताः किंतु विष्ण्वाद्यवतारत्वेन परमेश्वराइत्येवं इत्थं हि जज्ञे
 विष्णुः सनातनः रामोनारायणः साक्षादित्याद्युक्तस्य विष्ण्वा-
 दिकारणात्वस्य तत्तदुपनिषत्सु तथाऽश्रुतस्यावेद मूलकत्वे
 नान्यथा सिद्ध्युपपत्तेः स्वोपनिषत्प्रतिपादितं श्रीरामाख्य स्य-
 ब्रह्मणाः सर्वावतारिद्वंतातत्त्विकं निश्चित्य स एव यस्मिन्
 कस्मिंश्चिद्विग्रहे स्वयं वासाक्षत्सर्वैः सर्वदोषासनीयस्तरस्यैकरस्यै-
 वोपासनया तत्समस्तावतारोपासनासिद्धेः तन्मंत्रैकजपेनैवाशेष
 भगवन्मंत्र जपोपपत्तेश्चेत्येतदर्थं तन्मंत्रस्य सर्वावाचकत्वप्रका-
 शयति ब्रह्मादीनां वाचकोयमिति स्फुटयामासास्यार्थं भगवान्
 गिरिजापतिः जपतः सर्ववेदांश्च सर्वमंत्राश्च पार्वति तस्मात्कोटि
 गुणांपुराणरामनाम्नैवलभ्यत इति तद्वन्मंत्राश्च वेदाश्च रकारेषु
 व्यवस्थिताः इति च एतदर्थमेवोत्तर तापनीयेष्य रथमंत्ररथो पास-
 नापरवाक्ये एवकारेण मंत्रान्तरोपासनानां व्यवच्छेदयति एत-
 देवोपास्यमिति ज्ञेय मितिचेति संक्षेपः १० ननु
 पासनं स्वरूपोपासनामात्रेण सिध्यति किंतु मंत्रानुष्ठाने ना-
 पीत्याशंक्य बहुस्वरूपोपासनानुपत्तिवत् बहुमंत्रानुष्ठानानुपपत्ति-
 मप्याशंक्य समस्तोपास्यकारणौ कोपासनया तद्विज्ञानेन च
 समस्तकार्यस्वरूपोपासना विज्ञानवत् अस्य कारणवाचकस्य त-
 त्कार्यमात्रवाचकत्वोपपत्तेरस्यैकरस्यैव जपेन विज्ञानेन च सर्वमंत्रा

जन्ताविज्ञाताईचतत्तन् मंत्रवाच्याउपासिताश्चस्यु रित्येतदर्थं
श्रीराममंत्रस्यसर्ववाचकत्वंवदनतज्जपंविधत्ते ब्रह्मादीनांवाच-
कायमिति

ब्रह्मादीनांवाचकोयं मंत्रान्वर्थादिसंज्ञकः
जप्तव्यो मंत्रिणानैनंविनादेवः प्रसीदति। ११।

अयं वक्ष्यमाणः षडक्षरोमंत्रः अन्वर्थादिसंज्ञकः इत्य-
न्वयः वाचकतया सर्वानर्थान्वाच्यान् अनुगताश्चादिः सना-
तनभूतामर्थानुगन्वेपि सर्ववाच्यवाचकत्वेन तन्नामांतर कार-
णात्वापत्त्यामर्वश्रेष्ठारामेतिसेज्ञायस्मिन्सोऽन्वर्थादि संज्ञकः
“ शेषाद्विभाषेति बहुव्रीहौकः ” प्रत्ययः यद्वा अनुगताः सर्वे
ब्रह्मादयोऽर्थायस्यां सान्वर्था अन्वर्था चामावादि संज्ञाचय-
स्मिन्मंत्रे सअन्वर्थादिसंज्ञकः सर्वशब्दवाच्यवाचकत्वश्रुतेः
सर्वेषांवीजमक्षयमिति सर्वशब्दवीजत्वमृतेश्च तदशेषशब्द-
कारणात्वावगत्यामृच्छब्दस्यघटादीनामपि वाचकत्ववत्तरयस्व-
कार्यभूततच्छब्दवाच्या नामपिवाचकत्वोपपत्तेः समस्तवेद-
तन्मंत्रलथोत्पत्तिस्थानरेफविवरणं भूतानन्तभगवन्नामसमप्रण-
वकारणरामनाम विवरणंभूतत्वात्स्वस्याप्यनंत भगवन्मंत्राधि-
कत्वस्मृत्या सर्वमंत्रकारणात्वोपपत्तेः सर्वकारणभूतरामाख्य-
ब्रह्मवाचकत्वश्रुतेश्चायंमंत्रः सर्वश्रेष्ठत्वेनसर्वरूपारयो ज्ञेयश्चेति
तथैववक्ष्यति एतदेवोपास्यमितिज्ञेयमितिच श्रीरामनामोस्वस्या

कारणकत्वेना नादित्वं मंत्रांतराप्रकाशयत्वेन तत्प्रकाशकत्वमने
 तरूपित्वेनसर्वकारणत्वंच स्वभूर्ऽर्थोतिर्मयोऽनंतरूपी रदेनैवभा
 सते इत्यत्रश्रूयते रेफारुढामूर्तयभ्युःशक्तयस्तिस्सएवचेत्यत्रतरस्य
 सर्ववाच्याधारत्वंचतेनरामनाम्नो सर्वशब्दानां तत्तद्वाच्यानां-
 चोऽप्यत्तिलयस्थानत्वेन ब्रह्मरूपत्वमवलोक्यश्रुतिःस्वकंठतोपि
 रामपदाक्षराणांब्रह्मरूपत्वं वक्ष्यति ब्रह्मात्मकाः मच्चिदानंदा-
 ग्याइत्युपासितव्यमिति स्मृतंचपुल्लहसंहितायां तरस्यसर्व-
 कारणत्वं रकाराज्जायते ब्रह्मारकाराज्जायतेहरिः रकाराज्जायते
 शम्भुः रकारात्सर्वशक्तयः आदावते तथा मध्यंरकारेषुव्यव-
 स्थितं विश्वं चराचरं सर्वमवकाशेननित्यशः यथैववटवीजरथः
 प्राकृतश्चमहाद्रुमः तथैव सर्व वेदाहि रकारेषुव्यवस्थिताः
 यथा करंडेरत्नानि गुप्तान्यैर्ज्ञेनदृश्यते तद्वन्मंत्राश्चवेदाश्च
 रकारेषुव्यवस्थिताः इत्यादिनातथैवपुराणेष्वपिश्रूयते मुख्यत्वा-
 द्विश्ववीजत्वाचारकत्वान्महेश्वर त्वदंशैः स्वीकृतंरामचास्मा-
 भिर्नामतेत्रिभिःभार्गवोयंपुराभृत्वा स्वीचक्रेनामतेविधि विष्णु-
 र्दाशरथि भृत्वास्वीकरोत्यधुनाविभो संकषणस्ततश्चाहं स्वीक-
 रित्यामिशाश्चतं एकमेवत्रिधायातंसृष्टिस्थित्यंतहेतवै इति
 स्कंदपुराणो श्रीरामंप्रतिशिववचनं पुराणांतरेपि विश्वरूपस्यते
 राम विश्वेशब्दाहिवाचकाः तथापि रामनामेदं विश्वेषांवीज-
 मक्षयमिति तत्रषडक्षरस्यसर्वार्थानुगतत्वंस्फुटयति ब्रह्मादीनां
 वाचकोयमिति ब्रह्मादीनां वाचकः अन्वर्थादिसंज्ञकःइत्यनयोः

परस्परहेतु हेतुमज्ञावोपिबोध्यः अत्रब्रह्मपदंनचतुर्मुखपरंआदि-
 पदेनतच्छ्रेयस्यसंग्रहत्वायोग्येनतस्य श्रीरामवाचकत्वानुपपत्ते
 ब्रह्मादीनामपि वाचक इत्यनुपादानाच्च किंतुपरब्रह्मपरं इति
 रामपदेनामौपरं ब्रह्माभिधीयते इतितस्यपरतत्त्व वाचकत्वोपक्रमात्
 आदिपदंतुरूपस्थानां देवतानां पुंस्त्र्यंगादि कल्पनेत्यादि श्रुत्यु-
 क्तानां द्विचतुः षष्ठीदशद्वयादश षोडशादि सहस्रांत हस्त-
 वर्त्तिशंखचक्राद्यस्त्रोपेतानां विष्णुनारायण वामुदेव नृसिंह
 कृष्णादि महस्त्रशीर्ष पुरुषांतानां भगवत्स्वरूपाणां तथा ब्रह्मा
 देः संग्रहार्थं तथाच परस्यब्रह्मणः सर्वेषांतद्वताराणां च ब्रह्म
 रुद्रादिदेवतानां चयेवाचकास्तेषां मर्थस्य प्रकाशकत्वेन षड-
 क्षरस्यतद्वाचकैर्विष्णुनारायण वामुदेव नृसिंह कृष्णादि
 शब्दैश्चतथालौकिक वैदिक शब्दैश्च साम्ययोगपद्येनोपप-
 द्धतरं तथाचोक्तं पद्मपुराणे लौकिकाःवैदिकाःशब्दायेके-
 चित्संतिपार्वति नामानिरामचन्द्रस्यसहस्रतेपुचाधिकं तादृङ्ना-
 मसहस्रेस्तु रामनामममंतंविष्णोरेकैक नामैवसर्ववेदाधिकंमंतं
 तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनामसमंतमिति सहस्रनामतातुल्यं
 रामनामवरानने इति चहारीतस्मृतावपि विष्णोर्नाम्नां सहस्रा-
 णांतुल्येषसहामनुः अनंताभगवन्मंत्रानानेनतुसमाकृता इति
 तच्च तस्ययुगपत्तत्साम्य वचनमन्यथाऽनुपपद्यमानं सर्वेषां-
 मंत्राणां तथासर्ववेदानांचपाठात्यत्फलं सतत्फलंकृतषडक्षर-
 पाठाद्भवतीत्यर्थतः सूचयति तदप्युक्तंतत्रैव जपतः सर्ववेदांश्च

सर्वमंत्राश्चपार्वति तस्मात्कोटिगुणपुरायं रामनाम्नैवलभ्यतइति
 अत्ररामनाम्नः सकृत्पाठोविवक्षितः अन्यथाभगवन्मंत्रांतरस्या
 पिवहुपाठात् सर्ववेदसर्वमंत्रपाठलघ्व फलप्रदत्वमुपपद्यते
 आवृत्याणकस्यापिमंत्रस्य बहुमंत्रतुल्यत्वोपपत्तेः तच्चपुराण-
 श्रुततस्याशेषभगवन्मंत्रसाभ्यं लौकिक वैदिक शब्दाधिक्यंच
 तत्तत्पाठफलप्रदत्वंच अन्यथानुपपद्यमाने तस्यसर्वमंत्र सर्ववेद
 सर्वकारणत्वमुपपाद्यार्थतः सर्वमंत्र सर्वशब्दवाच्य वाचकत्वे-
 पर्यवश्यति तस्यसर्वकारणत्वं स्वभूज्योतिमयोनेतरूपीति रेफा-
 रूढामूर्त्तयस्युरिति च श्रुतिभ्यांविश्वरूपस्यतेरामविश्वेशब्दा-
 हिवाचकाः तथापिरामनामेदं विश्वेषांवीजमक्षयमिति स्मृत्या
 चावगम्यते तस्यनर्ववाचकत्वमपिश्रुतिराह ब्रह्मादीनां वाच-
 कोयमित तथा चात्रापनिषदिमंत्रस्यसर्वपदार्थवाचकत्वश्रूयते
 सर्वमंत्रसाभ्यं सर्वमंत्रजपफलप्रदत्वंत्वर्थाल्लभ्यते पुराणादौ-
 तुतस्य सर्वमंत्रसाभ्यं सर्ववेद जपफलप्रदत्वं च स्फुटं श्रूयते
 सर्ववाच्य वाचकत्वं त्वर्थाल्लभ्यतइति वेदवाच्य पुराणादि
 वाक्ययोरेकार्थबोधकत्वेन मूलतदुपवृंहणरूपत्व निश्चया
 त्तदुक्तार्थस्य प्रमाणात्वेन निर्वाधात् प्रदर्शितवाक्यानां स्वार्थ
 बोधने प्रमाणांतर निर्पेक्षत्व मप्युपपन्नतरं तस्मात्सर्वमंत्रजप-
 फलप्रदस्यास्य सर्वमंत्राधिक्योक्ति सूचित सर्वाकारणत्वेन
 सर्ववाच्यवाचकत्वोपपत्तेः सर्ववाच्यस्य वाचक इत्यग्रेतथैव
 श्रवणाच्च षडक्षरस्यैवोपासनेन सर्वेऽवताराः ब्रह्मादयश्चाप्यु

पामिताभवे युरित्यतः सर्वैरप्युपासकैरयमेव मंत्रराज उपासित-
 द्य इतिःकुटीकरिप्यत्युत्तरतापनीये एतदेवोपास्यमितिज्ञेयमिति
 चैपाश्रुतिः अथवारमंतेयोगिन इत्यत्रश्रीरामनाम्नः सच्चिदानंद
 परब्रह्मवाचकत्वं श्रुतेरनन्तरस्वरूपवाचकत्वेन मुख्यतोपपत्तौमृच्छ्र-
 व्दस्य घटादीनामपि वाचकत्ववत् तत्स्वरूपावताराणामपि-
 वाचकत्वमुपपद्यते तथातस्य सच्चिदानंद पदार्थवाचकत्वात्तु
 सच्चिदानंदरूपाणां सर्वेषां भगवत्स्वरूपावताराणामपि वाच-
 कत्वां विज्ञाप्यात्रतस्यब्रह्मादीनामपिवाचकत्वज्ञापनयोक्तं
 ब्रह्मादीनां वाचकोयमिति अत्रब्रह्मादीनामित्यर्थानंतरमपेक्षि
 तापिशब्दस्यानुक्तिः छंदोभंगभियाइति दृष्टव्यं यद्यप्यस्यमंत्र-
 स्यसामान्यतः सर्ववाचकत्वमात्रमुक्तं ननुतेषां न्यूनाधिकभावो
 बोधितस्तथापिरेफारुदामृत्तीयर्युरित्यत्र ब्रह्मादिवाचकानाम
 कारादीनां परब्रह्मवाचकरेफाश्रितत्वश्रवणात् ब्रह्मादीनां पर-
 ब्रह्माश्रितत्वं बोधयन्नेवतत्तद्वाचको ननुतेषांतत्तुल्यत्वबोधयन्
 अन्यथाब्रह्मरुद्रयोर्वक्ष्यमाणंतारकाश्रयणंनोपपत्स्यति नचमुख्य
 त्वाद्विश्ववीजत्वात्तारकत्वान् महेश्वरेत्यादिवाक्यमप्युपप-
 त्त्यते एवं मंत्रराजस्योत्कर्षतां निर्दिश्य तस्यजपंविधत्ते जप्तव्य
 इति अतोमंत्रिणागुरुतो गृहीतमंत्रोणायमवश्यं जप्तव्यइत्य
 पूर्वविधिः विहितस्यास्य जपस्य विपक्षेवाधकदर्शनेनावश्यक-
 र्त्तव्यतांदृढयतिनैनं विभेति एनमंत्रराजजपं विनादेवोद्योत-
 नात्मको रामोनप्रसीदति नस्वात्मानंदर्शयति अथवाननुसर्वेषां

जीवानां स्वस्व प्रारब्धकर्मन्तिक्रमेणैव सुखदुःखादि प्राप्ति
 भवतीतिशिष्टाः वदन्त्यतः किमंत्रजपेनेत्याशंक्यकृप्यादि
 कोलौकिको व्यापारो वैदिकश्च यज्ञाद्यनुष्ठान विधान मन्यथा
 नुपपद्यमानं प्रारब्धकर्मभ्योपि पुद्गलकारस्य प्रबलत्वमुपपाद-
 यतीत्यभिप्रायेण त्रिपक्षेवाधक प्रदर्शनेन पुरुषकारस्यावश्यक-
 र्त्तव्यतां दृढयनर्थात्प्रारब्धकर्मातिक्रमेण मंत्रजपरूपपुरुषस्य-
 कारस्य श्रीरामप्रसन्नरूपं फलं ज्ञापयति जप्तव्य इति नैनं विनेति
 यत्तु क्वचित्संहितायां नारायणमंत्रजपेनाहं वः प्रसीदामीति वच-
 नं श्रूयते तस्य तत्र रुच्युत्यादकत्वमात्रेण सार्थक्यं बोध्यं मंत्रात्-
 रेषु तस्योत्कृष्टत्वबोधनमात्रेण वा अन्यथानैनं विना देवः प्रसी-
 दतीति श्रुतिविरोधेन तस्याप्रामाण्यतास्यात् अथविहितस्य
 मंत्रजपस्य मंत्रार्थानुसंधानं पूर्वकत्वात् मंत्रार्थमुपदिशति क्रियेति ।

क्रियाकर्मेज्य कर्तृगामर्थं मंत्रोवदत्यथ ।

मनननात्त्राणानामंत्राः सर्ववाच्यस्य वाचकः १२

क्रियामनोव्यापाररूपा मच्छरीरीरामः एव स्वप्राप्तेरुपाय-
 इत्यनुसंधानं लक्षणं कर्मचतुर्थी बोध्यं भगवत्कैर्कर्यत्वं लक्षणं
 ईज्यः पूज्यः कर्त्ता उक्तक्रियाश्रियः ईज्यत्वप्रतियोगित्वात्तद्वारा-
 धकः तत्कैर्कर्यकारित्वेन तच्छेषभृतः मकारवाच्यो जीवः एतेषा-
 मर्थप्रयोजनमभिधेयं वा मंत्रोवदति अर्थोभिधेयवस्तु प्रयोजन-
 निवृत्तिष्विति कोषकारः क्रियाकर्मादीनां प्रत्येकार्थस्य मन

नाद्यत्त्राणं तरमान्मंत्रउच्यतइत्यन्वयः तत्रक्रियायाउक्त-
लक्षणया अर्थस्यप्रयोजनस्यमननात् चिन्तनात्स्वप्राप्तेरुपायः
रामइत्यनुसंधानस्य किंफलंभवतीति विचारणादित्यर्थः एवं-
कर्मादिपक्षे पियोऽयं उपायांतरत्यागपूर्वकं भगवदंकोपायतया-
दृढास्थितिर्भवति उपायांतरसंत्यागो नमः शब्दोहिंशंतीति
पंचरात्रकर्मसंस्मरणत्वात् कर्मणोर्थस्यप्रयोजनस्यतदभिधेयत्व-
मननात् अर्थकामादौदेवतांतरपूजनादौचपुरुषार्थत्वबुद्धिनिरा-
सपूर्वकं एकत्रसर्वविधिभगवत्कैकर्ये पुरुषार्थत्वबुद्धिरूपद्यते
तदपिस्मृतंतेनैव चतुर्थीदीयतेचात्रतादर्थ्यकमलोद्भव अभ्ये-
तितेनमामेवसंत्यज्यान्यत्प्रयोजनमिति इज्यपदार्थस्यमनना-
त्स्वस्मिन्भगवदेकशेषत्व बुद्धिदाढ्यकृतदेवतांतरे शेषत्व
बुद्धिनिरासेनतच्छेषत्वबुद्धिनिरासः कर्तृपदार्थस्यमननात्स्व-
स्मिन्स्वातंत्र्यबुद्धिविरहपूर्वकं सार्वदिकभगवदेकाराधनत्प-
रत्वबुद्धिरूपद्यते एतदुक्तंभवति क्रियाकर्मेऽथकर्तृणामर्थस्यश्री-
रामएवमोपायः तत्कैकर्यमेवमम् कर्त्तव्यंसएवममाराध्यःशेषी-
अहंचतदाराधकः शेषःइत्येवंभूतस्यसमन्वितस्य मननात्चि-
न्तनात् उपायांतरेकर्त्तव्यांतरेचतथात्वबुद्धिनिरासः देवतांतरे
इज्यत्वबुद्धिनिरासेनस्वशेषित्वबुद्धिविरहः स्वस्मिंश्चस्वातंत्र्य-
बुद्धिदेवतांतरशेषत्व बुद्धिविरहपूर्वकंभगवदेक शेषत्वबुद्धिश्च
दृढाभवति ततस्तुअनन्योपायत्वेनान्य प्रयोजनत्वेनान्यशेषत्वे-
नचसर्वथास्वैकनिष्ठतंज्ञानिशिरोमणिं सर्वथादायते श्रीरामःइति

मननं गुरुपदेशानंतरं मंत्रार्थस्यानुचितनं तस्मात्त्राणान्मुपासी-
 कस्य संसारतो रक्षां तत्कारणान्मंत्रउच्यत तर्थाः अन्यथा
 त्राणानादित्येवं ब्रूयात् यद्यपि तदर्थानुचिन्तनं विनैव भगव-
 द्नामोच्चारणं मात्रैणाजामीलादीनां रक्षणं श्रूयते तथापि
 त्राणानादित्ये तन्मात्रोक्तौ मन्त्रानुच्चार कस्यापि त्राणान्
 प्राप्तं विशेषानुक्तेः तद्वारणाय मननादित्युक्तं उपलक्षणां
 चैतन्मन्त्रोच्चारणस्यापि मननादुच्चारणाद्वेत्यर्थः अन्यथा
 रामेतिग्रहरोमन्त्रोमरणे यस्तु संस्मरेत् नरो न लिप्यते पायैः
 पद्मपत्रमिश्रंभसा प्राणत्रयान् समयेस्तु नामसकृत्स्मरेत्
 सभित्वा मंडलं मनोः परंपदमवाप्नुयात् द्विजोवा राक्षसोवा-
 पि यापीवा धार्मिकोपि वा रामरामेति यो वक्ति समुक्तो नात्र संशयः
 इत्यादि वाक्यनांचव्याक्रोपः स्यात् न च नाममंत्रयोर्भेदाशं-
 कातयोर्विजतद्विवरणं रूपेणैक्यात् नापि नाम्यर्थवाद आशंक-
 नीयः तत्रविधिनिषेधाश्रवणात्किंतर्हि विधिनिषेधाश्रवणोसति
 श्रुतेचपदार्थमहत्वेविधिः कल्पनीयः विधेयवस्तुस्तूयते इति न्या-
 यात् मंत्रप्रकरणे तु स्फुटं विधिः श्रूयते जप्तव्यो मंत्राणोति
 तत्रैवं सतियद्यपि यामंत्रार्थानु चिन्तनपरः यश्च तदुच्चारणमात्र-
 परस्तावुभौ प्रतिमंत्रस्य रक्षकत्वं प्राप्तं तथापि मंत्रार्थानुसंधान
 परस्य देहात्मबुद्धिविरहपूर्वकं स्वस्य भगवच्छेषत्वेन तत्पार
 तं व्य निश्चयात् भगवदितरशेषत्वेन मद्रक्षां मच्छेष्यवश्यं
 करिष्यतीत्युपायांतरत्यागात् देहसंबंधिषु वंधुत्वबुद्धि विरहेण

परमात्मनि सर्वथानिरूपाधिक वंधुत्वबुद्धिदाढर्याच्चविषयधी
चापल्यविरह पूर्वकं सकलविधभगवत्कैकर्यैक भोग्यत्वधिया
सर्वदातत्परत्वाच्च जीवतोपि मुक्तिनेतेरस्य सातत्र उक्तहेतूनां
जीवत्यनुद्भवात्किंतु देहावसाने तस्यापिसाभाव्या सर्वधर्मोक्ति-
ताविष्णोर्नाममात्रौकजल्पकाः सुखेनयांगतिं यान्ति न तां सर्वे पिधा-
र्मिकाः रामरामेति यो वक्ति समुक्तो नात्र संशयः रामरामेति
जनाये जपति च सर्वदा तेषां मुक्तिश्च भुक्तिश्च भविष्यति न
संशयः यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यंते कलेवरं तंतमेवेति कौंतेय
सदा तद्भावभावितः प्राणप्रयानसमये यस्तु नाम सकृत् स्मरेत्
स भित्वा मंडलं भानोः परंपदमवाप्नुयादि त्यादि प्रमाणं सद्भा-
वादिभ्युभयत्र विशेषः अथ वामननपदं न तदुच्चारणस्योपलक्षणं
क्रियाद्यर्थस्योच्चारणं संभवात्तदुच्चारणस्य तु जप्तव्यो मंत्रिणो-
तिदूर्ध्ववाक्ये नैवलाभात्तथा चोपासकेन तदर्थंचितनपूर्वकं
मंत्रो जन्तव्य इति मंत्रार्थानु संधानपरस्य देहादौ एवात्म त्वादि
बुद्ध्यभावेन विषयेषु वैराग्यात्सतिदिनं मंत्रजपादौ रुच्याधि-
क्येन देहावसानसमयेष्ववश्यं तत्स्मरणभाव्यात्तत्रैव जन्मनि-
निःसंदेहामुक्तिः इतरस्य तु स्वरूपज्ञानाभावेन देहाद्यासक्त्या-
विषयचापल्यादवश्यं मंत्रजपशैथिल्ये न देहावसान समये
मंत्रोच्चारणावश्यकत्वसंदेहात्तस्मिन् जन्मनि मुक्तौ संदेहो जन्मां-
तरे तु तस्यापिसा भविष्यति श्रुतांचित्यमहत्त्व भगवन्नामप्रभा-
वादित्यवधेयं इदानीं षडक्षरस्य मंत्रांतरेभ्य उक्कृष्टत्वं फुट्यति

सर्ववाच्यस्य वाचक इति सर्ववाचीति छेदः तथा च राजपुरुष वाक्यवत्शब्दतो ब्रह्मादि वाचीसन्नप्यर्थतोरयच्चिन्मयेरिम न्नित्युक्तस्य वाचको मृच्छब्दवत् इति स्फुटं ब्रह्मादीनां श्रीराम-शेषत्ववोधकत्वाच्चादात्म्येन परब्रह्मवाचकत्वा च्चायंमंत्रः सर्व-श्रेष्ठइत्यर्थः अथवा सर्ववाच्यस्येतिपदं विश्वरूपस्यतेरात्रविश्व-शब्दा हिवाचकाः तथापिरामनामेदं विश्वेषां बीजमक्षय मितिस्मृतेः सर्वेषांनाम्नां रामनाम कार्यत्वेनकार्याणां कारण-नुगामितयास्वकारण वाच्यवाच्यकत्वोपपत्तेः सर्वशब्दवाच्य-स्यापि श्रीरामस्यायं वाचकः इति वाचकांतरेभ्योऽस्य पार्थिवयो-क्त्यामुख्यत्वं निर्दिष्टं यत्तदेवस्मृतोक्तं विश्वेषां बीजमक्षयमिति अथवास्वरूपतो विश्वरूपत्वस्मृतेः तन्नाम्नश्च विश्वशब्दबीजत्वा क्षयत्वस्मृतेश्च श्रीरामस्यचिद चिच्छरीरित्वेन तत्तद्रूपतोपपत्तेः सर्वावतारित्वेन च सर्वावताररूपत्वोपपत्तेश्च विश्वरूपत्वं तथा तन्नाम्नः साधारण्येन विश्वशब्द जीवत्वस्मृतेः सर्ववेद सर्व-मंत्र जपफलप्रदत्वोक्तेश्च सर्वशब्दकारणभूतप्रणवकारणत्व-श्रुते श्चाशेषाणां भगवन्नाम्नामपिकारणत्वं चोपपद्यते तथा च शरीर वाचकस्य शरीरिणि पर्यवसानत्ववत् चिद चिद्वाच-कानां सर्वेशरीरिणि श्रीरामे पर्यवसानत्वात्तस्य चिद चिद्वा-चकवाच्यत्वोपपत्तेः सर्वेषामवताराणामवतार्याकृति विशेषत्वे-न तत्तद्वाचका नामपितत्तद्वाराऽवतारीवाचक त्वोपपत्ते श्चेत्ये-वमुपपन्नसर्वशब्दवाच्यत्वस्य श्रीरामस्यवाचकोमंत्रः सर्वशब्द

वीजत्वात्सच्चिदानन्दपदार्थवाचकत्वेन स्ववाच्यतादात्म्यगतत्वा-
च्च वाचकांतरेभ्यो ऽस्यष्टथगुक्तेश्च सर्वमंत्र श्रेष्ठइत्यर्थः यद्य-
पिभगवत्स्वरूपा वतारेष्व न्यतरस्यापिचिदचिच्छरीरत्वेन तत्त-
द्वाचक वाच्यत्वं भगवत्स्वरूपाणां तत्त्वत ऐक्यात्तद्वाचक
वाच्यत्वं चोपपद्यते तथापितन्नाम्नः भगवन्नामांतर कारणात्वं-
विशेषतः प्रणावकारणात्वं तत्रापिश्रीरामनामकारणात्वं न
श्रूयते न वास्मर्यते इतिनतस्यसर्ववाच्य वाचकत्वमभिधीयते
तस्यभगन्नामांतरादि कारणात्वानुपपत्तेः अन्यथा सर्वेषांभग-
वत्स्वरूपाणां चिदचिदं तयामित्वोपपत्त्यासर्व शब्दवाच्यत्वां-
पपत्त्या तन्नाम्नांसर्व वाच्यवाचकत्वोपपत्तेःसर्ववाच्यस्यवाचक-
इतिविशेषोक्तेः सामान्यत्वापत्त्यावैयर्थ्यापत्तेः एवमेकेनमंत्रार्थ
सामान्यतः सूचयित्वा अथयंत्रस्यपूजादेवशरीरत्वासूचनेन
वाह्यपूजोपयोगियंत्रंश्रीरामशरीरत्वेना वश्यंपूजनीयमित्याह-
सोभयस्येति ।

सोभयस्यास्पदेवस्याविग्रहो यंत्रकल्पना ।

विनायंत्रेणचेत्पूजादेवतानप्रसीदतीति ॥ १३

इति प्रथमोपनिषद् ।

यंत्रकल्पयना कल्प्यमानंयंत्रं वक्ष्यमाणयंत्रस्य देवस्य
श्रीरामस्याविग्रहः शरीरमेवकीदृशस्य सोभयस्यउभयेनवाच्येन-
ब्रह्मादिना वाचकेनमंत्रराजेनविशिष्टस्यै त्यर्थःननुसायुधाद्युपे-

तवपुष्येवपूजास्तुकिंयन्नेणेत्यतश्चाह विनायन्नेणेति चेत्यन्नेणा
 विनापूजातदादेवता नप्रसीदति न स्वात्मानं दर्शयतीत्यर्थः
 अत्रसमपदानुपादानात्तदेवदेवतयोः पदयोरूपादानाच्च सर्वदेव-
 तायंत्राणां तत्तदेवशरीत्वं तत्तद्यंत्रपूजनं विनातत्तच्छरीरपूज-
 यापिकापिदेवतान प्रसीदतीति ज्ञापि तंभवति दृश्यतेतत्र
 शास्त्रेषुतत्तदेवतामंत्रपुरश्चरणे तत्तदेवतायंत्रसहित मेवतत्तदेव
 तापूजनेर्विद्यानं इतिशब्दः प्रथमोपनिषत्समाप्तार्थः ।

इतिप्रथमोपनिषत् १

द्वितीयोपनिषदारभ्यचतुर्थोपनिषत्समाप्त्यंतं व्यासेन
 वक्ष्यमाणयोर्मंत्रार्थयंत्रयोः प्रथमोपनिषदिसमासेन निर्देशइत्य-
 तोमंत्रार्थं विषयकवाक्यमंदर्भमध्येकथंयंत्रविषयक वाक्यपाठ
 इति नाशंकनीयं अथपूर्वनिर्दिष्टयोः श्रीरामतन्मंत्रयोः सर्व-
 कारणात्वं स्पष्टयितुं रामाभिन्नस्य बह्विवीजस्यार्थं वदन्
 वीजस्यस्यतः सिद्धत्वेन कारणात्वं प्रणावस्य तत्कार्यत्वनिर्देशेन
 तस्याशेषवेदमंत्रकारणात्वं च सूचयन् ततः सद्धारकं स्पष्ट्या-
 दिकं दर्शयति स्वभूरिति ।

स्वभूर्ज्योतिर्मयो नंतरूपीस्वेनैवभासते ।

जीवत्वेनेदमोयस्यसृष्टिस्थितिलयस्यच ॥ १४

कारणात्वेनचिच्छक्त्यारजःसत्वतमोगुणैः ।

स्व भूः स्वतः सिद्धः अकारणक इत्यर्थः अनेन श्री-
रामतन्त्रं योरन्यकार्यत्व व्युदासःतेन बहूनां मूलकारणत्वा
संभवेनतयोः सर्वकारणत्वमर्थं सिद्धं ज्योतिर्मयः प्रकाश-
मय इति तस्य स्वमिन्न प्रकाशकत्वमर्थसिद्धं अनंत
रूपीति अनंतअपरिच्छिन्नं द्विभुजादिमद्रूपं विद्यते यस्यसतथोक्तः
भावुकानां विभिन्न देशस्थानांयुगपत्स्व विग्रहेणैवाविर्भावात्
विश्वव्यापी राघवोयस्तदानीमंतर्दधे इतिराघवस्यैव विश्वव्या-
पित्वश्रुतेश्च अथवाअनंतानि अपरिमितानि रूपाणि विद्यन्ते
यस्यसतथोक्तः नीलपीतादिपुष्प संनिधानेन नीलपीतादि
रूपेणदृश्यमानवैदूर्यमणिरिवायमपि विलक्षणशक्तिमान्तत्त-
दुपासकभावना रूपेण तत्तद्रूपेणदृश्यतइत्यर्थः चिन्मयस्य
द्वितीयस्य ब्रह्मणोरूपकल्पनेति श्रुतेः योवैमत्स्य कूर्माद्याव-
तारा इत्यादि वक्ष्यमाणचरम मंत्रेभ्यश्च मत्स्य कूर्मवारा-
हादि रूपधारिण मव्ययमिति सनत्कुमारस्मरणाच्च महर्णवै-
शयानोपसुमांत्वं पूर्वमजीजनः रक्षांविधास्यन्भूतानां विष्णुत्व
मुपजग्मिवान् एकशृंगवराहस्त्व मित्यादि महर्षिस्मरणाच्च
तद्वाचकस्यानंतरूपित्वंतुरेफारूढामूर्त्तयस्युःइत्योमितीतियद्भूतं
यच्चभवत्भव्यं च तत्सर्वमोँकार एवेत्यादिश्रुतयः स्फुटयिष्यं-
ति रकाराज्जायते ब्रह्मावीजे यथास्थितोवृक्षः यथाकण्ठशङ्करान्ता-
नि आदावन्तेतथामध्ये रकारे सुव्यवस्थितं विश्वचराचरंसर्व
मवकाशेन नित्यशः इत्यादिपुलह संहितावचनेभ्यश्चावगम्यते

नन्वेकरूपधारिणामपि सौर्ग्यादीनां कारणान्तरं श्रूयते
 ज्योति रूपस्यापि सूर्यादेर्भासकांतरं श्रूयते इत्याशंक्य
 प्रथमाशंकास्वभूरित्यनेन निररतांमत्वाद्धितीयां निररयति स्वैव-
 भासते इति न तस्य प्रकाशकांतरमस्तीति कृत्वा बहूनां स्वप्रकाशक-
 त्वानुपपत्ते स्तस्य सर्वप्रकाशकत्वमर्थसिद्धं एतदेवाभिप्रेत्योक्तं ना-
 रायणादिनामानि कीर्तितानि बहून्यपि आत्मातेषां तु सर्वेषां राम
 नाम प्रकाशकः इत्यादि एवं तस्य स्वतः सिद्धत्वं स्वप्रकाशत्वं चो-
 क्त्वात द्यतिरिक्तस्य सर्वस्य तत्कार्यत्वं तत्प्रकाशयत्वं चाह जी-
 वत्वेनेति यस्य परमात्मनः श्रीरामस्य जीवत्वेन ॐ ॐ कार
 प्रभवं इदं कृत्स्नं जगद्भासते इति पूर्वक्रियैव संबन्धमंत्रपक्षे तु
 एवं तस्य स्वतः सिद्धत्वं स्वप्रकाशत्वं च प्रदर्शय कैमुत्यत्यायेन तस्य-
 सर्ववेदसर्वमंत्र प्रकाशकत्वज्ञापनाय सर्ववेदमंत्रकारणस्य प्रणा-
 वस्य तत्प्रकाशयत्वमाह जीवत्वेनेदमोयस्येति यस्य बह्विवीजस्य-
 जीवत्वेन स्फोटकत्वेनेदं सर्ववेद सर्वमंत्रात्मकं ॐ काराक्षरं
 भासते बह्विवीजमेव वर्णां विश्लेषादिकारणांतरमोकार रूपत्व-
 मापद्यतद्रूपेण भासते न तु वस्तुतः तद्विन्न ॐ कारोस्तीत्यर्थः
 इत्योमितीत्युत्तर तापिनीयश्रुतेः रामनाम्नः समुत्पन्नः प्रणावो
 मोक्षदायक इत्यादि स्मरणाच्च इदानीं ततः सद्धारकं सृष्ट्यादि-
 कमाह सृष्टीतिरजः सत्त्वतमोगुणैर्विशिष्टया चिच्छक्त्या सृष्टिस्थि-
 तिलयस्य कारणत्वेन रामो वतिष्ठत इति क्रियापदमव्याहृत्यान्व-
 यः भासत इत्यनयैव वा संबन्धः वाचकपक्षे तु यथैव वटवीजस्य

इतिवीजस्य चराचरात्मकस्यजगतोलयस्थानत्व श्रवणातिरेफा-
रूढामूर्त्तयस्युरित्यत्रच स्वस्वशक्तिःसंहितानां ब्रह्मादीनांजग-
त्कारणानां रेफाश्रितत्वश्रवणाच्च अप्रादावंतेतथामध्येरकारेमु-
द्यत्रस्थितं विश्वंचराचरं सर्वमवकाशेननित्यशः रकाराज्जाय-
तेब्रह्मेति तथैवस्मरणाच्च रजःसत्वतमोगुणौर्विशिष्टयाचिच्छ-
न्थाब्रह्मादिरूपया सृष्टिस्थितिलयस्यकारणत्वेन रेफात्मकरत-
त्प्रकृतिकोवामंत्रो ऽवतिष्ठतेभासतेवेत्येदंयोजनीयं ननु
विचित्रस्यजगतः सृष्टत्वंपालनत्वं चैकस्यविग्रहवतः संभवतु-
कुलालादीनां घटशरावादेः सृष्टत्वमिवराज्ञोविविधरूपायाप्रजा-
या रक्षणमिवनतुलयस्थानत्वं तस्यसावयत्वेनाल्पपरिमाण-
वतोसंभवति विविधत्वेनबहुत्वेनच बहुपरिमाणवतस्तस्याधा-
रत्वासंभवादित्याशंक्यविलक्षणशक्त्यादिमत्वेनाघटितघटना-
पटीयसीश्वरे तत्रनकिमप्यसंभाव्यं तःसृष्टयंतर्गताल्पपरिमाण-
वत्यपि महत्परिमाणवत् स्थितिश्चादिति समादधतु श्रीराम-
स्यनद्याचकस्यवन्निहवीजस्यचजगत्कारणत्वंस्फुटन्नति यथैवेति

यथैववटवीजस्थः प्राकृश्च महाद्रुमः ॥१५॥

तथैवरामवीजस्थं जगदेतच्चराचरं ।

रेफारूढामूर्त्तयस्युःशक्तयारितिस्र एवचेति १६॥

इति

यथैवप्राकृतो महाद्रुमः बहुफलशाखापत्रादिमान् वृक्षोवट

वीजस्थः तथैवै तच्चराचरं जगतरामवीजस्थं रामरूपंवीजं रामा
 भिन्नंवीजं वातस्थ मित्यर्थः चकारो अश्वत्थादीनां स्वस्व
 वीजस्थ त्वदृष्टांतानांसमुच्चपार्थः रामाभिन्नं रांवीजं जगदु-
 पादानं जगद्गाधारमिति फलितोऽर्थः तदेवं श्रीरामस्य
 जगत्सृष्ट्यादि कारणात्वं दर्शितं तथा चात्रयथा कस्मिंश्चि-
 त्क्षेत्रे आवयति सिंचति कृतंति चायमस्य क्षेत्रस्य स्वामीत्यपे-
 र्णानि श्रीयते तथैव जगत्सृष्ट्वादिव्यापारैरयं जगच्छेषीति
 निश्चेतव्यत्वेन जगत्परमात्मनो शेषशेषीभावसंबंधलाभा त्कृ-
 त्स्त्वं चराचरं जगत् श्रीरामस्यैव शेषभूतं नान्यस्य स्वस्यवेति
 वीजस्यफलितोऽर्थः ननुनान्यस्य शेषभूतमिति निषेधो नोप-
 पद्यते ब्रह्मादीनामपि जगत्कारणत्वं श्रवणेन तेषामपिशेषि
 कोटिप्रविष्टत्वां दित्याशंक्य प्रणावस्यवन्हि वीजकार्यत्वदा-
 ढर्याय तस्यहंवाप्रणावस्यया पूर्वामात्रा पृथिव्यकारः सऋ-
 ग्भिः ऋग्वेदोब्रह्मावसवो गायत्रीगार्हस्त्यः सासाम्नः प्रथमः
 पादोभवति द्वितीयांतरिक्षसउकारः सयज्बुभियजुर्देदो विरगु
 रुद्रास्त्रिष्टुब्दक्षिणाग्निः साम्नो द्वितीपादोभवति तृतीयाद्यौ
 समकारः ससामभिः सामवेदोरुद्राआदित्या जगत्याहवनीयः
 ससाम्नः तृतीयपादोभवतियावसाने अस्य चतुर्थ्यर्धमात्रा
 ससोमलोकः ॐकारः साथर्वणैर्मात्रैरथर्ववेदः संवर्त्तकोग्निर्म-
 हतोविरांडेकऋषिर्भासती सासाम्नश्चतुर्थः पाहोभवतीति
 नृसिंहतापिनीपाद्यासुपनिषत्सु प्रणावावथव भूताकाराद्यक्षर

वाच्यत्वेन श्रुतेषु बहुषु मुख्य भूतानां ब्रह्मादीनां मन्त्ररेफाश्रिता
कारादिवाच्यत्वोक्ते रतेषां रेफवाच्य श्रीरामाश्रितत्वोपपत्ते
रूपनिषदंतरेषु नृसिंह तापिनीयादिष्वकारादिवाच्यत्वेन दृष्टानां पृ-
थिवी ऋग्वेदादीनामत्रकैमुत्यन्यायेनरे फाश्रितत्वोपपत्तेः पर-
मात्मनो ब्रह्माद्युत्पत्ति श्रवणाच्चेतेषां तदाज्ञाकारित्वाच्चते
पितच्छेषत्वकोटिप्रविष्टा अतो जगत्कारणत्व श्रवणमात्रेण-
तेषां शेषित्वं नोपपद्यते इति समाधत्तरेफारूढेति रेफोरवर्णस्तमा-
रूढा तदुपश्लिष्टा बृक्षारूढा वानरा बृक्षाश्रिता यथा तथैव-
रेफारूढत्वेन तदाश्रिताः मूर्त्तयो ब्रह्म विष्णुरुद्ररूपावर्णा-
स्तिस्र अकारद्वयं मकारश्चेति समुदिता वीजं श्युर्वीजमित्यध्या-
हर्तव्यमिति केचित्तन्नोपपद्यते कुतः रेफारूढेषु रेफाश्रितेषु मूर्त्ति-
पदवाच्येष्वकाराकारमकारेष्वेव वीजत्वापत्तेः रामवीजस्थमित्ये-
तावतैव वीजस्वरूपबोधोच्च वन्ही वीजस्य विद्वत्प्रसिद्धत्वाच्च
वीजावयवाकारादिवाच्यब्रह्मादि जगच्छेषित्वप्राप्तिप्रतिषेधार्थ-
त्वेन रेफारूढा इत्यस्याः श्रुतेः प्रवृत्त्युपपत्तेश्च यद्यपि रामवीजस्थ-
मितिसामान्यत उक्तस्य रेफारूढेति विशेषोक्तिः वीजस्वरूपदर्शना-
र्थेति वचनमप्युपपद्यते तथापि वीजनिष्ठजगत्कारणत्वबोधक-
स्य तस्य सामान्यवचनस्य सार्वशेषोक्तिर्वीजावयवाकारादिवा-
च्यानां ब्रह्मादीनां जगत्स्रष्टत्वादिकमवलंब्यापितेषां बहुत्वेन
तद्वास्तवशेषित्वानुपपत्त्या तेषां अपि रेफाश्रितत्वदर्शनेन रेफा-
वाच्यस्यैकस्यैव ब्रह्मादीनां मप्याश्रयत्वबोधनेन तन्निर्मुक्तिक-

शेषित्वज्ञापनाय सुतेरामुपपद्यते वीजस्वरूपदर्शनार्थत्वेतुरैफारूढा-
मूर्त्तयः स्युः शक्तय रितस्रएवचै त्यस्या रेफअकारोमकारश्च वीज-
स्युः समन्विता इतीदृशः पाठः स्यात् ननु तत्र मूर्त्तिपदपाठः शक्ति-
पदपाठश्च स्यादतस्तस्या वीजस्वरूपबोधनार्थकत्वस्वीकरणं-
नवरं तत्र मूर्त्तिपदग्रहणस्य वैयर्थ्यात् त्रिशक्तिपदग्रहणस्य चा-
त्यंत्यवैयर्थ्यात् सीतारामौ तन्मयावत्र पूज्या वित्यत्रत्येन तच्छब्दे-
न पूर्वपरामृष्टसंपूर्णवीजस्य श्रीरामवाचकत्वोक्तेः रेफारूढा इत्यत्र
केवलरेफस्य श्रीरामपरत्वोक्तेः तदारूढानामकारादीनां ब्रह्मादि
परत्वोक्तेश्च परस्परं विरोधापत्तेश्च वीजविवरणं भूतमंत्रशेषावय-
वस्य नमसः वीजस्थमकारविवरणस्य जीववाचित्वबोध-
कोत्तरश्रुतिविरोधाच्च मंत्रार्थप्रकरणविरोधाच्च मंत्रा-
र्थप्रकरणे वीजप्रत्यक्षरवाच्यानां स्वरूपज्ञानस्य तेषां शेष-
शेषिज्ञानस्य चापेक्षितत्वाच्चोपद्यते त्वदुक्तं किन्त्वस्मदुक्तमेव-
तत्रोक्तदोषानापत्तेः ननु तवपक्षोपि दुष्टः कृतएनस्य नाम्नः पर-
मात्मपरत्वबोधकवाक्यविरोधित्वात् इति चेन्न अकारे ब्रह्मस-
साम्नप्रथमपादो भवतीति नृसिंहोपनिषदि अकाराक्षरसम्भूतो-
सौमित्रिर्विश्वभावनः ॐ मित्येतदक्षरं सर्वमिति रामतापिनी-
योपनिषदि ॐ मित्येकाक्षरं ब्रह्मेति भगवद्गीतायाश्च प्रणवावयवा-
कारादीनामनेकार्थकत्वश्रवणवत् रामनामावयवानामप्यने-
कार्थवाचकत्वश्रवणात् सर्वरूपिनो ब्रह्मणः सर्वशब्दवाच्यत्वेपि
मुख्यभूतस्य तस्य सर्ववाच्यस्य वाचक इत्यत्र सर्वशब्दकारणा

रामनाममुख्यवाच्यत्वश्रवणात् सर्वाक्षरकारणारामनामाक्षरः
सर्वार्थवाचकत्वेपि मुख्ययावृत्त्यासच्चिदानंदात्मकस्य
पदार्थवाचकत्वेनतेषांसम्पूर्णापरब्रह्मवाचकत्वोपपत्तेश्चतत्रैवं
यत्रनामावयवभूताकारमकारौ सदानंदवाचकौ रकारश्चि
चकःतत्रत्रयाणामपिरामनामाक्षराणां सच्चिदानंदब्रह्मपरं
कृत्स्नस्यनाम्नःब्रह्मपरत्वंउपास्यत्वंज्ञेयत्वंच श्रूयते रमंतेये
इति ब्रह्मात्मकासच्चिदानंदाख्याइत्युपासितव्यंतदेवोपासं
मितचसच्चिदाद्यर्थकत्वेनोपास्यत्वंशेषशेषिसंबंधबोधकत्वेन
त्वंच रम्यतेच चिद्वाचकोरकारःस्यादिति यत्रतुरेफः ब्रह्
आकारादयःवर्णाब्रह्मादिपराःतत्राश्रयाश्रितत्वसंबंधेन ब्रह्म
नांजगत्सृष्ट्यादिकर्तृणांतत् सृष्टस्यसर्वस्यजगत्प्रचराम
परमात्मशेषत्वंज्ञापयंति रेफारूढामूर्त्तर्यःस्युःशक्त्यरितस्य
त्याद्याउपलक्षणंचैतद्रामपदस्यद्विविधार्थवाचकत्वमर्थान्तरा
मपि वाकचकत्वश्रूयते दृष्टंचनामाक्षराणां बह्वर्थवाच
महारामायणादौ अस्याउपनिषदः उपक्रमेचरघुकुलेखिलं
त्याद्यासुतेषांबह्वर्थवाचकत्वंश्रूयते तथाचब्रह्मादयःसर्वेऽ
श्रीरामस्यशेषत्वेन तद्रक्ष्याइतिकृत्वास्वयोगक्षेमचिंतां परितः
सच्चिदानंदात्मकब्रह्मवाचकत्वात्त्रामनाम्निब्रह्मात्मकत्वश्रु
त्वाच्चवाच्यवाचकयोरेभेदमनुसंधाय वाचकोजसिब्यःध्यातव्य
वाच्यइत्येतावतैवस्वार्थसिद्धे ननामाक्षराणामर्थान्तरवाचक
काशनंकृतमनयोपनिषदेत्यवधेयं अत्तोत्रेदृशोऽर्थः शक्तित्रय

साहं चर्यान्मूर्त्तयइतिपदस्यब्रह्मादिपरत्वावगमात् मूर्त्तयोब्रह्मा-
 द्यास्तच्छक्तयश्चरेफारूढातदाधेयभूताबृक्षारूढानां वानराणांबृक्षा
 श्रितत्वमिदरेफारूढत्वेनतदाश्रितास्युः संतितन्न्यूनत्वेसतितज्ज-
 न्यत्वाच्च रकाराज्जायतेब्रह्मारकाराज्जायतेहरिः रकाराज्जायते
 शंभुःरकारात्सर्वशक्तयइतिरेफात्सर्वशक्तयुत्पत्तेः स्मरणात् अत्र-
 रेफारूढामूर्त्तयस्युः शक्तयस्तिस्त्रएवचेत्येतत्चराचरात्मकस्यकृ-
 त्स्य जगतोरेफाधेयत्वेउपलक्षणमिति स्मृतिकारवचनादवग-
 म्यतेयथाकंशेरेतानिगुप्तानीति आदावंतेतथामध्यरेकारेसुव्य-
 वस्थितं विश्वचराचरंसर्वमित्यादेः तत्रतद्व्यावस्थिति रपितस्मात्त
 दुत्यत्तोहेतुः नचात्रहेतुरप्रयोजकइतिवाच्यं विपक्षवाधकस्मृति-
 कारवचनसद्भावात् रकाराज्जायतेब्रह्मेति रमृतिरपिरेफाद्ब्रह्माद्यु-
 त्पत्तिं ददन्कृत्स्नस्यजगतस्ततउत्पत्तिलक्षणयति यतःयतश्चज-
 गत्प्रधानभूतानांब्रह्मादीनारंफेधेयत्वश्रवणेनरेफोत्पत्तिस्मरणेनच
 तदवस्थस्यसर्वस्यजगतरेफादुत्पत्तिः, कैमुत्यन्यायेनापिसिध्य-
 ति तस्मात्सिद्धंरेफस्यब्रह्मादुत्पत्तिस्थितिलयस्थानत्वेन सर्व-
 जगत्कारणात्वंयद्यपि मितरेपीतेवेति मांडूकेप्रणवाकारोकार-
 योस्तद्वतमकारलयत्वश्रवणात् जीवत्वेनेदमोयस्येति तत्रराम-
 नाम्नःप्रणवकारणात् श्रुतेस्तदवयवभूतस्यमकारस्य प्रणवस्थ
 मकारकारणात्वोपपत्तेः प्रणवावयवमकारकारणात्वेनरामनामस्थ
 मकारस्य सर्वावागात्माकारो कारकारणात्वेन सर्वकारणात्वोप-
 पत्त्या रेफारूढामूर्त्तय इतिश्रुत्यारेफस्य सर्वकारणात्वोपपत्त्या

रकारमकारयोर्द्वयोरपि प्रत्येकं सर्वकारणत्वनिष्पत्तेः रामनाम्नः
 सर्वोऽकृष्टत्वां जीवत्वेनेदमोयस्येत्यादौ श्रूयन्ते अनन्ताभगवन्मं
 त्रा जपतः सर्ववेदाश्चेव्यादौ स्मृतं च वेदज्ञैः तथापिनाम
 प्रत्यक्षवाच्य निर्णयवापरेमकार वाच्यस्यापिरकार वाच्यसा
 दृश्यं सर्वकारणत्वप्राप्तं तच्चानिष्टं मूलकारणत्वस्यद्विनिष्ट-
 त्वानुपपत्ते रितितद्वारणाय रेफारूढामूर्त्तय इत्यनयोरेफस्या
 कारोकारसहिततादृशमकाराधारत्वे तत्कारणत्वं तद्वाच्यस्य
 तद्वाच्यकारणत्वं च सूचितं भवतीति बोध्यं किंचात्ररेफः श्री
 रामब्रह्मपरः तमारूढा अकारदयो ब्रह्मादि विष्णवादिवाचका
 स्तेनषडक्षरस्य तत्तद्वाचकत्वोपपत्ते इतिरामपदेनासौ परंब्रह्मा-
 भिधीयते इत्युक्तं ब्रह्मादीनां वाचकोयमित्युक्तिचोपपन्नतरा
 अपरंचरेफाश्रितादि वाच्याब्रह्मदयोरेफवाच्यस्य श्रीरामस्या
 श्रित्वेन तच्छेषभूताइत्यप्युपपन्नतरं इतिशब्दो द्वितीयोपनिष
 त्समाप्त्यर्थः । इतिद्वितीयोपनिषत् २

प्रथमोपनिषद्वि हितस्यमंत्रजपरय मंत्रार्थज्ञानं
 विनावीर्यं वच्चाभावात्त्रि पदश्रीराममंत्रस्य प्रथमपदं रांवीज
 रूपं द्वितीयोपनिषदिव्याकृतं शिष्टैर्मंत्रार्थं निपरूपेण मंत्रगत
 पदानामन्वयत्रयं प्रदर्शय प्रथमान्वये जीवस्य स्वरूपं द्वितीये
 उपायस्वरूपं तृतीयेतूपेयस्वरूपं शोधितं तदत्रापि वीजार्थं निरू
 पणेन प्रथमान्वयबोध्यं जीवस्य श्रीरामशेषत्वरूपं स्वरूपं शो-
 धितं भवति अथोपायस्वरूपं शोधनार्थं तृतीयोपनिषत्प्रवर्त्तते

तत्रादौ वाच्यत्राचकयोः रामरेफयोः तादात्म्यसंबंधं निर्दिश्य
 कथं सर्वकारणस्यरेफस्यश्रीरामस्य तादात्म्येनवाचकत्वमुपप-
 द्यत इत्याशंक्यचतस्यतत्तादात्म्योपपत्तयेजानकीरामथोरभेदत्व
 सूचनाय च ताभ्यामद्वारकं चतुर्दश भुवनोत्पत्त्यादिकमाह
 सीतारामाविति ।

सीतारामौतन्मयावत्र पूज्यौजातान्याभ्यां भुव
 नानिद्विसप्त । स्थितानिचप्रहृतान्येवतेषु ततो
 रामोमानवो माययाधात् ॥१७॥

अत्रअस्मिन् वीजे तन्मयौरेफमयौ रेफतादात्म्या
 पन्नौ सीतारामौपूज्यौज्ञेयौ पूजतिरत्रज्ञानार्थः धातूनामने कथि
 त्वात् नार्चनार्था अर्चनायरस्य अग्रेवक्ष्यमाणत्वात् अत्रतच्छ
 व्दः स्वव्यवहित पूर्ववर्त्तिनोरेफस्य परामर्शकः केचित्तु रेफा-
 रूढामूर्त्तयःस्यु रित्यत्रमूर्त्तयो ब्रह्मविष्णुरुद्ररूपावर्णास्तिस्र
 अकारद्वयं मकारश्चेति समुदिता वीजंस्युर्वीज मित्यध्याह
 र्त्तव्य मित्येवंव्याख्यायसीतारामौ तन्मया वित्यत्र तन्मयौवी-
 जात्म कावित्येवं व्याख्यायंते तेप्रष्टव्याः रेफवर्जिता अकारा-
 द्योवीजस्यु स्तत्सहितावा आधेवीजात्मकौसीता रामावुच्येते
 चेत्ता दात्वदभिमतवीजस्याकारादिरूपस्याधारभूतो योरफेरत-
 स्यवाच्योवक्तव्यः अस्तिकेषांचिन्मते वीजवाच्यात्मगुणाद
 पिपरनिर्गुणं ब्रह्मतिचेन्न स्वभूः स्वनैवभासते इत्याभ्यांतस्मा

त्परस्य निषेधात् इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयते इतिराम-
 पदवाच्यस्यैव परब्रह्मत्व श्रवणाच्च रमंतेयोगिनोऽन्ते सत्यानंदे-
 च्चिदात्मनि सत्यंज्ञानमानंदंब्रह्मेत्यनयोः समानार्थकत्वाच्च-
 ज्ञः कालकालो गुणीनिर्गुणश्च एष आत्मा अपहतपाप्मा
 वीजरोविमृत्युर्विशोको विजिघ्रित्सोऽपिपासः सत्यकामः सत्य-
 संकल्प इत्यनपापात्मत्वदीन हेगुणान् प्रतिषिध्य तत्रैवसत्य
 कामत्वादि दिव्यगुण विदधत्याश्रुत्याएकस्यैव निर्गुणत्व स
 गुणत्वोपपादनाच्च परास्यशक्तिर्विविधैव श्रूयतेस्वाभाविकी
 ज्ञानबल क्रियाचेति ज्ञानादीनांतस्वाभाविकगुणत्वश्रवणाच्च
 द्वितीयपक्षे आधाराधेयभूतानां रेफाकारादीनां परब्रह्मचतुरा-
 ननादिवाचकानां केवलसीतारामवाचकत्व मुच्यतेचेत्तादा
 त्वदुक्त्यैवविरोधः रेफः परब्रह्मपरः प्रथमअकारोब्रह्मरूपः
 द्वितीय अकारो विष्णुरूपः मकारोरुद्ररूपः इत्यनयाशेषत्व
 कोटिप्रविष्टब्रह्मादिवाचकानां साक्षाच्छेषिवाचक त्वासंभवाच्च
 विश्वरूपस्यतेराम विश्वेशब्दाहि वाचकाः इतिवदत्रापि
 बोध्यमितिचेन्न तत्रतुशरीर वाचकानांतच्छरीरिणिपर्यवसानत्व
 वत् चराचर वाचकानां परंपरयासर्वशरीरिणि श्रीरामेपर्यवसा-
 नत्व स्वीकारात् नन्वेवं चेत्तादाराजपुरुषवाक्य वदत्रापिवोध्यं
 राजपुरुषवाक्यं यथाशब्दतः पुरुषप्रधानमप्यर्थतोरज्ञएवप्राधा-
 न्यद्योतयतितथा रेफमारूढामूर्त्तयस्य इत्येतदर्थकं वीजंश-
 ब्दतः ब्रह्मादिप्रधानमप्यर्थतः परब्रह्म परमेवेति चेत्सत्यं

तथाप्ययं दृष्टान्तः विचारतः बीजस्य अर्थतः परब्रह्म परत्वं सूत्रयन्नपि वाचकत्वेन ब्रह्मादिपरतत्त्वं मेवोपपादयतीति त्वदभीष्टहानिरेव तद्यथाराजपुरुषवाक्यस्य राजभृत्यस्यैव वाचकत्वमुपपद्यते नतुराज्ञो वाचकत्वं राजपुरुषमानयेत्येवं वक्तव्योपि पुरुषराजा नमानयत्येवमन्वयानुपपत्तेः तथा त्वदभीष्टबीजस्यापि चतुराननादि वाचकत्वमुपपत्स्यते नतु परब्रह्मवाचकत्वं रेफारूढामूर्त्तयउपासनीया इत्येषमन्वयसंभवेपिमूर्त्त्या श्रयोरेफउपासनीयइत्येवमन्वयासंभवान्तत्पुरुषस्य परपदप्रधानत्वात्तस्मात्तत्र बीजस्युरि त्यध्याहारो निरर्थकः रेफारूढामूर्त्तयः स्युरित्यस्य तत्तत्स्वरूपमात्रबोधनपरत्वा तथाच रेफस्य परब्रह्मपरत्वेनाकारादीनां ब्रह्मादिपरत्वेन सीतारामौतन्मया वत्रपूज्यौ ब्रह्मादीनां वाचकोयमित्युभयथोक्तिरुपपन्नतरा किंच प्रकरणांतरे अकारादीनां सदादिवाचकत्वेन राजपुरुषदृष्टान्तेन च स्यात् कृत्स्नस्य बीजस्य श्रीरामवाचकत्वमर्थतस्तत्परत्वं च अत्रातुमंत्रार्थप्रकरणे सीतारामौतन्मया वत्रपूज्यावित्यत्र सीतारामयोर्नसंपूर्णबीजमयत्वेन ज्ञेयत्वमुपपद्यते रेफारूढामूर्त्तयः स्युरिति ब्रह्मादीनामकारादिमयत्वज्ञापकश्रुतिविरोधात् बीजप्रधानौतावित्यर्थकत्वे तु बीजस्य तत्प्रधानत्वेन तयोस्तन्निकृष्टत्वापत्तेः किंतुरेफमयत्वेनैव ज्ञेयत्वं रेफारूढामूर्त्तय इति रेफस्य ब्रह्माद्याश्रयत्वतदुपलक्षितं सर्वजगदाश्रयत्वश्रवणात् रकाराज्जायते ब्रह्मारकाराज्जायते हरिः रकाराज्जायते शंभुः रकारात्सर्वशक्तयः इति तद्वन्मंत्राश्रवणात् श्वरका-

रेमुव्यवस्थिताः आदावन्तेतथामध्येरकारमुव्यवस्थितं विश्वं-
चराचरं सर्वमवकाशेननित्यशः इतितथैवस्मरणाच्च रकारार्थो-
राम इतिशिष्टवचनाच्चयदित्वत्रसंपूर्णस्यबीजस्य तद्वाचकत्व-
मुच्यते तदातच्छेषभूतब्रह्मादिवाचकत्वानवशेषात् प्रथमा-
न्वयेकिमक्षरवाच्यस्यपरमात्मैक्यं परमतेस्वमतेतु परमात्मशेष-
त्वमुपपत्स्यते जीववाचिनमोनामेत्युक्तनमः पदवाच्यस्येतिचेन्न
नमसोबीज विवरणभूतमंत्रशेषान्त गतस्यमंत्रशेषगतारामपदेना-
न्वयंप्राप्तस्य स्ववाच्यजीवस्य तादर्थ्येन तत्कैकर्यार्थं तावोधक-
त्वस्वीकारात् तथाचमूलेजीववाचकत्वानवशेषेतद्विवरणेपित-
द्वाचकत्वानुपपत्तेः विवरणगतस्यनमसोजीव वाचकत्वमन्यथा
नुपपद्यमानंमूलगताकारादीनांब्रह्मादिवाचकत्वं तदाश्रयस्यरेफ-
स्य विवरणगतारामपदसारूप्यात् बीजविवरणयोरेकार्थकत्वाच्च
श्रीरामपरत्वंचोपपाद्यमंत्रशेषेइवबीजेपिब्रह्मादीनांश्रीरामशेषत्वमु-
पपादयतीत्यस्मिन्प्रकरणे रेफस्यैव सीतारामवाचकत्वमुपपद्यते
अतोऽत्ररेफेअकाराश्च आकारश्चमकारश्चेतिपृथक्पृथगोव-
पदानिच्छांदसत्वाद्भिभक्तिलोपः रेफारूढाइतिरेफाधारकत्वनिर्देश-
स्तुरेफस्याकारादीनां चाधाराधेयसंबंधं प्रकाश्या कारादिवाच्या-
नांब्रह्मादीनारेफवाच्याश्रितत्वप्रदर्शनेनरेफवाच्यशेषत्वं सूचयती
त्यलमतिविस्तरेण प्रकृतमनुसरामः ननुरेफस्यवाचकत्वं सीता-
रामयोस्तद्वाच्यत्वंवाच्यवाचकयोस्तादात्म्यसंबंधंचयदुक्तंतन्नोप-
द्यतेयतोरेफस्यसर्वकारणत्वंनिर्दिष्टं नतुसीतारामयोरित्याशंक्य-

तयोरपि जगत्कारणत्वमाह जातान्याभ्यामिति आभ्यांसीतारामा-
 भ्यां द्विसप्तभुवनानि अधस्तनानिमसउपरितनानिचसप्तैतिच
 तुर्दशभुवनानिजातानितथास्थितानिच आभ्यामित्यत्रानयोरिति
 विभक्तिपरिणामः अथवा स्थितानिपालितानि तथाभ्यांप्रहता-
 निविनाशितानि अनेन सीतारामयोर्जन्माद्यस्ययत इति सूत्र-
 विषयत्वमुक्तंभवति तेषुततइतितेषुसृष्टेषुभुवनेषुततोऽनंतरं राम-
 आत्मानमधात् प्रावेशय तत्सृष्ट्वातदेवानुप्राविशदिति श्रुत्यं
 तरात् यद्यपि यथाकाशेआधारेरचितेषुघटादिष्वाकाशस्यपूर्व-
 मेवप्रवेशः नतुघटादिसिद्ध्यनंतरतथैवरामब्रह्माधारेरचितेषुद्विस-
 प्तभुवनेषुपूर्वमेवरामस्यप्रवेशः नतुसप्तभुवनरचनानं तरंतत्रांत-
 त्प्रवेशः उपपद्यते तथापिरामस्यसर्वान्तर्यामित्वेन सर्वनियंतृत्व
 बोधनार्थतत्रतत्प्रवेशउक्तः अन्तःप्रविष्टःशास्ताजनानामित्यन्त
 प्रविष्टस्यैवसर्वजननियंतृत्वश्रवणात् अनेनश्रीरामस्यचराचरांतः
 र्यामिरूपत्वमुक्तंभवति ननुजडांतःप्रविष्टस्यजगत्प्रकाशकत्वं
 नस्यात् घटांतःप्रविष्टप्रदीपवदित्याशंक्याह मानवइतिमाप्रभात
 यानवः नूतनअकुंठितप्रकाशशक्तिरित्यर्थः अथवा अमाययेति
 छेदः अमाययामानवः स्वभावतःमानवः मनुष्याकृतिरित्यर्थः
 द्विभुजःकुंडली त्युत्तरत्रश्रवणात् अस्मिन्पक्षे नहिदृष्टुर्दृष्टेर्वि-
 परिलोपोविद्यते इत्यादिश्रुतिमवलंब्योक्ताशंकांनिरसनीया तदेव
 मत्रश्रीरामचन्द्रस्यजगत्सृष्टिरिथितिसंहारकर्तृत्वेनतत्त्वामित्वंत-
 दंतः प्रवेशेनच तत्संचास्फूर्तिकारित्वेनक्रियासुप्रवर्त्तकत्वात्त-

कशेषत्वंचसम्यग्ज्ञात्वास्थितिः संवंधयाथात्मज्ञानं नामश्रियः
 पत्युर्निष्पाधिकशरीरि त्वंस्वस्यनिरूपाधिकशरीरत्वंसम्यग्ज्ञा-
 त्वास्थितिःसम्बन्धस्पज्ञाननामश्रियःपत्युर्निरूपाधिकधर्मित्वंस्व-
 स्यनिरूपाधिकधर्मत्वं चसम्यग्ज्ञात्वास्थितिःसम्बन्धस्वरूपयाथा-
 त्म्यज्ञाननामधर्मिधर्मयोरैक्यं सम्यग्ज्ञात्वास्थितिःऐक्यंनामवि-
 शिष्टविशेषे सतिसएवसन्स्वयंयथानप्रकाशतेतथास्थितिरिति-
 त्रहेतुमाहप्राकगुणेनेतिप्रागुक्तेनजगत्प्रवेशित्वरूपेणागुणेनतथा-
 चजगदंतः प्रविष्टरय तच्छरीरित्वेनतन्नियामकतयातच्छेषित्वं
 जगतश्चतच्छरीरित्वेन तन्नियम्यतयातच्छेषत्वं शरीरवच्चिद-
 चित्तोः स्वरूपस्थितिप्रवृत्तेः श्रीरामाश्रिततयातदाश्रयस्यपरमा-
 त्मनोधर्मित्वे तयोस्तदाश्रितत्वेन तद्धर्मत्वेधर्मिधर्मयोश्च गो-
 गोत्वादिब्रह्मभेदोपपत्तेरैक्यमुपपन्नतरं अत्रनमःपदं सखंडा-
 खंडभेदेनद्विविधं द्वयोर्नमसोरत्यंतसारूप्यात्तंत्रणोपादानंतत्रा-
 खंडनमः पदंद्वितीयान्वयेवीजस्योत्तरमास्थाय जीवोपायंवदति
 सखंडनमः पदंरथलत्रप्येप्यन्वेति वीजोत्तरं नमसउत्तरं च-
 तुर्थ्यतोत्तरं चास्थायेतितस्मिन्नमःपदेमकारः षष्ठ्यंतोजीववाची
 नेतिप्रतिषेधार्थकः द्वितीयोनमःशब्दस्तूयायत्राचीउपायःशर-
 णागतिः गच्छध्वमेनशरणांशरणायंपुरूषर्षभमितिमाकंडोपदिष्ट-
 शरणपदस्थाने द्रोपद्याःसहितासर्वोनमश्चकुर्जनादर्दनमितिनमः
 पदप्रयोगात्साधनांतरसंत्यागोनमःशब्दोहिसंशतीति पंचरात्र-
 वचनाच्चार्यतोऽनमः शब्दोपायवाचित्वावगमाच्च इतिशब्दः-

तृतीयोपनिषत्समाप्त्यर्थः

इतितृतीयोपनिषत्सु ३

विनायंत्रेणचेत्पूजादेवतानप्रसीदतीत्य भिहितंप्रथमोप-
निषदितत्रकीदृशयंत्रस्वरूपमिति जिज्ञासायांतन्निरूपणार्थतु-
रीयोपनिषत्प्रवर्त्ततेतत्रादौमंत्रार्था वशिष्टतृतीयान्वयबोध्यमुपये-
स्वरूपंचतुर्थ्यर्थमाहजीववाच्येति

जीववाचिनमोनामचात्मा रामेतिगीयते ।
तादात्मिकाया चतुर्थतिथाचायेतिकथ्यते ॥१६॥

अत्रनमःपदोत्तरस्थानेनेत्यव्ययंप्रतिषेधार्थकं मेतिप्रथमां-
तोजीववाची ततोविभक्तिलोपशब्दांदसः तथाचजीववाचीनमो-
नाकिंतुमइत्यन्वयः कृत्स्नोनमः तथानाकिंतुतदंतावयवभृतो
मकार इत्यर्थः आत्मातथामकारेणपंचविंशप्रकीर्तितः इतिस्म-
रणात् अत्रवेदस्यपरोक्षवादत्वादेवमुक्त मितिज्ञेयं यद्वाजीववा-
चीनमोमः स्यादात्मारामेतिगीयते इतिवक्तव्येपिनमोनामेत्येवं
कथनंकश्चिदाचार्यवानधिकारीविशेषइममर्थंजानातु नतुसर्वो-
पिजन इत्येतदर्थंवेदाहिकचिदन्यथासंतपदार्थ विशेषमन्यथा-
वदंति तंचतुर्होतारंचतुहोतेत्याचक्षत इतिवत्तच्चेश्वरस्यापिप्रीति
करमिति पुराणवचनादवगम्यते परोक्षवादांवेदोयं परोक्षां-
चममप्रियमितिरामेतिप्रातिपदिके नात्मापरमात्मा गीयतेकथ्य-

तद्व्यर्थः आत्मपदमत्रपरमात्मपरंजीवस्य नमोमकारार्थत्वात्
 अथरामायेत्यत्र वर्त्तमानायाश्चतुर्थ्या अर्थमाह तादात्मिकेत्युत्त-
 राद्धेनयद्यपि शब्दशास्त्रे तादर्थ्येचतुर्थीश्रूयते नतुतादात्म्ये
 तथापिवेदस्यस्वतः प्रमाणाच्चात्तत्र यथादृष्टमेव व्याख्यायते
 तथाचेति तथाचसतिमरामपदयो जीवपरमात्मपरत्वेसतिया-
 चतुर्थी आयेतिकथ्यते रामेतिप्रातिपदिकात्पराउच्चर्यते साता-
 दात्मिकेत्यन्वयः अत्रापिवेदस्यपरोक्षवादत्वात् तादात्मिके-
 तिपदं तादर्थ्यार्थकं तस्मैरामायमात्माजीवः तदात्मातर-
 भावस्तादात्म्यंतंबोधयतीति तादात्मिकायदितुतादर्थिकेतिपाठः
 स्यात् तदाशब्दशास्त्रस्यागमस्यच सम्मतंस्यात् तथाचस्मर्यते
 'पडङ्गरोवह्निपूर्वस्तरकस्त्वभिधीयते महापातकिनां पापदहने-
 दह्नोपमः चतुर्थीदीयते चात्रतादर्थ्येकमलोद्भव अभ्येतितेना-
 मेवसंत्यग्यान्वत्प्रयोजन मितितत्रैव नमः शब्दस्योपापवाचकत्व
 मपिस्मर्यते साधनांतर संत्यागोनमः शब्दोहिसंशति
 अनेनशरणापत्तिः परमैकांतिनां मतेति साधनांतर संत्याग
 पूर्वकं भगवदेकोपायतयास्थितिःशरणापत्तिरित्युच्यते यद्यपि
 आयेतिनचतुर्थी तथापि चतुर्थीसंबन्धि विकारत्वाच्चतुर्थीत्युक्तं
 तदेवं मंत्रस्यार्थः यथा संप्रदायं वर्णितः अत्रोपनिषदि तुक्क-
 त्स्यनमः शब्दस्य जीववाचकत्वंश्रूयते जीववाचिनमोनामे-
 तित्यतः प्रकारांतरेण मंत्रस्यार्थोवर्णयते ।

श्रीरामाख्यंपरं ब्रह्मनत्वा श्रीजानकीधवं ।

राममंत्रस्य व्याख्यानं करोमि श्रुतिसंमतं ॥१॥

येसंति ब्राह्मणाः लोकेप्रशांतावेदपारगाः ।

तेषां ब्रह्मत्व ज्ञानायमंत्रार्थोयं प्रदर्शयते ॥२॥

परीक्ष्य लोकान्कर्म चितान् ब्राह्मणोनिर्वेदमायात्
नास्त्यकृतेनतद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणिः श्रो-
त्रियं ब्रह्मनिष्ठं तस्मैसविद्वानुपसन्नायसम्यक्प्रशांत चित्ताय
शमान्विताययेनाक्षरं पुरुषं वेदसत्यं प्रोवाचतांतत्वतोब्रह्मविद्यां
इतिश्रुतिः अस्यार्थः परीक्ष्यप्रत्यक्षानुमानागमैः अनित्यतया-
परीक्ष्यज्ञात्वासर्वतोयाथात्म्येना वध्यार्यं लोकान्संसारगति-
भूतान् अव्यक्ताद्यान्स्थावरांतान्कर्म चितान्धर्माधर्मनिर्मितान्
ब्रह्मणोब्रह्मबुभुत्सुः निर्वेदं वैराग्यं आयात्गच्छेत् कुर्यादि-
त्यर्थः कथंइहसंसारे नास्तिकश्चिदपि अकृतःपदार्थः
सर्वेष्वहिलोकाः कर्मचित्ताः कर्मकृतत्वाच्चानित्याः ननित्यं-
किंचिदस्तीत्यभिप्रायः किं कृतेन कर्मणायासवहुलेन अनर्था-
साधनेन इत्येवंनिर्विण्णः अकृतं नित्यमभयं यदक्षरंपुरुषं
तद्विज्ञानार्थं विशेषणाधिगमार्थं सनिर्विण्णोब्राह्मणोगुरुमा-
चार्य्यं शमदमादि संपन्नमभिगच्छेत् शास्त्रज्ञोऽपिरवातंध्येण
ब्रह्मज्ञानान्वेषणां नकुर्यादित्यर्थः समित्याणिः समिद्धारगृहीत-
हस्तः श्रोत्रियं अध्ययनश्रुतार्थसंपन्नंब्रह्मनिष्ठं सर्वानकर्मादीन्
हित्वाकेवलेब्रह्मणि निष्ठायस्यस ब्रह्मनिष्ठः अथवा निर्वेदं

वैराग्यंश्चायात् गच्छेत्कथं नास्त्यकृतोमोक्षः कृतेनकर्मणा
 अहंतुमोक्षलक्षणं नित्यफलार्थीतस्मात् किंकर्मणानित्यफले
 नेतिविरक्तः सन्तद्विज्ञानार्थतस्यमोक्ष पदार्थस्य ब्रह्मणोक्षरस्य
 विशेषेणज्ञानार्थं सनिर्विण्णोब्राह्मणोगुरुभेवाभिर्गच्छेत् रिक्त-
 हरतस्तु नोपेयाद्राजानंदेवतांगुरुमि त्यादिनारिक्तहस्तगमनस्य
 निषिद्धत्वात् समित्याणिरित्युक्तं किं लक्षणांगुरुं श्रोत्रियं
 ब्रह्मनिष्ठं चतत्रश्रोत्रियमित्यनेनाच्ययन हीनस्यगुरुत्वंवार्यते
 ब्रह्मनिष्ठमित्यनेन श्रोत्रियस्यापिकर्मिणोगुरुत्वंवार्यते कर्मनि-
 दयाततोविरक्तस्य ब्रह्मविद्याधिकारांक्तेः तमेवंभूतंगुरुंविधिवदु-
 पसन्नः प्रसाद्यपृच्छेत् अक्षरंपुरुषंसत्यं सविद्वानगुरुः तस्मैउप-
 सन्नायोपगताय सम्यक्यथाशास्त्रप्रशांतचित्ताय उपतरागादि-
 दोषायशमन्वितायवाह्येद्रियोपरमेणयुक्तायसर्वतोविरक्तायेत्यर्थः
 येनविद्वानेनयथा परया विद्ययाअक्षरमविनाशिसत्यंपुरुषंवेदवि-
 जानाति तांब्रह्मविद्यां अक्षरविद्यैवब्रह्मविद्यातां तत्त्वतोय-
 थावत्प्रोवाच- प्रब्रूयादित्यर्थकथं श्रुतिरित्यर्थः श्रोत्रियंब्रह्म-
 निष्ठमितीमं श्रुतिः श्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठंपुरुषंब्रह्मविद्यावंतं वदति
 तच्छिष्यंचनान्यं ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीतियदासर्वंप्रमुच्यंतेकामाये
 ऽयहृदिस्थिताःअथमर्त्योमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्नुतेः इत्येव-
 माद्याः श्रुतयः ब्रह्मविदः सर्वकामरहितस्य ब्रह्मप्राप्तिंवदन्ति न
 च वेदाज्ञस्य ब्रह्मज्ञानंभवतीति नावेदं विन्मनुतेतं बृहत् इत्ये-
 षावदति न ब्रह्मज्ञानं विनामुक्तिर्भवतीतिऋतेज्ञानान्नमुक्तिः

इत्येषाश्रुतिर्वदति न ब्रह्मापरोक्षज्ञानं विना सर्वसंशयसर्वकामनाराहित्यपूर्वकं ब्रह्मप्राप्तिर्भवतीति भिद्यते दृढप्रस्थिच्छिद्यते सर्वसंशयाः क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा इत्येवमाद्याः श्रुतयो वदन्ति तरमाद्वेदार्थविचारेण स्वस्वरूपादिः परोक्षज्ञानिनो ब्रह्मनिष्ठया तदपरोक्षज्ञानेन सर्वसंशयसर्वकामनाराहित्यपूर्वकं ब्रह्मप्राप्तिर्भवतीति सर्वश्रुतीनां तात्पर्योऽवगम्यते तत्र यथा श्रोत्रियस्य वेदार्थ विचारजातस्वरूप परस्वरूप ज्ञानकारितया ब्रह्मनिष्ठया सर्वकामनाराहित्य पूर्वकजाततदपरोक्षज्ञानेन श्रोत्रियब्रह्मनिष्ठस्य ब्रह्मप्राप्तिर्भवति यथाच प्रशांत चित्तस्य तच्छिष्यस्य तदुपदिष्टस्वरूपपरस्वरूप ज्ञानात्मक ब्रह्मविद्याकारित ब्रह्मनिष्ठया सर्ववासना विनाशपूर्वक जाततदपरोक्षज्ञानेन ब्रह्मप्राप्तिर्भवति तत्रैव षडक्षरतारकमंत्रार्थ विचार जातस्वरूप परस्वरूप ज्ञानकारितया ब्रह्मनिष्ठया सर्वकामनाविनाशपूर्वकजात तदपरोक्षज्ञानेन मंत्रार्थ विचारतत्परस्यापि रामाख्यब्रह्मप्राप्तिर्निष्पद्यते इत्यतो मंत्रार्थ विचारपरत्वेन भवितव्यं मुमुक्षुभिर्वेदार्थ विचारासमर्थैः ननु नावेदविन्मनुतेतंबृहंतमिति श्रुतिर्वेदार्थज्ञानरहितस्य ब्रह्मज्ञानाभावं वदति तद्विरोधेन मंत्रार्थ विचारपरस्य न ब्रह्मज्ञानं समुत्पद्यतेऽतो न तस्य ब्रह्मप्राप्तिरुपपद्यते इति चेदुच्यते अत्र वेदार्थविचार जातस्वरूपादिज्ञानं ब्रह्मप्राप्तेर्मूलमुक्तं सर्वेषां वेदानां तु कारणात्मोकार इति ॐ मित्येत

दक्षरं सर्वमित्येवमोद्याः श्रुतयोवदन्ति ततश्चसर्ववेदकारणस्य
 प्रणवस्यार्थं विज्ञानेनतत्कार्यभूतानांसर्वेषां वेदानामर्थोविज्ञा-
 तोभवति इतिकारणविज्ञानं कृतकार्यं विज्ञानं वादिनीभिर्य-
 थासैम्यैकेनमृत्पिण्डविज्ञानेनसर्वमृन्मयं विज्ञातंभवतीत्येवमा-
 दिभिः श्रुतिभिरवगम्यते तस्यापिप्रणवस्य कारणां तारकं
 षडक्षरंभवतीति इत्योमितीति श्रुतिर्वदति तथाहितापनीयो-
 पनिषदि किंतारकंकिंतरतीति भरद्वाजेन पृथोयाज्ञवल्क्य आह
 तारकंदीर्घानलंविंदु पूर्वकंपुनः दीर्घानलंमायनमः इतिषडक्षरं
 तारकस्यस्वरूपमुक्त्वापुनः तस्य ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्या
 इत्युपासितव्यं इतिब्रह्मात्मकत्वेनोपासनं विहितंब्रह्मात्मका
 इत्यनेनअत्रापि ननुकथं जडानांतारकाक्षराणां सच्चिदानंदं
 ब्रह्मात्मकत्वमुपपद्यते इत्याशंक्याह सच्चिदानंदाख्या इति
 नेमेषडक्षरवर्णां जडस्वरूपाः किंतु सच्चिदानंदाख्याः सच्चि-
 दानंदसंज्ञकाः सच्चिदानंदं पदवाच्याः सच्चिदानंदस्य स्वरू-
 पाइत्यर्थः स्वभूज्योतिर्मयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनदे-
 मोयस्य सृष्टिस्थिति लयस्यचकारणात्वेन चिच्छक्त्यारजः
 सत्त्वतमोगुणैः इतिपूर्वतापनीयश्रुतेश्च एवं तारकस्वरूपमुक्त्वा-
 डनंतरंतस्मात्प्रणवोत्पत्तिमाह इत्योमिति तदर्थस्तु इत्युक्त-
 कारकं षडक्षरंतारकमोमित्यो कारोभवति ॐ रूपमापद्यतेनह्ये-
 तस्मादोकारोऽन्य ॐ कारादेतन्दिदित्यर्थः ननुकथं त्रिवर्णात्म-
 कस्यप्रणवस्यषड्वर्णात्मककार्यत्वमुपपद्यते इत्याशंक्योकारस्य

षड्वर्णात्मकत्वं मुक्तवान् अकारः प्रथमाक्षरो भवति उकारो द्वितीयाक्षरो भवति मकारस्तृतीयाक्षरो भवति अर्द्धमात्राच्चतुर्थीक्षरो भवति विंदुः पंचमाक्षरो भवति नादः षष्ठाक्षरो भवति तारकत्वात्तारको भवति तदेवं सर्ववेद कारणप्रणवकारणस्य षडक्षरतारकस्यार्थस्य विज्ञानेन प्रणवतत्कार्यं भूतसर्ववेदार्थं विज्ञानोपपत्त्या मंत्रार्थज्ञानवतः सर्ववेदवित्त्रनिष्पत्तेर्नानावेदविन्मनुतेतंवृंहंतमिति श्रुते विरोधो मंत्रार्थज्ञानवतो ब्रह्मज्ञानवतो उपपद्यते किंच यथैव वटवीजस्थः प्राकृतश्च महाद्रुमः तथैव रामवीजस्थं जगदेतच्चराचरं रेफारूढामूर्त्तयः स्युः शक्त्यरितस्रएवच इति रकाराज्जायते ब्रह्मरकाराज्जायते हरिः रकाराज्जायते शंभुरकारात्सर्वशक्तयः वीजेयथारिथतः बृहन्नः शाखापल्लवसंयुतः तथैव सर्ववेदाहिरकारे सुव्यवस्थिताः आदावन्ते तथा मध्ये रकारे सुप्रतिष्ठितं विश्वंचराचरं सर्वमवकाशेन नित्यराः यथा करंडे रत्नानि गुप्तान्यज्ञैर्न दृश्यते तद्वन्मंत्राश्च वेदाश्च रकारे सुव्यवस्थिताः रकारमैश्वर्यं वीजं मकारस्तेन संयुतः अवधारणयोगेन रामो यस्मान्मनुः स्मृतः सर्ववेदाश्रयत्वाच्च सर्वलोकस्य कारणात् ईश्वरप्रतिपाद्यत्वात् खंडब्रह्मवाचकः इत्येवमादिपुलहंसंहितादि वचनेभ्यश्च सर्ववेदसर्वमंत्रसर्वलोकाश्रयत्वेन सर्वकारणस्याखंडब्रह्मवाचकस्य तारकमंत्रादिमाक्षरस्य रकारस्यार्थस्य विज्ञानेन तत्कार्यं भूतं सर्ववेदार्थं विज्ञानोपपत्त्यापि तारकार्थं विदुः सर्ववेदार्थं वित्त्रोपपत्तेर्ब्रह्मज्ञानित्वं निष्पत्तेर्नोक्तं श्रुतिविरोधः उप-

पद्यते किञ्च सर्ववेदा यत्पदमामनन्ति तद्विष्णोः परमंपद मित्ये
 षाश्रुतिः वेदैश्च सर्वैरहमेवेद्य इति स्मृतिश्चैकस्यैव परस्य
 ब्रह्मणाः सर्ववेद वेद्यत्वं वदति अतोयः प्राप्यस्य ब्रह्मणाः
 सच्चिदानन्द स्वरूपं तत्प्राप्यनुपायं च तद्विरोधि स्वरूपं वेद स
 सर्ववेदार्थवित्वेन वक्तव्यः इत्येवं सर्ववेदवेद्यः परब्रह्मतारकादि
 माक्षरस्यार्थोऽस्ति रकारस्तु तद्वाचकः रेफाब्दामूर्त्तयः स्युः
 शक्त्यरितस्य एव चेति श्रुक्त्युक्तस्य रेफस्य ब्रह्मविष्णवाद्या
 श्रयत्वेन पर ब्रह्मवाचकत्वोपपत्तेः पुनः रकाराज्जायते ब्रह्मेति
 ब्रह्मविष्णवाद्यत्पत्तिरिथितिलयस्थानस्य रेफस्य परब्रह्मस्वरूपत्व-
 तद्वाचकत्वोपपत्तेश्च सर्ववेदाश्रयत्वाच्च सर्वलोकस्य कारणात्
 ईश्वरप्रतिपाद्यत्वाद्खंड ब्रह्मवाचकः इति स्फुटं रेफस्याखंड
 ब्रह्मवाचकत्वोक्तेश्च तस्मादशेषवेदवेद्यस्य ब्रह्मणो रेफवाच्यत्वे-
 न रेफवेदनवेद्यत्व निष्पत्तेः यो रेफार्थं वित्सोपि सर्ववेदार्थं विद्म-
 वतीति कृत्वा यो रेफ विवरणभूतवह्निबीज तद्विवरण भूतषड-
 क्षररयार्थं जानाति स सर्ववेदार्थं विद्मवतीति किं वक्तव्यं किञ्च सर्ववेद
 वेद्यस्य परब्रह्मणाः स्वरूपं यो वेद तस्य शब्दब्रह्मविच्छेदेन च वक्तव्या
 त्प्रारकमंत्रस्य स्ववाच्यपरब्रह्मस्वरूप तच्छेषत्वात्मकजीवस्वरूप
 तत्प्राप्त्युपायस्वरूप तत्फलस्वरूप तद्विरोधिस्वरूपबोधकत्वात्
 षडक्षरमंत्रार्थज्ञानेन सर्ववेदसाराथो ज्ञातो भवति अतः षडक्षर-
 निरूपणपराः यारामतापिनीयश्रुतयः ब्रह्मादीनां वाचकोऽयं क्रि-
 यकर्त्रेभ्यः कर्तृणा मित्याधारतासां व्याख्याकरणेन षडक्षरमंत्रा-

र्थःस्फुटीक्रियते ब्रह्मादीनामित्यारभ्य रेफाद्ब्रह्ममूर्त्य इत्यादि
 श्रुतयस्तासामर्थः रेफःपरब्रह्मवाचकः प्रथमाकारो ब्रह्मत्राचकः
 द्वितीयाकारो विष्णुवाचकःअनंतोऽग्न्यासनःसंदुर्नाशामेकाक्ष-
 रोवतु इत्यत्राकारस्य विष्णुवाचकत्वस्मरणात् मकारःशिववा-
 चकः मःशिवश्चन्द्रमावेधा इतिकोशात् तदेवमंत्रस्यब्रह्मादि-
 वाचकत्वं स्फुटमाहश्रुतिः ब्रह्मादीनांवाचकोऽयं मंत्रोऽन्वर्था-
 दिसंज्ञकः जप्तव्योमंत्रिणानैनं विनादेवःप्रसीदति इतिअनुग-
 ताः सर्वेअर्थाः ब्रह्मविष्ण्वादयो यस्यांसान्दर्था रामेत्याद्यासंज्ञा
 सास्ति यस्मिन्मंत्रेसो न्वर्थादिसंज्ञको मंत्रोजप्तव्य इत्यपूर्वविधिः
 विपक्षेवाधकदर्शनेना वश्यजप्तव्यत्वंज्ञापयति नैनंविनेति
 एनंमंत्रजपं विनादेवोरामो नप्रसीदति नस्वात्मानं दर्शयति
 एवमंत्रजपंति मंत्रार्थानुमंघानपूर्वकं मंत्रजपस्य कर्त्त-
 व्यत्वान्मंत्रार्थमाह क्रियाकर्मेत्यादिना क्रियाकर्मेज्यकर्तृणा
 मर्थमंत्रोवदत्यथमननात्त्राणान्मंत्रःसर्ववांच्यस्यत्राचकः तत्र
 क्रियाममात्मा मच्छरीरित्वेनैहिकामुस्मिकमद्योगक्षेमकारी राम
 एवस्वप्राप्तेरुपायभूतो मेनान्य इत्याकारोबुद्धेर्ध्वंशयत्त्वात्त्रा-
 पारः कर्मइज्यपदसान्निध्यात् तत्कैर्कर्यलक्षणंचतुर्थीबोध्यम्
 मंत्रजपरूपंच जप्तव्योमंत्रिणेति मंत्रजपस्याप्युक्तत्वात्इज्यः
 पूज्यः कैर्कर्येणमंत्रजपेनचरामःक्षेत्रोस्मिन्योऽर्च्येयइत्तयामंत्रेणा-
 नेनमांशिवइतितापनीये स्वमंत्रजपेन स्वर्चचनायाउक्तेः स्तवै-
 रर्च्येन्नरः सदेति नामयाठात्मकैः स्तवैर्भगवदर्चनायाः स्मर-

णाच्च मंत्रजपस्योपक्रमाच्चकर्त्तार्हज्यपदसान्निध्यात् त्रैकैकर्य-
 स्यकर्त्ता मंत्रजपोपक्रमात्तन्मंत्रजपकर्त्ता चकैकर्यकर्तृत्वेनतन्म-
 न्त्रजपकर्तृत्वेन तदाराधकत्वाच्च तच्छेषभूतः नाकिञ्चित्कुर्व
 स्तच्छेषत्वमितिन्यायात् तत्कैकर्यकर्त्तुस्तंमंत्रजपकर्त्तुस्तच्छेषत्वो
 पपत्तेः शेषत्वंनामजगत्प्राणायामने इत्यग्रतनश्रुतेः जगदात्म-
 त्वेन जगद्व्यापको रामस्तेनवहिरंतर्व्याप्तस्य जीवस्य तदपृथक्
 सिद्ध्य जीवस्वरूपस्थितिप्रवृत्त्योस्तदधीनतयातदत्यंतपरत्वं
 तच्छेषत्वं एतेनजीवरयश्रीरामानन्यशेषत्वमुपपन्नतरम् कुतः-
 रामव्यतिरिक्तजगद्व्यापकाभावेन जगतस्तदन्यव्याप्यत्वासि-
 द्ध्या तदन्य परतंत्ररूपत्वाभावेन तदन्यशेषत्वा सि-
 द्ध्या श्रीरामानन्यशेषत्वनिष्पत्तेः तच्चेदंश्रीरामशेषत्वमेव जीव
 स्यस्वरूपं यद्यपि ज्ञानानंदगुणकं ज्ञानानंदात्मकमेव जीवरय-
 स्वरूपं मित्युक्तंमंत्रार्थकर्त्तृभिः तथापिज्ञानानंदगुणकं ज्ञाना-
 नंदात्मकत्वमपि पुत्रादि वद्वहिर्मत्वाजीवरय स्वरूपंभगवच्छेष-
 त्वात्मकमेवेति दृढीकृतं दाक्षिणात्याच्चार्यैर्वार्तामालायां
 तत्रस्वरूपज्ञानंनामज्ञानानंदादिकवृत्तिम् पुत्रादिवद्वाह्यमिति
 मत्वाभगवदनन्यार्हशेषत्वमेव स्वरूपमिति स्थितिः स्वरूपया-
 थात्म्यज्ञानं नामभगवदनन्यार्हशेषत्वंवहिवृत्तिम् पुत्रादिवद्वाह्य-
 मितिमत्वा भागवतशेषत्वमेव स्वरूपमिति स्थितिरिति गी-
 ताभाष्यकारेणापितथैवोक्तं ज्ञानी नामइतस्त्वन्यांप्रकृतिविद्धि-
 मेपराम् जीवभूतामित्यादिना भिहितभगवच्छेषतैकरसात्मरव-

रूपविदिति नाल्पसंख्यासंख्यातानां पुरायजन्मनां फलमिदंयन्म
च्छेषतैकरमात्मयाथात्म्यज्ञानपूर्वकंमत्प्रपदनमिति च यथार्थहि-
तत् यतोज्ञानानंदगुणकत्वंसति ज्ञानानंदरवरूपमितिलक्षणं-
आत्मपरमात्मोभयसाधारणशेषत्वं तुजीवमात्रनिष्ठत्वेन जीव-
मात्रसाधारणम् अतःशेषत्वमेवस्वरूपंजीवस्य तत्रापि चेतन-
त्वेसतिशेषत्वं जीवत्वमिति लक्षणोचेतनपदस्यनिवेशः प्रकृत्य-
तिव्याप्तिव्यावृत्त्यर्थः नतुजीवस्वरूपवोचनार्थः तच्चशेषत्वमी-
दृशं यथाजलनिधौपतितनांतूलकणानांजलेनवहिरंतव्याप्तानां
जलरूपेणैवभानंभवति नतुतूलरूपेणतथैव श्रीरामेणवहिरंत-
व्याप्तानांजीवानांस्वरूपेणभानाभावपूर्वकंश्रीरामस्वरूपेणैवयद्वा
नत्वंतदेवश्रीरामशेषत्वं जीवस्यस्वरूपमुच्यते तत्रज्ञानानंदस्व-
रूपस्यापि वहिरंतः श्रीरामव्याप्त्या श्रीरामस्वरूपत्वेनभानत्वो
पपत्स्या श्रीरामशेषत्वोपपत्तेः एतेनजीवपरमात्मशेषशेषीसंबंधः
उपपन्नतरः संबंधस्वरूपज्ञानमप्युक्तंवैष्णवाचार्यैः संबंधस्वरूप-
ज्ञानं नामचतुर्विधं संबंधज्ञानमसंबंधयाथात्म्यज्ञानं संबंधस्व-
रूपज्ञानम् संबंधस्वरूपयाथात्म्यज्ञानं तत्रसंबंधज्ञानं नाम
श्रियःपत्युर्निरूपाधिकशेषित्वं स्वस्यनिरूपाधिकशेषत्वं चसस्यक्
ज्ञात्वास्थितिः संबंधयाथात्म्यज्ञानं नामश्रियःपत्युर्निरूपाधिक-
शरीरित्वं स्वस्यनिरूपाधिकशरीरित्वं ज्ञात्वास्थितिः संबंधस्वरूप-
ज्ञानं नामश्रियःपत्युर्निरूपाधिकधर्मित्वंस्वस्यनिरूपाधिकधर्मित्वंस
स्यक्ज्ञात्वा स्थितिः संबंधस्वरूपयाथात्म्यज्ञानं नामधर्मिधर्मयो-

रैक्यंसस्यकृद्वात्वारिथितिः ऐक्यं नाम विशिष्टविशेषसतिसप्तस-
 न्धयं यथानप्रकाशते तथाचस्थितिरिति क्रियाकर्मेज्य कर्तृणामी-
 दृशमर्थं मंत्रोवदति तस्येदृशरथार्थस्य मननात् ईदृशमंत्रार्थं
 मननपूर्वकं मंत्राजपादित्यर्थः मंत्रजपमुपक्रम्य मंत्रार्थस्योक्तत्वात्
 मंत्रवाच्य श्रीरामकर्तृकं यन्मंत्रजपकर्तुराणानंपालनं संसारा-
 द्रक्षणां तस्मान्मंत्रउच्यते मंत्रारंत्रायते इति मंत्रः इति तन्निरुक्तेः
 कथं भूतो मंत्रः सर्ववाच्यस्य वाचकः सर्वशब्दवाच्यस्य श्रीरामस्य-
 वाचकः अशेषचिदचिच्छरीरि सच्चिदानंद श्रीरामस्वरूप
 साक्षाद्वाचकत्वेन रामाख्यपरब्रह्ममुख्यवाचक इत्यर्थः ननु-
 सर्ववाच्यस्येति श्रुत्या सर्वेषां शब्दानां श्रीरामवाचकत्वोक्तेः
 राममंत्रस्यापि सर्वशब्दानां तर्गत्वेन तद्वाचकत्वोपपत्तेः पुनः केन-
 विशेषणसर्वेश्वरशब्देभ्यः पृथक्कृत्य राममंत्रस्य तद्वाचकत्वमुक्तम्
 सर्ववाच्यस्य वाचक इति श्रुत्यायं विशेषमाश्रित्य त्वयापितत्स्वरू-
 पवाचकत्वेन तन्मुख्यवाचकत्वमुक्तमित्येदुच्यते यथाशरीर-
 वाचकाः शब्दास्तच्छरीरिणि प्रत्यगात्मनि जीवपर्यवस्यतद्वा-
 चकाः भवन्ति अन्यथाशरीरं त्यक्त्वा पित्रादिलोकं गतानां-
 जीवानां त्यक्तशरीरनाम्ना पिंडोदकप्रदानानुपपत्तेः तथैव वि-
 श्वरूपस्यते रामसर्वे शब्दाहिवाचकाः इति स्मृतेश्चिदचिद्वा-
 चकाः सर्वेशब्दाचिदचिद्द्वारा चिदचिच्छरीरिणि श्रीरामेपर्यवस्य
 चिदचिदंतर्य्यामिणोरामस्य वाचका भवन्ति न तु सच्चिदानंद
 स्वरूपं वदन्ति तथा विष्णुनारायणवासुदेवहर्ष्यादयो पिये भगव-

द्वाचकाः शब्दारेतेपि सर्वव्यापकत्वक्षीराधिनिवासित्व सर्व-
 तत्वायनकरणात् सर्वउपायत्वांपेयत्व सर्वभूतनिवासित्व
 भक्तदुःखहरत्व प्रकृतिजीवाधारत्वादि गुणकर्मद्वारैवतरिमन्प-
 र्यवस्य तस्यवाचकाभवंति नत्प्रपरिच्छिन्नचिदात्मकं तत्स्वरूपं-
 वदंती त्येतत्सर्वसम्यगुपपादितमस्माभिः श्रीरामतापनीयम-
 ध्याभाष्ये तत्तत्रौवद्रष्टव्यं श्रीरामनामतुसच्चिदानंदं तत्स्वरूपं-
 साक्षाद्दतीत्याह श्रीरामतापनीयाश्रुतिः रमंतयोगिनोन्तोस-
 त्यनंदेचिदात्मनि इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते इत्येषा-
 षडक्षरस्य श्रीराममंत्रस्यादिममक्षरं वह्निवीजंस्वप्रकाशज्यो-
 त्तिर्मयपरब्रह्मस्मरूपभूतमस्ति सर्ववेदकारणभूतप्रणावकारणां-
 चास्ति जगत्सृष्ट्यादेश्च कारणमस्तीत्याह द्वितीयाश्रुतिः स्व-
 भुज्योतिमयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनेदमोयस्यसृष्टि-
 स्थिति लयस्यच कारणत्वेनचिच्छक्त्यारजःसत्त्वतमोगुणैः
 इत्येषातथैत्राह श्रीरामोपनिषच्छ्रुतिः स्वप्रकाशःपरंज्योतिः स्वा-
 नुभूत्यैकचिन्मयः तदेवरामचन्द्रस्यमनोराद्याक्षरंस्मृतम् इत्ये-
 षामंत्रस्यषडपिवर्णां ब्रह्मात्मकाःसच्चिदानंदाख्यासंतीत्याह राम-
 तापनीयाश्रुतिः ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्याइत्युपासितव्यम्
 इत्येषा सप्तमंत्रः प्रणावरूपोभवतीत्याहश्रुतिः इत्योमितिइत्येषा
 इत्युक्तप्रकारकः षडक्षर ॐ मितिभवति ॐकाररूपमापद्यते
 इत्यर्थः रेफोवह्निवीजं च रामनामचषडक्षरश्चमंत्रः इतीमेस-
 च्चिदानन्दब्रह्मस्वरूपं साक्षाद्ददंति ब्रह्मस्वरूपभूताश्चसंतीति

रेफारूढामूर्त्तयःस्युःशक्तयस्तिस्त्रएवच इतिस्वर्भूज्यांतिमयोऽनंत
रूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनेदमोयस्यसृष्टिस्थितिलयस्यच का-
रणत्वेनचिच्छक्त्यारजःसत्त्वतमोगुणैः इतिचरमंतेजोगिनोऽनं-
तेसत्यानंदेचिदात्मनि इतिरामपदेनासौपरब्रह्माभिधीयते इति
चब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्याइत्युपासितव्यं इत्येमादिभिः-
श्रुतिभिरवगम्यते तेनयथास्वरूपाश्रितेभ्योव्यापकत्वादिगुणा-
कर्मभ्यः कोटिगुणाधिकंभवति अपरिच्छिन्नचिदात्मकं ब्रह्म-
स्वरूपं तथैवव्यापकत्वाद्यर्थकेभ्यो तत्तद्गुणाकर्मद्वाराभगवद्वाच-
केभ्योविष्णावादिनामभ्यः सच्चिदानंदतत्स्वरूपवाचकस्य तत्व-
रूपभूतस्य चरामनाम्नः षडक्षरश्रीरामतारकमंत्रस्य चकोटि-
गुणाधिक्योपपत्तेः स्वरूपतः फलतश्चविष्णावादिनामभ्यः
तन्मंत्रेभ्यश्चराममंत्रस्यरामनाम्नश्चकोटिगुणाधिक्यमुपपादितं
व्यासादिभिः विष्णोरैकैकनामैव सर्ववेदाधिकं मतम् तादृङ्-
नामसहस्रैस्तुरामनामसमंमतं जपतः सर्ववेदाश्च सर्वमंत्रांश्च-
पार्वति तस्मात्कोटिगुणं पुराणं रामनाम्नैयलल्यत इतिव्यासे-
नोक्तं पद्मपुराणो अगस्येनापि सर्वेषुमंत्रवर्गेषु श्रेष्ठवैष्णावमुच्यते
गाणपत्येषुशैवेपुशाक्त शौरैष्वभीष्टदम् वैष्णावेष्वपि मंत्रेषु
राममंत्राः फलाधिकाः गाणपत्यादि मंत्रेषु कोटि कोटिगुणा-
धिकाः मंत्रस्तेष्वप्यनास फलदोयंषडक्षरः शांतः प्रसन्नोवर-
दोह्यक्रोधोभक्तवत्सलः अनेनसदृशोमंत्रो जगत्स्वपि नविद्यते
इतिसर्वमंत्रेभ्योऽस्याधिक्यमुक्तं हारितेनापि श्रीरामायनमो-

ह्येतत्तरिकं ब्रह्मनामकं नाम्नांविष्णोः सहस्राणां तुल्यएषमहा-
 मनुः अनन्ताभगवन्मंत्रा नानेतुसमाकृताः श्रियोरमण साम-
 र्थ्यात् सौंदर्यगुण सागरात् इत्येवमुक्तं नन्वत्रान्तानामपरि-
 मितानामशेषा नामपिभगवन्मंत्राणां श्रीराममंत्रसमत्व निषेधे
 तच्छ्रीरमण सामर्थ्यं तत्सौंदर्यगुणसागरत्वं चहेतुरुक्तो हारीते-
 नतत्किमन्येषु विष्णुनारायण वासुदेव हरिकृष्णादिपुतादृशं
 श्रीरमणां सामर्थ्यसौंदर्य गुणसागरत्वंनारित येनराममंत्र सम-
 त्वंतत्तन्मंत्राणां निषेधितमिति चेदुच्यते यथा श्रीरामस्यपूर्वा-
 ह्ने पौरकार्याणि कृत्वासर्वाणिपूर्ववत् शेषंदिवस्भागार्द्धमंत.पुर
 गतो नयत् एवंतयोर्विहरतोःसीताराघवयो श्रिरम् दशवर्षसह-
 स्राणि व्यतीयुः सुमहात्मनोः इत्येवंगृहवनाशोकवाटिकादिष्व
 हन्यहन्येकादशसहस्रवर्षपर्यंतं श्रीजानकीरमयितृत्वं श्रूयतेन
 तथान्येषां कुत्रापिश्रीरमयितृत्वंश्रूयते नचोपपद्यते श्रीकृष्णस्य
 त्वल्पकालंराधादिगोपीरमयितृत्वं श्रूयते नतुश्रीरुक्मिणीरम-
 यितृत्वं अतःश्रीरमणसामर्थ्यं रामएवोपपद्यते नत्वन्यत्रकिंच
 तत्तन्नामनिरुक्त्यापि श्रीरमयितृत्वं रामस्यैवोपपद्यतेनत्वन्यस्य
 तथाहि श्रीरमंते यत्रसश्रीरामःअधिकरणेघञ् श्रियंरमयतीति
 श्रीरामःरामोरमयतांवर इतिवाल्मीकिवचनेनुकूलेयं निरुक्तिः
 इतिनिरुक्तोरामशब्दः स्पष्टरामस्यश्रीरमयितृत्वं बोधयतिनतु
 नारायणादिनाम्नां निरुक्त्याकस्यापि श्रीरमणत्वमुपपद्यतेत-
 थाहिश्रियः शोभमानाःनाराः अपनंयस्य सश्रीनारायणः

शोभनानि तत्त्वानिवाश्रयनंयस्य सश्रीनारायणःश्रियंवैवेष्टीति
श्रीविष्णुः श्रियांवसतिश्रियंवसयतीतिवाश्रीवासुः सचासौदेव-
श्चश्रीवासुदेवः श्रियंहरतीति श्रीहरिः श्रियंकर्षयतीतिश्रीकृष्णः
इतीमाव्युत्पत्तयस्तुनोपपद्यंते नचनारायणादीनां श्रीरमयितृत्वं
वोवयंति किंतुदेवपूजकोब्राह्मणः देवब्राह्मणइतिवत् श्रीसहितो
नारायणः श्रीनारायणः श्रीसहितोविष्णुः श्रीविष्णुः श्रीसहितो
वासुदेवःश्रीवासुदेवःश्रीसहितोहरिः श्रीहरिःश्रीविशिष्टःकृष्णः
श्रीकृष्णः एवंनामांतरेष्वपिज्ञेयं ईदृशीव्युत्पत्तिरुपपद्यते अनया-
पिनिरुक्त्या नारायणादीनां श्रीरमयितृत्वंनोपपद्यते किंतुश्री-
विशिष्टत्वमेवेति नकथंचिद्भगवन्नामांतरंस्ववाच्यस्य श्रीरम-
यितृत्ववोवनेशक्तम् सौंदर्यगुणसागरत्वं तुरामस्य रूपंसंहननं
लक्ष्मीसौकुमार्यसुवेषतां ददृश्रुर्विस्मिताकारारामस्यवनवा-
सिनः रूपौदार्यगुरौः पुंसांदृष्टिचित्तापहारकम् इत्येवमादिवा-
ल्मीक्रीवचनात् पुरामर्षयः सर्वेदंडकारणवासिनः दृष्ट्वारामं-
हरितत्र भोक्तुमैच्छन्सुविग्रहम् इतिव्यासवचनादवगम्यतेश्री-
रामसौंदर्यस्याधिक्यं दंडकारण्यमहर्षिगणमोहकत्वादवगम्यते
यथानतथातदन्यसौंदर्यस्यपुंसां तत्रापितपरिचनां मोहकत्वे-
कुत्रापि किंचित्प्रमाणमुपलभ्यते सर्वगुणसागरत्वं तुरामस्य
सचसर्वगुणोपतेः कौशिव्यानंदवर्द्धनः इत्येवमादिभ्योवाल्मी-
किवचनेभ्यो ऽवगम्यते तस्माद्रामादन्यस्य श्रीरमयितृत्वसौं-
दर्यगुणसागरत्वा श्रवणात्तदनुपपत्तेश्च तदन्यमंत्राणां राममं-

त्रसमत्वंप्रतिषेधितं हारितेन तथापद्मपुराणोव्यासेन रामनाम्न-
 स्तदात्मकस्यषडक्षरमंत्रस्य च विष्णवादिनामभ्यः अनेक-
 सहस्रगुणाधिक्योक्त्या सर्ववेदसर्वमंत्र जपफलाच्च रामनाम
 जपफलस्य कोटिगुणाधिकोक्त्याच राममंत्राद्विष्णवादि
 मंत्राणां मसमत्वं बोधितंभवति “विष्णोरेकैकनामैव
 सर्ववेदाधिकंमंतं । तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनामसमंमतम् ॥ जपतः
 सर्ववेदांश्च सर्वमंत्रांश्चपार्वति । तस्मात्कोटिगुणांपुण्यं रामनाम्नै
 बलभ्यते” ॥ अगस्त्येनापि राममंत्रसमत्वं मंत्रांतराणांप्रतिषेधि-
 तम् “शांतः प्रसन्नोवरदोह्यक्रोधो भक्तवत्सलः । अनेनसदृशो
 मंत्रो जगत्स्वपिनविद्यते ॥” इतिस्कंदपुराणे शिवेनषडक्षरं विहा
 यभगवद्भिन्नदेवतान्तर मंत्रावलांविनांमूर्खत्वमुक्तम् “अर्चित्यां
 ऽयं महाबाहो मंत्रश्चिन्तामणिर्विभो । विहायैनंविमूढात्मा इत
 श्चेतश्चधावति” इति तथैव रामतापनीयाश्रुति रपिगर्भजन्म-
 जरामरण संसारमहद्भयाद्यस्मात्तारयति तस्मादुच्यते तारक-
 मित्येषातारकस्य गर्भजन्मादिभ्यस्तारकत्वे न तारकमित्यन्वर्थी
 संज्ञाप्रकाशय सर्वेषां भगवन्मंत्राणां संसारनिवृत्ति पूर्वक मोक्ष
 प्रदानसामर्थ्य समत्वेऽप्यस्यमंत्रस्यभटिति संसारतारणशक्तिस्ते-
 श्योधिकरेति सूचितं श्रुतिस्मृतिपुत्र यथाषडक्षरस्यतारकब्रह्मेति
 संज्ञाश्रूयते तथान्यमंत्राणां न श्रूयते केषांचित्तुतारेतितारकेति
 मात्रसंज्ञाश्रवणात् यतः षडक्षरतारकादन्येमंत्राः नैवंविधा
 अतोऽन्यमंत्रनिचयं विहायश्रीरामप्राप्तिकामैः तदेवतारकमु-

पास्यं ज्ञेयंचेत्याह द्वितीयारामतापिनीयाश्रुतिः एतदेवोपास्य-
 मितिज्ञेयमितिचेत्येषा अत्रएवकारेण तारकादन्यस्योपास्यत्वं
 ज्ञेयत्वं च व्यवच्छिनत्ति इतिवाक्यद्वयेनतारके उपास्यत्वं ज्ञेयत्वं
 चपरिसमायतिश्रुतिः एवंमंत्रार्थोऽपिकृत्स्नःउपनिषदंतरश्रुतिभिः
 कस्यापिमंत्रस्यनोक्तः येनस्मृतयस्तदुक्तार्थवदंतु अतः स्मृति-
 दृष्टोपिमंत्रस्यार्थः श्रुत्यमूलकत्वेन न प्रमाणात्वमेति श्रीराम-
 तापनीयश्रुतिभिस्तु कृत्स्नोपि राममंत्रस्यार्थः उक्तःक्रियाकर्मे
 ज्यकर्तृणामर्थमंत्रोवदत्यथ मननात्त्राणानामंत्रः सर्वावाच्यस्य
 वाचकः स्वभृज्योतिर्मयोऽनंतरूपीस्वेनैवभासते जीवत्वेनेदमो-
 यस्यसृष्टिरिथितिलयस्य च कारणत्वेन चिच्छक्त्यरजःसत्वत-
 मोगुणैः 'यथैववटवीजस्थः प्राकृतश्चमहाद्रुमः । तथैव रामवीज-
 स्थंजगदेतच्चराचरं' रेफारूढामूर्त्तयः स्युःशक्तयस्तिस्त्रएवचेति
 इत्याद्याभिः तत्रसर्वेषामेवमंत्राणामंषः साधारणः क्रमःइत्येषा-
 श्रुतिर्येषोराममंत्रार्थस्यतद्बीजादिन्यासस्यचक्रमःससर्वेषामंत्रा-
 णांसाधारणः क्रमः इत्यर्थिकायेन क्रमेणयोराममंत्रस्यार्थ
 उक्तस्तेन क्रमेणसएवमर्वेषां मंत्राणामर्थोज्ञेयःइत्येतदर्थज्ञाप-
 नेनयथासौम्येकेनमृत्पिंडज्ञानेन सर्वमृरामयंत्रिज्ञातंभवति इति
 श्रुतिः कारणविज्ञानेन तत्कार्यमात्रस्य विज्ञानंभवतीति बोध-
 यति तथैवषडक्षरतारकार्थविज्ञानेन सर्वेषां मंत्राणा मर्थस्य
 विज्ञानंभवतित्यर्थबोधनेन षडक्षरस्यसर्व मंत्रकारणात्वं-
 ज्ञापयति अतएव एतदेवोपास्यमिति चैषाश्रुतिः

मंत्रांतराणामुपास्यत्वं ज्ञेयत्वं चैवकारेण व्यवच्छिद्यास्मिन्नेव मंत्रो
उपास्यत्वं ज्ञेयत्वं परिस्थापयति अत्र मंत्रे क्रियापदमनन्योयायत्वं
वदतिकर्मपदमनन्यभोग्यत्वं वदति इज्यकर्मकर्तृपदमनन्यशेषत्वं
वदतितेनाकारत्रयसंपन्नत्वं मंत्रजपकर्तृज्ञापितं भवति किंचात्रो
ज्यपदेन सर्वा जीवस्वामित्वशेषित्वरूपं श्रीरामस्य स्वरूपं क्रियापदेन
श्रीरामप्राप्त्युपायस्वरूपं कर्मपदेन तत्प्राप्तिफल स्वरूपमुक्तं भवति
तेन जीवस्य श्रीरामव्यतिरिक्तेस्वशेषित्वबुद्धिः परस्वरूपविरोधि-
नी भवति रामादुपायांतरे उपायत्व बुद्धिरुपाय स्वरूप
विरोधिनी भवति रामकैकर्यादन्यत्र फल बुद्धिः फलस्वरूप
विरोधिनी भवति स्वनिष्ठा रामाद्देवतांतरादेः शेषत्व बुद्धिः
स्वस्वरूप विरोधिनी भवति इत्यर्थत उपलभ्यते तएते अर्थाः
मंत्रवित्तमैः ज्ञातव्याः तदुक्तं प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूपं प्राप्तुश्च-
प्रत्यगात्मनः प्राप्त्युपायं फलं प्राप्तेस्तथाप्राप्तिविरोधिनः ज्ञात
व्यमतेदर्थानां पंचकं मंत्रवित्तमैरिति । ये एते मंत्रस्य पंचविधा
अर्थास्तएव सर्ववेदेतिहासादिसारार्था भवन्तीप्यप्युक्तमभियुक्तैः
प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूपं प्राप्तुश्च प्रत्यगात्मनः प्राप्त्युपायं फलं
प्राप्तेस्तथाप्राप्तिविरोधिनः वदंतिसकलावेदाः सेतिहासपुरा-
णाकाः मुनयश्च महात्मानो वेदवेदांतवेदिनः इति अतोयः
षडक्षरतारक मंत्रार्थायाथात्मविद्भवति सोपि सर्ववेदेतिहासादि
सार्थवित्त्वेन शब्दब्रह्म विद्भवति सएव यदा मंत्रोक्तस्य स्वशे-
षिणो रामाख्यपरब्रह्मणो हं रामोऽस्मीत्येवं तत्त्वतस्तादात्म्यभावयन्

ब्रह्मणि नितरां तिष्ठतीति तदा ब्रह्मनिष्ठइत्युच्यते इत्येवं मंत्रार्थविदः शब्दब्रह्मवित्त्वं परब्रह्मनिष्ठत्वं चेत्युभयमुपपद्यते इति तस्यैव गुरत्वेनाश्रयणीयत्वम् तद्विज्ञानार्थं गुरुमेवाभिगच्छेत् श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमित्याद्याः श्रुतयो वदन्ति एवमेकया श्रुत्या सामान्येन मंत्रार्थ उक्तः एवं संक्षेपेण मंत्रार्थं मंत्रस्य च सच्चिदानन्दपरब्रह्म स्वरूपवाचकत्वेन तन्मुख्यकत्वं प्रकाशयार्थविशेषतो-मंत्रार्थं वदन्ती आदौ ब्रह्मि जीजतद्वाच्यरामयोः स्वप्रकाशज्योतिमयस्वरूपं प्रकाशयन्तीतयोः सृष्ट्यादिकारणत्वं ज्ञापनद्वारा जगद्रामयोः शेषशेषीभावं ज्ञापयति ॥ स्वभ्रूज्योतिर्मयो नन्तरूपी स्वनेनैव भासते जीवत्वेनेदमो यस्य सृष्टिस्थितिलयस्य च कारणत्वेन । चिच्छक्त्या रजः सत्वतमोगुणैः ॥ इत्येषा श्रुतिः स्वभूः स्वतः सिद्धः ज्योतिर्मयः स्वप्रकाशचिन्मयः अनन्तरूपी अपरिच्छिन्नरूपी अनन्तरूपधारी सर्वावतारी स्वेनैव भासते स्वयंप्रकाशरूपः न सूर्यादिवत्स्वान्यप्रकाशप्रकाशितइत्यर्थः एवं जीजतस्य स्वरूपमुक्त्वा तस्य गण वकारणत्वं दर्शयन् सृष्ट्यादिकारणत्वमाह जीवत्वेनेदमो यस्येत्यादिना यस्य ब्रह्मि जीजस्य जीवत्वेन जीयतीति जीवस्तस्य भावो जीवत्वं तेन जीवत्वेन स्फोटकत्वेन इदमो ॐ काराक्षरं चिच्छक्त्या रजः सत्वतमोगुणैर्जगत्सृष्ट्यादि कारणत्वेनावतिष्ठतइति शेषः वाच्यपक्षे-यस्य रामस्य जीवत्वेनेदमो कारात्मकं जगत्वर्त्तते यश्च चिच्छक्त्या श्रीसीताख्यया सर्वाभरण्याचाचितेति जानक्याश्चिद्रूप-

स्वश्रुतेः रजःसत्त्वतमोगुणैः सृष्टिस्थितिलयस्यचकारणत्वेन
तिष्ठतीत्येवं योज्यम् श्रीसीताद्वारारामस्य जगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वं
श्रूयते श्रीरामतापिनीये श्रीरामसान्निध्यवशा जगदानन्ददा-
यिनी सृष्टिस्थितिसंहारकारणी सर्वदेहिनाम् सासीताभगवती-
ज्ञेया मूलप्रकृतिसंज्ञिका प्रणवत्त्वात्प्रकृतिरिति वदन्ति-
ब्रह्मवादिन इतिसेयंसीताचिदात्मिकास्ति नतुजडप्रकृतिरूपा
हेमाभयाद्विभुजया सर्वालंकारयाचिता शिल्पः कमलधारि-
ण्या युष्टःकोशलात्मजः इतितापिनीये तस्याश्रिदात्मकत्व-
श्रवणात् तदेवंजगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वेन वह्निवीजस्य तद्वाच्य-
स्यरामस्य जगत्स्वामित्वं जगतस्तच्छेषत्वं चनिष्पद्यते क्षेत्र
क्षेत्रीन्यायेन यथाकस्मिञ्चक्षेत्रिणि क्षेत्रेऽथावपति सिञ्चति
कृतंति चायमस्यक्षेत्रस्य स्वामीत्यपैर्निश्चीयते तथाजगत्सृ-
ष्ट्यादिव्यापारैरयं रामोऽस्यजगतः स्वाम्यस्तीति निश्चयात्
जगद्रामयोः शेषशेषीभावः श्रुत्यावगतत्तरः ननुवह्निवीजस्यच
कुलालादिवज्जगतसृष्टत्वं राजादिवत्तत्यालकत्वं चोपप-
द्यते ननुतल्लयस्थानत्वं तस्याल्यपरिमाणवतो मह-
त्परिमाणवज्जगदाधारत्वानुपत्ते रित्याशंक्याह यथैववट-
वीजस्थत् प्राकृतश्चमहाद्रुमः तथैवरामवीजस्थं जगदेवच्चरा-
चरम् इतियथाप्राकृतो महाद्रुमो बहुशाखापल्लववान्वटवृक्षो
ह्रस्वप्रमाणवटवीजस्थः चकारो ऽश्वत्थादीनां समुच्चयार्थः
तथैवरामाभिन्नंवीजंतत्रतिष्ठतीति रामवीजस्थम् एतच्चराचरं

जगदस्तीत्यर्थः अथवीजमुद्धरन्ननुजगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वं ब्रह्म-
विष्णुमहेश्वराणां श्रूयते अतः क्षेत्रक्षेत्रीन्यायेन तेषामपिज-
गत्स्वामित्वमुपपद्यते इत्यतो जगन्निष्ठशेषत्वनिरूपितस्य तच्छे-
षित्वस्य श्रीरामब्रह्मविष्णुमहेश्वर साधारणत्वोपपत्ते र्नरामा-
नन्यशेषत्वस्य जगन्निष्ठत्वमुपपद्यते इत्याशंक्यब्रह्मादीनामपि
श्रीरामवाचकरेफाश्रितत्वदर्शनेन रेफवाच्य रामानन्यशेषत्वं
ज्ञापयन्ब्रह्मादीनां श्रीरामशेषत्वे सतितत्परतंत्रत्वेन जगत्सृष्ट्या-
दिभिर्जगत्स्वामित्वंनस्वातंत्र्येणेत्याहरेफारूढेतिरेफारूढामूर्त्तयः
स्युः शक्तयस्तिस्त्रएवच इतिरेफोरवर्णा रतमारूढा वृक्षारूढा-
वानरावृक्षाधारा इवरेफारूढत्वेन रेफाधारतया रेफाश्रितत्वेन
रेफशेषभृताः अकारद्वयं मकारश्चेति ब्रह्मविष्णुमहेश्वरवा-
चका स्त्रयोवर्णा स्तदुपलक्षिता स्तद्वाच्या ब्रह्म-
विष्णुमहेश्वरा स्तेषांशक्तयश्चित्स्त्रःस्युः अत्रमूर्त्तिपदग्रहणेन
च ब्रह्मादीनामेवसशक्तीनारेफारूढत्वमुक्तंभवति नदेवतां-
तराणां तदारूढत्वंकुतः शक्तयस्तिस्त्रइतिशक्तीनां त्रित्वोक्त्या
तच्छक्तिमतामपि त्रित्वोपपत्त्या ब्रह्मादिव्यतिरिक्तदेवता त्रि-
त्वाश्रुत्याच तेषामेवरेफारूढत्वकथनेन रेफशेषत्वं ज्ञापितं
भवति रकाराज्जायतेब्रह्मा रकाराज्जायतेहरिः रकाराज्जायते
शंभू रकारात्सर्वशक्तयः इतिरेफारूढेति श्रुत्युपवृंहणभूतं
पुलहसंहितावचनं यतोरकारेस्थितानां ब्रह्मादीनां रकादुत्पत्तिं
वदन्रकारस्य तल्लयस्थानत्वं ज्ञापयन् क्षेत्रक्षेत्रीन्यायेन

रकारशेषत्वं ब्रह्मादीनां सशक्तीनां बोधयति अतउपपद्यते
मूर्त्तय इतिपदस्य ब्रह्मविष्णुमहेशपरत्वं तदेवरेफस्य ब्रह्मादि-
सृष्ट्यादि कर्त्तृत्वेनादिसृष्टिकर्त्तृत्वम् ब्रह्मादीनांतु रेफाश्रित-
त्वेन रेफपरतंत्रतया तच्छेषत्वेनावांतर सृष्ट्यादिकर्त्तृत्वं निर्दि-
श्यब्रह्मादीनांतत्कृतसृष्ट्यादि कोटिगतस्य कृत्स्नस्य जगतश्च
रेफतद्वाच्यरामानन्यशेषत्वंरेफरामयोस्तच्छेषित्वंचनिवोव्यब्रह्मा-
दिजगतः श्रीरामस्यच शेषशेषीभावो बन्हिवीजस्यार्थो ज्ञापि-
तोभवतीत्यर्थः तदेवं स्वभूज्योतिर्मयइत्यनयाश्रुत्यावह्निवीजस्य
स्वप्रकाशज्योतिर्मयस्वरूपत्वम् यथैववटवीजस्थइत्यनयाश्रुत्या
रामाख्यपरब्रह्मविष्णुमहेश्वरादिमयस्य बह्निवीजस्य चराचर-
जगत्कारणत्वम् रेफारूढामूर्त्तय इत्यनयाश्रुत्या रेफस्य सर्व-
जगत्कारणत्वनिर्देशेन रेफस्य ब्रह्मादिसर्वजगच्छेषित्वं ब्रह्मा-
दीनांचतच्छेषित्वं निर्दिश्यअथरेफरामयो स्तादात्म्यसंबन्धेन
वाच्यवाचकत्वंनिर्दिशन् सीतारामयोरेफवाच्यत्वोपपत्तये तत्र-
रेफसाधर्म्यं जगत्कारणत्वं ज्ञापयितुं सीतारामयोः सर्वजगत्का-
रणत्वं वदति सीतारामौ तन्मयावित्येषा श्रुतिः सीतारामौ-
तन्मयावन्नपूज्यौ जातान्याभ्यां भुवनानि द्विसप्तस्थितानि
चप्रहतान्ये वतेषुततो रामोमानवो माययाद्यात् ॥ अत्रमंडो
सीतारामौ तन्मयौ रेफमयोतादात्म्येनरेफावाच्यौपूज्यौज्ञेयौ
पूजति रत्रज्ञानार्थः धातूनामनेकार्थत्वात् अत्रतच्छब्दो रेफा-
रूढा इत्यत्रत्यस्या व्यहितस्यरेफस्य परामर्शकः नतुव्यवहितस्य

तथैव रामवीजग्रथं इत्यस्य रेफस्य आभ्यां सीतारामाभ्यां
अधस्तनानि सप्तसप्तचोपरितनानान्येवं द्विसप्तभुवनानि जा-
तानि स्थितानि प्रहृतानिच अनेन जगत्सृष्ट्यादिव्यापारैः
क्षेत्रक्षेत्रीन्यायेन सीतारामयोर्जगच्छेषित्वं जगतश्च तच्छेष-
षत्वं ज्ञापितं भवति ततोऽन्तरंतेषु जातेषु भुवनेषु रामः
आत्मानमघात् प्रावेशयत् तेषुरामः प्राविशदित्यर्थः तत्सृष्ट्या
तद्देवानुप्राविशदिति श्रुत्यंतरात् कथंभूतः रामः मानवः सा-
प्रभातयानवः नवीनः पुराणोपि प्रभया नवावयव इत्यर्थः
साययाज्ञानेन मायावपुनं ज्ञानमित्युक्तो ज्ञानपर्यायोऽत्रमाया-
शब्दः अथवा अमायेतिचेच्छब्दः अस्माययामायालेशराहित्येन
मानवः मनुष्याकारः सच्चिदानंदाकार इत्यर्थः चिन्मयेस्मिन्म-
हाविष्णौ जातेदशस्थेहरौ रघोःकुलेखिलंराति राजतेयोमहि-
स्थितः सरामइतिलोकेषु विद्वद्भिप्रकटीकृतः रमंतेयौगिनोऽन्ते
सत्यानंदेचिदात्मनि इतिरामपदेनासौ परब्रह्माभिधीयते चिन्म-
यस्याद्वितीयस्य निष्कलस्याशरीरिणः उपासकानांकार्यार्थं
ब्रह्मणोरूपकल्पना इत्युपक्रमश्रुतिभ्यः मुद्रांज्ञानमयीयामेवामे-
तेजःप्रकाशनम् घृत्वाव्याख्याननिरत इचिन्मयः परमेश्वरः
अर्द्धमात्रात्मकोरामो ब्रह्मानंदैकविग्रहः इत्यभ्यासात् अहमो-
तत्सद्यतपरं ब्रह्मरामचन्द्रश्चिदात्मकः इत्येवमाद्युपसंहारश्रु-
तिभ्यश्च श्रीशार्ङ्गधारिणारामं चिन्मयानन्दविग्रहम् हलधृग्वि-
ष्णुमीशानं बलरामंकृपानिधिम् ॥ इत्येवमीदितोरामः प्रदात्ता-

समैवरांतरम् विराममहातेजाःसच्चिदानंदविग्रह इत्येवमादिसृ-
 तिभ्यश्च सच्चिदानंदविग्रहत्वेनप्रतिपादितत्वात् तदेवरेफ-
 वाच्यंरामाख्यं परब्रह्म ब्रह्माद्यशेषजगच्छेषी भवतिरेफाश्रिताः
 अकारादिवाच्या ब्रह्मादयः सृष्टिस्थितिसंहारकर्तार स्तत्सृष्टि
 स्थितिप्रलयकोटिगतमशेषंचराचरात्मकं जगच्च श्रीरामस्य-
 शेषभृतमिति वह्निवीजस्येममर्थज्ञापयित्वाथमंत्रशेषस्यार्थबोध-
 यति जगत्प्राणायामात्मने इत्येषाजगत् प्राणायामात्मने तस्मैनमः
 रयान्नमस्त्वैक्यंप्रद्रेत् प्राग्गुणेनेति जगत्प्राणाययथाशरीर
 स्थिति प्रवृत्त्योर्हेतुःप्राणःप्राणंविनाशरीरस्यस्थितिरपिनदृश्यते
 कुतः प्रवृत्तिः तथैवजगत्प्राणं श्रीरामंविना जगत्स्वरूपस्थिति
 प्रवृत्त्यो रनुपपत्तेः जगत्सत्तास्फुर्त्तिप्रदायेत्यर्थःतथाजगदात्मने
 अततिसातत्येन नैरंतर्येण गच्छति व्याप्नोति सर्वजगद्वहिरं-
 तर्व्याप्नोती त्यात्मातरमैवहिरंतः सर्वजगद्व्याप्यस्थिताय जग-
 दात्मने इत्यनेनयथास्वशरीरस्य योगंदोमं चतच्छरीरी जीवा-
 त्माकरोतितथैव सर्वजीवशरीरिणः आत्मनः श्रीरामस्य
 सर्वयोगक्षेमकारित्वोपपत्तेः अनन्या श्रितयंतोमां येजना पर्या-
 पासते तेषानित्याभियुक्तानां योगक्षेमं ब्रह्मस्यह मिति स्वा-
 नन्यभक्तानामैहि कामुष्मिक योगक्षेमकारित्वोक्तेश्च अप्राप्तस्य
 स्वस्यप्रापणंयोगः स्वप्राप्तस्य पुनः संसारागमाद्रक्षणं क्षेमः
 इत्यामुष्मिकयोगक्षेम कारिणे स्वानन्यचिन्तकानां स्वप्राप्तेरुपाय
 भूतायेत्यर्थः तस्मैइतिचतुर्थी तादात्मिकाजीववाची नमोनाम

चात्मारामेतिगीयते तादात्मिकाया चतुर्थी तथाचायेति ऋथ्यते
इत्यग्रतनश्रुतेः जीवपरमात्मनोस्तादात्म्यं बोधयतीतितादात्मि
कायथाजलसागरे तैलकुण्डे वापतितस्य जलेनतैलेनवांतर्व-
हिव्याप्तस्य तूलकणस्य तूलरूपेण भानंनभवेत् किंतुसर्वव्या-
पकरामरूपेणैवेतियत्तदेव जीवरामयोस्तादात्म्य मुच्यते किंचि
द्भेद सहिष्णुत्वे सतिभेदासहिष्णुत्वं तादात्म्यम् इतितादात्म्य
लक्षणं तत्रजीवपरमात्मनो स्वरूपमात्रैर्भेदः किंचिद्भेदः ततो
व्याप्यव्यापकत्वेन त्वभेदः व्याप्यव्यापकयोर भेदउक्तोगीता-
यां सर्वसमाप्नोषिततोसिसर्वः इतिसएवभेदासहिष्णुत्व मित्यने
नोक्तः इतीदृशंयद्रामतादात्म्यं तस्मैरामतादात्म्यायजीववाचि-
नमोनामे त्यग्रतनश्रुतेः नमःजीवः स्यादिति विधिः श्रीरामता-
दात्म्याय पत्नंकुर्यात् श्रीरामतादात्म्यं यथानिष्पद्यते तथाभवे
दित्यर्थः ईदृशं श्रीरामतादात्म्य मनुसंदधन्क्रियाकर्मेज्येत्युक्तं
रामकैकर्यं लक्षणां कर्मकुर्यात् मंत्रजपप्रकरणाच्च तथैवषड
क्षरंजपेदित्यर्थः तेनोक्तेन कर्मणा मंत्रजपप्रभावेन च श्रीराम
तादात्म्यं यथावद्बुद्ध्या प्राप्यच श्रीरामेण समनंदैदितिभावः
श्रीरामतादात्म्यानुसंधान पूर्वकं तत्कैकर्यं करणंतूक्तंदाक्षिणा
त्याचार्यैः उपायज्ञानं चतुर्विधम् संबंधज्ञानं संबंधयाथात्म्य
ज्ञानम् संबंधस्वरूपज्ञानं संबंधस्वरूप याथात्म्यज्ञानं तत्र-
संबंधज्ञानं नामश्रियः पत्युर्निरुपाधिकशेषित्वं स्वस्यनिरुपा-
धिक शेषत्वं च सम्यग्ज्ञात्वास्थितिः संबंधयाथात्म्यज्ञानं नाम

श्रियः पत्युनिरूपाधिक शरीरित्वं स्वस्यनिरूपाधिक शरीरत्वं
ज्ञात्वास्थितिसंबंधस्वरूपं ज्ञानं नामश्रियः पत्युनिरूपाधिक धर्मि-
त्वं स्वस्यनिरूपाधिकधर्मत्वं च ज्ञात्वास्थितिः संबंधस्वरूप
याथात्म्यज्ञानं नामधर्मिधर्मयोरेक्यं ज्ञात्वास्थितिः ।

एक्यं नाम विशिष्टविशेषेसति स एव सन् स्वयं यथानप्रकाशते
तथास्थितिः उपाययाथात्म्यज्ञानं नाम तन्निष्ठा तन्निष्ठानाम
शेषत्वेकर्तृत्वनिवृत्तिः ज्ञातृत्वेकर्तृत्वनिवृत्तिः कर्तृत्वेकर्तृत्व-
निवृत्तिः भोक्तृत्वेकर्तृत्वनिवृत्तिश्च तत्र शेषत्वेकर्तृत्वं नाम राजा-
ज्ञया जगत्पीडां कुर्वतो मंत्रिण इव भगवद्वासतया सदाचारश्लथनं-
कृत्वा तिष्ठतीति यत्तत्र सदाचारो नाम शब्दादिविषयेभ्यो
भयं भगवत् भागवतकैकर्येषु सक्तिश्च एतन्न करोतीति
यत्तदेव सदाचारश्लथनमस्ति तन्निवृत्तिर्नाम प्रामादिकविष-
यस्पर्शः प्रामादिककैकर्यविश्लेषश्च नोदेतीति यत् ज्ञातृत्वेक-
र्तृत्वं नाम वयं ज्ञातार इति कृत्वा खलु श्रियः पतिरस्मानं गीकृ-
तवानिति स्वज्ञातृत्वस्य तदंगीकारे हेतुत्वकल्पनम् तन्निवृ-
त्तिस्तु देहाभिमानिनां मध्ये त्यंतनिकृष्टो ऽहमसदात्मकल्प
इंद्रियजितो हं एवंविधमामयः सुवर्णकृत्वा आचार्या आत्म
ज्ञानमुपदिश्य एवमंगीकृतवत इति कृतज्ञतया स्थितिः कर्तृ-
त्वेकर्तृत्वं नाम वयं निषिद्धानि परित्यज्य विहितान्येव कुर्वन्तः
स्थिता इत्यतोऽस्मानं गीकृतवानिति स्वप्रयत्नस्य स्वांगीकारे हे-
तुत्वकल्पनम् तन्निवृत्तिस्तु अस्मद्द्रयापारः कोपि नास्ति दाह-

पुत्रिकानाटक इवनिषिद्धानित्याजयित्वा विहितानिकारय-
तीतिस्थितिः भो कृत्वेकर्तृत्वंनामवयं तुसेवांकुर्वन्तः स्थिता-
इतिस्थितिः तन्नविच्छिन्तु ॥ स्वहस्तेनस्वकेशसंस्कारेकृते-
ऽन्योऽन्यमुपकारस्मृतिर्यथानभवति तथैवावयद्भूतेनात्मनाव
यविनः श्रियःपत्युः कैकर्येक्रियमाणोसत्यन्योऽन्यमुपकारस्मृति-
र्यथा नस्यात्तथाभगवत्कैकर्यकुर्वन्तिष्ठतीतियतएवमात्मनः
श्रीरामतादात्म्यानुसंगानपूर्वकंषडक्षर जपोऽप्युक्तः सुंदरीतंत्रोश्री-
जानक्याजनकंग्रतिभृशुद्धिकृत्वा मात्राक्षरन्यासस्वमंत्राक्षर
न्यासानंतरंग्रहंरामो नचान्योस्मिब्रह्मैवाहंनशोकभाक् सच्चिदा-
नंदरूपोहंनित्यमुक्तस्वभाववान् इत्येवमात्मनः श्रीरामतादात्म्यं
ध्यायन्मंत्रंजयेदिति तदेवश्रुतिः स्फुटं वदति नमस्त्वैक्यंप्रवदेदिति
ॐ योवैश्रीरामचन्द्रः सभगवान्यत्परंब्रह्मभूर्भुवःस्वस्तस्मैवै-
नमो नमः इतिरामतापनीयोपसंहारमंत्राणामंतोसर्वेषांद्वयोर्नमसो
श्रवणात् अत्रापिद्वयोर्नमसोरत्यंतसारूप्यात्तंत्रोणोपादानंस्यात्
तंत्रौकंनमः पदंजीववाचि द्वितीयमुपायवाचिउपायः शरणा-
गतिः गच्छध्वमेनंशसरां शरण्यंपुरुषर्षभं इतिमाङ्गुडेयोप-
दिष्टशरणपदस्थाने द्रौपद्यासहिताः सर्वेनेमश्चकुर्जनार्दनम्
इतिनमः पदोपादानात् साधनांतर संत्यागोनमः शब्दोद्दिशंस-
तिअनेनशरणापत्तिः परमैकांतिनांमता इतिपंचरात्र वचनाच्च
तदुपायवाचिनमः पदमात्मपरमात्मनो रैक्यंप्रवदेत् ऐक्यंना-
मविशिष्ट विशोपेसतिसएवसन् स्वयंयथानप्रकाशते तथा..

स्थितिः इति पूर्वोक्तमेव अथवात्र प्रवदतीतीदृशोपाठो नास्ति किं-
 तु प्रवदेदियेत्वम् प्रवदेदिति विधिः प्रयोगः विधिश्चोदनालक्षणो ध-
 र्मइत्युक्तेः चोदनाविधिर्लक्षणं प्रमाणं यत्र स चोदनालक्षणः इति
 तन्निरुक्तिः चोदनावेदाज्ञा जीवपरमात्मैक्यप्रवदनप्रेरणा-
 लक्षणात्समाच्चमस्त्वैक्यं प्रवदेदित्यस्येदृशोर्थः तु पुनः नमः जीवः
 आत्मपरमात्मनोरैक्यं प्रवदेत् ऐक्यं नाम यथा जलसागरे पतित-
 स्य जलेन वहिरंतर्व्याप्तस्य तूलकणस्य तूलरूपेण भानं न भवति
 किंतु जलरूपेणैव तथैव श्रीरामेण परमात्मनावहिरंतर्व्याप्तस्य-
 जीवस्य यथास्वेन रूपेण भानं न भवेत् किंतु श्रीरामरूपेणैव तथा-
 तिष्ठेत् तथैव रामोऽहम् ब्रह्मैवाहमस्मि सर्वं ह्येतद्ब्रह्म अयमात्मा-
 ब्रह्मतत्त्वमसि इत्येवं स्वयं यदेत् अन्यान्नपि प्रवदेत् पाठयेत् उपदि-
 शेदित्यर्थः उपनिषदिरवाध्यायप्रवचने इति प्रवचनशब्दस्य पाठ-
 नार्थकत्वावगमात् प्रवदन् प्रवचन पदयोरेकार्थकत्वाच्च तस्य रामो
 ऽहिमितिकथनस्य तद्याथात्मवोधस्य च फलं वदित्युत्तरतापि-
 नीयाश्रुतिः सदारामो हमित्येतत्त्वतः प्रवदंतियेन ते संसारिणो नू-
 नं राम एव न संशयः इत्येषा ऐक्यप्रवदने हेतुः प्राग्गुणेनेति पूर्वोक्तेन
 न जगत्प्रवेशित्वजगत्प्राणत्वजगदात्मत्वगुणेनेत्यर्थः तेन प्राणाव-
 त्सत्तस्फुटिप्रदानेन जीवने हेतुभूतेन जगदात्मना श्रीरामेणांतर्व-
 हिव्याप्तस्य जीवस्य रामादपृथक् सिद्धचारामरूपत्वोपपत्तोः आत्मा
 रामयोरैक्यं बहुश्रुत्युक्तम् ब्रह्मैवाहमस्मि अयमात्मा ब्रह्मसर्वं ह्येतद्ब्र-
 तत्वमसि इत्येवमादिश्रुतिभिर्वोधितं अहं रामो न चान्योऽस्मि ब्रह्मै-

वाहंनशोकभाक् सच्चिदानंदरूपोहं नित्यमुक्तस्वभाववान् इत्ये-
 वंप्रवदेत् मनसा जानीयात्त्रचसावदेत् अन्यानप्युपदिशेदि-
 त्यर्थः उपासकोब्रह्मवित्स्वोपास्यंस्वात्मतथैवोपामीन्नान्यथेति-
 व्यासप्रणीत ब्रह्मसुत्रादप्यवगम्यतेआत्मेतितूपगच्छंतिग्राह्यं-
 तिचेत्यस्मात्पुंमंत्रशेषार्थमुक्त्वाथमंत्रशेषस्यपदार्थमाहजीव-
 वाचिनामोनामआत्मारामेतिगीयतेतादात्मिकायाचतुर्थीतथाच-
 येतिकथ्यतेइत्येषानामेति प्रसिद्धंमंत्रगतंनमः पदंजीववाच्यरित
 रामेतिप्रातिपदकेन आत्मापरमात्मागीयते नमः पदस्य जीवा-
 त्मवाचितया रामपदस्य परमात्मवाचकत्वोपपत्तेः तथाचनमः
 रामपदयो रात्मपरमात्म परत्वेसतिया चतुर्थीआयेति कथ्यते
 रामप्रातिपदिकात्परोच्चार्यते सातादात्मिका आत्मपरमात्मनो
 स्तादात्म्यबोधिका तयोस्तादात्म्यसंबंधं बोधयतीत्यर्थः तयोः
 स्वरूपमात्रेण नियंतृनियम्यत्वेन चभेदम् व्याप्यव्याप्यकत्वेन
 तुव्याप्यस्यव्यापकापृथक्सिद्धेः व्याप्यस्वरूपस्थितिप्रवृत्तयोः
 सर्वथाव्यापकाधीनतया व्याप्यव्यापकाभेदं च वदतिव्याप्यस्य
 व्यापकरूपत्वं गीतावचनादवगम्यते सर्वसमाप्नोषिततांसिसर्वः
 इत्यस्मात्पुंमंत्रशेषार्थमुक्त्वात्तत्तारकंषडक्षरं नित्यंजपति तदर्थानुसंधानपूर्वकं
 तस्यवर्त्तमानस्यैवदेहस्यांतं श्रीरामप्राप्तिर्भवती त्युत्तरतापिनी-
 यायाः यएतत्तारकं ब्राह्मणो नित्यं मधीतेसपाप्मानंतरति । समु-
 त्युंतरति । सभ्रूणहत्यांतरति । सवीरहत्यांतरति । ससर्वहत्यांत-
 रति । ससंसारंतरति । ससर्वतरति । सोविमुक्ताश्रितोभवति । सम-

हान्भवति सोमृत्तत्वं चगच्छतीत्यस्याः श्रुतेरर्थविचारादवगम्यते
 तथाहिषडक्षारतारकम्य नित्यजपपरो नतावन्नरकंगमिष्यति
 कुतः तस्यनरकप्राप्तिहेतुसर्वपापविनाशादित्याह सपाप्मानंत-
 रतीत्यारभ्य ससर्वहत्यांतरतीत्यंतेन नचसोब्रह्मलोकपर्यंतेषु
 पुण्यलोकेषु मध्येकस्मिंश्चिद्लोके स्वर्गादौ गमिष्यतीत्याह
 संसारंतरतीति नचसविरजापरंपदयोरंतरालेगमिष्यती त्याह-
 ससर्वंतरतीति किंतुपरिशेषात् स्वस्वरूपमनुभूयजगत्पृथ्व्यां
 भूत्वामृतपदवाच्यं श्रीरामपरधामगमिष्यतीत्याह सोविमुक्ता-
 त्मेत्यारभ्यामृतत्वं चगच्छतीत्यंतेन अत्रतरति गच्छतीति
 वर्त्तमानप्रयोगैर्वर्त्तमानस्यैवदेहस्यांते सर्वपापराहित्यपूर्वकं
 श्रीरामपद प्राप्तिर्ज्ञापिताभवति अन्यथातरिष्यति गमिष्यती
 त्येवंवक्तव्यात् अत्रब्राह्मणशब्दो ब्रह्मबुभुत्स्वर्थकः नतुब्राह्म-
 णजातिपरः शुचिब्रततमाः शूद्राधार्मिका द्विजसेवकाः स्त्रियः
 पतिव्रताश्चान्ये प्रतिलोमानुलोमजाः लोकाश्चांडालपर्यंताः
 सर्वेप्यत्राधिकारिणः स्वजातिकर्मनिरताभक्ताः सर्वेश्वरपये
 इत्यगस्त्यसहितायां चांडालपर्यंतस्यषडक्षराधिकारितोक्तेः
 हारीतेष्युक्तं तथैव ब्राह्मण क्षत्रियावैश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथे-
 तरे सर्वेप्याधिकारिणो ऽस्यह्यनन्यशरणा यदि इतिगर्भजन्म-
 जरामृत्यु तारकंसर्वदेहिनां स्वभक्तवत्सलं राममंत्रांसभ्यागुपा-
 स्महे इतिसोऽयंषडक्षरस्य नित्यजापी आर्क्षिरादिमार्गस्थैस्तत्त-
 ल्लोकस्त्रामिमि रग्न्यादिभिः पूजितो ऽर्क्षिरादिमार्गेण परधा-

मगमिष्यतीत्याह श्रीरामोपनिषच्छ्रुतिः यएनंमंत्रराजं श्रीराम-
चन्द्रस्य नित्यमधीते सोऽग्निनापूजितोभवति सब्राह्मणापूजि-
तोभवति सविष्णुनापूजितोभवति सहद्रेणपूजितोभवति सस-
र्वेदेवैर्ज्ञातोभवती त्याद्या ।

येसंतिब्राह्मणःलोकेवैष्णवाश्रोत्रियाश्चये ।

ब्रह्मज्ञानायतेषां हि मंत्रार्थोऽयं प्रकाशितः ॥ १ ॥

श्रुत्युक्तो हि मंत्रार्थोऽयं नस्मात्तो नापिकल्पितः ,

अतोत्रप्रीतिरधिका ब्राह्मणानां भविष्यति ॥ २ ॥

ननु जीवः श्रीरामव्याप्त्या तदपृथक्सिद्धतया तदधी-
नस्वस्वरूपस्थितिप्रवृत्तित्वेनात्मनः श्रीरामतादात्म्यमनुभूय
रामरूढत्वं रामो हमित्येव भावयेदिति यदि राममंत्रस्यार्थस्तदा
रामतन्मंत्रयोर्वाच्ये वाचकत्वप्रसिद्धिं व्याह्रन्ते ते त्यतश्चाह

मंत्रोऽयं वाचको रामो वाच्यः स्याद्योगएतयोः

फलदश्चैव सर्वेषां साधकानां न संशयः ॥ २० ॥

अयं मंत्रो वाचको रामस्तु वाच्य इत्यन्वयः यथा घटमानये
त्युक्ते घटत्वेन रक्ताद्यन्यतरगुणो न च विशिष्टमेव घटमानयत्तिते-
न विशिष्टार्थकोपि घटशब्दो घटस्यैव वाचक उच्यते यथा विशेषण-
स्य विशेष्या विना भूतत्वात् गोत्वविशिष्टगोव्याक्तिबोधकगोशब्द-
स्य गोवाचकत्वं चोच्यते तथा जगच्छेषी राम इत्येतदर्थकोपि राम

मंत्रोरामस्यैववाचक इत्युच्यते तथार्जीवपरमात्मनोःशेषशेषि
संबंधवाचकोपिराममंत्रः श्रीरामस्यवाचकद्वैत्यवधेयननुमंत्रो
जप्तव्यः किंतदर्थानुसंधानेनतदर्थोवानुचित्यः किंतज्जापने-
त्यतग्राहस्याद्योगपुत्रयो रि तिपुत्रयोर्मंत्र जपतदर्थानु संधानयो
योगःसर्वेषांसाधकानां मोक्षफलदो शब्दादकामितभोगदश्चएव
शब्दात्फलदो भवत्येव यद्यप्येकैकमात्रानुसंधानं पापक्षयादि-
फलकं तथापितयोर्योग एवमोक्षफलदोनान्य इतिभावः उक्त-
मर्थदृढयति नसंशयइति अथवा एतयोर्वाच्यवाचकयो र्योग-
वाचकोच्चारणपूर्वकं वाच्यानुध्यानरूपः वाच्यानुध्यानसहितो
वाचकानुष्ठानरूपश्चसर्वेषांसाधकानांफलदोभवत्येव अनेन-
वाच्यामन्यमानानांस्वौघत्यकल्पितमार्गानामनाकलित श्रुतीति
हासादीनां तथावाचकामन्यमानानां स्वरूपमात्रवादिनां
चवाच्यवाचकौ तद्योगश्चकल्पितइतिचमन्यमानानां मंत्रजप-
वैफल्यंस्वरूपध्यानवैफल्यं फलांतरप्राप्तावपिमोक्षफलविधुरत्वं
चसूचितंभवति विशेषशक्त्यादिमत्स्वरूपसंबंधं विनानाम्न
स्तत्फलप्रदत्वानुपपत्तेः अन्यथातत्सामान्यान्नामांतरे पिता-
दृशफलप्रदत्वप्रसक्तिःस्यात् स्मर्यतेचस्वरूपविशेषसंबंधाद्देवना-
म्नःशक्तिविशेषत्वं यन्नाम संसर्गवशाद्धिवर्णौ नष्टस्वरौ मुद्भिगतौ-
स्वराणांतद्रामपादौहृदयेनिधाय देहीकथंनोर्ध्वगतिं लभेतेति
यन्नामयत्सम्बन्धिनामेत्यर्थः एकांगसंगिनीगंगा पुनातिह्यखि-
लंजगत् अंगप्रत्यांगसंव्यापि नामकिं कर्तुमक्षममितिचलो-

केपि शक्तिमत्यपदार्थ विशेषनामोच्चारणादेव भूतप्रेतादयः
 पलायंतेनतुशक्तिहीनपदार्थ नामोच्चारणादिति अतोनाममंत्रा-
 नुष्ठानपरस्यतद्वाच्यस्वरूपानु संधानमवस्थानुष्ठेयं नामविशेष-
 ज्ञानंविनातुवाच्यविशेष विवेका नुत्पत्त्या स्वरूपविशेष ध्याना-
 संभावात् स्वरूप सामानस्यतु ध्यानागम्यत्वात् नामोच्चारणां-
 विना चोभयोः सान्मुख्यानुपपत्त्या फलविशेषाप्रदत्वाद्द्विफलं
 स्वरूपमात्रवादिमतं नामविशेषसंबन्धि स्वरूप विशेष ज्ञान-
 ध्यानादिभिर्देहां तेतत्प्राप्तिरिति वादिनीनांब्रह्मविद्रुहैवभवति
 योयद्रूपंस्मरति सतद्रूपोभवति यंयंवापिस्मरन्भावं त्यजत्यंते-
 कलेवरं तंतमेवेतिकौतये सदातद्भावभावित इत्यादिश्रुतिसृ-
 तियुक्तीनां विरोधित्वाच्च औपाधिकनाम्न स्तूपाधिमात्रबोध-
 कतया तेननिरूपाधिकस्वरूपज्ञानानुदयात् शाखाचन्द्रयो
 स्तूभयोः प्रत्यक्षत्वेन तत्रशाखया चन्द्रस्यलक्ष्यत्वेपि अग्राह्या-
 व्यपदृश्या दृश्या तर्क्यस्या विद्याप्रत्यनीकस्य ब्रह्मणोऽनकथ-
 मपि लक्ष्यत्वमुपपद्यते येनतत्परोक्षज्ञानाद्युत्पत्तिपूर्वकं तत्प्राप्ति-
 रिति वचनमप्युपपद्येतेति मायावादिनां कल्पितयुक्तिसमूहस्य
 तर्कात्मकत्वात् ब्रह्मण्युपाधिसंबन्धस्य तुबहुधानिरस्तत्वात्
 निरूपाधिकस्य तस्यतुतर्कागम्यत्वात् वेदार्थस्यतु स्मृतीतिहा-
 सपुराणादि वाक्यप्रकाशयत्वा त्स्मृत्यादिषु बहुशः जीवानामी

श्वरनियम्यत्वश्रावणेन तच्छेषत्वावगमात् तदीयैकत्ववचसां
तुतस्वरूपस्थितिप्रवृत्तेः सर्वथेश्वराधीनतया जीवानां तदपृथक्
सिद्धयर्थकत्वात् अन्यथामायां प्रेरकस्येश्वरस्य तत्प्रेर्यत्वप्रस-
क्त्या तस्यासेव्यत्वप्रसंगात् विवर्त्तवादस्यतु अखिलवेदोपदेश
स्मृतीतिहासादि प्रबंधगुरुशिष्योपदेशपरंपरा वैफल्यदोषग्रस्त-
त्वात् तदीयवादान्तराणामपिदोषांतरग्रस्तत्वाच्चकथमप्यद्वैतवा-
दउपपद्यते तस्मान्नाम नाम्यन्यतरावादिमतानुपपत्तेः श्रुतिरमृ-
त्यादिषुतयोर्नित्यत्वश्रावणाच्चनामोच्चारणपूर्वकं नामिस्मरणांस्वरू-
पानुद्धानपूर्वकंचनामोच्चारणमि त्युक्तमुपपन्नतरं तत्रतत्प्राप्य-
र्थस्वरूपानुद्धानस्यावश्यकत्व प्रसिद्धेस्तस्याप्रेवक्ष्यमाणाच्च
तद्दृदिनिधायात्र केवलध्यानादिनापिस्वरूपसाक्षात्कारोभव-
तीति वादनिरासायवाचको पासनेनैववाच्यः साक्षात्कृतोभव-
तीति तदवश्यमुपासनीयमित्याह यथानामीति ।

यथानामीवाचकेन नाम्नायोभिमुखो भवेत्,
तथा बीजात्मकोमंत्रोमंत्रिणोऽभिमुखो भवेत् ।

॥ २२ ॥

नामास्यास्तीति नामीसंज्ञायान् यः कोपिदेवदत्तादिः सयथा-
वाचकेन नाम्नाकीर्त्त्यमानेन कीर्त्त्यमानोऽभिमुखो भवति
त्रिमुखोपिसन्मुखो भवति तथा बीजात्मकोमंत्रः बन्द्हीबीजरूपः
बीजंश्चात्मास्वरूपं यस्येति वा बीजमात्मनिशरीरे यस्येति वा ए-

वंभृतः षडक्षरोमंत्रः कीर्त्यमानः मंत्रिणो मंत्रप्रतिपाद्यस्य
 तद्वाच्यस्य श्रीरामस्यमंत्रिणः इतिकर्मणिपृष्ठी मंत्रिणमित्य-
 र्थःमंत्रिणां श्रीरामं अभिमुखयति सन्मुखयतीत्यभिमुखः
 तत्साक्षात्कारहेतुर्भवतीत्यर्थः अत्रपूर्वज्ञातस्वरूपरतथाऽज्ञात-
 स्वरूपोत्रानामी यथास्वनामोच्चारणेन सन्मुखोभवति तथाज्ञात
 तस्वरूपोपीरवरः स्वनामोच्चारणमात्रेण साक्षात्कृतां भवती-
 त्युपायदशायां स्वरूपस्मरणादपि नामोच्चारणरयाधिकृत्यं
 सूचितंभवति तथाचस्मृतं रामत्वत्तोधिकंनाम यदुक्तवै त्रपुमां-
 स्तरेत् विनापिसेतुनिर्माणं मपारंभवसागरमिति केवलनाम-
 वादीतुवस्तुतःस्वरूपेनमन्यते इतितन्निरास इतिविशेषोवो-
 द्यः ॥ २१ ॥ अथवश्यमाणं पूजांगतयावीजादिन्यासमाह
 वीजशक्तीति

**वीजशक्तीन्यसेदक्षत्रा मयोस्तनयोरपि
 कीलोमध्योविनाभाव्यःस्ववांछाविनियोगवान् २२**

वीजमाद्यक्षरं शक्तिरंत्याक्षरं दक्षत्रामयोः स्तनयो रनु-
 क्रमेणान्यसेदित्यन्वयः कीलोमध्यगतमक्षरत्रयं मध्येस्तनयोरं
 तराले न्यसनीयमितिशेषः कीदृशःकीलः विनाभाव्यः वीज-
 शक्तिभ्यां पृथक्तेनभावनीयः ज्ञातव्यः अन्यथाकीलापरिज्ञा
 नात् सकीलोमंत्रः फलदोनस्यादित्यर्थः यद्वाअविनाभाव्य
 इत्यकारप्रश्लेषः अविना वीजशक्तिमध्य वर्तितया तत्संश्लि

परत्वात् षडक्षरस्यप्रणवकारणत्व द्वारासर्वमंत्रकारणत्व
 द्योतनाच्च कारणस्वरूपविज्ञानेन तत्कार्यस्वरूपविज्ञान-
 मिव षडक्षरार्थज्ञानानंतरं तथैवरीत्यामंत्रांतराणामपि स्वस्व-
 रूपादिवोधकवाक्यार्थस्य स्वतोज्ञानंभविष्यतीति कृत्वानोप
 निषदंतरेषु क्लृप्तंज्ञानोमंत्रार्थः प्रकाशित इतीममर्थस्वमेव-
 प्रकाशयतिश्रुतिः सर्वेषामेवमंत्राणामिति तथाचमंत्रार्थं वर्ण-
 चद्वारापिश्रुत्याषडक्षरस्य सर्वमंत्रकारणत्वसूचनद्वारा तद्वाच्य
 स्यमंत्रांतरवाच्यादिकारणत्वंसूचितं भवतीत्यवधेयं एषःक्रमः
 सर्वेषामेवमंत्राणांसाधारणःसमानइत्यर्थः कारणार्थपरिज्ञानां-
 तर्गतत्वात्कार्यार्थपरिज्ञानस्यषडक्षरार्थपरिज्ञानेनैवसर्वमंत्रार्थपरि-
 ज्ञानं भवतीत्यर्थः षडक्षरस्यसर्वमंत्रकारणत्वंतु जीवत्वेनेदमो
 यस्येत्यत्र इत्योमितीतिचेत्यत्रचसर्वमंत्रकारणभूत प्रणवका-
 रणत्वंश्रवणात्तेभ्यः सहस्रगुणतदाधिक्यस्य स्मरणाच्चाव-
 गम्यते यद्वात्रबीजादिन्यासस्यैव वसर्वमंत्रसाधारणः समान-
 इत्यर्थः अस्मिन्यदो ऋतेज्ञानानान्नाम्मुक्ति रितिश्रुत्यास्वरूपा-
 दिज्ञानरहितस्य मुक्तिनिषेधात् द्वोदधकषडक्षरद्वारैव सर्वेषां
 मुक्तिरिति मंत्रार्थपरश्रुतिभिः सूचितंभवतीति ज्ञानमार्गंच
 नामतः इतिश्रुत्या स्फुटंरामनामनाम्नो ज्ञानहेतुत्वोक्तेश्चेति
 योऽर्वाचीनो मंत्रांतरोपासकः नसर्वेपि भगवन्मंत्रामुक्तिप्रदाः
 किंत्वैकअष्टाक्षर एवेत्युक्तवानतन्मतं सर्वाथानिरादरणीयं
 तन्मतेउपनिषत्सु तदुपास्यमंत्रार्थाश्रुत्यातदुपबृहणीभूतपुरा-

णादिषु तदर्थवर्णनानुपपत्त्या तन्मंत्रस्यापि स्वरूपादिज्ञाना
 जनकत्वेन मोक्षादात्त्वानुपपत्तेः वयंतुप्रथमपक्षोक्तरीत्यासर्वे-
 पिभगवन्मंत्राः षडक्षरवत्स्वरूपादिज्ञानप्रकाशनद्वारामुक्ति-
 प्रदाः वेदपुराणादिषु सर्वेषामुक्तिहेतुत्वश्रवणादि त्यवोचामः
 तेषिपूजांगयंत्रं निरूपयितुंपूजनीयस्य श्रीरामरूपदेवादि
 कृततत्सुतिचरित्रोणसार्द्धंपंचत्रिंशद्भिराहश्चोति अत्रलीला
 विभूतौरामःसीतयाप्रकृत्याभातीति द्वितीयतृतीययो रन्वयः
 द्वयोर्नित्यसहचारित्वेदृष्टान्तः चंद्रश्चंद्रिकया यथेति स्वभूज्यो
 तिर्मयोऽनंतरूपी त्युक्तस्यवाचकस्य साधर्म्यदर्शयति अनंत
 रूपइति अनंतपरिच्छेदरहितं वक्ष्यमाणां द्विभुजादिमद्रूपं यय
 सतथोक्तः भावुकानां विभिन्न देशस्थानां उक्तविग्रहेणैव
 युगपदाविर्भावात् अथवानंतरूपइत्यनेन ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यु-
 क्तं तस्यसर्वावतारित्वं सूचितंभवति तस्याग्निरूपत्वमाह तेजसे
 ति तेजसातेजस्वरूपे गौकगुणेन वन्हिनासमः अग्नितुल्यः
 अत्रअलंकारः जगत्प्रकाशकानामग्नि सूर्यादीना मपिप्रका-
 शकस्य तस्यतेजसा कोट्यग्न्याधिक्योपपत्तेः सोग्नि विभूति
 कइत्यर्थः अहंवैश्वानरोभूत्वतिरमृतेः अथास्य सोमरूपत्वमाह
 सत्वष्णुगुइति चन्द्रविभूतिकइत्यर्थः पुष्णामिचौषधीः सर्वा
 सोमोभूत्वारसात्मक इतिस्मृतेः अथवा अनंरूप इत्युक्तंतस्य
 सर्वातर्यामित्वेन सर्वशरीरत्वात्शरीराणां च शरीरि विशेष-
 गौकस्वभावतया तदपृथक्सिद्धेः सर्वात्मकत्वं स्पष्टयन्

विश्वपालनार्थं मग्निसोमनिष्ठ भोक्तृत्वभोग्यत्वरूप गुण
द्वयप्रदानोरामो विश्वरूपश्चेत्तदाकार्यस्य कारणगुणकत्वेन
जवदप्यग्निसोमात्मकमित्याह तेजसेतिवन्हिनासमः वन्हिवि-
भृतिकत्वेना नेकवन्हिसमतेज स्वित्वोपपत्तेः तेजः प्राधान्या-
द्वन्द्यात्मक इत्यर्थः ॥ २३ ॥ अथास्यसोमात्मकत्वमाह सत्व-
नुष्णमिति ।

सत्वनुष्णागु विश्वश्चेदग्निसोमात्मकंजगत् ।
उत्पन्नंसीतयाभातिचन्द्रःश्रृङ्गिकयायथा ॥ २४ ॥

तुशब्दोऽवधारणे योवन्हिरूपः सएवानुष्णागुरूपः इत्य-
र्थः अनुष्णागुइत्यत्रविभक्तिलोपः छादसः अनुष्णाशीताः गावः
किरणाः यस्यसोऽनुष्णागुः अत्रापितस्यचन्द्रविभूतिकत्वेना-
नेक चन्द्रसमं शीतवत्वोपपत्तेः शैत्यप्राधान्याच्च तदात्मकत्व-
मुक्तं भवतिपरस्परं विरुद्धगुणवज्जगत्कारणत्वाच्च विलक्षण-
शक्तिमत ईश्वरस्य शीतोष्णविरुद्धगुण वदग्निचन्द्रात्मकत्वेपि
नक्षतिः विश्वश्चेदिति विश्वरूपोरामश्चेदग्निसोमात्म-
कस्तदा तदुत्पन्नं जगदग्निसोमात्मकंभवितुमर्हतीतिशेषः ।

प्रकृत्यासाहितः श्यामःपीतवासाजटाधरः ।
द्विभुजः कुंडलीरत्नमालीधीरोधनुर्धरः ॥ २५ ॥

श्यामःईंद्रनीलमणिप्रभः पीतवासा पीतांबरधारी
जटाधरइत्यत्र जटाशब्दः केशममूहोपलक्षकः केशवानित्य-
र्थः नतुसोत्रस्वार्थपरः कुंडलीरत्नमाली त्यादिविरोधात्कल्प-
तरूस्थस्तूयमानस्य तपस्त्रिवेषवर्णानायोग्याच्च द्विभुजइति
विश्वश्चेदित्युक्तस्य जगत्कारणस्य द्विभुजवत्वंवदति वाहू-
राजन्य कृतइतिश्रुत्यंतरेपि कारणविग्रहस्य द्विभुजवत्वश्रव-
णात्धीरः विकारहेतूपस्थिता वप्यक्षोभवानधनुर्द्धरः भुजयो-
रन्यत्रोपयोग्यस्य वक्ष्यमाणात्वेपि धनुर्द्धरइत्युक्ति स्तस्यायुध
विशेषेषुधनुषो ऽतिप्रियत्वेननित्यसहचारित्वज्ञापनपरा अथवा
आदायांकस्थितां कृत्वा स्वपुरंतैर्जगामसः ततःसिंहासनस्थः
सन्नद्विभुजो रघुनंदनःधनुर्द्धरः प्रसन्नात्मा सर्वाभरणभूषितः
मुद्रांज्ञानमयीं यामेवामेतेजः प्रकाशनंधृत्वे त्यादिना अभिषे-
कानंतरं श्रीहेनुमंतं प्रतितत्वोपदेशसमये भुजयोर्ज्ञानमप्यादि
मुद्राधारणो उपयोगस्यवक्ष्यमाणदत्रधनुर्द्धशब्दःस्वार्थपरो रतु।

प्रसन्नवदनाजेताधृत्यष्टकविभूषितः ॥

प्रकृत्यापरमैश्वर्याजगद्योन्यांकितांकभृत् ॥ २६ ॥

सर्वदाप्रसन्नवदनःसदैवप्रियदर्शन इतिस्मृतेः जेतासर्वजेता
धृष्टकेतिधृष्टिप्रमृतयो मंत्रिणोवक्ष्यमाणपरिवारभूता स्तेषामष्ट-
केन विभूषितः पूर्वप्रकृतिसाहित्यमात्रमुक्तं संप्रतिविशेषतस्त-
दाहप्रकृत्येतिजगद्योनिपदस्य प्रधानेप्रसक्तिं वारयति परमैश्व-

येति ब्रह्मादीनामपि नियंत्राचिद्रूपया चित्तेतिवक्ष्यमाणत्वात्
 अंकितःचिन्हितःअंकः वामांकरस्तंविभर्त्तीति अंकितांक-
 भृत् इतिश्रीरामेण सीतासंश्लेषत्वमुक्तंभवति इदमपिजटा-
 शब्दस्य स्वार्थपरत्वंनिषेधयतितपस्विनः स्त्रीसंश्लेषत्वायोग्यात्
 प्रकृतिपदेनसीतायाः प्रधानत्वं प्राप्तंनिषेधायतस्याश्चिद्रूपत्वं
 विदधत्तया श्रीरामालिङ्गितत्वमाह ।

हेमाभयादिभुजयासर्वालंकारयाचिता ॥

श्लिष्टकमलधारिण्यापुष्टःकोशलजात्मजः २७

कीदृशोरामः कोशलजायाः कौशिल्याया आत्मजः
 तथाहेमाभया द्विभुजया तथासर्वालंकाराणिभूषणानि
 यस्यास्तयातथाचिताचिद्रूपयेतिजानकी विग्रहस्यापि
 चिदात्मकत्वमुक्तं भवति अन्यथारवरूपेण जीवा-
 नामपि चिद्रूपत्वात् जगदीश्वरीजानकी विषयकचित्ते-
 त्युक्तेवैयर्थ्यापत्तेः सुंदरीतंत्रेपि प्रथमपटलस्यादौ श्रीजान-
 कयाश्चिदात्मकत्वमुक्तं एकांतेवहितांसीतां दिव्यरूपांमनोरमां
 विश्वाद्यां विश्वजननीं वर्णारूपांचिदात्मकां केवलानुभवा
 नंदां तेजः पुंजतनूरुहां तडित्पुंजकलामासां कोटींदुवदन-
 छविमिति अनेनेदं चिदात्मकं द्विभुजमेव श्रीजानक्याः
 परात्परं रूपमित्यवगम्यते अगस्तसंहितोक्त जानकी स्तवराजे
 पि स्फुरतकृपयातस्यरूपं तस्याः परात्पर मित्यस्यानंतरं

वाहूगुणालमंदखंडन पंडितौतैभीताभयप्रदवदान्यतमौ-
जन्नानामि तितस्यैवपरात्पररूपस्यद्विभुजत्वोक्तेः कमलधारि-
ण्यासीतयाश्लिष्टः वामभागेत्रालिंगितः अनेनपुनरपितपरिव
वेषधारिणः स्त्रीलिंगतत्वायोग्यात् श्रीरामस्यधार्मिकाप्रगण्य-
त्वाच्च जटाशब्दस्यस्वार्थपरत्वं निषेधितंभवति पुष्टइतितदा-
लिंगनादेवानंदतुंदिल इत्यर्थः अत्रप्रकृतिजगद्योनिशब्दाभ्यां
श्रीसीतायाः जगतकारणत्वं परमैश्वर्येत्यनेन ब्रह्मादिनियंतृ-
त्वं द्विभुजयेतिजगत्कारणभूताया द्विभुजवत्वं च प्रकाश्य
कारणवस्थायां साचतुर्भुजा कार्यावस्थायांद्विभुजेति मतंनिर-
स्तंभवति तथाअंकितांभृत श्लिष्टइत्याभ्यां श्रीसीतारामयोः
परस्परं प्रेमविह्वलत्वेन परमरसिकत्वं सूचितं चिताइत्यनेन
तुतद्विग्रहस्यापि चिद्रूपत्वमुक्तं अन्यथाजीवस्या पिस्वरूपत-
द्विद्रूपत्वात् विशेषणवैयर्थ्यस्यात् केचित्तुश्रीजानक्याः प्रधान
रूपत्वं मन्यंतेतदप्यनेननिरस्तंभवति प्रधानस्या चिद्रूपत्वात्
अत्रगोलोकसाकेत समावुभौमुने कदापिभेदोऽनिराघवस्ये-
त्याद्युक्तेः नित्यविभूतिस्थस्य लीलाविभूतिस्थस्य च श्रीराम
स्यलीलावर्णने ऐश्वर्यमाधुर्यवोधकोभयविघवाक्य श्रवणाच्च
लीलाविभूतिस्थ श्रीरामविषयक रमापतित्व जगज्जन्मादि-
हेतुत्वोक्ता विवनिन्यविभूतिस्थ श्रीरामविषयक कोशलजा-
त्मजत्वाद्युक्तावपिनक्षतिः लीलाविभूतिस्थस्य परविभूति-
नायकत्वं ज्ञापनाय कोशलजात्मजाद्युक्तेः सार्थक्यात् ॥२७॥

दक्षिणे लक्ष्मणेन श्लिष्ट इत्याह ।

दक्षिणोलक्ष्मणेनाथ सधनुः पाणिनापुनः ।
हेमाभेनानुजेनैवतदाकोणात्रयंभवेत् ॥ २८ ॥

अथापरे दक्षिणेभागेसधनुः पाणिर्यस्यतेनस-
धनुः पाणिना सुवर्णाप्रभेणा नुजेनलक्ष्मणेनपुनः श्लिष्टः
संबद्धइत्यर्थः तदेतिश्रीसीताराम लक्ष्मणा स्वयोनिर्दिष्टा
स्तदाश्रयत्वेन कोणात्रयं त्रिकोणांभवेत् त्रिकोणस्यथोन्याकार-
त्वात् श्रीरामशरीर भूतस्यास्य यंत्रभागस्य जगत्कारणतासू-
चिताभवति २८ ॥ लक्ष्मणस्यापि पूजांगभूतो मंत्रोऽस्तीत्याह ।

तथैवतस्वमंत्रश्चयश्चाणुश्चस्वडेंतया ।

एवांत्रिकोणारूपंस्यात्तदेवायेसमाययुः ॥ २९ ॥

यथाश्रीरामस्य मंत्रस्तथैव तस्यलक्ष्मणस्य मंत्रोऽस्तीत्य-
न्वयः लक्ष्मणमंत्रमुद्धरति यश्चाणुश्चस्वडेंतयेतिअणुशब्दोमं-
त्रवाचीयोऽणुर्योमंत्रो लक्ष्मणसंबंधीसस्वडेंतया ज्ञातव्य इति-
शेषः स्वशब्देनवीजनाम्नी परामृश्येतेडे इतिचतुर्थ्येकवचनं
अंतशब्दोत्रभावप्रधानः अथवास्वडेंतयेति वक्तव्योऽक्षरा-
धिक्यभयादेकस्य तकारस्यलोपश्छांदसः स्ववीजनामचतुर्थ्य-
तत्वेन लक्ष्मणमंत्रोज्ञातव्यः चकारोर्णोतत्वसमुच्चयार्थः
अत्रश्रीसीतामंत्रानुक्तेः सीतारामौतन्मयावत्रेति श्रीराममंत्रा-

स्यैव तन्मंत्रत्वसूचनाच्च श्रीसीताया अपिजगत्कारणात्वोक्तेः
परमकारणात्वोक्तेः परमकारणाद्वयानुपपत्तेश्च श्रीसीतारामयोः
सर्वथाऽभेदत्वं सूचितंभवति तथैवोक्तं शिवसंहितायां
एकंब्रह्मद्विधागत मिति अथवात्रप्रथमचकारोनमोतत्वसमु-
च्चयार्थः द्वितीयश्चकारः श्रीसीतायैस्वाहेति जानकीमंत्रसमु-
च्चयार्थः तथापिश्रीसीतारामौतन्मयावत्रेत्यनेन श्रीराममंत्रस्य
श्रीजानक्याअपि वाचकत्वनिर्देशेन केवलषडक्षरोपासनेन
श्रीसीताप्युपासिता भूत्वाप्रीताभवतीत्यववधेयं अथवा रेफा-
रूढामूर्त्यः स्युरित्यारभ्यतादात्मिकायाचतुर्थी तथाचायेतिक
थ्यतइत्याभ्यां श्रुतिभ्यांरामस्यरांरामायनमइति मंत्रोनिर्दिष्ट
स्तस्यलक्ष्मणस्यचकारात् श्रीसीतायामंत्रोज्ञेयाः योऽणुः श्री-
बीजं डंतयास्वनामसीतायैइत्यर्थः द्वितीयश्चकारः स्वाहेति-
समुच्चयार्थः तेनश्रीसीतायैस्वाहा इति श्रीसीतामंत्रोपिज्ञेयाः ॥
यथागस्त्यसंहितायांश्रीबीजाद्योपिसीतायैस्वाहान्तोयंषडक्षरः ।
एवंलक्ष्मणायनमः इतिलक्ष्मणमंत्रः क्वचित्नमोन्तोपि
श्रीसीतामंत्रः दृश्यते एवंरामाद्यधिष्ठितं त्रिकोणमुपसंहरति
एवमितितंदेवाइति एवंत्रिकोणाधिष्ठातारं श्रीजानकीलक्ष्मणो-
पेतंदेवं श्रीरामयेरावणपीडिता देवाइन्द्रादय तेशरणांययुः
प्रापुरित्यर्थः २६ ॥स्तुत्यापिप्रभुःप्रसीदतीति वाक्यमभिप्रेत्याह ।

स्तुतिचक्रुश्चजगतः पत्तिकल्पतरौस्थितं ।

कामरूपायरामाय नमोमायामयायच ॥३०

कल्पतरौस्थितं तदधः रत्नसिंहासनस्थं जगतः पतिं
 स्तुतिचक्रुश्चतुष्टुवुश्चेत्यर्थः स्तुतिप्रका माह कामरूपायेति
 हेस्वामिन्कामरूपाय कामवत्सुन्दरवपुषे कामेनस्वेच्छया व नि
 चतुरष्टषोडशाष्टदशहस्तान्त भुजावन्तिरूपाणि यस्य सकाम
 रूप स्तस्मैकामरूपायेति वा मायामयाय ज्ञानमयाय माया-
 वयुनं ज्ञानमिति ज्ञानपर्यायोत्र मायाशब्दः नैघटुकैः पठ्यते
 यद्दामायायास्त्रिगुणात्मिकायाः आमयाय रोवद्विघातका
 य रामायसुन्दरवपुषे योगिनां रमणस्थानाय नमइत्यन्वयार्थः ।

नमोवेदादिरूपायत्र्योंकारायनमोनमः ।

रमाधरायरामायश्ररामायात्ममूर्त्तये ॥ ३१

वेदानामादिर्वह्निवीजं तदेवरूपं यस्य अतएवत्र्योंकां-
 राय तत्कार्यभूतप्रणवस्वरूपाय वह्निवीजवाच्यत्वेनैव तत्का-
 र्यं भूतप्रणवस्यापिवाच्यायेत्यर्थः यद्वावेदानामादाविदं दृश्य-
 मानंरूपं यस्य अतएव ॐ कारायवैदादिभूतस्य ॐ कारस्य-
 वाच्याय अथवावेदानामृगादीना मादिरूपायकारणात्मने
 निश्वासन्यथेना विर्भावकायेत्यर्थः यस्यनिश्वासितदृग्देत्या-
 दिश्रुतेः ते न नवेदानांपौरुषेयत्वप्रसक्तिः ॐकारायवेदादिभूत-
 प्रणवस्वरूपाय तद्वाच्यायवानमः रेमां स्वरमयितारं राममपि
 रमयतीतिरमासीता तामति प्रीत्यावामांके धरतीति तथोक्त
 तस्मैरमाधरायरामाय सर्वाभिरामाय रामोलोकाभिरामोयमिति

वाल्मीकिस्मरणात् नमोस्तुरामदेवाय जगदानंदरूपिणे इति-
सनत्कुमारस्मरणाच्च श्रियंरमयतीतिश्रीरामस्तरमै ध्यात्ममूर्त्तये
स्वात्मनि चतुर्भुजाद्यामूर्त्तयोयस्य स्वेच्छया स्वस्माच्चतुर्भुजादि
मूर्त्याविर्भावकायेत्यर्थः ततस्त्वमसिदुर्घर्ष स्तस्मान्नावात्सनातनात्
रक्षाविधास्यन्भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानि त्यादिवाल्मीकि-
स्मरणात् अथवात्ममूर्त्तयेव्यापकमूर्त्तयेविश्वव्यापीराघवोयस्त-
दानीमंतर्दधेइतिवक्ष्यमाणात् भावुकानांहृदिसविग्रहस्यैवावि-
र्भावाच्च अथवायःसच्चिदानंदात्मा सएवमूर्त्तियस्य सतथोक्तः
स्वरूपतः विग्रहतश्च सच्चिदानंदरूपायइत्यर्थः चिन्मयेस्मिन्
चिन्मयस्याद्वितीयस्ये त्येवमादिश्रुतिभ्यः सत्यंचिदानंदमयं
स्वरूप मिति श्रीशार्ङ्गधारिणंरामं चिन्मयानंदविग्रहं विरराम-
महातेजा सच्चिदानन्दविग्रहः इत्येवमादिस्मृतिभ्यश्च ॥३१॥

जानकीदेहभूषायरक्षोघ्नायशुभांगिने ।

भद्रायरघुवीरायदशस्यांतकारूपिणे ॥३२॥

जानकीसीतादेहएवभूषा शरीरालंकारोयस्य सः यद्वा
जानकीदेहः सीताशरीरं तस्मिन्भूषाभूषणरूपः तस्मै रक्षोघ्ना-
य राक्षसंहन्त्रे शुभांगिने सुदरांगाय अतएववाल्मीकिनोक्तं
रूपंसंहननंलक्ष्मीं सौकुमार्यसुवेषतां ददृशुर्विस्मिताकाराः राम-
स्यवनवासिन इति तथैवपाद्मेप्युक्तं पुरामहर्षयः सर्वेदंडकार-
ण्यवासिनः दृष्टारामंहरितत्र भोक्तुमै च्छंसुविग्रहमिति भद्रा

यमंगलरूपाय रघूणामध्येवीराय दशास्यस्य रावणस्य विष्ण्वा-
द्यवध्यरयाप्यंतकरूपाय अत्रप्रतिपदं श्रीरामस्यरसिकत्वं
तद्विरोधिविघातकत्वं सूचितंभवती त्यवधेयं ॥ ३२ ॥

रामभद्रमहेष्वासरघुवीर नृपोत्तम ।
भोदशास्यांतकास्माकरक्षदेहिश्रियंचते ॥ ३३ ॥
त्वमीश्वर्यादाययाथसंप्रत्याश्वरिरमारां ।
कुर्वितिस्तुत्पदेवाद्यास्तेनसार्द्धंसुखंस्थिताः ॥ ३४ ॥

युग्मं भद्राणिकल्याणानियस्मात् महद्विद्यंइष्वासं शा-
ङ्गधनुस्य सरघूणामध्येवीरः रघुवीर स्तत्संबोधने हे रघुवीर
नृपाउत्तमायेन दशास्यांतकेति पुनर्विशेषणम् दशास्यवधए-
वास्माकमाशास्यइतिद्योतनायअस्माकमितिर्कर्मणिषष्ठीअस्मान्
रक्षराव गोपद्रवातत्राहीत्यर्थः तेइतितच्छब्दस्य स्त्रीलिङ्गस्य
द्वितीयाद्विवचनंइदमुत्तरश्लोकेनसंबध्यते॥ ३३॥त्वमितिहेराम-
त्वं ईश्वर्यानियं ज्यासीतया अथअपिचतेहेरक्षाश्रियौदाय-
तीदं वचनमन्यथा उपपद्यमानं रक्षाश्रीदाने रामादपिजानक्या
अधिक्यं सूचयति सम्प्रतिवर्त्तमाने रावणोपद्रवकाले आशु-
शिष्यंश्वरेः रावणस्य माराणां कुरु अथस्तुतिफलमाह इतिस्तु-
त्येति इति शब्देन सहस्र मासमभिप्रेत्यल्प इति स्तुतिं
कृत्वादेवाद्या आदि शब्देन सिद्धचारणा किन्नरादय इति
स्तुतिं कृत्वा तेन सार्द्धं ध्यान विषयी कृतेन तेन स

ससुखंयथास्यात्तथास्थिताः ॥३४॥ अत्रदेवैऋषिभिश्चकृतयोः
तुत्योर्देशकालयोर्भेद इत्यवगम्यते देवकृतस्तुतेः कल्पतर्वा-
धःस्थ श्रीरामविषयत्वात् समाययुः स्तुतिचक्रुश्चेति तस्या
स्तुतेः भूतकालीनत्वनिर्देशेन वनवासात्पूर्वकालीनत्व सूच-
नात् वनवासिनस्तु कल्पतर्वाधः स्थत्व कुंडलित्वस्त्नमालित्व
पीताम्बरधारित्वाद्ययोग्यात् धृष्ट्य कविभूषितत्वस्यानुपपद्य-
मानत्वाच्च ऋषिकृतस्तुतेः वनस्थ श्रीरामविषयत्वात् रामपत्नी
वनस्थाभित्युक्तेः स्तुवंतीतितस्यावर्त्तमान कालीनत्वनिर्देशा-
च्चरामोलङ्मण एवच तदाविचेर तुरित्येवकारेण सहायांतर
व्यवहृदकेन तदाधृष्ट्यकविभूषित्व प्रतिषेधाच्च तथाचदेवा-
दिस्तुतेः पूर्वमुक्तोजटाशब्दोऽनस्वार्थ परः ॥ वस्तुतस्तु इति
रामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते चिन्मयस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणो
रूपकल्पनेति सर्वावतारित्वेनोपक्रमात् तथैव नैनं विनादेवः
प्रसीदति सर्वावाच्यस्येति जगत्प्राणायामनो आत्मारामेतिगी
यतेइत्याभ्यासात् पुनश्चश्रीरामचरित्रवर्णनसमये अत्ररामोऽनंत
रूपस्तेजसा वह्निनासमः सत्वनुष्णुगु विश्वश्वेदिति जग-
त्कारणत्वे नोपक्रमात् प्रकृत्यासहितः श्यामः धृष्ट्यष्टकवि-
भूषितः प्रकृत्यापरमैश्वर्या जगद्योन्यांकितांकभृदिति तथैवा-
भ्यासात्स्तुति चक्रुश्चकल्पतरौस्थितं जगतः पतिमिति तथैवो
पसंहाराच्च देवकृतऋषिकृतस्तुत्योः देशकालभेदसूचनाच्चे-
त्यवगम्यते जगत्कारणभूतं सर्वावतारिणां सर्वालंकारालंकृत

द्विभुजं जगद्योन्यासर्वालंकारालंकृतया चिद्रूपया द्विभुजया
 श्रीजानक्या सहनित्यविहारतत्परं विहारादुपरम्यकल्पतर्वाधः
 सिंहासनस्थं प्रसन्नवदनं ज्ञात्वास्वार्थपरावरावणोपद्रवा दत्यं-
 पीडिताश्च देवाशरणंगत्वारावणवधाय तुष्टुवुस्ततः 'श्रीरामः
 देवादिप्रार्थित रावणवधघटनार्थं श्रीदशरथलब्धवर कैकेयि-
 वरयाचनादि मिषेणवनं जगामेतिवनस्थं तं रावण पीडिता
 ऋषयो पितद्वधार्थं तथैवतुष्टुवुस्तदा तद्वधघटनाय तत्कर्मा
 नुसारेण श्रीरामेणप्रेरितो रावणः सीतांजहारेति वैदिकीप्रक्रि-
 यातद्विरुद्धार्था काचित्पौराणिकी प्रक्रियाचेत्तदासाऽप्रमाणि-
 केतिवक्तव्या यद्यपितथापि वेदार्थज्ञ प्रणीतै-
 वंसाच्चेत्तदा वेदार्थानुकूलेन नेतव्या तथा च देवाद्याः
 क्षीराब्धितटंगत्वा स्वाभीष्टसिद्धर्थं नारायणांतुष्टु-
 वुः स रामरूपोवभूव श्रीदशरथयज्ञेविष्णुरागत्य तं वरं दत्वा
 तत्पुत्रोवभूव हरिस्तद्रूपोवभूवे त्याद्यर्थकः आर्षेयवाक्यप्रबंधः
 श्रीरामेप्रातीतिक मनुष्यत्व बुद्धिनिरासार्थः तदीयपराक्रमाद्या-
 धिक्यदर्शनजन्यदेवतांशत्व बुद्धिनिरासार्थश्च न तु विष्णु-
 नारायणादिकार्यत्व सूचनार्थः एकस्य चेतनस्यानेकचेतन-
 कार्यत्वानुपपत्तेः तेषामन्यतरस्यकार्यत्वोक्तौविनिगमनाविहाच्च
 विष्णुनारायणादि नाम्नां पर्यायवाचित्वस्वीकारे श्रीरामना-
 म्नोपि तत्पर्यायवाचित्वोपपत्तेः स्वस्वोपनिषत्सु विष्णवादीनां
 जगत्कारणत्व श्रवणोपि सर्वावतारित्वा श्रुतेश्चप्रत्युत उपा-

सकानां कायार्थं ब्रह्मरूपकल्पने त्यत्रतापिनीय चरममंत्रोषु च श्रीरामस्यैव सर्वावतारित्व सर्वरूपत्व श्रवणात् किंवहूनां विष्णवादिनामभ्यः श्रीरामनाम्नः सहस्र गुणाधिकयोक्तेस्तद्वाच्येभ्योपि तद्वाच्यस्य सहस्रगुणाधिक्योपपत्तेः श्रीरामस्यैव सर्वकारणत्व सिद्धेश्चेत्य लमिति विस्तरेण प्रकृतमनुसरामः एवंरावणवधार्थं देवादिभिः प्रार्थितः श्रीरामोविहारभूमिस्थोपि विष्णवाद्यवध्यंतं ज्ञात्वाति कारुणिक तयादेवादीनामभीष्ट सिद्धये रावणस्यनित्यसुखप्राप्तये च तद्वधघटनार्थं कैकेयी दशरथवरयाञ्चादि मिषेण वनजगामेति वनस्थंतं देवादिव दृषयोपि स्तुवन्तीत्याह स्तुवंत्येव मिति ।

स्तुवंत्यवं हि ऋषयस्तदारावणाञ्चासुरः ।

रामपत्नीवनस्थांयः स्वनिवृत्यर्थमाददे ३५

एवंदेवादि वत्रावणपीडिता कृषयोपि स्तुवंतीतिवर्त्तमान-निर्देशस्तु कालभेदेनस्तुत्यो भेदज्ञापनार्थं अन्यथाऋषयोपि-स्तुतिचक्रुः ऋषयोप्यस्तुवन्नेवमित्येयं चोक्तंस्यात् देवादिभिः स्तुतौकृतायामपिगाढापराधं विनाशिवभक्तरावण वधस्यानौ-चिल्यात् गाढापराधकरणायतत्कर्मानुसारेणतदंतर्यामि प्रेरितो-रावणः सीतांजहारेतिवदन्नेव रावणपदनितरुक्तिमाह तदारावण इतितदा ऋषिस्तुतिकाले योरावणोऽसुरएवासुरः राक्षसोराम-पत्नीवनस्थां स्वनिवृत्यर्थं स्वसंसारनिवृत्यर्थंनिवृत्यर्थमिति-

पाठश्चेत्तदा स्वमरणोत्तरकलीनभगवत्प्रातिजन्यानंदार्थं आइदे
 गृहीत्वान सरावण इतिख्यात इत्युत्तरश्लोकेनान्वयः अत्ररा-
 मपत्नीमित्यर्थकात् राशब्दात् बनस्थां जहारेत्यर्थकेवनशब्देप्र-
 युक्तेनिरुक्तिरियंरावण इतिनिरुक्त्यन्तरमाह यद्वारावादिति ।

सरावणाइतिख्यातोयद्वारावाच्चरावणाः ।
 तद्व्याजेनेक्षितुंसीतांरामोलक्ष्मणाएवचा॥३६
 विचेरतुस्तदाभूमौदेवींसदृश्यचासुरं ।
 हत्वाकबंधंशवरींगत्वात्स्याज्ञयातया॥३७
 पूजितावीरपुत्रेणभक्तेनचकपीश्वरं ।
 आहूयशंसतांसर्वमाद्यंतरामलक्ष्मणौ॥३८

त्रिभिःसंघः रावादोदना द्वारावणं इत्यर्थः अथ
 चरित्रमाहसाक्षैकादशभिः तद्व्याजेनेति रामलक्ष्मण एव
 सीतांदेवी मीक्षितुं तदांसीताहरणोत्तरकाले भूमौविचेरतुः
 एवकारसहायांतरव्यवच्छेदार्थः चकारोमिथः समुच्चयार्थः
 तद्व्याजेनहतसीतान्वेषणव्याजेन कबंधनामकमसुरं दृश्यहत्वा
 चतस्य कबंधस्याज्ञया आभिमुख्ये नविज्ञप्त्या शवरींगत्वा
 तयाशवर्यापूजितौरामलक्ष्मणौभक्तेन ईरयतीतिईरो वासुस्तस्य
 वायोः पुत्रेणहनुमताद्वारभूतेन च कपीनामीश्वरं सुग्रीवमा-
 हूयसर्वे वृत्तान्तं आद्यन्तावभिव्याप्यशंसतां उक्तवन्तौछान्द-

सैत्वादुदंभावः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

**सतुरामेशंकितः सन्प्रत्ययार्थं च दु-
दुभेः । विग्रहं दर्शयामास योरामस्तमचि-
क्षिपत् ॥ ३९ ॥**

सतुकर्पीश्वरो रामविषयेशंकितः वालिवधलक्षणं मह-
त्कार्यकर्तृमयं च मोनवेति संशयितः सन्प्रत्ययार्थं च वालि-
बंधसामर्थ्यं श्रीरामे निर्णेतुं वालिव्यतिरेकेणावध्यस्य दुदुभे-
दैत्यस्य विग्रहं शरीरं वालिनिष्पिष्टं अस्थिकूटावशेषं पर्वत-
प्रायंदर्शयामासेत्यर्थः योरामइतियः सुग्रीवजिज्ञासितः सरा-
मस्तंदुदुभिविग्रहं अचिक्षिपत् दशयोजनमितिशेषः अत्रचौ-
रादिकत्वात् स्वार्थेण च ॥ ३६ ॥ तथापि वालिसमएवायं न तु
तदधिक इति सुग्रीवभ्रमनिरासार्थं कृतं तद्भुतं कर्म दर्शयति ।

**सप्ततालान् विभिद्याशु मोदते राघव-
स्तदा । तेन हृष्टः कर्पीद्रासौ सरामस्त-
स्यपत्तनं ॥ ४० ॥**

आशुशिघ्रं सप्ततालान् तालवृत्तान् विरुद्धदिक्स्थाने
केनेषुणाविभिद्य राघवो मोदते इत्यर्थः छंदसिकाला नियमात्
भूतेलद् तदादुदुभिः शरीरप्रक्षेपतालभेदोत्तरकाले तेनाद्भुत

कर्मणा हृष्टोसौकर्षोद्रः सुग्रीवो वालिनोनुजः सरामः तस्थ
 वालिनः पत्तनंकिष्किंधोपलक्षितं जगाम अर्गजदित्युत्तरश्लो-
 केनान्वयः ॥ ४० ॥

जगामार्गजदनुजोवालिनो वेगतोगृ-
 हात् । वालीतदानिर्जगाम तंवालिनम-
 थाहवानिहत्यराघवोराज्ये सुग्रीवंस्थाप-
 येत्ततः ॥ ४१ ॥

जगामार्गजदनुजइत्यादिभिः त्रिभिःसंबंधः तदासुग्रीव
 गर्जनकाले वालीवेगतं गृहान्निर्जगाम अथ राघवस्तंवालि-
 नमाहवे निहत्य सुग्रीवं राज्येस्थापयेत् अस्थापयदित्यर्थः
 छांदसत्वाल्लडर्थेलिङ् ॥ ४१ ॥

हरीनाहूय सुग्रीवस्त्वाहचाशाविदो-
 ऽधुना । आदायमैथिलीमद्यददताश्वाशु-
 गच्छत ॥ ४२ ॥

सुग्रीवस्तु हरीन्वानरानाहूयाह चकिमाहेतिचेत्तत्राहहै
 आशाविदःदिशांज्ञातारोवानराः यूयंअधुना इदानीमेवक्षणे
 आशुवे गातिशज्ञापनाय वीप्सागच्छत अद्यदिनेमैथिली
 मादायआनीयरघवस्यददत ॥ ४२ ॥

ततस्ततार हनुमानविधंलंकां समा-
ययौ । सीतां दृष्ट्वाऽसुरान्हत्वापुरंदग्ध्वा
तथास्वयं ॥ ४३ ॥

आगत्य रामेण सहन्यवेदयत्तत्त्वतः ॥ ४४ ॥

ततस्तदनन्तरं हनुमानविधं ततारलंकां च समाययौ
सीतां दृष्ट्वाऽसुरान् राजसान् हत्वा पुरंलंकां दग्ध्वा तथास्वयं
रामेण सहागत्य संबन्धं प्राप्य तत्त्वतः याथातथ्येन सर्वरामायन्य
क्वेदय दित्यन्वयः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तदारामः क्रोधरूपी तानाहूयाथवान-
रान् । तैः सार्द्धमादायान्नांश्च पुरींलंकां-
समाययौ ॥ ४५ ॥

तदा हनुमन्निवेदनोत्तरकाले क्रोधेन रावणदुर्विनय-
श्रवणजनितेना विष्कृतरूपं यस्य स रामः क्रोधरूपी अथ तान्
वानरानाहूय अस्त्रान् अस्त्राणि आदाय तैर्वानरैः सार्द्धं लंकां-
समाययौ ॥ ४५ ॥

तां दृष्ट्वात्तद्धीशेन सार्द्धं युद्धमका-
रयत् । घटश्रोत्रसहस्राक्षजिभ्वायुक्तं-
तमाहवे ॥ ४६ ॥

हत्वाविभीषणं तत्रस्थाप्याथ जनका-
त्मजाम् । आदायां कस्थितां कृत्वा स्व-
पुरंतैर्जगाम सः ॥४७॥

रामस्तां लंकां दृष्ट्वा तदधीशेन लंकाधीशेन रावणेन सार्द्धं
युद्धमकारयत् अकरोत्स्वार्थेणािच घटश्रोत्रः कुम्भकर्णः सहस्रा-
क्षजित् इन्द्रजित् ताभ्यां युक्तं तं रावणं आहवे युद्धे हत्वा तत्र-
लंकायां तदाधिपत्येन विभीषणं स्थाप्य स्थापयित्वा अथ
जनकात्मजामादायां कस्थितां कृत्वा इत्यनवसरेऽपि श्रीजानक्याः
श्रीरामां कस्थितत्वोक्त्या श्रीरावस्य परमरसिकत्वं सूचितं भवति
तैः विभीषणसुग्रीवादिभिः सः रामः स्वपुरं जगाम ॥४६॥४७॥

ततः सिंहासनस्थः सन् द्विभुजोरघु-
नंदनः । धनुर्धरः प्रसन्नात्मा सर्वाभरण-
भूषितः ॥ ४८ ॥

ततो राज्याभिषेकानंतरं सिंहासनस्थः सन् द्विभुजोरघुनंदनः
धनुर्धरः भुजस्थितचापः द्वयोर्भुजयोर्मुद्राधारणस्थानंतरं वक्ष्य
मारात्वेऽपि धनुर्धर इत्युक्तिस्तदायुधविशेषेषु धनुषः तन्नित्य-
संयोगित्वां सूचयति प्रसन्नात्मा सर्वाभरणभूषित आसीदिति
शेषः ॥४८॥

मुद्रांज्ञानमर्यांयामेवामेतेजः प्रका-
शनं । धृत्वाव्याख्याननिरतश्चिन्मयः-
परमेश्वरः ॥ ४९ ॥

कीदृशोरामः वामेदक्षिणभुजे ज्ञानमुद्रांधृत्वा कनि-
ष्ठाद्यंगुलित्रयंप्रसार्य हृदयाधिमुखतर्जन्यं गुप्ताग्रसंयोगो
ज्ञानमुद्रा वामेतेजः प्रकाशनंधृत्वा वामजानुमंडलं वाम-
भुजयावलेनापीड्येत्यर्थः व्याख्याननिरतः इतितस्यशास्त्रोप-
देष्टृत्वंदर्शितं भवति हनुमंतं च श्रोत्रारमिति ब्रक्ष्यमाणात्
एतेनहनुमतः श्रीरामशिष्यत्वं सूचितं शासनार्हस्यैव शिष्य-
त्वात् तस्यतुशासनार्हं त्वेनैवाग्रतोधृत्वा श्रोतृत्वकरणात्
अतएवतन्मालामंत्रेतस्य सकलमंत्रागमाचार्येति सकलमंत्रां-
गमाचार्यत्वस्मरणेन संप्रदायप्रवर्त्तकत्वावगमात् ततस्तु
श्रीहनुमदनुयायिनां हनुमतइव श्रीरामानन्यभक्तानां श्रीराम-
संप्रदायित्वेन श्रीरामगोत्रत्वंबोधव्यं चिन्मयः इति तद्विग्रह-
स्यापि चिद्रूपत्वमुक्तंभवति अन्यथास्वरूपतोजीवस्यापिचिद्रू-
पत्वेन चिन्मयत्ववचनंनिर्र्थकंस्यात् परमेश्वरः ब्रह्मादीमपि
नियंतेत्यर्थः ४९ । तदेवमंत्रश्रीरामचिन्त्रोपक्रमे अत्ररामो-
ऽनंतरूप स्तेजसांविह्नासमः ॥ सत्वनुष्णगुविश्वश्चे दग्निसो-
मात्मकंजगत् । द्विभुजः कुंडलीरत्नमालीधनुर्धरः ॥ इत्यादि-
नाजगतकारणस्य द्विभुजत्वंधनुरायुधत्वं चोक्त्वापुनस्तदुष-

संहारे द्विभुजो रघुनन्दनः धनुर्धरः प्रसन्नात्मा चिन्मयः परमेश्वरः
 इत्युक्त्या तस्य परमेश्वरस्य द्विभुजत्वं धनुर्धरत्वं च स्वभाविक-
 मिति स्फुटीकृतं न च दाशरथिमात्रस्य द्विभुजत्वमुक्तमिति वाच्यं
 जगत्कारणावस्थायां तस्य द्विभुजत्वानंगीकारे अनंतरूपः
 विश्वश्चैदग्निसोमात्मकं जगत् चिन्मयः परमेश्वर इत्यादि
 विशेषणवैयर्थ्यापत्तेः बाहूराजन्यकृत इतिकारणावाचकश्रुत्यं-
 तरश्रुतद्विभुजत्व विरोधाच्च ननु पूर्वतापिनीयांते गदाव्जशं-
 खादिधरं भवारिं तथा शंखचक्रगदाव्जेधृत्वांतर्दधे इति चतु-
 र्भुजस्यापिलिंगमुक्तं तेनेदं ज्ञायते लीलाविभूतौ द्विभुजो धनुर्ध-
 रोऽपि सन्नस्वर्गारोहणसमये चतुर्भुजः सन् शंखादिकंधृत्वा स्वधामा-
 गमदिति चेन्न अभ्यासलिंगसहकृतया द्विभुजश्रुत्या अभ्याससहा-
 यस्य चतुर्भुजलिंगस्य बाधत्वात् लिंगाच्छ्रुतिर्वलीयसीति र्मीमांसको-
 क्तेश्च तदा शंखचक्रादिधारणोक्तेः द्विभुजधनुर्धराच्छ्रीरामात्परमे-
 श्वरात् शंखचक्रादिधरः परमेश्वरः कश्चिदन्यो स एव वायं इत्यादि-
 शंका निवृत्त्यर्थं कत्वेनान्यथामिद्धेः तापिनीयोपवृंहणभूतेवाल्मी-
 कीयेपि भ्रातृभिः सह देवभिः प्रविशस्वस्वकान्तनुं विवेश-
 वैष्णवं लैजः सशरीरः सहानुजः इति तथा शरानानावि-
 धाश्चैव धनुरायत्तमुत्तमंपंचायुधाश्च ते सर्वे ययुः पुरुषविग्रहाः इति-
 च द्विभुज विशिष्टस्य स्वर्गारोहणोक्तेः शंखादिपंचायुधानां मू-
 र्त्तिमतां च तेन सह गमनोक्तेश्च तापिनीयदृष्टचतुर्भुजलिंगस्या-
 न्यथा सिद्धेः तत्रत्यस्य गदाव्जशंखादिधरं भवारिं यो ध्यायेदि-

त्यस्यत्राक्यस्य गदाद्युपलक्षितं सयोध्याये दित्यर्थकत्वोपपत्तेः
तथाशंचचक्रेगदाब्जेधृत्वाइत्यस्य शंखादीन्स्वेनसहनीत्वात्ते-
षांस्वसमीपेऽतर्धानतयास्थितानां प्रकटीकृत्यान्तर्दधे इत्यर्थक
त्वोपपत्तेश्चेतिसंक्षेपः अथयंत्रमुद्धरति उदग्दक्षिणयोरिति ।

उदग्दक्षिणयोः स्वस्यशत्रुघ्नभरतौधृतः ।

पुनः कीदृशोरामः स्वस्यउदग्दक्षिणयोः भागयोःशत्रु-
घ्नभरतौधृतः धृतवान्कर्त्तरिक्तः ।

**हनूमंतंच श्रोत्रारमग्रतः स्यात्रि-
कोणकं । भरताधस्तुसुग्रीवं शत्रुघ्नाधो-
विभीषणं ॥५०॥**

स्वस्याग्रतः हनूमंतंचधृतः धृतवान् अत्राग्रतइतिपदं
श्रीरामस्याग्रभागे हनुमत्स्थितिं सूचयन् तत्स्थितिदेशं पूर्व
देशंशूचयति तद्देशस्य श्रीरामस्याग्रतनदेशत्वात् पूजकस्यतु
श्रीरामसन्मुख स्थित्यौचित्यात् पूज्यपूजकयोर्मध्यं पूर्वस्यादिति
स्मृतेश्च पुनः पश्चिमे लक्ष्मणधृत्वेति हनुमतसन्मुखस्यलक्ष्म-
णस्य श्रीरामपश्चिम देशस्थत्ववचनानुरोधाच्च कीदृशंहनुमंतं
श्रोतारं वक्ष्यमाणषट्कोणावयवभूतमुपपादितं त्रिकोणमुप-
संहरति स्यात्त्रिकोणाकमिति षट्कोणावयवभूतं त्रिकोणांतरं
निरूपयति ।

भरताद्यस्तुसुग्रीवं शत्रुघ्नाघोविभीषणमितिधृतवान् । ५१ ।

पश्चिमे लक्ष्मणं धृत्वा धृतच्छत्रं च चामरं । तदधस्तौ तालवृत्तकरौ व्यस्रं पुनर्भवेत् ॥ ५२ ॥

पश्चिमे वीजस्य स्वस्य पश्चिमभागे पश्चिमदिक्स्थे द्वितीयं त्रिकोणस्य कोण इत्यर्थः लक्ष्मणं धृत्वा धृतवान् कीदृशं तं धृतच्छत्रं स चामरं चामरच्छत्रधृतं तमित्यर्थः सुग्रीवविभीषणौ तु व्यजनहस्तावित्याह तदस्ताविति तदधः तयोर्भरतशत्रुघ्नयोर्धस्तौ सुग्रीवविभीषणौ तालवृत्तकरौ व्यजनहस्तौ धृतवानित्यर्थः द्वितीयं त्रिकोणमुपसंहरति व्यस्रं पुनर्भवेदिति व्यस्रं त्रिकोणां ।

एवं षट्कोणमादौ स्वदीर्घागौ रेषसंयुतः द्वितीयं वासुदेवाद्यैराग्नेयादिषु संयुतः ॥ ५३ ॥

एवं त्रिकोणां द्वयस्य मेलने षट्कोणां भवेदिति पूर्वैर्गौत्रक्रियापदेनान्वयः अत्रोपेयव्यवस्था प्रथमं षट्कोणं लिखित्वा तन्मध्यगे कोष्ठेश्रीरामरूपं ब्रह्मिवीजं लिखेत् तस्य वीजस्य दक्षिणभागे-

प्रथमत्रिकोणस्यदक्षिणकोणवहिर्भागे भरतमंत्रवीजंलिखेत्
 वीजस्योत्तरदिक्स्थेतस्यैवत्रिकोणस्योत्तरकोण वहिर्भागेशत्रु-
 ध्नवीजंलिखेत् वीजस्यपूर्वदिक्स्थे तस्यैवत्रिकोणस्यपूर्वको-
 णे वहिर्भागेहनुमद्वीजंलिखेत् पुनः वीजस्यदक्षिणादिक्स्थे-
 द्वितीयत्रिकोणस्य दक्षिणकोणे भरतकोणादधस्तात्लिखिते
 सुग्रीववीजंलिखेत् तस्यैवोत्तरदिक्स्थे द्वितीयत्रिकोणस्यो-
 त्तरकोणवहिर्भागेत्रिभीषणवीजंलिखेत् वीजस्य पश्चिमदिक्स्थे
 तस्यैवत्रिकोणस्यपश्चिमकोणे वहिर्भागेलक्ष्मणवीजंलिखेत् एवं
 तत्तद्वीजसहितषट्कोणांकुर्यात् अथपूज्यस्यश्रीरामस्यपौर्वापर्येनां
 गाद्यावरणानिवक्ष्यन् प्रथमषट्कोणांतर्गतमंगावरणमाह आदौ-
 स्वदीर्घागैरिति आदौप्रथमावरणेहनुमदादीनांचतुर्थावरणेपूज्य-
 त्वविधानात् एवंकर्णिकास्थितोरामः षट्कोणेपुस्वशब्देनरां-
 वीजंतेनयोजिताः दीर्घा आ ई ऊ ऐ औ अः तेषट् रां रीं रुं
 रें रौं रः इत्येवंरूपाः भवन्ति तैर्युक्तानिअंगानिहृदयादीनि-
 षट्त्तर्युक्तः पूज्यइतिवक्ष्यमाणापंचमेनान्वयः अंगानांपूजास्था-
 नक्रमः आग्नेयनैऋत्यवायव्येशानकोणेषु हृदयादिकवचांतंपु-
 रतो नयनं पश्चिमेअस्त्रायफडितिद्वितीयमावरणमाह द्वितीय-
 मिति अत्रयद्यपिवासुदेवाद्यावरणांद्वितीयमुक्तं तथापिषट्को-
 णानंतरं वर्तुलाकारां रेखांकृत्वा क्रियमाणाष्टदलमूले आग्ने-
 यीमारभ्य आत्मनेनमः अंतरात्मनेनमः परमात्मनेनमः ज्ञाना-
 त्मनेनमः प्राचीमारभ्यनिबृत्त्येनमः प्रतिष्ठायै विद्यायै शांत्यै

इति द्वितीयबोधं अगस्त्यसंहितायां तथोक्तत्वात् अत्रवासु-
 देवादीनां यद्वितीयत्वमुक्तं तत्रावरणापेक्षया अन्यत्रात्मादीनां ।
 द्वितीयावरणत्वोक्तेः किंतुद्वितीयथानापेक्षया षट्कोणापेक्षया-
 षट्दलस्यद्वितीयत्वात् यद्वाषट्दलमध्योक्तानामावरणानां द्वि-
 तीयत्वापेक्षयेतिबोद्धव्यं ततस्तस्यैत्राषट्दलस्य पत्रेषुआग्नेयी-
 मारभ्यवासुदेवायनमः संकर्षणाय प्रद्युम्नाय अनिरुद्धाय
 प्राचीमारभ्यश्रियैनमः सरस्वत्यै प्रीत्यैरत्यै तृतीयावरणोवासु-
 देवाद्यैः संयुंतोरामः आग्नेयादिषुपूज्यइत्यर्थः । ५३ । चतुर्था-
 वरणमाह ।

तृतीयं वायुसूनुञ्च सुग्रीवं भरतं तथा ।
 विभीषणं लक्ष्मणं च अंगदं चारिमर्दनं ॥

५४ ॥

ततस्तस्यैवाषट्दलस्य पत्राणामंतर्भागेषु प्राचीमारभ्य
 वायुसूनुं सुग्रीवं भरतं विभीषणं लक्ष्मणं अंगदं शत्रुध्वंजामवंत
 मिति चतुर्थावरणं विन्यसेत् तैः संयुतः श्रीरामस्तत्रपूज्यइत्यर्थः
 अत्रापि वायुसून्वादीनां यत्तृतीयत्वमुक्तं तदषट्दलोक्ततृतीयत्वा-
 पेक्षयेतिज्ञेयं सुंदरीतंत्रे प्रथमाषट्दलमूलदेशे आत्मादीनांदल-
 मध्यभागेवासुदेवादीनांदलांतभागे वायुसून्वादीनामावरणा-
 नामुक्तत्वात् ।

पट्कोणेप्रथमावृत्तिः स्यादंगैरग्नितः क्रमात् द्वितीया-
त्मादिकैर्देवै रष्टाब्जेमूलकेतथा तृतीयावासुदेवाद्यै रष्टपत्रेतथै-
वच चतुर्थीत्रायुपुत्राद्यैः पत्राग्रेपूर्वतः क्रमादिति पंचमावरण
माह ।

जामवंतंचतैर्युक्तस्ततो धृष्टिर्जपं-
तकः । विजयश्च सुराष्ट्रश्च राष्ट्रवर्द्धन
एवच ॥ ५५ ॥

अकोपोधर्मपालश्चसुमंत्रस्त्वेभिरा-
वृत्तः । ततःसहस्रदृक्वन्हि धर्मरक्षोवरु-
णानिलाः ॥ ५६ ॥

इंद्रीशधात्रनंताश्च दशभिस्त्वेभिरा-
वृत्तः । वहिस्तदायुधैः पूज्योनीलादिभिर
लंकृतः ॥ ५७ ॥

पंचमावरणमाह ततोधृष्टिरिति जामवंतश्चतुर्थावर-
णांतर्गत्वात् ततः प्रथमाष्टदलानंतरं वर्तुलाकारारेखांकृत्वा
तद्वहिःपुनरष्टदलं कुर्यात्तस्यैवाष्टदलस्यपत्रेषु प्राचीमारभ्यधृ-
ष्टयादीन्विन्व्यस्य तैरावृत्तः श्रीरामःपंचमावरणोपूज्यः इत्यर्थः

षष्ठावरणामाह ततःसहस्रद्वगिति अक्षराधिक्यंछांदसं पूर्वादि
 दिक्षुक्रमादिद्रादीन्विन्यस्य पूर्वशानयोर्मध्येधातारं नैऋत्यप-
 श्चिमयोर्मध्येऽनंतंशेषंचविन्यस्यैभिर्दशभिरावृत्तोरामः षष्ठाव-
 रणोसंपूज्य इत्यर्थः सप्तमावरणामाह वहिरितिषष्ठावरणाद्वहि-
 स्तदायुधैर्वज्रशक्तिदंडखड्गपाशध्वजगदा शूलपद्मचक्रैरिंद्रा-
 दिदशायुधैःसंयुतोरामः सप्तमावरणोपूज्यइत्यर्थः ततः षोडश
 दलेनीलनलसुखेनमैदद्विविद सरभचंदनगवाक्षकिरीटकुंडल
 श्रीवत्सकौस्तुभ शंखचक्रगदापद्मैरलंकृतोरामोऽष्टमावरणोपूज्य
 इत्यर्थः नवमावरणामाह ।

वशिष्टवामदेवादिमुनिभिः समुपासितः ।

ततोद्वादशदलेवशिष्टाय वामदेवाय जावाल्लिने गौत
 माय भरद्वाजाय विश्वामित्राय वाल्मीकिने नारदाय सनकाय
 सनंदनाय सनातनाय सनत्कुमाराय एभिर्मुपासितोरामो नवमा-
 वरणोपूज्य इत्यर्थः नचात्रषोडशदलस्यानंतरंद्वादशदलोक्ति-
 नोपपद्यते क्रमविरोधादित्याशंकनीयं श्रीयंत्रादौचतुर्दशदलाद्य
 नंतरमष्टदलादीनांदृष्टत्वादितिअत्रेवक्षमाण्यंत्रोद्धारानुरोधेना
 त्रद्रुवाद्यावरणंदशमाभिप्रेतंतद्यथा द्वात्रिंशदले भ्रुवाय धराय
 सोमाय अदृभ्यः अनिलाय अनलाय प्रत्यूषायप्रभासायइत्य-
 ष्टौवसवः वीरभद्राय शंभवे गिरीशाय अजैकपदे अहिर्बु-
 ध्न्याय पिनाकिने भुवनेशाय कपालिने दिक्पतये स्थाणवे-

भर्गाय इत्येकादशरुद्रावरुणाय सूर्याय वेदांगाय भानवे इन्द्राय-
 रवये गमस्तये यमाय हिरण्यरेतसे दिवाकराय मित्राय विष्णवे-
 नमः इति द्वादशादित्या द्वात्रिंशत्तमे पत्रे धात्रेण नमः इत्येवमे-
 मिर्धुवादिभिर्युतो रामो दशमा वरणे पूज्यः सप्तप्रदायस्तु अङ्गा-
 वरणां प्रथमं आत्माद्यावरणां द्वितीयं वासुदेवाद्यावरणां तृतीयं
 हनुमदाद्यावरणां चतुर्थं धृष्ट्याद्यावरणां पञ्चमं वशिष्ठाद्या-
 वरणां षष्ठं नीलाद्यावरणां सप्तमं ध्रुवाद्यावरणां अष्टमं द्वात्रिंश-
 द्दलस्थं इन्द्राद्यावरणां तु प्रथमं भृगुहरस्थं नवमं दशमं तु
 वज्राद्यावरणां द्वितीयं भृगुहरस्थं इत्थमेवांक्तः सुन्दरीतन्त्रो तृती-
 यदले षट्कोण प्रथमावृत्तिः स्यादङ्गैरग्नितः क्रमात् द्वितीया
 त्मादिकैर्देवैरष्टाव्जमूलकै तथा तृतीया वासुदेवाद्यैरष्टपत्रे
 तथैव च चतुर्थी वायुसून्वाद्यैः पत्रार्घ्रपूर्वतः क्रमाद्दृष्ट्याद्यैः
 पञ्चमावृत्तिः द्वितीयाष्टदले तथा षष्ठीद्वादशपत्रेषु वशिष्ठाद्यै-
 र्महर्षिभिः सप्तमीषोडशाव्जे स्यान्नीलाद्यै कपिपुङ्गवैः ध्रुवाद्यै
 रष्टमीज्ञेया द्वात्रिंशदलसङ्गैर्इन्द्राद्यैर्भृगुहेनित्यं नवमावरणां
 भवेत्तदस्त्रैर्वज्रशक्त्याद्यैर्दशमावरणां शुभमिति द्वितीये भृगुहे
 जानीयात् श्रीमत्परपार्षदेभ्यो नमः इति तृतीये भृगुहे ततो बहिर्नामो-
 भ्यः पुष्पांजलिं दत्त्वा सपरिवाराय श्रीरामाय भगवते धृपाद्युपचा-
 रान्कल्पये दित्यावरणपूजेति एतावांस्तु विशेषः अत्र वशिष्ठाद्या-
 द्यावरणो यत्र गौतम भरद्वाज विश्वामित्रवाल्मीकिनः पूज्यत्वं नो-
 क्तं सुन्दरीतन्त्रे तत्र गौतमादिस्थानेषु कार्याय नमार्कं देयं पर्वतकश्य

पःपूज्यत्वेनोक्ता इंद्राद्यावरणोच सोमस्थानेकुबेर उक्तः अनंत-
स्थाने विष्णुरिति अन्यतसर्वमत्रतत्रचसमानं तत्रप्रत्यावरणां
तैस्तैर्युतं श्रीरामसंपूज्यानंतरं अभीष्टसिद्धिमेदेहि शरणागत-
वत्सलभक्त्यासमर्पयेतुभ्यं प्रथमावारणार्चनम्अभीष्टमिद्धिमेदे-
हिशरणागत वत्सल भक्त्यासमर्पयेतुभ्यं द्वितीयावरणार्चनम्
एवंतृतीयावरणपूजनं एवंचतुर्थावरणपूजनमित्येवं विधमंत्रमु-
च्चार्योच्चार्य प्रत्यावरणपूजानंतरं तत्फलं श्रीरामायसमर्प्या नं
तरंपुष्पांजलिदद्यादित्याहु र्यत्रपूजाविधानज्ञाः अपरं चां गुष्ठ-
तर्जनीभ्यांपुष्पंगृह्णित्वा तत्पुष्पमंगुलीभ्यांसहितंयंत्रराजस्य-
मध्येनिधाय चतुरोयंत्रप्राणप्रतिष्ठा मंत्रान्दशवारं त्रिवारवाप-
ठित्वाएकवारंतुनैवरामस्यप्राणाइत्यादिस्थलेषु सावरणस्यरा-
मस्यप्राणाइहप्राणाः तथासावरणस्य रामस्यजीवइहस्थितः
तथा सावरणस्यरामस्येन्द्रियाणि तथा सावरणस्य रामस्य
वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रंघ्राणप्राणइहागत्यसुखंचिरंतिष्ठंतुस्वाहाइत्ये-
वंपठित्वासावरणस्य रामस्य तत्रप्राणप्रतिष्ठांकृत्वापश्चाद्यंत्ररा-
जंपूजयेदित्यपितेवदंति मंत्रास्तु ॐ आं ह्रीं क्रौं यं रं लं वं शं
षं सं हं हं सः रामस्यप्राणइहप्राण १ ॐ आं ह्रीं क्रौं यं रं लं
वं शं षं सं हं हं सः रामस्यजीवइहस्थितः ॐ आं ह्रीं क्रौं
यं रं लं वं शं षं सं हं हं सः रामस्यसर्वेन्द्रियाणि ॐ आं ह्रीं
क्रौं यं रं लं वं शं षं सं हं हं सः रामस्य वाङ्मनः चक्षुः श्रो-
त्रघ्राणप्राणा इहागत्यसुखंचिरं तिष्ठंतुस्वाहे त्येतेचत्वारोविज्ञे-

याः पूजायंत्रमुपसंहरति एवमिति ।

एवमुद्देशतः प्रोक्तं निर्देशस्तस्य-
चाधुना ॥ ५८ ॥

एवंपूर्वोक्तप्रकारेण पूजायंत्रं संक्षेपतः प्रोक्तं अथधारणा
यंत्रप्रकारं प्रतिजानीतेति निर्देशइतितस्यप्रसिद्धस्यधारणायं-
त्रस्य निर्देशोऽधुनोच्यते धारणायंत्रं नाम पूर्वोक्तरीत्या पूर्वोक्तै-
र्मंत्रैर्वक्ष्यमाणस्ययंत्रस्यप्राणप्रतिष्ठादिकंकृत्वा कंठादिषुधार्य
तेयस्मात्तस्मादुच्यते धारणायंत्रमिति ।

त्रिरेखापुटमालिख्य मध्येतारद्वयं-
लिखेत् । तन्मध्येबीजमालिख्यतदधः
साध्यमालिखेत् ॥ ५९ ॥

द्वितीयांतंचतस्योद्धर्षष्टयं तंसाधकं
तथा । कुरुद्वयंच तत्पाश्वर्लिखेद्बीजां-
तरेरमां ॥ ६० ॥

तत्सर्वंप्रणवाभ्यांच वेष्टयेच्छुक्लबुद्धि-
मान् ।

त्रिरेखंतित्रिरेखापुटं पट्कोणां पूर्वोत्तरीत्याश्चालिख्य-
 मध्येकणिकायां तारद्वयं लिखेत् तन्मध्ये प्रणवद्वयमध्ये वी-
 जंशं वीजमालिख्य तदधः वीजाधोभागे साध्यंसाधनीयमर्थं
 द्वितीया विभक्त्यंतमालिखेत् तस्य वीजरयोर्ध्वोपरिभागे
 षष्ठीविभक्त्यं तंसाधकं च लिखेत् कुरुद्वयमितितरपार्श्वे वीज-
 र्थपार्श्वयोः कुरुद्वयं लिखेदित्यन्वयः वीजांतरे वीजरयोर्दरे रमां
 श्रीवीजं लिखेत् तत्सर्वमितिसाध्यादिसहिते वीजं प्रणवाभ्यां
 परपरसन्मुखाभ्यां वेष्टयेत् शुद्धबुद्धिमान् ।

दीर्घभाजिपटसु लिखेद्दीर्घदा-
 दिभिः ॥ ६१ ॥

द्वयशिरः शिखाकवचनेत्रास्त्रैः सहितं वीजं लिखेत्
 कीदृशं वीजं दीर्घभाजिआकारादिभिः षडभिर्दीर्घैर्युक्तमित्यर्थः
 आग्नेयनैः त्रयत्रयशेषानेषु हृदयादीनि पूर्वतोनेत्रं अस्त्रं च पृष्ठतः
 ॥ ६१ ॥ ।

कोणपार्श्वे रमामाये तदग्रे ऽनंगमा-
 लिखेत् । क्रोधं कोणाग्रान्तरेषु लिखेन्मंत्र्य
 भित्तोगिरम् ॥ ६२ ॥

कोणपार्श्वे इति षण्णां मपिकोणानां पार्श्वयोः वामे हीमि-

तिमायावीजं दक्षिणेश्रीरमावीजं विलिख्य तदग्रकोणानाम-
 श्रेष्ठीमित्यनंगवीजं लिखेत् क्रोधकवचवीजं हुंकारं कोणाग्रान्तर-
 पु कोणोपुयान्यश्राणितेषामन्तरेषु अन्तरभागेषु लिख्येति छांद
 संलिखित्वा अभितः कोणानां समंततः गिरं ऐमिति वाऽवीजं
 लिखेत् अत्र तांत्रिकाः रां वीजस्य सर्वापि दक्षिणो भागो इतद्दाम-
 भागे ई इति द्वे नेत्रे लेखनीये तथैव उऊ इति द्वौ कोणौ लेखनीयावि-
 तिवदन्ति तन्न तथैवानुक्तानां ऋ ऋ लृ लृ इत्यादीनां मर्दे-
 षांमात्रिकाक्षराणां नामिकाकपोलादिरूपत्वेन नामिकाकपो-
 लादिस्थानेषु लेख्यत्वात् वस्तुतस्तु अनयोपनिषदां रां वीजस्य
 रामरूपत्वेन स्वतएवनेत्रकर्णानामिकाकपोलाद्य शं पावयवव-
 त्वंमत्वापट्कोणे इकारोकागद्यक्षराणां लेखनस्यानुक्तत्वात् ।

**वृत्तत्रयं साष्टपत्रं सरोजं विलिखेत् स्वरा-
 न् । केशरे चाष्टपत्रे च वर्गाष्टकं मथालि-
 खेत् ॥ ६३ ॥**

वृत्तत्रयमिति षट्कोणस्योपरिभागे वर्तुलरेखात्रयं
 अष्टपत्रेण सहितं साष्टपत्रं लिखित्वा खराणां मपिकोणानां परितो
 वहिर्भागे वर्तुलरेखात्रयं लिखित्वा तस्य रेखात्रयस्योपरिभागे
 समंततः अष्टदलं लिखित्वेत्यर्थः तस्मिन् अष्टदले सरोजे केशर-
 थाने केशरवच्चैरन्तर्येण षोडशस्वरेषु मध्ये प्रतिदलं द्विद्विः स्वरो

विलिखेदित्यर्थः तेषुमालामनोर्वणान्विलिखेदुर्मिसंख्ययाअष्ट
पत्रे अष्टानांपत्राणामध्येवर्गाष्टकं क चतुस्रशत वर्गाणा-
मष्टकंयथालिखेत् अष्टपत्रस्यपूर्वादिदिक् क्रमतःप्रतिपत्रंलि-
खितयोः स्वरयोरुपरिभागेएकमेकंवर्गंलिखेदित्यर्थः ।

**तेषुमालामनोर्वणान् विलिखेदुर्मि-
संख्यया । अन्तेयपञ्चाक्षरानेवंपुनरष्ट
दललिखेत् ॥ ६४ ॥**

तेषुमालेतितेष्वेवाष्टतत्रेषुमालामंत्रस्य वक्ष्यमाणस-
प्तत्रवारिशदक्षरस्य वर्णान्प्रतिपत्रं ऊर्मिसंख्ययालिखेत्
प्रतिपत्रंलिखितानां वर्गाणामुपर्युपरिभागे मालामंत्रस्यषट्
षट्त्रयान् अन्तमेपंचवर्णान्लिखेदित्यर्थः तदेवस्फुटयति-
अन्तेपंचाक्षरानिति अन्तेचरमपत्रेअवशिष्टान्मालामंत्रस्यपंचा-
क्षरान्विलिखेदितिपूर्वेणान्वयः पुनरितिपूर्वलिखिताष्टदलो
परिवृत्तंकृत्वा तदुपरि पुनरष्टदलंलिखेत् ।

**तेषु नारायणाष्टार्णं लिखेत्तत्केसरे-
रमाम् । तद्वहिर्द्वादशदलं विलिखेद्वा-
दशाक्षरम् ॥ ६५ ॥**

तेष्वष्टदलेषु नारायणमंत्राष्टवर्णान्यथासंख्यं लिखेत्
तत्केसरे तस्मिन्नेवाष्टपत्रे केसरस्थाने प्रतिपत्रं रमां श्रीवीजं
केसरबदेव लिखेदित्यनुवर्त्तनीयं तद्वहिर्द्द्वितीयाष्टदलाद्वहिर्वृ-
त्तंकृत्वा तदुपरिद्वादशदलं लिखेत् तथा पूर्वा दिशमारभ्य

पत्रोषु यथाक्रमं द्वादशाक्षरं लिखेत द्वादशाक्षरं मुञ्चरति ।

तथो नमोभगवतोवासुदेवाय इत्ययम् ।
आदिक्षान्तान्केसरेषु वृत्ताकारेण संलि-
खेत् ॥६६॥

तस्यैव द्वादशदलस्य केसरेषु अथादिर्येषां क्ष अन्ते
येषां ते च ते च आदि क्षान्ता स्तानादि क्षान्तान् अकारमा-
रभ्य क्षकारपर्यन्तानेकपञ्चशब्दाणां लिखेत तत्रापिचतुर्षु
दलेषु क्रमेण चतुश्चतुःसंख्यया षोडशस्वरान् लिखेत् तदन-
न्तरेषु पञ्चसुपत्रोषु क्रमेण पञ्च पञ्च संख्ययाकादिमात्रसा-
नान्वर्णान् लिखेत् दशमेपत्रो यरलव इति चतुर्वर्णान्
एकादशमे पत्रो शषसह इति चतुर्वर्णान् द्वादशमेपत्रो लं क्षं
इत्यवशिष्टं वर्णद्वयं वृत्ताकारेण संलिखेदित्यर्थः

तद्वहिः षोडशदलं लिखेत्तत्केसरे हि-
यम्बर्मास्त्रनति संयुक्तं दलेषुद्वादशा-
क्षरम् ॥६७॥

तद्वहिः द्वादशदलाद्द्विद्वादशदलोपरिवृत्तं कृत्वा
तदुपरि षोडशदलं तत्केसरस्थाने हियं हींवीजं लिखेतदलेषु-

षोडशाक्षरलोखनमाह वर्मास्त्रेति वर्म हुंकारः अस्त्रंफटकारः
नतिर्नमशब्द एतौरन्त्य भागसंयुक्तं द्वादशाक्षरं दलेषुषोडश
पत्रं यथागंख्यमालिखेत् द्वादशपत्रेषु वासुदेवमंत्रस्य ओमार
रभ्य यकारपर्यन्तान्द्वादशाक्षरान् लिखेत् अत्रशिष्टेषु चतुर्षु
पत्रेषु यथा गंख्यं

हुंकारं फट्कारं नकारं मकारंच लिखेदित्यर्थः

तत्सन्धिष्वीरजादीनां मन्त्रान्मन्त्री
समालिखेत् । हं सृं भृं वृं लृं शृं जृं
चा लिखेत्सम्यक् ततोवहिः ॥६८॥

तत्सन्धिष्विति तेषां षोडश दलानां सन्धिविभागेषु षो-
डशदलस्योपरिवृत्तं षोडशदलस्योपरिभागे वृत्तस्याधोभागे
षोडशसुसन्धिविभागेषु ईरजादीनां हनुमदादीनां मन्त्रान्वी-
जलपानसमा लिखेत् हनुमत्सुग्रीवभरतविभीषणलक्ष्मणशत्रु-
घ्नजाम्बवतां वीजानि चकारादङ्गदधृष्ट्यादीनां च वीजानि
लिखेत् आद्यं वीजं हनुमतः द्वितीयं सुग्रीवस्य तृतीयं भरतस्य
चतुर्थं विभीषणस्य पञ्चमं लक्ष्मणस्य षष्ठं लक्ष्मणवीजा-
नन्तरं अं इति अङ्गदस्य वीजं बोधव्यम् विभीषणं चाङ्गदं
चारिमर्दनमिति प्रागुक्तत्वात् शृं शत्रुघ्नवीजं जृं जाम्बवतां-
वीजं चकारात् धृष्ट्यादि मन्त्रिणां वीजानामपिग्रहणं तानि
लिखेत् तत्र धूमिति धृष्टिवीजं जमिति जयन्तीवीजं वि मिति

विजय वीजं सुमितिसुराष्ट्रवीजंरामितिराष्ट्रवर्द्धनवीजं अमिति
 अक्रोपवीजम् धमिति धर्मपालवीजं सुमिति सुमंत्रवीजं ज्ञेयं
 तत्तन्नामाद्यक्षराणां विन्दुशिरस्कानामेव वीजत्वं हं हनुमते
 नमः भं भरतायनमः लं लक्ष्मणायनमः शं शत्रुघ्नायनम
 इत्यादि मंत्रेषु तत्तद्वीजत्व दर्शनात् ततोवर्हिर्हनुमदादिषोड-
 शवीजेभ्योवहिरित्यर्थः

**द्वात्रिंशारं महापद्मं नादविन्दुसमा-
 युतम् । विलिखेन्मन्त्रराजार्णां स्तेषु
 पत्रेषु यत्नतः ॥६९॥**

द्वात्रिंशारं द्वात्रिंशत्पत्रं महापद्मं नादविन्दुसमायुतं
 सम्यक्स्पष्टतयाऽलिखेत् महापद्मत्वमस्य मंत्रराजलेखनयोग्य
 त्वात् मंत्रराजश्चात्ररामभद्रमहेष्वाश रघुवीरित्यादि श्रीरामाऽ-
 नुष्टुभं ज्ञेयं प्रतिपत्रमेकैकाक्षरतया द्वात्रिंशद्वलेषु द्वात्रिंशद-
 क्षराणि पूर्वादिक्रमतः स्थाप्यानि दलस्य केसरभागे नाद-
 विन्दुं च लिखेत् तत्राऽर्द्धचन्द्राकारोनादस्तस्योपरिविन्दुश्च
 यत्तुनादः प्रणवस्य चतुर्थोऽवयव इत्युक्तं तन्नोपपद्यते नादः
 षष्ठोक्षरोभवतीति प्रणवावयवबोधक श्रुतिविरोधात् अर्द्धमा-
 त्राश्चतुर्थाक्षरोभवतीति अर्द्धमात्रयास्तच्चतुर्थावयवत्वश्रवणा-
 च्च अर्द्धमात्रात्मकोरामो ब्रह्मानन्दैक विग्रह इत्यत्राप्यर्द्धमा-

त्रायास्तच्चतुर्थावयवत्वोपपत्तोः “अर्द्धमात्रात्मकः कृष्णोयत्र-
विश्वं प्रतिष्ठितमिति” गोपालतापनीयेऽप्यर्द्धमात्राया एव
प्रणवचतुर्थावयवत्वावगमाच्च—

सायावसानेऽस्यचतुर्थ्यर्द्धमात्रेति नृसिंहतापनीयेऽप्य-
र्द्धमात्रायास्तच्चतुर्थावयवत्व श्रवणाच्चेतिअतोविदुःप्रणव-
स्य पञ्चमावयवोनादः षष्ठस्ताभ्यां समायुक्त मितिज्ञेयं ना-
देत्यादिव्यत्ययेनशक्त्यनङ्गरमायुतमिति क्वचित्पाठःतत्रशक्तिः
हीं वीजं क्लीमिति अनङ्गवीजं श्रीमिति रमा वीजमेतैर्युत-
मित्यर्थाः ॥ ६६ ॥

ध्यायेदष्टवसूनेकादश रुद्रांश्च तत्र वै ।
द्वादशेनांश्चधातारं वषट्कारंततोवहिः ॥७०॥

तेषु वृत्ताकारेण लिखितेषुपत्रेषु मंत्रराजस्यश्रीरामा-
ऽनुष्टुभस्य द्वात्रिंशद्वर्णानविलिख्य तत्रचैवपत्रेषुध्रुवादीन्य-
त्नतोध्यायेदितिसंबंधः तेच “ ध्रुवोधरस्तथासोम आपोवायु-
स्तथाऽनलः । प्रत्यूषश्चप्रभासश्च वसवोऽष्टौप्रकीर्तिताः ”
वीरभद्रशंभुगिरीशजैःपादाऽहिर्वुध्न्यपिनाक्यपराजितभुवना-
धीशकपालिकृपतिस्थाणवइत्येकादशरुद्राः तापश्रेणिविदा-
रगोदक्षाः तथा “ वरुणाः सूर्यवेदाङ्गैर्मानुस्त्रिद्रोरविस्तथा ।
गभस्तिश्चयमः स्वर्णरेताचैवद्विवाकरः । मित्रोविष्णुरिति

तत्रतुराशिवल्याद्यंतमेवदीक्षाकालेषु पूजायांतुफणिसंयुतमिति
संप्रदायःअत्रादौपूर्वोक्तमंत्रैःप्राणप्रतिष्ठांपूजांचकृत्वापश्चाद्यंत्रं
कंठादौधारयेदितिज्ञेयं फणिसंयुतमिति फणिभिःअष्टकुल-
नागैः संयुतंतेच नागाःशेषवासुकितक्षक शंखश्वेतमहापद्म
कंबलाश्वतरे लापत्रकर्कोटकाख्याः विष्णुपुराणस्यप्रथमेशेतेषां
प्रधानभूतास्तेशेषवासुकितक्षकाः शंखःश्वेतोमहापद्मकंबलाश्व
तरास्तथा एलापत्रस्तथानागःकर्कोटकधनंजयौ ॥ इतिप्रसिद्धः

७१ ॥

एवं मंडलमालिख्य तस्यदिक्षु विदि-
क्षुच । नारसिंहं वाराहं च लिखेन्मंत्रवदयं
तथा ॥ ७२ ॥

एवमुक्तप्रकारकंमंडलमालिख्य तस्यमंडलस्यदिक्षुप्रा-
गादिचतुर्दिक्षुनारसिंहवीजं विदिक्षुआग्नेयादि चतुःकोणेषुवा-
राहवीजं एतन्मंत्रद्वयंलिखेत् ॥ ७२ ॥ तत्र नृसिंहवीजमुद्ध-
रति कूटरे फेति ।

कूटरे फानुग्रहेन्दुनादशक्त्यादिभिर्यु-
तः । योनृसिंहः समाख्यातो ग्रहमारण
कर्मणि ॥ ७३ ॥

कूटः ककारः रेफोरवर्णः अनुग्रह औकारः औकारस्य
श्रीकंठादि न्यासस्थानुग्रह देवतावत्वात् इंदुर्विंदुः नादः प्रण-
वस्य षष्ठोऽवयवः शक्तिः सप्तमः आदि शब्देन शान्ताख्य-
स्तदवयवः यो नृसिंहइति यः एवंभूतः स एषनृसिंहः समा-
ख्यात इति नृसिंहबीजमुक्तं कीदृशो नृसिंहः ग्रहाणां उपल-
क्षण्या बृत्याग्रहभृतप्रेतादीनांमाराणकर्मणि प्रशस्तः ॥७३॥

अथ वाराहबीज मुद्धरति ।

अन्त्याधीशवियद्विन्दुनादवीजं च
सौकरं । हुंकारं चात्र रामस्य माला
मंत्रोद्धनेरितः ॥७४॥

अन्तेस्थितः अधीशेश्वर सम्बन्धी उकारो यस्मिन् ई
दृशोवियत् हकारस्तेन विन्दुना नादेन च सौकरं वाराहबीजं
समाख्यातं उच्चारणाभिज्ञानां स्फुटीभूतेपि बीजे अज्ञानामपि
तज्ज्ञानाय तत्स्वरूपं स्फुटयति हुंकारस्वरूपमेव सौकरं बीज-
मित्यर्थः मालामंत्रोद्धारं प्रतिजानीते अत्र रामस्येति अत्र
शास्त्रे अधुना रामस्य मालामन्त्रः ईरितः कथितः ॥७४॥

तारो नतिश्चनिद्रायाः स्मृतिर्मदश्च
कामिका । रुद्रेणसंयुतावन्हिर्मधामरवि-
भूषिता ॥ ७५ ॥

दीर्घाक्रूरयुतालहादिन्यथोदीर्घा समा-
नदा । क्षुधाऋधिन्यथामोघा विश्व-
मप्यथमेधया ॥ ७६ ॥

युक्तादीर्घाज्वालिनीच ससूक्षमामृत्यु
रूपिणी । सप्रतिष्ठालहादिनीत्वक्क्ष्वेतनः
प्रीतिश्चसामरा ॥ ७७ ॥

ज्योतिस्तीक्ष्णाग्निसंयुक्ता श्वेतानु-
स्वारसंयुता । कामिकापंचमोलांतस्तां
तांतोधांतइत्यथ ॥ ७८ ॥

ससानंतोदीर्घयुतोवायुः सूक्ष्मायुतो-
विषः । कामिका कामिकारुद्रयुक्ताथो-
थस्थिरासए ॥ ७९ ॥

तापिनीदीर्घयुक्ता भूरनिलोनंतगो-
नलः । नारायणात्मकः कालः प्राणोऽभो
विद्ययायुतः ॥ ८० ॥

पीतारतिस्तथालांतो योन्यायुक्तस्त
तौनतिः । सप्तचत्वारिंशदणौगुणांतःस-
गणुस्त्वयं राज्याभिषिक्तस्यतस्यराम-
स्योक्तक्रमाद्धिखेत् ॥ ८१ ॥

तारोनतिश्चेत्यादि सगुण स्त्वयमित्यंतश्लोकसप्तकं तारः प्रणवो
नतिर्नमः शब्दः निद्रायाः निद्राख्यकलारूपात्भकारादनंतरंस्मृ
तिकलासंबंधीगकारः मेदोधातुसंबंधीवकारःकामिकाकलासंबं-
धीतकारः सचरुद्रेणैकादस्वरेण संयुतासंयुक्ताकामिकाशब्दस्य
स्त्रीलिंगत्वात्संयुतेतिस्त्रीनिर्देशःबन्धिःरेफःमेधाख्यकलासंबंधी
घकारः सचामराख्यश्रीकंठादिईश्वरसंबंध्युकारेणसंयुतइत्यर्थः
दीर्घाख्यकलासंबंधीनकारःसचाक्रूरयुतःअक्रूरोऽनुस्वारः अक्रूर-
स्यानुस्वारमूर्तित्वात् ल्हादिन्याख्यकलासंबंधीदकारः दीर्घाख्य
कलासंबंधीनकारः सचमानदा कलातत्संबंध्याकारेणासहितः
क्षुधाकलासंबंधीयकारःक्रोधिन्त्याख्यकलासंबंधीरकारः अमोघा
ख्यकलासंबंधीक्षकारः विश्वंविश्वात्मा वासुदेवतरसंबंधीके-
शवादिन्यासरथञ्चोकारः मेधाख्यकलासंबंधीघकारेणयुक्तादी
र्घानकारः ज्वालिनीकलासंबंधीवकारः सचसूक्ष्माख्येश्वरदेव
ताइकारेणसहितः मृत्युरूपिणीनामकलातत्संबंधीशकारः स
प्रतिष्ठेति ल्हादिन्याख्यकलासंबंधीदकारः सप्रतिष्ठाख्यकलासं

वंध्याकारेणसहितः त्वग्धातुसंबंधीपकारः द्ब्वेलोविपस्तत्संबंधी
 मकारः प्रीतिकलासंबंधीघकारः सचामरेश्वर संबंध्युकारेण
 सहितः ज्योतिरग्निःरेफः तीक्ष्णाख्यकला संबंधीपकारः स
 चाग्निनारेफेणसंयुतः श्वेताख्यकलासंबंधीसकारः सचानुस्वार
 संयुक्तः कामिकाख्यकलासंबंधितकारस्यपंचमोनकारः लांतोव
 कारस्तांतांतःतस्यांतःथकारःतस्याप्यन्तोदकारःधांतोनकारःस-
 चसानंतःअनंतआकाररतेन सहितोवायुर्यकारः दीर्घयुतःदीर्घः
 अकारस्तेनयुतः अत्रव्याकरणानुरोधेन याकारोद्धारः अक्षरगण
 नायांतु यकारः अकारश्चेतिद्वौसंधिमकृत्वैवगणनीयौ तेनव-
 द्यमाण सप्तचत्वारिंशद्वर्णत्वमविरुद्धं विषोमकारः सचसूक्ष्मा
 ख्येश्वरदेवता इकारस्तद्युतः कामिकातकारः पुनरपिकामिका
 तकारः सचरुद्रेणैकादशस्वरेणयुक्तः अथोथेत्यत्र प्रगृह्यसंज्ञा
 याअभावःछांदसः स्थिराख्यकलासंबंधीजकारः सइतिएइतिद्वा-
 भ्यांभिलित्वासेइत्यर्थः तापिन्याख्यकलासंबंधीवकारः अष्टत्रिं
 शत्कलान्यासेखकारवकारयोस्तापिनी संबंधप्रसिद्धेः भूःलका
 रः दीर्घेणआकारेणयुक्तः अनिलोयकारः अनंतगोनलअनं-
 तआकारस्तदः तत्स्थोऽनलः रेफइत्यर्थः नारायणात्मकःकाल
 इति आकारसहितोमकारः प्राणोवायुःयकारः अंभःउदकंवका
 रः विद्ययाइकारेणयुक्तः पीताख्यकलासंबंधीषकारः रतिकलासं
 बंधीणकारः षष्ठिष्ठःलांतोवकारः योन्या एकारेणयुक्तः ततोऽ
 नंतरंनतिर्नमःशब्दः ॐ नमोभगवतेरघुनंदनाय रक्षोऽनविश

दायमधुरप्रमन्नवदनाग्रामित तेजसेवलायरामाय विष्णवेनमः
इति सप्तश्लोकार्थः सप्तचत्वारिंशदिति अथराज्याभिषिक्तस्य
तस्यरामस्यसगुणोमालामंत्रः सप्तचत्वारिंशदक्षर इत्यर्थः
कीदृशोयं गुणांतोगुणाः सत्वरजरतमोरूपाग्रतः स्वरूपेयस्या
सौगुणांतः त्रिगुणात्मकइत्यर्थः सात्विकादीनामुपासकानां
सात्विकादिफलदातृत्वात् तुशब्दोमंत्रांतरेभ्यउत्कर्षद्यो तनार्थः
अग्रमंत्रोराज्याभिषिक्तस्यैवरामस्य नतुवनवासिन इति द्योत-
पितुमुक्तं ॥ ८१ ॥

इदं सर्वात्मकं यंत्रं प्रागुक्तमृषिसे-
वितं । सेवकानां मोक्षकरमायुरारोग्य
वर्द्धनं ॥ ८२ ॥

अपुत्राणां पुत्रदं च बहुनाकिमनेन वै ।
प्राप्नुवंति क्षणात्सम्यगत्र धर्मादिकानपि ॥ ८३ ॥

यंत्रलेखनप्रकारमुपसंहरति उक्तक्रमादिति इदं सर्वा-
त्मकमिति इदं उदग्दक्षिणयोः स्वस्यशत्रुभरतौ धृत इत्यादि-
नाप्रागुक्तं यंत्रं सर्वात्मकं तत्रतत्रावरणे तेषां तेषां च सर्वेषां
पूजनात् इदं यंत्रं सर्वदेवमुन्याद्यात्मकमित्यर्थः ननु पुरुषः सपरः
पार्थभक्त्या लभ्यस्त्वनन्यये त्यनन्यभक्तानामोक्षस्मृतेः नैतद्यंत्र
सेवकस्य मोक्षो भविष्यति तस्य देवतांतरपूजनेनानन्यत्वभंगा-

दित्याशंक्याह सेवकानांमोक्षकरमिति स्वातंत्र्यबुद्ध्या देवतां-
 तरपूजनप्रतिषेधात् अंगबुद्ध्यात् तत्पूजाविधानात् प्रकृतेतु
 सोभयस्यास्यदेवस्य विग्रहोयंत्रकल्पनेति यंत्रस्य श्रीरामशरीर-
 त्वश्रुत्यातदा वरणादेवतानां तदंगत्वोपपत्तेः पुनश्चतदावरणादे-
 वतानां तत्परिकरत्वेन तत्सेवकबुद्ध्या तत्प्रीत्यर्थं च पूजनात्
 तत्फलस्यापितस्मै समर्पणाच्चनोक्त दोषापत्तिः तथाच महर्षि-
 वचनं स्त्रियोवृद्धास्तरुण्यश्चसायंप्रातः समाहिताः सर्वान्
 देवान् नमस्यन्ति रामस्यार्थेयशशिवन इति अस्यसेवने सदा
 चारंप्रमाणयति ऋषिसेवितमि त्त्रिभूषिभिर्वशिष्ठादिभिः सेवितं
 न केवलदेहाते मोक्षप्रदमिदं किंतु जीवतोपि तदाधिव्याधि
 विनाशकत्वेन सुखप्रदमित्याह आयुरारोग्यवर्द्धनं अपुत्राणां
 पुत्रदंचेति ननुभवत्येवं नतु त्रिवर्गदमिदंयंत्रमित्याशंक्याह
 बहुनेति बहुक्तेन किं अनेनयंत्रेण वैनिश्चितंक्षणात् सम्यक्-
 समीचीनानुष्ठानात् धर्मादिकांश्च अत्र अत्रैव जीवत्येवेत्यर्थः
 प्राप्नुवंति इदंचयंत्र मतिगोप्यमित्याह ।

**इदंरहस्यंपरममीश्वरेणापिदुर्गमं ।
 इदंयंत्रं समाख्यातं नदेयंप्राकृतेजन
 इति ॥ ८४ ॥**

इदंयंत्रंसम्यगाख्यातंगुप्तं च यतईश्वरेणापि दुर्गमंदुर्बोध्य
 मित्यर्थःइदंयंत्रं प्राकृतेजनेसमान्य नीचेनदेयंइतिशब्दश्चतुर्थो-

पनिपत्समाप्त्यर्थः ।

इति चतुर्थोपनिपत्समाप्ता ।

पूजांगंयंत्रंचतुर्थोपनिषद्युक्तमंप्रतिप्रधानभूतांपूजानिरूपयितुं पंचमोपनिषत्प्रवर्त्तते तत्रापिविघ्नादीन्देवतांतरान् श्रीरामपूजांगत्वेनतच्छेषत्वेन तत्पूजने दोषाभावात्वंच संभावयन्तत्रतत्रतदंगत्वेनतत्पूजनमपि विधास्यतीतिज्ञेयं ।

भूतादिकंचसोधयेद् द्वारपूजांकृत्वा-
पद्माद्यासनस्थः प्रसन्नः । अर्धाविधावस्य-
पीठाधरोध्वर्पाश्चार्चनं मध्यपद्मार्च-
नंच ॥ ८५ ॥

भूतादिकंशोधयेदित्यादि पृथिव्यब्जेस्वासनाधः प्रकल्प्येत्यन्तयुग्मं भूतंपृथिव्यादिपंचकं आदिशब्देनात्माप्रतिमापूजाद्रव्यंक्षितिश्चेतिग्राह्यं तत्रभूतशुद्धिः यं रं यं वं लं हमित्यैतैर्यथा क्रमंवाय्वाग्निजलपृथिव्याकाशवीजैः क्रमेणशोषणदाहननिःसारणप्लावन पिंडीकरणमूर्च्छादि पादपर्यंतांगप्रत्यंग । निष्पादनादिभिः मंत्रमहोदध्युक्तैर्ज्ञेयातत्रयमित्तिवायुवीजेन पूरकेषोडशवारजप्तेन शरीरपापपुरुषयोः शोषणांकृत्वा रमित्यग्निवीजेनकुम्भकेचतुः षष्ठिवारजप्ते नोभयोः दाहनंकृत्वा पुनः यंवीजेनरेचकेनद्वात्रिंशद्वारजप्तेन केवल पापपुरुषभस्मनासिकाद्वारावहिः निःसार्य वमित्तिजलवीजेन-

पूरके षोडशवार जप्तेनस्वशरीरभरमप्रसिच्य लामितिपृथिवी
 वीजेनकुम्भकेचतुः षष्ठीवारजप्तेनतत्पिण्डीकृत्य हमित्याका-
 शवीजेनरेचकेद्वात्रिंशद्वास्जप्तेन तस्मिन्पिण्डेमूर्द्धादि सर्वानव-
 यवान्निष्पाद्य तस्यनिष्पन्नस्यशुद्धशरीरस्य प्राणप्रतिष्ठांमंत्रेणा
 प्राणप्रतिष्ठांकृत्वा तंप्रतिष्ठितप्राणंस्वशरीरं करन्यासहृदयादि-
 न्यासराममंत्रवर्णादिन्यास राममंत्रान्तरन्यासैः श्रीरामशरीरं
 निष्पाद्य श्रीरामसदृशोभूत्वा पश्चाद्राममर्चयेदित्यत्र देवोभू-
 त्वादेवंयजेन्नादेवोदेवमर्चयेदित्ये वमादीनिवचनान्तराण्यपि
 प्रमाणांनिसंति इत्थमेवोक्तं मंत्रमहोदधिकारेणा देवार्चायोग्य-
 ताप्राप्त्यैभूतशुद्धिसमाचरेत् मूलाधारस्थितांदेवींकुंडलींपरदे-
 वतामित्यादिकमुक्तवाह एवंभूतानिसंचित्यप्रत्येकंप्रविलापयेत्
 भुवंजलेजलं वन्हौ वन्हिंवायौनभस्यमुम् विलाप्यतमहंकारे
 महत्तत्त्वेप्यहंकृतिमहांतंप्रकृतौमायामात्मनिप्रविलापयेत् शुद्ध
 सच्चिन्मयोभूत्वाचितयेत्पापपूरुषं दक्षिणकुक्षिस्थितंकृष्णमगुष्ठ
 परिमाणकर्म विप्रहत्याशिरोयुक्तंकनकरस्तेयवाहुकं मदिरापान
 हृदयंगुरुतल्पकरद्वयं पापिसंयोगपद्द्वन्द्वमुपपातकरोमकं खड्ग
 चर्मधरंदुष्टमधोवक्रंसुदुःसहम् वायुवीजंस्मरन्वायुंसम्पूर्यैन्वि-
 शोषयेत् स्वशरीरयुतंमंत्रीवन्हिवीजेननिर्देहेत् कुम्भकेपरिजप्ते
 नततः पापनरोद्भवं वहिर्भस्मसमुत्सार्य वापुवीजेनरेचयेत्
 सुधावीजेनदेहोत्थंभस्मसंप्लावयेत्सुधीः भूवीजेनघनीकृत्यभस्म-
 तत्कनकाण्डवर्तं विशुद्धमुकुराकारं चपन्वीजंविहायसः मूर्द्धा-

दिपादपर्य्यतान्यङ्गानिरचयेत्सुधीः आकाशादीनिभूतानिपुनरु-
 त्पादयेच्चितः सोहंमंत्रेणचात्मानमानयेद्दृदयाम्बुजे कुंडली
 जीवमादाय परसंगात्सुधामयम् संस्थाप्यहृदयाम्भोजे मूलाधार
 गतांस्मरेत्^१ भूतशुद्धिविधायैवप्राणस्थापनमाचरेत् प्राणप्रतिष्ठा
 मंत्रस्यमुनयोऽजेशपद्मजाः छंदःस्याद्दृग्यजुःसामप्राणशक्तिस्तु
 देवता आंवीजं ह्रीं शक्तिचक्रौत्तथाकीलकंस्मरेत्^२ भूतशुद्धिं
 सुधीःकुर्यात् विनियोगःसुसंस्थितः ऋषीन्शिरसिवत्केतुछंदां
 सिंहदिदेवतां गुह्येवीजंपदोः शक्तिसर्वांगेकीलकंन्यसेत् कृत्वा
 ऋष्यादिकंन्यासंततःकुर्यात् षडंगैक मित्यादि शेषादा-
 हनत्स्नावनैर्भूतशुद्धिः । आत्मशुद्धिवैराग्येर्नप्रतिमाशुद्धिः
 अनुलेपनक्षालनेन पूजाद्रव्याणांशुद्धिः केशकीटाद्यपाकयोगेन
 क्षितिशुद्धिः उपलेपनरंगमालादिनाज्ञेया पूजकोभूतादिकंशो
 धयेदित्यन्वयः कीदृशःपूजकः द्वारपूजां चतुर्ध्वपिद्वारेषुविहि-
 तांपूजांकृत्वा पद्मस्वस्तिकासनस्थः प्रसन्नः चित्तनैमल्यवान्
 अस्यप्रकृतस्यरामस्यपूजाविधौकर्त्तव्येसतिविघ्नदुर्गामित्यादीन-
 च्चयेदिति तृतीयश्लोकेनान्वयः किंकृत्वापी ठाधरोधर्मचर्चन-
 कृत्वापाश्र्वाचर्चनंकृत्वा मध्यपद्माचर्चनंचकृत्वा प्रयोगस्तुपीठस्या-
 धोभागायनमः पीठस्योर्ध्वभागायनमः पीठस्यपूर्वपाश्र्वायनमः
 पीठस्यदक्षिणापाश्र्वायनमः पीठस्यपश्चिमपाश्र्वायनमः पीठ-
 स्योत्तरपाश्र्वायनमः इतिपीठाधरादिपूजा अथपीठमध्यगत-
 कमलायनमः ।

कृत्वामृदुश्लक्ष्णसुतूलिकायारत्नासनै
 देशिकंचार्चयित्वा । शक्तिचाधाराख्य
 कांकूर्मनागौष्ठिव्यञ्जेस्वासनाधः प्रक-
 ल्प ॥ ८६ ॥

मृदुश्लक्ष्णेति पीठाद्दहिरेवास्यवामभागे मृदुकोमलाश्ल-
 क्षणास्निग्धासुतूलिकाशोभनातूलपुटीतस्यांभावितेरत्नमिश्रित
 सिंहासने भावितदेशिकमाचार्यं चार्चयित्वा स्वासनाधः स्व-
 शरीरित्वेनपूर्वोक्तरीत्यास्वाभिन्नतयाध्यातस्य रामस्यासनंपूजा
 पीठंतस्याधोभागे आधाराख्यशक्त्यादि पंचकंप्रकल्प्य अत्रायं
 प्रयोगः पूजापीठस्याधोभागे आधारशक्तयेनमः तदुपरिकूर्मा
 यनमः तदुपरि शेषायनमः तदुपरि पृथिव्यैनमः तदुपरि कमला
 यनमः ॥ ८६ ॥

विघ्नं दुर्गांक्षेत्रपालंच वाणीवीजादिकां
 इचाग्निदेशादिकांश्च । पीठस्यांघ्रिस्वेषु
 धर्मादिकांश्च नञ्पूर्वांस्तांस्तस्यादिक्ष्व-
 च्चयेच्च ॥ ८७ ॥

अग्निदेशादिकान् आग्नेयनैऋत्यवायव्यैशानदेशिकान्
 वीजादिकान् गं दुं क्षं सं तद्वीजपूर्वकान्गणेशदुर्गाक्षेत्रपाल

सरस्वतीदेवानर्चयेत् अत्रायंप्रयोगः पीठस्याग्नेप्यांदिशिगं-
गणपतयेनमः नैऋत्यां दु दुर्गायैनमः वायव्यां क्ष क्षेत्रपाला
यनमः इशान्यां सं सरस्वत्यैनमः पीठस्यांघ्रिष्वितिपु आग्ने
प्यादिदिग्स्थेषु आग्नेयादिकोणक्रमेणैवधर्मादिकान् धर्मज्ञान
वैराग्यैश्वर्याण्यर्चयेत्तान्धर्मादिकान् नञ्पूर्वान् अधर्माज्ञा-
नावैराग्यानैश्वर्याणीत्यर्थः तस्यपीठस्थपूर्वादिदिद्ववर्चयेत्८७

मध्येक्रमादर्कं विध्वग्नितेजांस्युपर्यु-
पर्युमैरर्चितानि । रजःसत्वतमःएता-
निवृत्तत्रयंवीजाढ्यं क्रमाद्भावयेच्च ॥८८॥

कमलमध्ये उपर्युपरिक्रमादर्कविध्वग्नि तेजांसि-
अउमैः अकार उकार मकारैः प्रणावांशभृतैः अर्चि-
तानि समन्वितानि अर्चयेदित्यनुकर्षः रजःसत्वतमः एता-
निसत्त्वादिक्रमेण सवीजान्येवसंरतं एतत्पूर्वकंयथास्यात्तथा-
बृत्तत्रयत्वेनभावयेत् चकारादर्चयेदपि अत्रायंप्रयोगः कमल
मध्ये अं अर्कायनमः तदुपरि उं उडुपतयेनमः तदुपरि सं
अग्नये सं सत्त्वायरंरजसे तं तमसेनमः ॥ ८८ ॥

आज्ञाव्याशास्वप्यथात्मानं मंतरा-
त्मानं च परमात्मानं मंतः । ज्ञानात्मानं

चार्येतरयदिक्षुमाया विश्वेकलापार-
तत्वे ॥ ८९ ॥

अंतःकर्णिकायामध्येआशासुपूर्वादिदिक्षु आत्मादींश्च-
तुरः पूजयेत् व्यासास्वपिविदिद्वपि अग्नेयादिषुतानेवपूजयेत्
तच्चावरण पूजादिवह्निदिक्वात्मादीन्दिक्षुच निवृत्त्यादिकाः
संपूजयेदित्युत्तरेणान्वयः परमेवपारंपारंचत्तत्वं चेतिपारतत्त्व
मित्यत्रस्वार्थेऽप्रत्ययः ॥ ८६ ॥

संपूजयेद्विमलादींश्च शक्तीरभ्यर्चये-
द्देवमावाहयेच्च ।

विमलोत्कर्षणी ज्ञाना क्रिया योगा प्रव्ही सत्याई-
शानानुग्रहाख्याः नवशक्तीः पूर्वादिदिक्षु आवाहयेदर्चयेच्च
देवं श्रीराममावाहयेच्चकारादर्चयेच्च आवरणपूजामाह ।

अंगव्यूहानिलजाद्यैश्चपूज्य धृष्ट्या
दिकैर्लोकपालैस्तदस्त्रैः ॥ ९० ॥

अंगादीनिव्यूहशब्दे नात्मादयः सशक्तिका वासुदे-
वादयश्च अनिलजाद्यैरिति अनिलजोहनुमांस्तदादि भिरष्ट-
भिःसहपूज्यपूजयित्वा धृष्ट्यादिकैरष्टभिः मंत्रभिः लोकपालै
रिन्द्रादिभिः तदस्त्रैरिन्द्राचायुधैर्वज्रादिकैः सहितमाराधयेदि-

त्युत्तरश्लोकेनान्वयः ॥ ६७ ॥

वशिष्टाच्चैर्मुनिभिर्नीलमुख्यैराराध-
येद्वाघवंचंदनाद्यैः । मुख्योपहारैर्वि-
विधैश्च पूज्यतस्मै जपादींश्च सम्यक्
समर्प्य ॥ ९१ ॥

वशिष्टादिभिर्द्वादशभिर्मुनिभिः प्रागुक्तैः नीलमुख्यैः
षोडशैर्वानरैःपरिबृत्तं राघवंचंदनाद्यैः पूजयेत् आदिशब्देन
पुष्पधूपादयः मुख्यैः श्रेष्ठैः पवित्रैः उपहारैः नैवेद्यैः विविधैः
अनेकधास्वादुमद्भिः पूज्यपूजयित्वा तस्मैराघवायजपादी-
न्सम्पक्कसमर्प्य राघवमाराधयेदित्यन्वयः जपादीनित्यादिपदं-
यत्रपूजनप्रधानपूजादिसंग्रहार्थं सम्यक्कसमर्प्येति साधुवासाधु
वाकर्मयद्यदाचरितंमया तत्सर्वंभगवन् रामगृहाणास्मत्कृतं-
जपं गुह्याद्गुह्यस्यगोप्तात्वंगृहाणास्मत्कृतंजपं सिद्धिर्भवतुमेदेव-
त्वत्प्रसादात्कृपानिधे इतः परंप्राणवुद्धिमनोदेहधर्माधिकारतः
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासुमनसावाचाहस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेणा
शिशनायत्समृतंत्यदुक्तं यत्कृतंतत्सर्वं ब्रह्मार्पणमस्तुस्वाहेतिब्रह्म-
समर्पणमंत्रेणतथामांमदीयंच सकलमस्मत्स्वामिने श्रीरामच-
न्द्रायसमर्प्यामि ॐ तत्सत् आत्मानं श्रीरामचन्द्रायसमर्प्य-
यामिस्वाहेत्येवमादिमंत्रैश्च मंत्रजपादीन्तथात्मीयान्सर्वानैहि-

कान्पारलौकिकान् तथात्मानंचसम्यक्मनसावाचा समर्प्येदित्यर्थः ॥ ६१ ॥ अथपूजांगध्यानमाह ।

एवंभूतं जगदाधार भूतं रामं वन्दे स-
च्चिदानन्दरूपं । गदाब्जशंखारिधरं भ-
वारिसयोध्यायेन्मोक्षमाप्नोति सर्वः ॥ ६२ ॥

इयंपूजा कायिकमानसिकभेदेन द्विधा तत्रैवंभूतं रामं-
वंदेइत्यंतेन कायिकीं समापयन् मानसीमाह सयोध्यायेदिति
एवंभूतं अनिलात्मजाद्यैः सह रामं पूजयित्वा तथाभूतं योध्यायेत्
अथवा बाह्यपूजायां सर्वजनाधिकारत्वानुक्तेस्तदनधि कारिणा-
मपि श्रीरामप्राप्तये सर्वजनसाधारणीं पूजां विवक्षन् राघवमा-
राधयेदित्यंतेन कायिकीं समाप्य वंदेइत्यंते न तथा पूजितं-
तं स्वयं नमस्यन्मानसीं विधत्ते सयोध्यायेदिति एवंभूतः ततः
सिंहासनस्थः सन्नद्विभुजोरघुनंदनः धनुर्धरः प्रसन्नात्मा सर्वा-
भरणभूषित इत्युक्त लक्षणमुक्तप्रकारेणानिलजाद्यैः सह पू-
जितं रामं योध्यायेत् तथा च मानसोपचारैस्तथा तत्पूजनं विना-
तादृशध्याना नुपपत्तेस्तत्र मानसीपूजाप्यर्थादुक्ता भवति शास्त्रां-
तरे तस्याअप्युक्तेः साप्यन्यत्रोक्तान्यथा नुपपद्यमाना अस्या-
मुपनिषद्युक्तां स्वमूलभूतां मानसीं सूचयतीत्यवधेयं सयइति-
तत्र सर्वजनाधिकारं ज्ञापयति सुरा सुरनरा नरोषु मध्येयः कश्चि

दित्यर्थः सुरासुरोवाप्यथ वानरोनरः सर्वात्मनायः सुकृतज्ञ-
मुत्तमं भजेतराममनुजाकृतिहरिं य उत्तराननयत्कोशला-
न्दिवमिति तथैवस्मरणात् तदानींतनानामनालोचित विशेष-
षणां सर्वेषामयोध्यावासित्व मात्रेणतच्छरणगतानां तद्वाम-
गमनत्व श्रवणाच्च एतदेवरफुटयन् ननुतथातच्छ्रातृपुमध्येक-
श्चिद्विघ्नहृत्चेत्तादासनमोक्षतीत्यप्याशङ्क्याह मोक्षमाप्नो-
तिसर्व इतिविघ्नहतोपिद्विधातान देवतांतरभक्तवत्संसरति
किंतु तद्विघ्नानैवविघ्नं तज्जातंपापंवाविनाश्य देहांतेतंप्राप्नो-
तीत्यर्थः बाध्यमानोपि मद्भक्तोविषयैरजितेंद्रियः प्रायः प्राग-
ल्भ्याभक्त्याविषयैर्नाभिभूयते इत्येवमादि वचनेभ्यः ननुशां-
तत्वादिगुणसंपन्नं विनान्यस्यमोक्षाधिकारो नास्तीतिचेन्न
योर्यंस्मरेतिसतद्रूपोभवति यंयंवापिस्मरन्भावंत्य जत्यंतेकलेवरं
तंतमेवेतिकौंतेयेति केवल तत्स्मरणपरस्यापि तत्प्राप्तिस्मर-
णात् नन्वमानित्वादं भित्वादि ज्ञानसाधनविहीनः कथंमो-
क्ष्यतीतिचेत्तत्राहभवारिमिति भवहेतुकामक्रोधादिविनाश-
पूर्वकमोक्षहेतुशांत त्वदान्तत्वाद्यमानित्वा दंभित्वादिगुणो
त्पादनद्वारास्वभक्तमोक्षप्रदमित्यर्थः तेषांसततयुक्तानांभजतां-
प्रीतिपूर्वकं ददामिवुद्धियोगंतं येनमामुपयांतिते तेषामेवानु-
कंपार्थमहमज्ञानजंतमः नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन-
भास्वतेतिभगवद्वचनात् अथवा तथाध्यानेन वैराग्यमिति-
श्रुते स्तद्विघ्नजन्याऽब्रह्मलोकवेत् तृप्त्वमस्य कामादिनाशं-

विनास्वतः निष्पत्ते रत्यंतिकवैराग्येनांतरी कतयैवमोक्षदिरो-
 धितद्धेतुगुणयोर्विनशोत्पत्तिनिष्पत्तेः ससाधनमोक्षैकसाधनेन
 ध्यानेनैवमोक्षमाप्नोतीत्यर्थः श्रूयते च कामनानाशानंतरंम-
 र्त्यास्यमोक्षाप्तिः यदासर्वेप्रमुच्यंते कमायेऽस्यहृदिस्थिताः
 अथमर्त्योमृतोभवत्यत्र ब्रह्मसमश्रुते इतिननुतथापि कथंदाश-
 र्थेर्मनुष्यस्यध्यानेन मोक्षमुपपद्यते इतिचेत्तत्राह जगदाधारं
 गदाब्जशंखादिधरमिति चाइदंतद्विषयिक प्रातीतिकमनुष्यत्वा
 दिबुद्धिनिरासार्थकं नायंमनुष्यः किंतुजगदाधारभूतो गदाब्जा
 दिधरोनारायणश्च अयमस्तीत्यर्थः अस्फुटयामासेममेवार्थ
 भगवान्वाल्मीकिः आत्मानंमानुषंमन्यै रामंदशरथात्मजमि-
 त्यात्मनिष्ठमानुषत्व बुद्धिदृढीकुर्वंतराघनमुद्दिश्य परमेश्वरत्व
 विधायकैर्भवान्नारायणोदेवः सीतालक्ष्मी एकशृंगवराहत्वं
 कृष्णोवृहद्वलस्त्व मित्यादिवचनैः एतदर्थप्रकाशनपराणि
 रामोनारायणः साक्षाजज्ञेविष्णुःसनातनइत्यादीनि पुराणादि
 वचनानि नन्वत्रभवान्नारायणोदेवइतिवाक्यं रघुनाथनिष्ठ
 नारायणावतारत्वप्रकाशकमितिचेन्न तथासतिनारायणसहप-
 ठितैकशृंगवराहादीनामपितुल्य युक्त्याराघवकारणत्वप्राप्तौयु-
 ग्यद्वहुचेतनानां मिलित्वैकरूपत्वेनस्थित्यनुपपत्तेः क्रमेणतुत-
 न्निष्ठत्तदवतारत्वप्रकाशकानि तानिवाक्यानीत्यपिनोपपद्यते
 इदानींतेषुमध्येकस्यायमवतार इतिनिर्णेतुमशक्यतयामहर्षिव
 चनेषून्मत्तप्रणीतत्वप्रसक्तेः अपरंच तत्रत्रिनिगमनाविरहादन्य

नस्यापि रघुनाथकारणात्त्वनिश्चयेन महर्षिवचनेपुपरस्परविद्व-
 द्दार्थकत्वेनाप्रामाण्यत्वप्रसक्तेः रघुनाथनिष्ठनारायणकार्यत्व
 एकशृंग्यादिकारणात्त्व प्रकाशकानितानित्यपिनोपपद्यते विनिग-
 मनाविरहात् नारायणपक्षे रामोनारायणःसाक्षादित्यादिकंपु-
 राणादिवचनं विनिगमकमस्तीतिचेन्न जज्ञेविष्णुःसनातनः
 अथताराह्यशंख्याताहरेः योधत्तेमर्वभूतानामभवायोशतीःकलाः
 इतितत्तत्पक्षेपि विनिगमकसत्वात् पुनर्वहूनामवतारित्वानुपप-
 न्याविनिगमक वाक्या नामपिपरस्पर विरोधेना प्रमाण्यापत्तेः
 तेषामितरवाक्यमूलत्वेनानुमित श्रुतिवलात्तद्वाक्यस्य वली-
 यस्त्वस्वीकारे तुल्ययुक्त्यात्तद्वाक्य मूलत्वेनानुमितानांता-
 सांश्रुतीनामपिवलेन सर्वेषामपि वाक्यानां तुल्यवलत्वोपपत्त्या
 तत्प्रतिपाद्यानां बहुत्वेनैकस्याप्यवतारित्वानिष्पत्ते स्तासांश्रुती-
 नामपिपरस्परविसंवादित्वे नोनमत्तप्रणीतवेदस्या प्रमाणात्वापत्ते-
 श्चतस्मात्त्रह्यणोरूपकल्पनेत्यादिश्रुतेःभवान्नारायणोस्तिनाराय-
 णोभवानस्तीत्येकस्मिन्वाक्ये श्रीरामनारायणपदयोरुभयोःक्रि-
 यान्वयित्वेनतदितरनिष्ठप्रकृतित्वानिश्चयेपि एकशृंगवराहस्त्वं
 कृष्णास्त्वमित्यादि पुनारायणवाक्यसहपठितवाक्येषुत्वमेक
 शृंगोसि इत्येवंत्वंपदस्यैव क्रियान्वयित्वोपपत्तेः एकशृंग्यादिस्त्व-
 मसीत्येवमेक शृंग्यादीनां क्रियान्वयित्वानुपपत्तेश्च प्रकृतेर्विकृ-
 तेर्वापियत्रोक्तिः स्याद्वयोरपिवाचकः प्रकृतेः संज्ञांगुल्लाति-
 विकृतेर्न त्वित्युक्तरीत्यापि त्वंपदवाच्यस्यश्री रामस्यैव

प्रकृतित्वोपपत्त्यैक शृंगादिकारणत्व सिद्ध्या तत्सह
 पठितनारायणस्यापिकारणत्वनिष्पत्तेः इतिहासपुराणादि
 दृष्टविष्णु नारायणादि कारणत्व वाक्यानां बहुत्वेन परस्परं
 विसंवादित्वात् तद्द्वारानुमिति श्रुतीनामपिबहुत्वेनपरस्पर
 विसंवादित्वोपपत्तेः कल्पिताभ्यस्ताभ्यः क्लृप्ताया ब्रह्मणोरूप
 कल्पनेतिश्रुते र्वलीयस्त्वात् अस्याविरोधेनतेषांवाक्यानांतद-
 नुमित श्रुतीनांचाशिष्टप्रणीत वदप्रमाणत्वेवक्तव्येपिशिष्ट
 प्रणीतत्वेन सर्वथाऽप्रमाणीकर्तुमयोग्यात् तान्निमुख्यार्थ परि-
 त्यागेन गौणार्थ परतयार्थांतर परत्वेननेतव्यानि आर्थांतरश्च
 मनुष्यत्वबुद्धि निरासः प्रकृतेऽवगम्यते आत्मानंमानुषंमन्ये
 तत्रमानुषबुद्धिरेवा भवदितिदृश वचनैर्मनुष्यबुद्धेः प्राप्तत्वात्
 तथाचभवान्नारायणो एकशृंगश्च नामानुषइत्युक्त्या बहूना-
 मेक कारणत्वानुपपत्तेः एकस्यतुयुगपत्सौभरीवदनेकशरीरधा-
 रित्वोपपत्तेः तापिनीय श्रुतिमंत्रेभ्यश्च श्रीरामस्यैव कारणत्व
 निष्पत्तेः जगदाधारभृतं सच्चिदानंदरूपं रामवंदे इत्युक्ते
 सति ननुजगदाधारत्वंचक्रधारिणः उपपद्यते यच्चकिंचिज्जग-
 त्यस्मिन्दृश्यते श्रूयतेपिवा अंतर्वहिश्चतत्सर्ववाप्यना
 रायणस्थितश्रुतेरित्याशंक्याह गदाब्जशंखादिधरमितिअयमे-
 वगदादिधारीनेतोन्योसोस्तीत्यर्थः ॐयोवैश्रीरामचन्द्रःसभग
 वान्योब्रह्मांडस्यांतर्वहिव्याप्नोतियोविराडितिमंत्रात् श्रीराम-
 स्यैवगदादिधरत्वमुच्यते चेत्तदागदादिधरंगदाद्युपलक्षितमित्य-

र्थः नन्वत्रयथाश्रुतं किं नोच्यते इति चेन्न पूर्वत्र धीरो धनुर्धर इति धनुर्धरत्वश्रुतेः द्विभुजयोर्धनुर्वाणधारणात्त्वोपपत्तेश्च वेदोपवृहणाभूतेष्वितिहासपुराणादिषु हनुमदादिपरिवृतस्य रामस्यगदादि धरत्वानुक्तेश्चास्यवचनस्य धनुर्वाणयोरिवगदादीनामपि श्रीरामायुधत्वज्ञापनमात्रपरत्वोपपत्तेः ननुशंखचक्रेगदाव्जेधृत्वेत्युत्तरत्र स्वर्गारोहणासमये तस्यापि शंखचक्रादिधरत्वं श्रूयते तदनुरोधेनापि तत्रापि तत्रापि चतुर्भुजाविष्करणात्वाश्रुतेः द्विभुजयोरायुधचतुष्कारणानुनरूपाच्चधृत्वेत्यस्य तदुपलक्षितः तत्सहितइत्यर्थकत्वोपपत्तेः ननुशंखादिधारणात्त्वोक्तेरन्यथानुपपद्यमानत्वात् शंखादिधारणात्त्वलिङ्गतया तस्यचतुर्भुजाविष्करणात्वं कल्पनीयमिति चेन्न क्लृप्तकल्पितयोः क्लृप्तस्यवलीयस्त्वात् लिङ्गात्श्रुतिर्वलीयसीति भीमांसकोक्तेः द्विभुजश्रुतिविरोधेन शंखादिलिङ्गस्य स्वार्थपरत्वबोधेन शंखादिधारणात्त्वोक्तेर्लक्षितार्थकत्वेनान्यार्थपरत्वोपपत्तेः तस्मादत्रशंखचक्रेगदाव्जेधृत्विति श्रुतेरुपवृहणाभूतात्शरानानाविधाश्चैव धनुरायतमुत्तमं पंचायुधाश्च तेसर्वेययुः पुरुषविग्रहा इत्यादि महर्षिवचनात्शंखचक्रादिसहितः तदावृतः सन्स्वधामजगामेलिधोऽयं नचात्रावताराणामैच्छिकविग्रहत्वेनयावत्पृथिव्यां स्थितिस्तावद्विभुजः सन्स्वर्गारोहणासमये पारमेश्वरं चतुर्भुजरूपमाविष्कृत्य परंपदं जगामेति वाच्यं ऐच्छिकविग्रहत्वेवतारस्वरयहेतुत्वे स्वीकारेनारायणोपनिषन्महोपनिषत्प्रतिपाद्यस्यनारायणस्य पुराणोक्तपुरुषावतारस्य च समान

धर्मकत्वेन नारायणस्यापि क्षीराब्ध्यादाववतीर्णत्वात् तद्विग्रह
स्यायैच्छिकत्वोपपत्त्याऽनित्यत्वप्रसक्तेः न च चतुर्भुजपद्मे हेतुरस्तु
समास्त्विति वाच्यं द्विचत्वारिषडष्टेत्पत्रचतुर्भुजस्यायैच्छिकत्व
श्रुतेः अन्यथा सर्वे नित्याशाश्वताश्चेति भगवद्विग्रहमात्रस्य
नित्यत्वशाश्वतत्वादिनैच्छिकत्वस्मरणाच्च नापि पृथिवीतलाव
तीर्णत्वमैच्छिकविग्रहत्वे हेतुर्वाच्यः तथासति चतुर्भुजस्य पृथिवीत
लावतीर्णत्वात् श्रीकृष्णस्यायैच्छिकत्वेनानित्यत्वप्रसक्तेः भगव
द्विग्रहत्वे हेतुकृत्य श्रीकृष्णदृष्टान्तेन पृथिवीतलानदतीर्णस्यापि भ
गवद्विग्रहमात्रस्यैच्छिकत्वेनानित्यत्वप्रसक्तेः न च चतुर्भुजस्याव
तारत्वेयैच्छिकविग्रहत्वाभावादनित्यत्वंमास्त्विति वाच्यं द्विच-
त्वारित्यत्र तस्यापि कल्पितत्व श्रुत्यैच्छिकत्वोपपत्तेः अन्यथा-
वाराहवाक्यतः सर्वेषां भगवद्विग्रहाणामनैच्छिकत्वसिद्धेः न तु
पारमेश्वरं रूपं तर्कगम्यं तर्कप्रतिष्ठानादिति सूत्रात् किंतु वेदैक-
गम्यं तत्त्वोपनिषदंपुरुषं पृच्छाम इति श्रुतेः तथा च वेदपुराणादौ च तु
र्भुजं पारमेश्वरं रूपं श्रूयते इति तदनुरोधेनैव विग्रहांतरस्यैच्छिकत्वं
वदाम इति चेन्न द्विचत्वारिषडष्टासां दशद्वादशषोडश अष्टा-
दशामीकथिताहरताः शंखादिभिर्युतासहस्रांता इति श्रुतौ-
श्रुत्यंतरेषु च पुराणादिषु च द्विहरतादिसहस्रहरतपर्यन्तेष्वन्यतर
हरतवत्वस्य पारमेश्वरं रूपत्वं तुल्यं श्रूयते तत्र विनिगमनविरहान्न
कस्याप्यधिकत्वमुपपद्यते नापि न्यूनत्वं ननु तथापि पुराणेषु च तु

१ सर्वैषैच्छिकविग्रहाः भगवद्विग्रहत्वात् श्रीकृष्णविग्रहवत् ।

भुजस्यैववहुशः आधिक्यंश्रूयतेइतिचेन्न तत्रापिसहस्रशीर्षादि
 पुरुषस्यैववहुशआधिक्योक्तेः संख्ययापितदवयवाधिक्येन लो
 कस्यापितत्राधिकपारमेश्वरत्वप्रतीतेः किंचारैयवक्षीराव्धि-
 शयानस्यनाभिहृदयाम्बुजाद्ब्रह्मोत्पत्तिपूर्वकं विश्वसृष्टिरभू-
 दित्याह श्रीभागवतपुराणे जगृहेपौरुषरूपमादौलोकसृष्ट्या
 यस्यांभसिशयानस्ययोगनिद्रामुपेयुषः नाभिहृदांंबुजादासीद्ब्रह्मा
 लोकपितामहः यस्यावयवसंस्थानैः कल्पितोलोकविस्तरः
 पश्यंत्यदोरूप मदभ्रचक्षुषासहस्रपादादिभुजानाङ्गतमि त्यादि
 नातथाचजगत्कारणस्य क्षीराव्धिशाथिनः सहस्रभुजत्वोक्ते
 स्तत्रैश्वरत्वबुद्धिं विहायकेनविशेषेण चतुर्भुजविग्रहे एवतव-
 पारमेश्वरत्वबुद्धिर्जाताननुवेदार्थरयातिगूढत्वात् तदथर्क्षि-
 प्रणीतवाक्यार्थविचारेणतन्निश्चेतुं शक्यमितीतिहासपुरा-
 णादि पूर्वापरवाक्यात्रिरुद्धार्थ विचारेणचतुर्भुजस्यैव पार-
 मेश्वररूपत्वमवगम्यतेइतिचेन्न स्वपरंपरोपदिष्टार्थ भावना-
 भावितानांशास्त्रार्थविचारसमयेपि स्वोपास्यार्थएववोत्कृष्टत्वेन
 भासतेतत्रैवतद्बुचिविशेषात् शास्त्रतत्वंतुकश्चिदधिकारी
 विशेषश्चेष्ट देवतानुग्रहीतोजानातिसतुसर्वेनित्याशाश्वताश्च
 देहास्तस्यपरात्मनःइत्यादिकंनिर्विरुद्धवाराहवचनमवलंब्येयादृशा
 कृत्यादिमंतस्तास्तादृशानेव नित्यपरमेश्वररूपत्वं मन्यते
 अनुभूयते चभावुकैस्तथैव तेतच्चसर्वेषामुपासकानां तथैव-
 मंतव्यं अन्यथाभगवद्विग्रहेष्वन्यतरस्यैच्छिकत्वा नित्यत्वप्रस-

त्तिर्दुवारा किमुतवहूनामैच्छिकत्वा नित्यत्वस्वीकारेण एकत्र
 सादुं वारतिवक्तव्यं ननुवहूनांकारणत्वासंभवे नयदेकं सर्वका-
 रणांतच्चतुर्भुजमेवेतिचेन्न भगवता श्रीमुखेनैव चतुर्भुजस्य-
 मुख्यरूपत्व निषेधात्तथाहितेनैवरूपेण चतुर्भुजेन सहस्रवा-
 होभव विश्वमूर्त्तौ इतिवचनाद्गीतोपदेष्टा चतुर्भुजश्रीकृष्णः
 नतुमांशकचसे दृष्टुमनेनैवस्य चक्षुषा दिव्यंददामितेचक्षुः
 पश्यमेयोगमैश्वरमि त्युत्कार्जुनस्यदिव्यांदृष्टिंदत्वा स्वमीश्वरं
 रूपं चदर्शयित्वाह नाहंवेदैर्नतपसानदानेनचेज्यया शक्यएवं
 विधोद्रष्टुं दृष्टवानसिमांयथा भक्त्यात्वनन्ययाशक्योह मेवं-
 विधोर्जुन ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्वेन प्रवेष्टुंचपरंतप इतिपुरुषः सपरमा-
 र्थभक्त्या लभ्यस्त्वनन्येतिच तथाच श्रीमुखेनैव विश्वरूपस्य
 चतुर्भुजादुत्कृष्टत्वं अनन्यभक्तिज्ञेयत्वं दृश्यत्वंमुक्तप्राप्तं
 चोक्तुतत्रतत्रमत्ताः परतरंनान्यत् मयि सर्वमिदंप्रोतं मत्कर्म-
 कृन्मत्परमो मद्याजीमां नमस्कुह मामेष्यसि सत्यंतेप्रतिजाने-
 प्रियोसिमे सर्वधर्मा न्परित्यज्यमामेकंशरणांब्रजेत्यादि वचनैस्त-
 स्यैवोत्कृष्टत्वं ज्ञापितमित्यवगम्यते एतदेवाभिप्रेत्यपौराणिकाः
 व्यासादयो पिस्वयंत्वसाम्यातिशयस्त्र्यधीशइत्यादि वचनैस्त-
 द्दृष्ट्यैव श्रीकृष्णस्योत्कृष्टत्वंबोधयंतीतिचावगम्यते नचात्रच-
 तुर्भुजे एवविश्वरूपत्वंदर्शितं भगवतापुनश्चतुर्भुजरूपेणात-
 तिस्थित्युक्तेर्विश्वरूपाधिकरणां चतुर्भुजंतत्कारणात्वेन वास्तवं-
 रूपंभाव्यमितिवच्यं दिव्यंददामिते चक्षुः पश्यमेयोगमैश्वरम

सथा नाहंवैदैनतंपसाभक्त्यात्व नन्ययाशकयोहमेवं विधो-
द्रष्टुमि त्यादिवचनैर्विश्वरूपस्यदिव्यचक्षुदृश्यत्वं मुक्तप्राप्य-
त्वं च प्रकाश्य चतुर्भुजस्यचरमदृश्यादिसूचनेनततो बहुन्यू-
नत्वसूचनात् नचायमर्थस्तर्केणापनेयः यतः सच्छास्त्रप्रमाण-
वतांयथाशास्त्रं वृत्तितव्यं शास्त्रंतुबोधयतिसर्वेषां भगवद्विग्र-
हाणां दिव्यत्वंनित्यत्वं च तथा तवेष्टंशास्त्रंगीताख्यं विश्वरू-
पस्योत्कृष्टत्वं बोधयति निषेधयति च चतुर्भुजस्य तत् तत्किं-
नस्वीक्रियते शास्त्रैकप्रमाणवतापित्वयाकस्माद्वाग्रहविशेषा-
च्छ्रुतिवचनंस्वेष्टदेववचनं चानाद्वत्यवर्त्तसे ऽर्थांतरेकोवास्वार्थ-
प्रतिपादने प्रमाणांतर निषेद्धत्वेनस्वतः प्रमाणभृताभ्यः
श्रुतिभ्यः स्वभाविकसर्वज्ञेभ्यः श्रीकृष्णावाराहादिभ्यश्चा
धिकतरः यद्वलेनतदुक्तवैपरीत्येत्वाग्रहविशेषः शास्त्रप्रमाणं
तस्तु वेदविरुद्धभगवद्वचनमपिनमन्यते किमुततत्सृज्यकोटि-
गतान्यवचनं वेदेतुयथासहस्रशीर्षा पुरुषस्यमहत्वंश्रूयतेन
तथा चतुर्भुजस्य भगवतापितस्यैवोत्कृष्टत्वंप्रकाशितं विश्व-
रूपंपरंज्योतिः स्वरूपंरूपवर्जितं हृदामांसंस्मरन्ब्रह्मन्मत्पदं-
यातिनिश्चित मितिगोपालतापिनीयोपतिषद्यपि तस्यैवो-
त्कृष्टत्वंश्रूयते मान्यंचतद्भक्तानामवश्यंतद्वचनं अन्यथास्व-
स्वामिवचनवि रोधःश्रुतिविरोधश्चभविष्यतीत्यतः स्वस्वाग्रहं
विहायश्रीकृष्णोपासकैश्चतुर्भुजोपासकैरन्यैश्चापिविश्वरूपमेव
तद्रूपमुपासनीयं इदानींतस्यानुपासने पितद्भक्तानांदेहाति

विश्वरूपप्राप्त्युपपत्तेः तच्चतद्वचनादेवज्ञायते भक्त्यात्वनन्या
 शक्यः पुरुषसपरपार्थभक्त्यालभ्यस्त्वनन्ययेत्यादेः ननुयं-
 वापिस्मरन्भावंत्यजंत्यतेकलेवरतंतमेवेतिकौतैयसदातद्भवभावित
 इत्यादिवचनादेव वसुदेवनन्दनंस्मरताम स्माकंतस्यैवप्राप्ति
 भविष्यतीतिचेन्न तत्रेश्वरत्वबुद्धिशैथिल्येन विश्वरूपएवेश्वर
 त्वबुद्धिदाढनपूर्वकं तत्प्राप्त्युपपत्तेः कुतः इतिचेत् विष्णु-
 पुराणीयवाक्य मवलंब्य त्वादाचार्यैर्भगवद्ध्यानवतांतन्ना
 मोचारकानामपितत्रदृढेश्वरत्व बुद्धिविनामोक्षाभावत्वसूच-
 नात् ईश्वरत्वानीश्वरत्वज्ञानंतुशास्त्रैकजन्यमिति तदर्थशास्त्रा
 र्थावलोकनस्यावश्यकतयात्वयाविशेषतः श्वेष्टदेवप्रणीतं
 गीताशास्त्रं गोपालतापिनीयोपनिषदं चेत्युभयंविचारनीय
 मिति तदर्थविचारसमये ननुमांशक्यसेद्रष्टुं नाहंवेदैर्न-
 तपसा भक्त्यात्वानन्ययाशक्यतथाविश्वरूपं परंज्योतिहृदामां-
 संस्मरन्ब्रह्मन्मपेदंयातीत्यादि वाक्यार्थं विचारेणावश्यं
 विश्वरूपएवनिर्वाधितेश्वरत्वबुद्ध्युत्पत्ते रन्यत्रजातपूर्वापीश्वर-
 त्वबुद्धिः शैथल्यंयास्यतीति कृत्वायावन्नतत्रेश्वरत्वबुद्धि
 दाढ्यपूर्वकं तद्भजनंतावन्नसंसृतिनिवृत्तिः किन्तुचतुर्भुजरूप
 श्रीकृष्णभजनप्रभावात्परमैश्वर्यंप्राप्स्यसीतित्वदाचार्यैर्भगवता
 मृताख्यग्रंथे विष्णुपुराणीयवाक्यमवलंब्य श्रीरामनृसिंहमूर्ति
 ध्यायतोस्तन्नामोच्चारकयोरपि तत्रतदीश्वरत्वबुद्धिविना राव-
 णहिरण्य कश्यपादीनां मोक्षाभाव परमैश्वर्यंप्राप्त्येः प्रतिपा-

दनात् श्रीरामनृसिंहमोक्षाप्रदत्व प्रतिपादनद्वारा तत्रार्नाश्व-
 रत्वसूचनपरस्य तवस्वेष्ट देवपरत्व प्रतिपादनाय तवेष्टदेवेन
 भगवता श्रुतिभिश्चकारितां विश्वरूपे परमेश्वरत्ववुद्धिविहाय
 चरमदृष्टिदृश्येचतुर्भुजे तस्मिन् अर्वाचीनपुरुषप्रणीत वाक्य
 मवलंब्येश्वरत्वमुक्तप्राप्यत्व बुद्ध्युत्थननस्या युक्तत्वाच्चानु-
 त्पन्नायां तत्रपरमेश्वरत्व मुक्तप्राप्यत्ववुद्धौ नंदनंदन वसुदेव
 नंदनोपासने कृतेपितवांतःकरण आविष्टविश्वरूप निष्ठेश्व
 रत्वमुक्तप्राप्यत्वस्यांतकाले अवश्यस्मृति संभवेन देहांतेतत्र
 तत्प्राप्ते दुर्गरात् जीवतोपितत्र सदाविश्वरूपस्यैवोपासन
 मुचितं यतश्चवभौभूः पक्वसस्याढ्याकलाभ्यांनितरांहरेः अंशां
 शेनावतीर्णास्यशितकृष्णाकेशा वित्यादिवाक्य जन्यनंदनंदन
 वसुदेवनंदन विषयिकांशत्ववुद्धिनिराशाय मत्तःपरतरंनान्यत्
 किंचिदस्तिधनंजय कृष्णास्तुभगवानस्वयमित्येवमादिक
 विश्वरूपविषयिक वाक्याश्रयणमवश्यं कर्तव्यंत्वया आश्र
 यंति च तद्विषयकानि वाक्यानि स्वेष्टदेवपरत्व प्रतिपाद-
 नावसरे द्वयोर्विग्रहयोरेकत्वबुद्ध्यास्वाधिशांतये त्वदर्थाः नतु
 त्रिविच्यैवमुभयोः स्वरूपभेदमवधारयंति येतुतथातज्जानंति
 तेपितदृष्ट्या द्वयोरेकत्वबुद्ध्यावास्वपरं परोपास्यतयातमेवो-
 पासंते नतुसाक्षाद्विश्वरूपं दिव्यचक्षुर्विषयं स्वेष्टदेवेनकृपया
 नन्यभक्तिलभ्यत्वेनज्ञापितं तथाप्युपायांतरेण भगवत्प्राप्त्यनु
 सर्वोषांभगवद्विग्रहाणां परमेश्वर नित्यरूपत्वं स्वीकरणीयं

क्तेरनन्यभक्त्याप्रपत्त्यावा चरमचक्षुर्दृश्यत्वे नच तत्प्राप्ति
 रित्यभियुक्तवचनाच्चजातायां तादृशभक्तौप्रपत्तौ वा नंदनंदन
 वसुदेवनंदन द्विभुज चतुर्भुजविग्रह भजतामवश्यं तस्यैव
 प्राप्तिर्भविष्यतीतियं श्रीमुखेनानन्यभक्तिप्राप्यतथोक्तवान्
 “भक्त्यात्वानन्ययाशक्योयोहमेवंविधोर्जुन । ज्ञातुंद्रष्टुंचतत्वेन
 प्रवेष्टुंचपरंतप ॥ पुरुषःसपरःपार्थ भक्त्यालभ्यस्त्वनन्यये”त्यादि
 ना नचतत्र पाद्विकीतप्राप्तिरुक्तेतिवाच्यं ऋतेज्ञानान्नमुक्ति
 रितिश्रुत्या वस्तुयाथात्म्यज्ञानं विनामुक्तेर्निषेधात् अर्जुनंप्रति
 दर्शितस्यैव विश्वरूपस्य दिव्यरूपत्वाच्च गीतायां विश्वरूपं
 विनाप्राप्यांतरस्यानुक्तेश्च गोपालतापनीयोपनिषद्यपि विश्व-
 रूपंपरंज्योतिः स्वरूपैरूपवर्जितं हृदामासंस्मरन्ब्रह्मन्मत्पदंया-
 तिनिश्चितमिति ब्रह्माणां स्वकीयकृष्णारूपसेवाविदधता
 श्रीनारायणेनापिकृष्णसेविनोपि हृदा विश्वरूपस्मरणपूर्वकं
 तत्प्राप्त्युक्तेः नचतत्रस्वविग्रहस्यैव विश्वरूपत्वेनस्मर-
 णंविधत्तमितिवाच्यं तथाप्यन्यत्रविश्वरूपत्वविधानात्तस्यैवा
 धिक्त्रोपपत्तेः तस्मात्तदेवरूपमुपास्यं विद्वन्मुक्षुणांयुष्माकं
 यत्स्वानन्यभक्तिप्राप्यत्वेनोक्तवानखिलपरंपराप्रवर्तकत्वेनापि
 जगद्गुरुर्भगवान्वासुदेवो विस्मृततत्त्वरमारकः तथाचसति
 पूर्वोपास्योपासनात्यागेन तवसंप्रदायविच्छित्तिरित्यवश्यं
 त्वायापि । सर्वोक्त्याशाश्वताश्चेत्यादि वाराहवचनमवलंब्य
 तथाचसति श्रीरामनृसिंहयोः स्वभाविकेश्वररूपत्वाभावात्त-

दर्शनस्मरणादिना रावणादीनांमुक्तिनाभूत् श्रीकृष्णस्य
चतुर्भुजत्वेन स्वभाविकेश्वररूपत्वात्तद्दर्शनस्मरणादिना
शिशुपालोमुक्तः इत्यभिप्रायवतात्वदाचार्येणयद्व्याख्यातं-
त्सर्वमसंगतंयातं सर्वेषांनृसिंहादीनांपरमेश्वर नित्यस्वरूपत्वे-
पियावन्नविप्रशापावसानं तावन्नतत्रहिरण्यकशिप्वादीनामी-
श्वरत्ववुद्धिजाता नचतेमुक्तायत्तदवसानेतु तत्रशिशुपाल-
स्येश्वरत्ववुद्ध्युत्पत्तिपूर्वकंतद्वधेनमोक्षइत्येवं विष्णुपुराणी-
यवाक्यव्याख्यानस्ययोग्यत्वात्तत्रयैः चतुर्भुजस्यैवपरमेश्वर-
स्वाभाविकविग्रहत्वंमन्यते तन्मते तद्विग्रहांतराणामनित्यत्व-
मर्थसिद्धं यैस्त्ववतारत्वसमयेदृष्टद्विभुजस्यापिस्वर्गारोहण
समयेचतुर्भुजत्वंस्वीक्रियते तन्मतेभगवत्यवताराणामनित्यत्वं
चतुर्भुजस्यैव वास्तविकत्वेनतद्विग्रहांतराणामर्थादैद्धिकत्व-
सिद्धेः तच्चभगवद्विग्रहमात्रनित्यत्वाबंधकवाराहवचनविरुद्धं ।
“योयंस्मरतिसतद्रूपोभवति”यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजंत्यंतेक्ले-
वरमित्यादिवचनविरुद्धं च अन्यरूपस्मर्त्तुर्देहांतेभगवद्रूपांतर-
प्राप्तेरनुपत्तेः किंच विष्णुत्वमुपजग्मिवान् मर्हीणवेशयानोप्सु-
मांत्वंपूर्वमजीजन इत्यादिना विष्णुनारायणादी नामप्यावता-
रत्वोक्तेरुक्तरीत्या तद्विग्रहस्याप्यनित्यत्वंतुल्यं प्रसक्तमिति
कृत्वासाकारत्वपक्षविघातेन निर्विशेषवादप्रसक्तिः यदितु न-

चसविष्णुर्नारायणोवास्माकमुपास्यः किंतुनारायणपरः साक्षा-
 द्वैकुण्ठनिलयोहरिः अर्चावतारतांप्राप्तो भक्तानां हितकाम्य-
 येत्यादिवाक्यविषय इत्युच्यते तदा नारायणोपनिषदि महोप-
 निषदिच नारायणाद्ब्रह्मरुद्राद्युत्पत्तेः श्रवणान्त त्समानार्थ-
 केषु ॥ “ यस्यांभसिशयान स्य योगनिद्रामुपेयुषः नाभिहृदा-
 म्बुजादासीद्ब्रह्मे ” त्यादिपुराणवाक्येषु क्षीराब्धिशायिनो
 ब्रह्मादिकारणत्वोक्तेः शास्त्रांतरेपिकारणवाक्यगतरयनाराय-
 णशब्दस्य सर्वशाखाप्रत्ययन्यायेन क्षीराब्धिशायिनिर्षयव-
 सानात् “ जगृहेपौरुषंरूपंभगवान् ” इति तस्यापि च हरि-
 प्रथमावतारत्वोक्तेरुत्तरीत्यातद्विग्रहस्याप्यनित्यत्वंसमानंननुनव
 यमवतारभूतं चतुर्भुजमुपास्महे किंरवतारिणामतोतत्रा
 नित्यत्वप्रसक्तिरितिचेन्न द्विचत्वारि षडित्यत्र चतुर्भुजस्याप्य-
 वतारत्वश्रुतेः उपनिषदंतरेषुतस्यावतारित्वा श्रुतेश्च ननु
 “ नारायणः परः साक्षाद्वैकुण्ठ निलयोहरिः अर्चावतारतांप्रा-
 ष्त ” इत्यस्यवाक्यस्य मूलत्वेनतादृशीश्रुतिः कल्प्यतेइतिचेन्न
 द्वयोरवतारित्वानिष्पत्तेः बलात्साकल्प्यते चेत्तदाकलुप्तक-
 ल्पितयोः कलुप्तस्यवलीयस्त्वात् “ उपासकानांकार्यार्थं ब्रह्म-
 णोरूपकल्पनेतिकलुप्त श्रुतिविरुद्धार्थं कत्वेनकल्पितायास्तस्याः
 स्वार्थपरत्ववाधेनतद्भवैकुण्ठशब्दस्य क्षीराणावपरत्वेनरमावैकुं-
 ठपरत्वेनवानेतव्यत्वात्तद्भवपरशब्दस्यतु अर्चावताराऽपेक्षया-
 स्वार्थलाभात् क्षीराब्धिशाय्यवतारित्वस्यान्यथा सिद्धिवत्त्वै-

कुंठनिलयावतारित्वस्याप्यन्यथासिद्ध्यातद्वत्तस्याप्यवतारत्वो-
पपत्ते रक्तरीत्यातत्राप्यनित्यत्वप्रसक्तेरवश्यंत्वयापि श्रीवाराह
वाक्यानुरोधेनसर्वेषांभगवद्विग्रहाणां नित्यत्वंस्वीकर्णीयं
स्वीकृते च सर्वेषांनित्यत्वेपुनर्वहूनांमूलकारणत्वा नुपपत्तेरव-
श्यमेकेनमूलकारणेन भाव्यमिति पुनस्तज्जिज्ञासायां पूर्वापर
वाक्यानांपरस्परविरोधेन वेदार्थविचारणसमये भगवद्विग्रहां-
तराणांमूलकारणभेदेन जगत्कारणत्वश्रुतेरपितेषां मन्यतरस्या
पिस्फुटमवतारित्वाश्रुतेः क्वचिच्छ्रुतस्यापिजगत्कारणत्वस्यो-
क्तरीत्यान्यथासिद्धेः श्रीरामचन्द्रस्यतु “ उपासकानांकार्यार्थं
ब्रह्मणोरूपकल्पने ” तिस्फुटमवतारित्वश्रुतेः तत्रचान्यथा
सिद्धिवचनानवकाशेन तद्वास्तवत्वोपपत्तेश्च इतिहासपुरा-
णादिवाक्यानांश्रुत्यनुयायित्वेन तदनुरोधेनैवनेतव्यत्वात्
पुराणादिपठित विष्णुनारायणादिकारणत्वस्य श्रीरामकृष्णा-
दिविषयकप्रातीतिकमनुष्यत्वादि बुद्धिनिरासार्थपरत्वेनान्यथा-
सिद्धेः गीतायांस्वानन्यभक्तिलभ्यत्वेनोक्तस्यसहस्रवाह्वादि-
विशिष्टस्य तथाभागवते नानावतारकारणत्वेनोक्तस्यसहस्र-
वाह्वादिविशिष्टस्य तथा सहस्रशीर्षापुरुष इतिश्रुतस्य च तथा
विश्वरूपंपरंज्योतिर्ब्रह्मरूपमिति श्रुतस्यच तथाशंखादि-
धारिणश्चतुर्भुजस्य च द्विचत्वारिषडष्टादश द्वादशषोडश
अष्टादंशामीकथिताः हस्ताःशंखादिभिर्युताः सहस्रांताइत्यत्र
श्रीरामावतारत्वश्रुतेः “श्रीरामस्यकलांशाद्वै अवताराभवन्तिहि

कोटि कोटिश्चकार्यार्थेसिंधौवीचीववैमुने”इत्यादीनांउपासकानां
कार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि श्रुतिसमानार्थत्वेन समूल-
कत्वनिष्पत्तेःश्च तथाद्विभुजोरघुनंदनः द्विभुजः कुण्डलीरत्न
माली धीरोत्रनुर्द्धरइत्यत्र तस्यद्विभुजत्वधनुर्धारित्व श्रुतेः
तथापदंपरमंयांतितेचेत्यत्रमुक्ता मांप्राप्नुवांतिते इत्यत्र च
तस्यैव मुक्तप्राप्यत्व श्रुतेश्चसिद्धं श्रीरामस्यनित्यद्विभुजत्वं
सर्वावतारित्वं मुक्तप्राप्यत्वं च अथवाकिंवहूक्तिभिर्धृत्वा
व्याख्याननिरतश्चिन्मयः परमेश्वरः अर्द्धमात्रात्मकोरामोब्रह्मा
नंदैकविग्रहः रामचन्द्रश्चिदात्मकः रमंतैयोगिनोऽनंतैसत्या-
नंदैचिदात्मनि एवंभूतंजगदाधारभूतरामं वंदैसच्चिदानंद रूप
मित्येवमादि श्रुतिभिः श्रीशार्ङ्गधारिणारामं चिन्मयानंदविग्रहं
विरराममहातेजाः सच्चिदानंदविग्रह इत्येवमादि स्मृतिभिश्च
सच्चिदानंदरूपित्वेनोक्तस्य श्रीरामद्विभुजविग्रहस्य अवाधित-
स्वरूपत्वं सत्यत्वमिति लक्षणस्य सत्यत्वस्य सर्वदाह्यवाधि-
त्वनिष्पत्तेः तथास्वप्रकाशज्योतिर्मयत्वं चित्त्वमिति लक्षणस्य
चित्त्वस्या विकारित्वोपपत्त्या विनाशित्व निष्पत्तेश्च द्विभु-
जत्व विनाशपूर्वकं चतुर्भुजत्वंनोपपद्यते अतोयः श्रीदशरथ-
गृहे द्विभुजआसीत्सस्वर्गारोहण समये चतुर्भुजोवभूवेति
वादिनांद्विभुजचतुर्भुजयोरौपाधिकत्व निरुपाधिकत्वाभिप्राय-
वतां वैष्णवमता नभिज्ञानां स्वपरंपरा ग्रहाभिनिवेशेनाविंचा-
रित श्रुतिस्मृति सिद्धांतानां मतमुक्तंतच्च श्रुतिस्मृति विरोधि-

त्वेन नादरणीयं सर्वासां श्रुतिरमृतीनांपरस्पर विरोधपरिहारेण
 तदेकवाक्यता निष्पादनद्वारा सर्वशास्त्रसाराथं निर्णयनिपु-
 र्णैः पंडितशिरोमणिभिरितोप्य नादरणीयं तन्मतञ्चतुर्भुज-
 स्यापि भगवद्वास्तव रूपत्वेनोपपद्यते नतुमांशक्यते द्रष्टुमने-
 नैव स्वचक्षुषेति चतुर्भुजस्य विग्रहस्य प्राकृतचक्षुर्दृश्यत्वे
 नावास्तववत्त्वं ज्ञापयित्वा तेनैव भगवता दिव्यदं दामिते चक्षु-
 पश्यमेरूपमैश्वरमिति विश्वरूपस्य सहस्रभुजवतः वास्तव
 परमैश्वर विग्रहत्वं ज्ञापितं भवति तस्य सहस्रभुजरयतु ब्रह्मणो
 रूपकल्पनेत्यारभ्य द्विचत्वारिसहस्रांताः हस्ता इत्यंताभिः श्रुति-
 भिः द्विभुज रामाख्यस्य परब्रह्मणोऽवतारत्वं ज्ञापितं भवति
 तस्मात्सर्वावतारिणो रामाख्यस्य ब्रह्मणो द्विभुज
 विग्रहस्य नित्यत्वनिष्पत्ते र्नातद्वाधपूर्वकं चतुर्भुजत्व-
 मुपपद्यते किंत्वौपाधिकं नीलपीतादि रूपेण भास्यमा-
 नस्य वैदूर्यमणोरिव तस्य द्विभुजत्वेन वर्त्तमानस्यैव तत्तदुपासक
 कार्यार्थं चतुर्भुजादिरूपेण भास्यमानत्वमेव उपासकानां
 कार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेति श्रुतिर्मणिर्यथाविभागेनेति-
 स्मृतिश्च तस्माद् द्विभुजत्वविग्रहरथैव वास्तवत्वनिष्पत्तेः
 शंखादिधरशंखादिकं धृत्वा इत्यादीनां तद्धारणे तात्पर्या-
 न्निष्पत्तेः शंखादीन्प्रकटीकृत्य तान्स्वसार्द्धं नीत्वा परपदं जगामे-
 त्यर्थकत्वं मुपपद्यते पंचायुधाश्च ते सर्वे ययुः पुरुषविग्रहा इति-
 तथैव स्मरणाच्चेत्येषादिकं ध्यान फलं सदृष्टांतमाह ।

विश्वव्यापीराघवोयस्तदानीमन्तर्दधेशंख-
चक्रेगदाब्जे । धृत्वारमासहितः संवृतश्चसपत्त-
नःसानुजःसर्वलोकी ॥ ६३ ॥ तद्भक्ताये
लब्धकामाश्चमुक्तातथापदंपरमंयांतितेच ।

अत्रविश्वव्यापी अंतर्दधेइत्याभ्यांसविग्रहस्यैव रा-
घवस्यसर्वव्यापकंसूचितं अशरीरिणः सर्वव्यापकस्यपरमपद-
गमनानुपपत्तेः पुनः सपत्तनः सर्वलोकीत्याभ्यां श्री
अयोध्यापत्तेः सर्वलोकेश्वरत्वं सर्वलोकेश्वरस्यापितस्यायोध्या
वासिमात्रप्राणिनांस्वधामप्रापकत्वेन स्वशरणागतानामेव परं-
पदप्राप्तियोग्यत्वंचसूचितंभवति विश्वव्यापी सर्वलोकाः
संत्यस्येतिसर्वलोकीराघवे रघुवंशेआविर्भूतोरामोयः सतदानीं-
स्वर्गारोहणसमये शंखादिकान्धृत्वा तदुपलक्षितस्तत्सहित
इतियावत् द्विभुजयोरायुधचतुष्कधारणानुपपत्तेः वाल्मीकि
नापिशंखादीनां तत्सार्द्धगमनत्वस्मरणाच्च शरानानाविधा-
श्चैवधनुरायत्तमुत्तमं पंचायुधाश्चतेसर्वेययुः पुरुषविग्रहा
इतिअत्रविश्वव्यापी अंतर्दधेइतिपरमपदगमनसमये विश्व-
व्यापित्वोक्तयेतिसूचितंभवति श्रीरामः स्वर्गारोहणसमये
विश्वव्यापकत्वेनसूचित सर्वशरीरित्वेनसर्वशब्दवाच्याहं सर्व-
नियंतृसर्वप्रकाशकंमहातेजसं स्मरेन्नमव्येदाशरथिं सहस्रा-
दित्यतेजसं दृष्टुमिच्छसियद्रूपमदीयं भावनस्येदमित्याद्युक्तं ।

स्वभक्तस्मरणीयंरूपंप्रत्यक्षीकृत्य स्वधाम अगमत्इत्येवस्फुटय
ति सर्वलोकी सर्वलोकस्वामी प्रत्यक्षीकृतसर्वलोकस्वामि-
त्वद्योतकरूपइत्यर्थः एतदभिप्रायकानि आगच्छविष्णोभद्रंते
दृष्ट्याप्राप्तोसिमानद ! अथविष्णुर्महातेजाः पितामहमुवाचहे
त्यादिकानिमहर्षिवचनानिसंति तत्र विष्णुशब्दः विश्व-
व्यापकत्ववचनः वेवेष्टीतिविष्णुरिति निरुक्तेः महातेजः
शब्दस्तु तदाविष्कृततेजस्त्वस्यतत्रैव-“ ततः प्रतिष्ठितोविष्णुः
स्वर्गे लोके यथा पुरा येन व्याप्तमिदं सर्वत्रैलोक्यंसचराचर”
मितितद्व्यापकत्वनिर्वचनेन तस्यचतुर्भुजविष्णुतः पार्थक्य-
सूचनान्नचतत्रविष्णुनामश्रुतेः अत्रापिशंखचक्रेगदाब्जेधृत्वे-
तितद्विगश्रवणात् स्वर्गारोहणसमये वैष्णवंचतुर्भुजं रूपं-
प्रकटीकृत्यस्वधाग्निगतइतिवाच्यं अत्रचतुर्भुजत्वाश्रवणात्
तदानींचतुर्भुजाविष्करणत्वानुक्तेश्च प्रत्युतविवेशवैष्णवं-
तेजः सशरीरः सहानुज इतिसशरीरस्य व्यापकतेजोदधानत्व
सूचनात् अथवासभ्रातृकस्यशरीरस्यतस्यतेजः शब्दोपलक्षि-
ततेजोमयविष्णुधामप्रवेशत्वोक्तेश्च सहानुजइत्युक्ता-
नुजानांविष्णुरूपधारणात्त्वानुपपत्त्या तत्साहचरितस्यतस्यापि
विष्णुरूपधारित्वानुपपत्तेश्च अत्रोपनिषदि वाल्मीकीये च
लक्ष्मणादीनांशेषशंखचक्ररूपधारणात्त्वानुक्तेस्तत्सहचारिणोरा-
मस्यापि विष्णुरूपधारित्वानुपपत्तेः पुनश्चशरानाना
विधाश्चैवधनुरायत्तामुत्तमं पंचायुधाश्चतेसर्वेययुः पुरुषविप्रहा-

इतितत्रैवशंखादीनांतत्सार्द्धगमन त्वोक्त्यात्राप्युक्तस्य शंखादि-
 लिंगस्य तत्सार्द्धगमनोत्वोपपत्त्यार्थांतरपरत्वोपपत्तेः पुन-
 श्च “महार्णवे शयानोप्सु मांत्वंपूर्वमजीजन रक्षाविधास्यन्
 भूतानां विष्णुत्वमुपजग्मिवानि ति”राघवमुद्दिश्य विष्णवादि-
 कारणात्वं विधाय पुनस्तमुद्दिश्य विष्णवादि कार्यविधाय-
 कस्य महर्षेर्वचनेषून्मत्तप्रणीतत्ववदप्रमाणात्वप्रसक्तेश्च वेदे
 वाल्मीकीये चराघवस्य द्विभुजत्व श्रुतेस्तत्रतच्चतुर्भुजत्वाश्रुतेश्च
 अहंतवगृहेऽवतरिष्यामीति श्रीदशरथंप्रति विष्णुक्तेः मदव-
 तारीतवगृहेऽवतारिष्यत्येवंतदनुक्तेश्चब्रह्मणोरूपकल्पनेत्यादि
 श्रुतिविसंवादित्वेनाप्रमाणीकर्तुमयोग्यतयार्थांतरपरत्वेनेतव्य-
 त्वात्तथा चाहमवतरिष्यामीति विष्णुवचनस्य आत्मा-
 नंमानुषमन्ये इतिवचनप्राप्ताया राघवेप्रातीतिक मनुष्यत्वादि
 बुद्धेर्निरासार्थकत्वेनान्यथा सिद्धेर्मदवतार्यवतरिष्यतीत्यनु-
 क्तेश्च भगवद्विषयिक कार्यकारणभेद निरासार्थकत्वोपपत्तेः
 जगत्पालकस्यैवविष्णोः स्वभागग्रहणायावश्यं तद्यज्ञागमन-
 त्वोपपत्तेश्च तदागमनानंतरं पुनस्तत्र तत्कारणस्या गमनात्
 आकाशवाणीश्रवणाद्वा भगवद्विषयिक कार्यकारणयोर्भेदत्व
 प्रसक्तेश्च “अथविष्णुर्महातेजा आगच्छ विष्णोर्भद्रंते इत्यादि
 कानिवचनानितु उक्तार्थ पराणीतिमंतव्यं द्रष्टुमिच्छसि
 यद्रूपंमदीयंभावनास्पद मित्यादिकंवाक्यं तु नतदाकृत्यंतर-
 सूचकं किंतुदिव्यदृष्टिविषयतदपाररूपलावण्यादि-

विषयकं “तावत्कथं तदृषिर्मौलिमणो ! जनानां ज्ञानं दृढं भवति
 भामिनिरामरूपे” इतितत्रैव श्रीजानकीचरणारतेः श्रीराम-
 रूपज्ञानदादृश्यमात्र हेतुत्वोक्तेः तस्यास्तद्रूपांतरप्रापकत्वा
 नुक्तेश्च यदितुभावनास्पदं रामरूपमन्याकारं स्यात्तदा तत्र-
 जानकीचरणारतेस्तद्दर्शनहेतुत्वमुक्तं स्यात् पुनश्च स्फुर-
 त्कृपया तस्य रूपंतस्याः परात्परमिति जानकीपरात्पर रूप
 दर्शनानंतरं वाहू मृणालमंदखंडनपंडितौ ते इतितत्रोक्त-
 द्विभुजया जानक्या सहविहर्तुराघवस्यापि द्विभुजत्वोपपत्तेश्-
 चेति संक्षेपः तदेवमुक्तरूपाविष्करीराघवः रमासहितः रमयति-
 स्वरमयितारमपिराममिति रमाजानकी तत्सहितइत्यादीना-
 मप्युपलक्षकरमाशब्दस्तासामपि श्रीरामसार्द्धगमनत्वोक्तेः
 संवृतः परिवारसहितः सपत्नः नगरनिवासिसर्वप्राणि-
 सहितः सानुजोभातृसहितः भ्रातृभिः सह देवाभैः
 प्रविशश्चेति स्मरणात् यथांतर्दधे स्वधामजगाम । तथापदंपरमं-
 यान्तीति द्रष्टांतवाक्ये अन्तर्धानपदस्थाने परपदप्रयोगात्
 किंचात्र संवृतः सपत्नइत्यादिश्रुतिः स्वनगरनिवासित्वेन
 स्वशरणागतानां स्वधामप्रापकत्वेन राघवस्य स्वशरणागत-
 प्रापकत्वं प्राप्यत्वं च स्फुटं वदति यथानतथाकापिश्रुतिर्भग-
 वत्स्वरूपांतरस्य स्वशरणागतानां स्वधामप्रापकत्वं वदतीत्यतः
 स्वशरणागतोपायत्वं तदुपेयत्वं च राघवे प्रतिष्ठितं तद्भक्तेति-
 तथा तेन प्रकारेण ये किंचिदनालोचितविशेषास्तद्भक्ताः जप्त-

व्योमंत्रिणोत्याद्युक्तरीत्या तन्मंत्रजपतद्यंत्रपूजनतत्प्रधान-
 पूजनादिभिस्तदेकभजनतत्परास्तेपि लब्धकामान् आकांक्षां
 विनापि श्रीरामोपासनाप्रभावेण स्वतएवप्राप्तान् कामान्भुक्त्वा-
 अनेनश्रीरामभक्तानामिहापिभोग प्राप्तिरुक्ताभवति परमंपदं-
 यांति तैचेतिचकारस्तद्भक्तसमुर्च्यार्थः श्रीरामस्यभक्तेभ्योपि
 स्वभक्तानुभक्तानुभक्तेषुप्रीत्याधिक्योक्तेः मममद्भक्तभक्तेषु-
 प्रीतिरभ्यधिकायतइति तथा त्वद्भृत्यभृत्यपरिचारक
 भृत्यभृत्यभृत्यस्यभृत्यइतिमांस्मरलोकनाथ अर्चयित्वा-
 तुगोविन्दंतदीयान्नर्चयंतिये न तेविष्णुप्रसादस्यभाजनंदां-
 भिकाजना इतिकिंचयथायोध्यानिवासिनःश्रीरामेण-
 सरयूमवगाहयित्वा स्वसार्द्धं परमंपदंनीताः तथेदानींतना-
 अपितद्भक्ता विश्वव्यापित्वसूचितेन हार्दपुरुषरूपेण रामेण-
 सार्द्धंसुषुम्नयानाड्यातत्परंपदंयांतीत्ये तदपि विश्वव्यापिपदेन-
 सूच्यते सरय्वासुषुम्नारूपत्वंतु ब्रह्मसंहितायामुक्तं सरयूः सुषु-
 म्नैववहतीति किंचतद्भक्तायेलब्धकामाश्च मुक्ताह्यंतैपदंपर-
 मंयांति तेचेत्येवमुक्तेपितद्भक्तानां देहांतेपरपदप्राप्तिनिष्पत्तेस्तथे-
 तिदृष्टांतपदेनतेषां तत्सार्द्धंसुषुम्नैवतत्परमपदप्राप्ति सूचिता
 भवतीत्यवधेयं चिन्मयइत्यारभ्य एतदंतमृक्पाठस्य फलंद-
 र्शयन्कैमुतिकन्यायेनतत्सर्वांगभक्तानां प्राप्तकाममुक्तिपूर्वकं
 श्रीरामधामप्राप्तिंदृढयंति ।

✽ श्रीज्ञानकीवह्म भोजयति ✽

श्रीसीतारामाभ्यांनमः

श्रीरामतापनीयोपनिषद्

उत्तरार्द्ध

“ तद्भक्त्याये लब्धकामांश्च भुक्त्वातथापदंपर-
मंयांतिते चेति ” पूर्वतापनीयान्ते श्रीराम भक्तानां पर-
मपदप्राप्तिरुक्त्वा सा तेषां किं वर्त्तमानस्य देहस्यान्ते
भविष्यति अथवादेहान्तरस्येति सन्देहे वर्त्तमानस्यैव देह-
स्यान्ते इतिज्ञापनाय “ अत्रहिजन्तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्र
स्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे येनासावमृत्तीभूत्वामोक्षीभवति । यएत
त्तारकं ब्राह्मणोऽनित्यमधीते सपाप्मानं तरतिसोमृतत्वंचगच्छ-
ती ” त्वेवमादीनामुत्तरतापनीयश्रुतीनां प्रवृत्तिरभूदिति ता
सामर्थ्यं विचारादेवावगम्यते तत्कथमितिचेत् काश्यांदेहत्या-
गकाले यस्य षडक्षरत्तारकस्य सकृच्छ्रवणमात्रेण प्राणिनोऽ-
मृताभवन्ति सर्वदा तन्मन्त्रजपपरस्य देहावसाने मुक्तिर्भवती
ति किंवक्तव्यमित्येवं कैमुत्यन्यायेन च काश्यामुपदेष्टुः रुद्र
स्य प्रभावात्तदुक्तिमात्रेण सिद्धाअपि तन्मुक्तिः श्रौत्रप्रमाणा

दन्ते देहाक्रान्तैर्वेति वाच्यं “ श्रीरामस्यमनुं काश्यां जजाप
वृषभध्वज ” इत्यारभ्य “ मणिकश्यां वामत्क्षेत्रे गंगायां वा
तटे पुनः म्रियतेदेहितज्जतोर्मुक्तिं नातोवरांतर ” मित्यन्ता-
नां वाक्यानामर्थं विचारेण तत्रोपदेष्टृरुद्रप्रभावस्याकंचित्
करत्वावगमात् अन्यथातन्मंत्रजपवरयांचयोवैयर्थ्यापत्तेः अतः
षडक्षरप्रभावेनैव तन्मुक्त्युपपत्तेः श्रीरामवरदानस्य तु “ क्षेत्रे
तवास्मिन्देवेश यत्र कुत्रापिचामृताः कृमिकीटादयो प्याशु-
मुक्ताः सन्तु न संशयः ” इत्यस्य काशीजीव विषयकत्वेपि
“ त्वत्तोवा ब्रह्मणोवापियेलभन्ते षडक्षरं जीवन्तोमन्त्रसिद्धाः
स्युरन्ते मांप्राप्नुवन्तिते ” इत्यस्य तु ब्रह्मरुद्रसम्प्रदायद्वयान्य
तर सर्वदेशीय षडक्षरजपपरप्राणिविषयकत्वावगमात् तत्कुतः
उक्तसम्प्रदायद्वयान्यतर द्वारैवतेषां तन्मंत्रप्राप्त्युपपत्तेः “ जान
कीरुद्रागस्त्यपरं परया यं तारकमवनीतले प्रकाशयामासे ”
त्यभियुक्तैराचार्यैरपि जानकीरुद्रागस्त्य परम्परयैव षडक्षरस्या
वनीतलेप्राप्त्युक्तेः तदन्यसम्प्रदायिनां स्व सम्प्रदायरीत्या-
वर्त्तमानानां शास्त्रद्वारात्तन्मन्त्रज्ञाने जातेपि स्वसम्प्रदायप्राप्त
मंत्रजपपरत्वदृष्टेः तेषांषडक्षरजपपरत्वादृष्टेश्चयेत्वन्यसंप्रदायि-
नःषडक्षरजपपरारतेषांययाकयापिरीत्याब्रह्मरुद्रसंप्रदायद्वारैवषड
क्षरप्राप्त्युपपत्तेः तदन्यद्वारात्तत्प्रवृत्त्य श्रुतेस्तदनुक्तेश्च अन्य-
था “ त्वत्तोवा ब्रह्मणोवापी ” त्यादिश्रुतेः जानकीरुद्रागस्त्य-
परंपरयैत्याद्यभियुक्त वचनस्य च वैयर्थ्यापत्ते रित्यलमतिवि-

स्तरेण तद्वं यत् १५५. । रकंब्रह्मणो नित्यमधीते सपाप्मानंतरति
 सोमृत्वंचगच्छतीति” जीवन्तोमंत्रसिद्धास्युरंतेमांप्राप्नुवंतिते
 “ इत्तिलवधषडक्षरतारकानां वर्त्तमानदेहांते श्रीरामप्राप्तिश्रुतेः
 निसंदेहैव श्रीरामभक्तानां देहान्ते श्रीरामप्राप्तिः किंचात्र श्रीरा-
 ममंत्रादिमाहात्म्यवर्णनपरे शास्त्रे काशीमाहात्म्यवर्णनस्य
 न किंचित्प्रयोजनमस्ति तत्प्रकरणाभावात्किंतु चारकमंत्रमाहा-
 त्म्यप्रकाशनाय तदुपोद्घातत्वेन काशीपरंवाक्यं “यदनुकुरु-
 क्षेत्रं देवानां देवयजनमि” त्यादिप्रश्नात्मकं “अविमुक्तं वै कुरु-
 क्षेत्रमि त्यादितत्प्रतिवचनात्मकं च प्रक्षिप्य तत्र च “अत्र च
 हिज्जतोः प्राणोषूक्तममाणो पुरुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे येनासाव-
 मृतीभूत्वामोक्षी भवतीति” श्रुत्या काशीजीवादेहान्ते रूद्रोप-
 दिष्ट तारकेन मुक्ता भवतीत्यर्थं प्रकाशेन तत्रत्यजीवमोक्षकार-
 णं तारकमिति स्पष्टीकृत्यानंतरं “यत्तारकं रूद्र उपदिशति तत्किं
 स्वरूपं कस्माच्च तारयति तत्तारकं जीवान्निती” किंतारकं किं तर-
 तीति” भरद्वाजेन पृथोयाज्ञवल्क्य आह “तारकं दीर्घानलं विंदु-
 पूर्वकं पुर्नमायनमः ” इत्येवं तारकस्वरूपं स्फुटीकृत्य तदनंतरं
 इत्योमिश्रुत्या इत्युक्तप्रकारं कंतारकं षडक्षरं ॐ मिति ॐ
 कारात्मकं भवतीति तारकस्य प्रणवकारणात्वेन सर्ववेद सर्वमंत्र-
 कारणात्वं प्रकाश्यानंतरं “ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानंदाख्या इत्युपा-
 सितव्यमि” त्यनया तारकाक्षराणां ब्रह्मरूपत्वेन सच्चिदानंदा-
 ख्यात्वेन चोपासनं विधाय तदनंतरं “अकारः प्रथमाक्षरो भवती”

त्यादिकं “ तारकत्वात्तारको भवतीति च तदेवतारकंब्रह्मत्व
 विद्मीति ” चोक्तवानन्तरं “ तदेवोपारयमितिज्ञेयमि ” तेषा
 यद्गर्भजन्मादिभ्यस्तारकत्वात्तारकसंज्ञां प्राप्तंतदेवतारकमुपास्य
 मितिज्ञेयमिति गर्भजन्मादितरणाकांक्षिभिः न तु तारकसंज्ञा
 हीना अन्येमन्त्रा उपासितव्याज्ञेयाश्चेत्येवकारार्थः इती-
 ममर्थविधायानन्तरं तारकपदनिर्वचनपरा श्रुति रुक्तार्थस्फुट-
 यामास “ गर्भजन्मजरामरण संसारमहद् भयात् संतारयती-
 ति यस्माद्देवं तस्मादुच्यतेतारकमिति ” अत्रयदगर्भ जन्मादि-
 भ्योनत्तारयति तत्तारकसंज्ञानं प्राप्नोतीति मंत्रान्तराणांवेद
 पुराणादौ तारकसंज्ञात्वाश्रवणेन तेषां गर्भादितारकत्वानुपपत्ते
 र्न गर्भजन्मादितरणाकांक्षिभिरन्येमन्त्राउपास्याज्ञेयाश्च किन्तु
 षडक्षरं तारकमेवेत्यर्थादुक्तंभवति एवं तारकस्यैकस्योपास्यत्वं
 ज्ञेयत्वंविधाय अथकिंतरतीत्यस्योत्तरं वदन्न तारकजपपरस्य सर्व
 पापविनाशाय प्रायश्चित्तान्तरमपेक्षितं न वा संसारत्वारणार्थ
 मुपायांतरं नवामन्त्रान्तरजपश्च यतएतत्सर्वं तारकजपेनैव भ-
 विष्यतीत्याहश्रुतिः “यएतत्तारकंब्राह्मणो नित्यमधीते सपाप्मानं
 तरति समृत्युंतरतिसंभ्रूणाहत्यांतरति सब्रह्महत्यांतरति सवीरह
 त्यांतरति ससर्वहत्यांतरतिसंसारंतरतिसमसर्वतरतिसोविमुक्ता
 त्माश्रितो भवति समहान् भवति सोमृतत्वं च गच्छती” तेषाश्रुतिः ता-
 रकजपपरस्य सपाप्मानंतरतीत्यारभ्यसोमृतत्वं च गच्छतीत्यंतेन
 तरति भवति गच्छतीति वर्त्तमानकालीन प्रत्ययैर्वर्त्तमानस्यैव

देहस्यान्ते संसारनिवृत्तिं वदति नचात्रसंसार निवृत्तिरुक्ता न तुवर्त्तमानस्यैव देहस्यान्ते इत्याशङ्कनीयं विचारादुक्तार्थोपपत्तेः तथाहिनायं तारकजपपरः देहान्ते नरकंगमिष्यति सपाप्मानं तरतीति तस्य नरकहेतु सर्वापापविनाशश्रवणात् न वायंपुराय वशात् ब्रह्माण्डान्तर्वर्त्तिनि कस्मिंश्चिदिन्द्रादिलोके गमिष्यति संसारं तरतीति तस्यसंसारसुखदुःख निवृत्तिश्रवणात् न चायं पुनर्ज्जनित्वादेहांतंप्राप्स्यतिइत्युक्तं ससर्वतरतिसमृत्युं तरतीति तस्यजन्ममरणादिनिवृत्तिश्रवणात् तदेवंतस्य नरकस्वर्गपुनर्ज्जन्मप्राप्त्यनुपपत्ते रथात्परिशेषाच्चवर्त्तमानस्यैवदेहस्यान्ते मुक्तिर्भविष्यतीत्युपपन्नमर्थमाह समृत्युंतरति सोऽमृतत्वं च गच्छतीति एवं सोऽमृतोमूत्वा कुत्रगत्वाकिंप्राप्स्यतीतिचेत् “तथापदंपरमंयांति तेच” जीवतो मंत्रसिद्धास्यु रन्तेमांप्राप्नु वंतिते “इतिश्रुतिभ्यां श्रीरामधामगत्वा श्रीरामंसंप्राप्स्यतीतिब्रूमः “यंवापिस्मरन्भावंत्यजंत्यंतेकलेवरं तंतमेवेतिकौंतेय सदातद्भावभावितः” इतिभगवद्वचनादपिसदारमृतं तारकवाच्यं रामाख्यं परंब्रह्मैवप्राप्स्यति नातोऽन्यमिति यत्प्रतिज्ञातं श्रीरामभक्तानांपरमपदप्राप्तिं वर्त्तमानस्यैव देहस्यान्तेभविष्यतीति तदुपपन्नतरं एवं श्रीरामपूर्वतापिनीये अधिकारिणां चतुर्वगप्राप्त्युपायंनिरूप्य देहान्तेश्रीरामभक्तानांपरमपदप्राप्तिं निरूपिता इदानीमधिकारिणामधिकारिणांचसर्वेषां श्रीरामप्राप्त्युपायं श्रीरामोत्तरतापिनीयोपनिषदानिरूप्यते राज्ञामेव

श्रीरामतापिनीयोपनिषदमविद्यापनोदनींप्रकटयितुं कदा-
चित् मिथिलोपवने जनकोवैदेहआसांचक्रे तत्रयोगीश्वरः
शिष्यसंधैर्मुनिगणैश्च परिवृत्तासीत् तत्रानेकैर्मुनिवै-
स्तत्सर्वज्ञत्वमसहमानैः याज्ञवल्क्यः पृच्छयतेतत्रादौबृहस्प-
तिप्रश्नः ।

बृहस्पतिरुवाचयाज्ञवल्क्यंयदनुकुरुक्षेत्रं ।

देवानांदेवयजनंसर्वेषांभूतानांब्रह्मसदनम् ॥ १ ॥

बृहस्पतिः देवगुरुवाच याज्ञवल्क्यंयज्ञवल्क्यस्यापत्यंय-
त्प्रसिद्धं अनुपश्चात् सर्वत्रविहरतां विहारार्थंपरंसर्व तीर्थेभ्यउ-
त्कृष्टतमं भूमेरुत्तमांगमितियावत् कुरुक्षेत्रं कुरुणाराज्ञापालितं
अनादिसिद्धंक्षेत्रं देवानां देवयजनं देवैरिन्द्रादिभिरपि देवः
परमेश्वरोरामः इज्यतेयस्मिन्सर्वेषांभूतानांब्रह्मसदनंसर्वेषां
ब्रह्मादिस्थावरांतानां ब्रह्मावाप्तिहेतुभूतंतत्किमितिशेषः विशे-
षणद्वयविशेषितंकुरुक्षेत्रंप्रसिद्धमेव कुरुक्षेत्रमन्यद्वेत्तिसंदेहेउ-
त्तरमाह ।

अविमुक्तवैकुरुक्षेत्रंदेवानांदेवयजनं ।

सर्वेषांभूतानांब्रह्मसदनम् ॥ २ ॥

तस्माद्ब्रह्मचनगच्छतिदेवमन्येत । इदं वै-

कुरुक्षेत्रदेवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्म- सदनम् ॥ ३ ॥

अविमुक्तंकदाचिदपि विशेषश्वरेणाविमुक्तं काश्यभि-
धेनैनिश्चयेन कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं
अविमुक्तत्वात्तदुत्कृष्टतमं नास्ति यस्मात् अथवा विशेषणद्वय-
विशेषितं कुरुक्षेत्रं अविमुक्तसंज्ञकमेव भवति यस्मात्तस्मात्तत्र कू-
चनगच्छति पंचकोशेषु यत्र कुत्रचिद्विचरति तत्र तत्र तदेव मन्येत
देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमेव जानीयात् कथ-
मिति अमुना प्रकारेण प्रकारमाह इदं वै इदमेव पंचकोशांतर्भू-
प्रदेशमेव कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदन-
मिति अथावासोविमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठितो भवतीति प्रश्नस्यो-
त्तररूपायाः वर्णायां नाश्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इतीत्यस्याः श्रुतेः
नाशीवर्णायोर्मध्ये भूप्रदेशस्याविमुक्तसंज्ञकत्वावगमात् उक्त-
भूप्रदेशे यत्र कूचनगच्छति विचरति तंतं भूदेशं तदेव देवानां देव-
यजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमेव मन्येत जानीयात् “अवि-
मुक्ते तव क्षेत्रे यत्र कुत्रापि वामृताः कृमिकीटादयोऽप्यासुमुक्ताः संतुन-
संशयः” इत्युत्तरत्र विमुक्तस्य ब्रह्मप्राप्तिस्थानत्वश्रवणात्
कथं इति केन प्रकारेण मन्येतेति पृष्ट “इदं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवय-
जनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमिति” इदमेव नाशीवर्णायोर्मध्य-
मेव कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं भवतीति-

जानीयादित्यथः ।

अत्राहिजन्तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्र-
स्तारकंब्रह्मव्याचष्टेये नासौअमृतीमूत्वामोक्षी
भवति । तस्मादविमुक्तमेवनिषेधेत अविमु-
क्तंनविमुञ्चेदिति एवमेवैतद्भगवन्नितियाज्ञव-
ल्क्य ॥ ४ ॥

इतिप्रथमकण्डिका ।

अत्रअविमुक्तेहि यस्मात्जन्तोः अविचारिताधिकारा-
नधिकारस्य प्राणिमात्रस्येत्यर्थः प्राणेषूत्क्रममाणेषु लोकान्तरं
गच्छत्सु रुद्रः दुःखहारित्वात् रोदनाद्वा तारकं ब्रह्मश्रीराम-
मन्त्रात्मकं “ षडक्षरोवह्निपूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते महापातकि-
नां पापदहनेदहनोपमः ” इति पञ्चरात्रवचनात् “ श्रीरामा-
यनमोह्ये तत्तारकब्रह्म संज्ञिकं नाम्नां विष्णोः सहस्राणां तुल्य
एषमहामनुः । अनन्ताभगवान्मन्त्रानानेन तुसमाकृताः श्रियो
रमणसामर्थ्यात् सौंदर्यगुणसागरात् ” इत्यारभ्य “ अद्यापि
रुद्रः काश्यांतु सर्वेषांत्यक्तदेहिनां दिशत्येतन्महामन्त्रं तारकं
ब्रह्मनामकं तस्यश्रवणमात्रेणसर्व एवदिवंगता ” इत्येतदंता-
द्धारित वचनाच्च मूमूर्षोर्मणिर्कणिक्क्यामर्द्धोदकनिवासिनः
अहंदिशामिते मंत्रंतारकं ब्रह्मसंज्ञितमिति “ पाद्मीयशिववच-
नाच्चअत्रापिकिं तारकमितिपृष्टे तदुत्तरतयातारकं दीर्घानल

मित्यादिना षडक्षरस्वरूपोक्तेः " मुमुर्षोर्दक्षिणैर्कर्णौ यस्य
 कस्यापि वा स्वयं उपदेक्ष्यसि मन्मंत्रंसमुक्तो भविता शिवेत्यु-
 त्तरत्रश्रुतेश्चव्याचष्टे दक्षिणैर्कर्णौ कथयति येन तारकब्रह्मो-
 पदेशेन असौ जीव अमृत्तीभूत्वा मोक्षीभवति मरणधर्मान्मो-
 क्षीभवति नतुप्राकृताकारविशिष्ट एवकासग्रहादिवविमुच्यपुनः
 संसरति अत्रामृतीभूत्वेतीदं काराग्रहादिमोक्षव्यावर्त्तिकं मोक्षी-
 भवतीतीदं तु " आभूत सप्लवांतहि अमृतत्वं प्रचक्षते "
 इत्युक्तस्यामृतत्वस्यव्यावर्त्तिकं तथाच दिव्याकारः सन्न श्रीराम
 धाम्निगत्वात्तसायुज्यं प्राप्नोति " तस्यश्रवणमात्रेण सर्व एव
 दिवंगता " इतिस्मरणात् " त्वतोवाद्ब्रह्मणोवापि येलभन्ते
 षडक्षरं जीवन्तो मंत्रसिद्धास्युरन्तेमाप्राप्नुवन्ति " इत्युत्तरत्र-
 श्रुतेश्चषडक्षरश्रवणान्मोक्षस्तस्यसौलभ्यं तत्रैवयस्मात्तस्मादवि-
 मुक्तमेवनिसेवेत अत्यादरेण सेवेत तत्रापिअविमुक्तं न वि-
 मुच्येतक्षेत्रं संन्यासं कुर्यात् तस्मेविनोपिदेशान्तरगत्वा मृतस्य
 तारकोपदेशालाभेन मोक्षासंभवादित्यर्थः अंगीकाराद्वाहगुरुः
 "एवमेतत् याज्ञवल्क्येति" ननु तस्मादविमुक्तनिसेवेत तस्य
 विधेः अत्रहि जन्तोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्या-
 चष्टे इत्ययमर्थवादः स्यात् तस्याविमुक्तनिसेवनांगत्वप्रतीते
 रितिचेन्न तस्यप्रमाणान्तरसम्वादित्वतद्विसम्वादित्वगुण-
 वादत्वाभावात् विधिनिषेधान्यतरशेषत्वासम्भवाच्च तथा हि
 नतावदयमनुवादात्मकोऽर्थवादः "अग्निर्हिमस्य भेषजमिति"

वाक्यावत् अस्य वाक्यस्य प्रत्यक्षप्रमाणाविधारितस्य कस्य चिदननुवादकत्वात् न चायं गुणवादात्मकोर्थवादः “आदित्योवैपूय” इतिवाक्यस्य प्रत्यक्षेण सहविरोधवदस्य प्रमाणांतरेण विरोधाश्रवणात् न चाप्यत्र वायव्यं स्वेतमालभेत्यस्यविधेः “वायुवैदोपिष्टादेवतेति” शेषत्वश्रवणात् विध्यंतरस्यशेषताघटते तत्कथमितिचेत् अत्रविधिस्तुत्वोरेकपदार्थविषयकत्वाश्रवणात्तथाहिविधितच्छेषत्वप्रदर्शनस्थले च यद्वस्तु निंघते तदेव निषिध्यते यद्वस्तुस्तूयते तदेवविधीयते च यथा “सोऽरोदीद्यद्रुद्रस्य रुद्रत्वांविशीर्यतेतच्चिरग्यंरजतमभूदिति” रजतंविनिंघ तरमाद्दहिषिरजतं नदेयमितिवर्हिषितहानंनिषिध्यतेतथाच वायुवैदोपिष्टादेवतेतिवायुंस्तुत्य वायव्यंश्वेतमालभेतेति तदर्थमेवश्वेतपश्वालभनंविधीयते नचतथात्रश्रूयते किंतुतारकंस्तूयतेविधीयतेतुतोन्यदविमुक्तनिषेवनं तस्मान्नात्रोभयोर्विध्यर्थंवादत्वप्रसंगः किंतु अत्रहिजंतोरिति-श्रुत्यासप्तम्यातारकोपदेशभूमित्वेना विमुक्तस्यनिसेवनंविहितं यदित्वत्राविमुक्तनिसेवनं विधानमेवमुख्यं स्यात्तदा तदनन्तरं किमाकारकं तदविमुक्तं कथंच तन्निसेवेतेत्याकारकः प्रश्नः स्यात् न तु किं तारकं किं तरतीति तारकमंत्रं विषयक प्रश्न एवं तारकस्याविमुक्तनिसेवनादुत्कृष्टत्वं प्रकाशयति अविमुक्तनिसेवना द्वेहान्तेतारकोपदेशेन मोक्षाश्रवणांतु अविमुक्तनिसेवनस्य तारकोपदेश लब्ध मोक्षफलेन फलवत्त्वात् फलव-

त्सन्निधावफलंतदंगमितिन्यायतोपितारकोपदेशांगत्वमवगम्यते
यस्मात्तु “यएतत्तारकंब्रह्मणो नित्यमधीते सप्राप्मानंतरतिसोऽमृत्वं
च गच्छतीति” निर्विशेषेण तारकावलांविना सर्वदेशसर्वकाल
सर्वावस्थासु मोक्षाश्रवणां तारकस्य स्वसाध्यसाधने सहायांतरा-
नपेक्षात्वं च “ मणिकर्यावामत्क्षेत्रे गंगायां वा तटे पुनः ।
स्त्रियते देहितज्जन्तो मुक्तिं नातो वरान्तरं ॥ मुमुर्षो दक्षिणे कर्णे
यस्य कस्यापि वा स्वयं । उपदेक्ष्यसि मन्मन्त्रं समुक्तो भविता
शिवेति ” वरदानात् पूर्वतारकोपदेश राहित्येनाविमुक्त नि-
वासिनामपि मोक्षाश्रवणां तदर्थं रुद्रेण बहुकालमन्त्रजपप्रसन्न
श्रीरामचन्द्रलब्धवरदानपूर्वकं तारकोपदेशादलम्बनं चैतानि
अविमुक्तस्य स्वनिवासिनां तारकोपदेशं विना मोक्षाप्रदत्वं
तारकस्य देशांतरेपित्वालम्बिनामोक्षा प्रदाने सहायांतरनिरपे-
क्षात्वं सूचयन्ति तस्मादिदमवगम्यते यदनुकुरुक्षेत्रं देवानां
देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं तस्माद्यत्र क्वचन गच्छति
तदेव मन्येत कथं इदं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवपूजनं सर्वेषां भूतानां
ब्रह्मसदनं तस्माद्यत्र क्वचन गच्छति तदेव मन्येत कथं इदं वै
कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमिति
तत्प्रश्नोत्तरं दत्त्वा भूयं तरादविमुक्तस्योत्कृष्टतमत्वेको हेतुरित्ये
वमपृष्टोपि गुरुराह भगवानिति कारुण्येन देशान्तरनिवासि-
नामप्यविमुक्त निसेवनलब्धफलसौलभ्याय “ अत्र हि जन्तोः
प्राणेषूक्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे येनासौ मृतीभूत्वा

मोक्षीभवतीति ” तारकोपदेशभूमित्वेनाविमुक्तस्थ निसंवनं
 च विदधदन्तरं किं तारकमिति प्रश्नस्योत्तरं तारकदीर्घान-
 लमित्यादिनादत्त्वा इत्योमितीति तारकस्यप्रणावकारणात्वोक्त्या
 मन्त्रांतरेभ्योऽस्योत्कृष्टतमत्वंद्योतयन् ब्रह्मात्मका सच्चिदानंदा-
 ख्याइत्युपासितव्यमिति तदेवोपास्य मितिज्ञेयमिति ” चतस्र्य
 सर्वाप्राण्युपासित्वं ज्ञेयत्वं चविधायानंतरं“ यएतत्तारकंब्रह्मणो
 नित्यमधीतेसपाप्मानं तरतिसोऽमृतं चगच्छतीति”तारकानु-
 ष्ठानतत्पराणांसर्वादेशसर्वकालसर्वावस्थासुअविमुक्तमरणल-
 ष्धफलप्राप्तिः सुकरेतिप्रकाशयत्रकुत्रनिवासिभिःषडक्षरतारक
 नित्याध्ययन तत्परेणभवितव्यमिति ज्ञापयामासेतिननुतारक
 नित्याध्ययनपराणामन्यत्रमृतानामपि तुल्यफलंचेत्तर्हिअवि-
 मुक्त निसेवनेकिमाधिक्यमितिचेत् अत्रतन्नित्याध्ययनरहि-
 तानांप्रत्युदुराचारिणां च तथैवस्थावराणामपिमोक्षइतिब्रूमः
 यद्वाइदमेतत्कुरुक्षेत्रं सर्वेषांभूतानां ब्रह्मसदनमित्युक्तेसति
 कथंब्रह्मसदनमितिसंदिहां नं बृहस्पतिंप्रति अविमुक्तस्य ब्रह्म-
 सदनत्वेहेतुं प्रकटयन्नाहश्रीयाज्ञवल्क्य अत्रहीति तथाचय-
 स्मादत्ररुद्रकृततारक ब्रह्मोपदेशेन प्राणिमात्रस्यब्रह्मप्राप्तिर्भवति
 तस्मादिदमविमुक्तं ब्रह्मसदनमित्युच्यते तःएनंनिषेवेत् एनंन-
 विमुच्येत्त इत्यर्थः ननुप्राणेषूकूममाणो ष्वित्यनयाश्रुत्या प्रा-
 णवत्वाज्जंगमानामेव तारकब्रह्मोपदेशइतिचेन्न स्थावराणाम-
 पिप्राणवत्त्वाविशेषात् नहिप्राणरहितः कोप्यजनिष्ट तथाच

स्मृतिः यत्किंचेदं प्राणिनां जंगमंचप त्रिच यच्चात्ररथा
वरंजातंतत्प्राणे नप्रतिष्ठितमिति जंगमेषुप्राणाभिव्यक्तिर्यथा
तथास्थावरेषुनेतिविशेषः भूतानांप्राणिनःश्रैष्ठा इतिमनुवचन
मपि तत्रप्राणाभिव्यक्ताभिप्रायकं नतुस्थावरेषुप्राणराहित्य
सूचकं यच्चकिंचप्राणभृदिति श्रुत्यापदार्थमात्ररयप्राणवत्विनि-
र्देशातननु तथापिशास्त्राधिकारित्वा न्मनुष्याणामेवमुक्तिरिति-
चेन्न क्षेत्रेस्मिन्तवदेशयत्रकुत्रापिवामृता कृमिकीटादयोप्या
शुमुक्ताः संतुनचान्यथा मुमुषोर्दक्षिणोर्गोयस्यकस्यापिवास्वयं
उपदेश्यसिमन्त्रंसमुक्तोभविताशिवेति अविमुक्तनिवासिनां-
तदुपदेशायकर्णवत्वमात्रसापेक्ष्यात तर्हिमास्तुस्थावराणां तद-
भावादितिचेन्न तस्मात्पश्यंतिपादपाः तस्माज्जिघ्रंतिपादपाः
इतितेषांमर्षीन्द्रियवत्वस्मरणात् नन्वस्तुतेषामपिसतथापिकाशी
वासकृतकर्मणांसत्वेकथं तदुपदेशादपिमुक्तिरितिचेदविमुक्त-
स्योषरत्वेनतेषांकार्यकारित्वाभावादिति ऊषरंपुण्य पापानां
धन्यावाराणसीपुरी इदंप्रियेक्षेत्रमतिप्रियंमेसंसार वीजोषरसू-
षराणामितिस्मरणात् ननुतथापिसंचिद्रूपस्यकर्मणाः सत्वंतद्वा-
धकमितिचेन्न तदुपदेशसमकालएव तरयापिभस्मत्वावगमात्
तथाचसनतकुमारवचनं ब्रह्महत्यादिपापानितत्समानिबहूनिच
स्वर्णस्तेयसुरापान गुरुतल्पायुतानि गोवधाद्युपापानि
अनृतात्सम्भवानि च सर्वैः प्रमुच्यते पापैः कल्पायुत
शतोद्भवैरितिमान संवाचकं पापं कर्मणा समुपार्जितं

श्रीरामस्मरणेनैव तद्गणान्नश्यति वमिति अगस्त्योप्याह
 “ दैनंदिनं च दुरितंपक्षमासर्तुवर्षजं अत्रवर्षशब्दोऽनेकजन्मो-
 पलक्षकः ” सर्वहरतिनिःशेषं तूलाचलमिवानलः ब्रह्महत्या-
 सहस्राणि ज्ञानाज्ञानकृतानि च स्वर्गास्तेयसुरापनगुरुतल्पा-
 युतानि च कोटिकोटिसहस्राणि ह्युपपातकजान्यपि सर्वाण्यपि
 प्रणश्यन्तिराममंत्रानुकीर्त्तनादिति “ अनेनकृतनिर्वेशोजन्म
 कोट्यंहसामपि यद्व्याजहारविवशोनामस्वरत्ययनंहेरेरि ”
 त्यादीनिशतशोवाक्यानि संतिरुतदर्थपराणितथापि विस्तरभया-
 न्नलिख्यंते ननु तथाप्यवशिष्टपुण्यनिचयं मुक्तिवाधते इति चेन्न
 नाशयकोटिगतपापस्य मुक्तिवाधकपुण्योपलक्षकत्वात् अत्रि-
 मुक्तमृतजीवमोक्षान्यथा नुपपत्तिप्रमाणावलादप्य व गम्यतेता-
 रकंब्रह्मस्वोपदेश समकालेमोक्षावाधकपुण्यस्यापि नाशकं भवति
 नचात्रशंकावकाशः यतोदेशांतरेपि स्थितानां देहान्तकाले-
 अन्यकृततारकोपदेशः स्वकृतंतदुच्चारणां वा तत्क्षणात् अशे-
 षपुण्यपाप निचयंसमूलंदग्ध्वा भगवत्पदंददाति कथमन्यथा
 “ प्राणप्रयानसमयेयस्तुनामसकृत्स्मरेत् सभित्वा मंडलंभानोः
 परंपदमवाप्नुयात् । तथा “ ब्राह्मणश्चपचांभुजन् विशेषेण
 रजस्वलां यदश्नन्नसुरयापकंमरणोहरिमुच्चरेत् अगम्याभक्ष्ययो
 र्जातंविहायत्वघसंचयं विष्णोः सायुज्यमाप्नोतिविमुक्तोभव-
 वंधनादि त्येवमादीनिसद्वाक्यानि सार्थकानि भवेयुः नन्वेवंचे-
 त्त्सिंकाशीमृतानां देशांतरमृतानांतुस्वकृतमंत्रोच्चारणान्वव्य-

तिरेकाभ्यामुक्तिश्चेति पूर्वमेवसूचितमेतत् ननु “ वाराणस्यां
कृतपापं वज्रलेपो भविष्यति” तथात्र पुण्यं कृतं तथात्र पापमित्या-
दिवाक्यनिरोधान्नोपरत्वं तस्येति चेन्न तादृशवाक्यानां काशी-
कृतपापानां मन्यत्र प्राप्तमरणपरत्वात् अतएव अत्र मरणावश्य-
कत्वविधानेनान्यत्र गमनं निषिध्यते “ असिनाचरणाहत्वात्त्रै-
वनि धनं ब्रजेदित्यादिना ननु सामान्यतः तत्र कृतपापान्सर्वानपि-
जीवानिदं वाक्यं विषयी करोति अस्ति वाक्यं चिद्विशेष इति चेत्
उच्यते भगवन्नामैकावलं विनः परहृत्य पाप्यंतरपरमिदं वाक्यं तेषां
यत्रा तत्राजातपापानां यत्र कुत्रास्थितानामपितावन्मात्रेणैव सर्वपा-
पनिर्मुक्ति पूर्वकंसर्वोत्तमगतेः श्रवणात् तथाच श्रीवाराहवचनं
मम नामानिलोकेस्मिन् श्रद्धया यस्तु कीर्त्तयेत् तस्यापराधकोटी-
स्तु क्षमाभ्येवनसंशयः न तादृशं महाभागपापं लोकेषु विश्रुतं
यादृसंधरणीनाथममनाम्नानदह्यते इति शमायालंजलंबद्धेः
तमसोभास्करोदयः शान्तिकलाबधौघस्य नामसंकीर्त्तनं हरे इति
नाम्नोस्ययावती शक्तिः पापनिर्दहने हरेः तावत्कर्तुं न शक्नोति-
पातकं पातकीजनः इति न तावत्पापमस्तीह यावन्नाम्नाननश्यति
अतिरेकेभयादाहुः प्रायश्चित्तान्तरंबुधाः इति विष्णु-
धर्मोत्तरेपि अन्नन्यगतयोर्मित्या भोगिनोपि परंतप ज्ञानवैराग्य-
रहिता ब्रह्मचर्याङ्गिर्जिताः सर्वधर्मोज्जिता विष्णोर्नाममात्रैक-
जल्पकाः सुखेनयांगर्तियांति न तां सर्वेपि धार्मिका इति उत्तरत्र-
श्रूयते च यत्तत्तारकं ब्राह्मणो नित्यमधीते स पापान्तरतीत्या-

रभ्यसोमृतत्वंचगच्छतीत्यंतं दुखबोधहीदंनाम महत्वज्ञानंशि-
 वादिव्यतिरिक्तानां तत्कृपादृष्टिविहीनानांच उक्तंचपंचरात्रे
 महिमामंत्रराजस्यसाक्षाद्धि गिरजापत्तिः जानातिभगवान्शंभु-
 र्ज्वत्नपावकलोचन इतिश्रीभागवतेपि स्वयंभूनारदः शंभुः
 कुमारःकपिलोमनुःप्रह्लादोज्जनकोभीष्यो वलिवैयासकिर्वयम्
 द्वादशैतेविजानीयोधर्मभागवतंभटा इतिद्वादशव्यति-
 रिक्तानां तन्महत्वज्ञानराहित्यमुक्तं ननुअविमु स्योक्तपरत्वा-
 त्भगवान्नोऽशेषाद्य दाहकत्वादुभयोरन्यतरावलंविनाय-
 थेषाचरणप्रसंगः स्यादितिचेन्न अग्निहोत्रादिविधि-
 वत् ब्राह्मणहननादिं विधेरश्रवणात् प्रत्युत “अशनंवशनं
 वित्तंयेषांकाश्याममार्त्तः कीकटेनसमाकाशी सत्यंसत्यंस्वगा-
 धिप ”इत्यादिवाक्यैर्नाम्नोत्रलाघस्यहिपापबुद्धिनविद्यतेतस्य-
 यमैर्हिंशुद्धिरिति “तथात्यन्त्राकामं च क्रोधचलोभमात्सर्य-
 मेवच इत्थंनामजपेन्नित्यं रामरूपोभवेन्नरः ” इत्येवमादिवा-
 क्यैश्चयथेषाचरणप्रतिषेधात् तस्याविधेयत्वेपि कामक्रोधादि-
 परवशतयाविरुद्धाचारोऽकृतप्रायश्चित्तश्चेत्तदादंडधरोणाभैर-
 वेनत्रिंशत्सहस्र संख्याकंकालंनानायोन्यमौपच्यते तर्हिशरीरि-
 णांनस्तिपुनः शरीरमि त्यादिसापुज्यवचननिचयव्याकोपइति
 चेन्नप्राणोक्रमणक्षणोभोग्यत्वात् यथास्वप्नमनोरथादौदेशांत
 रेणारूपीतरे च संवत्सरशतानुभवः यथाचमार्कंडेयस्यसप्तकल्प
 नुभवः नारदस्यस्त्रीत्वाद्यवाप्तिः लवणस्यवामातंगस्यस्त्रीपुत्रा-

मिपतनं तद्वदिहापिवोध्यं एवंयस्मात्तस्मादस्मिन्नेवशरीरे
प्राणोत्क्रमणकालेयथेष्टा चरणफलानुभवइति तारकब्रह्मोप-
देशान्मुक्तिरेकेन जन्मनेत्युक्तत्वात् ॥

इति प्रथमकण्डिका ।

प्रथमकण्डिकानिर्दिष्टस्यतारकब्रह्मणाः स्वरूपकथनार्थं
द्वितीया कण्डिकारभ्यते ॥ अथेत्यादिनाः—

अथहैनंभरद्वाजः प्रपच्छयाज्ञवल्क्यकिं-
तारकंकिंतरतीति ॥ १ ॥

अथप्रश्नानंतरहेत्तिगौरवार्थः एनंयाज्ञवल्क्यंपूर्वतारकं
ब्रह्मव्याचष्टेइत्येवोक्तंतत्स्वरूपंपृच्छति किंतारकमिति किंतरती-
तितरण विषयप्रश्नः इतिशब्दः प्रश्नद्वयपरिसमाप्तौनहि-
साधनफलपरिज्ञानेनान्यत् ज्ञेयमवशिष्यतइतिभावः ।

सहोवाचयाज्ञवल्क्यस्तारकंदीर्घानलंविदु
पूर्वकंदीर्घानलं पुनर्मायनमश्चन्द्रायनमोभद्रा-
यनमः

प्रथमतः सर्वश्रेष्ठेनरुद्रेणोपदिष्टत्वात् तत्कथनमात्रेण
सर्वजंतुमोक्षप्रदत्वाच्च तारकब्रह्मणाः सर्वेभ्योमंत्रभ्यः प्रकाशि-
तोत्कृष्टत्वस्य सामान्यतउक्तस्यविशेषतः परिज्ञानायाज्ञव-
ल्क्यंप्रतिभरद्वाजप्रश्नः किंतारकमिति सकलजंतुमोक्षप्रदरु-

द्रोपदिष्टं तारकं किंस्वरूपमित्यर्थः तद्विजिज्ञापयिषया सयाज्ञवल्क्य उवाच “ तारकमिति पूर्वोक्तमनूद्य कथयतिके चित्तु तारकमिति पाठे ॐकार पूर्वकत्वमुक्तं भवतीति वदन्ति तन्न संगच्छते सप्ताक्षरस्य सतस्तस्य तारकनामकत्वानुपपत्तेः ” षडक्षरो वन्हि-पूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते सर्वेषां राममंत्राणां मंत्रराजो षडक्षर “ इत्येवमादिना षडक्षरस्यैव तारकत्वोक्तेः किंचोकारपूर्वकत्ववादिभिरपि मंत्रत्रयमपि तारकब्रह्मविद्यास्यादित्याशंक्य न स्यात् षडक्षरमंत्रराजस्यैव सर्वात्मकत्वप्रदर्शनादित्यारभ्य सर्वमंत्रलोकार्थवाचकत्वेन सर्वात्मकत्वात् षडक्षरराममंत्र एवानेकप्रकाशकांशुमालीव तारकब्रह्मस्वरूपो नान्यदि त्यंते न तद्व्यतिरिक्तस्य तारकत्वप्रतिषेधात् षडक्षरकार्यस्य प्रणवस्य षडक्षरार्थाधिकार्थावाचकत्वेन प्रयोजनाभावतया तदादौ तत्पाठायो ग्यत्वाच्च दीर्घानलमिति दीर्घाकारयुक्तमनलं अग्निबीजं तदेवं सर्वज्ञस्य याज्ञवल्क्यस्योत्तर वचनादवगम्यते षडक्षरस्य तारकमित्यनादि संज्ञेति यदि तु षडक्षरव्यतिरिक्तस्य तारकमिति संज्ञा स्वाभाविकी स्यात् तदा सर्वाजन्तु तारकत्वेन तमेव रुद्र उपदिशेत् याज्ञवल्क्योपि भरद्वाजप्रश्नोत्तरत्वेन तत्स्वरूपमेव ब्रूयात् तत्तारकमेतदाकारकमिति यदि तु कश्चिद्ब्रूयात् नात्र सामान्यविशेषरीत्या प्रश्नोत्तरप्रवृत्तिः किंतु रुद्रोपदिष्ट तारकब्रह्मणः स्वरूपप्रश्ने सति तदुपदिष्टस्य तारकब्रह्मणः षडक्षरस्य स्वरूपमुक्तवान् याज्ञवल्क्यः तारकं दीर्घा-

नलमिति तदापिअनालोचिततत्तद्विशेषशेष काशिवासिप्रा-
 णिविमोक्षस्यातिकरुणयाप्रबृत्तस्य सर्वज्ञस्य भगवतोऽरुद्रस्योप-
 देश एवात्रास्य मन्त्रस्य मन्त्रान्तरेभ्य उत्कृष्टत्वे हेतुरपकृष्टत्वे
 च मन्त्रान्तराणां यदि तु कश्चिदन्योर्मन्त्र इतोधिक एतत्समो
 वास्यात्तदैनं विहायतमेवोपदिशेत पर्यायेणवोपदिशेत सर्वज्ञः
 कारुणिकोभगवान् रुद्रः तदैषामेनयोर्मन्त्रयोर्वाक उत्कृष्टः
 प्रतिशंकापूर्वकं तच्छेषत्व हेतुविचारे परिश्रमोपि स्यात् न
 चात्र कथंचित्तादृशहेतुविचारावकाशः ‘रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्या-
 चष्टे येनासावमृतीभूत्वामोक्षीभवति तारकंदीर्घानलमि ” त्या
 भ्यां श्रुतिभ्यांकंठतः षडक्षरस्यानालोचिविशेषशेष प्राणिमोक्ष
 प्रदत्वेन सर्वोत्कृष्टत्वप्रतिपादनात् अनन्तरतनाभिरुक्तश्रुति
 भिरपि सर्ववेदादिभूतप्रणव कारणत्वनिर्देशपूर्वकमस्यैव सर्वो-
 पास्यत्वज्ञेयत्व विधानाच्च ननु नषडक्षरोत्कृष्टत्वप्रेरितस्य
 रुद्रस्य तदुपदेशेऽप्राग्रहः किंतु श्रीरामदत्तवरप्रेरितस्येतिचेन्न
 वरप्रदानस्यापि तत्र श्रीरामप्रसन्नतापूर्वकत्वश्रवणात् “ श्री-
 रामस्यमनुंकाश्यां जजापबृषभध्वजः मन्वंतरसहस्रैस्तु जपहो-
 मार्च्चा नादिभिः ततः प्रसन्नो भगवाञ्छ्रीरामः प्राहशंकरं
 वृणीष्वयदभीष्टंतद्वास्यामिपरमेश्वरेति ” किंच “ मुमुर्षोर्द-
 क्षिणोर्कर्णो यस्य कस्यापिवास्वयं उपदेक्ष्यसि मन्मंत्रंसमुक्तो-
 भविताशिवेति ” स्वमंत्रस्याविचारित विशेषसकलजीवमोक्ष-
 प्रदत्वसूचकं श्रीरामवचनमपितस्यसर्वोत्कृष्टत्वंद्योतयति ननु-

सर्वेषां भगवन्मंत्राणां सर्वजीवमोक्षप्रदत्वा विशेषेणितज्जापे
रुद्रस्याग्रह विशेषं दृष्ट्यातदुपदेशमाज्ञापितवान् श्रीरामचन्द्रो-
भगवान्तोनात्र कश्चित्तदुत्कृष्टहेतुरूपलभ्यते इतिचेन्न स्वक्षेत्र-
गतसर्वजीवाशुविमुक्तये भगवत्प्रसादाकांक्षिणः सर्वज्ञत्वेन
सकलमंत्रतात्पर्यविदोपिभगवतो रुद्रस्य भगवन्मंत्रान्तर
सत्वेपिषडक्षर जपादावा ग्रहविशेषः तथैव सर्वज्ञस्य सर्वश-
क्तिमतः सर्वोतर्यामिणो विश्वशब्दवाच्यस्य श्रीरामस्यमंत्रां
तरसत्वेपितदुपदेश एवाज्ञाविशेषश्चेतितदुत्कृष्टत्वे हेतुद्वयस्य-
सद्भावात् यदित्वयंमंत्रोमंत्रांतरेभ्य उत्कृष्टतमोनस्यात् तदो-
त्कृष्टतममंत्रांतरं विहाय तज्जापे सर्वज्ञस्य रुद्रस्यात्याग्रहो
नस्यात् नचातिदयालुत्वेन शिवाभीष्टवरदातुः श्रीरामस्याशे-
षजंतुत्रिमुक्तये षडक्षरोपदेशे अज्ञाविशेषोपि श्रुतिरपि “वासु-
देवमनुंकाश्यांजजायवृषभध्वजः ” श्रीकृष्णस्य मनुवानारा-
यणस्यमनुं “ वेदादिप्रणावं काश्यांजजापवृषभध्वजः ”
इत्येवंस्यात्तथा “ त्वतोवा ब्रह्मणोवापि येलभंतेहितं मनु-
मित्येवं ” तथा उपदेक्ष्यसिमन्मंत्रमिति “ मैवंब्रूयात्तदातदुप-
बृंहणभूतानिपुराणादि वाक्यान्यपि ” सहस्र नामतातुल्यमो
कारोहिवरानने तथाजपतः सर्ववेदाश्च सर्वमंत्राश्च पार्वति
तस्मात्कोटिगुणांपुराय मोकारेणैवलभ्यते “ नाम्नाह्येतेनल-
भ्यते ” नारायणेन लभ्यते “ विष्णुनाम्नापि लभ्यते ”
इत्येवंवैपरीत्येनपठ्येरन् लोकेमृतदाहाय तन्नेतृणां श्रीरामनाम

सत्यमस्तीत्येवंविधशब्दोमाभू त्किंत्वोकारः सत्यमस्तीत्येवं
विधएव नचैवंश्रूयते ऽतोवेदपुराणेतिहासस्मृतिलोकाचारप्रमा
णावतां षडक्षरस्यसर्वोत्कृष्टत्वमंगीकरणीयं ननुमंत्रांतरेभ्यः
स्यात्तदुत्कृष्टत्वं नतुवहूपनिषत्सूक्त्यात्प्रणावात् काशीमृतप्रा-
णिनः प्रतितदनुपदेशे तु नतदपकृष्टत्वंहेतुः किंतुवर्णात्रय
व्यतिरिक्तानांतत्रा न धिकारइतिचेन्न यत्रयत्रप्रणवमहत्वं
श्रूयते तत्रसर्वत्र “ जीवत्वेनेदमोयस्य ” इत्योमितित्यस्य चो
पसंहारेण बन्धिबीजस्य प्रणवकारणात् निष्पत्यातस्मात्तदा
धिक्योपपत्तेः प्रणवोत्कृष्टत्वस्यपापयोनिमोक्षा नधिकारिशू-
द्रादिप्रणिनः अकिंचित्करत्वेन वैयर्थ्यात् सर्वपरस्य-
रामनास्न स्तुशूद्रादीनामपि सौलभ्येन मुक्तिदातृतयास-
र्वोपकारित्वात् परत्वसौलभ्यो भयगुणवत्त्वेन गुणतोपि-
प्रणवाधिक्योपपत्ते रिति पूर्वमेवोक्तं इममेवास्फुटयंति
“ ब्रह्मादीनांवाचकोय मिति सर्व वाच्यस्यवाचकः ”
रुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टे तारकंदीर्घानलं इत्योमएतदेवोपासपंज्ञयं
चेत्याद्याश्रुतयः तद्रूपवृहणभूतानिजपतः सर्ववेदांश्चसर्वमंत्रा-
श्चपार्वति तस्मात्कोटिगुणंपुरायंरामनाम्नैवलभ्यते सर्वेषुमंत्र-
वर्गेषुश्रेष्ठवैष्णवनुच्यते गाणपत्येषुशैवेषुशाक्तसौरैष्वभीष्टदं
वैष्णवेष्वपिमंत्रेषुराममंत्राः फलाधिकाः गाणपत्यादिमंत्रेषु
कोटिकोटिगुणाधिकाः मंत्रस्तेष्वप्यनायासफलदोयंषडक्षरः
इत्यादीनिवाक्यानि ननुग्रंथाधिष्ठातृत्वेनश्रीरामतन्मंत्रस्यो

रुक्मृष्टंत्वदर्शयंत्यः प्रदर्शितश्रुतयस्तत्प्राशस्त्यं बोधयंत्यतो-
 तत्सर्वाधिक्येतासांतात्पर्यं तदुपवृंहणभूतान्यपितदुक्तार्थमेवा
 स्फुटयंतीतिचेन्न स्वार्थेस्वतः प्रमाणभूतानांप्रदर्शितिश्रुतीनां
 वस्तुयाथात्मस्वरूपप्रकाशनपराणां निर्गताज्ञानजनितवैषम्या-
 नां स्वकीयपरकीयत्वाभिमानाभावतया कुत्रचिदर्थेभिथ्या-
 गृहस्यवक्तुमशक्यत्वात् विधिनिषेधान्यतरशेषत्वाभावेन त-
 त्त्रार्थवादोक्तेरसंभवतया प्राशस्त्यलक्षणायान्ययोग्यत्वाच्च तदु-
 क्तार्थस्यकेनचित्कथंचिदप्यन्यथाकर्तुमशक्यतया प्रदर्शित-
 श्रुतिप्रतिपाद्ये तत्सर्वोत्कृष्टत्वे छिद्रावलोकनानवकाशात् वस्तु-
 तस्तु रुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टे इतिवचनमेवमंत्रांतराणांतारक-
 ब्रह्मनामत्वंनिषेधति यदितुमंत्रांतरस्यापितारकब्रह्मेतिसंज्ञास्या-
 त्तदाश्रुतिस्तारकंब्रह्मेति साधारणत्वेन संदेहकरंवचनंनब्रूया-
 त्कितुंरुद्रः षडक्षरंराममंत्रंवातारकं ब्रह्मव्याचष्टेइत्येवंब्रूयात्
 पुनः किंतारकंदीर्घानलमित्युभयत्र किंतचारकं दीर्घानलमित्ये
 वंपूर्वार्थपरामर्शकस्यतच्छब्दस्योपादानं स्यात्तेनतारकगतरभ्यो-
 स्यविवेकोपिभवेत् यतश्चनतथोक्तमतोनतदन्यस्यतारकना-
 मत्वमित्यवधेयं विंदुपूर्वकमितिर्विंदुः पूर्वोजन्मभूयस्यविंदोः
 सकाशात् पूर्वजन्मयस्येतिर्विंदुपूर्वकं स्वार्थेकः सृष्ट्यादौ-
 शब्दार्थसृष्ट्यर्थं परमेश्वरेक्षणो न क्षुभितगुणावंश शकलकर-
 णवत्कृततयाऽविद्याकलाऽव्यक्तंचोच्यते तच्छब्दार्थगर्भवत्य-
 विद्याविंदुर्महतत्वंचेत्यभिधीयते महतोहंकारस्ततः पंचतन्मा-

त्राणिताभ्यो भूतानि तेभ्योऽखिलं जगदित्यर्थसृष्टिक्रमः
विंदोर्नादः स च परापश्यन्ति मध्यमावैरवर्य्याख्यामवस्थामनु
भूय स्वर वर्यापदवाक्यात्मको भवतीति शब्दसृष्टिक्रमः अतः
शब्दसृष्टेर्विंदुपूर्वाकत्वाद्वटकर्णिकानि दर्शनेन विन्दुशिरस्कं
तारकाख्यं बीजमुद्धरेत् “ स्वभूर्ज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीस्वेनैव
भासते ” इति श्रुतेः ज्योतिर्मयत्वेन स्वप्रकाशचिदात्मको
रकारः आनन्दात्मकामृतरूपश्चन्द्रः चदि आह्लादने इति
घातोर्निष्पन्नत्वेन अह्लादरूपस्तदानंदात्मकस्तदाकारवान् विंदु
स्तद्योजनया प्रकाशानंदचिदात्मकं बीजमुद्धृतं भवतीत्यभि-
प्रायः “ मः शिवः श्चन्द्रमावेधेति ” कोशकारो यतश्च “ स्व
भूर्ज्योतिर्मयोऽनन्तरूपीस्वेनैव भासते स्व प्रकाशः परंज्योतिः
स्वानुभूत्यैकचिन्मयः तदेवरामचन्द्रस्य मनोरामद्याक्षरं स्मृत
मि ” त्येवमाद्याः श्रुतयोर्वह्निबीजाक्षराणां चित्प्रकाशानन्दा-
त्मकत्वं वदन्त्यतो निष्पद्यते बीजस्य प्रकाशचिदानन्दात्मकस्य
कथनं तत्र श्रुतौ प्रकाशचिन्मयपदे स्फुटतरे आनन्दस्तु स्वानु
भूतिपदेन लभ्यते स्वानुभूतेरानन्दरूपत्वोपपत्तेः विंदुपूर्वक-
मिति विंदुग्रहणां कलानादयोर्द्वयोरुपलक्षणं ततश्च बीजा-
त्मके विन्दु नादकलाप्रदर्शिता अतोर्थसृष्टिर्वाच्याशब्दसृष्टि
स्तुवाचिका तदेव तारकस्थस्य विन्दोरर्थसृष्टिशब्द सृष्टि-
कारणात्वं दर्शितं भवति अर्थसृष्टिकारणास्य महत्तत्त्वस्य विं-
दोश्चैकरूपत्वादर्थ सृष्टेरपि विन्दुकार्यत्वमुपपद्यते दीर्घानलं

पुनः अनुक्तत्वात् विंदुरहितां तदेव पुनरुद्धरेत् भायनमइति योजनायां षडक्षरं तारकं स्वरूपमित्युक्तं भवति सवीजेन रामपदेन चन्द्रायनम् इति योजनीयं तथा भद्रायनमइति योजनीयमित्येवं मंत्रत्रयं भवति ननु सवीजेन रामपदेन चन्द्रभद्रयोजनयाष्टाक्षरमंत्रद्वयमुक्तं तयोश्चषडक्षरसहपठितत्वात् मंत्रत्रयमपि तारकब्रह्म विद्यास्यात् नस्यात्” ब्रह्मादीनांवाचकोयं मंत्रोन्वर्थादि संज्ञकः रेफारूढामूर्त्तयः स्युः शक्तयस्ति स एव च तथैव रामबीजस्थं जगद्देतच्चराचरं ब्रह्मात्मकासच्चिदानन्दाख्या इत्युपासितव्यं इत्योमितिचसर्ववाच्यस्य वाचक इत्येमादिश्रुतिभिस्सर्वेषांराममंत्राणांमंत्रराजःषडक्षरःइत्यगस्त्यसंहितायां च षडक्षरंदाशरथेस्तारकंब्रह्मगद्यते तथा षडक्षरो-वन्निहपूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते इत्यादिस्मृतिभिश्च षडक्षरमंत्रराजस्यैव सर्वात्मकत्वावगमात् अतः सर्वेषांरामैकाक्षरादीनां रामानुष्टुप्मध्यानां रामसहस्राक्षरांतानांश्रीराममंत्राणां सर्वेषांगाणपत्यशैवशाक्तसौराणांमंत्राणांसकलवेदानांकल्याणानांलोकानां चार्थवाचकत्वेनसर्वात्मकत्वात् षडक्षरराममंत्र-एवानेकप्रकाशकांशुमालीवतारकब्रह्मरूपं नान्यदित्यवगम्यते ननुतर्हितेनसहपाठोमंत्रद्वयस्यकिमर्थइतिचेत् तयोस्तदुपलक्षितराममंत्रांतराणां च भगवन्मंत्रान्तरेभ्यउत्कृष्टत्वप्रदर्शनार्थ इति तदुपवृंहणवचनेभ्योऽवगम्यते वैष्णवेष्वपिमंत्रेषु राममंत्राः फलाधिकाः मंत्रस्तेष्वप्यनायास फलदोयंषडक्षरः

इति “लौकिकावैदिकाशब्दा येकेचित्संतिपार्वातिनामानिराम-
चन्द्रस्य सहस्रं तेषुचाधिकं । तादृङ्नामसहस्रैस्तु रामनामसमं
मतं” तथा एकैकं रामचन्द्रस्य नामसर्वाधिकंमतं सहस्रनाम
फलदं सर्वाभीष्टप्रदायकमि “त्येवमादिभ्यइतिद्रूमः नकेवलं
सर्वाचराचरकारणत्वेन तादात्मकमेव तारकं किन्तुसकलका-
रणस्योकारस्यापि कारणत्वेन तदात्मकमित्याह ” इत्योमिति

इत्योमिति ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानन्दारख्या
इत्युपासितव्यम् ॥ २ ॥

इत्युक्तप्रकारकं षडक्षरं तारकं ॐमिति ॐकारात्मकं भवति
नत्वेतस्मादन्य ॐकार ॐकारादेतदन्यदित्यर्थः “ जीवत्वेनेद-
मोयस्येति ” पूर्वातापिनीयश्रुतेः “ रामनाम्नः समुत्पन्नः
प्रणवोमोक्षदायक ” इतिस्मरणाच्चतथा प्रणवं केचिदार्हुवै
बीजश्रेष्ठं तथापरे तत्तुतेनामवर्णाभ्यां सिद्धिमाप्नोतिमेमतमि”
त्यादि श्रीरामनाम्नोवर्णाविश्लेषविपर्यादि क्रमेण तत्सिद्धेः
तस्मात्प्रणवोत्पत्तिरुक्ताभवति न तु प्रणवः कथांचिदपि वह्नि
बीजात्मकत्वमापद्यते तस्य वर्णाविश्लेष विपर्यायादि करणेन
मोमित्या कारकत्वापत्तेः नन्वेवं सति ॐ मित्येकाक्षरं
सर्वमित्येवमादिश्रुतिसंदर्भस्य बाधापत्तिरितिचेन्न सामान्य-
वाक्यस्यविशेषवाक्येनसंकोचात् विप्रतिषेधेच प्रबलतरवा-
क्यांतरमाश्रित्यनद्विरोधपरिहाराच्च तद्वास्तवार्थप्रतिपत्तेः त-

द्यथा”अग्निषोमीयंपशुमालभेतेति” नहिंस्यात्सर्वाभूतानीति”
 चानयोः द्वयोः परस्परंविरोधेसतिपश्चालंभन परेणविशेष्यवा-
 क्येनसर्वहिंसा निषेधपरंसामान्यवाक्यंयागीयहिंसाव्यतिरिक्त-
 हिंसाप्रतिषेधेसंकोच्य अग्निषोमीयपश्चालंभनव्यतिरिक्तहिंसा-
 निषेधपरमिदंसामान्यवाक्यमितिनिर्णीयते नचान्यथामंतव्यं
 विशेषवाक्यस्यसर्वथावाघात् यथाच “नमं त्रोस्त्यष्टाक्षरात्पर”
 इत्यादीनां “प्रणवः सर्ववेदानां” मित्यादीनांचपरस्परंविरोधे
 अष्टाक्षरादौप्रणवदर्शनात् “अष्टाक्षरश्चप्रणवे” इत्यभियुक्त-
 वचनाच्च तस्यतत्कारणत्वंनिश्चित्य स्वकारणभूतप्रणवव्यति-
 रिक्तमंत्रांतरपरत्वनिषेधपरमिदमष्टाक्षर प्रतिपादकंवाक्यमि-
 तिनिर्णीयते यथाच “ ॐ मित्येतदक्षरंसर्वमि” त्यादीनां-
 श्रुतीनां “अकारोवैसर्वावाकृषौषास्पर्शोष्मादि रूपेणवहुरुपा-
 भवती” त्यादिश्रुतेश्चपरस्परंविरोधेसति प्रणवस्यादावकार-
 दर्शना “दकारेप्रणवस्थिति” रित्यभियुक्तवचनाच्च तत्कारण-
 त्वंतस्यनिश्चित्य अकारंविहायपदार्थांतरमोकारप्रभवमित्यो-
 कारपरश्रुतीनामर्थोनिश्चीयते तथाचाभियुक्तश्लोकः” सर्व-
 थावेदगर्भस्थावेदाश्चाष्टाक्षरेरिथताः अष्टाक्षरश्चप्रणवेअका-
 प्रणवस्थितिरितितथा “ यथैववटवीजस्थः प्राकृतश्चमहा-
 द्रुमः तथैवरामवीजस्थंजगदेतच्चराचर” मित्यादीनांचश्रुतीनां-
 परपरं विरोधपरिहास्य” जीवत्वेनेदमोयस्येतीमां इत्योमि-
 तीति” चेमांश्रुतिमाश्रित्यषडक्षरस्यप्रणवकारणत्वनिश्चयात्

षडक्षरतद्वाच्यव्यतिरिक्तनिखिलचराचरकारणात् प्रतिपादन-
पराः प्रणावपरश्रुतयइतिनिर्णेतुंशक्यं अन्यथाद्वयोरादिकारणा-
त्वासंभवेनतद्बोधकश्रुतीनां परस्परविरोधेन मिथ्यालापत्वप्रस-
क्तिर्दुर्वारा नचतयोरन्यतरः श्रुतिसंदर्भः कल्पित इतिवक्तुंश-
क्यं तद्वृष्टान्ते वेदत्वाविशेषहेतुंकृत्यवेदमात्रस्यकल्पितत्व-
प्रसंगात् नन्वेवंसत्यपि षडक्षरोंकारयोरन्यतरस्य कार्यत्वा-
निर्णयेनैकस्यादिकारणात्त्वानिश्चयादुक्तदोषस्यतादवस्थमि-
तिचेन्न “सुषुप्तस्थानः प्राज्ञोमकारस्तृतीयामात्रामितरेपीतेवा-
मिनोतिहवाइदं सर्वमपीतिश्चभवतिसयएवं वेदेत्यत्र” मां-
डुक्योपनिषदि प्रणावावयवयोरकारोकारयोस्तदवयवभूते
मकारेप्यप्ययश्रवणात् प्रणावकारणवन्हिवीजावयवे मकारे-
सुतरांतल्लयत्वोपपत्तेः श्रुतसर्ववागात्मकत्वस्याकारस्यापिषड-
क्षरकार्यत्वनिष्पत्तेः ननुप्रणावस्यासकृदुच्चारणोक्तं मकारस्या
कारोकारलयोस्तत्यवधित्वदर्शनवत् रामनाम्नोऽसकृदुच्चा-
रणेपि मकाररयरकाराकारलयोस्त्यवधित्वदर्शनात् तुल्य-
युक्त्यातत्रापिमकारस्य रकाकारराकारणात्वोपपत्तेस्तद्वाच्यस्य
मूलकारणात्वंस्यादितिचेन्न प्रणावावयवमकारेकारणात्वोधक-
मांडुक्यवत् नामावयवमकारकारणात्वपरवाक्याश्रवणेन तर्क-
बलयुक्त्यातस्य तथात्वानिष्पत्तेः प्रणावसमानधर्मकत्वेनतस्य
तत्रापितादृशवाक्यंकल्पन्तामितिचेन्न रेफारूढामूर्त्तयइति-
कृत्स्तश्रुतिविरोधने कल्पितस्याप्रामाण्यात् अथवा “क्षराणां-

मकारोस्मीत्यकारोवासुदेवः स्यादिति वासुदेववाचकत्वेनोक्त-
 स्थ सर्ववागात्मकत्वेनश्रुतस्यचाकारस्यमितरेपीतेर्वैचित्तिल्लय-
 स्थानत्वेनश्रुतस्य मकारस्यचेत्युभयोरकारमकारयोः प्रणवावय-
 वयोः“ अकारः प्रथमाक्षरोभवितउकारोद्वितीयाक्षरोभवितमका
 रस्तृतीयाक्षरोभवती” त्यत्रराममंत्रस्थांकारमकाराभेदेन श्रुतयोः
 रेफारूढामूर्त्तयः स्युरित्यत्ररेफाश्रितत्वेन तदंगत्वेननिर्णयित्वा“
 वैष्णवेष्पिमंत्रेषुराममंत्राःफलाधिका“इति” जपतः सर्ववेदां-
 श्चसर्वमंत्रांश्चपार्वीति तस्मात्कोटिगुणांपुण्यंरामनाम्नैवल-
 भ्यते इतितद्वन्मंत्राश्चवेदाश्चरकारेषुव्यवस्थिता इत्यादिवत्
 अकारस्योत्कृष्टमहत्वाश्रवणञ्च रकारस्यैवमूलकारणत्वनिश्चयेः
 नमकारवाचस्यमूलकारणत्वमुपपद्यते तथाचक्वचित्, अकारो-
 वैसर्वावागि” त्यादौस्वावयवभूताकाररूपेणसर्वात्मकत्वंप्राप्त-
 स्यषडक्षरस्यसर्वकारणत्वश्रुतिः क्वचित्तुस्वावयवभूताकारद्वारा-
 प्रणवत्वंप्राप्तस्य सर्वात्मकत्वं क्वचित्तुसाक्षात्प्रणवरूपत्वंप्राप्त-
 स्य तथाश्रुतिः क्वचित्स्वस्यैवसाक्षात्सर्वात्मकत्वश्रुति रित्य-
 खिलचराचरस्य साक्षात्परंपरयाषडक्षरकार्यत्वे पर्यवसाना-
 त्तस्यादिकारणत्वं निर्वाचं तदेवमत्रयथाप्रथमं” जीवत्वेनदेमों-
 यस्येति” इत्योमितीत्याभ्यांप्रणवस्यषडक्षरकार्यत्वं प्रदर्श्य-
 पश्चात् ॐ मित्येतदक्षरंसर्वमि” त्याद्याभिः प्रणवस्य
 सर्वात्मकत्वंप्रदर्शितं तथैवोपनिषदन्तरेष्वपिदृष्टव्यंयत्रतुमां-
 डुक्याद्यासु नतस्यषडक्षरकार्यत्वंप्रदर्शितं सर्वात्मकत्वंतुप्रति-

पादितं तत्रापिसवांसासुपनिषदामेकवाक्यताउपपत्तये सर्व-
शाखाप्रत्ययन्यायेनात्रदृष्टस्य प्रणवनिष्ठषडक्षरकार्यत्वबोध-
कस्य” जीवत्वेनेदमौयस्ये” त्यस्यइत्योमित्यस्य” श्रुतिवाक्य-
स्यउपसंहारःकर्तव्य उभयत्रार्थाभेदात् यथाकाशपूर्वकसृष्टि-
वचनतेजः पूर्वकसृष्टिवचनयोः परस्परंविरोधपरिहाराय तत्र-
च्छान्दोग्ये तत्तेजोऽसृजदित्यत्र” तस्माद्वाएतस्मादात्मनः
आकाशः संभूतः अकाशद्वायुर्वायोरग्निरि” त्यादिस्रैऽतिरे-
कवाक्यस्योपसंहारेण छान्दोग्येपितदाकाशंवायुंश्चसृष्टवातेजोऽ-
सृजदित्येवांआकाशपूर्विकासृष्टिः स्वीक्रियते तद्वत्तथाच-
पारमार्षिसूत्रं” सर्ववेदांतप्रत्ययचोदनाद्यविशेषादिति” अ-
स्यार्थःसर्ववेदांतप्रत्ययानिविज्ञानानितानिस्मिन्तस्मिन्वेदांतैतानि-
तान्येवभवितुमर्हति कुतश्चोदनाद्यविशेषात् आदिग्रहणे-
नशाखांतराधिकरणसिद्धांतसूत्रोदिता अभेदहेतवइहाक्षिप्य-
न्तेसंयोगरूपचोदनाख्याऽविशेषादित्यर्थः अन्यच्चतस्यैवसूत्रं
उपसंहारोऽर्थाभेदाद्विशेषवत्समानेचेति” इदंप्रयोजनसूत्रं
स्थितेचैवंसर्ववेदांतप्रत्ययत्वे विज्ञानानांअन्यत्रोदितानांवि-
ज्ञानगुणानांअन्यत्रापिसमानेविज्ञाने उपसंहारोभवति अर्था-
भेदात् यएवहितेषांगुणानामेकत्रार्थोविशिष्टविज्ञानोपकारः
सः एवान्यत्रापियदिहिविज्ञानभेदोभवे ततोविज्ञानांतरनि-
वद्धत्वाद्गुणानांप्रकृतिविकृतिभावाभावाच्च नस्यादुपसंहारो
विज्ञानैकत्वेतुनैवमितिसूत्रार्थः” तदेवंतारकदीर्घानलमि”

त्यादिनापडक्षरस्वरूप इत्योमित्यनया चतस्यसर्ववैदादिभूतप्र-
णवकारणात्वंचप्रदर्श्याथब्रह्माभेदत्वप्रदर्शनेन तस्यसर्वोपास्पत्वं
विधीयतेब्रह्मात्मेतिब्रह्मात्मक सच्चिदानंदाख्याइत्युपासितव्यंषड
पिमंत्रवर्णाः“तेजोरूपमयोरैफ” इतिमहारामायणोक्तप्रकारेण
श्रीरामाकारप्राप्तत्वात्ब्रह्मात्मकायद्वा श्रीरामवाचकत्वेनतत्तदा-
त्म्यगतत्वाद्ब्रह्मरूपाःसच्चिदानंदाख्यासच्चिदानंदरामबोधकत्वेन
तत्तदात्म्यप्राप्तत्वात् तदाख्याः अथवा“ब्रह्मादीनांवाचकोयमि”
त्युक्तरीत्याब्रह्माद्यशेषपदार्थ वाचत्वेनब्रह्मवत्सर्वत्रव्यापकतयात
द्धर्मत्वंप्राप्तत्वाद्ब्रह्मात्मका यद्वा “ रमंत्योगिऽनंते सत्यानंदे
चिदात्मनि इतिरामपदेनासौ परंब्रह्माभिधीयते ” तथैवचिदा-
चकोरकारस्यात् सद्वाच्यकारउच्यते मकारानंदवाचीस्यात्
सच्चिदानंदमव्ययमि “ त्युक्तरीत्या विविक्त तथा सच्चिदा-
नंदवस्तु वाचकत्वेन तत्तदात्म्यप्राप्तत्वात् सच्चिदानंदाख्याः
यद्वा ” स्वप्रकाशः परंज्योतिः स्वानुभूतैक चिन्मयः
तदेवरामचन्द्रस्य मनोराद्यक्षरंस्मृतमिति “ रामोपनिषच्छ्रुत्या”
स्वभूज्योतिर्मयोऽनं तरूपीस्वेनैवभासते “ इतिपूर्वतापनीयश्रु-
त्याचवन्द्द्विजषडक्षरा क्षराणांचस्व प्रकाश ज्योतिर्मयस्वरूप-
त्वं यथा तथा परब्रह्मापिस्वप्रकाश ज्योतिर्मयस्वरूपं भवतीत्यु
भयत्रार्थाभेदादुपपद्यते षडक्षराक्षराणां ब्रह्मात्मकत्व मिसतः
कंठतोपिश्रुतिराह ब्रह्मात्मकाइति तदेवब्रह्मात्मकत्वंस्फुटयति
सच्चिदानंदाख्या इतिसच्चिदानंदा इति संज्ञायैषां ते सच्चि-

दानंदाख्याः यथा “ सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्म अनानन्दो ब्रह्म ”
 प्रज्ञानं ब्रह्मेत्ये ” वमादिश्रुतिभिः सच्चिदानंदस्वरूपत्वेन ब्रह्मा-
 ख्यायते तथा सच्चिदानंदाख्या इति श्रुत्यासच्चिदानंदस्वरू-
 पत्वे न षडक्षरवर्णा अप्याख्यायंते इत्युभयत्रार्था भेदादुपप-
 द्यते षडक्षराक्षराणां ब्रह्मात्मकत्वं ब्रह्मस्वरूप भूतत्वं च यद्वा-
 ब्रह्मणः सच्चिदानंदरूपत्वात् षडक्षराक्षराणां तु जडत्वान्नोपपद्यते
 ब्रह्मात्मकत्वं षडक्षराक्षराणामित्याशं कानिरासायाह ” सच्चिदा-
 नंदाख्या ,, इतियतः सच्चिदानंदासंज्ञिकामंत्रवर्णापि अतो-
 ब्रह्मात्मका इत्यर्थः “ सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्म ” अनंदो ब्रह्मेत्या-
 चासु ब्रह्मणः सच्चिदानंदस्वरूपत्वश्रुतेः मंत्राक्षराणां च सच्चि-
 दानंदाख्या इति श्रुत्यैव सच्चिदानंदसंज्ञकत्वेन सच्चिदास्व-
 रूपत्वोक्ते ह भयत्रार्थाभेदादुपपद्यते षडक्षराक्षराणां ब्रह्मात्मक-
 त्वेन ब्रह्मरूपत्वमित्यर्थः इत्युपासितव्यमिति शब्दः हेतौ इति
 अनालोचितविशेषाशेषजीवमोक्षप्रदत्वेन तारकत्वेन सर्ववेदा-
 दिभूतप्रणवकारणत्वेन च ब्रह्मात्मकत्वेन सच्चिदानंदाख्यत्वेन
 चाशेषपदार्थमूलतया सर्वार्थमूलतया सर्वार्थगर्भत्वात् षडक्षरं
 तारकमेवोपासितव्यं अकारत्रयसंपन्नत्वेन कृताधिकारिभिर्मु-
 मुक्षुभिरेतदर्थपुरः सरजपेनोपासितव्यमित्यर्थः तथैदस्मृतच
 “ ब्रह्मणो ज्ञानत्रियात्रैश्या स्त्रियोशूद्रास्तथेतरे सर्वेष्वधिकारि-
 णोस्य ह्यनन्यशरणायदीति ” अत्र षडक्षरप्रकरणत्वात् तदे-
 वोपास्यमिति चाग्रतनया श्रुत्यास्फुटीकरणाच्च तस्यैवोपास्यत्वं-

विहितं नतुसन्निहितस्यप्रणावस्येतिविवेचनीयं ननु ॐ कारा
 कारपिपत्सोः षडक्षरस्यकिमाकरोभवतीत्याशंक्य तस्यतदानी
 तनं रूपंदर्शयति “ अकारप्रथमाक्षरोभवती ” त्यादिनाप्र-
 णावाकारपिपत्सोः षडक्षरस्य विश्लेष विपर्ययाद्यनंतरं प्रथमा
 क्षरंअकारोभवतिलिंगविपर्यः छांदसः यद्दाननुषडक्षरस्यप्रणा-
 वाकार प्राप्तिरुक्तासानसंगच्छते प्रणावस्यत्रिवर्णात्मकत्वेन
 तत्त्वामान्याभावात् तद्धर्मानासत्वाच्चेत्याशंक्यतस्यापिषडवर्णा
 त्मकत्वंदर्शयति अकारइत्यादिना”

अकारःप्रथमाक्षरोभवतिउकारोद्वितीया-
 क्षरोभवतिमकारस्तृतीयाक्षरोभवति अर्द्धमा-
 त्रश्चतुर्थाक्षरोभवतिविन्दुःपंचमाक्षरोभवति-
 नादः षष्ठाक्षरोभवतितारकत्वात्रारकोभवति
 तदेवतारकंब्रह्मत्वंविद्वितदेवोपास्यमितिज्ञेयंग
 र्भजन्मजरामरणासंसारमहद्भयात्संतारयतीति
 तस्मादुच्येततारकमिति ॥ ३ ॥

षडक्षरकार्यस्योकारस्पप्रथमाक्षरंअकारोभवति एत्रमत्रे-
 पियोजनीयं तथाकारोद्वितीयाक्षरोभवति मकारस्तृतीयाक्षरोभ-
 वति अर्द्धमात्रश्चतुर्थाक्षरोभवति अर्द्धमात्रइत्यवयवत्वेनपु-

लिंगत्वं विंदुःपंचमाक्षरोभवति नादः षष्ठाक्षरोभवति सर्वाथि
वाचकत्वात् षष्ठाणांमिप्रणाववर्णानां षडक्षरावयवार्थवाचकत्वं
एवंवर्णासंख्यया तत्रषडक्षरसमतांप्रदर्शय ततोऽनन्तरंप्रणावस्थ
तद्धर्मप्राप्तिदर्शयति “ तारकत्वात्तारकोभवति” तारकंदीर्घा-
नल मित्युक्तस्यतारकस्यवर्णाशः साम्येतद्वितीयाकारत्वात्
प्रणावोपितारकोभवतीत्यर्थः ननुतारयतीतितारकस्तस्यभाव-
स्तत्त्वं तस्मात्तारकत्वात् तारात्मकत्वात् षडक्षरोपितारकोभव-
तीतीत्यमिदंवाक्यं षडक्षर परंभावनीयमितिचेन्न “ तारकंदी-
र्घानलमि ” त्यत्रनपुंसकलिंगत्वे नोक्तस्य तारकपदस्यात्रतार-
कोभवतीति नपुंसकत्वाऽनुक्तेः पुनः ॐ कारो गुणावीजंप्रणाव-
स्तारोवेदादिअद्यादौ उमध्येमअन्तेअपरोनामास्यत्रिमात्रिकश्च
तथेत्यत्रोकारस्यतारनामत्व श्रवणोपि तारकनामत्वा श्रवणा-
त्पुनः कस्मात्तारयतीत्यस्याकांक्षायाः गर्भजन्मजरामरण
संसारमहद्भयादिति व्यवहितवाक्येनपूरणात् तयोरंतरालेश्रु-
तस्य “ तदेवतारकंब्रह्मत्वंविद्धी ” त्यस्यतदेवोपास्यमित्यस्य
च वाक्यस्य वैयर्थ्यापत्तेः परेणटीकाकारेण तारकत्वेनिमित्ती-
कृतेतारकत्वात् सर्वसंसारभयतारणाद्येतिहेतुद्वयेऽपन्यस्तेतत्र
प्रथमेहेतौ प्रमाणाभावाच्चरफुटीकरिष्याम्यग्रे ननु तत्किंतारकं
यत्कार्यत्वेन प्रणावस्यापि तारकत्व मुक्तमित्यपेक्षायामाह
“ तदेव तारकंब्रह्मत्वं विद्धीति ” रुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टे
तथातारकंदीर्घानलमित्यादिनायस्यस्वरूपं प्रदर्शितं तदेवतार-

कंब्रह्मेतित्वांविद्धि जानीहि ननु “ ब्रह्मात्मकाः सच्चिदानं”
दाख्याइत्युपासितव्यमि ” त्यनयाश्रुत्याप्रकृतस्यषडक्षरस-
न्निहितप्रणवस्यै वोपास्यत्वमुक्तमितिचेत्तत्राह “ तदेवोपास्य
मिति ” तत्प्रकृतं षडक्षरंइत्योमितीत्य नयातुप्रणवस्य
षडक्षरकार्यत्वप्रदर्शनंकृतं तदुपासनां दाख्यार्थनतुप्रणवोपास-
नाविधानार्थमित्यर्थः वेदतंत्रादौवहूनामंत्राणामुपासनोक्तातेषां
किमेकंमुख्यत्वेनोपास्यमितीमांशंकांनिराकरोति स्वयमेवश्रुतिः
तदेवोपास्यमितिज्ञेयमिति यद्यपिमंत्रांतराणामपि तत्रतत्रतथो-
पासनाविहिता तथापि काशीनिवासिसर्वजीवमुक्तयेरुद्रेणभग-
वतायदुपदिश्यते यस्य तु सर्ववेदादित्वेन सर्वोपास्यभूतस्य
प्रणवस्यापिकारणत्वांनिर्दिष्टं मुमुक्षुभिरतदेवोपास्यमित्यर्थः
भवत्वदमुपास्यं ज्ञेयंतुकिमप्यन्यत्स्यादित्याशंक्यस्वयमेवनि-
राकरोति ज्ञेयमिति तदेवज्ञेयमुपास्यमितियोजना अन्यन्मंत्र-
वाक्य निचयविचारणां विहायतदेवतारकमेवज्ञेयमुपास्यंचेति
शिष्याशिद्दार्थमवधारणांतत्रैवांसतिसच्चिदानंदात्मकब्रह्मवाचक
त्वेन तत्तादात्म्येनोपासनीयं ब्रह्मात्मकासच्चिदानंदाख्याइत्युपा-
सितव्य मित्यत्रतस्यब्रह्मात्मकत्वश्रवणात् मंत्रोज्ञेयस्तुजीवपर
योःशेषशेषीभावसंबंधःसतुरेफारूढामूर्त्तार्यः स्युरित्यस्यव्याख्या
नेस्फुटीकृतोभवतिअत्रमंत्रांतराणांगर्भजन्मादिभ्योत्पारकत्वेन
तारकसंज्ञामप्राप्तत्वात्तन्तेगर्भादिभ्यस्तद्यस्तारयंत्यतउपास्यत्वज्ञे-
यत्वयोरस्मिन्नतारकेपरिसमाप्तिःदर्शितातदेवतारकस्यसर्वोपास्य

त्वंज्ञेयत्वंचविधायथतारकपदनिर्वचनं कुर्वन्तदेवतारकत्वंस्फुटय
 ति” गर्भजन्मजरामरणसंसारमहद्भयात्संतारयतीति यस्मादेवंत-
 स्मादुच्यते तारकमिति” अत्रतारकनिर्वचनपरश्रुत्यायः कश्चि-
 न्मंत्रोगर्भजन्मादिभ्यस्तारयतितस्यैव तारकसंज्ञाभवतीत्यवग-
 मात् वेदपुराणादौमंत्रांतरस्यतारकसंज्ञाऽश्रवणादतरतस्य
 षडक्षरस्यास्यामेवोपनिषदि” तारकं दीर्घानलमि” त्यादौता-
 रकत्वश्रवणात्” षडक्षरोवन्हिपूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते श्री-
 रामेतिपरंजाप्यंतारकंब्रह्मसंज्ञक” मित्यादिवहुस्मृतिभिरुक्त-
 त्वाच्चास्यैवोपास्यत्वं ज्ञेयत्वंचविधाय एवकारेणमंत्रांतराणां
 तदुभयं वर्जितं यत्तदनया गर्भजन्मेतिश्रुत्यास्फुटीकृतंभवतीति
 अत्रकेचित् इत्योमितीत्यस्यव्याख्यानेप्रणवस्यषडक्षरकार्यत्वं-
 निर्दिश्य अकारः प्रथमाक्षरोभवतीत्यस्यव्याख्यानेअकार-
 प्रणवावयवः प्रथमाक्षरोमंत्रस्यभवतीत्ये वमुक्त्वाप्रणवस्यषड-
 क्षरकारणात्वंसूचितवंतस्तन्नसंगच्छते कार्यावयवस्यकारणा-
 वयवत्वप्राप्त्ययोग्यत्वात्षडक्षरस्यादावकाराक्षरादर्शानाच्चअकारो
 कारमकारेष्वन्यतरस्यापि रेफाकारप्राप्त्यनुपपत्तेश्च नचोभयो-
 र्महत्वंतोवर्णात्तश्चसाम्येनाप्यैकत्वमुपपद्यते अकारस्यषडक्षर-
 प्रथमाक्षरत्वादर्शनेनवर्णातः उभयोः साम्यानुपपत्तेः प्रणव-
 स्यसर्वकारणात्वश्रवणोपि” जपतः सर्ववेदांश्चसर्वमंत्रा” श्चे-
 तीदृशमहत्वाश्रवणाच्च अतः परिशेषात्” अकारः प्रथमा-
 क्षरोभवती” त्यादीनांप्रणवषडक्षरैक्यवोधकश्रुतिवाक्याना-

मन्यथानुपपद्यमानत्वात् इत्योमितीतिप्रणवनिष्ठषडक्षरकार्य-
त्ववोधकश्रुतिवत्त्वाच्च षडक्षरस्यैवप्रणवाकारप्राप्तिरुपपद्यते
रामशब्दस्यैवर्गाविश्लेषविपर्ययकरणानंतरं रेफस्योकाररूपतो
पपत्योभयोर्वर्गातः समन्वयनिष्पत्तेः तत्रतत्रश्रुतसर्वोत्कृष्टत्व-
महत्वयोरनुपपत्त्याकार्यकारणाभावेनैवोभयोरैक्योपपत्तेश्च” ।
जीवत्वेनेदमोयस्येति” श्रुतेश्चषडक्षरस्यैवप्राणवकारणत्व-
निष्पत्तेः पुनश्चएवमुभयोरैकार्थवाचकत्वेनसंख्यासामान्ये च
तादात्म्यमनुभूय सर्वास्ववस्थास्वेतदेवोपासितव्यं यत्तुतारस्य-
सिद्धादिदोषानुक्तेः तत्रहेतुः तासावयवानांमंत्राक्षरैक्येनमंत्रा-
गतसिद्धादिदोषनिरासादित्युक्तवाप्राणवतादात्म्यगतत्वं हेतु-
कृत्यषडक्षरस्यसिद्धादिदोषरहित्यां बोधितवंतस्तेटीकाकाराः
तदपिनसंगच्छतेकार्यसं वधेनकारणगुणाधिक्यप्राप्त्यनुपप-
त्तेः” अत्रहिजंतोः प्राणेषूकममाणोपुरुद्रतारकंब्रह्मव्याचष्टे“
इतिस्वयमेवश्रुत्याभ्रटिति साक्षाफलाद्यर्थमधिकारितारतम्य
चिन्तानिरासेनषडक्षरगत सिद्धादिदोषरहित्यद्योतनाच्च
पुनश्चतारतमकत्वात्सर्वसंसारभयतारणाद्वातारकमिति तारक
स्यद्विधानिर्वचनं प्रकल्प्य प्रथमनिर्वचनपरतारकत्वात्तारको-
भवतीतीदंवाक्यं“ गर्भजन्मजरामरणसंसारमहद्भयात्संतार
तीति“ वाक्यंतुद्वितीयनिर्वचनपरमिति सूचितवंतस्ते तद्
प्यसंगतं जीवत्वेमोयस्येतिइत्योमिति चेत्यत्रप्राणवकारणत्वेन
श्रुतस्यराममंत्रस्यतत्कार्यत्वेनतदात्मकत्वाऽनुपपत्तेः द्वितीय-

ससंसारंतरतिससर्वंतरतिसोविमुक्ताश्रितो भ-
वति समहान्भवतिसोऽमृतत्वं च गच्छतीति

इतिद्वितीयाकंडिका

यो ब्राह्मणः तस्माद्ब्राह्मणः पांडित्यं निर्विघ्नवाल्येन
तिष्ठासेदि” त्यादि श्रुत्युक्तो ब्राह्मणः ब्रह्मबुभुत्सुः यः कोपीति
यावत् न चात्र ब्राह्मणशब्दो ब्राह्मणत्व जातिपरः” अत्र-
हिजंतोः प्राणेषूतक्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे”
इतिश्रुत्याजंतुमात्रस्यात्राधिकारत्वद्योतनात्” ब्राह्मणाः क्षत्रि-
याः वैश्यास्त्रियः शूद्रास्तथेतरे सर्वेऽप्यधिकारिणोऽस्य ह्यनन्यश-
रणायदीति” तथैवस्मरणाच्च” एतत्तारकं नित्यमधीते” अर्था-
नुसंधानेन केवलमपि वानित्यजपति सपाप्मानंतरित पाप्मनः
एव सतविशेषणान्याह” समृत्युंतरतीत्यारभ्य ससर्वंतरतीत्यं-
तेन” भ्रूणो वेदपारगः ब्राह्मणः वीरोभिः ज्येष्ठपुत्रो वासंसार-
पदेन वा ह्यविषया उच्यते सर्वपदेन त्वं त्रिषया अथ वासंसारपदेन
विरजापर्यंतं सर्वपदेन विरजापरंपदयोरंतरालोदेशः तत्र हेतुः
विमुक्तं प्रकृतिविमुक्तं आत्मस्वस्वरूपं आश्रितः प्राप्तो भवति
अतएव महान्पूज्यो भवति अविमुक्तमाश्रितो भवतीति पाठे ब-
द्धत्वविमुक्तत्वरहितं परमात्मानमाश्रितो भवति सोऽमृतत्वं च
गच्छतीत्याभ्यां भगवत्प्राप्तिर्दर्शिता भवति” जीवन्तो मंत्रसिद्धाः
स्यु रन्ते मां प्रप्तुवंति” इति वक्ष्यमाणश्रुतेश्च इति शब्दः
प्रश्नद्वयस्योत्तरद्वयसमाप्तौ

॥ इतिद्वितीयाकंडिका ॥

॥ अथतृतीयाकडिकारभ्यते ॥

अकाराक्षरेत्यादिनातदेवंपूर्वतनग्रन्थे नषडक्षरस्यश्री-
रामशेषत्वकोटिप्रविष्टानांब्रह्मादीनां वाचकत्वेनसर्वार्थवा-
चकतयासर्वात्मकत्वं ब्रह्मादिशेषिभूतरामपरत्वं चोक्तगतउत्तर
तनग्रन्थेनतस्यैवतारकसंज्ञिकत्वं स्फुटयन्सर्ववेदादिभूतप्रणाव-
कारणात्तन्निर्देशपूर्वकसर्वोपास्यत्वमशेष पापतारकत्वमोक्षप्रद-
त्वंचोक्ता थेदानींतस्यैवषडक्षरस्यकैमुत्यन्यायेनसर्वार्थवाचक-
तयासर्वात्मकत्वदर्शयितुं तत्कार्यभूतस्यप्रणावस्याथाकाराक्षर
संभूतइत्यादिनाविश्वादिवाचकतया श्रीरामशेषकोटिप्रविष्ट-
स्य समष्टेरर्थात्त्व्यप्येश्चवाचकत्वं तच्छेषिणोरामस्यचवाच-
कत्वंप्रदर्शय” ॐ मित्येतदक्षरंसर्वमि” त्यादिनासर्वात्मकत्वं-
दर्शयति अथेत्यादिना”

अथैतेश्लोकाभवन्ति

अथतारकरवरूपकथनानंतरं प्रणावाकारप्राप्तस्य तस्य-
तारकस्यार्थभूता एतेश्रुतिप्रसिद्धवाक्यप्रमाणाश्चत्वारश्लोका-
भवन्ति”

अकाराक्षरसंभूतः सौमित्रिर्विश्वभावनः ।

उकाराक्षरसंभूतः शत्रुघ्नस्तैजसात्मकः ॥ १ ॥

प्रज्ञात्मकस्तुभरतामकाराक्षरसंभवः ।

अर्द्धमात्रात्मकोरामोब्रह्मानंदकाविगूहः ॥ २ ॥

अकारश्च स एवाक्षरं च तस्मात्संभूतः सम्यग्ज्ञातस्ते

नावभासितः अकारार्थं अकारवाच्य इतियावत् सौमित्रिः
 सुमित्रासुतः विश्वभावनः जाग्रदवस्थायां विश्वं भावयति
 नियमयतीति तथा धातूनामनेकार्थत्वात् जाग्रदवस्थासाक्ष्या-
 त्माविश्वइत्युच्यते तन्नियामक लक्षणाइत्यर्थाः अत्रजाग्रद-
 वस्था साक्ष्यात्मा विश्व एव सौमित्रिः स्वप्नावस्थासाक्ष्यात्मा
 तैजसः शत्रुघ्नः सुषुप्त्यवस्था साक्ष्यात्माप्राज्ञोभरतः इति यै-
 र्व्याख्यातंते प्रष्टव्याः स्वशरीरमात्रनिष्ठ जाग्रदवस्था साक्ष्या-
 त्माविश्वः सौमित्रिरित्युच्यते विश्वशरीरनिष्ठ जाग्रदवस्था
 साक्ष्यात्मा विश्वशब्दवाच्य एव सौमित्रिरितिवानप्रथमः
 स्वशरीरनिष्ठ जाग्रतस्वप्नसुषुप्तिसंज्ञकावस्थात्रयं प्रत्येकस्यैव
 साक्षित्वोपपत्त्या केवलजाग्रदवस्थां प्रति सौमित्रेः तथा स्वप्ना-
 वस्थां प्रति शत्रुघ्नस्य तथा सुषुप्तिं प्रति भरतस्य साक्षित्वोक्तेरनु-
 पपत्तेः द्वितीयः पक्षश्चेत्तदा सौमित्रेः समष्ट्यभिमानित्वांगी-
 कारस्थावश्यकत्वात्तस्य प्रतिशरीरं जाग्रदवस्था साक्ष्यात्मानं
 विश्वाख्यं प्रतिनियामकत्वमुपपन्नन्तरं एवं शत्रुघ्नभरतपक्षेपि
 योजनीयं तथोकारमकारार्थौ शत्रुघ्नभरतौ स्वप्नसुषुप्ति साक्षि
 भूततैजसप्राज्ञनियामकावित्यर्थाः अत्रसौमित्र्यादीनां जाग्रदा-
 द्यवस्थाभिमानि सर्वजीवनियामकत्वोपपत्त्यनुसारेण ब्रह्मा-
 नन्दैकविग्रहस्य श्रीरामस्य सर्वजीवतुरीयावस्थानियामकत्वमु-
 पपद्यते तत्रब्रह्मानन्दैक विग्रहः ब्रह्मचासावानन्दश्चब्रह्मानन्दः
 सचैकोविग्रहः शरीरं यस्य स तथा अत्र ब्रह्मानन्दाभ्यां तद्वि

ग्रहस्य प्राकृतत्वनिरासेनव्यापकत्वं सुखरूपत्वंचोक्तं आनन्दो ब्रह्मेत्युक्तं आनन्दरूपं ब्रह्मैवविग्रहो यस्य स तथोक्तः श्रीरामस्य ब्रह्मतत्त्वमय एव विग्रहोस्तीति कृत्वा तत्र शरीरशरीरिभेदो नास्तीति सूचितं भवति पूर्णानन्दैकविग्रहमित्युत्तरत्रापिश्रुतेः परात्परतरं तत्त्वं सत्यानन्दं चिदात्मकं सर्वाधिपत्यंसमगभीरं सत्यं चिदानन्दमयस्वरूपमिति च तथा” श्रीशार्ङ्गधारिणारामं चिन्मयानन्दविग्रहं विरराममहातेजाः सच्चिदानन्दविग्रह” इति च श्रीरामस्यस्वरूपविग्रहयोरुभयोः सच्चिदानन्दरूपत्वस्मरणाच्च ॥ २ ॥ अथ श्रीरामालिङ्गितायाः सीतायाः श्रीरामप्रतिपादकार्द्धमात्रसन्निहितविन्दुप्रतिपाद्यत्वमाह श्रीरामसान्निध्यवशादिति

श्रीरामसान्निध्यवशाज्जगदानन्ददायिनी ।
 उतपत्तिस्थितिसंहारकारिणीसर्वदेहिनाम् ॥ ३ ॥
 सासीताभगवतीज्ञेयामूलप्रकृतिसंज्ञिता ।
 प्रणावत्त्वात्प्रकृतिरिति वदान्ति ब्रह्मवादिनः ॥ ४ ॥

रामपदस्यपूर्वकत्वं भक्त्यतिशयविधानार्थं तत्प्राप्तेरेव परमपुरुषार्थत्वात् स्वभावतोजगदानन्ददायिनी तत्तत्कर्मानुसारेणातुसर्वदेहिनां विश्वाद्यवस्थावतां सौमित्र्यादिनियन्तानामुत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणी यामूलप्रकृतिसंज्ञितासासीताभगवतीज्ञानशक्त्यादिषड्गुणवतीज्ञेया अत्रमूलप्रकृतिशब्दो-

जडप्रकृतिपरः” हेमामयाद्विभुजयासर्वालंकारयाचिता” इति पूर्वतापिनीयेतस्याचिद्रूपत्वश्रवणात्, यस्याकदाक्षणेवैजाता-मूलप्रकृतिसंज्ञितेति” मूलप्रकृतिरविकृति” रित्युक्तायाः मूलप्रकृतेः सीताकटाक्षोद्भवत्वस्मरणाच्च प्रकृतिपदनिर्वचन-माह” प्रणवत्वात्प्रकृतिरिति” गुस्तुतावित्यस्यधातोः प्रणू-पतेप्रस्तूयतेस्वकटाक्षोद्भवायाः जडप्रकृतेर्महदाद्या कारेणनि-र्माणेयासाप्रणवा तस्याभावस्तत्वांतस्मात्प्रणवत्वात् प्रकर्षेण-क्रियतेऽनयेतिप्रकृतिः ब्रह्म प्रणवमूलवेदस्तद्वेदनशीलावेद-विचारपरा वदंतिकथयंति अत्रहिविश्वतैजसादिनियामकानां सौमित्र्यादीनां श्रीरामकैकर्यपरत्वप्रसिद्धया भगवच्छेषत्व-सिद्धेः सुतरां तन्नियम्यानांविश्वतैजसादीनां जाग्रदाद्यवस्था-भिमानीनांतच्छेषत्वोपपत्तिः अपरंच” उत्पत्तिस्थितिरांहारका-रिणीसर्वदेहीना” मित्युक्तेः सर्वजगदुत्पादिकारिण्याजान-क्याः श्रीरामस्ययथाकश्चित्क्षेत्रिणिक्षेत्रेऽप्यवपतिसिंचतिकुं-ततीत्याद्युक्तयुक्त्या सर्वजगत्स्वामित्वसिद्धेः सर्वेषांदेहिनां श्रीरामस्य च शेषशेषीभावनिर्वृत्तेः सर्वचराचरात्मकंजगत श्रीसीताविशिष्टस्यरामस्यैवशेषभूतं नस्वस्यान्यस्यवेतिकृत्वा-जीवानां जीवांतरनिष्ठस्वरक्षणोपायत्वप्राप्यत्वयोरनुपपत्तेः सर्वस्वामित्वांसीतारामनिष्ठमेव स्वरक्षणोपायत्वंचेति प्रणवार्थ-बोधकश्लोकानांफलितोर्थः तथाचषडक्षरतारकवत्तत्कार्य-भूतः प्रणवोपिसर्वजगतः श्रीरामशेषत्वबोधयतीत्युभयोरेकार्थ

वाचकत्वेनैकवाक्यतोपपन्नतराएवमन्यत्रश्रुतस्यापिप्रणवस्योक्त
युक्तयायमेवतात्पर्यार्थोनिर्णेतव्यः कुतः तत्रतत्रग्रंथेप्रणवस्य-
व्याख्याभेदसत्त्वेपि प्रणवंब्रह्मरूपंस्वीकृत्यतस्मात्कयापिरीत्या
जगदुत्पत्त्यादिकमेववर्णयतीत्यत स्तत्रसर्वत्रापिचैत्रक्षेत्रीन्या-
येन जगदुत्पत्त्यादिकर्तुः परमात्मनः शेषित्वं उत्पत्त्यादिमत-
श्चजगतः शेषत्वमित्येवं तत्रसर्वत्रशेषशेषीभावरूपार्थस्यनि-
ष्पत्तेः “किंचअकारेणोच्यतेविष्णुः श्रीरुकारेणत्द्युच्यतेमका-
रेणोच्यतेजीवः” इत्यादिवाक्यस्य “अकाराक्षरसंभूतः इत्या-
दिवेदवाक्यस्यचकथमेकवाक्यतेतिप्रश्नस्य प्रदर्शितवाक्ययो
रक्षरार्थमेदेजीवपरमात्मनोः शेषशेषीभावद्योतनरूपतात्पर्या-
र्थाभेदादुभयोनैक्यवाक्यताहानिरित्युत्तरं किंचात्रश्रीजानकी-
वाचकस्यानुक्तेपि” श्रीरामसान्निध्यवसादिति” तत्सान्निध्यव-
चनमेवार्द्धमात्रसन्निहितस्यविंदोस्तद्वाचकत्वमुपपादयति श्री-
रामजानकयोः सान्निध्यवदूर्द्धमात्राविंदोरपिसान्निध्यदर्शनात्
विंदुजानकयोः प्रत्येकजगत्कारणत्वश्रवणाच्च तत्रप्रणवस्य-
जगत्कारणत्वनिष्पादनं जगदाकारपरिणताहंकाराद्युत्पादक-
महत्त्वपर्यायप्रणवोपरिस्थविंदुद्वारैवोपपद्यतेश्रीरामवाचकार्द्ध
मात्राद्वाराप्रणवस्यजगत्कारणत्वोपपत्तावपि श्रीरामसन्निहिता-
याजानक्याएवजगत्कारणत्वश्रवणेन श्रीरामवाचकार्द्धमात्रा-
सन्निहितजानकीवाचकविंदुद्वारैवप्रणवस्यसुतरांजगत्कारण-
त्वोपपत्तेः उक्तंहिशास्त्रकारैर्महत्त्वपर्यायस्यविंदोर्जगत्कार-

णत्वं जानक्यास्तुजगत्कारणत्व मत्रैवश्रूयते” उत्पत्तिरिथिति-
 संहारकारिणीति” तस्मादुभयोर्जगत्कारणत्वेनाभेदत्वोपपत्ते
 र्वाच्यवाचकयोस्तादात्म्यसंबंधस्वीकाराच्च श्रीरामवाचकार्द्ध-
 मात्रा संश्लिष्टस्यविंदोः श्रीरामसंश्लिष्टजानकीवाचकत्वमुपप
 न्नतरमितिकृत्वा” अर्द्धमात्रात्मकोराम” इत्यत्रार्द्धमात्रायाः
 श्रीरामरूपत्वश्रुतेः” तिलकरामरूपेणविंदुरूपेणभूमिजांधृत्वा
 श्रीरामभक्तानामग्रगण्योगुणग्रणीरित्यत्र अर्द्धमात्राकृतेति ल-
 कस्यश्रीरामरूपत्वस्मृतेः तिलकमध्यधृतस्यविंदोः श्रीजानकी-
 रूपत्वस्मृतेश्चोक्तयुक्त्यास्मृतेः श्रुतिमूलकत्वनिष्पत्तेश्चसविंदू-
 र्द्धपुंड्रधारिणोपि श्रीरामभक्ताग्रगण्यत्वमुप्युपपन्नतरं एवंप्रणव-
 भावार्थप्रदर्शयाथ तस्यसर्ववांचकत्वंप्रकटयति” मित्येतद-
 क्षरंसर्वमित्यादिना यावत्कंडिकासमासितःॐमित्येतदक्षर-
 मिति

ॐमित्येतदक्षरंतस्योपव्याख्यानंभूतंभव्यं
 भविष्यदितिंसर्वमोंकारएवयच्चान्यत्त्रिकाला
 तीतंतदप्योंकारएवसर्वेत्तद्ब्रह्मत्रयमात्माब्रह्म

सर्वावाच्यमर्धाजातंतद्वाचकंच ॐ मित्येतदक्षरं ॐ
 काररूपमेवसर्ववागात्मके ॐकारेभावाभावात्मकसर्वार्थावा-
 चकत्वंनासमंजसमितिभावः” वाग्वा ॐ कारइतितद्यथा
 शंकुनासर्वाणिर्षणानिसंतृणानिएवमोंकारेणसर्वावाक्संतृणो-

तिच ॐकारोवैसर्वावागि त्यादिश्रुतिभिरोंकारस्यसर्वावागा-
 त्मकत्वमभिधीयते ॐकारेणावभास्यमानत्वात् सर्वमोंकारमे-
 वेत्यर्थः” तस्योपव्याख्यानमिति” तस्मादनंतरवाक्यस्थूलसर्व-
 शब्दस्यसंपूर्णावाक्यस्यवा उपसमीपेव्याख्यानं विष्पष्टंप्रकट-
 कथनंजानीयादितिशेषः कथमित्यतश्चाह” भूतंभव्यंभविष्य-
 दिति सर्वमोंकारएवेति कालत्रयपरिच्छिन्नसमष्टिव्यष्ट्यात्मकं
 सर्वमोंकारएवेति तर्हिकालत्रयातिक्रान्तस्योकारात्मकत्वंनस्या-
 दित्याशंक्याह“ यच्चान्यत्त्रिकालातीतंतदप्योंकारएवेति”
 यच्चान्यत्त्रिकालातीतंकार्यैकसमधिगम्यं कालत्रयाकलितम-
 व्याकृतादि तदप्योंकारएवएवंकार्यकारणरूपस्यसर्वस्यजगतो-
 वाच्यस्यवाचकत्वमोंकारेप्रदर्शितंतदेवंपूर्वतापिनीये यत्सर्वावा-
 च्यस्यवाचकत्वमोंकारइत्यत्र विश्वरूपस्यतेरामविश्वेशब्दा-
 हिवाचकाः तथापिरामनामेदं सर्वेषांवीजमव्ययमिति“ दुपवृ-
 हणवाक्यानुरोधात्लोकेमृतानं तच्छरीरवाचकनामोच्चारण-
 पूर्वकंपिंडादिप्रदानेनकर्मकांडेपितथैवावगमाच्च यथाऽचिद्धा-
 चकानांतच्छरीरिणिचितिपर्यवसानेन सर्वेषांशब्दानांचिद्-
 चिद्विशिष्टपरमात्मवाचकत्वसिद्धेः श्रीरामस्यसर्वशब्दवाच्य-
 त्वमुक्तं“ सर्ववाच्यस्येति“ श्रुत्याविश्वरूपस्यतेरामसर्वेशब्दा-
 हिवाचका” इतिस्मृतौनुतद्विश्वरूपत्वमवलंब्यसर्वेषांशब्दानां
 वाचकत्वमुक्तंतत्रचतयोः श्रुतिमृत्योरकेत्रश्रुत” सर्ववाच्यस्य-
 वाचक” इत्यत्रसर्वशब्दानांतद्वाचकत्वमन्यत्र” विश्वरूपस्य-

तेराभेत्यत्र” तस्यसर्वशब्दवाच्यत्वमर्थाल्लब्धमित्युक्तं तथात-
 त्रैवश्रीरामनाम्नः सर्ववाच्यवाचकत्वश्रुत्या” सर्वेषांवीजमक्षय-
 मिति” सर्वशब्दवीजत्वस्मृत्याच स्वकार्यत्वप्राप्तसर्वशब्द-
 द्वाराचिदचिन्मात्रवाचकत्वलाभात् तथाकारणावस्थायांका-
 र्यावस्थायांचिदचिद्विशिष्टस्यपरमात्माविनाभावतया त-
 त्रापिपरमात्मनिचैतन्याधिक्यकृतं तत्प्रधानतावगतेश्च तंत्तां-
 दात्स्यगतस्यरामनाम्नः गोशब्दस्यगोत्वादिविशिष्टबोधकत्ववत्
 गोत्वादेरपिबोधकवद्वापरमात्मविशेषणत्वेनावगतानां चिद-
 चिद्भेदानामपिवाचकत्वस्यानुभवसिद्धेः सर्ववाचकत्वंमुक्तं”
 ब्रह्मादीनांवाचकोयमिति” तदेवस्फुटयन्उत्तरतापिनीये”
 इत्योमितीत्यनयाप्रणावस्यषडक्षरप्रणावयोरक्षरतः साम्यंप्रद-
 र्श्यानंतरं” तदेवोपास्यमितिज्ञेयमि” त्यन्नयातारकस्यसर्वो-
 पास्यत्वंविधायतदनंतरं” अकाराक्षरसंभूत इत्यारभ्याद्धिमात्रा-
 त्मकोरामो”इत्यन्तेनप्रणावस्यश्रीरामवाचकत्वंनिर्दिश्यपश्चात्
 ॐ मित्येतदक्षरं सर्वमित्यादिना तस्यनिखिलचराचर
 वाचकत्वप्रदर्शनेन सर्वोपास्यबोधकत्वात् सर्वोपास्यत्वं
 सूचितं तस्मात् श्रीरामनिष्ठसर्ववाच्यत्ववाक्यं
 सर्वं शब्दवाच्यानां चिदचिद्भेदानां तच्छरीरत्वेन तद्रूपथक्
 सिद्धिद्योतयन् उभयोः शरीरशरीरिणोः प्रत्यगात्मपरमात्मनो
 रेकशब्दबोध्यत्वेनापार्थिक्यंवदति तथैवतन्नामनिष्ठब्रह्मादि-
 सर्ववाचकत्वमपि सर्वेषां श्रीरामशरीरत्वेन तद्रूपथक्भावत्वं

च वदतीतीमवेवार्थस्फुटीकर्तुं सर्वस्यवाच्यवाचक जातस्य
 ब्रह्मव्याप्यत्वेन तद्रूपकसत्ताकत्वात् तद्रूपत्वमाहस्वयमेव-
 श्रुति “ सर्वमेतद्ब्रह्मेतिब्रह्मैवैतत्सर्वमिति ” व्यत्ययः एतद्भूत
 भविष्यादिपदनिर्दिष्टंसर्वं वाच्यवाचकजातं ब्रह्मब्रह्मात्मकं
 ब्रह्मव्याप्यत्वेनतदविनाभूतत्वात् तद्विशेषणैकस्वभावतयात
 दपृथक्सिद्धेः तदपृथक्सत्ताकमित्यर्थः इति प्रथमपक्षार्थः
 स्वशरीरेत्वेनस्वव्याप्यत्वेनस्वाविनाभूतत्वात् स्वविशेषणैक-
 स्वभावतया स्वापृथक्सिद्धेश्चिदचिद्भयां सूक्ष्मावस्थास्थिता-
 भ्यां विशिष्टंब्रह्मएतत्समीपवर्तित्वेनोपलक्षितं स्थूलंसर्वस्थूल
 चिदचिद्विशिष्टंब्रह्मेत्यर्थः अत्रसर्वमेतत्ब्रह्मैतिपक्षेसर्वेषांब्रह्मश-
 रीरत्वे नतद्विनाभूतत्वात् सर्वेषांशब्दानां सर्वशरीरिणि
 तत्रैवपर्यवसानात् ब्रह्मणः सर्वशब्दवाच्यत्वमुपपद्यते ।
 “ ब्रह्मैवैतत्सर्वमिति ” पक्षे तु ब्रह्मणः सर्ववाच्यरूपत्वेन
 तन्मुख्यवाचकस्यरामनाम्नोपि सर्वशब्दरूपत्वोपपत्ते हक्तयु-
 क्तयाशरीरिवाचकस्यापिशरीरवाचकत्वोपपत्तेश्च तस्यतत्तद्वद्
 द्वारासाक्षाच्चसर्ववाचकत्वमुपपद्यते इत्यवधेयं नन्वोमित्येतद-
 क्षरंसर्वमित्यादि नाप्रणावस्यसर्ववाचकत्वंनोक्तं किंतु सर्वाकार-
 णत्वेन सर्वात्मकत्वं ॐ मित्येतदक्षरं सर्वमितिसमानाधिक-
 रायादितिचेन्न शब्दात्मकस्य प्रणावस्यशब्दांतरकारणत्वेसत्वेपि
 अर्थसृष्टिकारणत्वा भावात्तस्यब्रह्मस्वरूपत्वस्वीकारेणतत्सि-
 द्धिश्चेत्तदा अर्द्धमात्रात्मकोराम इत्यत्रापि समानाधिकर-

ग्यात् कार्याकारणत्वापत्तिः तांतु तन्मंत्रनिष्ठप्रणवकारणत्व
 बोधकस्य इत्योमितिवाक्यस्यविरोधात् षडक्षरकार्यास्यप्रणव-
 स्य षडक्षरवाच्य रामकारणत्वंनोपपद्यते इत्येवंनिरस्य
 “सीतारामौतन्मयावि ” त्यत्रवन्हीवीजस्य स्ववाच्येन तादा-
 त्म्यनिर्देशवत् “ अर्द्धमात्रात्मकोराम ” इत्यत्रापिसमानाधि-
 करण्येनतत्कार्यास्यप्रणवस्यापि स्ववाच्येनश्रीरामेण तादा-
 त्म्यनिर्दिश्य ॐ मित्येतदक्षरमित्यादिवाक्यांतरेषु तस्यसर्व-
 कारणत्वमुक्तं अन्यत्ररामनाम्नः सर्वकारणत्वोक्तिवदित्युच्यते
 चेत्तादातिष्ठ त्वयमपिपक्षत्रयापिममाभीष्टसाकत्वात्कथमि-
 ति चैदुच्यते सर्वस्यवाच्यजातस्यतद्वाचकसंदर्भस्यप्रणवकार्या
 त्वादुक्तयुक्त्यासूक्ष्मंचिदचिद्विशिष्टंस्थूलचिदचिद्विशिष्टमभव
 दित्यनयासर्वतदपृथक्सिद्धेःप्र णवस्यतुश्रीरामवाचकत्वेनतत्ता
 दात्म्यसिद्धेःअथवा “अकारः प्रथमाक्षरोभवती”त्यादिनातस्य
 षडक्षरतादात्म्योक्तेः षडक्षरस्यतुस्ववाच्येनतादात्म्यसिद्धेः सर्व-
 ह्येतद्ब्रह्मेति सामानाधिकरण्य विशिष्टार्थ परत्वोपपत्तेः किंत-
 स्मिन्पक्षे श्रीरामनाम्नोपिसर्ववाचकत्वंमास्तु पूर्वतस्यापिसर्वका-
 रणत्वनिर्देशात् “ तथैत्ररामवीजस्थमिति ब्रह्मादीनांवाचक-
 त्वंरेफारूढामूर्त्तयः स्युरिति ” श्रुत्यनुसारेणैवसिद्धतु एवंसत्य
 पिनपूर्वोक्तपक्षस्यहानिः कथमितिचेदुच्यते श्रीरामस्य सर्वश-
 व्दवाच्यत्वश्रुतिः चिदचिज्जातस्य श्रीरामशरीरत्वेनतदपृथक्
 सिद्धिप्रद्योत्य तदपृथक्सत्ता कत्वंबोधयति यतः तस्मात्सिद्धं

“ सर्ववाच्यस्यवाचक ” इत्यत्र ॐ “ मित्येतदक्षरं सर्वमि ”
 त्यत्रचयत्सर्वशब्देनोक्तं वाच्यवाचकजातं तत्सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेति
 ब्रह्मशरीरत्वेन गोत्वादिवत्तद्विशेषणैकस्वभावतया तदपृथक्-
 सिद्धे स्तद्भिन्नसत्ताकमित्यर्थः तत्फलं तु श्रीरामशरीरत्वेन
 सर्वप्राणिनां स्वरूपस्थितिप्रवृत्तेः सर्वदा तदायत्ततया स्वशरीर
 योगक्षेमकारीप्रत्यगात्मैव तच्छरीरभूतस्य मम योगक्षेमो मच्छेषी
 श्रीरामोऽवश्यमेव करिष्यतीति दृढविश्वासकारिनिर्भरत्वेन
 निर्भयः स न सदा स्वरूपपरस्वरूपयाथात्म्यानुसंधानपूर्वको तार-
 काख्यश्रीराममंत्रजपपरो भूत्वा वक्ष्यमाणैः सत्तत्त्वादिशान्मंत्रै-
 र्नित्यश्रीरामस्तु वीतेति सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेत्यारभ्यतापि नीसमाप्तिपर्यंते
 न श्रुतिसंदर्भेण बोधितमिति ज्ञेयं ये तु वदंति ब्रह्मैवाज्ञानमाश्रि-
 त्य चराचराकारेण भासते तेषां परमार्थस्वरूपं रज्जुरियं न सर्प-
 इतिवत् सर्वं ह्येतद्ब्रह्मैवास्ति न तदन्यत्किंचिदित्येवं बोधयंतीश्रु-
 तिः स्वाज्ञाननिवृत्तिद्वारा परमानंदावाप्तिं ज्ञायतीति । ते प्र-
 व्याः सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेत्यत्र जगतो ब्रह्मरूपत्वमुच्यते ब्रह्मणो जग-
 द्रूपत्वं वा न प्रथमः वृक्षसमूहस्य वनस्य वृक्षव्यतिरेकेणाभाववत्
 जगद्व्यतिरेकेण ब्रह्मणोऽभावप्रसंगात् उपदेशवैयर्थ्याच्च द्वि-
 तीये तु आदित्योपूय इतिवत् सर्वत्र ब्रह्म इति सम्पाद्यते फलविशेषा-
 वाप्तये चेत्तदा सम्पाद्यतां न तावताऽद्वैतसिद्धिः अत्र ब्रह्मस्वरूपेण
 ब्रह्मत्वसंपादनमात्रेण तदैक्यप्रतिपत्त्यनुवादापातात् ननु नानया-
 नवान्याभिरीदृशीभिः श्रुतिभिस्तत्र ब्रह्मत्वं संपाद्यते किंतु अज्ञा-

नंनिमितीकृत्यब्राह्मणः सर्वाकारणत्वंप्राप्तस्यसर्वाकारत्वमि-
 ववाप्तस्यसुखदुःखजन्ममरणादि भाजस्तद्भजमानस्येववातन्नि-
 वृत्तये तत्परमार्थस्वरूपबोधयते एतत्सर्वचराचराकारेणादृश्यमानं
 नतत्तद्रूपमेवनचसुखदुःखाद्यात्मकं किंतु ब्रह्मस्वरूपत्वेनवस्तु-
 तोदुःखाद्यतीतमेवेतीतिचेत्तर्हि यद्ब्रह्मचराचरात्मकत्वप्राप्तं-
 दवभासते वातत् “ एक मेवाद्वितीयं ब्रह्म ” सत्यंज्ञानमनंतं-
 ब्रह्म “ आदित्यवर्णा तमसः परस्तात् ” नतत्समश्चाभ्यधि-
 कश्चदृश्यते “ प्रधानक्षेत्रसत्पतिर्गुणेश ” इत्येवमादिश्रुति-
 बोध्य मेवनान्यदितिचेत् तर्हिप्रथमसजातीविजातीयस्वगत
 भेदशून्येऽद्वैतेनिर्गुणेनिर्विकारेस्व स्वरूपमात्रस्थे तस्मिन्सति
 कुतोऽज्ञानागमनं तदर्शनं च किमप्राप्तं वातस्ययन्निमिती
 कृत्ययदपेक्षयाजगत्कारणत्वं प्राप्तं तत् अनादिभूतं तदज्ञानं
 तदाश्रित्यलीलयातदाकारत्वंप्राप्तमितिचेत् तर्ह्यनादितोऽद्वैत-
 भंगः अज्ञानस्यद्वितीयत्वात् ब्रह्मणास्वेच्छयोत्पादितं तदिति-
 चेत् तर्हिप्रथमंकरमादुत्पादितं मायात् इतिचेत्तयाप्यद्वैता-
 पत्तिः तस्मादनाद्वित्वेनद्वितीयत्वात् स्वस्मात्स्वयमप्युत्पादित-
 मितिचेत्तर्हिसगुणत्वसविकारित्वापत्तिः निर्विकारित्वबोधक
 श्रुतिनिचयव्यापकोपश्च ब्रह्मरूपमेवतदज्ञानमितिचेत्तदातस्य
 ब्रह्मवत् प्रकाशिरूपत्वात् स्वरूपावरकत्वमसिद्धं अज्ञानसंज्ञा
 वैयर्थ्यं च नास्तिज्ञानमिति तस्मात्क्लिष्टकल्पनागौरवं वातस्य-
 ब्रह्माधिककार्यकारित्वाभावाद्वैयर्थ्याच्च तादृशस्यतस्योत्पादके

ब्रह्मसकाशादधिकं तन्न्यूनं वा नप्रथमः तस्यैवसर्वसेव्यत्व
 प्रसंगात् नापिद्वितीयः न्यूनस्यतस्यतदधिकपदार्था श्रयंविना-
 स्वाधिकपदार्थावरकत्वासंभवात् सतिच ब्रह्माधिकेपदार्थे तस्यै
 वसेव्यत्वप्रसंगाच्च पुनश्चिदावरकत्वाघटनाच्च प्रत्युतोभयोः
 संमेलनेप्रकाशाधिक्यानुभवात् अचिद्रूपं चेत्तदज्ञानंतर्ह्यभाव
 रूपं भावरूपंवा न प्रथमः अभावस्यावरकत्वादर्शनेन सुतरा
 भावावरकत्वासंभवात् तमसिदृष्ट मितिचेन्न तस्यचलनक्रियाद्या
 श्रयत्वेनद्रव्यत्वस्वीकारात् अभावात्मकत्वांगीकारेपि न तस्य-
 प्रकाशावरकत्वंघटते सूर्योदयमात्रेण तद्विनाशदृष्टेः अस्ता-
 चलादिकगते सूर्ये तमः प्रसरणादृष्टेश्च भावरूपतदज्ञान
 मितिचेत्तर्हि जडस्यन्यूनस्यतस्य स्वाधिकप्रकाशात्मक ब्रह्मा-
 वरकत्वासंभवः दीपावरकेघटादौसूर्यप्रकाशावरकेलोकालोक
 पर्वतादौ तदृष्टंश्रुतंचेति चेत्सत्यं तथापि उभयोस्तयोःप्राकृतेन
 जडत्वसाभ्यात्तत्रतत्सं भवेपि प्रकृतेउभयोश्चिदचि-
 त्वेन न विजातीयत्वान्नतत्संभव इति दृष्टान्तासंगतिः
 नन्वज्ञानस्यनभावरूपत्वं नाभावरूपत्वं नाऽनादित्वंनसादि-
 त्वं चब्रूमः किंचानिर्वचनीयंतदितिचेन्न” अजामेकांलोहित-
 शुक्लकृष्णवर्णावर्णां प्रजांजनयतींसरूपां” गौरनाद्यतवतीसा-
 जनयत्रीभूतभावनी” प्रकृतिंपुरुषंचैवविद्धवनादीउभावपि”
 विद्याविद्येममतनूविद्धयुद्धयशरीरिणाम् वंधमोक्षकरीआद्यै”
 इत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यस्तदनादित्वस्यनिर्वचनत्वेनत्वदुक्तोज्ञान

मूलत्वेनाप्रामाण्यात् श्रुतिप्रमाणाकस्यतदनादित्वस्यस्वीकारे
 त्वद्वैतभंगः किं बहुना ब्रह्मज्ञानयोश्चिज्जडस्वरूपत्वेनतमः
 प्रकाशवद्विरुद्धस्वभावत्वेन कयापिरीत्या ज्ञानकृतब्रह्मसंस्पर्शः
 घटते येनतस्यकदापिकयापिरीत्यासंसारित्वासंभवेत् नन्वीश्व-
 रत्वेनकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुंसमर्थं तद्ब्रह्माघटितघटनापटीय
 स्याश्वसक्त्याऽघटितमपिघटपितुं समर्थमितिचेत्तर्हि कस्मैप्रयो-
 जनायस्वतंत्रंब्रह्म स्वयमेवाज्ञानसंस्पर्शपूर्वकंस्वरूपतिरोधानेन
 संसारित्वंप्राप्य नानादुःखभागभूत्वा स्वस्मिन्नज्ञत्वसंपाद्य पुन-
 स्तद्विमोक्षाय नानाक्लेशसाधितान् वेदतंत्रादिविहितोपाया-
 ननुतिष्ठेत तदनुष्ठानेपिकदाचित्कयापिरीत्याकेनापिरूपेण-
 मुच्येत रूपांतरैस्तुवहुयतमानमपिस्ववाञ्छितंभोगंमोक्षंवाऽप्रा-
 प्या वाञ्छितंसंसारं नानादुःखाकरमाप्नुयादिति नकथंचि-
 त्किमपितत्राज्ञाननैमित्तिकसंसाराकारत्वप्राप्तिहेतु मुपलभामहे
 येनमनःसंतुष्येन ननुनतत्राज्ञानकृततत्संस्पर्शः किंतुलीला-
 प्रयोजनंसत् ब्रह्मस्वयमेवाज्ञाननिमितीकृत्यमोक्तभोग्यभोग-
 स्थानभेदेननानाकारंप्राप्य लूतादिवद्विहत्यचपुनः एकरूपेणा-
 वतिष्ठते इतिचेत्तर्हि तत्रोन्मतत्वप्रसंगः नहिकश्चिदनुन्मतः
 स्वेनसहस्वयमेकाकीविहरति ब्रह्मणास्त्वनेकाकारप्राप्तावपि-
 सर्वज्ञत्वादेकत्वज्ञानमव्याहृतमेव सर्वजीवांतर्यामिणःइव
 लीलादशायांविस्मृतं तदितिचेत्तर्हि अज्ञानपरवशत्वप्रसंगः
 सतुपूर्ववहुधानिरस्तइत्यतो नतस्यावकाशः किंचतथात्वेमोक्षार्थं

प्रयत्नोनिरर्थकः यथास्वयंस्वेच्छयानेकाकारंप्राप्यधिहरति-
 तथास्वयमेवस्वेच्छयाज्ञाननिरासपूर्वकं नानाकारत्वंपरिहृत्य-
 स्वस्वरूपमात्रेणवस्थास्यतीति चेन्नदृष्टान्तवैरूप्याततद्यथा
 तत्रलूताशरीरविशिष्टा स्वदेहान्निःसृतैस्तंतुभिः स्वभिन्नेस्थाने
 मद्भिकादिवंधनार्थंजालंवितत्य तत्रविहृत्यचपुनः संहरते-
 कदाचित्बहुशस्तुतंतत्रैवपरिहृत्यस्वयमन्यत्रगच्छतिप्रकृतंतुब्र-
 ह्मव्यतिरिक्तस्याभावात्दृष्टांतासंगतिः ननुमास्त्वनयारीत्या त-
 स्यचराचरात्मकत्वप्राप्तिः किंतु स्वेच्छयोत्पादितायाश्चविद्याया
 अनादिभूतायात्रातस्याबहुभेदंकृत्वाप्रतिभेदंप्रतिविवितस्वाभा-
 सरूपेणजीवत्वंप्राप्तमितिचेन्न तदनीतदुत्पत्तेः प्राकृतकर्मा-
 भावेन भोगभोक्षार्थत्ववक्तव्याभावात् लीलार्थमित्यवश्यंवा-
 च्येपुनस्तत्रोन्मत्तत्वादिदोषरतादवस्थः अविद्यायाअनादि-
 त्वेऽद्वैतभंगः तस्माद्ब्रह्मोत्यादितत्वेतुतत्रविकारित्वापत्तिःजीवा-
 नामनादित्वस्वीकारेऽद्वैतभंगः भावस्याविनाशित्वात् ब्रह्मणो-
 जीवरूपत्वप्राप्तिपक्षे विकारित्वापत्तिःतत्सुखित्वदुःखित्वभेदनै-
 मित्तिकवैषम्यनैर्घृण्यापिअनादिभूतस्यब्रह्मणोऽनादिभूतायाम-
 विद्यायामादितः प्रतिविवंइतिपक्षोपिद्वैतापत्तिदोषग्रस्तः जीवा-
 अनादयः ब्रह्म जीवत्वंप्राप्तमित्युक्तयोन्मत्तवप्रसंगः द्वयोर्वा-
 चनयोः परस्परंविरोधात् इत्येवमद्वैतपक्षस्यबहुदोषग्रस्तत्वात्
 तत्रप्राथमिकसृष्टिरचनानोपपद्यते यामाश्रित्यावांतरसृष्टिस्थि-
 तिसंहाराणारचनोपपद्येतनचजीवानांपूर्वानुसारेणोश्वरःसृष्टिवा

दिकंकरोतीति त्वयावक्तव्यं जीवानांस्वरूपसिद्धिं विनात-
स्कृतकर्मोक्तेर्दुर्वचस्त्वात् नचजीवानां तत्कर्मणां चानादि-
त्वात्सृष्ट्यादीनामप्यनादित्वांसिद्धेत्त्वत्पक्षे” एकमेवाद्वितीयं
ब्रह्मसएकाकीनरमतेसऐक्षतवहुरथांजायेत्येव” मादिभिः प्र-
थममेकस्यैवसतो ब्रह्मणः ईक्षानंतरं बहुभवनवचनेन जीवानां-
सादित्वसिद्धेरुक्तदोषानांतादवस्थात् हठात्तेषामनादित्वस्वी-
कारेतूक्तरीत्याऽद्वैतभंग इत्युभयतः पाशारज्जुः ननुनचतेषा-
मनादित्वंब्रूमः किंत्वनादिकालेतत्ब्रह्मबहुरूपत्वंप्राप्तमिति
ब्रूमस्तेन नाद्वैतभंगः नापिपूर्वपूर्वकर्मामनुसारेणोत्तरोत्तर-
सृष्ट्यादिरचनानुपपत्तिरितिचेत् तर्हि यदैवतब्रह्मबहुरूप-
त्वंप्राप्तं तदैवकिमाश्रित्य कथंचाश्रित्य किमर्थंचकथंचवहुरूप-
त्वंप्राप्तं तदितितस्मात्कालात्पूर्ववर्तमानाकर्माणामसंभवात्
किमवलंब्यसृष्टेर्वैचित्र्यंतेनकृतमितिचपृच्छमाः अज्ञानमाश्रि-
त्येत्यादिकंतुनवाच्यं इत्यादिवादानांनिरस्तपूर्वत्वात्नचैकंब्रह्म-
तत्तत्कर्मरचनापूर्वकंतत्तदाकारत्वंप्राप्तं तान्येवकर्मणयाश्रि-
त्यचविचित्रसृष्ट्यादिकंकरोतीत्यपिवाच्यं जीवोत्तमाधमभाव-
प्राप्तिनिमित्तभूतोत्तमनिकृष्टतत्कर्मकारित्वेन ब्रह्मणिद्वैषम्य-
नैर्वृण्यप्रसंगात्तस्मादद्वैतवादः बहुदोषग्रस्तःसर्वाशास्त्रविरुद्धश्च
नचाभेदवादीश्रुत्यर्थं घटनेलक्षणागौरवात् मुख्यार्थवाधाच्च
त्वन्मतमप्यसमीचीनमितिवाच्यं भेदवाद्यनेकश्रुतीनांभेदार्थ-
परत्वकल्पनागौरवापेक्षया त्वश्रुत्यर्थलक्षणायालाघवात्

वाक्यतात्पर्यानुपपत्तौ मुख्यार्थवाधेन लक्षणायाः शास्त्र-
 प्रसिद्धत्वाच्चेति वस्तुस्तुश्रुतिसिद्धेविशिष्टाद्वैतेनकल्पनोक्त्य-
 वकाशः तथाहि यः पृथिव्यातिष्ठन्नयस्यपृथिवीशरीरंयोमृत्युमंतः
 संचरन्नयस्यमृत्यःशरीरंयःआत्मनितिष्ठन्नयस्यात्माशरीरं योक्षरेसं-
 चरन्प्रस्याक्षरंशरीरमित्याद्याअंतर्यामिपरश्रुतयः सर्वावस्था
 वस्थितयोश्चिदचित्तोर्भगवच्छरीरत्वं तस्यद्व्यरीरित्वं च बोधयंति
 “ आकाशवत् सर्वगतश्चनित्य अजामेकामजोह्येकोऽजोन्या ”
 इत्येवमाद्यास्तुचिच्चिदीश्वराणां नित्यत्वेनतन्निष्ठ व्याप्यत्व
 व्यापकत्वयोर्नित्यत्वमुपादयंत्य चिदचित्तोः ब्रह्मव्याप्यत्वेन
 तद्विनाभूतत्वात्गोविना भूतगोत्ववद्धर्मत्वोपपत्तौ गौरभिन्न-
 सत्ताकगोत्वादिवत्तादभिन्नसत्ताकत्वंनिष्पादयंतीति सर्वस्य-
 चिदचिदात्मैकस्यवस्तुतः तन्नित्यप्रकारत्वोपपत्त्या श्रीरामस्य-
 नित्यसर्वप्रकारित्व सिद्धेर्निर्वाधं तस्यसर्वरूपित्वंसिध्यति
 तदेवबोधयंति “ सर्वह्येतद्ब्रह्मेतिसदारामोहंमि ” त्येवमाद्या-
 श्रुतयः ताइमास्तु सर्वपदनिर्दिष्टस्य चिदचित्तोश्चोक्तरीत्या
 श्रीरामधर्मत्वेन तत्प्रकारत्वादभेदप्रतिपादयंति नतुभवदभिम
 ताद्वैतं भेदबोधकसर्वादिपदग्रहणस्य वैयर्थ्यात् श्रुतीनांसर्वज्ञ-
 तयाऽद्वैतात्मसाक्षात्काराणां भेदनिर्देशपूर्वकमभेदप्रतिपाद-
 नस्य तत्तदधिकारानुरूपतत्तदुपायबोधनस्य च वैयर्थ्यापत्त्या
 उन्मतत्वप्रसक्तेः नन्वेवंचेत्तादाचिज्जीवगत गुणदोषाणांश्रीरा-
 मेब्रह्मणिप्रसक्तस्य सर्वरूपित्वोक्तेरितिचेन्न । यथासर्वगतंसौ-

क्षम्यादाकाशानोपलिप्यते सर्वत्रावस्थितोदेहे तथात्मानोपलि-
 प्यते ” आकाशवत्सर्वगतश्चनित्य”इत्यादिश्रुतिस्मृतिभिस्त-
 स्यतद्गुणदोषासंस्पृशत्ववोधनात् तदेवंश्रीरामस्यसर्वव्यापित्वेन
 सर्वरूपित्वसिद्धेः सर्वावस्थावस्थितयोरचिज्जीवयोस्तदविना-
 भूतत्वेन तद्धर्मांतरवत्तदपृथक्सिद्धेस्तत्तत्प्रकारत्वेन परमार्थतः
 सर्वप्रकारीश्रीरामएव कारणकार्य्यचसएव सर्वदासर्वशब्दवाच्य
 इत्येवंयुक्तितोपि “सर्ववाच्यस्यवाचकः” विश्वरूपस्यतेराम इति
 श्रुतिस्मृतिभ्यांकंठतः यथोक्तं तथाचिद्वाचकानांसर्वेषां
 शब्दानां चिदचिद्विशिष्टस्य श्रीरामस्यवाचकत्वंसिद्धं
 तस्मात्कारणस्यश्रीरामवाचिनाशब्देन कार्य्यवाचिनाशब्दस्य-
 समानाधिकरण्यं मुख्यवृत्योपपन्नतरं सर्वशब्दब्रह्मशब्दयोरहं-
 शब्दरामशब्दयोश्चैकार्थनिष्ठत्वप्रदर्शनात् किंचोत्तरीत्याकार-
 णात्कार्य्यस्यानन्यत्वसिद्धेः कारणविज्ञानेनसर्वविज्ञानं चात्म
 निखिल्वरेदृष्टेश्रुतेमतेविज्ञाते इति सर्वविदितंभवतीति श्रुत्यु-
 क्तमुपपन्नतरं तथा तदैक्षतवहुस्यामित्येव मादिश्रुत्यनुरोधात्
 ब्रह्मोपादानंजगदितिवादेपि उक्तरीत्याविशिष्टस्योपादानत्व-
 सिद्धेः जगदुपादानत्वेपि चिदचितोःब्रह्मणश्चभोक्तृत्वभोग्य-
 त्वनियंतृत्वभेदेन शुक्लकृष्णरक्ततंतुसंघातनिर्मितिविचित्रपटस्य
 तत्तत्प्रदेशे तंतुस्वरूपस्वभावाशंकरवत्स्वरूपस्वभावाशंकरत्वं-
 ज्ञापयंति भोक्ताभोग्यंप्रेरितारंचमत्वा पृथगात्मानंप्रेरितारंचम-
 त्वाजुष्टस्ततस्तेनामृतत्वमेति अत्रामृतत्वप्राप्तिवचनंतद्भेदस्य

पारमार्थिकत्वंसूचयति आत्मपरमात्मपृथग्ज्ञानेनैवामृतत्व-
 प्राप्तिश्रवणात् द्वासुपर्णासयुजासखायौसमानेवृक्षेपरिष्वजाते
 तयोरन्यःपिप्पलंस्वाद्व्रात्यनश्नन्नन्योभिचाकसीति अस्मान्मा-
 यीसृजतेविश्वमेतत् तस्मिंश्चान्योमाययासंनिहृद्धः मायांतुप्र-
 कृतिविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरमिति सकारणंकरणाधिपाधिपोन-
 चास्यकश्चित्तुजानितानचाधिपः प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः पत्तिं
 विश्वस्यात्मेश्वरंशास्वतंशिवमच्युतं ज्ञाज्ञौद्वावज्जावीशानी-
 शानौ नित्यो नित्यानां चेतनश्चेतना नामेकोवहूनांयोविदधा-
 तिकामान्” अजामेकांलोहितशुक्लकृष्णां वह्वीप्रज्ञांजनयतीं स
 रूपां अजो ह्येको जुषमाणो नुशेते जहात्येनां मुक्तभोगामजोन्यः गौर
 नाद्यंतवती सा जनयत्री भूतभावनी समानेवृक्षे पुरुषो निमग्नोऽनी-
 शयाशोचति मुह्यमानो जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमेति
 वीतशोकः इत्येवमाद्याश्रुतयः भूमिरापोनलोवायुखं मनो बुद्धिरेचव
 अहंकार इतीयं मेभिन्ना प्रकृतिरष्टधा अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृति-
 विद्धि मे परां जीवभूतां महावाहो ययेदं धार्य्यते जगत् प्रकृतिपुरुषं-
 चैव विद्धय नादी उभावपि ममयो निर्गहद्ब्रह्मतस्मिन् गर्भे दधाम्यहं
 संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारतसर्वयोनिषु कौंतेय मूर्त्तयः
 संभवन्तियाः तासां ब्रह्म महद्यो निरहं वीजप्रदः पिता द्वाविमौ-
 पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षरमेव च क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर-
 उच्यते उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः यो लोकत्रयमा-
 विश्य विभर्त्यय ईश्वरः यस्मात्क्षरमतीतो ह मक्षरादपि चोत्तमः

अतोस्मिलोकेवेदेचप्रथितः पुरुषोत्तमः” इत्येवमाद्यास्मृति-
 श्चतदेवंत्रयाणांविशिष्टत्वेस्वरूपस्वभावभेदात् अचिज्जीव-
 गुणदोषाः परमात्मनिनस्पृशंतीत्येतदप्यांसांतात्पर्यबोध्यां नि-
 र्गुणवादस्यतुपरमात्मनिहेयगुणसंबंधाभावेदृष्टिरस्ति नतुदि-
 व्यगुणनिषेधेपिगुणआत्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोवि-
 जिघित्सोपिपास” इतिहेयगुणान्प्रतिषिध्य” सत्यकामः सत्य-
 संकल्प” इतितथैवश्रुत्यातत्रदिव्यगुणविधानात्” सत्यंज्ञान-
 मनांतं ब्रह्म” इत्येवमादिकाः श्रुतयोः ब्रह्मणोज्ञानस्वरूपत्वमा-
 वेदयंति तच्चतत्रज्ञानप्राधान्यादुपपद्यते यथाधीतशर्वाशास्त्रोपि
 तत्रान्यतरशास्त्रप्रधान्यानन्याय स्वरूपोयंव्याकरणास्वरूपायमि-
 त्युच्यतेतथाशक्तिवलैश्वर्यादिगुणविशिष्टमपि ब्रह्मज्ञानप्र-
 धान्याज्ज्ञानरूपमित्युच्यते स्वप्रकाशतयाज्ञानस्वरूपत्वंबोध-
 द्यते नचयथाश्रुतमेवारित्वतिवाच्यंयः सर्वाज्ञः सर्वावित्परास्य
 शक्तिर्विधैवश्रुयतेस्वभाविकीज्ञानबलक्रियाच विज्ञातारमरे-
 केनविजानीयात् नहिविज्ञातुर्विज्ञातेर्विपरिलोपोविद्यते” इत्ये-
 वमादिज्ञातृत्वबोधकश्रुतिसमूहविरोधात्” मृत्योः समृत्युमाप्नो-
 तियइहनानेवपश्यति नेहनानारितकिंचनयत्रहिद्वैतमिवभवति
 तदितरइतरंपश्यतियत्रत्वस्यसर्वामात्मैवाभूततत्रकेनकंपश्येदि”
 त्येवमादिभिन्नानाशब्दोदितमब्रह्मात्मकं वस्तुप्रतिषिध्ययत्रत्व-
 स्यसर्वामात्मैवाभूदित्यस्यअनुरोधात् इहनानाब्रह्मवर्जितंवस्तु-
 नास्तीत्यर्थः हिरूकनानाचवर्जनेइत्यव्ययार्थत्वात् अथवापूर्व-

चिदचित्तोः श्रीरामशरीरेनेत्यादिनाश्रीरामस्य सर्वरूपित्वमुक्त
ततस्तुसर्वेषां श्रीरामरूपत्वमर्थसिद्धं तथाचैकरूपत्वानेकप्रकारत्ययो विरोधात्सर्ववस्तुश्रीरामरूपत्वेनैकप्रकारं तदेवानाना शब्देनोच्यते तत्प्रतिदोगिद्यरामरूपं वस्तुनानाशब्दवाच्यं तदेवात्रनिषिध्यते” यद्दहनानेवपश्यती “ त्यादिनानपुनः ” सोऽकामयतवहुर्यांप्रजाये येति तदैक्षतवहुर्यां तन्नामरूपाभ्यांव्याक्रियत ” इतिस्वसंकल्पकृतस्थनामरूपभेदेनानानाप्रकारस्यापि प्रतिषेधः उपपद्यते तस्यैवब्रह्मशरीरं तयाब्रह्मरूपत्वेनैकप्रकारत्वनिष्पत्तेः “ यत्रत्वस्य सर्वमात्मैवाभू ” दितिनिषेधवाक्यारंभे सर्वत्रब्रह्मरूपत्वदृष्टिविधानाच्च एवंचिदचिदीशराणां स्वरूपभेदं स्वभावभेदं च वदंतीनां कार्यकारणयोरनन्यत्वंवदंतीनांच सर्वासांश्रुतीनां मेकवाक्यत्वंप्रदर्शितं अपरंच “ अजामेकामजोहोको अजोन्योज्ञाज्ञौद्वाव्रजौ प्रकृतिंपूरुषंचैवविच्छिन्नादीउभावपी ” त्यादिश्रुतिस्मृतिभिश्चिदचिदीश्वराणामनादित्वं “नकर्मणामनादित्वादिति”सूत्रात् जीवकर्मणां चानादित्वमवगम्यते तेषांकर्मवैचित्र्यात्तदनुसारेण विचित्रसृष्ट्यादिकंकरोति भोगंमोहां च ददातीश्वरस्तस्मान्नत्रवैषम्यनैर्पृगयोक्त्यवकाशः तथाच पारमार्षिसूत्र “ वैषम्यनैर्पृगयेनसापेक्षत्वादिति ” जीवकर्मसापेक्षत्वादित्वर्थः नचतादृशकर्मोत्पादकत्वेनेश्वरे वैषम्यादिशंकावकाशः कर्मणामनादित्वत्वादिसूत्रसद्भावात् न चास्मिन्प-

क्षेपिकमवलंब्येश्वरः प्रथमांसृष्टिं कृतवानित्यादिशंकावकाशः
 चिदचिदीश्वराणां जीवकर्मणां चानादित्वेन सृष्ट्यादीनामप्यना-
 दित्वोपपत्तेः अत्र सृष्ट्यादिवैचित्र्यहेतुभूततत्तत्कर्मवैचित्र्येको
 हेतुरित्याशंकनीयं तथासतिकर्मणांसादित्वप्रसंगेन तदनादि-
 त्ववादि सूत्रादिव्याकोपात् कर्मणामनादित्वोक्तचैवतन्निरासाच्च
 येनच जीवकर्मवैचित्र्यस्य हेतुस्फुरेत् सजीवनांतत्कर्मणां चा
 दिपश्चाद्भावो न कुत्रापिश्रूयते न वा कल्पमितुं शक्यः वीजवृक्षवदु-
 भयोरदिपश्चाद्भावस्यानिरूप्यत्वात् अनेन दृष्टान्तेनापितयोर-
 नादित्वावगतेश्च तथाप्युक्तदृष्टान्तेनैवांभयोर्वैचित्र्ये उभयोः
 परस्परहेतुत्वपक्षे प्रदर्शितादोषात्त्रासज्जेरन् जीवानामज्ञानसंबंध
 स्वीकारेपि न तत्स्वरूपेण तत्संबंधः किंतु दीपावरकस्य घटादेर्दी-
 पप्रकाशमात्रेण संबन्धवत् तद्गुणभूतेन ज्ञानेनैव तत्संबन्धः जीव-
 बंधमौक्षयोस्तत्ज्ञानसंकोचविकाशद्वारकत्वोक्तेः तथाच भगवद्ब्र-
 ह्मणं “ ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनस्तेषामादित्यवउ-
 ज्ञानं प्रकाशयति भारत ” इति अत्र आदित्यदृष्टान्तेन गुणगुणि-
 नोभेदस्य मोक्षावस्थायां ज्ञानगुणविकाशतायाश्च सिद्धे ब्रह्म-
 ऽवस्थायां तत्संकोचस्यार्थसिद्धिः तदेवमनाद्यज्ञानेनैव जीवबंधः
 भगवद्भजनजन्यज्ञानेनाज्ञाननिवृत्तिः ततः स्वस्वरूपा वासिस्त-
 तो भगवत्पराभक्तिस्ततस्तत्त्वज्ञानपूर्वकं तत्प्राप्तिरिति भगवद्ब्रह्म-
 नाद्वयगम्यते “ तेषांसततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकं ददामि बुद्धि-
 योगं तं येन मामुपयांति ते ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः

तेषामादित्यवज्ज्ञानप्रकाशयतिभारत” “ऋतेज्ञानान्नमुक्तिः”
 “मुक्तिर्हित्वान्यथारूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिः स्वकर्मणातमभ्य-
 चर्यसिद्धिर्विदतिमानवः सिद्धिप्राप्तोयथावह्यतथाप्रोतिनिबोधमे
 समासेनैवकौंतेयनिष्ठाज्ञानस्ययापरा बुद्ध्याविशुद्ध्यायुक्तो-
 धृत्यात्मानंनियम्यच शब्दादीनविषयांस्त्यक्त्वागद्वैषौव्युद्स्यच
 विवक्तशेवीलब्धाशीयतवाक्कायमानसः ध्यानयांगरतो नित्यं
 वैराग्यंसमुपाश्रितः तथावद्भ्रंजलिपुटंदीन्याचतंशरणागतं
 नहन्यादानृशंस्यार्थमपिशत्रुंपरंतप कथंचिदुपकारेणकृतैनैकन-
 तुष्यति नस्मरत्युपकाराणांशतमप्यात्मवत्तया रामोद्विर्नाभि-
 भाषते” इत्यादिमहर्षिवचनादवगम्यते तदेवमत्रसृष्ट्यादिव्य-
 वस्थावैषम्यादिनिवृत्तिर्वधमोक्षव्यवस्थाचोपपादिता तदेवयत्पूर्वं
 तदेवोपास्यमितिज्ञेयमि” त्यनयातारकस्यसर्वोपास्यत्वंज्ञेयत्वंच-
 विहितंतच्चस्वस्वरूपपरस्वरूपानुसंधानपूर्वकमित्येतदर्थबोधना-
 य “सर्वंहेतद्ब्रह्मेत्यस्याः” श्रुतेः प्रवृत्तिः अनयातुमर्षस्यब्रह्म-
 शरीरत्वेनात्तरीत्या तद्भिन्नसत्ताकत्वाभावात् स्वशरीरयोग-
 क्षोमकारीप्रत्यगात्मैव सर्वशरीरिब्रह्मसर्वस्ययोगक्षोममवश्यमेव-
 करिष्यतीति दृढविश्वासनिर्भरतया निर्भयः सन् स्वात्मपरमा-
 त्मस्वरूपयाथात्म्यानुसंधानपूर्वकं श्रीराममंत्रोपासनपरोभवे-
 दिति बोधितं ननु भवतुसर्वस्यब्रह्मशरीरत्वेनतथात्वं तेनभम-
 किमित्याशंकांनिवर्तयति “अयमात्माब्रह्मेतिसर्वंहेतद्ब्रह्मे”
 त्येवोक्तस्यहीत्यस्यार्थोऽत्रदृष्टव्यः हियस्मात्सर्वब्रह्मतस्मात्सर्वत-

गतत्वादयमहमस्तीत्यनुभवगोचरआत्मापिब्रह्म ब्रह्मशरीरत्वे-
 नोक्तरीत्यातदभिन्नसत्ताक इत्यर्थः तस्मादयमप्युक्तरीत्यातार-
 कोपासनपरोभवेदितिभावः इममेवार्थः फुटीकरिष्यति “अयमा
 त्माचतुष्पादित्याद्याः श्रुतयः तत्रप्रथमंप्रकृतिसंश्लिष्टमात्म-
 स्वरूपंप्रकृतिविविक्तमात्मस्वरूपंचसशोध्य तस्यसर्वास्ववस्था-
 सुब्रह्मशरीरत्वेन गोत्वादिवत्तद्विशेषैकैकस्वभावतयातदुभिन्न-
 सत्ताकत्वंभावयतो “जीवंतोपिमुक्ता” इत्येतद्वोधयति “अय-
 मात्मा” चतुष्पादित्यारभ्यनतेसंसारिणोऽननमित्यंताः श्रुतयः”
 सोयमात्माचतुष्पादितिसोऽनंतरोक्तअयमात्माचतुष्पात्चतुश्च-
 रणः कथमस्यच चतुष्पादत्वमित्यत “आहजागरितस्थान”
 इत्यारभ्यचतुर्थ्यमन्यांतइत्यंतेन

जागरितस्थानोवाहिःप्रज्ञःसप्तांगएकोन-
 मुखःस्थूलभुगवैश्वानरःपृथमःपादः॥६॥

जागरितस्थानः जागरितंस्थानमस्येतिजागरितस्थानः
 वहिप्रज्ञः स्वात्मव्यतिरिक्तेविषयेप्रज्ञापस्यसवहिः प्रज्ञः सप्तांगः
 सप्तमस्तकादीन्यांगान्यस्येति सप्तांगः शिरश्चक्षुर्मूर्खप्राणोमध्यं
 वरितस्ततोप्यधइत्यंगसप्तकं” वैश्वानरोपारितश्रुतौस्मृता-
 व्रितितानिकानिचेदुच्यते “द्योर्मूर्द्धाचक्षुरादित्यअग्निर्मूर्खप्राणो
 वायुः देहमध्यमाकाशवरितः समुद्रपृथिवीपादाविति” सप्त-
 मुलोकेषुशिरआदीन्यांगान्यस्येतिवायद्वावहिरिष्यप्रज्ञाद्वारभू-

तानिद्वेचक्षुषीद्वेश्रोत्रेरसनंस्पर्शघ्राणांचेति सप्तांगानियस्य अत्रे-
डापिंगलयोयुगपदवहनाद्घ्राणमित्येकवचनं एकोनविंशतिमुखः
पंचज्ञानेन्द्रियाणिपंचकर्मेन्द्रियाणिपंचप्राणाः चत्वार्यतः करणान्ये
वां एकोनविंशतिः साधिदेवतानि मुखानि उपलब्धिस्थानान्यस्ये-
कोनविंशतिमुखः तथास्थूलभुक्स्थूलानविषयानप्रधान्येन-
स्वात्मसात्करोतीतिस्थूलभृक् वैश्वानरः विश्वेषांनराणांनय-
नाद्वैश्वानरः प्रथमः पादः ॥ ६ ॥

स्वप्नस्थानोन्तः प्रज्ञः सप्तांग एकोन
विंशतिमुखः । प्रविविक्तभुक् तैजसोद्विती
यः पादः ॥ ७ ॥

द्वितीयमाह स्वप्नस्थानइतिस्वप्नंस्थानमस्यतैजसस्येति
स्वप्नस्थानः अन्तः प्रज्ञः अंतरेवप्रज्ञायस्थासान्तः वप्रज्ञः जाग्रत
प्रज्ञैवस्वप्नावस्थायां बहिर्विषयेक्षाव भासमानामनसि स्यादमा-
नासतीतथाभूतं संस्कारंमनस्याधत्तेतन्मनस्तथासंस्कृतंवात्स्यसा-
धनानपेक्षयाविद्याकर्ममाभ्यांप्रेर्यामारांजाप्रवद्भवतीत्यर्थः इन्द्रिया-
पेक्षयातिसूक्ष्मत्वान्मनसः तद्वासनानुरूपांतर्लब्धप्रज्ञोऽन्तःप्रज्ञः
सप्तांगएकोनविंशतिमुखः इत्यांगमुखप्रोक्तन्यायेनवासनानुरू-
पत्वमेवात्रबोधव्यंस्वप्नेवोभयोस्तयोःप्रतीयमानत्वात्प्रविविक्त-
भुक्प्रकर्षेणविविक्तानः केवलंवासनामयान्भोगान्भुजतीति

प्रविविक्तभुक्तैजसः जाग्रत्सुषुप्तीस्वतेजसागच्छतीति तैजसः
द्वितीयपादः त्रिष्वुपिस्थानेषु तत्त्वाप्रतिबोधलक्षणस्य स्वापस्य-
तदल्पत्वात् सुषुप्तं विभजते तृतीयपादकथनार्थं “यत्र सुप्तो न कं-
चनकामं कामायते न कंचन स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तमिति

यत्र सुप्तो न कं चनकामं कामयते ।

न कंच न स्वप्नं पश्यति तत्सुषुप्तं ॥

सुषुप्तस्थान एकीभूतः प्रज्ञानघन एव-
आनन्दमयो ह्यानन्दभुक् चेतोमुखः प्राज्ञस्तृ-
तीयः पादः ॥ ८ ॥

यत्र यस्यामवस्थायां सुषुप्तो निद्रितः पुमान् कंचन कमपि-
कामं विषयं न कामयते आसक्तबुद्ध्यानाभिलषति न कंचन-
स्वप्नं पश्यति कमपि वासनामयं भोगं नानुसंधत्ते तत्सुषुप्तं
सासुषुप्तावस्था तृतीयपाद माह सुषुप्तस्थान इत्यादिना “सुषुप्त-
स्थान ” उक्तसुषुप्तस्थानमस्येति सतथोक्तस्य सत्कार्यवादस्या-
युक्तत्वाद् द्विद्यमानमप्यत्र सप्तांगत्वमेकोनविंशतिमुखत्वं च
सन्मात्रान्नपृथग्विभाव्यत इत्याह एकीभूत इति जाग्रतस्वप्ना-
वस्थयोरान्मनः बाह्यान्तरिन्द्रियवृत्तिद्वारा तत्तद्विषयाकारेणाव-
भासमानत्वे न केवलप्रज्ञानत्वेनावभासमानत्वं सुषुप्तौ तत्त-
द्विषयाकारेणात्मबृत्तीनां स्वकारणे बृक्षे विहंगम इव लयात् आत्मनः

केवलंप्रज्ञानधनत्वेन भासमानत्वमित्याह प्रज्ञानधनएवेति तदानींदुःखवीजस्य विद्यमानत्वेपि दुःखाद्यनुभवद्वारभृताना मिन्द्रियाणांलयादेवदुःखाद्यप्रत्यक्षत्वादानंदप्रायएवेत्याह आनंदमयइति विश्वतैजसयोरिवास्यापिभोगमाह स्वानंदभुगिति अतिशयेनानंदंभुनक्तीति सतथोक्तः चेतोमुखः स्वप्नादिप्रतिबोधेचेतः प्रतिद्वारीभूतत्वाच्चेतोमुखः बोधलक्षणां च चेतोमुखं द्वारमस्यस्वप्नाद्यागमनं प्रतीतिचेतोमुखः प्राज्ञेति प्रज्ञप्तिमात्रमस्यासाधारण रूपमितिप्राज्ञः जाग्रत्स्वप्नावस्थयोर्विशिष्टज्ञानवत्वात् नप्राज्ञेतिविशिष्यते तृतीयपादः सुषुप्तावस्थायांजगन्नियंतृत्वादिव्यवहारादर्शनात् प्रत्यगात्मनः प्रकरणाच्च जीवस्यब्रह्मैक्यानुपपत्तेश्च एषप्राज्ञात्माजाग्रदाद्यवस्थायां स्वदेहेंद्रियमनसानियंतृत्वेन तान्प्रतीश्वरत्वेनोच्यते इत्याह ।

एषसर्वेश्वरएषसर्वज्ञ एषोन्तर्याम्येषयो-
तिःसर्वस्यप्रभवाप्ययोहिभूतानां नवहिप्सू-
नान्तः । पूज्ञानोभयतः पूज्ञानपूज्ञं नापूज्ञंनपूज्ञान-
घनं अदृष्टमव्यवहार्यमग्राह्यमलक्षणमचि-
न्त्यमव्यपदेश्य मेकात्मपूत्ययसारंपूपंचोपशमं-
शिवमद्वैतंचतुर्थमन्यन्ते ॥ ६ ॥

एषसर्वज्ञइति सर्वेश्वरत्वेसर्वज्ञत्वे च हेतुएषोऽतर्थामीति

स्वदेहेन्द्रियाणांमतः प्रवेशेनतन्निशामक इत्यर्थः तस्यामवस्था-
यांपदार्थांतर नियंतृत्वानुपपत्तेः न केवलमयंतेषांनियंता किंतु
स्वकर्मद्वारातेषामुत्पादकोपीत्याह एषयोनिः सर्वस्येति
विश्वेश्वरस्यापितदुत्पादकत्वानुपपत्तेः अस्यकर्मद्वारैवेश्वरस्य
सृष्ट्यादिकरणाच्च न केवलंतेषांयोनिरेव किंतु ब्रह्मादिस्थाव-
रांतानांसर्वेषांभूतानां क्रमेणोत्तममध्यमनिःकृष्टतमकर्मद्वारोत्पा-
दकः तत्तद्भोगावसने च विनाशक इत्याह “ प्रभवाप्ययौहि-
भूतानामिति ” हियस्मादयमेवभूतानांप्रथमोहेतुस्तस्मात्सर्व-
स्येश्वर त्वादिरपीत्यर्थः अत्र प्रवभपदंसर्वयोनिपदविवरणां
अथवायोनिपदं कारणत्वमात्रसूचकं प्रभवपदंसर्वप्रभवत्वात्स-
र्वयोनिरित्येवं तत्साधकत्वेनहेतुरित्यपौनरुक्तं पुनश्च एकस्या-
पिजीवस्यतादृशकर्मानुसारेण ब्रह्मादिरूपेणोत्पत्तिसंभवात्
भूतानामित्युक्तं अस्य कर्मविनाजगदुत्पत्तिप्रलयहेतुत्वाभावाद-
स्यभूतप्रभवाप्ययहेतुत्वमप्यविरुद्धं एवमवस्थात्रयवंतंप्रकृतिसं-
श्लिष्टमात्मस्वरूपं प्रदर्शयति तद्विविक्तमात्मस्वरूपंदर्शयति
नवहिः प्रज्ञमिति प्रत्यगात्मस्वरूपेइंद्रियवहिविषयव्यापारस्या-
भावाद्विश्वसाक्षिणि जाग्रदवस्थाप्रतिषिध्यते तर्हिमनोव्या-
पारस्यदुर्वात्त्वादंतः प्रज्ञत्वंप्रसक्तं तन्माभूदित्याह नांतः
प्रज्ञमिति अनेनतैजससक्षिणः स्वप्नावस्थाप्रतिषिध्यतेउभय-
त्रव्यापार प्रतिषेधेनतदंतरालव्यापारे प्राप्तेतन्निषेधयति
नोभयतः प्रज्ञमितिजाग्रत्स्वप्नांतरालेमनोव्यावृत्तिं प्रज्ञानार्थं

नकुर्व्यादित्यर्थः अंतरालप्रतिषेधेनोभयत्रयुगपत्प्रज्ञानार्थ-
व्यापारेप्राप्तेतन्निषेधति नप्रज्ञामिति एवंसर्वतोमनोव्यापारप्रति-
षेधाद्व्यापृतंमनोऽविद्यात्मकंसमवतिष्ठते तत्स्थितिप्रतिषेधति
नाप्रज्ञामितितत्रस्थितिप्रतिषेधादतोऽसाक्षिकेसुषुप्तेप्राप्तेन्निषेध-
ति नप्रज्ञानधनमितिएभिः षड्भिःपदैः प्रतिषेधभूतै रात्मन-
स्तत्तदवस्थावत्त्वं प्रतिषिध्याथतादृशस्यात्मनः सर्वपदार्थविल-
क्षणत्वेनदुर्गिञ्चित्यत्वमाह नवभिःपदैः अदृष्टमिति दृष्ट्यवि-
षयत्वयत्नादर्शनायोग्यमित्यर्थः यस्येन्द्रियस्ययोविषयस्तेनैव-
सविज्ञायतेइतितिनियमात्अतएवअव्यवहार्यंअन्यस्तेनैवविज्ञा-
यतेसचनान्येनेति एवंअग्राह्यं अतएवअलक्षणं लक्षणांलिङ्ग-
नविद्यतेयरयतदलक्षणां अतएवाचिंत्यां अनुमानेनतर्केणवा-
नचिंत्यांअतएवअव्यपदेश्यं अतएवएकात्म्यप्रत्ययसारं एक-
स्मिन्सर्वेषामात्मनांप्रत्ययः एकात्मप्रत्ययः सर्वेषामात्मनांसा-
दृश्येनएकस्मिन्मात्मनिप्रत्ययेसतिस्वतएवसर्वेषामात्मनांप्रत्ययो-
भवतीतिभावः तादृशः प्रत्ययः सारं यस्यतथोक्तंयद्वासर्वेषांप्र-
त्यगात्मनांपरमात्मशरीरत्वेनतद्विशेषणैकस्वभावतया तदपृथक्-
सत्ताकत्वसिद्धेर्विशेषणं भूतानामात्मनांविशेषभूते नपरेणैक्यात्
तेनरूपेणयत्सर्वेषामात्मनामैक्यंतस्ययःप्रत्ययःसएवसारंयस्यत-
त्तथोक्तंप्राकृतस्य वस्तुतोऽदृष्टस्यापितत्सदृशवस्त्वंतरयसत्वात्
दृष्टांते नवोद्योव्यपदेशश्चकर्तुमशक्यः सर्वविलक्षणस्यात्म
वस्तुनः पदार्थांतर सादृश्याभावेन नकेनापि दृष्टांतेननद्योधुं

व्ययदेषु च शक्यं किन्तु स्वविषयिक विशुद्धबुद्धयैकगम्यं तत् “ मनासा तु विशुद्धेनाभिक्लृप्तः दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः ” रित्यादिश्रुत्यांतरात् अतएव प्रपञ्चोपशमं जागदाद्यवस्थाविलक्षणो आत्मवस्तुनिवाह्यांतरेंद्रिय तद्व्यापार सम्बन्धाभावेन तस्य प्रपञ्चोपशमत्वं यस्य दर्शनमात्रेण प्रपञ्चउपशाम्पति तत्र किञ्चिद्व्यं प्रपञ्चोपशममिति अतएव शांतं तस्य स्वतः मंगलरूपत्वमन्येषां मंगलकरत्वं चाह शिवं शंकरं आत्मत्वावच्छिन्नत्वेनात्मनामैक्यात् प्रकृतेर्जडत्वेन तत्सादृश्याभावात्तस्याद्वितीयत्वमित्याह अद्वैतं चतुर्थं तुरीयं पादं मन्यन्ते । स आत्मागुरु शास्त्रद्वारा विज्ञेय इत्याह स आत्मा विज्ञेय इति ।

**स आत्मा विज्ञेयः सदोज्ज्वलोऽविद्यात-
त्कार्यहीनः स्वात्मबन्धहरः सर्वदा ह्यंतर-
हितः ॥ आनन्दरूपः सर्वाधिष्ठानसन्मात्रो नि-
रस्ताविद्यातमो मोहोऽहमेवेति संभाव्यः १०॥**

किमात्मको विज्ञेयः स इति चेत आह “ सदोज्ज्वलः ” जाग्रदाद्यवस्थासु विकारित्वेन प्रतीयमानोऽपि वस्तुतः निर्मल एव कुतः इति चेत् आह “ अविद्यातत्कार्यहीनः ” अविद्यातत्कार्य-
त्याभावेन विकारित्वासंभवात् तदानिर्मलः बंधमोक्षयोर्गुणसं-

कोचविकाशरूपत्वेनात्मस्वरूपेनवांधोनचमोक्षइत्याह “आ-
 त्मवांधरः” स्वरूपप्रतिवांधरहित इत्यर्थश्चहं ब्राह्मणः सतुक्षत्रि-
 यइत्यादिप्रातीतिकभेददशायामपिनतत्तदाकारत्वं गतइत्याह
 “सर्वदाद्वैतरहितः” कुतइतिचेत्तत्राह “आनंदरूपः” अत्रा-
 च्युतानंदत्वेननतद्रूपत्वमात्मस्वरूपेघटते इत्यर्थःबद्धावस्थायां
 ज्ञानानंदादेःसर्वाचमात्रोक्तेः सर्वादाद्वैतरहितत्वेहेतुः आनंद-
 रूपइति तत्रहेतुः “सर्वाधिष्ठान्सन्मात्रः” सर्वाध्याधिष्ठानंचा-
 सौसन्मात्रश्चअधिष्ठानमाधारः “इंद्रियाणिमनोबुद्धिरस्या-
 धिष्ठानमुच्यते” इतिभगवद्वचनात् तथाचदेहेन्द्रियाद्याधार-
 दशायामपिसन्मात्रेणतद्विलक्षणइत्यर्थः ननुवृत्त्याद्याधारस्य-
 घटादेस्तद्धर्मसंश्लेषवत् सर्वाधारस्याप्यात्मनस्तत्तद्धर्मसंस्पर्शा-
 पत्तिरितिचेत्तत्राह “निरस्ताविद्यातमोमोहः” तदुक्तंभगवता
 “यथासर्वगतसौक्ष्म्यदाकाशानोपलिप्यते सर्वात्रावस्थितोदेहे-
 तथात्मानोपलिप्यते” इतिस्वरूपतोरविद्यात्तत्कार्यराहित्यं-
 पूर्वमुक्तं सर्वाधिष्ठानत्वेनतत्तद्धर्मसंस्पर्शाग्नेनेनप्रतिषिध्यते-
 इत्यपौनरुक्त्यं अत्रपूर्वपूर्वयोत्तरोत्तरंयथेष्टहेतुहेतुमद्भावः स-
 दोज्जलत्वादिसप्तविशेषणविशिष्टंआत्मानंविज्ञाय किंकर्तव्य-
 मितिचेत्तत्राह “अहमेवेतिसंभवाव्य” इतिसदोज्ज्वलत्वादि-
 गुणविशिष्टंआत्माअहमेवेति संभाव्यतमात्मानंब्रह्मणौकीकु-
 र्यादितिपरेणान्वयः इदानींस्वरूपतोवन्हिभिन्नस्याप्पयः विड-
 स्यवन्त्याविशिष्टस्य वन्हिरूपत्वेनभानवत् प्रतिविवितस्याद-

शंस्य विंवाकारेणाभानवद्वास्वरूपतोभिन्नस्यापिप्रत्यगात्मनः
सदोज्वलत्वादिगुणविशिष्टत्वेनातिनिर्मलस्यसर्वव्यापकेन श्री-
रामेणकात्स्न्येव्याप्यातद्रूपत्वेनैवभानं यतोऽतस्तथैवभावये-
दित्याह “अहमोतत्सदिति अथवाआत्मनः परमात्मव्याप्य-
त्वेनतदविनाभूतत्वसिद्धेः सर्वदातदात्मकतांभावयेदित्याह

अहमोतत्सत्यत्परंब्रह्मरामचन्द्रश्चिदा -
त्मकःसोहमोतद्रामभद्रःपरंज्योतीरसोहमित्या-
त्मानमादायमनसाब्रह्मणौकीकुर्यादिति॥ ११॥

ओमित्युच्चरन् अथवा ओमित्यव्ययं प्रथमां-
तं तद्वाच्यंब्रह्मग्रहंउक्तः सदोज्ज्वलत्वादि स्वरूपः प्रत्यगा-
त्मातदव्यापकं सतसन्मात्रंयत्प्रसिद्धं “ सर्वद्येतद्ब्रह्मसर्वस्व-
त्विवद् ब्रह्मब्रह्मैवेदमग्रेआसीत् ” “ सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मे ”
त्यादि श्रुतिषुयत्प्रसिद्धमित्यर्थः परंब्रह्मसर्वव्यापकंबृहद्गुणयो-
गिवातत्किमित्यपेक्षायामाह “ रामचन्द्रश्चिदात्मकः सः
अहं”तद्व्याप्यत्वेन तदात्मकत्वेनतदपृथक्सिद्धेस्तद्धिन्नसत्ता-
कोहंइत्यर्थः तदेत्यव्ययेनदृढयति पुनः ओमित्युच्चरन् तच्छब्द-
परामृष्टमर्थपूर्वोक्तमनुवदति “ तद्रामभद्रः परंज्योतिरसः ”
इतितदादिविशेषणत्रयदिशिष्टोरामभद्रः परंज्योतिरसः परंज्यो-
तिःसारः अहंआत्मा उक्तरीत्यातदभिन्नसत्ताकइत्यर्थः सर्वथै-
क्यस्यानुपपत्तेः उपसंहरति “ इत्यात्मानमादायमनसाब्रह्म-

शौकीकूर्यादिति” इत्युक्तप्रकारेणात्मनः श्रीरामाभिन्नसत्ताक-
 त्वेततदैक्यमादायरवीकृत्यज्ञात्वैतिभावः “ मनसतुविशुद्धे
 नाभिक्लृप्तः मनसैवानुदृष्टव्य ” मितिचश्रुतेः विशुद्धेनमन
 सासाधने नतद्व्यापारेणाध्यानेन ब्रह्मणाश्रीरामचन्द्रेण सहए-
 कीकूर्यात् अनेकौएकीकूर्यादित्यर्थः नियतृत्वनियम्यत्वा-
 दिस्वभावेनभेदेसत्यपि जीवरथपरमात्मध्याप्यत्वेन तदविना-
 भूतत्वसिद्धेस्तदभिन्नसत्ताकत्वंभावयेत् विशिष्टविशेषेसतिस-
 एवसन्यथास्वयं न प्रकाशेत्तथात्मस्थितिकूर्यादित्यर्थः विशि-
 ष्टविशेषत्वंनाम यथाजलान्तर्गतस्यजलेनान्तर्बहिर्व्याप्तस्यतू-
 लकणास्यजलरूपेणैवभानंभवति नतुतूलरूपेण तथैवापरि-
 छिन्नचित्स्वरूपेण रामाख्येनपरेणब्रह्मणा वहिरन्तर्व्याप्तस्य
 चिदगुणजीवस्वरूपस्य स्वस्वरूपत्वेनाभानत्वपूर्वकं रामाख्यब्रह्म-
 रूपत्वेनैवभानत्वं एतदेवासकृतावर्त्तनीयमुपासकेनेत्याह
 “ सदारामोहमित्येतत्त्वतः प्रवदंतिये न तेसंसारिणो नूनं-
 रामएव न संशय” इति अथवा सर्वेश्वरत्वादीनां परमात्मधर्मत्वेन
 सर्वशास्त्रप्रसिद्धत्वात् परमात्मशरीरत्वेनतत् विशेषणैकस्वभा-
 वतया तदपृथक्सिद्धेः एषप्राज्ञः स्वप्रकारिपरमात्मस्वरूपेण
 सर्वेश्वरत्व सर्वज्ञानत्वादिगुणकइत्याह एषसर्वेश्वर इत्यारभ्य
 “ निरस्ताविद्यातमोमोह इत्यंते न अत्रअद्वैतवादिनोपिजी-
 वपरमार्थ स्वरूपपरमात्मानं मत्वातद्धर्माः सर्वेश्वर-
 त्वादयः तदाभासे जीवे आरोपयन्ति तस्मान्नते

षांवादिनामत्रविवादावकाशोस्ति सर्वेषामते परमात्म-
 धर्माणां युक्तिविशेषैर्जीवपरत्व प्रतिपादनात् नचास्मिन्
 पदोक्तर्मनैमिच्छिकंसर्वेश्वरत्वादिकं कल्पनीयं तस्यपरमात्म-
 स्वभाविकधर्मत्वात् “स्वभावकीज्ञान बलक्रिया चे” त्यादि-
 श्रुयंतरात् तत्राद्वैतमितिद्वितीयस्य परमेश्वरस्याभावेन स्वस-
 माभ्यधिकरहितत्वादुपपद्यते शिष्टस्यप्रार्थितदेवसर्वेश्वरत्वसर्व
 ज्ञत्वादिविशिष्टस्य परमात्मनोजीवविशेष्यरूपत्वात् जीवस्य-
 तुतत्प्रकारत्वेनतदभिन्न सत्ताकत्वादुभयोरीदृश मैक्यमत्वाह
 अहमेवेतिसंभाव्येति उक्तप्रकारेणाहमेवसः सोहंचेतिसंभाव्या
 त्मानंब्रह्मणैकीकूर्यादित्यन्वयः एतदेवस्फुटयति अहमोतत्स-
 दित्यादिना तत्रचिदात्मक इतिसविग्रहस्यापि श्रीरामस्यचि-
 द्रूपत्वं ज्ञापयति अन्यच्चविशिष्टत्वेपि श्रीरामस्यचैतन्यप्राधा-
 न्येनविशेष्यत्वंचोतयति परंज्योतीरसइति तुज्योतिषामपिप्रका-
 शत्वं स्वतेजसा सूर्यादिवत्सर्वव्यापकतया सर्वस्यसद्व्याप्य-
 त्वेन तदविनाभूतत्वात् तदपृथक् सत्ताकत्वंचबोधयतीति
 तदैक्योक्तौहेतुद्वयबोध्यं शेषसमानार्थं एतदेवासकृदावर्त्तनीयं
 मुपासकेनेत्याह ।

सदारामोहमित्येतत्त्वतःप्रवदंतिये ।

नतेसं सारिणो नूनं रामएव न संशयः ॥ १२ ॥

इतिरामोहं उक्त्तरीत्यातदपृथक् सिद्धेस्तदधीनस्वरूप

स्थितिप्रवृत्तित्वात् सर्वप्रकारेणमच्छेपीश्रीरामः ममयोगक्षेमं क-
 रिष्यतीति निर्भरत्वेननिर्भयोह मित्येतत्त्वतःप्रवदंतिय इति
 अजामेकामित्यादिश्रुतेः “स्वमूर्ज्योतिमयो नंतरूपीति सर्ववाच्य
 स्यवाचकः विश्वव्यापीराघव” इत्यादिश्रुतेश्च चिदचितोरी-
 श्वरस्यचनित्यत्वेनतच्छ्राप्यत्वव्यापकत्वयोरपिनित्यत्वोपपत्तेस्त-
 योस्तद्विनाभूतत्वेन धर्मांतरवत्तद्धर्मत्वसिद्धेस्तत्प्रकारो
 जीवः श्रीरामःसर्वप्रकारीतिनिश्चयात् गोत्वविशिष्टस्यैकगोशब्द-
 वोच्यत्ववत् प्रकारप्रकारिणोरैकशब्दत्वोपपत्ते रक्तोषटः षटो-
 रक्तइतिवत् अहंरामःशामाहमितिपरस्परंव्यत्ययेन समानाधिक-
 राग्यव्यपदेशस्यावाधितत्वं वोधितं तस्मात्त्वतः येप्रवदंति
 अनेकप्रकारशास्त्रार्थ दर्शनेपियेस्वसिद्धांतान्नप्रच्यवंतेइतिप्रश-
 व्दार्थः “नतेसंसारिणः”स्वात्मनिष्ठपरमात्मप्रकारत्वनिश्चयेसु-
 तरां देहादावहंताममताद्यभावाज्जीवं तोपितेमुक्तसमानाइत्यर्थः
 देहांतेतुतेरामएव “अशनापिपासेशोकमोहंजरामृत्युमत्येती”
 तिश्रुतेः जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोमृतमश्नुते” इतिस्मृतेश्च
 अशनापिपासाद्यतीतत्वेनतत्साधर्म्यंप्राप्यसाक्षात्तद्वैक्यानुपपत्तेः
 तत्सायुज्यंप्राप्ताएव सायुज्यं नामसर्वदातद्विनाभूतत्वेनानुसं-
 धानात् स्वस्यदेहांतेतत्साधर्म्यंप्राप्तिपूर्वकं तत्समानभोगवत्वं
 सहयुनक्तीतिसयुकसयुजोभावः सायुज्यमितिनिरुक्तेः “अंगं-
 चापिस्मरन्भावंत्यजत्यन्तेकलेवरं तंतमेवेतिक्रौंतेयसदातद्भाव-
 भावित” इतिस्मृतेश्च “तदाविद्वान्पुण्यपापे विभूयनिरंजनः

परमंसांस्पुपैतीतिसोश्नुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणविपश्चिता ”
भोगमात्रसाम्यांलिङ्गाच्चेति” श्रुतिसूत्रेभ्यश्च अत्रनतेसंसारि-
णाः रामएवेत्युभयोरन्यतरपदस्यतन्मुक्तिवोधकत्वेप्युभयपदो-
पादान्मुक्ताभिप्रायेणैवसंगच्छते अथवाप्रथमपदस्यमुक्तिवि-
शेषावोधकत्वेनतद्विशेषज्ञापनाय रामएवेत्युक्तं तन्निर्वाधत्व-
द्योतनाय नूनमेवेत्यवधारणद्वयोक्तिः यद्दानसंसारिणाः राम-
एवेत्याभ्यांजीवतामपितेषां रामरूपत्वोक्त्या सर्वजनाश्रययो-
ग्यत्वंपूज्यत्वंप्रद्योत्यकैमुत्यन्यायेनदेहावसानेतेषां तत्सायुज्य-
मभिहितंअत्रसदारामोहमित्येतत्सर्वस्मिन्नजगतिरामरूपत्वदर्श-
नस्योपलक्षणांसर्वह्येतद्ब्रह्मेत्युपकृमात् सदारामोहमित्युपसंहा-
राच्च यत्परंब्रह्मरामचन्द्र” इतिब्रह्मरामपदयोरेकार्थविधायक-
त्वश्रुतेः यथाघटश्चकलशएकार्थस्याभिधायकः तथाब्रह्म च
रामश्चनूनमेकार्थवाचक” इतिस्मरणाच्च रामब्रह्मपदयोरेका-
र्थवोधकत्वनिश्चयात्तेन “भूमौजलेनभसिदेवनरासुरेषुभूतेषु
देविसकलेषुचराचरेषु पश्चंतिशुद्धमनसाखलुरामरूपंरामस्य-
तेभुवितलेसमुपासकाश्चे” त्यादिस्मरणमुपपन्नतरंपुनश्च
“देवोभूत्वादेवंयजेते” त्यनयोपासकरयोपाश्रयसादृश्यविधा-
नात् श्रीरामोपासकानांतत्सादृश्यप्राप्तयेत्तदायुधादिधारणस्या-
वश्यकत्वोपपत्तेः “ वामेकरेधनुः कुर्यादक्षिणोवाणमेवचेति
नांकितोधनुर्वाणाभ्यां नमंत्रोत्तिषडक्षरः ननामरामसंधंधीन-
रामोपासकोभवेदित्यादीनिविधिनिषेधवचनान्यप्युपपन्नतराणि

कारिणोरेकशब्दबोध्यत्वेनाहंरामःरामोहमितिसामानाधिकरण्य-
व्यपदेशोपपत्तेः सदाश्रीरामशरीरत्वेन तद्विनाभूतत्वा तदपृथ-
क्सत्ताकोहमिति दृढविश्वासवंतोजीवंतोपिभुक्ता इतिस्वयमे-
वोक्तवती “ सदारामोहमित्येषाश्रुतिः उपसंहरति

इत्युपनिषद्यएवं वेदसविमुक्तोभवतिस-
विमुक्तोभवतीतियाज्ञवल्क्य इति ।

इति तृतीयाकंडिका ।

इति उपनिषत्तरहरयं ज्ञानंब्रह्मविद्येत्यर्थः यः श्रीरामो-
पासकएवमुक्तप्रकारेण वेदजानाति समुख्योभवति त्रैलोक्य-
पूज्योभवति समुक्तोभवतीतिवापाठः इतियाज्ञवल्क्य एवंभर-
द्वाजंसमुपदिष्टवान याज्ञवल्क्यः ।

इति तृतीयाकंडिका ।

एवंप्रथमकंडिकायां बृहस्यतिप्रश्नोत्तरे यएत्तदितितार-
कंब्रह्मानिर्दिष्टं द्वितीयायांभरद्वाजप्रश्नोत्तरेणतारकस्यस्वरूप-
प्रदर्शनपूर्वकंतस्य सर्वोपास्यत्वं विहितं “ एतदेवोपास्यमिति
ज्ञेयमिति”चानया तृतीयायां आत्मस्वरूपानुसंधानपूर्वकंतार-
कोपासनार्थं आत्म परमात्मानोः प्रकारकारित्वेनस्वरूपा व
स्थितिर्निर्दिशिता तस्यात्मनः साक्षात्कारोपायबोधनाय चतु-
र्थ्यारभ्यते तत्रभरद्वाजायसर्वशास्त्रार्थभूतायां ब्रह्मविद्यायां

समर्पिताया मृत्यौत्सुक्येनात्रिरात्म साक्षात्कारोपायंपृच्छति ।

अथहैनमत्रिप्रपृच्छयाज्ञवल्क्यं यएषोन-
तोऽव्यक्तआत्मातंकथमह विजानीयामिति ।

इतिशब्दः प्रश्नार्थः अत्रपूर्वस्यांकंडिकायांसञ्चात्मा-
विज्ञेयइत्युक्तंसदोज्ज्वलः अविद्यातत्कार्यहीनइत्यादि लक्ष-
णैरात्मरूपेविज्ञापिते पुनः तंकथमहंविजानीयामितिप्रश्नः
तत्साक्षात्कारो पायज्ञानायैवेत्यवगम्यते उत्तरमाहसहोवाचेति

सहोवाचयाज्ञवल्क्यःसोऽविमुक्तेउपास्यःयए-
षोनन्तोऽव्यक्तआत्मासोविमुक्तेप्रतिष्ठितः॥ १॥

सोऽविमुक्तउपास्यइ तिसदोज्ज्वलइत्यादिवाक्यैर्विज्ञापि-
तेपिउपासनाविनाश्रंतः करणाविशुद्धिपूर्वकंतत्साक्षात्कारा-
भावात्तदर्थमुपासनांविधत्ते “सोविमुक्तउपास्यइति” आत्मा-
अविमुक्तंसंधितूरीयमितियावत्तास्मिन्नुपास्यउपासनीयः प्रदे-
शांतरेसत्यप्यविमुक्तएवोपास्यइतिकोयंनियमइतिचेतत्राह “
यएषोऽनंतोव्यक्तआत्मासोविमुक्तेप्रतिष्ठितइति” यइत्यादि-
रुक्तस्यैवानुवादः अविमुक्तेसंधौप्रतिष्ठितः प्रतिष्ठावस्थान-
मितिभावः अनेनोपासनासौलभ्येदर्शितेपि तत्रमनोनिरोधस्या
तिदुःकरत्वेनद्रष्टुः साध्यमित्यपिबोध्यं सोविमुक्तशब्दवाच्यः
किंस्थानकइतिपृच्छति

सोविमुक्तः कस्मिन्प्रतिष्ठितइति ॥
वरणायांनाश्यांचमध्येप्रतिष्ठितइति ॥२॥

उपास्यत्वेनोपदिष्टस्यात्मनः यत्रोपासनाविधीयतेसो-
विमुक्तः कस्मिन्स्थानेप्रतिष्ठितइतिप्रश्नस्योत्ररमाहयाज्ञव-
ल्क्यः वरणायांनाश्यांचमध्येप्रतिष्ठितइति एतच्छ्रुत्वापुनरपि-
पपृच्छान्निः

कावै वरणाकाचनाशीति । सर्वानिन्द्रिय
कृतान्दोषान्वारयतीतितेनवरणाभव-
तीति ॥ सर्वानिन्द्रियकृतान्पापान्नाश-
यतीतितेननाशीभवतीति ॥३॥

पुनश्चसंदिहानः पपृच्छहे भगवन्त्यात्त्वयोन्नावरणासा-
कानाशीचकेतिश्रुत्वाहयाज्ञवल्क्यः सर्वान्चक्षुरादीन्द्रियकृता-
न्स्वस्वविषयेच्छाप्रावरारूपान् दोषान्वारयतीतिहेतोर्वरणा-
भवतितथाविषयेच्छापारवश्येनाविहितरूपरसादिस्वस्वविषय-
गृहणद्भिरिन्द्रियैः सम्पादितान्अविहिताचरणरूपान्घापान्
नाशयतीतितस्मादुच्यतेनाशीति ३ तत्रापिपृच्छति

कतमंचास्यस्थानमिति

अस्यावरणेतिनाशीतिनिर्दिष्टस्यकतमं स्थानंभवतीतिप्रश्ने-
उत्तरमाह

भ्रुवोर्वाणस्यचयःसंधिः सएषद्यौर्लौ
कस्यपरस्यचसंधिर्भवतीति एतेद्वैसं
धिसंध्यांब्रह्मविदउपासतेइति ॥ सोविमु-
क्तेउपाभ्यइति सोविमुक्तंज्ञानमाचष्टे
योवैएतदेवंवेदेति ॥४॥

भ्रुवोर्वाणस्यचयः संधिः सएषद्यौर्लौकिकस्यपरस्यचयः
संधिः समस्तौकाश्याभिधेऽविमुक्ते उक्तंहिकाश्याविष्णुनाशा-
रूपत्वंश्रीशिवेनरुद्रयामिलीये श्रीअथोध्यामाहात्म्ये “ विष्णोः
पादमवंतिकां नाशाग्रवारानशी ” सत्वयापृष्टोअविमुक्तएष-
संधिर्भवतीत्यन्वयः अविमुक्तशब्द संधिशब्दौपर्यायवाचि
नोएतदेवोपासनास्थानमितिस्मदाचारेणदृढयति “ एतद्वैसं-
धिसंध्यांब्रह्मविदः उपासतेइतीति ” एतदितिनपुंसकत्वमार्ध
एनांप्रसिद्धांसंधिसंध्यांब्रह्मविदः उपासतेउपासनांकुर्वीति उपसं-
हरति “ सोऽविमुक्तेउपास्यइतीति ” तंकथमहंविजानीयामिति
“ यस्त्वयापृष्टः आत्मसाक्षात्कारोपायः सआत्माचअविमुक्ते
भ्रुवोर्वाणस्यसंधौउपास्य अविमुक्ताधारकात्मोपासनलक्षणइ-
त्यर्थः एवमुक्तोपासनयात्मानंसाक्षात्कृत्य तस्य श्रीरामविना-
भूतत्वेनातप्रकारं श्रीराममेवसर्वप्रकारितयसर्वरूपेणः पश्यति
सएवश्रीरामोपासकस्त्रैलोक्यगुरुर्भवतीति उपासनाफलमाह

“ सोविमुक्तं ज्ञानमाचष्टे यो वै एतदेवं वेद उपासकः वै निश्चयेन एतत् उपासते एवमुक्तप्रकारेण वेदजानाति सोऽविमुक्तं तुरीयाख्यसंधिज्ञानं च सर्वत्ररामरूपत्वदर्शनलक्षणमाचष्टे कथयते शिक्षार्हस्य शिष्यस्यातिरहस्यत्वात् तत्क्षणमेव बोधमुत्पादयन्तीत्यर्थः तदुक्तं गीतासु “ उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिन इति भगवतापि ज्ञानोपदेशे तत्त्वदर्शिन एवाधिकारत्वोक्तेः अत्र सर्वत्रेति शब्दाः प्रश्नसमाप्तौ उत्तरसमाप्तौ च ज्ञातव्याः अस्योपायस्यैन्द्रियसंयमाधीनत्वात् इन्द्रियसंयमांतः कारणशुद्धयोश्चान्योत्सापेक्षत्वेन तस्य दुःसाध्यत्वं सर्वजीवसाधारणत्वं च मत्वा पूर्वबृहस्पतिना गुरुणा पृष्टमप्यति करुणया सर्वजीवनिश्रेयसे “ रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे येनासावमृतो भूत्व मोक्षी भवति ” तंप्रत्युपदिष्टोपायमेव पुनरत्रिणाऽपृष्टमपि स्वयमेव परमकारुणिको भगवान्याऽयवल्क्यः सर्वत्रसुलभत्वेन सर्वजीवसाधारणत्वेन सहायांतरनिपेक्षत्वे न स्वानुष्ठाननिर्येक्षत्वेन प्रारब्धव्यतिरिक्तसर्वपापदाहकत्वेन सर्वफलप्रदातृत्वेन च तस्य सर्वोत्कृष्टत्वं स्वसम्मतत्वं च ज्ञापयन्तं प्रत्युपदिदेश इत्याह प्रतिः

अथ तं प्रत्युवाच स्वयमेव याज्ञवल्क्य इति

अथ तदनंतरं अत्रिप्रति उवाच स्वयमेव याज्ञवल्क्यः किमुवाच तदाह

श्रीरामस्य मनुकाश्यां जजापवृषभध्वजः
मन्वन्तरसहस्रैस्तु जपहोमार्चनादिभिः ५॥
ततः प्रसन्नो भगवान् श्रीरामः प्राह शंकरं ।
वृणीष्वयदभोषुं तद्वास्यामि परमेश्व-
रेति ॥६॥

अनयोरर्थः कियत्कालं कथंच जजापेत्यपेक्षायामाह म-
न्वन्तरेति अत्र मन्वन्तरसहस्रैस्तु जपहोमार्चनादिभिः प्रसन्न इत्य-
न्वयभेदात् जपशब्दस्य निरुक्तिः आदिपदं वक्ष्यमानस्तुति मंत्र-
संग्रहार्थं जपहोमादीनां श्रीरामप्रसन्नताहेतुत्वावगमात् मंत्रा-
णामपितत्प्रसन्नताहेतुत्वेन पृच्छमाणत्वात् “अथ कैर्मन्त्रैरतुतः
श्रीरामः प्रीतो भवतीति ” अत्र तु काशी मृतजीवमोक्षाय श्रीरामं
प्रसादयितुं प्रवृत्तस्य सर्वज्ञस्य शिवस्य सत्त्वपि भगवन्मंत्रांतरेषु
अस्मिन्नेवाग्रहातिसयोऽस्य मंत्रस्य सर्वोत्कृष्टत्वं द्योतयतीति
पुनः शिवस्य प्रतिदिनं काशीमृतानेक जीवमोक्षकामनामहत्त्वं
मन्वन्तरसहस्रपर्यन्तं भगवत्प्रसादविलंबकारणे चेति पुनः
तावत्कालपर्यन्तं तन्मंत्रजपोपितत्प्रसन्नतार्थः न तु मंत्रसिद्धयर्थः
“ त्वतो वा ब्राह्मणो वापियेलभन्ते षडक्षरमि ” त्यत्राश्रुतमंत्रानुष्ठा-
नस्यापि ब्राह्मण उपदेशेन मोक्षश्रवणादिति बोद्धव्यमस्ति श्रीरामः
जगदानंदप्रदः “ नमोस्तुरामदेवाय जगदानंदरूपिणे ” इत्युक्तेः
शंकरं सर्वजीवगंगलकरत्वेऽपि विशेषतः स्वन्नेत्रमृतजीवमोक्षो-

पायेतत्परं दास्यामिपरमेश्वरेति श्रुत्यापरमेश्वरंस्याप्यभीष्टदा-
 वृत्वेनश्रीरामस्य “ तं देवतानां परमं च दैवतं तमीश्वराणां परमं
 महेश्वरमि”त्यादि श्रुतिविषयत्वं स्फुटीकृतं ।

सहोवाचमणिकरण्यो वामत्क्षेत्रे गंगाया-
 वा तटे पुनः म्रियते देही तज्यते मुक्तिं नातो वरां-
 तरमिति ॥ ७ ॥

अत्र मणिकर्णि गंगा तटयोः क्षेत्रांतर्गतान्मत्क्षेत्रे इत्युक्त्यै-
 व सर्वालाभात् तस्मात्तयोः पृथुगुक्त्या वा शब्दद्वयोपादानाच्चेद-
 मवगम्यते वदान्यात् कृपणा इव मुक्ति मतिदुर्लभं मत्वा उक्तस्थले
 प्यन्यत्र वा यत्र तवेच्छा भवेत् तत्र मृतस्य जंतो मुक्तिं देहीति प्रार्थित-
 वानिति स चासौ जंतुश्च तज्जंतुः तस्य तज्जंतोः उक्तेः अन्यतर-
 स्थानेऽपि मृतस्य मुक्तिदाने संदिहान आह नातो वरांतरमिति एत-
 स्याति दुर्लभत्वादेन विहाय वरांतरं वृणीष्वेत्युक्तवरांतरं न देही
 अस्यैव मदभीष्टत्वादिति भावः श्रीरामस्तु स्वशेषक्षेत्रमृतजंतुमु-
 क्तिकामोयं संकोचान्न तथा प्रार्थितवानिति तदाभिप्रायं ज्ञात्वा
 तत्र दान्यत्वात् सत्यप्रतिज्ञत्वाच्च स्वप्रतिज्ञांतं तदभीष्टमेव दत्त-
 वानित्याह श्रुतिः अथेत्यादिना ।

अथ सहोवाच श्रीरामः क्षेत्रे स्मिन् तव-
 देवेश यत्र कुत्रापि वामृताः । कृमिकीटादयोऽप्या-

ऽशुमुक्तासंतुनचान्यथा ॥ ८ ॥

यत्रकुत्रापीति शुद्धाशुद्धस्थानयोरपीत्यर्थः यदि तु मत्क्षेत्रेम-
 णिकर्यांगंगातटे चेतिस्थानद्वयमृतस्यजंतोर्मुक्तिं देहीत्येवम-
 न्वयंतदामणिकर्णांगंगातटेचेतिस्थानद्वयमरणेन किमाधिक्यं
 यत्रकुत्रापिसमानविशेषस्थलेपिमृतामुक्ताःसंत्वित्येवंयोज्ययदित
 त्क्षेत्रान्मणिकर्यांगंगायांचतत्तीरस्य चपृथङ्मत्वास्थानचतुष्ट-
 येपिमृतस्यमुक्तिर्याचितेत्युच्यतेतदातवक्षेत्रेमृतायत्रकुत्रापिवामृ-
 तामुक्ताःसंत्वित्येवंयोज्यं अस्मिन्पक्षेक्षेत्रापदस्यस्पष्टत्वात् यत्र-
 कुत्रापीतिपदेमणिकर्णांगंगातत्तटानांसूचकेइतिवोध्यं अत्रो-
 क्तपक्षेषुयत्रस्वरसोभवेत्सएवांगीकार्यः वस्तुतस्तुशिवोक्तस्य-
 स्वक्षेत्रेमृतमुक्तिप्रार्थनावक्यस्यक्षेत्रैकदेशेमृतजंतुमुक्तिप्रार्थना-
 बोधकत्वे क्षेत्रसर्वदेशमृतजंतुमुक्तिप्रार्थनावोधकत्वे वानकाचि-
 द्धानिर्नलाभाधिक्यंवा श्रीरामदत्तवरबोधकत्वेक्षेत्रसर्वदेश-
 मृतजंतुमुक्तिप्रार्थनावोधकत्वे वानकाचिद्धानिर्नलाभाधिक्यंवा
 श्रीरामदत्तवरबोधकवाक्यस्य स्फुटमशेषक्षेत्रमृतजंतुमुक्तिवो-
 धकत्वेनशिवाभीष्टसिद्धेः कृमिकीटादयोपीतिआदिशब्दः
 कीटाद्वपिनिकृष्टजंतुमात्रसंग्रहार्थः अपिशब्दस्तुकैमुत्पन्न्यायेन-
 किमेरुत्तरोत्तरोत्कृष्टजंतुसूचकः आशिवतिपदंतु मुक्तेर्देहत्याग-
 समकालोपदिष्टमंत्राव्यवधानकालंसूचयन् महत्यापानामपि-
 क्षणमात्रभोगेन क्षयंघोतयति नचान्यथाबहुपापानुरूप-

बहुकालतत्फलभोगानंतरं नमुक्ताः संत्वित्यर्थः यद्वा-
नचान्यथामद्वचनमिति “रामोद्विर्नाभिभाषते” इतिस्मरणात्
यद्वा नचान्यथासंत्वित्वन्वयः नचस्वकृतपापपुरायानुसारेण
पुनर्नीचोत्तमयोनिषूत्पद्यंतामित्यर्थः अत्रमुक्ताःसंत्वित्यतः
सामान्यतउक्तं तस्यविशेषोक्त्यर्थमग्रतनशास्त्रप्रवृत्तिर्वोद्ध्या
श्रीरामेणवृणीष्व यदभीष्टमित्येतावन्मात्रनोक्तंकिंतु तद्वास्या-
मीतिप्रतिज्ञांत तथाशंकरेणापिमत्क्षेत्रे मृतस्यजंतोर्मुक्तिःस्यादि-
त्येवंनोक्तं किंतुतस्यमुक्तिदेहीत्येवप्रार्थितं तदेवश्रीरामःस्वस्य-
तादृशजंतुमुक्तिदातृत्वमंगीकृत्य तद्वघटनायस्वस्य तदातत्-
क्षेत्रेस्थितमाह अविमुक्तइति ।

अविमुक्तेतवक्षेत्रेसर्वेषांमुक्तिसिद्धये ।

अहं सन्निहितस्तत्रपाषाणप्रतिमादिषु ॥९॥

सर्वेषांअविचारिताधिकारा नधिकाराणामपीत्यर्थः अह
सन्निहितस्तत्रेत्येतावन्मात्रोक्तौ कुत्रसन्निहित इत्येपेक्षा—
यामाह पाषाणप्रतिमादिष्विति आशुमुक्तासंत्विति यदुक्तं
तत्रदेशांतरकृतपापस्याविमुक्तदर्शनमात्रेणविनाशेपि अत्रकृ-
तपापानां वज्रलेपतया बहुकाल भोगेनापि विनाशासंभवात्-
कथमाशुमुक्तिवचनोपपत्तिरिति संदिहानं प्रति तथा स्वक्षेत्रनिवा-
सिनांदुःखविमोक्षाय मयैतत्परिश्रमेण श्रीरामं प्रसाद्य तस्मा-
त्तादृशे त्रेलब्धेपि क्षेत्रकृतपापनैमित्तिकप्राप्तातिदुःसहना नाया

तनानांदुःखं तदवस्थमेवेतिशोचतं प्रतिचाहक्षेत्रेऽस्मिन्निति ।

**क्षेत्रेऽस्मिन्न्योर्चयेद्भक्त्या मंत्रेणानेनमांशिव
ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मोक्षयिष्यामिमाशुचः १०**

यः कश्चिद्विमुक्तकृतपापः मदीयमंत्रेण प्रतिमादिपु-
मामर्चयेत् केवलेन मंत्रजपेनैव वा चर्चयेत् स्तवैरैर्चैन्नरः सदेति-
मंत्रपाठात्मकार्त्तनस्यापि स्मरणात् तंब्रह्महत्यादिभ्यः सर्वेभ्यः
पापेभ्यः मोक्षयिष्यामित्वंमाशुचः क्षेत्रकृतपापानां मर्द-
नान्निवृत्तेर्निमित्ताभावाद्ब्रह्महत्यादिभ्यः उक्तदुःखप्राप्तिः वाधकाभावा-
च्चाशुमुक्तिरिति निमित्ताभावाद्दृथाशोकमाकर्षीरित्यर्थः का-
शीकृतपापप्रायश्चित्ताभिप्रायकमिदंवाक्यं माशुचइत्युक्तेर-
न्यथातूपपद्यमानत्वात् “यएतत्तारकंब्राह्मणो नित्यमधीते स पा-
प्मानंतरति ” जन्मान्तरदेशान्तरकृतब्रह्महत्यादिपापनिवृत्त्युपा-
यबोधकश्रुत्यन्तरस्यसत्वाच्च इदानीं शिवस्य स्वक्षेत्रनिवासिनां
स्वीयत्वेन तन्मुक्तयेइत्थमाग्रहं दृष्ट्वा स्वस्याशेषजीवस्वामि-
त्वात् सर्वदेशसर्धकालमृतानामपि स्वप्राप्तये ब्रह्मादिशिवादिशं
प्रदायद्वयंप्रवर्त्तयामासेत्याह त्वतोवेत्ति

**त्वतोवावृहणोवापियेलभंतो षडक्षरं
जीवन्तो मंत्रसिद्धास्युरन्तेमांप्राप्नुवन्ति ११**

स्पष्टोर्थः नचेदानीं तनानांसाक्षाद्ब्रह्मरुद्राभ्यां षडक्षरला-

भात्भावात्कथं तन्प्राप्तिरिति वाच्यं अद्यापितेषां परंपरासंबन्धेन-
तदुपदेशसत्त्वात् इदानीं “आशुमुक्ताः संत्विति” सामान्यतः
उक्तस्योपायविशेषमुपदिशतिमुमुर्षोरिति

मुमुर्षोर्दक्षिणे कर्णयभ्यकस्यापि वास्वयं उपदेक्षसितन्मंत्रसमुक्तो भविता शिव १२

अत्र सत्स्वप्यन्येषु मोक्षसाधनेषु ज्ञानभक्त्यादिषु षडक्षर-
स्यातिसुकरत्वात्साधनांतरनिर्पेक्षात्वात् उच्चारणमात्रसापेक्षत्वात्
स्वसाध्याव्यभिचारित्वाच्च सर्वजीवाधिकारत्वाच्च अनुष्ठानान-
पेक्षत्वाच्च तदुपदेशेनैव सर्वजीवमुक्तिर्नान्यथेति मत्वायस्य-
करयापि उपदेशसि मन्मंत्रसमुक्तो भविता शिवेत्याज्ञापितं समु-
क्तो भविता मां प्राप्स्यतीत्यर्थः त्वत्तोये षडक्षरं लभंते मां प्राप्नुवंती-
त्यनंतरोक्तेः अत्राविमुक्तनिवासिनामकृतपापानां मुक्तोपायेन-
विनाशितपापानां च प्राणोत्क्रमणकालीनरुद्रोपदिष्ट षडक्षरश्रवण-
समकालमुक्तिः अकृतप्रायश्चित्तानां तु पुराणादौ त्रिंशत्सह-
स्रसंख्याकं कालं कालभैरवकृतनानायातनाविशुद्धयनंतरं रुद्रोप-
देशान्मुक्तिः श्रूयते ताः यातना अपि स्वप्नादिदुःखभोगदृष्टान्तेन
प्राणोत्क्रमणकाले जीवतो रुद्धकंठस्यैवोपपद्यते न तु देहत्यागान-
तरं “अत्र हि जंतोः प्राणोष्कृममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्ट”
इति प्राणोत्क्रमणरुद्रोपदेशयोः समानकालत्वज्ञापनात् सपा-
पनिः पापभेदेनोपदेशविशेषरयाश्रवणाच्च किंचतादृश्यः पुरा-

णाद्युक्तयोपिशास्त्रमर्थ्यादार्थं वात्रविमुक्तकृतपापानांदेशांतर-
वासिनां नानानरकभोगनिवृत्यर्थं वात्रविमुक्तकृतयथेष्टपापा-
नांनिंदयादेशांतरवासिनां नानानरकभोगनिवृत्यर्थंवा अभि-
प्रायांतरेणवोपपद्यंते अन्यथाअतिदयालो. शिवस्यस्वक्षेत्रनि-
वासिनां सार्वदिकदुःखनिवृत्यर्थमेतावतापरिश्रमेण श्रीरामंप्र-
साद्यतस्मात्तन्मुक्त्याचनंकथमुपपद्येत रुद्रोपितत्सार्वदिक-
दुःखनिवृत्तिरूपस्य स्वसाध्यस्यैकदेशविघातंकथंकारयेत नहि-
कश्चिदनुन्मतः सतिसामर्थ्येस्वकिंकरेणस्वसाध्यविघातयतिप-
श्यतिवाऽन्यथाकृतंतद्विघातंस्वशरणागतदुःखात्मकं कारुणी-
कंकार्यं नापिप्रसादितस्वस्वामिशिवादन्योपि* कश्चित्ता-
दधिको जगदीश्वरोस्तियद्भयात्तादृश्य स्तघातनाः
कारयेत्पश्येच्च नापिषडक्षरोपदेशान तरकिंचित्पापमवशि-
ष्यतेयन्निवृत्यर्थं तथापियातना वचनमुपपद्येत न चनषडक्षर
स्याशेषपापविनाशकत्वमपिनोपपन्नंकुतोन्न्यदुपपद्येतेतिवाच्यंदेह
त्यागसमकालषडक्षरोपदेशसमकालतन्मुक्ति श्रवणस्थान्यथा
नुपपत्त्याजीवंतंप्रत्यपितदुपदेशस्य भोगैकविनाश्य प्रारब्धकर्म
व्यतिरिक्ताशेषपूर्वकत्वावगमात् “ दैनंदिनं च दुःकृत्यंपन्न-
मासर्तुवर्षजं सर्वहरति निःशेषतूलाचलमिवानलः । ब्रह्महत्या
सहस्राणि ज्ञानाज्ञानकृतानिच स्वर्गास्तेयसुरापानगुरुतल्पा-
युतानिच । कोटिकोटिसहस्राणिह्युपपातकजान्यपि सर्वाण्यपि
प्राणशंति राममंत्रानुकीर्तनात् । मानसं वाचकं पापंकर्मणा-

समुपार्जितं श्रीरामस्मरणादेवतक्षणानश्यतिद्रुवं । प्राणप्रयान-
समयेयस्तुनामसकृत्स्मरेत् सभित्वा मंडलं भानो परंपदमवाप्नु-
यादि ” त्यादिपुराणादिवचनानामुक्तार्थं प्रकाशकत्वाच्च
किं बहुना देहांते षडक्षरोपदेशोप्यन्यथानुपपद्यमानो याचनाता-
दर्शयवैयर्थ्यं सूचयति तदा प्रारब्धकर्म्मविमुक्तस्य याचनाविनष्ट-
पापांतरस्य स्वतोमोक्षोपपत्तेः षडक्षरोपदेशेनाप्यशेषपापविनाश-
नात् तस्य स्वतोमोक्षोपत्तेश्चोभयोः समानकालीनत्वविरोधात्
श्रुतौ स्फुटं षडक्षरोपदेशश्रवणात् यातनाशब्दस्याश्रवणाच्च
अविमुक्तकृतपापविशुद्ध्यर्थं यातनाषडक्षरोपदेशस्तु संचितपा-
पविनाशार्थं इत्यपिनोपपद्यते “यो विमुक्तं पश्यति सजन्मांत-
रितान्दोषान् विनाशयती ” त्यत्राविमुक्तदर्शनमात्रेण संचित-
पापविनाशश्रवणात्प्रशंसामात्रंतदिति चेत्तर्ह्यशेषाघविनाशक-
स्य तस्यामुक्ताघविनाशनेकोऽतिप्रयासः षडक्षरस्तदघव्यतिरिक्ता
घनाशकइति नियमोपिनोपपद्यते “ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मोक्षयि-
ष्यामि माशुचः ” इत्यत्र तस्य तदघविनाशकत्वश्रुतेः यातनावै-
यर्थ्यतादवस्थंतदंगीकारे तु पुराणोक्तार्भियातनाभिरविमुक्ता
कृताघविनाशतयातनांतरैः संचितपापविनाशस्य संभवात् देहां-
तकालेषु षडक्षरोपदेशो निरर्थकः ननु यातनाभिः पापस्थूलांशस्य-
विनाशो न तु तत्सूक्ष्मांशस्य तदुक्तं “ भागवतेन- निकृत्तै
रुदितैर्ब्रह्मवादिभि ” स्तथानशुद्धत्ययवान् ब्रतादिभि
र्यथाहरेर्नामपदैर्हृदाहृतै यथोत्तमश्लोकगुणानुवर्णानमित्युक्तेः ”

व्रतादिभिः पापसूक्ष्मांशविनाशानुपपत्तेः स्वर्गिनांनरकिनां च
 पूर्वाजन्मकृतकर्मामनुशेषोत्तर जन्मश्रवणास्यान्यथा नुपपद्यमा-
 नस्य दुःखभोगादपियातनयामृद्मांश नाशाभावस्य सूचकत्वा-
 च्छतस्यसूक्ष्मांशस्यविनाशाय षडक्षरोपदेशइतिचेत् एतदपिनो-
 पपद्यते स्थूलांशविनाशकसूक्ष्मांशविनाशको पापद्वयस्वीकार-
 गौरवापेक्षया उभयविनाशकैकोपायस्वीकाररयलाघवात् सत्ये-
 कस्मिन्पायोभयांशविनाशकेउपायेसुक्रे तदूर्द्धांशविनाशाय
 दुःखदोषायांतरस्वीकर्तुरतत्त्वापत्तेश्च नापियातनासहकृतः षड-
 क्षरोपिसूक्ष्मांशनाशको न तुएकाकीतस्मान्न वैयर्थ्यात्तनाना-
 मितिवाच्यं “ येनामृतीभूत्वामोक्षीभवती ” त्यत्रतरयाशेषा-
 घविनाशकत्वावगमात् तत्रामृतीभूत्वा अमरणधर्मांसइत्यमर-
 णधर्मात्तया अशेषपुण्यपापरहितस्यैवोपपद्यमानत्वात् “यएत-
 त्कारकंब्राह्मणो नित्यमधीतेसपाप्मानंतरतिसमृत्युंतरती ” त्य-
 चापितथैवश्रवणाच्च“जन्मजरामरणसंसारमहद्भयात्संतारयती
 तियस्मादेवंतरस्मादुच्यतेतारकमिति ” तारकवचनश्रुतेश्च
 षडक्षरोवन्निहपूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते महापातकिनांपापदहने
 दहनोपम ” इति ब्रह्मसंहितोक्तेश्च षडक्षरस्याशेषाघविनाश
 कत्वापपत्तेः तस्मान्नाविमुक्तकृतपापविनाशाययातनावचन-
 मुपपद्यते कथंचित्तस्यतथोपपद्यमानत्वेपियातनानां मुक्तिपर्य्यं
 तार्थसाधनासामर्थ्यात्पापसूक्ष्मांश नाशकत्वानुपपत्तेश्च तदर्थं
 षडक्षरोपदेशस्वीकारस्यावश्यकत्वात् वरंसाधनद्वयांगीकारात्

सर्वार्थसाधने एकस्यस्वीकरणां किञ्चकस्यचिद्भ्रयादपिरुद्रस्यतदं-
डकरांनावश्यकंस्वेच्छ्यातुस्वशरणागतदुःखदर्शननो चित
मितिवैषम्य निवृत्त्यर्थं तदितिचेन्ननेदे शांतरीयपापीजीव
दंडकरणावत् स्वक्षेत्रनिवासिपापीदंडकरणे न वैषम्यापत्तिः
परमेश्वरस्य कल्पतरोरिवस्वशरणागत मात्राभीष्टकरणेपि
न वैषम्यापत्तिः अतएव श्रूयते श्रीरामचन्द्रस्य यातनां
विनैवायोध्यावासिनां सर्वेषांस्थावर जंगमानांस्वपरधामप्रापक
त्वं “विश्वव्यापीराघवो यस्तदानीमंतर्द्वेषे शंखचक्रेगदाव्जेघृ-
त्वारमासहितः संबृत्तश्चसपत्तनः सानुजः सर्वलोकी तद्भक्ता
र्यैलब्धकामांश्चभुक्त्वा तथापदं परमं यांति ते चेति अत्रदृष्टांता-
र्थकं तथापदं अंतर्द्वेषे इत्यस्य परमंपदं जगामेत्यर्थकत्वं सूच-
यतितारकोपदेशानंतरं तुनयातनावचनावकाशः अन्यथा उपदे-
शस्यवैयर्थ्यापपत्तेः तदुपदेशसमकाला शेषपापविनाशबोधक-
वाक्यसमूहविरोधाच्च नाप्यस्यामुपनिषदिकुत्रचिद्यातनानां ना-
मापिश्रूयते प्रत्युत “आशुमुक्ताः संतु उपदेक्ष्यसिमन्मंत्रंसमुक्तो-
भविताशिवेति” तदुपदेशानंतरं मुक्तिः श्रूयते तस्मात्पुराणादि
श्रुतयातनावचनं पूर्वोक्ताभिप्रायकं नत्वविमुक्तकृतपापविनाश
कत्वाभिप्रायकं तारकोपदेशेनैवाशेषाद्यविनाशपूर्वकं मुक्ति-
सिद्धेः अथवा “वेदार्थादधिकं मन्ये पुराणार्थं च पार्थिवे देयन्नि
हितं देवि पुराणैतत्प्रतिष्ठितं । पुराणमन्यथात्कृत्वातिर्यञ्जोनिम-
वाप्नुयात् शशांतोपिसुदांतोपिनगतिं प्राप्नुयात् क्वचिदि” त्य-

भिपुराणवचनात् वेदार्थोपिवृंहणरूपतया पुराणवाक्यान्यव-
 श्यमान्यानि तेनभवंतुयातनावाक्या निश्चयमुक्तकृतपापप्रा-
 णिविषयाणि ननुवेदेतद्विषयकयातनाश्रवणात् वेदविरुद्धेना
 प्रमारायात्पुराणवाक्यान्यनंगीकर्तव्यानि वेदार्थप्रकाशकाना-
 मेववाक्यांतराणांप्रमाणात् स्वीकारादितिचेन्न प्रत्यक्षाश्रुत्यर्था
 प्रकाशकत्वानियानिवेदार्थं विरुद्धानिवाक्यानि तेषामपितदनु-
 मितश्रुत्यमूलकत्वेनप्रमाणात्त्वानंगीकारात् प्रकृतेतुनवेदविरुद्धा
 निप्रत्युतत्रापिगतिसूचकत्वेन तदनुकूलानि वेदेषुपिद्यपि
 तद्विषयाःयातनाः स्फुटंनश्रूयंतेतथापि तत्रताश्चार्थादुपलभ्यंते
 तथाहि “क्षेत्रेस्मिन् योर्चयेभक्त्यामंत्रेणानेन मांशिव ब्रह्म-
 हत्यादिपापेभ्योमोक्षायिष्यामिमाशुचः” इत्यत्रमाशुचइतिपद-
 मन्यथानुपपद्यमानमवि मुक्तकृतपापप्राणिविषययातनाःसूच-
 यति तत्रतद्व्यतिरिक्तशिवशोकहेतोरनुपलंभात् तद्विमोक्षा
 यशुवब्रह्महत्यादिपापनिवर्त्तकोपायविधानाच्चतथाच वेदगूढार्थ-
 प्रकाशकत्वेननतेषांपुराणवचसां स्वार्थेप्रमारायात् भवंतुतदु-
 क्तानानायातनास्तद्विषयाःकृतघ्नाः शेषस्वसार्वादिक्दुःखनिवृ-
 त्यर्थकृतैतत्परिश्रमंशिवं तदर्थेचपाषाणप्रतिमादिषुसन्निहितं
 तत्स्वामिनंश्रीरामचन्द्रं तद्भक्तान्त्वानभजंते प्रत्युतश्चवजानं
 त्तिदुर्वचोभिर्दुराचरगैश्च परंतुसश्रुतोपिनानायातनाभोगः
 मुमुर्षोर्वक्तुमशक्यः सचप्राणोत्कृमणकालेजीवतएवोपपद्यते
 जंतोः प्राणेषूत्कृमणेषु रुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टे” इतिश्रुत्यनु-

रोधात् नतदेहत्यागानांतरंसउपपद्यते उक्तश्रुतिविरोधात्
 अशेष पापविनाशकस्यतारकरयोप देशसमकाल एव
 यातनाहेतोः पापस्यापिविनाशोपपत्तेः “तस्यश्रवणमात्रेण
 सर्वएवदिवंगता” इतितच्छ्रवणकालेभगवत्पदप्राप्तिस्मर-
 णाच्चतत्रत्रिंशत्सहस्र संख्याककालीननानायात् नाभोगवचनं
 तुस्वप्ननोरथर्माकंडयेप्रलयप्रदर्शनादि दृष्टान्तेनाल्पकालेबहु-
 कालभोगप्रतीत्यभिप्रायकमितिमंतव्यं नतुतथाश्रुतं उक्तश्रु-
 तिस्मृत्यादिविरोधात् कालान्तरयातनावचनानिजन्मांतरप्राप्ति-
 विषयकवचनानितु श्रुतिस्मृत्यनुकूल्यायभयप्रदर्शनपरत्वेन
 नेतव्यानि प्राणोपूत्क्रममाणोश्चित्यत्रवाभूतार्थवर्त्तमाननिर्देश-
 स्वीकारेणदेहत्यागोत्तरकालेरुद्रोपदेशोऽङ्गीकर्ष्यः तथाचनिः
 पापानां देहत्यागसमकालेतदुपदेशेनमुक्तिः इतरेषांतुयातना-
 भोगानंतरं तदुपदेशेनेतिदेहत्यागोत्तरकालत्वावच्छिन्नस्योभयत्र
 सत्त्वादेवांश्रुत्यर्थः पुराणवचनानुसारेणकल्पनीयः “अ-
 द्यापिरुद्रकाश्यांतुसर्वेषांयक्तदेहिनां दिशत्येतन्महामंत्रंतारक
 ब्रह्मनामकं तस्यश्रवणमात्रेणसर्वएवदिवंगता इत्यत्रदेहत्यागो-
 उत्तरकालेमंत्रोपदेशस्मरणाच्च परंत्वयंपक्षः “प्राणोपूक्रममाणेषु
 तारकंव्याचष्ट” इत्युभयवर्त्तमानकालनिर्देशेनप्राणोपक्रमण-
 तारकोपदेशयोः समकालत्वसूचकायाःश्रुतेः प्रतिकूलःइत्यव-
 गम्यते प्रथमपक्षेत्यक्तवेदानांस्मृतिवचनंतु अत्रप्राणोत्क्रमण
 कालंविहाय तत्रप्राणोत्क्रमणकाले तदुपदेशाशंभवाच्च पुन-

रत्रप्राप्तजन्मनः प्राणोत्क्रमणकालेतदुपदेशइति बहुकल्पनापेक्षां
उक्तश्रुत्यंतरविरुद्धंचतस्मादविमुक्तमृतानां देशांतरजन्मश्रवणा-
मविमुक्तमहत्ववाधकं श्रुतिविरुद्धं वामत्वात्तदेहस्ययातना देहत्व-
कल्पनादपिवरं श्रुत्यनुरोधेन तादृशवाक्याभयप्रदर्शनपरत्वकल्पनं
तदेहस्ययातनारूपत्वकल्पनेपि देहत्यागमत्रोपदेशयोर्बहुकाल-
व्यवधानेन तयोः समकालत्वसूचकश्रुतिविरुद्धस्य तादवस्थयात्
एवंमुमुर्षोः प्राणोत्क्रमणसमकालतारकोपदेशान्मुक्तिरित्येतद-
श्रपरश्रुत्यनुरोधेनाप्यूहमित्यलमिति विस्तरेण अत्र षडक्षरोपदेश-
श्रवणांतत्पाठश्चाशेषाघविनाशकश्चेत्तदा तदुपदेशादि सम-
कालएव देहपातो ज्ञानोत्पत्तिपूर्वकं स्वरूपस्य साक्षात्कारश्च कुतो-
न स्यात् कथं वा देहत्यागसमकालेतदुपदेशात्तत्स्मरणाद्वा अत्र-
हि जंतोः प्राणेषूत्क्रमणेष्विति श्रौतं प्राणप्रयानसमये स्तुनामस-
कृत्स्नरेत्स भित्वा मंडलं भानोः परंपदमवाप्नुयादिति स्मार्त्तंच मुक्ति-
श्रवणमुपपद्यते इति प्रश्नस्याद्यापिकेनाप्यदत्तोत्तरस्य उपायां-
तराविनाशस्य भोगैकनाशस्य प्रारब्धकर्मणोऽवशेषान्न तदुप-
देशसमकाले देहपातः प्रारब्धकर्मभोगावसानकारितदेहत्याग-
समकाले एव मोक्षहेतुरुद्रकृततारकोपदेशनियमोऽन्यथानुपप-
द्यमानः कालांतरेऽप्युपदेशसमकालसंचिताघनाशप्रारब्धा-
घविनाशोऽसूचयति उत्तरपुण्यपापयोरवशिष्टप्रारब्धकर्म-
जन्यत्वमवगम्यते तस्मात्तदुपदेशोत्तरक्षरो ज्ञानावरकसूक्ष्मा-
घोत्पत्युपपत्तेर्न तदा स्वरूपसाक्षात्कारलक्षणामुक्तिरूपपद्यते त-

त्कालीनां तराघजनकतत्प्रारब्धकर्मभोगावसानकारिततद्देह-
 त्यागसमकाले तारकोपदेशश्रवणात्पाठतत्स्मरणाद्यन्यतर-
 मात्रेणसवासनस्यपूर्वाघस्यविनाशात् हेत्वभावेनचोत्तराधानु-
 पपन्तेरावरकाभावात्स्वरूपसाक्षात्कारस्तदनुतरं श्रीरामप्राप्ति-
 रित्युत्तरमस्माभिर्दत्तं श्रुतिस्मृत्यनुसारात् किंचाविमुक्तमृत-
 जीवमुक्तिबोधकं श्रुतिवाक्यंदेशान्तरेपितारकोच्चारणपूर्वकं
 मृतानामुक्तेरूपलक्षणां “ रामेतिद्व्यक्षरोमंत्रोमरणो यस्तुसं-
 स्मरेत् नरोनलिप्यतेपापैः पद्मपत्रमिवांभसे ” त्यादि-
 प्रमाणसद्भावात्अंतकालेस्मरणांतुपूर्ववृत्त्यधीनमित्युक्तंगीतासु
 “सदातद्भावभावित” इतितस्मादेशान्तरस्थैरपि मुमुक्षुभिर्नि-
 त्यन्तारकजपपरेणभावितव्यं तथाचनित्यमधीतस्य तारकस्यांत
 कालोपिस्मृत्युपपन्तेः सदाततस्मर्त्तुरशेषपाप विनाशपूर्वकंनि-
 र्विवादोमोक्षः तथैवश्रूयतेच “यएतत्तारकंब्राह्मणो नित्यमधीते
 समाप्यानंतरतिसमृत्युंतरति भ्रूणहत्यांतरति सर्वहत्यांतरति
 सवीरहत्यांतरति ससंसारंतरति ससर्वंतरति सोऽविमुक्ताश्रितो
 भवति समहान्भवति सोमृतत्वंचगच्छतीति” यद्येवंतर्हि काशी
 मृतानामेभ्यः कोविशेषइतिचेत् सदातारकजपरहितस्यतत्राप्य
 नधिकारिणः कृम्यादेरपिकाशीमरणान्मुक्तिः नेदृशस्यदेशान्तर
 मृतस्येतिब्रूमः काशीकृतपापानांतारकानुष्ठानरहितानां यातना
 श्रवणाद्देशान्तरस्थानां तारकावलंबिनांकृतपापानामपि तारक-
 जपेनैवतद्विनाशश्रुतेः यातनाऽश्रवणाच्च उभयेषामपिविशेषो-

दृष्टव्यः तथाच निःपापानामुभयत्र फलसाम्येऽपि कृतपापानां फलवैषम्यं काशीवासादपि तारकाशयस्याधिक्यं द्योतयति न च तदाश्रयानंतरमपि फलवैषम्यमितिवाच्यं अविमुक्तकृतपापानां यातनाभोगानन्तरं तारकोपदेशेनैवमोक्ष श्रवणात् तस्माद्यत्रकुत्रापिवशतो नित्यं तारकजपपरस्योपायान्तरशून्यस्य यस्यकस्ययथातथावर्त्तमानस्यापि प्रारब्धकर्मावसाने ऽशेषाद्य विनाशपूर्वकं निर्विवादोमोक्षः इतितारकस्य साधनांतर सहायांतरं निर्वेक्षत्वात् सुकरोपायत्वाच्च स्वतः सिद्धत्वेनानुष्ठानानपेक्षत्वाच्च स्वसाध्याव्यभिचारित्वादशेषफलप्रदत्वाच्चोपायां तरेभ्यउत्कृष्टत्वमशेषपापविनाशपूर्वकमोक्षप्रदत्वंचेति निर्वाधं निष्पद्यते “ ब्रह्मादीनां वाचकोयं सर्वावाच्यस्य वाचकः ” यत्रहिजन्तोः प्राणेषूकममाणेषुरुद्रतारकंब्रह्मव्याचष्टे इत्योमिति एतदेवोपास्यमिति ज्ञेयमिति चयएतत्तारकं ब्राह्मणो नित्यमधीत ” इत्यादिश्रुतिभ्यः “विष्णोर्नाम्नांसहस्राणां तुल्य एष महामनुः अनन्ताभागवन्मन्त्रानानेन तु समाः कृताः” इत्यादिहारीतस्मृतेः “बहुधारामसन्त्रोयं संस्कारान्नैववांछति रसना स्पृक् फलत्येववह्निरसंस्कृतोयथा सर्वेषुमन्त्रवर्गेषुश्रेष्ठवैष्णवमुच्यते गारापत्येषुशैवेषुशाक्तशौरैष्वभीष्टदं । वैष्णवेष्वपिमन्त्रेषु राममन्त्राः फलाः धिकाः विनैवदीक्षाराजेन्द्रपुरश्चर्याविनैवहि विनैव न्यासविधिनाजपमात्रेणसिद्धिदाःमन्त्रस्तेष्वप्यनायासफलदोयंषडक्षरः । षडक्षरोयं मन्त्रस्तु सर्वाघौघविनाशकः दैनंदिनं

च दुःकृत्यंपद्ममासर्तुवर्षजं । सर्वं हरतिनिःशेषं तूलाचलमिवा-
नलः ब्रह्महत्यासहस्राणिह्युपपातकजान्यपि । सर्वाण्यपिप्रण-
श्यंति राममन्त्रानुकीर्तनादि ” त्यगस्त्यसंहिता
वचनात् “ षडक्षरोवहि पूर्वस्तारकस्त्वभिधीयते महा-
पातकिनांपापदहनेदहनोपम “ इतिब्रह्मसंहितोक्तेः श्रीरामे
तिपरंजाप्यं तारकंब्रह्मसंज्ञिकं ब्रह्महत्यादिपापत्रिमितिवेद-
विदोविदुरितिसनत्कुमारसंहितोक्तेः षडवर्णोभुक्तिमुक्तिद”
इतिब्रह्मयामलोक्तेः “येयेप्रयोगास्तंत्रेषुतैस्तैर्यत्साध्यतेफलं
तत्सर्वसिध्यतिक्षिप्रंरामनाम्नैवकीर्तनादिति” रुद्रयामलोक्तेः
विश्वरूपस्यतेरामविश्वेशब्दाहिवाचकाः तथापिरामनामेदं
विश्वेषांवीजमक्षयमिति सहस्रानामतातुल्यंरामनमवरानने”
इति च “शृणुनामानिवक्ष्यामिरामस्याद्भुतकर्मणः लौकि-
कावैदिकाः शब्दायेकेचित्संतिपार्वति नामानिरामचन्द्रस्य-
सहस्रंतेषुचाधिकं तादृङ्नामसहस्रैस्तुरामनामसमंमतं विष्णो-
रैकैकनाम्नैवसर्ववेदाधिकंमतं तादृङ्नामसहस्रैश्चरामनामसमं
मतं जपतः सर्ववेदांश्चसर्वमंत्रांश्चपार्वति तस्मात्कोटिगुरां
पुण्यं रामनाम्नैवलभ्यते इत्यादिपद्मपुराणोक्तेश्चेत्याद्याभ्य-
श्चतत्तत्स्मृतिभ्यः नाम्नोप्यशेषाभीष्टप्रदत्वसर्वपापविनाशक-
त्वांमोक्षप्रत्वांचज्ञेयं “श्रीरामरामेतिजनायेज्यंतिचसर्वदातेषां
भुक्तिश्चमुक्तिश्चभविष्यतिनसंशयः द्विजोवाराक्षसोवापिपा-
पीवाधा र्म्भकोपिवा रामरामेतियोवक्तिसमुक्तोनात्रसंशयः अत्र-

नाम्नः सर्वदाजपविद्यानंपूर्वोक्ताभि प्रायकंमुक्तिस्तुतत्सकृत्सम-
 रणादेवेत्याह “प्राणायानसमयेयस्तुनामसकृत्समेत् सभि-
 त्वाभंडलंभानोः परंयदमवाप्नुयात्” इतियातुधृतमृगशरीरस्य-
 भरतस्यान्तकाले भगवन्नामस्मरणेपि देहांतरप्राप्तिः श्रूयते-
 पुराणादौ साप्यनभ्युपगतप्रारब्धकर्मावशेषादुपपद्यते अतो-
 नाममहत्वापघातिका स्वीकृतं हिपूर्वाचार्यैरभ्युपगतानभ्युप-
 गतभेदेनेप्रारब्धस्यद्वैविध्यं तदपिभोगैकविनाशयमनन्यशरणा-
 गतव्यतिरिक्तस्येति ततोभांगावसानेनतस्यापिमोक्षः अत्र-
 अन्तेमांप्राप्नुवंतिते इतिश्रुतिः तत्प्राप्तेरन्यथानुपपत्तेर्मांप्राप्नु-
 वंतीत्यस्यमत्स्वरूपंनिर्विशेषं प्राप्नुवंतीत्यर्थकल्पनेनतेनसहते-
 षामुख्यमैक्यमुपपद्यते घटाद्युपाधिध्वंसेप्रतिद्विवस्यविब्रप्राप्तव-
 दितियेवदंतितेप्रष्टव्याः एकस्याद्वितीयस्यनिरंजनस्यसविशेष-
 निर्विशेषभेदेनद्वैविध्यंकथमुपपद्यते इतिसर्वांगंधःसर्वरसःसत्य-
 कामः सत्यसंकल्पः सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षःसहस्रपात्
 ब्राह्मणोस्यमुखमासीत्वाहूराजन्यः कृतः निःकलंनिःक्रियंशां-
 तंनिरवद्यंनिरंजनयदरूपमनामयं अचक्षुरश्रोत्रमगंधमस्यशंभि”
 त्याद्यानांद्विविधश्रुतीनामन्यथानुपपद्यमानत्वात् तत्प्रतिपाद्य-
 स्यब्रह्मणाः सविशेषनिर्विशेषभेदेनद्वैविध्यंकल्प्यते इतिचेत्तर्हि
 निरंजनेनिखद्येअविद्याप्रत्यनीकेसदैकरसे तस्मिन्मायासंबंधः
 कथमुपपद्यतेयेनतत्रसोपाधिकत्वंकल्प्यते किमाकाशवदऽव-
 छेदकघटादिवत् मायानवल्लिन्नंस्वविजातीयादिशून्यंब्रह्ममध्य-

तएकदेशतोवा ऽवच्छिद्यकेनापियुक्तिविशेषेणतं साकारं करोति
मनुष्यादिकमिववहस्तपादादि रूपेणस्वयमेवसंश्लिष्यकेनापि
युक्त्यंतरेणवातंसाकारं करोति निर्गुणस्यतस्यज्ञानमावृत्यगुणां
तरसंश्लेषेणतंसगुणां करोतिवेति तवहार्दोभिप्रायः अस्तिक-
श्चिद्विशेषांतरोवा प्रथमपक्षेतस्याः ब्रह्मणोपिनिर्गतृत्वात्सै.
वोपास्यतांज्ञायतांच किंब्रह्मोपासनयातज्ज्ञानेनवा तस्यपरा-
धीनत्वात् यदितुनिरंजनत्वादिश्रुतिविरोधान्नमायायास्तत्स्व
रूपेणसंबंधः किंतुसूर्यावरकेमेघेसूर्यसंश्लेषदर्शनमात्रवत्
दूरतः स्थितस्यापिब्रह्मणोमायासंश्लिष्यब्रह्मानं तस्यसोपाधिव
त्वमित्युच्यते तर्हि सूर्यस्यतत्संश्लेषदर्शनकालेपिमेघसंपर्शा-
भाववत् ब्रह्मस्वरूपेणमायासंबंधाभावोपपत्तेः सूर्यस्यैकर-
सत्ववत्ब्रह्मणोपिसदैकरसत्वापपत्तेर्नतस्यसोपाधिकत्व निरुपा-
धिकत्वभेदेनद्विविधाकल्पनमुपपद्यते “निष्कलानिः कियंशांतं
निरवद्यंनिरंजनं आत्मेश्वरंपतिंविश्वस्य नतस्यकश्चिज्जनिता
नचाधिपः प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः” इत्यादिश्रुतिविरोधाच्च
तस्मान्निरंजनत्वनिर्वाद्यत्वादिविषयकश्रुत्यनुरोधाद्ब्रह्मणः सदै-
करसत्वोपपत्तेः “तत्रचएषआत्मापहतविजरोविमृत्युर्विशोको-
विजिधित्सोपिपासोसत्यकामः सत्यसंकल्प इत्यैकयैवश्रुत्या-
पाप्मत्वादीन् हैयगुणान्प्रतिषिध्यसत्यकामत्वादि दिव्यगुणा-
विधानवत् “अचक्षुरश्रोत्रमगंधमस्यर्शमस्थूलमनगु” इत्या-
द्याभिरपिहैयान्चक्षुराघवयववान् गंधार्दीश्चप्रतिषिध्य” सर्व-

गन्धः सर्वरसः नदृष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यते सवेत्तिविश्वंनहि-
तस्यवेत्ता परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वभाविकी ज्ञानवल-
क्रियाच द्विभुजःकुण्डलीरत्नमालीधीरोधनुर्द्धरः अर्द्धमात्रात्म-
कोरामोब्रह्मानन्दैकविग्रहः परंज्योतिः स्वरूपिणमि” त्येवमा-
द्याभिर्दिव्यरूपत्वदिव्यगुणत्वादिविधानतोपपत्तेः सएवनिर्गु-
णसगुणश्च श्रुतिप्रतिपाद्यत्वेनाशेषवेदवेद्यः शिवविरंच्यादि-
पूज्यपादः परात्परतरः सएवपरंब्रह्मादिशब्दवाच्यः स्वतंत्रमोक्ष-
प्रदइति तस्यैवप्राप्तिवेदाः वदंति “एषसंप्रसादः अस्मात्शरी-
रात्समुत्थायपरंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यते” येना-
सावमृतीभूत्वामोक्षीभवति सोऽविमुक्तात्माश्रितोभवतिसोमृत-
त्वंचगच्छति “समुक्तोभविताशिवग्रंतेमांप्रप्नुवंतित इत्येव-
माद्याः तस्मादेतावतापरिश्रमेणजगदीश्वरेण शिवेनापितार-
कानुष्ठानादिभिर्यप्रसाद्य यस्मादविमुक्तमृताशेषजंतुमुक्तिर्या-
चिताश्चप्रसन्नः सन्तद्याचितंदत्त्वासर्वदेशनिवासिजीवविमो-
क्षायसंप्रदायद्वयं प्रवर्त्तयामास यश्चसंप्रदायपरंपरयाप्राप्त-
षडक्षराणांस्वभक्तानां तद्देहांतेस्वप्राप्तिप्रतिजानीतेस्म “मु-
क्तामांप्राप्नुवंतिते इतितस्यसविशेषस्यश्रीरामस्यप्राप्तिवचन-
मन्यथानुपपद्यमानं तत्सारूप्यादिविशिष्टंत्सायुज्यमुपपादयति
श्रीरामचन्द्रदिव्यमंगल विग्रहैतच्छरीरत्वेनतदविनाभूतमात्मा-
नंच सदाध्यायतोदेहान्ते तत्सारूप्यादिविशिष्टतत्सायुज्यम-
स्यैवोपपद्यते नहितद्रूपंध्यायतोरूपांतरत्वं नचतत्सालोक्यंवि-

नातत्सामीप्यं न च तत्सामीप्यं विना तदा तत्सहवासः न च तत्सहवासं विना तत्सार्ष्ट्यं न च सार्ष्ट्यं विना तत्समानभोगवत्वं चोपपद्यते इत्येयं तत्सायुज्यं प्राप्तस्य तन्नांतरीकतयैव तत्सालोक्याद्युपपत्तेः तापनीयश्रुत्युक्तमार्गानुगामिनावश्यं श्रीरामसायुज्यप्राप्तिकामानांतद्भक्तानां पंचधापि मुक्तिः सुलभेति “सदारामोहमित्येतदित्यादि ” तापनीयश्रुतिवलाद्वगम्यते इत्यवधेयं सुमतिभिः सायुज्यं नाम देहहृत्वायेव तदविना भावेन सर्वदा तत्साहचर्येण तत्समानभोगत्वमित्युपपादितं पूर्वमेव ।

श्रीरामचन्द्रेणोक्तं यो विमुक्तं पश्यति । स जन्मान्तरितान् दोषान् वारयति तान् पापान् नाशयतीति ॥

॥ इति चतुर्थं कंडिका ॥

कंडिकान्ते वरणायां नाश्यां मध्ये प्रतिष्ठितमित्युक्तं पुनरूपक्षिपतितन्निवचनरूपेण श्रीरामचन्द्रेण स्त्रकृपया यदुक्तमविमुक्तं यः पश्यति ज्ञानेन चक्षुषा विजानाति साक्षात्करोति स जन्मान्तरशतोपार्जितान् इन्द्रियकृतान् दोषान् वारयति तच्च द्विषयेभ्य इन्द्रियानवरुणद्धि तथा तदुपार्जितदोषसंपादिता न विहिताचरणरूपान् प्रवलतरान् पापान् नाशयति इति शब्दः कंडिका समाप्त्यर्थः ।

॥ इति चतुर्थं कण्डिका ॥

अथयत्पूर्वश्रीरामचन्द्रस्य सर्वावतारित्वंयच्चसर्वशब्द-
वाच्यत्वंनिर्दिष्टं । उपासकानांकार्यार्थं ब्रह्मणोरूपकल्पनेति
“ सर्ववाच्यस्यवाचक ” इतितदेवंस्फुटयितुं पंचमकंडिकारंभः
तत्रादौ “ मन्वंतरसहस्रैस्तु जपहोमार्चनादिभिरि ” त्युक्ता-
दिपदसंग्रहीततस्तुतिभंत्रविषयकप्रश्नः अथेति ॥

अथहैनंभरद्वाजोयाज्ञवल्क्यमुवाचाथ-
कैर्मंत्रैस्तुतःश्रीरामःप्रीतोभवतिस्वात्मानंदर्शय-
तितन्नोब्रूहिभगवन्निति ॥ १ ॥

कैर्मंत्रैः स्तुतःश्रीरामःप्रीतोभवतिस्वात्मानंचदर्शयतिते-
केमंत्रास्तान्नोब्रूहीतिवक्तव्येतद्ब्रूहीतिच्छांद संशिष्टंस्यष्टंअथश्री-
रामोपदिष्टोऽंतापिनीयार्थोब्रह्मायथा सर्वरूपिणांसर्वशब्दवाच्यं
श्रीरामंनिश्चित्यतथैवतंमनसास्मरन्मस्कारपूर्वकं तुष्टावेत्यु-
क्तवान्याज्ञवल्क्यइतिश्रुतिः

सहोवाचयाज्ञवल्क्यः श्रीरामेगौवाशिन्नितो ।
ब्रह्मापुनरेतयागाथया नमस्करोति ॥ २ ॥

पुनरित्युपदेशारंभेकृतं नमस्कारंसूचयतिशिष्टंस्यष्टं
अथतत्पृष्ठान्मंत्रान्विवक्षन्त्याज्ञवल्क्य आदौस्तुतिप्रकारमाह-
विश्वाधारमिति

विश्वाधारंमहाविष्णुंनारायणमनामयंपूर्णानं
 दैकविग्रहंपरंज्योतिःस्वरूपिणांमनसासंस्मरन्ब्र-
 ह्मातुष्टावपरमैश्वरं ॥३॥

अत्रश्रीरामस्यमहाविष्णवादिकार्यत्वमभिप्रेतं तत्कार-
 णत्वंवा नप्रथमः ब्रह्माविष्णुनारायणवासुदेवमत्स्यकूर्मादी-
 नामनेकेषांचेतनानां युगपच्चिद्रूपैककार्योत्पादनासंभवात् ते-
 षांयुगपत्पिंडीभूयैकरूपेणावस्थानानुपपत्तेरित्यर्थः नापिकूर्मेण-
 प्रत्येकस्यमहाविष्णवादेतत्कारणत्वमुपपद्यते विनिगमनाविर-
 हेणसहपठितेषुवहुष्वेकस्यापितत्कारणत्वानुपपत्तेः विष्णुहर्ष्या-
 दीनांपुराणादिश्रुतमूलकारणत्वस्यतद्वचनविरोधेनश्रुतिविरोधे-
 नचतापनीयोपक्रमेनिरस्तत्वात् अतोद्वितीयःपक्षः “तत्रमणिर्य-
 थाविभागेननीलपीतादिभिर्युतः रूपभेदमवाप्नोतिध्यानभेदा-
 त्ताथाच्युत इतिस्मृतःयुगपदनेकरूपधारीभवितुमर्हतिविलक्षणा-
 शक्तिमत्त्वात् सौभर्यादिवदित्यनुमानसहकृतायाः ब्रह्मणो-
 रूपकल्पनेत्यादिश्रुतेश्चैकस्यानेकरूपधारित्वोपपत्ते रनेकेषां-
 चेतनानामकेरूपधारित्वस्मृतेरनुपपत्तेरश्रुतेश्चोपपद्यते एकस्य-
 श्रीरामस्यप्रयोजनवशाद्बहुरूपधारित्वं तेनैवद्विभुजचर्तुभुजा-
 दिसहस्रांतभुजवत्तद्विग्रहवत्त्वेन श्रीरामस्यसर्वावाच्यस्येति
 श्रौतंविश्वेशब्दाहिवाचकाइतिस्मार्तंचविष्णुनारायणादिशब्दा
 वाच्यत्वमप्युपपद्यते विष्णुमहाविष्णुवासुदेवनारायणहरिमहै-

श्वरादिशब्दानां व्यापकत्वभक्तदुःखहारित्वसर्वनियंतृत्वा-
दिगुणविशिष्टवाचकानां तत्तद्गुणद्वारापित्वाचकत्वमुपपद्यते-
श्रीरामव्याप्यभूतदेवासुरमनुष्यादिवाचकानां तु तत्तद्वाच्यद्वा-
रासर्वशरीरिणास्तस्यवाचकत्वमुपपद्यते शरीरवाचकस्य तन्निया-
मकजीववाचकत्ववदित्येतदभिप्रेत्यैकस्यैव श्रीरामस्य सर्वरूपि-
त्वं दर्शयंति श्रुतयः विश्वाधारमित्यारभ्यातापिनीयसमाप्तेः वि-
श्वाधारमिति विश्वाधारत्वहेतुशक्तिमंतमित्यर्थः महाविष्णुं-
महदिति विशेषणं आकाशार्घातव्याप्तिनिवृत्यर्थं तथाच व्याप-
कत्वेन प्रसिद्धानामाकाशादीनामपिव्यापकमित्यर्थः अयं परमे-
श्वरस्य महान्गुणः सर्वव्यापकस्यैकस्य सर्वावियंतृत्वेन सर्व-
कारणत्वोपपत्तेः अतएव तापनीयोपकूमेचिन्मयेरिमन्महावि-
ष्णुविति” सर्वव्यापकत्वद्योतिनामहाविष्णुपदेन चिन्मयवस्तु-
विशेषितं चतुर्भुजपरस्तुविष्णुशब्दो न यौगिकः किंतु तत्र ऋद्यौ-
गिको भयरूपस्तस्य श्रीरामस्यैवापररूपत्वं वात्मीकीये रमयते त-
स्त्वमसि दुर्द्धर्पात्तस्मात्भावात्सनातनात् रक्षां विधारयन्भूतानां
विष्णुत्वमुपजग्मिवानिति अथवा आकाशादीनां व्यापकत्वेन
प्रसिद्धानामपि जडत्वात् जन्यत्वाच्च चेतानानां स्वकारण्यचा-
धारत्वानुपपत्तेः विश्वमध्यपातित्वाच्च विश्वाधारपदेनैव तद्व्या-
वृत्तेर्महदिति विशेषणं न आकाशादिव्यावृत्यर्थं किंतु ता-
पिनीयोपकूमदृष्टविष्णुपदविशेषणमहच्छब्दवदत्रापि महदिति-
विशेषणं श्रीरामस्य विष्णवादिव्यापकत्वोपलक्षिततत्कारण-

त्वेन महाकारणत्वान्मूलकारणत्वद्योतनार्थं एवंतस्यमूलकारणत्वंनिर्दिश्याथमहदादितत्वांतःप्रविष्टस्यक्षीराब्धिशायिनश्च जगत्कारणत्वप्रसिद्धेनरूपेण तस्यजगद्वान्तरंकारणत्वंनिर्दिशति नारायणमिति महदाद्यंतर्यामित्वेनाप्सुशयनाच्च त्वमेवनारायणशब्दावाच्यइत्यर्थः नराज्जतातितत्वानिनाराणीतिविदुर्वुधाः तानितस्यायनंयस्मात्तेननारायणःस्मृतः इतिस्मृतेः आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः अयनंतस्यतापूर्वेतेननारायणस्मृतः” इतिस्मृतेवाल्मीकीयेतु मर्हाणवेशयानोप्सुमांत्वपूर्वमजीजन” इतिश्रीरामप्रतिब्रह्मणोक्तंतस्मात्प्रदर्शितवाक्यानामेकवाक्यत्वात् श्रीरामस्यतद्रूपधारित्वात् नारायणशब्दावाच्यत्वमवगम्यते अत्रेदंबोध्यं “नराज्जातानितत्वानि” आपोवैनरसूनव” इत्याभ्यांनरशब्दवाच्यएवस्वस्माज्जातेषुमहदादिषुतत्त्वेषुअप्सुआयतनकारणाच्चारायणेतिसंज्ञामवाप्त इति बोध्यते महर्षि वचनात्तु श्रीराम एव महदाद्यंतर्यामि त्वेनाप्सुशयनाच्च नारायणेति सज्ञांप्राप्य इत्येवगम्यते तयोर्द्वयोः परमकारणत्वासंभवात् प्रदर्शित वाक्यानांत्वे कार्यबोधकत्वेनैकवाक्यत्वात् सर्वसाखाप्रत्ययन्यायेनकारण वाक्यनामेकस्मिन्नपर्यवसानस्ययुक्तत्वाच्च सामान्यशब्दानां विशेषशब्दवाच्ये पर्यवसानस्ययुक्तत्वाच्च सामान्यशब्दत्वेनावगतो नरशब्दोविशेषशब्दवाच्ये श्रीरामचन्द्रेपर्यवस्य तस्यैवनारायणकारणत्वं बोधयतीत्यावगम्यते यद्वितुनारायणस्यनरशब्द

वाच्योत्तरावस्थात्वेन उभयो रेकशब्दवाच्यत्वेन सामान्यभूतं नरश-
 ब्दविशेषभूतनारायणशब्दवाच्येपर्यवसानीकृत्यनरशब्दवाच्य
 निष्ठत्वं कारणानारायणोच्चारोप्यतस्य सर्वकारणत्वमुपपाद्यत इत्यु-
 च्यते तदानारायणविग्रहतः पृथक् तयानरविग्रहस्यापिनारायण-
 विग्रहैकविग्रहत्वेन क्षीराब्धिशायित्वमात्रतयावस्थानात् तस्य-
 तुमर्हाणवेशयानोपि स्वतिश्रीरामकार्यत्वोपपत्तेः नारायणाऽभेद
 कारित्वतत्कारणे नरशब्दवाच्येति श्रीरामकार्यत्वापत्तिद्वारा
 यदितुतयोरुभयो रेकशब्दवाच्यत्वे नैकस्यै वोभयावस्थावत्वेन
 च नारायणशब्दं नरशब्दवाच्येपर्यवसानीकृतं नारायण-
 शब्दवाच्यस्य नरशब्दवाच्यैकविग्रहद्वारानारायणस्य सर्व-
 कारणत्वं प्रतिपाद्यत इत्युच्यते तदापितन्नोपपद्यते विशेषशब्द-
 त्वेन निश्चितस्य नारायणशब्दस्य सामान्यशब्दत्वेनावगतस्य
 नरशब्दस्य वाच्येपर्यवसानत्वानुपपत्तेः श्रीरामचन्द्रविग्रहायुध-
 पार्षदधामादिविशेषश्रवणावत् नरशब्दवाच्यस्य विग्रहाद्यश्रव-
 णात् द्विभुजलक्ष्मणाग्रजजानकीपतिपरस्य रामशब्दस्य
 विशेषशब्दत्वात् नरशब्दस्य तु वाच्य विशेषनिश्चयेन सामान्य-
 शब्दत्वात् “ छागोवामंत्रवर्णादिति ” वत्सतिविशेषोपस्था-
 पके सामान्यशब्दस्य विशेषेपर्यवसानस्य युक्तत्वाच्च तद्यथा
 पशुनायजेतेत्यत्र पशुत्वं नयातिः किंतु लोमवल्लांगूलादि
 मत्वं पशुत्वं तस्य गर्दभादिसाधारणयात्तस्याप्यालभने प्राप्ते
 “ छागोवामंत्रवर्णादिति ” विशेषोपस्थाके न छागशब्देन-

यथातत्रत्यः पशुः छागएवेतिनिश्चीयते तथा प्रकृतेपिराम-
 शब्दस्यविग्रहविशेषबोधकत्वात् “ महारावेशयानोप्सुमांत्वं-
 पूर्वमजीजन ” इति श्रीरामविग्रहविशेषप्रतिब्रह्मवचनेन
 तस्यैवनारायणकारणत्वावगमाच्चसामान्यतो नारायणकारणत्वेन
 निर्दिष्टेनरशब्दवाच्ये श्रीरामचन्द्रएवनिश्चयात् कारणवाक्य-
 गत नरशब्दपर्याय रामशब्दवाच्यस्य चोत्तरावस्थायां नारा-
 यणसंज्ञकत्वोपपत्तेः सिद्धंतस्यनारायणसंज्ञकत्वमिति एवंना-
 रायणत्वेनमहदाद्यंतः प्रविष्टत्वात् जगद्रूपत्वाच्च जगत्संपर्क-
 कृतविकारापत्तिं श्रीरामेवारयति अनामयमिति आमयोरोग-
 स्तेनतत्कारणमविद्यालक्ष्यते तत्संबन्धरहितमित्यर्थः पूर्णानिद-
 कविग्रहमितिपूर्णा मितिविशेषणेनकांदाचित्कदुःखित्वंकेना-
 प्यंशेन दुःखप्रवेशत्वं चेतिनिरस्तं पूर्णयदानंदं तदेवैकवि-
 ग्रहोस्यसतथोत्तरंतंपूर्णानिदकविग्रहं अत्रआनंदप्राधान्यात्त-
 द्विग्रहस्यानंदरूपत्वमुक्तंभवति पूर्णानन्दैकविज्ञानमितिपाठे-
 पिसएवार्थः एंवतद्विग्रहस्यानंदमयत्वंप्रदर्शयति तत्स्वरूपप्रका-
 शत्वमाह परंज्योतिः रूपिणमिति अत्रपरंज्योतिः शब्दचिन्मया-
 शब्दावेकार्थौ “ चिन्मयेऽस्मिन्महाविष्णावि ” त्युपक्रमात्
 परंज्योतिषामुत्कृष्टंयज्ज्योतिस्तदेवस्वरूपमस्यास्तीति सतथो-
 क्तरंतंपरंज्योतिः भवरूपिणमिति श्रीरामचन्द्रस्य “ एषः संप्र-
 सादोस्माच्छरीरात्समुत्थाय परंज्योतिः रूपसंपद्यत्वेन रूपेणा-
 भिनिष्पद्यते ” इतिश्रुत्युक्तंमुक्तजीव प्राप्यत्वं दर्शितं भवति

मनसासंस्मरन्निति श्रीरामेण्यथाशिक्षितोब्रह्मा तथासर्वरूपिणां
 रामं तत्तदाकृतिभेदेन दृश्यमानमेकमेवसर्वाशब्दवाच्यं संस्म-
 रन् सम्यक् स्मरन् श्रीरामस्य सर्वेषां भगवद्विग्रहाणां च किं
 चिद्भेदमपश्यन्नित्यर्थः श्रीरामस्यैवतत्तदाकृतिभेदेनवर्त्तमानस्य
 विष्णुनारायण वासुदेवादि शब्दवाच्यत्वात् परमेश्वरमिति
 ब्रह्मादीनामपि नियन्तारं यद्वा ईश्वरत्वावच्छिन्न नियन्तृत्वात्परमे-
 श्वरत्वं राघवस्योक्तं तत्रब्रह्मादिनियन्तृत्वं तत्त्वामित्वात् स्वा-
 वतारेभ्यः परत्वं स्वेच्छयैव तद्रूपाविष्करणाच्छ्रीरामस्योपपद्यते
 अत्रविश्वाधारादिपदा निवक्ष्यमान मन्त्रोक्तब्रह्मपरब्रह्मवासुदेव
 पुरुषोत्तमादिपदोपलक्षणानि तत्रपरंब्रह्मादिपदानां श्रीरामरूप-
 त्वविधानात् श्लोकान्वयस्तु विश्वाधारं महाविश्वादिरूपिणां
 रामं मनसासंस्मरन् तुष्टावेतीदृशः वक्ष्यमाणमन्त्रैः श्रीरामस्या
 त्नापि विशेष्यत्वेनान्वययोग्यात् विश्वाधारं महाविष्णुमित्या-
 दिवाक्यस्यस्तुतिमन्त्रैः सहैकवाक्यतायोग्याच्च यथास्मृतस्यैव
 स्तूपमानत्वेनस्तुतिमन्त्रोक्तानां स्मरणावाक्यांतर्गतत्वोपपत्तेश्च
 सामान्यशब्दानां विश्वाधारादीनां मध्येऽन्यतरस्य विशेष्यपदो
 क्तौविनिगमनाविरहाच्च विश्वाधारादीनां सर्वेषां स्मरनपदा
 न्वितत्वेन विशेषण पदत्वोपपत्तेश्च परमेश्वर पदस्य
 तु स्मरणात्मक विशेषणक्रियान्वयादृष्टे. तुष्टावेतिविशेषक्रिया
 न्वयित्वदर्शनाच्च विशेष पदत्वेवक्तव्येपि तस्यसामान्यशब्द-
 त्वेन विशेष्यत्वानुपपत्ते श्चान्यत्रदृष्टविशेष्यत्वस्य श्रीरामपद

स्यात्रापिविशेष्यत्वार्थमध्याहारतोपपत्तेः अथश्रीरामस्यानिश्चितवाच्य विशेषाणां ब्रह्मपरं ब्रह्मपरंपुरुष परमात्मादि सामान्यशब्दानां साक्षाद्वाच्यत्वेन प्रसिद्धविग्रहवाचकानां विष्णुनारायणामत्स्यकूर्मवाराहादि शब्दानां तुसाक्षात्तदाकृतिद्वारावाच्यत्वेन तच्छेषभूतयोश्चिदचितोस्तुतद्वाच्यत्वेन तद्विनाभूतत्वात् तदभिन्नसत्ताकत्वसिद्धेस्तत्प्रकारत्वेन सर्वाप्रकारिणाः श्रीरामस्यंतत्तच्छब्दवाच्यत्वेन च सर्वाशब्दवाच्यत्वंस्फोटयंसं स्तोतिब्रह्मा ३० यो वै श्रीरामचन्द्रइत्यादिभिः

ओं यो वै श्रीरामचन्द्रः स भगवानद्वै-
तपरमात्मानन्दात्मायत्परंब्रह्म भूर्भवःस्वस्तस्मै
वै नमोनमः ॥ १ ॥

यो वै प्रसिद्धः सर्वशास्त्रेषु श्रीरामचन्द्रः सभगवान् ज्ञानशक्तिवलैश्वर्यतेजोवीर्याद्यशेष भगशब्दबोध्यगुणवान् “सर्वगुणोपेतः कौशिल्यानन्दवर्द्धनः” इति स्मृतेः अद्वैतं स्वसामान्यधिकरहितं अत एव परमं सर्वोत्कृष्टं केवलांबादुःखाप्रतियोगियदानन्दं तदेवात्मा शरीरं यस्य स तथोक्तः “आस्मादेहेधृतौ जीवे स्वभावे परमात्मनीति” स्मरणात् पूर्णानन्दैकविग्रहमितिनं तरंश्रुतेश्चयः “सच्चिदनंदाद्वैतैकरसात्मेति” स्वरूपपरमंत्रस्पसत्वाच्च यत्परंब्रह्मेतियः परब्रह्मशब्दवाच्यइत्यर्थः अत्रयत्परंब्रह्मयेमत्स्यकूर्मवारायाविद्याया-

सरस्वतीतियच्छब्दस्यनपुंसकत्ववहुवचनां तत्वस्त्रीत्वनिर्देशो-
विधेय परब्रह्मादिलिंगापेक्षयादृष्टव्यः छ्दांदांग्य “अन्नमशितं
त्रिधाविधीयते”तस्यःस्थविष्टोधातुस्तत्पुरीषंभवति“एवंपीतानाम
पांयः स्थविष्टोधातुस्तन्मूत्रं एवमशितस्यतेजसोयःस्थविष्टोधा-
तुस्तदस्थि भवति योमध्यमःसामज्जायोणिष्टःसावागित्यत्र
यः स्थविष्टोधातुरित्यस्य वागादिकारणभूतानांतेजोऽवन्नानामे-
कदेशपरस्ययच्छब्दस्यपुल्लिङ्गत्वेपि तत्परस्यैवतच्छब्दस्पवा-
गादि लिंगापेक्षितस्त्रीत्वनपुंसकात्वदर्शनात्भूर्भुवःस्वरिति
लोकनिर्देशेनश्रीरामचन्द्रस्यसर्वानुस्यूतत्वेन सर्वकारणत्वोप-
पत्तेः भूतदेवतात्रयसमूतवेदत्रयसरूपभूर्भुवःस्वरूपत्वंदर्शितं-
भवति तदेवभ्रुटयिष्यतिद्वितीयादिमंत्रैः अथवालोकादिरस-
रूपभूर्भुवः स्वरूपत्वेनश्रीरामचन्द्रस्यसर्वलोकस्वामित्वं सर्व-
देवोपास्यत्वं सर्ववेदप्रतिपाद्यत्वंचदर्शितंभवति व्याहृतित्रयस्य
लोकादिरसत्वं तुछ्दांदांग्येर्चतुर्थप्रपाटकेश्रूयते प्रजापतिर्लोकान-
भ्यतपत्तेषांतप्यमानानांरसान्प्राबृहदग्नि पृथिव्यावायुमंतरिक्षा-
दादित्यादित्रः सएतास्तिस्त्रोदेवताअभ्यतपतासांतप्यमानानां
रसान्प्राबृहद्भूरित्पृथ्व्योभुवइति यजुर्भ्यस्वरितिसामभ्य”इतित-
स्मैवैइति “अर्द्धमात्रात्मकोरामोब्रह्मानंदैकविग्रहः पूर्णानंदैक
विग्रहंपरंज्योतिः स्वरुपिणांअहमोतत्सत्यत्परंब्रह्मरामचन्द्र”
इत्याद्यासुश्रुतिषु परमानंदविग्रहवत्त्वेनपरंज्योतिः स्वरूपत्वेन
परब्रह्मशब्दाभिधेयत्वेन चप्रसिद्धायइत्यर्थः अत्रप्रथमवैशब्दः

लोकशास्त्रप्रसिद्धावतारत्वद्योतिकः द्वितीय स्तुब्रह्मणोरूपकत्वपने
 त्यादिश्रुतिप्रसिद्धस्य तत्सर्वाकारणत्वस्य द्योतकः लोके क्वचित्सशा-
 स्त्रे चावतारत्वेन प्रसिद्धस्य श्रीरामस्य तावन्मात्रदृष्टेर्निरासपूर्वकं
 प्रदर्शितश्रुतिवोधितसर्वाकारणत्वदाढ्याय स भगवान् द्वैतपरमा-
 नंदात्मा अखंडैकरसात्मा सच्चिदानंदात्मेत्येतैः शब्दैस्तस्य
 सर्वगुणोपेतत्वेन दिव्यमंगल विग्रहत्वेनाद्वैतैकरसस्वरूपत्वेन च
 सर्वोत्कृष्टत्वं प्रकाशयत् परब्रह्मये मत्स्याद्यवताराः यः परमपुरुषः
 यः परमात्मा यो नारायणः यः वासुदेवः यो महाविष्णुरित्यादिभि-
 स्तस्य सर्वावतारित्वेन सर्वरूपत्वात् सर्वाशब्दवाच्यत्वं फुटीकृतं
 भवतीति तत्तदाकृतिद्वारा श्रीरामचन्द्रस्य परब्रह्मपरमात्मपरम-
 पुरुषभगवन्महाविष्ण्वादिशब्दवाच्यत्वांतु साक्षादेव मत्स्याद्या-
 कृतिविशेषश्रवणात् परब्रह्मपरमात्माद्याकृतिविशेषश्रवणात्-
 सामान्यशब्दानां सति विशेषोपस्थापके स्वसमाभ्यधिके विशेष-
 शब्दे सन्निहिते विशेषे पर्यावसानत्वात् पशुनायजेत्” छागोवा-
 मंत्रवर्णा” दित्यादौ “तस्मात्तमेतस्य कूर्माद्यावतारा” इत्या-
 दिमंत्राणां यः श्रीरामचन्द्रः स भगवान् स एव मत्स्यादिइतीदृशो-
 र्थो बोधव्यः यः परमः पुरुषः परमात्मा इत्यादिमंत्राणांतु “यः श्रीरा-
 मचन्द्रः स भगवान्” स एव परमपुरुषशब्दवाच्यः स एव परमात्मा-
 दिशब्दवाच्यइतीदृशो र्थो ज्ञातव्यइति विवेकः मंत्रेण मोनम इति-
 द्विवचनेन नमसो अखंडत्वसखंडत्वभेदेन द्विविधत्वसूचकं तस्मा-
 त्खंडक्षरमंत्रार्थव्याख्यानेये र्थाः प्रदर्शितारस्ते तत्रापि प्रतिमंत्रे द्रष्टे-

व्याः सर्वात्ररामपदस्यचतुर्थ्याश्चनमोद्वयस्यचदर्शनेनसर्वेषां
मंत्राणांषडक्षरार्थबोधकत्वावगमात् एषामर्थोतरपरत्वस्वीकारे
तद्विरोधेनाप्रमाण्यात्वापत्तेश्च शिष्टंस्पष्टं १० यथाप्रथम-
मंत्रोक्त्वावाद्यन्तौ तथासर्वमंत्रोपुज्ञातव्यौ “यश्चाखंडैकरसात्मा
भूर्भुवः ॥२॥ अनेनतस्यखंडत्वोक्त्या तत्स्वरूपावतारविषयि-
कांशत्वोक्तिर्निराकृता

ओं यो वै० यच्च यो ब्रह्मानन्दामृतंभू० ३
ओं यो वै० यत्तारकं ब्रह्मभू० ॥ ४ ॥

आभ्यांतस्यतत्स्वरूपावताराणां चसदासुखरूपत्वमस्पृष्ट
संसारधर्मत्वं स्वभक्तसंसृति तारकत्वं तारक तद्वाच्य राम-
योर भेदत्वं चोक्तं भवति ४ ॥

ओं यो वै० यो ब्रह्माविष्णुरीश्वरोयः सर्व
देवात्माभू० ॥ ५ ॥

ओं यो वै० ये सर्वे वेदासांगाः सशाखाः
सपुराणाःभू० ॥ ६ ॥

ओं यो वै० योजीवात्माभू० ॥ ७ ॥

ओं यो वै० यः सर्व भूतांतरात्माभू० ॥८॥

अन्तरात्मेत्यंतर्ख्याभ्युच्यते ॥ ८ ॥

ओं यो वै० यो देवासुरमनुष्यादिभावाःभू० ९

अत्रदेवासुरमनुष्यादीनां चेतनानांप्रकृतेश्च श्रीराम-
व्याप्यत्वेन तदविनाभूततया तदभिन्नसत्ताकत्वसिद्धेः तत्समा-
नाधिकरण्येन निर्देशः सोपिचराचर विषयकरामरूपत्वदृष्टि-
कारितप्राणिमात्रानुकूल्यादि प्रयोजनकः अथवा सदारामोहं
मित्यत्र स्वात्मनः श्रीरामाभिन्नसत्ताकत्वेन तत्ररामरूपत्वदृष्टि-
विधानवत् अत्र सर्वस्य चराचरस्य तद्विन्नसत्ताकत्वेन सर्वत्र
रामरूपत्वदर्शानं विहितं तथा च ये सर्वे चराचरात्मकं जगत्त्वात्मानं
च रामरूपेण पश्यन्ति त एव सम्यक् तदुपासका इति तथैवाह
महारामायणे “ भूमौ जलेन भसिद्देवनरासुरेषु भूतेषु देविसकलेषु
चराचरेषु पश्यन्ति शुद्धमनसा खलु रामरूपं रामस्य ते भुवितले-
समुपासकाश्चे ” त्यादि ये एवं विधास्ते जीवंतोपि मुक्ता इति
स्वयमेव श्रुतिराह “ न ते संसारिणो नूनं राम एव न संशय ” इति ६

ओं यो वै ० ये मत्स्यकूर्मश्च वताराः भू ० १०

अत्रावतारत्वोक्तिः लीलाविभूतौ तत्प्राकृत्यमात्राभिप्रायका न
तु नवीनाकृतिधारणत्वं विषया “ सर्वे नित्याशास्वताश्च देहा
स्तस्य परात्मन ” इति सर्वेषां भगवद्विग्रहाणां नित्यस्वस्मरणात्

ओं यो वै ० यश्च प्राणो भूः ॥ ११ ॥

ओं यो वै ० यो तः करणचतुष्टय आत्मा भूः १२

ओं यो वै ० यश्च यमो भूः ॥ १३ ॥

ओं यो वै ० यश्चांतको भूः ॥ १४ ॥

ओं यो वै० येचाष्टौलोकपालाः ॥ ३१ ॥
 ओं यो वै० येचाष्टौवसवः ॥ ३२ ॥
 ओं यो वै० येचैकादशारुद्राः ॥ ३३ ॥
 ओं यो वै० येचद्वादशादित्याः । ३४ ।
 ओं यो वै० यच्चभूतंभव्यंभविष्यत् । ३५ ।
 ओं यो वै० योब्रह्मांडस्यांतर्वहिव्याप्नोति-
 योविराट्भू० ॥ ३६ ॥

अनेनमंत्रेणतस्यनारायणत्वंबोध्यते “ यच्चकिंचिजग-
 त्यस्मिन्नदृश्यतेश्रूयतेपिवा अंतर्वहिश्चतत्सर्वव्याप्यानारायणः
 स्थितः ” इतितत्समानार्थकश्रुत्यंतरेनारायणस्य जगद्वहिरंत-
 र्व्यापित्वश्रुतेः श्रुत्यंतरेविराट्पदस्थाने नारायणपदप्रयोगाच्चो-
 भयोः शब्दयोरेकार्थवाचकत्वमवगम्यते ॥ ३६ ॥

ओं यो वै० योहिरण्यगर्भः ॥ ३७ ॥
 ओं यो वै० याप्रकृति ३८
 ओं यो वै० यश्चोकारः ३९
 ओं यो वै० याश्चतस्रोद्धर्माः ४०
 ओं यो वै० यःपरमपुरुषः ४१
 ओं यो वै० यश्चमहेश्वरः ४२
 ओं यो वै० यश्चमहादेवः ४३

ओं यो वै ० ॐ नमो भगवते वासुदेवाय यो महा-
विष्णुः ॥ ४४ ॥

अत्रैकस्मिन्मंत्रे उभयोः पाठात् वासुदेवमहाविष्णुशब्द-
योरेकार्थवाचकत्वमवगम्यते ॥ ४४ ॥

ओं यो वै ० यः परमात्मा ॥ ४५ ॥

ओं यो वै ० यो विज्ञानात्मा ॥ ४६ ॥

अत्र ये सर्वे देवाः ये मत्स्यकूर्माद्यवताराः यानि पञ्च-
महाभूतानियाः सप्तव्याहृतयः यच्च त्रैलोक्यमित्यादिषु विधे-
यवहुत्वाभिप्रायेण बहुवचनात् यच्छब्दप्रयोगः तथा विधेय
लिंगाभिप्रायेण तस्य क्लीबत्वं स्त्रीलिंगत्वं चोक्तं भवति श्री
रामानुवादेन तस्य तस्य च विधानात् न च प्रसिद्धमुद्दिश्या-
प्रसिद्धस्य विधानात् विधेयानां ततः पृथक्त्वमुपपद्यते इति
वाच्यं सर्वदा सद्भिन्नानामेव लोकदृष्ट्या तद्भिन्नत्वेनेव प्रतीय
मानानां तद्पृथक्बोधनेन तद्रूपत्वद्योतनात् तदर्थस्तु यो वै श्री
रामचन्द्रः ये च मत्स्यादयः ते सर्वे यः वै प्रसिद्धरामः स एव
न ततो भिन्नास्ते इत्येवमन्वयोद्दृष्टव्यः अथवा यः वै प्रसिद्धः श्री
रामचन्द्रः स भगवान् ये मत्स्याद्यवतारास्तेपि स एव एकः सर्व
रूपी तत्तदाकारेण भास्यते अभिधीयते च मत्स्यकूर्मादिनामभिः
न वस्तु तस्तद्भिन्ना मत्स्यादयः नापि तत्तनामधेयैस्तद्द्वयतिरिक्तो
ऽभिधीयते इत्यर्थः एवं यो वै श्रीरामचन्द्रः स एव यानि पञ्च

महाभूतानि तानि तदविनाभूतानीत्यर्थः एवं यो वै श्रीराम
चन्द्रः सभगवान्सा एवयाः सप्तव्याहृतयोऽनतद्विनाभूताइत्यर्थः
एवं यो वै प्रसिद्धः श्रीरामचन्द्रः सभगवान् यच्च त्रैलोक्यं
तदपि स एव तदात्मकमेवतदविनाभूतंतदित्यर्थः एवमन्यत्रापि
योज्यं परंतुमत्स्यादि तत्स्वरूपावताराणां तात्विकोऽभेदः चिद-
चिदोस्तुतदविनाभावतया तदभिन्नत्व सिद्धेस्तदभेदोक्तिरिति
विशेषः न चात्रजीवप्रकृत्योस्तेनतात्विकोऽभेदः सामानाधि-
करण्यादित्याशंकनीयं निर्विकारेचित्तीश्वरे विकारित्व जडत्व
जीवत्व परतंत्रत्वादि दोषापत्तेः प्रतिविंवविवर्तीद्विवादानांपूर्व-
मेवनिरस्तत्वाच्च अथैकेनमन्त्रेणातत्स्वरूपयाथात्म्यं बोधयन्नु-
पसंहरति ।

ओं यो वै श्रीरामचन्द्रः सभगवानयः सच्चिदानं
दाद्वैतैकरसात्माभूर्भुवः स्वस्तस्मै वै नमो नमः ४७॥

ओं ॐकारवाच्यः यो वै प्रसिद्धः “ सीतारामौ तन्मया
वत्रपूज्यौ । अत्ररामोनन्तरूपस्तेजसावह्निनासमः ” इत्यादिवा
क्येषु स भगवानिति भगशब्दोद्विदाशेष ज्ञानादिगुणवान्
सदिति सर्वदा अवाधितस्वरूपत्वं चित्त्वं स्वप्रकारपरंज्योतिः
स्वरूपत्वं आनन्दत्वेसुखस्वरूपत्वं अद्वैतं स्वसमाभ्यधिकरहितं
तेनानुपमेयत्वं “ नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते ” न तस्यप्रति
मारितयस्यनाममहद्यशः ” इत्यादिश्रुत्यांतरेभ्यः नेदंय “ शतेशु

पतेः सुरयाञ्च यात्तलीत्वात्तनोर्हाधिकसाभ्यविमुक्तधाम्नः "इति स्मरणाच्च प्रतिमाशब्दः उपमार्थकः गंधर्वा राजप्रतिमइतिवत् आत्तगृहीतालीलातनुयेनसः एकरसत्वमिति न्यूनाधिकशाहि- येन निर्विकारत्वं सच्चिदादि पदानामेकव्रज्जावः तथाच सच्चिदानन्दाद्वैतैकरसंयद्वस्तुतदेवात्मा स्वरूपं यस्य स तथा शिष्टमुक्तार्थकं १७ अथमंत्रस्तुतिफलप्रदर्शयन्मुपसंहरति ।

इत्येतैर्ब्रह्मासप्तचत्वारिंशन्मंत्रैर्नित्यं देवं स्तौति । तस्यस्तुतो देवः प्रीतो भवति स्वात्मानं दर्शयति तस्माद्भूय एतैर्मंत्रैर्नित्यं देवं स्तौति स देवं पश्यति सोऽमृतत्वं च गच्छति सोऽमृतत्वं च गच्छतीति ॥

इत्यथर्वणारहस्येश्रिरामोत्तरतापिनीयोपनिष-
त्समाप्ता ।

धीसीतारामार्पणमस्तु ॥

सहनाववतु सहनौ भुनक्तु सहवीर्यं करवा
वहौ तेजस्विनामधीतमस्तु माविद्धिषा
वहौ -

ॐ शान्तिः ॐ शान्तिः ॐ शान्तिः ।

ब्रह्मवित्ब्रह्मवित्सुतस्यनित्यंस्तुतिपरस्यदेवः सर्वावतारि-
 रित्वात देवतांतरार्तियामित्वाच्च देवानामपिदेवः सदेवंपश्यती-
 तिदेवंश्रीरामंआत्मनिवहिरपिपतत्कृपया साक्षात्पश्यतीर्थः
 अत्रस्वात्मानंदर्शयतिसदेवंपश्यतीति उहंसंहारमंत्रेण सप्तच-
 त्वारिंशत्मंत्रस्तुतिविषयस्य श्रीरामचन्द्रस्य दृष्टिभोचरत्वसूच-
 नेन तापिनीयश्रुतिप्रतिपाद्यस्यश्रीरामाख्यदेवस्य “ द्विभुजः
 कुंडलीरत्नमालीधीरोधनुर्द्धर ” इत्यादिनायत्पूर्वदर्शितविग्रह-
 त्वंतस्यतात्त्विकत्वं ज्ञापितंभवति अन्यथा सदेवंजानीतीत्येवं
 वक्तव्यत्वात् सअमृतत्वं च गच्छतीतिमोक्षमाप्नोति ग्रंथस-
 माप्तिं दर्शयति इतीति ।

हरिः ॐ तत्सत् ।

इति श्रीहनुमद्रुचरणसरोजभृंगेन श्रीपरिदासेनकृतं श्रीरामो-
 चरतापिनीयभाष्यं समाप्तम् शुभमस्तु ॥

